

کلام اللہ

فی أعمال شہر الصیام

پروفیسر اسلام علی شاہ صاحب
فرزند مرحوم صاحب کمال الکلام

مؤسسہ الامام السدی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کنز المرام فی اعمال شهر الصیام

نویسنده:

محمد فقیه احمد آبادی

ناشر چاپی:

عطر عترت

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

کنز المرام فی اعمال شهر الصیام

مشخصات کتاب

سرشناسه: سید محمد فقیه احمد آبادی، ۱۲۹۵

عنوان و نام پدید آور: کنز المرام فی اعمال شهر الصیام / سید محمد فقیه احمد آبادی .

به اشراف: آیه الله سید محمد باقر بن مرتضی موحد ابطحی اصفهانی.

باز نویسی متن فارسی: محقق شیخ علی اکبر مهدی پور.

مصصح متن دعاها: حجه الاسلام شیخ محمد ظریف

ناشر چاپی: قم. عطر عترة. ۱۳۸۸

مشخصات نشر دیجیتالی: اصفهان: مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان ، ۱۳۹۵.

شابک: ۹-۰۱-۵۵۸۸-۶۰۰-۹۷۸

مشخصات ظاهری: نرم افزار تلفن همراه ، رایانه و کتاب

موضوع: ماه مبارک رمضان- دعا

ص: ۱

اشاره

به کسی که در میان انبیاء، ماه رمضان با همه برکاتش به او اختصاص یافت قرآن بر او نازل گردید و در شب قدرش فرشتگان و روح با پیام سلام بر او فرود آمدند یعنی رسول گرامی اسلام و خاتم پیامبران، حضرت محمّد بن عبدالله صلی الله علیه وسلم و به روزه داری که در این ماه ضیافت در محراب عبادت بخاطر شدت عدالتش به شهادت رسید و دعوت حق را لیبیک گفت، و چراغ راه حق جویان و یکتاپرستان گردید. یعنی زینت عبادت کنندگان و مولای موحدان، امیر مؤمنان،

حضرت علی بن ابی طالب علیه السلام

و به مولود عزیزی که با ولادتش در نیمه این ماه به حسن و صفا و روشنی آن افزود و با قدومش قلب جدّش رسول خدا صلی الله علیه وسلم و مادرش فاطمه زهرا سلام الله علیها و پدرش علی مرتضی علیه السلام را شادمانی بخشید یعنی، سرور جوانان، بهشت، سبط اکبر، حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام اهدا می گردد.

حضرت حجه الاسلام و المسلمین آقای حاج سید محمد فقیه احمد آبادی «دامت برکاته» در ماه ربیع الاول سال ۱۳۳۸ قمری در شهر مذهبی اصفهان در یک خانواده علمی و روحانی پا به عرصه حیات نهاد، پدر ایشان مرحوم آیه الله سید محمد تقی فقیه احمد آبادی عالمی نامدار، فقیهی بزرگوار، محدثی عالی مقدار و مجتهدی والا تبار بود که عمر کوتاه ولی پر بار خود را صرف تبلیغ و ترویج دین نمود و در سرپرستی فکری و اعتقادی و روحی ایتم آل محمد صلی الله علیه وسلم و توجه دادن اذهان مردم به ساحت مقدس حضرت بقیه الله الأعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف، بسیار کوشید، او که خود دل‌باخته امام زمان صلی الله علیه وسلم بود با بیان شیوا و رسایش که از دلی سوزان بر می آمد دلها را شیدای آن حضرت می ساخت و با مدادش که افضل از دماء شهداء بود فکرها و اندیشه ها را به وظیفه ای که در ارتباط با آن قطب عالم امکان و ولی دوران در این زمان دارند هدایت می نمود، و در پرتو هوش سرشار و نبوغ و استعداد فراوانی که داشت آثار ارزشمندی از خود به یادگار گذاشت.

هنوز بیش از شانزده بهار از عمر با برکتش نگذشته بود که کتاب «تذکره الطالبین» را که در ترجمه آداب المتعلمین است به نظم درآورد، در هفده سالگی کتاب «بساتین الجنان»، و در هجده سالگی کتاب «محاسن الادیب» را به رشته تحریر در آورد. و در بیست و پنج سالگی کتاب ارزشمند «ابواب الجنات فی آداب الجمععات» را تألیف نمود.

اما در میان همه آثارش کتاب گرانسنگ «مکیال المکارم» چون ستاره ای فروزان در آسمان تألیف و تصنیف می درخشد و روز به روز بر شهرتش افزوده می‌گردد، این کتاب اثری ابتکاری و تحقیقی بسیار جامع است که می توان ادعا کرد در موضوع خود بی نظیر است، اهل فن که آن را مورد مطالعه قرار می دهند بر احاطه علمی مؤلف بر آیات قرآنی و تمام ابواب حدیث و تسلط او بر فقه و اصول و تفسیر و رجال و سایر علوم اسلامی پی می برند، و قابلیت و شایستگی او را برای اجرای دستور امام عصر ارواحنا له الفداء در تألیف این کتاب در می یابند.

مؤلف عالیقدر و بزرگوار در سایه چنین پدر بزرگوار پرورش یافت و از همان دوران

کودکی با رهنمود پدر بزرگوارش تلاش در راه کسب دانش و آراستگی به ارزشهای انسانی را آغاز کرد و پله های ترقی را یکی پس از دیگری پشت سر نهاد، ایشان فرزند ارشد مرحوم آیه الله آقا سید محمد تقی فقیه احمد آبادی هستند و لذا همواره مورد توجه و احترام بزرگان بوده اند.

روزی به همراه مرحوم آیت الله آقا سید محمد علی موحد ابطحی رحمه الله علیه به محضر مبارک مرجع جهانی عالم تشیع مرحوم آیه الله العظمی آقای حاج آقا حسین بروجردی قدس سره الشریف؛ شرفیاب، و هنگامی که معرفی می شوند مورد لطف فراوان آن مرجع عظیم الشأن قرار می گیرند، و چون از ایشان درخواست اجازه در امور حسبه را می نماید در پاسخ می فرمایند: آنچه را که من انجام می دهم جنابعالی مجاز هستید که انجام دهید و پس از آنکه از خدمت ایشان مرخص می شوند در پاسخ کسانی که می پرسند این آقا چه کسی بود که این قدر به او لطف نمودید؟ فرموده بودند: ایشان استاد زاده من هستند، من در خدمت والد مرحوم ایشان تلمذ نموده ام.

اساتید

جناب آقای حاج محمد فقیه احمد آبادی این توفیق را یافته اند که برای مدتی از تربیت معنوی و علمی پدر بزرگوارشان برخوردار باشند و پیش از هر کس نزد ایشان علم و ادب بیاموزند، ولی این مدت خیلی طولانی نبوده و خورشید تابناک وجود آن بزرگوار غروب کرده، و این گوهر گرانبها ناجوانمردانه از دست ایشان ربوده شد، دیگر از اساتید ایشان مرحوم آیت الله آقای حاج سید مرتضی موحد ابطحی قدس سره الشریف، داماد مرحوم صاحب مکیال و از چهره های سرشناس روحانیت در حوزه علمیه اصفهان بوده اند، و یکی از شخصیت هائی است که از محضر آن بزرگمرد کسب علم و فضیلت و کمالات معنوی نموده اند.

دیگر از اساتید ایشان مرحوم آیت الله آقای حاج میرزا محمد طیب زاده قدس سره الشریف بوده اند.

معظم له در ضمن خاطرات خویش فرموده اند: حدود بیست سفر به حج و عمره شرفیاب شده ام، در یکی از سفرها که فرصت نبود قبل از حج به مدینه مشرف شده و از مسجد شجره محرم شویم ما را به جحفه بردند که میقات اهل شام است، بعد از ظهر بود ماشینی که ما را به جحفه می برد حرکت کرد و با اینکه راه بسیاری نبود ولی طول کشید تا آنکه شب شد و در تاریکی شب راننده راه را گم کرد و به بیراهه افتاد و ما متوجه شدیم که ماشین در بیابان روی خارهای مگیلان در حرکت است، و راننده اتومبیل چون از پیدا کردن راه مأیوس گردید توقف

نمود، حدود بیست نفر بودیم همگی پیاده شدیم و به حالت اضطرار به فریادرسی عالم، حضرت

بقیه الله استغاثه نمودیم و به ذکر «یا ابا صالح المهدی ادرکنی» مشغول شدیم، ناگهان شخصی را دیدم با قامتی رسا که لباس سفید رنگی پوشیده بود، به راننده ماشین چیزی گفت و گویا او را راهنمایی کرد و راه را به او نشان داد، راننده رو به ما کرد و گفت: سوار شوید، و خودش سوار شد و ماشین را روشن کرد، خیلی نگذشت که به جاده رسیدیم، نمی دانم آن شخص که بود؟ زیرا صورت او را ندیدم و فقط اندام او را ملاحظه کردم، و نمی دانم به راننده چه گفت؟ ولی می دانم که این یکی از الطاف خاص حضرت صاحب الامر علیه السلام به ما بود. در سفر دیگری هزینه سفر را همراه نداشتم، به هر شکلی بود خود را به مکه رساندم، اعمال حج را که انجام دادم پشت مقام آمدم برای نماز خواندن، در آنجا عده ای به من پول میدادند و سفارش می کردند که برای ما هم نماز بخوان، پول زیادی نزد من جمع شد، یک نفر که گویا رئیس قافله بود به همراه مسافرهایش نزد من آمد و از من خواست که جلو بایستم و با آنها به جماعت نماز بخوانم، ریال های سعودی نه تنها هزینه سفرم را جور کرد، با آنها توانستم کتاب هائی مثل تفسیر فخر رازی و ابن بتوته خریداری کنم، از مکه به مدینه بازگشتیم و در آنجا چند روز ماندیم و چون از راه کویت به مکه رفته بودیم به سمت کویت حرکت کردیم، و چند روزی در کویت توقف نمودیم. هوای کربلا در دل ما پیدا شد و دوست داشتیم برویم کربلا، به لطف الهی وسیله اش جور شد، یک نفر از راه رسید و گذرنامه خودش را که نمی خواست برود به من داد و من با آن گذرنامه به سوی کربلا حرکت کردم، معمولاً چنین بود که هر که می خواست از کویت به کربلا رود باید مبلغی در بانک ودیعه بگذارد و من از همان پول ها آن مبلغ را پرداخت کردم و به کربلا رفتم، برادر بزرگوارم جناب حجه الاسلام و المسلمین آقای حاج سید عباس فقیه احمد آبادی و مرحوم ایه الله آقای حاج سید مرتضی موحد ابطحی هم اتفاقاً به کربلا آمده بودند. در کربلا خدمت آیه الله العظمی آقای سید ابوالحسن اصفهانی شرفیاب شدیم چون از من خواستند خودم را معرفی کنم، عرض کردم: پسر فلانی هستم (۱)، و ما را مورد عنایت خویش قرار دادند و ایشان توسط آقای میرجهانی (۲) مقداری پول عراقی و ایرانی برای من فرستاده و فرموده بودند که اینها را به او بده که کم پول نباشد، خیلی لطف داشتند. گاهی خدمات مرجع بزرگ تشیع آیه الله العظمی حاج آقا حسین قمی می رسیدیم، ایشان

ص: ۷

۱- یعنی: مرحوم آیه الله آقا سید محمد تقی موسوی احمد آبادی صاحب کتاب شریف «مکیال المکارم»

۲- یعنی مرحوم ایه الله سید محمد حسن میرجهانی قدس سره.

خیلی بزرگوار بودند و شکوه و عظمتی داشتند، کسی مبلغی از وجوهات را خواسته بود برای مرحوم آقای سید ابوالحسن اصفهانی ببرد، وقتی به کربلا رسیده بود و هیمنه آقای قمی را دیده بود خیال کرده بود که ایشان آقای سید ابوالحسن اصفهانی هستند و لذا آن وجوهات را به ایشان داده بود، و پس از آن فهمیده بود که اشتباه کرده، و چون به مرحوم آقای سید ابوالحسن اصفهانی قصه را گفته بود فرموده بودند: قبول کردم و فرقی ندارد. نجف که بودیم شبها به درس مرحوم آیه الله حاج آقا ضیاء الدین عراقی در مسجد شیخ طوسی که کنار صحن مطهر است می رفتیم، در سامرا به مدرسه آقای شیرازی رفتم، در آنجا کتابی را دیدم که مرحوم والد ما در رابطه با جواز خواندن زیارت عاشورا به طریق آسان یعنی یک مرتبه لعن و بعد ۹۹ مرتبه «اللهم العنهم جميعا» و یک مرتبه سلام و بعد ۹۹ مرتبه «السلام على الحسين و على بن الحسين و على اولاد الحسين و على أصحاب الحسين» مطالبی را پشت کتاب نوشت بودند و در پشت کتاب کامل الزیارات» ابن قولویه نیز این مطلب را نوشته

بودند و من که خیلی کنجکاوی را در آن روزها دوست داشتم در آنجا یافتم.

تالیفات

۱- مفتاح الشرف مؤلف گوید: مرحوم والد در قسمتی از کتاب ارزشمند مکیال نوشته اند: از فوائد دعا درباره حضرت صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه الشریف «اجلال الکبیر والتواضع له» است، اینجانب برای بیان تواضع و موارد آن اقدام به جمع آوری مطالبی در حد توانائی خود نمودم و نام آن را گذاشتم «مفتاح الشرف» این کتاب دارای دوازده باب و یک مقدمه است مقدمه در تعریف تواضع و تکبر است و بعضی از ابواب آن عبارتند از: تواضع برای خدا، تواضع برای پیامبر، تواضع برای ائمه طاهرین علیهم السلام، تواضع برای پیامبران، تواضع برای عالمان و دانشمندان، تواضع برای سادات، تواضع برای والدین، تواضع برای مؤمنین... این اثر مخطوط است و امیدوارم به زودی به زیور طبع و نشر آراسته گردد. ۲- کنز المرام فی أعمال شهر الصیام این کتاب مجموعه نفیسی پیرامون آداب و اعمال ماه مبارک رمضان است، مؤلف محترم اذکار، دعاها و نمازهای مخصوص روزها و شبهای این ماه را به نظم خاصی تنظیم نموده و

ص: ۸

ایشان فرموده اند. در زمانی که به تألیف این کتاب مشغول بودم مرحوم پدرم را در خواب دیدم که به منزل مسکونی خویش تشریف آوردند و این کتاب را مورد بررسی قرار دادند و نسبت به سطوری از کتاب در رابطه با امر قبولی اعمال و عبادات که شرطش ولایت است نکته ای اشاره نمودند. عمل به دستورات و وظایفی که در این کتاب گرانمایه جمع آوری شده که از مصادر مهم و معتبر فراهم گردیده، وسیله‌های برای ترقی و تکامل روح آدمی و مایه تقرب او به درگاه ربوبی

است، همانطور که مؤلف محترم در این زمینه سروده‌اند:

هذا کتاب فیه کنز مرام خذ و اغتیم و اذخر لیوم قیام فاعمل بما فیه من الآداب * فی خیر شهر من شهور العام ۳- مجموعه اشعاره

شکر و سپاس

با سپاس فراوان از پروردگار یکتا که پس از تحقیق و نشر اثر جاوید و ارزنده کتاب «مکیال المکارم» که بهترین کتاب در موضوع فوائد دعا برای امام قائم، حضرت ولی عصر معجل الله تعالی فرجه، و کتاب نفیس «آئین جمعه» که جامع ترین کتاب در موضوع فضیلت روز جمعه و اعمال و اداب ان است، از والد محترم مؤلف، توفیق نشر این اثر ارزشمند را که در اداب و اعمال بهترین ماهها که ماه مبارک رمضان می باشد، به ما مرحمت فرمود. از همه کسانی که ما را در بازنویسی و تحقیق و نشر این اثر مهم مساعدت نمودند مخصوصاً از محقق فرزانه و نویسنده توانا حجه الاسلام و المسلمین آقای حاج شیخ علی اکبر مهدی پور دامت برکاته که ویراستاری کتاب و تخریج احادیث آن را به عهده گرفتند و همه کسانی که در مؤسسه الامام المهدی عجل الله تعالی فرجه الشریف بذل مساعی نمودند، مخصوصاً حجه الاسلام آقای شیخ محمد ظریف، که در تصحیح متن دعاها و تطبیق آنها با ادعیه صحیفه های جامعه، تلاشی لازم را مبذول داشتند تشکر و قدردانی می نمائیم. و از خداوند تبارک و تعالی برای همگان اجر و پاداش جزیل مسألت داریم. سید محمد باقر موحد ابطحی ۲۰ ربیع الثانی ۱۴۳۰

ص: ۹

صوره اجازته حضرت آيه الله السيد محمد علي الموسوي الأبطحي

الحمد لله رب العالمين، وصلى الله على سيد المرسلين محمد وآله الطاهرين. وبعد، فإنّ حضره نجل آيه الله صاحب «مكيال المكارم» قدوه الأذكياء وسلاله الأطياب، وبقيه أسلافنا العلماء وحمله الآثار، وناشر الأحكام ومآثر محمد وآله الأطهار، حجّه الإسلام الحاج آقا محمد الموسوي الفقيه الأحمد آبادي دامت بركاته، مجاز من قبلنا في نقل الأخبار والزوايات المعتمده المودعه في كتب أصحابنا الإماميه عن مؤلفيها من الكليني والصدوق، والشيخ وسائر أصحاب الأصول والمصنفات والجوامع الأوليه، وغيرها، بحق إجازاتي عن مشايخي في إيران والعراق واليمن وغيرها، منهم: سيد الطائفة الإماميه في عصره أستاذنا الأعظم آيه الله العظمى آقا حسين الطباطبائي البروجردي قدس سره الشريف وشيخ مشايخ الطائفة صاحب (الذريعة إلى تصانيف الشيعة) الحاج آقا بزرگ الطهراني قدس سره الشريف، وأوصيه دامت بركاه برعايه الإحتياط، وأن لا ينساني في مظان الدعاء إجابته كتبه يميناه الدائره، عبد ربه الغنيّ محمد علي بن المرتضى الموسوي الموحّد الأبطحي الإصفهاني في قم المشرفه ليله الجمعه التاسع عشر من رجب الخير عام

١٣٧٣هـ.ش = ١٤١٥هـ.ق في عش آل محمد وكرم اهل البيت عليهم السلام .

محمد عليّ الموسوي الأبطحي

ص: ١٠

صوره اجازته حضرت آيه الله السيد محمد باقر الموحّد الأبطحي

الحمد لله الذي يروى عن وجوده وعلمه وحديث خلقه وكتاب وحيه؛

وصلواته على من أوحى إليه كتابه، وأمره بتحديث نعمائه «محمد خاتم أنبيائه» وعلى آله وعترته الصنفوه الذين أورثهم الله كتابه، وقرن طاعتهم بطاعته وطاعه رسوله، ووصفهم بقوله: «وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ» أولئك الذين خلفهم «من لا ينطق عن الهوى إن هو إلا - وحي يوحى» بقوله المشهور «انى مخلف فيكم الثقلين كتاب الله وعترتى، ما ان تمسكتم بهما لن تضلوا من بعدى أبداً، فجعلهم خلفاء الوحي وأمناءه مقرونين مع كتابه، فأصبح حديثهم حديث الوحي بإسناده وإجازته.

وبعد، فحيث ثبت لدى حملة الحق من العلماء الأعلام:

أن أفضل العلوم علم إلهى خالد يكون طريقاً لمعرفة الله تعالى، وسبيلاً لاستنباط أحكام شريعت، ومناًراً للإبلاغ رسالت، يتغى طالبه مرضات، وعشر، فقيهاً يوم لقان، وأن أمع العلم ما أسند إلى الوحي، وأخذ من معادن الحكمة وينابيع العصمه بطرق روايات الثقات من أصحاب الأئمة الإثنى عشر الذين يروون عن آبائهم، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم عن جبرائيل، عن الله تعالى، ويسندون أحاديثهم بأشرف الإسناد، المشهور بسلسله الذهب:

كما أنه ورد في التوقيع المبارك المشهور من إمام العصر عجل الله تعالى فرجه الشريف:

«وأتمّ الحوادث الواقعة فارجعوا فيها إلى رواه حديثنا، فإنهم حجتي عليكم وأنا حجه الله... واما محمد بن عثمان العمرى...فانه ثقتى وكتابه كتابى»(1)

وفى هذا تصريح واضح بأن رواه أحاديثهم عليه السلام حجج ومراجع.

فعلى هذا الأساس، كان الأصل بعد كتاب الله، أخبار أهل بيت الوحي والعصمه المأثوره عن الرواه الثقات الذين ينظرون فى حلالهم وحرامهم:

وما زال أصحاب الأئمة ولا يزال من بعدهم خلفاً عن سلف يتنافسون بأن يكونوا من رواه أحاديث أئمه أهل البيت عليهم السلام، وفى زمره المحدثين عنهم:

وكانوا يأخذون بالحائظه والإحتفاظ على الرابطة بطرق أسانيد رواياتهم المتصله المأخوذه من الأصول الأوّليه، مثل الصحيفه السجّاديه الكامله، وكتب روايات أصحاب الأئمة، ومن الجوامع الأوّليه المعروفه مثل الكتب الأربعة «الكافى، من لا يحضره الفقيه، التهذيب، الإستبصار» والثانويه

ص: ١١

مثل الوافى، و وسائل الشيعة، ومستدرکه، وبحار الأنوار، و عوالم العلوم والمعارف والأحوال وتشهد لذلك كله كتب المشيخه والإجازات المحفوظ بعضها فى بحار الأنوار لشيخنا العلامة فخر الأمه المجلسى قدس الله نفسه فى كتاب إجازات المشايخ المظام له، وكتاب إجازاته قدس سره الشريف للعلماء الأعلام، بطرقه المتصله المنتهيه إلى أبواب مدينه علم الرسول صلى الله عليه و آله وسلم، وبعضها فى خاتمه مستدرک الوسائل للمحدّث النورى نور الله رمسه.

«فَلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي»^(١)

وأما طريقنا فيتصل بإجازات أساتذتنا ومشايخنا المنام الأعلام بطرقهم العديده، المنتهيه رواياتهم إلى الاستاذ الاكمل

آيه الله العظمى محمد باقر المشهور «بالوحيد البهبهاني»، عن والده محمد أكمل، عن العلامة شيخ الإسلام «محمد باقر بن محمد تقى المجلسى» صاحب «بحار الأنوار» بطرقه الكثيره.

وكذلك المحدّث الكبير الشيخ عبدالله البحرانى الإصفهانى صاحب «عوالم العلوم والمعارف»، عن شيخه واستاذه العلامة المجلسى.

ثم إنّ أول من منحنى وشرفنى بالإجازة شيخى وأستاذى الأكبر فى الفقه والأصول والحديث والرجال، من عليه الإعتماد وإليه الإستناد، فخر المذهب، فقيه أهل البيت عليهم السلام، جامع العلوم العقلية والنقلية، محيى آثار الشريعة والعلوم الإسلاميه بعد اندراسها، والأمر بتأليف جامع أحاديث الشيعة، الذى انتهت إليه المرجعيه العليا للطائفة الاثنى عشرية وزعامه الحوزات العلميه والرئاسه الدينيه فى عصره حتى تواضع لعظمته المفتى الأعظم من علماء أهل السنّه وشيخ الأزهر «محمود شلتوت» واعترف بأنّ مذهب أهل البيت عليهم السلام وشيعتهم حق،

آيه الله العظمى الحاج السيّد حسين الطباطبائى البروجردى أنار الله برهانه؛

عن جماعه مشايخه العظام والآيات الكرام: الآخوند ملا محمّد كاظم الخراسانى صاحب الكفايه، وشيخ الشريعة الإصفهانى، والسيّد أبوالقاسم الدهكردى الإصفهانى، والحاجّ الشيخ محمد تقى النجفى الإصفهانى، والحاج علم الهدى الملايرى، والشيخ آقا بزرگ الطهرانى قدس الله اسرارهم.

ومنهم شيخى ومعتمدى وأستاذى فى الفقه والأصول والأخلاق، الجامع للعلوم العقلية والنقلية، الفقيه الاصولى، مشال الورع والتقوى آيه الله العظمى الحاج السيّد أحمد الموسوى الخوانسارى طاب ثراه، بطريقه وإسناده.

ومنهم ذكر الشيعة والعلم الحجّه، الشيخ الكبير آيه الله الحاج الشيخ «آقا بزرگ الطهرانى»

ص: ١٢

صاحب «الذريعة إلى تصانيف الشيعة» و «طبقات أعلام الشيعة» بطرقه وأسانيده المتصلة إلى مرويات أهل البيت عليهم السلام.

ومنهم العلم العلامه جامع العلوم الإسلاميه، الفقيه الأصولي ونسابه عصره، المرجع الديني آيه الله العظمى السيد شهاب الدين المرعشي النجفي صاحب التأليفات الكثيره ومنها: ملحقات إحقاق الحق، بطرقه الكثيره المتوافره المذكوره في كتابيه: إجازات المشايخ له قدس سره، وإجازاته للعلماء؛

ومن أعماله الخالده تأسيسه مكتبه عامه ضخمة حوت نفائس المخطوطات والكتب بقم المقدسه عش آل محمّد صلوات الله عليهم أجمعين.

ومنهم الفقيه الأصولي الرجالي الخبير العارف بأصول القدماء وتصانيف العلماء، صاحب مكتبه نفيسه جامع لتراث الشيعة من مخطوطات النبلاء، آيه الله الحاج السيد مصطفى الحسيني ابن آيه الله السيد أحمد الصفائي الخوانساري، صاحب كتاب كشف الأستار عن وجه الكتب والأسفار بطرقه الكثيره المتوافره.

ومنهم العلامه الحجه الواله في ولاء أهل البيت من العتره الطاهره، والدى وأستاذي في الأدب والفقه والأصول والطب وشيخي في الإجازة، آيه الله الحاج السيد المرتضى الموسوي الموحد الأبطحي قدس الله نفسه الزكيه بطرقه: ومنها ما ذكرناه في سند صحيفه السجاديه الجامعه.

ومنهم فقيه أهل بيت العصمه والطهاره والمرجع الأعلى للشيعة، والذي انتهت إليه زعامه الحوزات العلميه والرئاسه الدينيه في عصره صاحب تأليفات وتقريرات في الأصول وفقه الشريعة، آيه الله العظمى الحاج السيد محمّد رضا الموسوي الكلبايكاني، مؤسس مؤسسه دار القرآن الكريم في المدرسه العلميه الجامعه الكبيره بقم المقدسه تغمّده الله برحمته الواسعه.

بطريقه المذكور في إسنادي إلى صحيفه السجاديّه الكامله والجامعه؛

عن شيخه المحدث الشيخ عباس القمي صاحب مفاتيح الجنان؛

وعن شيخه الفقيه الاصولي ايه الله أبي المجد الشيخ محمّد رضا النجفي الاصفهاني، صاحب كتاب نهايه الأفكار في الأصول.

فعلى هذا البناء الرصين والإسناد المتين في سيره أئمّه أهل بيت خاتم المرسلين والعلماء الراشدين، لقد استجازني نجل المرحوم آيه الله السيد محمد تقى فقيه أحمد آبادي صاحب (مكيال المكارم في فوائد الدعاء للقائم عليه السلام) السيد الواله في ولاء مولاه عجل الله تعالى فرجه الذي

أمره بتأليف هذا الكتاب الوحيد القيم.

وهو الذى ورث أباه فى الفهم والذكاء والولاء خالى المكرم حبه الإسلام والمسلمين الحاج آقا محمّد الفقيه الأحمد آبادى أيدته الله لمرضاته.

ولمّا وجدته سلّمه الله تعالى أهلاً ومستحقاً استخرت الله جلّ وعلا وأجزته تيمناً بحق إجازاتي من مشايخي العظام -معنعه - وطرقى المتصله، فى الأخذ والروايه والدرايه، بما صحّت لى روايته: من كتب أصحابنا الأقدمين وقدمائنا محدثين، من الجوامع الأوّليه، والثانويه، وسائر الكتب المعتره، لكبراء مشايخنا المحدّثين المتبحّرين؛ ومن كتب نهج البلاغه، والصحيفه السجديه الجامعه لأدعيه الإمام علىّ بن الحسين عليهما السلام، وصحيفه الإمام الرضا عليه السلام، وعوالم العلوم والمعارف ومستدركاتهما، وجامع الأخبار والآثار عن النّبىّ والأئمّه الأطهار صلوات الله عليهم وهو كتاب أرجو من الله أن يكون جامعاً لمافى الأصول والجوامع مستوعباً للاتحادات والتخريجات والمستدركات.

ومن كتب أهل السنه، صحاحهم وسننهم ومسانيدهم المذكوره فى الإجازات

وأوصيه أيدته الله تعالى ونفسى بما وصّى به الله ورسوله وآله، وأوصى به صاحب العصر بالنوافل وزياراتى عاشوراء والجامعه، وبما أوصى به أصحابنا ومشايخ إجازاتنا الاماميه، خاصه وصيه العلامه لولده الفخر فى خاتمه القواعد:

بملازمه طريقتهم رضوان الله عليهم مراعيّاً للتقوى والإحتياط فى حفظ الأمانات الإلهيه وتراث أهل بيت الرساله، وأدائها إلى شيعتهم بأمانه وإخلاص، واجتناب تأويل المتشابهات من الأخبار، وانتظار تبيانها من أكمل ورثه الآثار:

وأرجو أن لا ينسانى ووالدى ومشايخي من الدعاء فى الحياه وبعد الممات

كما أحمد الله تعالى وأسأله أن يجعلنا ممن يبتغى مرضات ربه وممّن ترحم عليه إمامنا الصادق عليه السلام بقوله «رحم الله امرءاً أحيا أمرنا» وممّن يدعو له إمامنا الغائب الموعود المنتظر المحامى لشيخته عجل الله فرجه الشريف بجاه محمد و عترته الطاهرين.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين، إنه نعم المولى وهو أرحم الراحمين

كتبه العبد الفقير إلى رحمه ربه الغافر

محمّد باقر بن السيّد المرتضى الموحد الأبطحى الإصفهانى

صوره اجازہ حضرت آية الله الحاج ميرزا محمد الشهير بأحمد آبادي

ابن الحاج ميرزا أبي القاسم الطيب «قدس سرهما»

الحمد لله الذي رفع قدر العلماء، وفضل مدادهم على دماء الشهداء، وأوطأ لهم أجنحه ملائكة السماء، وجعلهم ورثة الأنبياء وأمناءه على عبادته بعد الحجج والأوصياء، وخصهم بآية «إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ» ومن على من حفظ منهم أربعين حديثاً بأن يحشر فقيهاً عالماً يوم الجزاء.

والصلاة والسلام على أشرف الأنبياء محمد صلى الله عليه وآله وآله الزهراء الذي أشرف بأنوار صفاتهم الشريعة الغراء، وخلقت لأجلهم الأرض والسماء وما بينهما وما تحت الصخره الصماء، وعلى أوصيائه وعترته الذين قرنهم النبي صلى الله عليه وآله بالكتاب الذي أنزل عليه من السماء حيث قال صلى الله عليه وآله وسلم: «إني تارك فيكم الثقلين كتاب الله وعترتي ما إن تمسكتم بهما لن تضلوا أبداً، وفرض طاعتهم ومودتهم على الخلائق وجعلهم زُرَّ الأرض، ولعن من تخلف عنهم أو قدم عليهم من الأعداء،

أولهم المنصوص بكلمه «من كنت مولاه فهذا عليّ مولاه» والمخصوص بكريمه اليوم أكملت لكم، إلخ. وبقوله تعالى: «وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ، وَلِنَسْأَلَنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ» ثم الحسن المزكي، ثم الحسين سيد الشهداء، ثم علي بن الحسين زين الأصفياء، ثم محمد بن علي باقر علوم الأنبياء، ثم جعفر بن محمد الصادق في الارض والسماء، ثم موسى بن جعفر سيد الأتقياء والكاظم علي الأشقياء، ثم علي بن موسى غريب الغرباء،

ثم محمد بن علي إمام الأركياء، ثم علي بن محمد الهادي إلى الطريق السواء، ثم حسن بن علي الشافع يوم الجزاء والمظهر عسكره علي أشقى الأشقياء

ثم سمى جده وكنيه مظهر كمالاته ومظهر احكامه وآياته، والمنتقم من أعدائه، غوث الزمان صاحب العصر والزمان، خاتم الأوصياء، الذي يملأ الله تعالى به الأرض قسطاً وعدلاً بعد ما ملئت ظلماً وجوراً، ولولم يبق من الدنيا إلا يوم لظول الله ذلك اليوم حتى يخرج، ويظهره على الدين كله ولو كره المشركون، ذاك ابن النبي المصطفى وابن علي المرتضى وابن فاطمه الزهراء روي له الفداء، صلوات الله عليهم أجمعين صلاه توجب لهم الرضا، واللعن على أعدائهم والغاصبين لحقوقهم والمقدمين عليهم والمنكرين لفضائلهم وشؤونهم الى يوم الجزاء.

وبعد، فإن من فضل الله تعالى على العباد أن سهل لهم طريق السداد وبين لهم منهج الرشاد فجعل لدينه وأحكامه حفظاً وعلماء فضلاء مستودعين، فصار يتلقن الخلف منهم عن السلف ما

استودعوا من أهل العصمه والشرف حفظاً لها عن الضياع وصوناً عن الانقطاع والتلف، واهتم أهل الدين والعلماء فى ضبط ماورد عنهم وروايه أخبارهم واتباع آثارهم خلفاً عن سلف.

ومن جمله من اقتدى بهم واهتمّ فى ضبط رواياتهم وأخبارهم واستيداعها فى الزبر والدفاتر جناب السيد السند والحبر المعتمد، الناهج مناهج الرشد والرّشاد والدارج مدارج الفضل والسداد ذو الفهم العالى والفكر الصافى، نور عيون العلماء ومشكاه قلوب الفقهاء، اللوذعى الألمعى سيدنا الممجد وسندنا الأمجد «آقا محمّد فقيه أحمد آبادى» جعل الله عواقب أموره غيراً من أوائله وأيده لترويج شريعته جده وإرشاد الغافلين وتذكير العالمين ابن المرحوم المغفور المبرور السيد الفقيه العالم الكامل والورع الناطق الباذل والمجتهد العارف العامل ذى التصانيف والتأليف الأنيقه والتحقيقات الرشيقه أبو المكارم سيدنا المفضل صاحب «ابواب الجنات» و «المكيال»، العالم الربانى والحبر الصمدانى مولانا الزكى النقى الحاج ميرزا محمّد تقى حشره الله تعالى مع النبى والوصى، فإنه دام توفيقه مع اشتغاله فى الأيام والليالى بتحصيل العلم وإرشاد الناس بالمواعظ ونشر آثار أجداده الطاهرين - حفظه الله عن أعين الحاسدين - لم يخل عن التأليف والتصنيف.

فلقد ألف كتاب «كنز المرام فى أعمال شهر الصيام» مشتملاً على وظائف الأنام فى شهر الصيام محتويها على تحقيقات علميه رشيقه و تدقيقات انيقه.

فلعمري مع أنه دام تأييده فى عنفوان شبابه وأوائل إظهار شؤونه وكماله وفق لأمر خطر ماله من نظير، وكذا كتاب «مفتاح الشرف» فشكر الله سعيه و جعله من حفظه آثار أهل البيت والعصمه صلوات الله عليهم أجمعين.

ثم إنه حفظه الله تعالى وأيده قد حضر عندى برهه من الزمان لمذاكره متاجر الشيخ الأستاذ فاستجازنى لحسن ظنه بى، فوجدته أهلاً جليلاً فأجزته - تبرّكاً وتيمناً للانتظام فى سلك الرواه والإندراج فى حزبهم - أن يروى عن الحقير الفقير كلما صحت لى روايته وحسنت لى درايته من كتب الأخبار التى عليها المدار فى الأعصار والأمصار كالكافى والوافى والتهذيب والإستبصار والبحار وبصائر الدرجات للصفار وسائر الكتب المعبره عند أولى العلم والأبصار، وكلما أروى عن مشايخى العظام وأساتيذى الكرام عليهم رضوان الله الملك العلام:

منهم الشيخ الفقيه العالم الربانى والعابد الحبر الصمدانى أفقه فقهاء عصره، السديد فى اجراء الحدود على الموالى والعييد مذكر أهل اليقين بمواعظه وكلماته، الأمر بالمعروف والتهاى عن المنكر والقامع للملحددين الذى صار مرجعاً للعلماء والمتعلمين وانتهت إليه الرئاسة والإستجازة والقضاوه، علم الأعلام آيه الله الملك العلام، أبو الأرامل والأيتام عزّ العلماء والاسلام حامى شريعته

سيّد الأنام، مرغم أنوف أهل الفسق والآثام، شيخنا وأستاذنا الأعظم ومولانا المعظم الوفي «مولى محمّد حسين المعروف بالفشاركي، أطاب الله رمسه الشريف، عن شيخه وأستاذه قبله أهل الدين وكعبه المسلمين الشيخ زين العابدين المازندراني، عن شيخه وأستاذه أستاذ الفقهاء الكرام صاحب جواهر الكلام، عن شيخ العماد السيد جواد، عن شيخه الحبر النبيل والبحر العميق بحر العلوم، عن شيخه شيخ الأعلام آقا محمّد باقر الأستاذ عن شيخه الأفضل محمّد أكمل، عن شيخه المجلسي، عن والده النقي محمّد تقى، عن بهاء المله والدين الشيخ البهائي عن مشايخه بأسناده الكثيره الصحيحه النقيه المزبوره فى كتابه المسمّى بالأربعين، عن الأئمّه الطاهرين صلوات الله عليهم أجمعين.

ومنهم الشيخ الفقيه العالم الزاهد العابد الناطق الحاكم الواعظ الباكي المناجى ربه فى الأيام والليالى، جامع المعقول والمنقول، ملاذ العلماء والمجتهدين الربانى مولانا الشيخ أبو الفضل الرّيزى اللنجانى حشره الله مع الأئمّه الطاهرين صلوات الله عليهم، عن شيخه وأستاذه أستاذ الفقهاء والمجتهدين رئيس العلماء والمحققين حجّه الإسلام والمسلمين آيه الله على العالمين العالم الربانى الحاج ميرزا حبيب الله الغروى الجيلانى بأسناده المنتهيه إلى الأئمّه الطاهرين المحفوظه فى محلّتها.

ثم أوصيك يا ولدى وقره عيني بتقوى الله المنجى من الهلكات فى المعاش والمعاد وأن ترقى كل حديث تريد أن تنقله ثم ترويه فقد قال الصادق عليه السلام: حديث تدرّيه خير من ألف حديث تروى. وألتمس منك ووصيلك أن لا تنسانى فى الدعوات فى الحياه وبعد الممات سيما فى مظان الإجابات وفى الوتيرات وعُقيب الصلوات وإذا وفقت للتشرف بإحدى العتبات العاليات للزيارات، كما أوصانى بذلك مشايخى فى طى التصديقات والإجازات، فإنى أفقر فقير إلى الدعوات فى الحياه والممات، حرره به العبد الآثم محمّد بن أبى القاسم الطيب، الشهير بالأحمد آبادى فى ليله الثالث من شهر رجب المرجّب من سنه ١٣٥٨.

الأحقر محمّد الأحمد آبادى

حم (١) وَ الْكِتَابِ الْمُبِينِ (٢) إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلِهِ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ (٣) فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ (٤) أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ (٥) رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ <<سوره دخان>>

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلِهِ الْقَدْرِ (١) وَ مَا أَذْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ (٢) لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ (٣) تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَ الرُّوحِ فِيهَا يَأْتِينَ رَبَّهُمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ (٤) سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطَلَعِ الْفَجْرِ (٥) <<سوره قدر>>

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَ الْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَ مَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَ لَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَ لَتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَ لَتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُم وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (١٨٥) وَ إِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَانِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَ لِيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ (١٨٦) <<سوره بقره>>

الحمد لله الذي فضل على الشهور «شهر رمضان» الذي أنزل فيه القرآن، وأوجب علينا صيامه لفوزنا بالغفران، ومن علينا فيه بالبركة والرحمة والإحسان، والصلاة والسلام على النبي الذي أنزل عليه القرآن واستحكمه بمحكم الفرقان، وعلى آله الطاهرين، لاسيما قيم الزمان، ولعنه الله على أعدائهم أهل الكفر والطغيان.

امّا بعد، بنده شرمنده جانی، محمّد بن محمّد تقی الموسوی الاصفهانی عفی الله تعالی عنهما، به عرض برادران ایمانی می رساند که بر حسب نصّ آیه شریفه: «هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ»^(۱) واحادیث فراوان رسیده از ائمه اطهار علیهم السلام و براهین عقلی؛ برترین شرف و کمالی که موجب عزّت و شرافت و تقرب انسان به پیشگاه خداوند منان می گردد و به وسیله آن شرف انتساب و وراثت پیامبران عظیم الشان و ائمه اطهار علیهم السلام را به دست می آورد، علم و فضیلت است. دانش و فضیلت بزرگترین نعمتی است که خداوند به بندگانش ارزانی داشته است، چنانکه امیر بیان مولای متّقیان علیه افضل الصلاه والسلام می فرماید:

«العلم إمام العقل والعقل تابعه، يلهمه الله السعداء، ويحرّمه الأشقياء».^(۲)

برای ادای شکر این نعمت که موجب مزید آن گردد، هیچ وسیله ای بهتر از بیان و نشر و آموزش آن به دیگران نیست و برای حفظ و بقای آن نیز هیچ راهی محکم تر و استوارتر از تألیف و تصنیف و ثبت در دفاتر نیست، چنانکه رئیس مذهب، امام به حق ناطق، حضرت جعفر صادق علیه السلام به مفضل فرمود:

«اكتب وبتّ علمك في إخوانك، فإن متّ فأورث كتبك بنيك، فإنه يأتي على الناس زمان هرج لا يأنسون فيه إلا بكتبهم».^(۳)

۱- آیا دانیان و نادانها برابر هستند؟! (سوره زمر: آیه ۹).

۲- دانش پیشوای عقل است و عقل پیرو آن، خداوند علم را به نیکبختان عنایت می کند و اشقیاء را از آن محروم می سازد. (علامه مجلسی، بحار الأنوار، ج ۱، ص ۱۶۶).

۳- دانش خود را بنویس و آن را در میان برادرانت منتشر کن، چون مرگ تو فرا رسد، کتابهایت را به فرزندان ارث بگذار، زمان هرج و مرجی برای مردمان پیش آید که تنها با کتابهای خود انس می گیرند. (کلینی، اصول کافی، ج ۱، ص ۵۲).

و در احادیث فراوان آمده است که: در روز قیامت مرگب عالمان را با خون شهیدان موازنه می کنند، پس مرگب عالمان برتری می یابد. (۱)

رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم در وصیت خود به امیرمؤمنان علیه السلام فرمود: «یا علی، من حفظ من أمّتی أربعین حدیثا یطلب بذلك وجه الله عزّ وجلّ، والدّار الآخرة، حشره الله یوم القیامه مع النّبیین والصدّیقین والشّهداء والصّالحین وحسن اولئک رفیقاً». (۲)

از توفیق پروردگار، در پرتو عنایات ائمه اطهار علیهم السلام و مرحمت حضرت بقیه الله، ارواحنا فداه، در عنفوان جوانی، برای اینجانب توفیق اشتغال به تحصیل علوم دینی و کسب معارف اهل بیت علیهم السلام حاصل گردید، بر خود وظیفه دیدم که در حدّ توان شکر این نعمت را به جای آورم و مشمول این آیه شریفه گردم که می فرماید: «لئن شکرتم لأزیدنکم». (۳)

از این رهگذر به تألیف رساله ای در معارف حقّه مصمّم شدم.

با توجه به اینکه اساس همه علوم و معارف، آن دانشی است که به مراتب بندگی در آستان حضرت احدیت مربوط باشد.

و نیکوترین زمان ادای عبودیت در ماه مبارک رمضان می باشد، و لذا تصمیم گرفتم که رساله ای در بیان مطالبی که به این ماه تعلق دارد بنویسم.

در این رساله آداب ادای حق عبودیت را به طور خلاصه از کتب معتبره گردآوردم و اگر می خواستم به تفصیل بنویسم بسیار طولانی می شد، و لذا به همین مقدار بسنده کردم و آن را «کنز المرام فی أعمال شهر الصّیام» نام نهادم

و آن را بر یک مقدمه، و سه بخش و یک خاتمه مرتب ساختم.

۱- علامه مجلسی، بحارالانوار، ج ۲، ص ۱۴.

۲- یا علی، هر کس از امت من چهل حدیث حفظ کند و هدفش تحصیل خشنودی پروردگار و ثواب آخرت باشد، خداوند او را در روز قیامت با پیامبران، صدّیقان، شهیدان و صالحان محشور کند، و آنان چه رفیقان نیکویی هستند. (شیخ صدوق، خصال، ج ۲، ص ۵۴۳).

۳- اگر سپاس بگوئید (نعمتهایم را) بر شما افزون می کنم. (سوره ابراهیم: آیه ۷).

۷ سامی ماه مبارک رمضان

۷ سر آغاز سال قمری

۷ گوشه ای از فضایل ماه رمضان

۷ درک ماه رمضان در اماکن مقدسه

۷ روزه ماه رمضان و گوشه ای از اسرار آن

۷ فضایل و فواید روزه

۷ عنایات ویژه پروردگار به روزه داران

۷ درجات روزه داران

۷ آداب روزه داری

۱. اسامی ماه رمضان

(۱) یکی از نامهای ماه مبارک صیام «رمضان» است.

رمضان از نامهای خداوند منان است، ماه رمضان یعنی: ماه خدا و لذا در حدیث آمده است که نگوئید: رمضان آمد و رمضان رفت، بلکه بگوئید: «ماه رمضان». (۱)

مرحوم طریحی از شهید اول نقل کرده که در کتاب «نکت الارشاد» فرموده است: هر کس بگوید: «رمضان» و ماه را به آن اضافه نکند صدقه بدهد و یک روز به عنوان کفاره روزه بگیرد. (۲)

گلوژه «رمضان» از ریشه «رَمَض» به معنای گداخته شدن ریگهای بیابان در اثر تابش آفتاب است. (۳)

در ماه رمضان نور معرفت و محبت الهی بر دل‌های اولیاء الهی می‌تابد، تابش متصل انوار الهی تأثیری همانند تابش آفتاب در آن دل‌ها ایجاد می‌کند، این دل‌ها به یاد وصال و قرب خدا و از ترس ابتلا به هجران او مشتعل می‌شود و بدن‌های آنها در اثر عبادت و مجاهدت عبودیت گداخته می‌گردد و در روزهای طولانی حرارت تشنگی و گرسنگی نیز بر آن افزوده می‌شود.

از دیگر معانی «رمض» باران پاییزی است که بر زمین خشک و تفتیده بارد. (۴)

بارش رحمت الهی در ماه رمضان دل‌های مؤمنان را سیراب نماید و قلوب بندگان را از تیرگی معاصی بزدايد.

(۲) یکی دیگر از اسامی ماه رمضان «مضمار» است، مضمار در لغت آن است که اسب مسابقه را به مدت چهل روز به روش خاصی ریاضت بدهند و به شیوه

۱- کلینی، اصول کافی، ج ۴، ص ۷۰.

۲- طریحی، مجمع البحرین، ج ۴، ص ۲۰۹.

۳- ابن فارس، معجم مقاییس اللغه، ج ۲، ص ۴۴۰.

۴- ابن منظور، لسان العرب، ج ۵، ص ۳۱۵.

خاصی پرورش دهند تا برای مسابقه مهیا شود، این مدّت تعیین شده را «مضمّار» گویند. (۱)

روزه داران در مکتب تربیتی ماه رمضان به مدّت یکماه ریاضت می کشند و خود را برای ورود به عرصه مسابقه مهیا می سازند، تا در میدان عبودیت گوی سبقت را از همگان برابند. امام حسین علیه السلام در این رابطه می فرماید:

«إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ جَعَلَ شَهْرَ رَمَضَانَ مَضْمَارًا لِخَلْقِهِ يَسْتَبِقُونَ فِيهِ بِطَاعَتِهِ إِلَى رِضْوَانِهِ، فَسَبِقْ فِيهِ قَوْمَ فَفَازُوا، وَتَخَلَّفْ آخِرُونَ فَخَابُوا». (۲)

[خداوند مَنان ماه رمضان را «مضمّار» (عرصه مسابقه) برای بندگان قرار داده که در آن به وسیله اطاعت او به سوی رضوانش سبقت بجویند، جمعی در آن پیشی گرفتند و به سعادت رسیدند، و گروهی در آن تخلف کردند و زیانکار شدند].

(۳) یکی دیگر از نامهای ماه رمضان «شهر الله» یعنی ماه خدا است. چنانکه رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم در خطبه مشهور خود در آستانه ماه رمضان فرمود:

«أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ أَقْبَلَ عَلَيْكُمْ شَهْرُ اللَّهِ بِالْبُرْكَه وَالرَّحْمَه وَالْمَغْفِرَه» (۳)

[هان ای مردمان، ماه خدا به سوی شما روی آورده، با برکت، رحمت و مغفرت].

از دیگر اسامی ماه رمضان:

(۴) شهر الصّیام؛ ماه روزه

(۵) شهر الاسلام؛ ماه اسلام

(۶) شهر الطهور؛ ماه پاکیزگی

(۷) شهر التّمحیص؛ ماه خالص شدن و پاک شدن

(۸) شهر القیام؛ ماه شب زنده داری می باشد، که این پنج عنوان را امام

۱- ابن منظور، لسان العرب، ج ۸، ص ۸۵.

۲- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۱، ص ۳۲۴.

۳- شیخ صدوق، فضائل الا شهر الثلاثه، ص ۷۷.

زین العابدین، فخر السّاجدین، امام سجّاد علیه السلام در نیایش معروف خود که به هنگام حلول ماه رمضان تلاوت می کردند، بر ماه رمضان اطلاق فرموده اند. (۱)

در این ماه بندگان خدا با روزه داری شعائر اسلام را تجلّی خاصّی داده، به خودسازی پرداخته، از گناهان و رذایل اخلاقی خود را تطهیر نموده، در یک آزمون بزرگ شرکت می کنند و شبها را با تهجد و عبادت سپری می کنند.

از دیگر اسامی ماه رمضان:

(۹) شهر البرکه؛ ماه برکت

(۱۰) شهر الانابه؛ ماه بازگشت به سوی خدا

(۱۱) شهر التّوبه؛ ماه ندامت و توبه از گناهان

(۱۲) شهر المغفره؛ ماه مغفرت و بخشودگی

(۱۳ و ۱۴) شهر العتق من النّار و الفوز بالجنّه -؛ (۲) ماه آزادی از آتش جهنّم و دست یابی به بهشت می باشد، که این شش عنوان را رسول گرامی اسلام بر ماه مبارک رمضان اطلاق فرموده است. (۳)

(۱۵) شهر التّواب؛ ماه پاداش

(۱۶) شهر الرّجا؛ ماه امید

این دو عنوان نیز در فرازهای دعای شب چهارم ماه رمضان از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله آمده است. (۴)

(۱۷) شهر الصّبر؛ ماه شکیبایی

(۱۸) شهر المواسات؛ ماه مواسات کردن با برادران ایمانی

این دو عنوان را نیز رسول اکرم صلی الله علیه و آله و سلم در خطبه مشهور خود که در آخرین جمعه ماه شعبان ایراد نمودند آورده اند. (۵)

۱- صحیفه سجّادیه، دعای چهل و چهارم، دعای حلول ماه رمضان.

۲- این عنوان در فرازهای دعاهای نوافل شبهای ماه رمضان آمده است. (الاقبال، ج ۱، ص ۸۱).

۳- شیخ صدوق، فضائل الاشهر الثّلاثه، ص ۹۵ و ۲۵۶.

٤- شيخ صدوق، فضائل الا شهر الثلاثة، ص ٩٥ و٢٥٦.

٥- شيخ صدوق، الأمالى، ص ٤٤.

(۱۹) شهر الرّحمة؛ ماه رحمت

این نیز در بیان پیامبر رحمت آمده است. (۱)

(۲۰) سید الشهور؛ سرور ماه ها

که آن نیز در بیانات پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم بیان شده است. (۲)

این بود تعدادی از نامهای ماه مبارک رمضان در کلمات نورانی پیشوایان معصوم علیهم السلام، که هر کدام بُعدی از ابعاد ماه مبارک رمضان را بیان می کنند.

۲. سرآغاز سال قمری

متداول در میان مسلمانان آن است که ماه محرم را اول سال قمری به حساب می آورند، جز اینکه آن را «هجری» می نامند و مبدأ آن را از هجرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به حساب می آورند. هیچ تردیدی نیست که هجرت پیامبر در ماه ربیع الاول و در اولین شب آن بود و لذا ایجاب می کرد که اول سال همان اول ربیع المولود باشد، جز اینکه بیمار دلان آن را تغییر دادند و از اول محرم الحرام قرار دادند، زیرا شب اول ربیع «لیله المبيت» است، یعنی همان شبی است که امیرمؤمنان علیه السلام در بستر پیامبر خوابید و جان خود را سپر جان پیامبر قرار داد و خداوند به فرشتگان با ایثار و مواسات آن حضرت مباحات نمود. (۳)

متولیان امر دیدند اگر اول ربیع را سرآغاز سال قرار بدهند، همه جا مراسم اول سال با ذکر منقبت مولای متقیان مزین خواهد شد و لذا دو ماه آن را عقب کشیدند و اول محرم را سرآغاز سال جدید قرار دادند.

اگر چه در نقلی از اول محرم به عنوان اول سال تعبیر شده (۴) جز اینکه سندش «مرفوعه» است و نمی توان به آن اعتماد نمود.

ولی در حدیثی از امام صادق علیه السلام از ماه رمضان به «غزّه الشهور»

۱- علامه مجلسی، بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۳۴۰.

۲- علامه مجلسی، بحارالانوار، ج ۴۰، ص ۵۴.

۳- یعقوبی، تاریخ یعقوبی، ج ۲، ص ۳۲.

۴- سید ابن طاووس، الاقبال، ج ۳، ص ۴۱.

(طلیعه ماه‌ها) (۱) و در حدیث دیگری به «رأس السنه» (سرآغاز سال) تعبیر شده است. (۲)

با توجه به اضافه این ماه به لفظ جلاله: «شهر الله» (ماه خدا) و نزول قرآن در شب قدر در ماه رمضان، ایجاب می‌کند که این ماه از قداست و جلالت خاصی برخوردار باشد و بر دیگر ماه‌ها مقدم شود.

از رسول گرامی اسلام روایت شده که فرمود: خداوند از روزها؛ روز جمعه، و از ماه‌ها؛ ماه رمضان و از شبها؛ شب قدر را برگزید. (۳)

۳. گوشه‌ای از فضایل بی‌کران ماه رمضان

روایات وارده در فضیلت ماه رمضان بسیار فراوان است، تنها به شماری از آنها اشاره می‌کنیم و به جهت اختصار ترجمه آنها را بیان می‌نمائیم:

(۱) شیخ صدوق به سند معتبر از امام رضا علیه السلام روایت کرده که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم در آخر ماه شعبان خطبه‌ای خواند و فرمود:

اینها التماس، بدرستی که روی آورده است به سوی شما ماه خدا با برکت، رحمت و آمرزش، ماهی که نزد خدا بهترین ماه هاست، روزهایش بهترین روزها، شبهایش بهترین شبها و ساعت‌هایش بهترین ساعت‌هاست.

ماهی که در آن به ضیافت خدا فراخوانده شده‌اید و از اهل کرامت خدا گردیده‌اید.

نفسهای شما در آن ثواب تسیح و خواب شما ثواب عبادت دارد، عملهای شما در آن مقبول و دعاها‌ی شما در آن مستجاب است.

پس با نیت‌های درست و دل‌های پیراسته از گناه و صفات ناپسند، از خدا بخواهید که به شما توفیق روزه داری و تلاوت قرآن در آن عنایت کند، که محروم، و بد

۱- کلینی، اصول کافی، ج ۴، ص ۶۶.

۲- شیخ طوسی، تهذیب الاحکام، ج ۴، ص ۳۳۳.

۳- علامه مجلسی، بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۷.

عاقبت کسی است که در آن از آمرزش خدا محروم باشد.

با تشنگی و گرسنگی خود در این ماه به یاد تشنگی و گرسنگی روز قیامت باشید، بر فقیران و مستمندان تصدق کنید، سالمندان را احترام کنید، بر کودکان ترخم نمایید، خویشاوندان را نیکی و احسان و دیدار کنید، زبانهای خود را از آنچه نباید گفت نگهدارید، دیده های خود را از مناظری که حلال نیست بپوشانید، گوشهای خود را از صداهای حرام باز دارید، یتیمان را نوازش کنید، تا بعد از شما با یتیمان شما همانگونه رفتار شود.

از گناهان به سوی خداوند توبه کنید، در اوقات نماز دستهای خود را به حال نیایش به سوی آسمان برافرازید، که وقتی نماز بهترین وقتها می باشد و در آن ساعت ها حق تعالی با دیده رحمت به سوی بندگان می نگرد، به مناجات آنها پاسخ می گوید ، به ندهای آنها لیبیک می گوید ، خواسته های آنها را مستجاب می کند.

هان ای مردمان، جانهای شما در گرو اعمال شماست، پس با طلب آمرزش خود را از گرو به در آورید، پشتهای شما در زیر بار گران گناهان خمیده است، با سجده های طولانی آنها را سبک گردانید.

خداوند مَنان به عزّت خود سوگند یاد کرده که نماز گزاران و سجده کنندگان را عذاب نکند و با آتش جهنم آنها را به وحشت نیندازد.

هان ای مردمان، هر کدام از شما مؤمن روزه داری را در این ماه افطاری بدهد، پاداش آزاد کردن برده ای را خواهد داشت و گناهان گذشته اش آمرزیده خواهد شد.

برخی از صحابه گفتند: یا رسول الله همه ما توان آن را نداریم، فرمود: خود را با افطاری دادن روزه داران، اگرچه با نصف یک عدد خرما باشد یا به شربت آبی باشد از آتش جهنم باز دارید، به خدا سوگند خداوند به کسانی که بیش از این توان نداشته باشند، همان پاداشها را مرحمت می کند.

هان ای مردمان، هر کس در این ماه اخلاقی را نیکو گرداند به آسانی از

صراط می گذرد، روزی که قدمها بر آن بلغزد، و هر کس در این ماه بر غلامان و کنیزان خود آسان بگیرد، خداوند در قیامت حساب او را آسان بگیرد

و هر کس در این ماه شرّ خود را از مردم باز دارد، خداوند در روز قیامت خشم خود را از وی باز دارد.

هر کس در این ماه یتیمی را نوازش کند، خداوند او را در قیامت گرامی می دارد، هر کس در این ماه با خویشان خود صله و احسان کند، خداوند او را مشمول رحمت خود گرداند و هر کس در این ماه رشته پیوندش را از خویشاوندان قطع کند، خداوند در قیامت رحمت خود را از او دریغ فرماید.

هر کس در این ماه نماز مستحبی به جای آورد، خداوند برای او برات آزادی از آتش جهنم صادر فرماید و هر کس در این ماه نماز واجب خود را ادا کند، خداوند به او پاداش هفتاد نماز عطا فرماید. هر کس در این ماه بر من و آل من زیاد صلوات بفرستد، خداوند ترازوی عمل او را سنگین نماید، در روزی که ترازوی اعمال در آن سبک باشد. هر کس در این ماه یک آیه از قرآن بخواند، خداوند به او پاداش یک ختم قرآن در دیگر ماه ها را عنایت فرماید.

هان ای مردمان، درهای بهشت در این ماه باز است، از خدا بخواهید که آن را به روی شما نبندد، درهای جهنم در این ماه بسته است، از خدا بخواهید که آن را به روی شما نگشاید، شیاطین در این ماه در بند هستند، از خدا بخواهید که آنها را بر شما مسلط نگرداند. (۱)

(۲) شیخ صدوق با سلسله اسنادش از امام صادق علیه السلام روایت کرده که مولای متّقیان امیر مؤمنان علیه السلام در نخستین روز از ماه رمضان در مسجد اعظم کوفه خطبه ای ایراد کردند، پس از حمد و ثنای پروردگار و ستایش رسول عالمیان فرمودند:

هان ای مردمان، خداوند منّان این ماه را بر دیگر ماه ها برتری داده، همانگونه که ما اهل بیت را بر دیگر مردمان برتری داده است.

در این ماه درهای آسمان باز می شود، درهای رحمت گشوده می گردد، و درهای جهنم بسته می شود. در این ماه فریادها شنیده می شود، دعاها مستجاب می گردد، بر گریه ها ترحم می شود.

در این ماه شبی هست که در آن شب فرشتگان از آسمان فرود می آیند و بر مردان و زنان روزه دار، به اذن و رخصت پروردگارشان تا طلوع فجر درود می فرستند، و آن شب قدر است که خداوند دو هزار سال پیش از آنکه آدم را بیافریند، ولایت مرا مقدر فرموده است.

پاداش روزه گرفتن در روز قدر از روزه هزار ماه برتر است و پاداش عبادت در شب قدر از عبادت هزار ماه برتر است.

هان ای مردمان، آفتاب های ماه رمضان و مهتاب های آن با رحمت پروردگار بر مردان و زنان روزه دار طلوع می کند.

هیچ شب و روزی در ماه رمضان نیست، جز اینکه جایزه های خداوند منان در آن از آسمان بر این امت نثار می شود، هر کس در این ماه به دُر شاهواری از نثارهای الهی دست بیابد، در روز رستاخیز در نزد خدا گرامی می شود و هر کس در نزد پروردگار گرامی شود، خداوند بهشت را جایگاه او قرار دهد.

هان ای بندگان خدا، این ماه همانند دیگر ماهها نیست، روزهای آن بهترین روزها و شبهای آن بهترین شبها و ساعتی آن بهترین ساعتها می باشد، شیاطین در آن در غل و زنجیر در بند هستند.

خداوند در این ماه روزی ها را افزون و عمرها را طولانی سازد و اسامی زائران بیت خود را در آن ثبت می کند.

ماه رمضان با رحمت و مغفرت، روح و ریحان، خشنودی و رضوان پروردگار با اهل ایمان مواجه می شود.

هان ای روزه دار، جایگاه خود را به دقت بررسی کن، تو در این ماه در ضیافت پروردگار هستی، نیک بیاندیش که شب و روزت چگونه سپری می شود و اعضاء و جوارح خود را از گناه چگونه محافظت می کنی؟ مبادا شبها را با خواب و روزها

را به غفلت سپری کنی! و ماه رمضان به پایان برسد، در حالی که بار گناه بردوش تو سنگینی کند، و هنگامی که روزه داران پادشاهای خود را دریافت می کنند تو از زیانکاران باشی، آنها تاج کرامت بر سر بگذارند و تو محروم گردی، آنها در جوار رحمت پروردگارشان سعادت مند شوند و تو از رانده شده ها باشی!

هان ای روزه دار، اگر از درگاه آقای خود رانده شوی به کدامین درگاه روی خواهی کرد؟ اگر پروردگارت تو را محروم سازد، چه کسی بر تو احسان خواهد کرد؟ اگر او تو را خوار سازد، چه کسی تو را گرامی خواهد داشت؟ اگر او تو را ذلیل کند، چه کسی به تو عزت خواهد داد؟ اگر او تو را وانهد، چه کسی تو را یاری خواهد نمود؟ اگر او تو را در میان بندگانش جای ندهد، طوق بندگی چه کسی را بر گردن خواهی آویخت؟ اگر او از سر تقصیرهای تو نگذرد، از چه کسی امید آمرزش خواهی داشت؟ اگر او حقوق خودش را از تو طلب کند، چه پاسخی خواهی داد؟

هان ای روزه دار در شبها و روزهای این ماه با تلاوت قرآن به سوی او تقرّب بجوی، که قرآن شفاعت کننده ای است که شفاعتش پذیرفته می شود. قرآن در روز رستخیز در مورد تلاوت کنندگان خود شفاعت می کند و آنها به میزان تلاوت خود بر درجاتشان افزوده می گردد.

هان ای روزه دار، بر تو بشارت باد، هر نفسی که در این ماه می کشی ثواب تسبیح دارد و خواب تو در این ماه عبادت به شمار می آید، طاعتهای تو در این ماه پذیرفته و گناهانت آمرزیده است، به آواز تو در این ماه توجه می شود و به مناجاتهای تو ترحم می شود، که من از حبیب خودم رسول گرامی صلی الله علیه و آله وسلم شنیدم که فرمود: خداوند مَنان را به هنگام افطار در هر شبی از شبهای رمضان آزاد شدگانی از آتش جهنّم است، که تعداد آنها را جز خدا نمی داند، تعداد آنها در علم غیب خداوند محفوظ است، چون آخرین شب ماه رمضان فرا رسد، به تعداد کسانی که در طول ماه آمرزیده، در آن شب می آمرزد.

پس مردی از اهل همدان برخاست و عرضه داشت: ای امیر مؤمنان از آنچه از

حبیب خود پیرامون ماه رمضان شنیده ای باز هم برای ما باز گوی.

فرمود: آری از برادر و پسر عمویم پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم شنیدم که فرمود:

هر کس ماه رمضان را روزه بدارد و خود را از چیزهایی که خدا حرام کرده است نگاه دارد، وارد بهشت شود. مرد همدانی گفت: ای امیر مؤمنان از آنچه از حبیب خود شنیده ای باز هم برای ما باز گو کن.

فرمود: آری از خلیل خود پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم شنیدم که فرمود: هر کس ماه رمضان را با انگیزه ایمان و با قصد قربت روزه بگیرد، وارد بهشت می شود.

مرد همدانی گفت: از آنچه حبیب خود در مورد این ماه به شما فرموده برای ما باز گوی.

فرمود: آری از سرور و سالار اولین و آخرین شنیدم که فرمود: هر کس ماه رمضان را روزه بگیرد و هرگز با حرام افطار نکند وارد بهشت شود.

مرد همدانی گفت: از آنچه از سرور عالمیان شنیده ای برای ما باز گو کن.

فرمود: از سرور پیامبران، سالار رسولان و آقای فرشتگان مقرب، شنیدم که فرمود: بهترین اوصیا در بهترین ماه ها کشته می شود.

پرسیدم: بهترین اوصیا کیست و بهترین ماه ها کدام است؟

فرمود: بهترین ماه ها ماه رمضان و بهترین اوصیا تو هستی ای علی.

گفتم: یا رسول الله! آیا این حادثه حتما رخ خواهد داد؟

فرمود: آری، سوگند به پروردگارم، که شقی ترین امت من، همسنگ پی کننده ناقه صالح برانگیخته شود و ضربتی بر فرق تو بزند که محاسن تو از خون سرت خضاب گردد.

مردم شروع به گریه و فغان نمودند و امیر مؤمنان خطبه اش را قطع کرد و از منبر پایین آمد. (۱)

(۳) شیخ صدوق به سند خود از امام باقر علیه السلام روایت کرده که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم به هنگام مراجعت از عرفات در منی وارد مسجد شد، مردم بر گرد آن حضرت گرد

آمدند و در مور شب قدر پرسش کردند، او خطبه ای ایراد نمود و فرمود:

هان ای مردمان، بدانید که هر کس ماه رمضان بر او وارد شود در حالی که سالم و تندرست باشد، پس روزها را روزه بگیرد و بخشی از شبهای آن را به عبادت سپری کند، به نمازهای خود مواظبت کند، به جمعه ها و نماز عید مبادرت نماید، ثواب شب قدر را دریافته، به جایزه های پروردگار نایل می شود.

در پایان امام صادق علیه السلام افزود: به خدا سوگند به جایزه هایی نایل می شود که همانند جایزه های بندگان نمی باشد. (۱)

۴) امام صادق علیه السلام همواره در آستانه ماه رمضان به فرزندان خود توصیه می کرد و می فرمود: چون ماه رمضان وارد شود خود را به تلاش و کوشش وا دارید، که روزی ها در آن تقسیم می شود، اجل ها در آن نوشته می شود، اسامی حاجی ها در آن ثبت می گردد و در آن شبی هست که عبادت در آن از عبادت هزار ماه بهتر است. (۲)

۵) امام صادق علیه السلام فرمود: در هر شب از شبهای ماه رمضان خداوند افرادی را از آتش جهنم آزاد می کند، به جز کسی که با شراب افطار کند، چون آخرین شب ماه رمضان فرا رسد، به تعداد همه کسانی که در طول ماه رمضان آزاد کرده، در آن شب از آتش جهنم آزاد می کند. (۳)

۶) امام باقر علیه السلام فرمود: سه روز به ماه رمضان مانده بود که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم به بلال امر فرمود که مردم را به سوی مسجد فراخواند، چون در مسجد گرد آمدند، بر فراز منبر رفته، سپاس و ستایش خداوند را به جای آورد و فرمود:

هان ای مردمان، این ماه (ماه رمضان) فرا رسیده، که سرور و سالار همه ماه ها می باشد، در این ماه شبی هست که از هزار ماه بهتر است. در این ماه درهای جهنم بسته می شود و درهای بهشت باز می شود، هر کس ماه رمضان را درک کند و در

۱- شیخ صدوق، ثواب الأعمال، ص ۶۴.

۲- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۶۱.

۳- شیخ صدوق، الامالی، ص ۵۶.

آن آمرزیده نشود، از رحمت خدا دور باد؛ هر کس پدر و مادرش را درک کند و آمرزیده نشود، از رحمت خدا دور باد؛ هر کس نام من در پیش او برده شود و به من درود نفرستد و آمرزیده نشود، از رحمت خدا دور باد. (۱)

(۷) امام سجّاد علیه السلام می فرمود: خداوند مَنّان در هر شبی از ماه رمضان هفتاد هزار هزار نفر از آتش جهنّم به هنگام افطار آزاد می کند، همه آنها از کسانی هستند که مستوجب آتش بودند. (۲)

(۸) امام صادق علیه السلام فرمود: خداوند مَنّان در شب اوّل ماه رمضان هر تعدادی از بندگان را که بخواهد می آمرزد، در شب دوّم دو برابر، در شب بعد دو برابر آن... در شب آخر ماه رمضان دو برابر آنچه را که در شبهای قبل مضاعف شده، از آتش جهنّم آزاد می کند. (۳)

(۹) امام رضا علیه السلام فرمود: هر کس بخواهد از گناهی توبه کند، پس در ماه رمضان توبه کند که این ماه، ماه توبه و انابه، ماه آمرزش و رحمت است، شبی از شبهای این ماه نیست، جز اینکه خدای را در آن آزاد شده هایی از آتش جهنّم است که هر یک از آنها به سبب گناهشان مستوجب آتش بودند. (۴)

(۱۰) رسول اکرم صلی الله علیه و آله در اوّلین شب از دهه سوّم ماه رمضان (شب بیست و یکم) برخاست، حمد و ثنای پروردگار به جای آورد، آنگاه فرمود: خداوند شرّ جنّ و انس را از شما دور ساخت و به شما وعده اجابت داد و فرمود: «ادعونی استجب لکم» (۵) آگاه باشید که خداوند به هر شیطان متمرّد هفت ملک را موکّل نموده و تا سپری شدن ماه رمضان، آنها رها نخواهند شد. آگاه باشید که درهای بهشت از اوّلین شب این ماه تا آخرین شب آن باز است. (۶)

۱- شیخ صدوق، الأمالی، ص ۵۷.

۲- علامه مجلسی، بحار الانوار، ج ۹۸، ص ۱۸۷.

۳- سید ابن طاووس، الاقبال، ج ۱، ص ۲۸.

۴- شیخ صدوق، فضائل الا شهر الثلاثه، ص ۱۰۶.

۵- مرا بخوانید تا شما را اجابت کنم [سوره غافر: آیه ۶۰].

۶- قاضی نعمان، دعائم الاسلام، ج ۱، ص ۲۸۶.

(۱۱) پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: ماه رمضان به سوی شما آمده، ماهی مبارک، ماهی که خداوند روزه اش را بر شما واجب نموده، درهای بهشت در آن گشوده می شود و شیاطین در آن به بند کشیده می شوند، شبی در آن هست که از هزار ماه بهتر است، هر کس از آن محروم گردد به راستی محروم است. (۱)

(۱۲) امام باقر علیه السلام می فرمود: پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم با تمام چهره اش به سوی مردم توجه می کرد و می فرمود:

هان ای مردمان، چون هلال ماه رمضان طالع شود، شیاطین متمرد به بند کشیده می شوند، درهای آسمان، درهای بهشت و درهای رحمت گشوده می شوند، درهای جهنم بسته می شود، دعاها مستجاب می گردد، هر روز به هنگام افطار خداوند عده ای را از آتش جهنم آزاد می کند، و هر شب منادی پروردگار ندا سر می دهد: آیا حاجتمندی هست؟ آیا طلب آمرزش کننده ای هست؟ خدایا به هر کس که انفاق کند، عوض عنایت کن و هر کسی که بخل بورزد مالش را تلف کن.

هنگامی که هلال ماه شوال طالع شود، مؤمنان فراخوانده می شوند که بامدادان به سوی جایزه های خود بشتابید که فردا روز جایزه است. آنگاه امام باقر علیه السلام افزود: به خدا سوگند این جایزه ها از نوع درهم و دینار نمی باشد. (۲)

(۱۳) پیامبر رحمت صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: چون هلال ماه رمضان طالع شود درهای جهنم بسته می شود، درهای بهشت گشوده شود و شیاطین در بند کشیده شوند. (۳)

(۱۴) امام باقر علیه السلام فرمود: پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم در آخرین جمعه ماه شعبان خطبه خواند، پس از حمد و ثنای پروردگار فرمود:

هان ای مردمان، ماهی بر شما سایه افکنده (روی آورده) در آن شبی است که از هزار ماه برتر و آن ماه رمضان است که خدا روزه اش را بر شما واجب نموده و پاداش شب زنده داری با خواندن یک نماز مستحبی در آن را همانند هفتاد شب

۱- شیخ طوسی، تهذیب الاحکام، ج ۴، ص ۱۵۲.

۲- مجلسی، بحار الانوار، ج ۹۶، ص ۳۶۰.

۳- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۶۷.

به نماز مستحبی پرداختن در غیر آن ماه قرار داده است.

کسی که در این ماه یک خصلت نیکو از خصال برّ و خیر انجام دهد، خداوند به او پاداش انجام یک فریضه عطا می کند و به کسی که فریضه ای را در آن انجام بدهد، پاداش کسی را می دهد که هفتاد فریضه در ماههای دیگر انجام داده باشد.

ماه رمضان ماه صبر و شکیبایی است و پاداش صبر بهشت است.

ماه رمضان ماه مساوات و مواسات است و آن ماهی است که خداوند روزی مؤمنان را در آن افزایش می دهد.

کسی که در این ماه، مؤمن روزه داری را افطاری بدهد، پاداش آزاد کردن یک برده و آمرزش گناهان گذشته را در پی دارد. عرضه داشتند: همه ما قدرت افطاری دادن را ندارد.

فرمود: خدا کریم است، خدا به کسی که توان ندارد، جز به این قدر که جرعه ای شیر، شربت یا آب یا چند عدد خرما به روزه دار بدهد که با آن افطار کند، همان پاداش را عنایت می کند. کسی که در این ماه بر خدمتگزارش آسان بگیرد، خدا حساب او را آسان می گیرد.

ماه رمضان ماهی است که اولش رحمت، میانه اش مغفرت و پایانش استجابت دعاها و آزادی از آتش جهنم است.

در این ماه به چهار چیز نیاز دارید که با دو خصلت آن خدا را خشنود سازید و از دو خصلت آن گریزی ندارید.

دو خصلتی که با آن خدا را خشنود می سازید:

الف) شهادت به وحدانیت خدا

ب) شهادت به رسالت رسول خدا صلی الله علیه و آله وسلم می باشد.

اما دو خصلتی که گریزی از آن ندارید:

الف) مسألت کردن حوائج، بهشت و عافیت

ب) پناه بردن به خدا از آتش جهنم می باشد. (۱)

(۱۵) حضرت امام رضا علیه السلام از طریق پدران بزرگوارش، از پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم روایت کرده که فرمود: به راستی ماه رمضان ماه بزرگی است، پاداش حسنات در آن مضاعف می شود، سیئات در آن محو می گردد، کسی که در این ماه صدقه ای بدهد خداوند او را می آمرزد، کسی که در این ماه به بردگان و زیر دستانش نیکی کند او را مورد مغفرت قرار می دهد، کسی که در این ماه اخلاقش را نیکو سازد خداوند او را می آمرزد، کسی که در این ماه خشم خود را فرونشاند خداوند او را مورد مغفرت قرار می دهد، کسی که در این ماه صله رحم کند خداوند او را می آمرزد.

سپس فرمود: این ماه شما همانند دیگر ماهها نیست، هنگامی که به شما روی می آورد با برکت و رحمت روی می آورد و چون از شما روی بر می تابد با آمرزش گناهان از شما روی بر می تابد. این ماهی است که پاداش حسنات در آن مضاعف و اعمال خیر در آن مقبول می باشد. کسی که در این ماه دو رکعت نماز مستحبی برای خدا انجام دهد، خداوند او را می آمرزد.

سپس فرمود: شقی و آدم نگون بخت حقیقی آن کسی است که ماه رمضان سپری شود و او مورد مغفرت پروردگار قرار نگیرد، پس هنگامی که نیکوکاران به دریافت جایزه های خدای بخشایشگر نایل شوند، او به خسران می رسد. (۱)

(۱۶) امام صادق علیه السلام فرمود: کسی که در ماه رمضان آمرزیده نشود تا رمضان بعدی آمرزیده نمی شود، جز اینکه روز عرفه (در عرفات) حضور پیدا کند. (۲)

(۱۷) پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: شعبان ماه من و رمضان ماه خداست، هر کس در ماه من یک روز روزه بگیرد من در روز قیامت از او شفاعت می کنم و هر کس ماه رمضان را روزه بگیرد از آتش جهنم آزاد می شود. (۳)

(۱۸) و در حدیث دیگری فرمود: شعبان ماه من است و رمضان ماه خدا، هر کس یک روز در ماه من روزه بگیرد من در روز قیامت از او شفاعت می کنم،

۱- شیخ صدوق، عیون الاخبار، ج ۱، ص ۲۲۸.

۲- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۶۱.

۳- شیخ صدوق، الامالی، ص ۵۰۱.

هرکس دو روز در ماه من روزه بگیرد خداوند گناهان گذشته اش را می آمرزد و هرکس سه روز در ماه من روزه بگیرد به او گفته می شود که اعمال خود را از سر بگیر. کسی که ماه رمضان را روزه بگیرد، شهوت و زبانش را کنترل کند و اذیت و آزارش را از مردم باز دارد، خداوند گناهان گذشته و آینده اش را بیمارزد، و او را از آتش جهنم آزاد می سازد، و در بهشت جاودان او را جای دهد و شفاعتش را در مورد گنهکاران از اهل توحید، به تعداد ریگ بیابان پذیرد. (۱)

۱۹) رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: بهشت سال به سال برای حلول ماه رمضان آیین بندی می شود. چون شب اول ماه رمضان فرا رسد، نسیمی از زیر عرش می وزد که به آن «مُثیره» (به اهتزاز در آورنده) می گویند.

با وزش این نسیم، برگهای درختان بهشتی به حرکت در می آیند، حلقه های درهای بهشت به جنبش در آیند، نغمه های روح بخشی از آنها شنیده می شود که هرگز احدی نغمه ای نیکوتر از آن نشنیده باشد.

حوریان بهشتی از سرا پرده ها بیرون آیند و در بالکن ها قرار می گیرند و ندا سر می دهند که آیا خواستگاری هست که ما را [با اعمال صالحه] از حضرت احدیت خواستگاری کند؟

آنگاه از «رضوان» خازن جنان می پرسند: امشب چه شبی است؟

رضوان با «لَبَّيْكَ» به آنها پاسخ داده می گوید: هان ای نیکو رویانِ نیکو سرشت بهشتی، امشب نخستین شب ماه رمضان است که درهای بهشت به روی روزه داران از امت حضرت محمد صلی الله علیه و آله وسلم گشوده شده است.

حق تعالی به خازن بهشت می فرماید: ای رضوان درهای بهشت را باز کن و به مالک جهنم می فرماید: درهای جهنم را به روی روزه داران از امت محمد صلی الله علیه و آله ببند. آنگاه به پیک وحی جبریل امین فرمان می دهد: به سوی زمین نزول کن و شیاطین متمرّد را در غل و زنجیر ببند و آنها را در کام دریا بینداز، تا روزه های امت حبیبم را تباه نسازند. سپس پیامبر رحمت فرمود:

در هر شبی از شبهای ماه رمضان خداوند مَنان می فرماید:

آیا سائلی هست که از من بخواهد و خواسته اش را عطا کنم.

آیا نادمی هست که توبه کند و توبه اش را بپذیرم.

آیا استغفار کننده ای هست که طلب آمرزش کند و من او را مورد مغفرت قرار دهم.

کیست که قرض بدهد به خداوند ثروتمندی که هرگز ورشکستگی ندارد، و به وعده اش عمل می کند و به احدی ستم روا نمی دارد. (۱)

(۲۰) پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: در نخستین شب از شبهای ماه رمضان درهای آسمان باز می شود و تا آخرین شب آن بسته نمی شود.

هر بنده ای که در یکی از شبهای آن نماز بگذارد، خداوند برای هر سجده آن هزار و پانصد حسنه می نویسد و برای او خانه ای در بهشت از یاقوت سرخ بنا می کند که برای آن هفتاد هزار در باشد و بر هر دری قصری از طلا، که با یاقوت سرخ مثبت کاری شده باشد.

برای هر سجده ای که در یکی از شبها یا روزهای آن به جا آورد، خداوند درختی عنایت کند که یک سواره یکصد سال در زیر سایه آن سیر کند. چون اولین روز از ماه رمضان را روزه بگیرد، خداوند گناهان گذشته اش را تا آن روز بیامرزد و کفاره گناهانش باشد تا ماه رمضان سال بعد.

در برابر هر روزی که از ماه رمضان روزه بگیرد، قصری به او عنایت می شود که هزار در از طلا داشته باشد و هفتاد هزار هزار فرشته برای او طلب آمرزش کنند، از بامدادان تا هنگامی که تاریکی شب آنها را بپوشاند. (۲)

(۲۱) از حضرت موسی علیه السلام نقل شده که در نیایشهای خود عرضه داشت: در الواح تورات امتی را می یابم که در ماه رمضان برای تو عبادت می کنند و تو گناهان گذشته آنها را می آمرزی، آنان را از امت من قرار بده.

۱- مجلسی، بحار الأنوار، ج ۹۶، ص ۳۳۸ و ۳۳۴.

۲- مجلسی، بحار الأنوار، ج ۹۶، ص ۳۳۸ و ۳۳۴.

خداوند مَنان فرمود: آنها اَمّت محمّد صلی الله علیه و آله وسلم می باشند، و ایشان را، پاداش فراوانی باشد که هیچ اَمّتی را نباشد و من آن فضیلت را به اَمّتی دیگر نخواهم داد.

من برایشان روزه ماه رمضان را واجب نمودم که هر کس نزد من آید و در نامه اعمالش روزه ده ماه رمضان باشد از «محسنین» خواهد بود، و اگر روزه بیست ماه رمضان باشد، از «ابرار» نوشته می شود، و اگر روزه سی ماه رمضان باشد، جایگاهش از «شهیدان» برتر خواهد بود.

چون ماه رمضان فرا رسد به عرشیان فرمان دهم که از عبادت دست بکشند و به نیایش روزه داران گوش فرا دهند، تا هر روزه داری دعا کند، ایشان آمین بگویند. من سوگند یاد کرده ام که دعای ایشان را رد نکنم. (۱)

(۲۲) امام رضا علیه السلام فرمود: در روز قیامت ماه ها به صورت آزین شده وارد محشر شوند، جلوتر از همه آنها ماه رمضان با بهترین زینتها، که در میان دیگر ماه ها همانند ماه در میان ستارگان می درخشد.

اهل محشر گویند: ای کاش این چهره ها را می شناختیم.

منادی از سوی پروردگار ندا سر می دهد که: ای اهل محشر، این چهره ها همان ماه ها هستند که تعداد آنها در نزد خداوند، در کتاب خدا، از روزی که آسمانها و زمین را آفریده، دوازده تا می باشد.

برتر و افضل آنها ماه رمضان است که آن را بر شما ظاهر ساختم تا آن را بشناسید و از جایگاهش آگاه شوید و برتری ماه مرا بر دیگر ماه ها بدانید، تا بر مردان و زنان روزه دار شفاعت کند و من شفاعتش را بپذیرم. (۲)

۴. درک ماه رمضان در اماکن متبرّکه

از احادیث فراوان استفاده می شود که انجام دادن اعمال خیر در اوقات شریفه و اماکن متبرّکه پاداش مضاعف دارد، لذا اگر کسی موفق شود که روزه مبارک ماه

۱- مولی حیدر خوانساری، زبده التّصانیف مخطوط.

۲- شیخ صدوق، فضائل الاشهر الثلاثه، ص ۱۱۰.

رمضان را در یکی از مشاهد مشرفه و اماکن متبرکه انجام دهد پاداش مضاعف خواهد داشت، صیام، قیام، اوراد و اذکارش به اجابت مقرون خواهد بود، به ویژه در اماکن مقدسه ای که در احادیث بر آنها تأکید شده، از جمله:

(۱) مکه معظمه

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: هر کس ماه رمضان را در مکه درک کند پس آن را روزه بگیرد و در حدّ توان شبهایش را به عبادت سپری کند، معادل یکصد هزار ماه از دیگر شهرها باشد و برای هر روز پاداش انفاق کردن بار دو اسب در راه خدا و برای هر شب به همین مقدار برای او باشد. هر روز پاداش آزاد کردن یک برده، هر شب و روز پاداش صدقه، هر شب و روز استحقاق شفاعت و برای هر روز درجه ای بالا می رود. (۱)

پس اگر کسی در ماه رمضان، به ویژه در دهه آخر آن توفیق تشرّف به مکه یا کربلای معلی پیدا کند از چنین عنایات ویژه پروردگار برخوردار خواهد بود.

(۲) کربلای معلی

امام صادق علیه السلام می فرماید: هر کس در یکی از سه شب از ماه رمضان [شب اول، شب نیمه، شب آخر ماه رمضان] با قصد قربت، در حال خشوع و در حال استغفار به زیارت امام حسین علیه السلام مشرف شود، گناهایش همانند برگ درختان که در مسیر تند باد قرار بگیرد فرو می ریزد و همانند روزی باشد که از مادر متولد شده است. (۲)

امام جواد علیه السلام فرمود: هر کس در شب بیست و سوم ماه رمضان که امید می رود شب قدر باشد و همه کارهای حکیمانه در آن مشخص می گردد، امام حسین علیه السلام را زیارت کند، روح صد و بیست و چهار هزار پیامبر با وی مصافحه کنند، که همگی در آن شب از خداوند برای زیارت امام حسین اذن می طلبند. (۳)

۱- شیخ صدوق، فضائل الا شهر الثلاثه، ص ۱۳۶.

۲- مجلسی، بحار الانوار، ج ۱۰۱، ص ۹۹.

۳- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۸۳.

امام صادق علیه السلام در همین رابطه فرمود: چون شب قدر فرا رسد، خداوند هر امری را حکیمانه مشخص و معین می کند و منادی از آسمان هفتم، از زیر عرش ندا می کند که: خداوند متعال زائران قبر امام حسین را آمرزید. (۱)

۵. روزه ماه رمضان و گوشه ای از اسرار آن

در احادیث فراوان به وجوب روزه ماه رمضان و گوشه ای از اسرار آن اشاره شده، که ترجمه برخی از آنها را در زیر می آوریم:

(۱) امام باقر علیه السلام فرمود: اسلام بر پنج پایه استوار شده که عبارتند از:

۱ نماز. ۲ زکات. ۳ حج. ۴ روزه. (۲) ولایت. (۳)

(۲) امام صادق علیه السلام فرمود: اسلام بر پنج پایه استوار گشته:

۱ نماز. ۲ زکات. ۳ روزه. ۴ حج. (۴) ولایت امیرمؤمنان و امامان از تبار او، صلوات الله علیهم. (۵)

(۳) رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: روزه سپر است از آتش. (۶)

(۴) امام صادق علیه السلام فرمود: روزه ماه رمضان را خداوند بر احدی از امت های پیشین واجب نکرد. راوی گفت: پس چگونه است که قرآن می فرماید: «یا ایها الذین آمنوا کتب علیکم الصیام، کما کتب علی الذین من قبلکم، لعلکم تتقون». (۷)

فرمود: خداوند روزه ماه رمضان را فقط بر پیامبران سلف واجب فرموده، نه بر امت ها، پس به این وسیله این امت را بر امت های پیشین برتری داده و آن را بر پیامبر خدا و امتش واجب فرموده است. (۸)

(۵) علت وجوب روزه را از امام عسکری علیه السلام پرسیدند، در پاسخ نوشت:

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۸۴.

۲- سوره بقره، آیه ۱۸۳.

۳- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۶۲.

۴- سوره بقره، آیه ۱۸۳.

۵- شیخ صدوق، فضائل الا شهر الثلاثه، ص ۸۶.

۶- شیخ صدوق، فضائل الا شهر الثلاثه، ص ۸۶.

۷- شیخ صدوق، همان، ص ۱۲۴.

۸- سوره بقره، آیه ۱۸۳.

خداوند روزه را واجب کرد تا افراد ثروتمند تلخی گرسنگی را بچشند، پس بر مستمندان ترحم کنند. (۱)

(۶) از امام صادق علیه السلام علت وجوب روزه را پرسیدند، در پاسخ فرمود:

راز وجوب روزه آن است که در میان ثروتمندان و مستمندان مساوات برقرار شود، اگر روزه نبود اغنیاء مزه گرسنگی را نمی چشیدند، زیرا شخص ثروتمند هر وقت هر چه بخواهد بر آن دسترسی دارد، خدا خواست در میان بندگانش تساوی برقرار کند و تلخی گرسنگی را به ثروتمندان بچشانند، تا بر ضعیفان رقت کنند و بر گرسنگان ترحم نمایند. (۲)

(۷) از امام رضا علیه السلام نیز همین موضوع را پرسیدند، در پاسخ نوشت:

از راز وجوب روزه پرسیده بودید، علت آن درک و فهم تلخی تشنگی و گرسنگی است، تا شخص روزه دار در برابر خدا خوار و بینوا شود، صبر و شکیبایی پیشه کند، تا اجر و پاداش دریافت کند، و نشانه ای از سختی و تلخی روز رستاخیز باشد، موجب افسردگی شهوت، پندی برای دنیا و نشانی برای آخرت باشد و به این وسیله بر سختی گرسنگی مستمندان در دنیا و بزرگی پاداش آنها را در آخرت آگاه شود. (۳)

(۸) امام حسن مجتبی علیه السلام می فرماید: جمعی از یهود به خدمت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله شرفیاب شدند، پس اعلم آنها مسائلی را از محضر آن حضرت پرسید، از جمله پرسید: چرا خداوند برای امت شما روزه را به مدت سی روز در روزها واجب نموده، در حالی که به دیگر امتها بیشتر از آن واجب کرده است؟

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم در پاسخ فرمود:

حضرت آدم علیه السلام چون از آن درخت (ممنوعه) خورد، تا سی روز در شکم او ماند، پس خداوند بر ذریه او واجب کرد که سی روز تشنگی و گرسنگی را بر خود هموار کنند و آنچه (در شبها) می خورند تفضل خداوند است بر

۱- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۸۱.

۲- شیخ صدوق، علل الشرایع، ج ۲، ص ۳۷۸.

۳- شیخ صدوق، علل الشرایع، ج ۲، ص ۳۷۸.

آنها. بر حضرت آدم نیز اینگونه واجب شده بود. پس خداوند همان را بر امت من واجب کرد و فرمود: «یا ایها الذین امنوا کتب علیکم الصیام کما کتب علی الذین من قبلکم لعلکم تتقون. آیاما معدودات». (۱)

[هان ای کسانی که ایمان آورده اید، روزه بر شما نوشته شده، روزهای شمارش شده، همانگونه که بر کسانی که پیش از شما بودند نوشته شده بود، شاید تقوا پیشه کنید]

یهودی گفت: راست گفתי ای محمد صلی الله علیه و آله وسلم. (۲)

آنگاه پرسید: کسی که ماه رمضان را برای خدا روزه بگیرد، چه پاداشی دارد؟

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: هر مؤمنی که ماه رمضان را برای خشنودی خدا روزه بگیرد، خداوند هفت خصلت بر او واجب می کند:

(۱) حرام در بدن او ذوب می شود.

(۲) از رحمت خدا محروم نمی شود.

(۳) به این وسیله کفاره لغزش آدم را پرداخت می کند.

(۴) خداوند سكرات موت (سختی جان کندن) را بر وی آسان گرداند.

(۵) روزه امان است از گرسنگی و تشنگی روز قیامت.

(۶) خداوند به او برات آزادی از آتش جهنم عطا می فرماید.

(۷) خداوند از نعمتهای پاکیزه بهشتی به او روزی می کند.

یهودی گفت: راست گفתי ای محمد صلی الله علیه و آله وسلم. (۳)

۶. فضایل و فواید روزه

احادیث وارده در فضایل روزه و فواید آن بسیار فراوان است برای تیمن ترجمه شماری از آنها را تقدیم می کنیم:

۱- سوره بقره: آیه ۱۸۳.

۲- شیخ صدوق، الخصال، ج ۲، ص ۵۳۰.

۳- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۰.

(۱) پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم خطاب به اصحاب خود فرمود: آیا به شما خبر ندهم چیزی را که اگر آن را انجام دهید شیطان از شما دور می شود همانگونه که شرق و غرب از یکدیگر دور هستند؟! عرض کردند: چرا، بفرمایید. فرمود:

۱ روزه، که رویش را سیاه می کند. ۲ صدقه، که پشتش را می شکند. ۳ محبت و دوستی برای خدا و همیاری در اعمال صالحه، که ریشه اش را می کند. ۴ استغفار، که شاهرگش را می برد.

و بدانید که برای هر چیزی زکاتی است و زکات بدن روزه داری است. (۱)

(۲) پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: روزه سپر آتش است. (۲)

(۳) امام صادق علیه السلام فرمود: برای روزه دار دو فرح و شادمانی است:

۱ به هنگام افطار.

۲ به هنگام ملاقات پروردگار. (۳)

(۴) و در حدیث دیگری فرمود: خدای تبارک و تعالی می فرماید: روزه از آن من است و من خود آن را پاداش می دهم. (۴)

(۵) امام صادق علیه السلام فرمود: خداوند منان به حضرت موسی علیه السلام وحی فرمود: چه چیز موجب شده که از مناجات من باز ایستاده ای؟ عرض کرد: خدایا تو برتری از آنکه با دهانی که بخاطر روزه داری بو می دهد مناجات کنم.

خطاب شد: ای موسی بوی دهان روزه دار پیش من از بوی مُشک بهتر و پاکیزه تر است. (۵)

(۶) امام صادق علیه السلام در حدیث دیگری فرمود:

کسی که یک روز در شدت گرما برای خدا روزه بگیرد، و دچار تشنگی شود، خداوند هزار فرشته موکل می کند که صورت او را مسح کنند و او را بشارت دهند که به هنگام افطار خدای ذوالجلال می فرماید:

۱- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۶۲.

۲- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۶۲.

۳- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۶۵ و ۶۳.

۴- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۶۵ و ۶۳.

۵- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۴۵.

آه چقدر خوش بوی و خوش خوی هستی، هان ای فرشتگان گواه باشید که من او را آمرزیدم. (۱)

(۷) رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود:

شخص روزه دار در حال عبادت است، اگرچه در خواب باشد، تا هنگامی که غیبت مسلمانی را مرتکب نشده باشد. (۲)

(۸) امام صادق علیه السلام فرمود:

چون شخص روزه دار فرد یا گروهی را ببیند که به خوردن و آشامیدن مشغول هستند، هر مویی که در بدنش هست راست شود. (۳)

علامه مجلسی در توضیح آن فرموده: شاید منظور این است که اشتهای او به غذا در همه اندامش تأثیر می گذارد و به همین مقدار بر پاداش او افزوده می شود یا آنکه از شدت ناراحتی که می بیند بدون علت روزه دار نیستند و مخالفت امر خدا می کنند چنین حالتی به او روی می دهد. (۴)

(۹) پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم خطاب به جوانان فرمود:

هان ای گروه جوانان بر شما باد ازدواج، اگر فراهم نشد پس بر شما باد به روزه داری، که شهوت را کاهش می دهد. (۵)

(۱۰) حضرت علی علیه السلام فرمود:

سه چیز بلغم را فرو می نشاند و حافظه را می افزاید: ۱ مسواک ۲ روزه ۳ تلاوت قرآن. (۶)

(۱۱) پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود:

ماه رمضان، هر روزه ای را نسخ کرد؛ نحر، هر ذبحی را نسخ کرد؛ زکات، هر صدقه ای را نسخ کرد؛ و غسل جنایت، هر غسلی را نسخ کرد. (۷)

۱- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۴۵.

۲- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۶۴ و ۶۵.

۳- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۶۴ و ۶۵.

۴- مجلسی، مرآت العقول، ج ۱۶، ص ۲۰۴.

۵- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۸۰.

۶- شیخ طوسی، تهذیب الاحکام، ج ۴، ص ۱۹۱.

٧- شيخ طوسي، تهذيب الاحكام، ج ٤، ص ١٥٣.

فیض کاشانی در وافی فرموده: شاید منظور از نسخ شده ها نوع واجب آنها باشد. و شاید این حدیث در مقام بیان جایگاه رفیع این اعمال باشد.

(۱۲) امام صادق علیه السلام فرمود:

روزه شعبان و ماه رمضان سبب پذیرش توبه است از سوی پروردگار حتی از خون حرام. (۱)

۷. عنایات ویژه پروردگار به افراد روزه دار

گذشته از احادیثی که در بخشهای پیشین تقدیم گردید، در احادیث فراوان از عنایات خاص پروردگار به افراد روزه دار سخن رفته، که ترجمه تعدادی از آنها را در اینجا می آوریم:

(۱) امام باقر علیه السلام فرمود: برای خداوند مَنّان فرشتگانی است که، در ماه رمضان تا پایان آن، بر روزه داران موکّل هستند، همه روزه برای روزه داران طلب مغفرت می کنند و هر شب به هنگام افطار به روزه داران خطاب کرده می گویند:

هان ای بندگان خدا، شما را بشارت باد، مدّت کوتاهی گرسنه ماندید، به زودی برای مدّت طولانی سیر خواهید شد، چقدر با برکت بودید و چقدر برکت به شما عطا شده است.

چون آخرین شب ماه رمضان فرا رسد آنها را ندا کرده می گویند: ای بندگان خدا بشارت باد بر شما، خدا گناهان شما را آمرزید، و توبه های شما را پذیرفت، اینک نیک بنگرید که اعمال بعدی خود را چگونه آغاز می کنید. (۲)

(۲) رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: اگر می دانستید که در ماه رمضان چه فضیلتی است برای شما، خدای را بیشتر از این سپاس می گفتید.

ا چون شب اول ماه رمضان فرا رسد، خداوند گناهان مخفی و آشکار امت مرا کلاً می آمرزد و برای هر یک از شما دو هزار هزار (دو میلیون) درجه بالا می برد و پنجاه شهر بنا می کند.

۱- شیخ صدوق، الامالی، ص ۷۶۸، ح ۱۰۳۹.

۲- شیخ صدوق، الامالی، ص ۱۰۸، ح ۸۱.

ا چون روز دوّم فرا رسد، برای هر گامی که بر می دارید پاداش عبادت یکسال، ثواب یک پیامبر و پاداش روزه یکسال برای شما می نویسد.

ا چون روز سوّم فرا رسد، به تعداد هر مویی که در بدن شماست، خداوند قبه ای در فردوس برین از درّ سفید به شما عنایت می کند، که در بالای آن دوازده هزار اطاق از نور، و در پایین آن دوازده هزار اطاق از نور قرار دارد، که در هر اطاقی هزار تخت و بر فراز هر تختی حوریّه ای نشسته، هر روز هزار فرشته بر شما وارد شود، که با هر کدام هدیه ای هست.

ا چون روز چهارم فرا رسد، خداوند هفتاد هزار قصر در بهشت جاویدان برای شما عنایت می کند، که در هر قصری هفتاد هزار غرفه، در هر غرفه ای پنجاه هزار تخت، بر فراز هر تختی حوریّه ای، در برابر هر حوریّه کنیزی است، که پوشش هر یک از آنها از دنیا و آنچه در دنیاست بهتر است.

ا چون روز پنجم فرا رسد، خداوند در جنّه المأوی هزار هزار شهر به شما عنایت می کند، که در هر شهری هفتاد هزار خانه، در هر خانه ای هفتاد هزار سفره، بر هر سفره ای هفتاد هزار کاسه، در هر کاسه ای شصت هزار رنگ طعام است که شباهتی به یکدیگر ندارند.

ا چون روز ششم فرا رسد، خداوند در دارالسیّلام صد هزار شهر به شما عطا کند، که در هر شهری صد هزار خانه، در هر خانه ای صد هزار تخت طلا، که طول هر تختی هزار ذراع (پانصد متر)، به هر تختی همسری از حورالعین، که هر حوریّه ای سی هزار گیسوان مکّلل به درّ و یاقوت دارد، که هر گیسویی را یکصد کنیز حمل می کنند.

ا چون روز هفتم فرا رسد، خداوند به شما در بهشت نعیم پاداش چهل هزار شهید و چهل هزار صدیق عنایت کند.

ا چون روز هشتم فرا رسد، خداوند به شما پاداش شصت هزار عابد و شصت هزار زاهد عطا فرماید.

ا چون روز نهم فرا رسد، خداوند به شما پاداش هزار عالم و هزار معتکف و هزار مرزبان عنایت کند.

ا چون روز دهم فرا رسد، خداوند به شما پاداش برآورده نمودن حوائج هفتاد هزار نفر حاجتمند را عطا کند، و خورشید، ماه، ستارگان، چهارپایان، پرندگان، درندگان، صخره ها، سنگ ریزه ها، ماهیان دریا، برگهای درختان و هر ترو خشکی برای شما استغفار می کند.

ا چون روز یازدهم فرا رسد، خداوند پاداش چهار حج که همراه یکی از پیامبران انجام داده شود، و چهار عمره که در معیت صدیق و یا شهیدی انجام شود، در نامه اعمال شما می نویسد.

ا چون روز دوازدهم فرا رسد، خداوند سیئات شما را به حسنات مبدل می سازد، حسنات شما را مضاعف می کند و برای هر حسنه ای هزار هزار حسنه برای شما می نویسد.

ا چون روز سیزدهم فرا رسد، خداوند مانند عبادت اهل مکه و مدینه را در نامه اعمال شما می نویسد و به تعداد سنگها و ریگهای بین مکه و مدینه به شما شفاعت عنایت می کند.

ا چون روز چهاردهم فرا رسد، گویا حضرت آدم، نوح، ابراهیم، موسی، داود و سلیمان را دیدار کرده ای و گویا با هر پیامبری دو بیست سال عبادت نموده ای.

ا چون روز پانزدهم فرا رسد، حوائجی از حوائج دنیا و آخرت شما را برآورده می کند، پاداش حضرت ایوب به شما عطا می کند، حاملان عرش برای شما استغفار می کنند و در روز قیامت به شما چهل نور؛ ده نور از طرف راست، ده نور از طرف چپ، ده نور از پیش روی و ده نور از پشت سر عطا می کند.

ا چون روز شانزدهم فرا رسد، خداوند برای شما مقدر می کند که به هنگام برخاستن از قبر شصت حله عنایت کند که آنها را بپوشی، و شتری که بر آن سوار شوی و ابری که در برابر گرمای آن روز بر شما سایه بیندازد.

ا چون روز هفدهم فرا رسد، خداوند منان فرماید: به راستی من شما را و پدرانتان را آمرزیدم و سختی های روز قیامت را از شما برداشتم.

ا چون روز هجدهم فرا رسد، خداوند به جبرئیل، میکائیل، اسرافیل، حاملان

عرش و کزوبیان فرمان دهد که برای اُمّت محمّد صلی الله علیه و آله وسلم تا سال آینده استغفار کنند و پاداش اصحاب بدر را در قیامت به شما عطا می کند.

ا چون روز نوزدهم فرا رسد، فرشته ای در آسمانها و زمین باقی نمی ماند جز اینکه از خداوند مَنّان اذن می طلبد که هر روز به زیارت قبور شما بیاید و در دست هر ملکی هدیه و شربتی است.

ا چون بیست روز تمام بر شما گذشت، خداوند هفتاد هزار فرشته می فرستد که شما را از شیطان پلید محافظت کنند و در برابر هر روزی که روزه گرفتید پاداش روزه یکصد سال برای شما می نویسد، بین شما و آتش جهنم خندقی قرار می دهد، به شما پاداش کسی را می دهد که تورات، انجیل، زبور و قرآن را تلاوت کرده باشد و به تعداد پره‌های بال جبرئیل پاداش عبادت یک سال عنایت کند و به شما پاداش تسبیح عرش و کرسی را عطا می کند و به تعداد آیه های قرآن، برای هر آیه هزار حوریه برای شما تزویج می کند.

ا چون روز بیست و یکم فرا رسد، خداوند قبرهای شما را تا شعاع هزار فرسنگ وسعت می دهد، تاریکی و وحشت قبر را از شما بر می دارد، روی شما را همانند صورت حضرت یوسف می نماید.

چون روز بیست و دوم فرا رسد، خداوند فرشته مرگ را به سوی شما می فرستد، همانگونه که به سوی انبیاء می فرستاد که هم دنیا و عذاب آخرت را از شما بر می دارد.

ا چون روز بیست و سوم فرا رسد، مقدر می کند که همانند پیامبران، صدیقان و شهیدان از صراط بگذرید و همانند کسی باشید که هر یتیمی از اُمّت مرا سیر کرده و هر عریانی از اُمّت مرا پوشانیده باشد.

ا چون روز بیست و چهارم فرا رسد، مقدر می شود که از دنیا بیرون نروید، جز اینکه جایگاه خود را در بهشت مشاهده کنید و به هر یک از شما پاداش هزار بیمار و هزار غریب که در اطاعت خدا سفر کرده باشند، و پاداش آزاد کردن هزار برده از فرزندان اسماعیل داده می شود.

ا چون روز بیست و پنجم فرا رسد، خداوند برای شما در زیر عرش هزار گنبد سبز بنا می کند، که بر فراز هر گنبدی خیمه ای از نور باشد.

آنگاه خداوند می فرماید: ای اُمّت محمّد، من پروردگار شما هستم و شما بندگان و کنیزان من هستید، در این خیمه ها در سایه عرش من بخرامید، بخورید و بیاشامید، که بر شما گوارا باد، دیگر ترس و اندوهی بر شما نیست.

هان ای اُمّت محمّد، من شما را طوری روانه بهشت می کنم که اولین و آخرین دچار شگفتی شوند. هر یک از شما را با هزار تاج از نور تاجگذاری می کنم، و شما را بر اشترانی سوار می کنم که آنها را از نور آفریده ام، زمامهای آن ها نیز از نور است، در هر زمامی هزار حلقه از طلا، و در هر حلقه ای فرشته ای از فرشتگان خدا ایستاده، و در دست هر فرشته ای عمودی از نور است، تا شما بدون حساب وارد بهشت شوید.

ا چون روز بیست و ششم فرا رسد، خداوند با نظر رحمت به سوی شما می نگرد و گناهان شما را می آمرزد، مگر اینکه خون ناحقی بر گردن شما باشد و یا مال کسی را خورده باشید، خانه شما را هر روز هفتاد مرتبه از غیبت و دروغ و بهتان پاک گرداند.

ا چون روز بیست و هفتم فرا رسد، گویی هر مرد و زن مؤمنی را یاری نموده باشید، هفتاد هزار عریان را پوشانیده باشید و هزار مرزبان را خدمت کرده باشید و همه کتابهای آسمانی که بر پیامبران نازل شده است را خوانده باشید.

ا چون روز بیست و هشتم فرا رسد، خداوند در بهشت برین یکصد هزار شهر از نور به شما عطا می کند و در جَنّ المأوی یکصد هزار قصر از نقره عنایت می کند و در بهشت فردوس یکصد هزار شهر و در هر شهری هزار حجره،

و در بهشت جلال یکصد هزار منبر از مشک، در داخل هر منبر هزار خانه از زعفران، و در هر خانه ای هزار تخت از درّ و یاقوت، بر فراز هر تختی همسری از حوریان عطا فرماید.

ا چون روز بیست و نهم فرا رسد، خداوند به شما هزار هزار محله عطا کند، که

در هر محله گنبد سفیدی باشد، در هر گنبدی تختی از کافور سپید، بر هر تختی هزار تشک از سندس سبز، روی هر تشکی یک حوریه، با هر حوریه هفتاد هزار حله، و بر سر هر حوریه هشتاد هزار گیسوان، آزين شده با درّ و یاقوت باشد.

ا هنگامی که سی روز به پایان رسید خداوند برای هر روزی که بر شما گذشته، پاداش هزار شهید و هزار صدیق می نویسد و پاداش عبادت پنجاه سال می نویسد و برای هر روزی که روزه گرفته اید، ثواب دو هزار روزه می نویسد.

آنگاه به تعداد گیاهانی که رودخانه نیل رویانیده، درجه شما را بالا برد.

سپس برای شما براتی از آتش جهنم، گذرنامه ای برای عبور از صراط و امان نامه ای از جهنم می نویسد.

برای بهشت دری هست به نام «ریان» که تا روز قیامت باز نمی شود، و آن روز برای مردان و زنان روزه دار از امت محمد صلی الله علیه و آله وسلم باز می شود.

آنگاه «رضوان» خازن جنان ندا می کند: ای امت محمد به سوی ریّان بشتابید، پس امت من از این در وارد بهشت می شوند.

سپس فرمود: اگر کسی در ماه رمضان آمرزیده نشود پس در چه ماهی آمرزیده خواهد شد. و لاقوه و لاقوه الا بالله العلی العظیم. (۱)

۳) پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: هنگامی که به معراج رفتم وارد بهشت شدم، در آنجا قصری از یاقوت سرخ دیدم که بیرون آن از داخلش پیدا بود و داخل آن از بیرونش دیده می شد و در آن ساختمانی از زبرجد بود.

به جبرئیل گفتم: این قصر از آن کیست؟

جبرئیل گفت: از آن کسی است که گفتارش نیکو باشد، همواره روزه باشد، اطعام طعام نماید، هنگامی که مردم خواب هستند به تهجد شبانه پردازد.

آنگاه خطاب به علی علیه السلام فرمود: آیا می دانی که معنای گفتار نیکو چیست؟

امیر مؤمنان عرضه داشت: خدا و پیامبرش دانتر هستند.

فرمود: آنکه بگوید: «سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر».

آیا می دانی که همواره روزه بودن یعنی چه؟ عرضه داشت: نه.

فرمود: کسی که ماه رمضان را به طور کامل روزه بدارد.

آیا می دانی معنای اطعام طعام چیست؟

عرضه داشت: خدا و پیامبرش داناتر هستند.

فرمود: کسی که برای خانواده اش تلاش کند و آبروی آنها را نگه دارد.

آیا می دانی که منظور از تهجد شبانه چیست؟

گفتم: خدا و پیامبرش داناتر هستند.

فرمود: منظور آن است که تا مردم نماز عشا را نخوانده اند نخوابد. و منظور از مردم، یهود و نصارا می باشند که در میان مغرب

و عشا می خوابیدند. (۱)

۸. درجات روزه داران

برای روزه سه درجه است:

(۱) فقها گویند: روزه عبارت است از امساک نمودن از چیزهایی که شرعا روزه را باطل می کند، از طلوع فجر تا غروب به قصد قربت، و این حداقل روزه است، که روزه ظاهری و عام است.

(۲) حکما گویند: علاوه بر مفطرات باید از غیبت، دروغ، بهتان و هر کار ناشایست امساک نماید، که آن را روزه کامل و روزه خاص گویند.

(۳) اهل معرفت گویند: علاوه بر اینکه اعضا و جوارحش از هر گناهی پرهیز می کند، باید قلب او هم روزه باشد، یعنی: همواره به یاد خدا باشد و از هر چیزی که او را از یاد خدا غافل کند پرهیز نماید، که آن را روزه خاص الخواص نامند.

برای این درجه نیز درجاتی هست که برخی از آنها مخصوص اهلیت عصمت و طهارت و پیامبران عظیم الشان می باشد، ولی برخی دیگر از بندگان شایسته خدا با تلاش و کوشش و توسل به آل محمد علیهم السلام در پرتو تهذیب نفس موفق خواهند شد.

با این بیان روشن می شود که آنچه در احادیث برای روزه داران ذکر شده، برای همگان نیست، بلکه برای افراد خاص می باشد، چنانکه در عبادات دیگر نیز داستان از این قرار است، مثلاً پادشاهی که برای زائران قبر مطهر حضرت سیدالشهداء علیه السلام بیان شده، با مقدار معرفت زائران فرق می کند، هر چه معرفتش بیشتر باشد، ثواب و فضیلتش بیشتر خواهد بود.

۹. قسمتی از آداب روزه داری

آداب روزه داری بسیار زیاد است، ما در اینجا به بیست مورد از آنها بسنده می کنیم:

اول: اعضا و جوارح خود را از کارهای ناشایست باز دارد. و این از مهمترین آداب روزه داری است، چنانکه در احادیث فراوان به آن تأکید شده است:

(۱) امام باقر علیه السلام خطاب به جابر فرمود:

ای جابر هر کس که ماه رمضان بر او وارد شود، پس روزهایش را روزه بگیرد و قسمتی از شبهایش را به عبادت سپری کند، شکم و شهوتش را کنترل کند، چشم و زبانش را نگهدارد، آزارش را از مردم باز دارد، از گناهان بیرون می رود، همانند روزی که از مادر متولد شده است.

جابر گفت: چه حدیث نیکویی! حضرت باقر علیه السلام فرمود: وہ چه شرط سختی! (۱)

(۲) پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم در همین رابطه فرمود:

هر کس که ماه رمضان بر او وارد شود، در حالی که سالم و تندرست باشد، پس روزها را روزه بگیرد و بخشی از شبها را به عبادت سپری کند، به نمازهای خود اهمیت دهد، به جمعه ها و نماز عید مبادرت کند، ثواب شب قدر را دریافته، به جایزه های پروردگار نایل می شود. (۲)

(۲) امام رضا علیه السلام فرمود:

کسی که ماه رمضان را به قصد قربت و از روی ایمان روزه بگیرد، گناهان

۱- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۶۰.

۲- شیخ صدوق، ثواب الاعمال، ص ۶۴.

گذشته و آینده اش آمرزیده می شود. بر شخص روزه دار چیزی نوشته نمی شود تا هنگامی که یکی از مفطرات را مرتکب شود و روزه اش باطل گردد. (۱)

(۳) امام باقر علیه السلام فرمود:

ماه رمضان ماه خداست و روزه داران در آن مهمان خدا و اهل کرامت خدا هستند، کسی که ماه رمضان بر او وارد شود، روزهایش را روزه بگیرد، قسمتی از شبهایش را با عبادت سپری کند، از آنچه خداوند حرام کرده اجتناب کند، بدون حساب وارد بهشت می شود. (۲)

(۴) پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود:

هر بنده ای که روزه دار باشد به او فحش بدهند، او در پاسخ بگوید: درود بر شما، من روزه هستم، خداوند منان فرماید: بنده ام به روزه پناه برد، او را از آتش من پناه دهید و او را وارد بهشت نمایید.

(۵) امام صادق علیه السلام فرمود:

هنگامی که روزه گرفتی، پس باید چشم و گوش تو نیز از حرام روزه باشد، دست و همه اعضا و جوارح تو نیز از کار ناشایست روزه باشد. وقتی روزه هستی سخن بیهوده مگو، خدمتکارت را اذیت نکن، وقار روزه دار در سیمای تو باشد، به جز یاد خدا سخنی مگوی، روز روزه داری ات همانند روز افطار تو نباشد. (۳)

(۶) از امام رضا علیه السلام نقل است که فرمود:

روزه حجابی است که خدای متعال آن را بر زبانها، گوشها، دیده ها و دیگر عضوهای بدن زده، تا آن را از آتش جهنم رهایی دهد. در مورد روزه هر عضوی حقی دارد، اگر کسی حق آن عضو را ادا کند، او روزه دار می باشد و اگر چیزی از آن فرو گذار شود، به همان مقدار از روزه اش کاسته می شود. (۴)

۱- شیخ صدوق، فضائل الا شهر الثلاثة، ص ۱۱۶.

۲- شیخ صدوق، فضائل الا شهر الثلاثة، ص ۱۱۶.

۳- شیخ حرّ عاملی، وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۱۶۵.

۴- فقه الرضا، منسوب به امام رضا علیه السلام، ص ۲۰۲.

(۷) از رسول گرامی اسلام روایت شده که فرموده:

هر کس ماه رمضان را روزه بگیرد و همه اعضای بدنش را از گناه باز دارد، در درجه حضرت ابراهیم خلیل خواهد بود.

(۸) امام صادق علیه السلام فرمود: روزه فقط امساک کردن از خوردنی و آشامیدنی نیست، بلکه برای روزه شرایطی هست که باید رعایت شود، تا روزه کامل گردد:

یکی از آنها روزه درونی است، آیا نمی شنوید که حضرت مریم دخت عمران فرمود: «أني نذرت للرحمن صوماً، فلن اكلم اليوم انسياً»^(۱).

[من برای خداوند نذر روزه کرده ام، پس امروز با هیچ انسانی سخن نخواهم گفت].

که منظور روزه سکوت بود.

پس هنگامی که روزه بودید: (۱) زبان خود را از دروغ نگهدارید (۲) دیدگان خود را فرو بندید (۳) جدال نکنید (۴) حسد نوزید (۵) غیبت نکنید (۶) مجادله نکنید (۷) دروغ نگوئید (۸) با زنان مباشرت نکنید (۹) مخالفت نکنید (۱۰) خشم نگیرید (۱۱) فحش ندهید (۱۲) سخن ناشایست نگوئید (۱۳) سست نشوید (۱۴) درگیر نشوید (۱۵) آزار نرسانید (۱۶) ستم نکنید (۱۷) کاری ابلهانه انجام ندهید (۱۸) همدیگر را نرنجانید (۱۹) از یاد خدا غافل نشوید (۲۰) از نماز غفلت نکنید.

بر شما باد به: (۱) متانت (۲) سکوت (۳) بردباری (۴) شکیبایی (۵) درستی (۶) دوری از اشرار (۷) پرهیز از سخن گزاف (۸) اجتناب از دروغ (۹) پرهیز از بهتان (۱۰) دوری از خصومت (۱۱) پرهیز از سوء ظن (۱۲) اجتناب از غیبت (۱۳) دوری از سخن چینی.

همواره به یاد آخرت باشید، منتظر فرا رسیدن روزگار خود، چشم به راه وعده حتمی پروردگار (فرج قائم آل محمّد علیه السلام)، آرزومند پادشاهای پروردگار باشید، برای ملاقات پروردگار توشه بگیرید، همواره با متانت، با وقار، خاشع، خاضع، بنده ای فروتن، نگران، امیدوار، خائف، مشتاق، با دلی پاک و پاکیزه از گناه، با درون صاف و پیراسته از عیب، با بدنی پاکیزه از پلیدی ها، با ولایت الله و برائت از

غیر او، با سکوت مطلق و متانت کامل از هر جهت، با پرهیز در ظاهر و باطن از محرّمات، با خوف و خشیت از حق تعالی در آشکار و نهان، خود را در طول روزه به او بسپاری، و دلت را برای او فارغ گردانی و خودت را به کار بگیری در آنچه فرمان داده و تو را به سوی آن فرا خوانده است.

اگر همه اینها را به طور کامل انجام بدهی، تو حقیقتاً روزه هستی، و فرمان او را به جای آورده ای، ولی اگر چیزی را از آن ناقص انجام دهی، به همان مقدار از روزه ات ناقص شده است.

پدرم فرمود: پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله زنی را مشاهده کرد که در حال روزه به کنیزش دشنام می دهد، امر فرمود طعامی را برایش بیاورند، عرضه داشت: یا رسول الله من روزه هستم. فرمود: تو چگونه روزه هستی در حالی که کنیزت را فحش دادی؟!

روزه فقط پرهیز از خوردنی و نوشیدنی نیست، بلکه روزه را خداوند حجاب و مانع قرار داده از هر رفتار و گفتار ناشایست، آه چقدر کم است روزه دار، و چقدر زیادند افراد گرسنه. (۱)

مولای متّقیان امیر مؤمنان علیه السلام در این رابطه می فرماید: بسا روزه داری که از روزه داری خود نصیبی به جز گرسنگی و تشنگی ندارد، و بسا شب زنده داری که از شب زنده داری چیزی جز رنج و بی خوابی به وی عاید نمی شود، خوشا خواب زیرکان و افطارشان. (۲)

آری خواب مقربان چون براساس نیت صحیح و قلب طاهر قرار می گیرد، از جمله عبادات آنان به شمار می آید، حتی ممکن است ارواح ایشان در عالم قدس با ارواح انبیاء و اولیاء محشور شود و بر قسمتی از اسرار غیبی با رؤیاهای صادقه آگاهی یابند و راهی از راههای تقرّب ایشان باشد.

افطار فرهیختگان نیز چون براساس آگاهی و مطابق با فرمان پروردگار است، از روزه داری افراد ریاکار و دغلبازی که آن را با حيله و تزویر مخلوط کرده، با

۱- مجلسی، بحارالانوار، ج ۹۶، ص ۲۹۲.

۲- سید رضی، نهج البلاغه، بخش کلمات قصار، حکمت ۱۴۵.

عُجب و خود پسندی آمیخته باشند، بهتر است.

پس مهمترین شرط روزه، اجتناب کامل از همه گناهان و حفظ چشم، گوش، شکم، زبان و... از آنچه خداوند حرام فرموده است. اما دیگر آداب روزه داری به طور اختصار به شرح زیر است:

۲. اشتغال به اذکار و اوراد و دیگر مستحبات در طول ماه رمضان، برای درک فیوضات این ماه.

۳. خوشبو کردن خود به عطر و گلاب و امثال آن، که حضرت صادق علیه السلام فرمود: عطر تحفه روزه دار است. (۱)

و در حدیث دیگری فرمود: شخص روزه دار اگر اوّل روز عطر بزند، هرگز عقل خود را از دست نمی دهد. (۲)

۴. پرهیز از شعر گفتن و شعر خواندن

حماد بن عثمان گوید: از امام صادق علیه السلام شنیدم که فرمود: خواندن شعر برای روزه دار و مُحرم و کسی که در حرم است و در روز جمعه و در شب مکروه است. عرض کردم: اگر چه شعر حقی باشد؟ امام فرمود: آری اگر چه شعر حقی باشد.

و نیز حمّاد بن عثمان از امام صادق علیه السلام روایت می کند که فرمود: در شب شعر خوانده نشود، و در روز و شب ماه رمضان شعر خوانده نشود.

اسماعیل فرزند آن حضرت عرض کرد: اگر چه شعر در مورد ما باشد؟ امام علیه السلام فرمود: اگر چه در مورد ما باشد.

و لکن در روایت خلف بن حماد گوید، به امام رضا علیه السلام عرضه داشتم: اصحاب ما از پدران شما روایت می کنند که شعر گفتن در شب جمعه، ماه رمضان و در شب مکروه است، من می خوهم برای پدر شما مرثیه بسرایم، و اینک ماه رمضان است؟ فرمود: برای ابوالحسن (امام کاظم) علیه السلام مرثیه بگو، در شب جمعه در ماه رمضان، در شب و دیگر ایام، خدا تو را

جزای خیر خواهد داد. (۳)

۱- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۱۳.

۲- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۵۲.

۳- شیخ حرّ عاملی، وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۴۶۹، ح ۸.

۵. پاکیزه نگهداشتن دل از پلیدی هایی چون کبر، حسد و امثال آنها.
۶. کمتر حمام کردن.
۷. ترک حجامت.
۸. سرمه نکشیدن و دارو در چشم و گوش نریختن.
۹. پرهیز از مسواک با چوب تر.
۱۰. اجتناب از بوییدن مشک، ریحان و گل نرجس، ولی دیگر عطرها مانعی ندارد.
۱۱. اگر آب در دهان جمع شد، بیرون بریزد.
۱۲. ترک ملاعبه با همسر و استراحت زیر یک لحاف، مگر اینکه حایلی در بین باشد.
۱۳. ترک مضمضه و استنشاق، جز در وضو و پرهیز از چشیدن خوردنی و آشامیدنی.
۱۴. نپوشیدن جامه تر.
۱۵. ننشستن بانوان در آب.
۱۶. مکتوم داشتن روزه، برای پرهیز از عجب و ریا.
۱۷. ترک جویدن آدامس.
۱۸. ترک حقنه با جامد، و حقنه با مایع را بسیاری از فقها مفطر می دانند.
۱۹. ترک مسافرت، مگر سفرهای زیارتی و امثال آن.
۲۰. دوری از مجالس لهو و لعب و سرگرمی های ناپسند، همیشه، به ویژه در ماه رمضان.

باب اول: اعمال شبهای ماه مبارک رمضان

اشاره

باب اول: اعمال شبهای ماه مبارک رمضان

۷ آداب افطار

۷ اعمال مشترک شبهای رمضان

۷ هزار رکعت نافله در شبهای ماه رمضان

۷ آداب سحرهای ماه رمضان

۷ اعمال مختص هر شب از شبهای ماه رمضان

آداب افطار

اشاره

شیخ صدوق با سلسله اسنادش از امام صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود: اگر جماعتی در انتظار شخص روزه دار باشند که اگر مشغول نماز «مغرب و عشا» شود آنها را از افطار باز می دارد، همراه آنها افطار کند، در غیر این صورت اول نماز بخواند، سپس افطار نماید. (۱)

سید ابن طاووس از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم روایت کرده که فرمود: هر کس با خرما یا حلال افطار کند، ثواب نمازش به چهارصد برابر افزایش می یابد. (۲)

امام باقر علیه السلام فرمود: پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم همواره با «أسودان» افطار می کرد. پرسیدند: منظور از أسودان چیست؟ فرمود: خرما و آب، رطب و آب. (۳)

امام صادق علیه السلام فرمود: پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم در فصل خرما، با خرما افطار می کرد و در فصل رطب، با رطب افطار می نمود. (۴)

و در حدیث دیگر فرمود: حضرت رسول صلی الله علیه و آله وسلم به هنگام افطار، افطار خود را با حلوا آغاز می کرد، اگر حلوا نبود با شکر طبیعی، یا چند عدد خرما، اگر هیچ کدام نبود با آب نیم گرم، و می فرمود:

کبد و معده را پاک می کند، دهان را خوشبو می کند، دندانها را نیرو می دهد، چشم را قدرت داده، بینایی را افزایش می دهد، گناهان را شستشو می کند، رگهای ملتهب را آرامش می دهد، صفرای فزاینده را کاهش می دهد، بلغم را قطع می کند، حرارت معده را خاموش می کند و سر درد را از بین می برد. (۵)

در حدیث دیگر فرمود: افطار کردن با آب گناهان دل را شستشو می دهد. (۶)

امام باقر علیه السلام می فرمود: امیر مؤمنان علیه السلام دوست می داشت که با شیر افطار کند. (۷)

۱- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۸۱.

۲- سید ابن طاووس، إقبال الأعمال، ج ۱، ص ۲۴۲.

۳- شیخ طوسی، تهذیب الأحکام، ج ۴، ص ۱۹۸.

۴- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۵۳، ح ۵ و ۶.

۵- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۵۲، ح ۴.

۶- شیخ طوسی، تهذیب الأحکام، ج ۴، ص ۱۹۹.

٧- شيخ طوسي، تهذيب الأحكام، ج ٤، ص ١٩٩.

دعا به هنگام افطار

از امام زین العابدین علیه السلام روایت شده که فرمود: کسی که به هنگام سحر و افطار سوره «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ» را تلاوت کند، در میان آن دو همانند کسی باشد که در راه خدا، به خون خود آغشته باشد. (۱)

در ده ها حدیث امر شده که پیش از طعام بسم الله بگویند تا شیطان از او دور شود و بعد از غذا و در بین غذا، یعنی برای هر لقمه ای حمد خدا به جای آورد. (۲)

امام صادق علیه السلام فرمود: رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم خطاب به امیر مؤمنان علیه السلام فرمود:

یا اباالحسن، اینک ماه رمضان فرا رسیده، دعاها را پیش از افطار قرار بده، که جبرئیل نزد من آمد و گفت:

یا محمّد! هر کس این دعا را در ماه رمضان پیش از افطار بخواند، خداوند دعایش را مستجاب گرداند، نماز و روزه اش را قبول کند، و ده دعای او را به اجابت رساند، گناهانش را بیامرزد، غمهایش را بزدايد، اندوهش را برطرف سازد، حوائجش را برآورده نماید، به آرزوهایش برساند، اعمالش را با اعمال پیامبران و صدیقان بالا برد و در روز رستاخیز در حالی وارد محشر شود که چهره اش همانند ماه شب چهارده می درخشد.

پس گفتم: ای جبرئیل آن دعا کدام است؟ گفت: بگو:

«اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ، وَرَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيعِ، وَرَبَّ الْبَحْرِ الْمَشْجُورِ، وَرَبَّ الشَّفْعِ الْكَبِيرِ، وَالنُّورِ الْعَزِيزِ، وَرَبَّ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ، وَالْفُرْقَانِ الْعَظِيمِ أَنْتَ إِلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ، وَالْأَرْضِ، لَا إِلَهَ فِيهِمَا غَيْرُكَ، وَأَنْتَ جَبَّارٌ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ، وَجَبَّارٌ مَنْ فِي الْأَرْضِ لَا جَبَّارَ فِيهِمَا غَيْرُكَ، أَنْتَ مَلِكٌ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ، وَمَلِكٌ مَنْ فِي الْأَرْضِ، لَا مَلِكَ فِيهِمَا غَيْرُكَ، أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْكَبِيرِ، وَنُورِ وَجْهِكَ الْمُنِيرِ وَبِمُلْكِكَ الْقَدِيمِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ،

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۴۱.

۲- شیخ حرّ عاملی، وسائل الشیعه، ج ۲۴، ص ۳۴۸ ۳۵۷.

یا حَیُّ یا قَیُّوْمُ، یا حَیُّ یا قَیُّوْمُ، اَسْأَلُکَ بِاسْمِکَ الَّذِی اَشْرَقَ بِهِ کُلُّ شَیْءٍ، وَبِاسْمِکَ الَّذِی اَشْرَقَتْ بِهِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَبِاسْمِکَ الَّذِی صَلَّحَ بِهِ الْأَوَّلُونَ، وَبِهِ یَصْلُحُ الْآخِرُونَ، یا حَیًّا قَبْلَ کُلِّ حَیٍّ، وَیا حَیًّا بَعْدَ کُلِّ حَیٍّ، وَیا حَیُّ لا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي يُسِيرًا وَفَرَجًا قَرِيبًا، وَتَبَتَّنِي عَلَي دِينَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَعَلَي هُدَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَعَلَي سُنَّتِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ [عَلَيْهِ وَ] عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَاجْعَلْ عَمَلِي فِي الْمَرْفُوعِ الْمُتَقَبَّلِ، وَهَبْ لِي كَمَا وَهَبْتَ لِأَوْلِيائِكَ وَأَهْلِي طَاعَتِكَ، فَإِنِّي مُؤْمِنٌ بِكَ، وَمُتَوَكِّلٌ عَلَيْكَ، مُنِيبٌ إِلَيْكَ مَعَ مَصِيرِي إِلَيْكَ، وَتَجَمُّعٌ لِي لِأَهْلِي وَلِوَلَدِي الْخَيْرِ كُلَّهُ، وَتَصْرِيفٌ عَنِّي وَعَنْ وَلَدِي وَأَهْلِي الشَّرِّ كُلَّهُ، أَنْتَ الْحَنَانُ الْمَنَّانُ بِيَدِيعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، تُعْطِي الْخَيْرَ مَنْ تَشَاءُ، وَتَصْرِيفُهُ عَمَّنْ تَشَاءُ، فَأَمُنُّ عَلَي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

امام صادق عليه السلام فرمود: هنگامی که در ماه رمضان روزه گرفتی به هنگام افطار بگو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَعَانَنَا فَضِيحًا، وَرَزَقَنَا فَأَفْطَرْنَا اللَّهُمَّ تَقَبَّلْهُ مِنَّا، وَأَعِنَّا عَلَيْهِ، وَسَلِّمْهُ فِيهِ، وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا فِي يُسْرِ مِنْكَ وَعَافِيهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي قَضَى عَنِّي يَوْمًا مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ». (۲)

امام رضا عليه السلام فرمود: هر کس به هنگام افطار بگوید:

«اللَّهُمَّ لَكَ صُمْنَا بِتَوْفِيقِكَ، وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْنَا بِأَمْرِكَ، فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَاعْفِرْ لَنَا، إِنَّكَ أَنْتَ الْعُفُورُ الرَّحِيمُ» پس خداوند آنچه نقصان به سبب گناهانز گناهان بیرون آید همانند روزی که از مادر متولد شده است. (۳)

امام باقر عليه السلام فرمود: حضرت علی عليه السلام به هنگام افطار به دو زانو می نشستند، چون سفره را می نهادند عرضه می داشت:

«اللَّهُمَّ لَكَ صُمْنَا، وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْنَا، فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا، إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ». (۴)

حضرت امام مجتبیٰ عليه السلام می فرمود: برای هر شخص روزه داری به هنگام افطار دعای مستجابی است، پس در لقمه اول بگو:

«بِسْمِ اللَّهِ [اللَّهُمَّ] يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ اغْفِرْ لِي». (۵)

و در حدیث دیگری فرمود: بگو:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ اغْفِرْ لِي».

پس هر کس آن را به هنگام افطار بگوید آمرزیده می شود.

امام صادق عليه السلام فرمود: رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم به هنگام افطار می گفت:

«اللَّهُمَّ لَكَ صُومُنَا، وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْنَا، فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا، ذَهَبَ الظَّمَأُ وَابْتَلَّتِ العُرُوقُ، وَبَقِيَ الأَجْرُ».(۶)

از امام کاظم علیه السلام روایت شده که فرمود: به هنگام افطار بگو:

«اللَّهُمَّ لَكَ صُومْتُ وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ»

تا عطا شود به تو ثواب هر کسی که در آن روز روزه گرفته است.(۷)

براساس روایات فراوان چند چیز موجب خوشبویی دهان می شود:

- ۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۳۹.
- ۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۳۹.
- ۳- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۴۰.
- ۴- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۴۴۲۴۶.
- ۵- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۴۴۲۴۶.
- ۶- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۴۴۲۴۶.
- ۷- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۴۴۲۴۶.

(۱) شستن دهان. (۱)

(۲) مسواک کردن. (۲)

(۳) انار خوردن. (۳)

اعمال مشترک شبهای ماه رمضان

اشاره

براساس روایتی که سید ابن طاووس نقل کرده در همه شبهای طاق (فرد) از ماه رمضان غسل کردن مستحب است. (۴)

آقا رضا همدانی از روایتی استظهار کرده که در همه شبهای ماه رمضان غسل مستحب می باشد. (۵)

علامه مجلسی می فرماید: در روایتی وارد شده است که در جمیع ماه در هر شب غسل مستحب است. (۶)

از امام صادق علیه السلام روایت شده که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم در دهه آخر ماه رمضان، در هر شب غسل می کرد. (۷)

در شب اول، شب نیمه، شبهای هفدهم، نوزدهم، بیست و یکم، بیست و سوم، بیست و چهارم، بیست و هفتم، بیست و نهم، شب آخر و شب عید فطر تأکید بیشتری شده است.

ابن عباس گوید: به محضر رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم عرضه داشتم: خوشا به حال کسی که شب قدر را درک کند، فرمود: آیا نمازی را به تو تعلیم نکنم که اگر آن را بخوانی شب قدر را درک کنی؟ بلکه هر شب پاداش درک بیست شب قدر و افزون بر آن را داشته باشی؟ گفتم: آری تعلیم فرمایید، فرمود: در هر شب از شبهای ماه

۱- شیخ صدوق، الخصال، ج ۲، ص ۶۱۱.

۲- مجلسی، بحارالانوار، ج ۲۲، ص ۳۱۲.

۳- مجلسی، بحارالانوار، ج ۶۶، ص ۱۶۳.

۴- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۵۱.

۵- همدانی، مصباح الفقیه، ج ۶، ص ۲۷.

۶- مجلسی، زادالمعاد، ص ۱۰۷.

۷- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۵۹.

رمضان بعد از نماز عشا پیش از نماز وتر، چهار رکعت با یک سلام می خوانی، در هر رکعت بعد از حمد، سه مرتبه «قل یا ایها الکافرون» و سه مرتبه «قل هو الله أحد» می گویی، و بعد از سلام سیزده مرتبه «استغفرالله» می گویی.

سوگند به خدایی که مرا به حق برانگیخت، هر کس این نماز را به این شکل بخواند و در آخر آن سیزده بار تسبیح بگوید و سیزده بار استغفار کند، شب قدر را درک می کند و در روز قیامت در مورد هفتصد هزار تن از امت من شفاعت کند و خداوند او را پیامرزد و پدر و مادرش را نیز پیامرزد.

در کتاب «عمل سه ماهه» مرحوم فشارکی آمده است که هر کس در هر شب از شبهای ماه مبارک رمضان دو رکعت نماز بخواند، در هر زمان از اول شب تا طلوع فجر، در هر رکعتی بعد از حمد سه مرتبه «قل هو الله أحد» بخواند و بعد از سلام هفتاد مرتبه «استغفرالله» بگوید، هفتاد هزار گناهش آمرزیده می شود.

از امیر مؤمنان علیه السلام روایت شده که پیامبر اکرم شش مرتبه سوگند یاد کردند که هر کس این نماز را به جا آورد خداوند منان به هشتاد هزار فرشته فرمان دهد که برای این شخص حسنات بنویسند و سیئات او را محو کنند و درجات او را بالا برند تا رمضان آینده، و برای او در بهشت قصرها بسازند و درختها غرس نمایند و ثواب هفتاد هزار حج و هفتاد هزار بنده آزاد کردن عطا کنند.

و در بعضی از کتب دعا (۱) این تسبیحات مذکور است که پس از این نماز بخوانند:

«سُبْحَانَ مَنْ هُوَ حَفِيظٌ لَا يَغْفُلُ، سُبْحَانَ مَنْ هُوَ رَحِيمٌ لَا يَعْجَلُ، سُبْحَانَ مَنْ هُوَ قَائِمٌ لَا يَسْهُو، سُبْحَانَ مَنْ هُوَ دَائِمٌ لَا يَلْهُو سِوَسِ هَفْتِ مَرْتَبَه بگويد: سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ، يَا عَظِيمُ اغْفِرْ لِي الذَّنْبَ الْعَظِيمَ»

وبعد از آن ده مرتبه صلوات بر پیغمبر و آل او بفرستد.

برای درک شب قدر و پی بردن به جایگاه رفیع آن، امام باقر علیه السلام فرموده که در هر شب از شبهای ماه رمضان یکصد بار سوره مبارکه «دخان» تلاوت شود. (۱)

امام صادق علیه السلام فرمود: هر کس در شب بیست و سوم ماه رمضان هزار مرتبه سوره «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ» را بخواند، به یقین کامل در حق ما می رسد. (۲)

در هر شب از ماه

در نوادر راوندی آمده است: هر کس در شب اول ماه رمضان سوره «إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا» را تلاوت کند تا ماه رمضان سال آینده از بلاها مصون و محفوظ می ماند. (۳)

یکی از مهم ترین اعمال ماه رمضان خواندن دعای افتتاح در همه شبهای ماه رمضان است که از ناحیه مقدسه حضرت بقیه الله ارواحنا فداه، توسط نایب دوم آن حضرت صادر شده است. که به شیعیان نوشتند در هر شب ماه رمضان این دعا را بخوانند که دعای این ماه را ملائکه می شنوند و برای صاحبش استغفار می کنند و اینک متن دعاء:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِحَمْدِكَ، وَأَنْتَ مُسَدِّدٌ لِلصَّوَابِ بِمَنْكَ [وَأَيُّقُنْتُ أَنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ، وَأَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ النَّكَالِ وَالنَّقْمَةِ، وَأَعْظَمُ الْمُتَجَبِّرِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعِظْمَةِ اللَّهُمَّ أذْنَتِ لِي فِي دُعَائِكَ وَمَسْأَلَتِكَ، فَاسْمِعْ يَا سَمِيعٌ مِدْحَتِي وَأَجِبْ يَا رَحِيمٌ دَعْوَتِي، وَأَقِلْ يَا غَفُورٌ عَثْرَتِي. فَكَمْ يَا إِلَهِي مِنْ كُرْبِهِ قَدْ فَرَّجْتَهَا، وَهُمُومٍ قَدْ كَشَفْتَهَا، وَعَثْرَةٍ قَدْ أَقْلْتَهَا، وَرَحْمَةٍ قَدْ نَشَرْتَهَا، وَحَلْفَةٍ بَلَاءٍ قَدْ فَكَّكْتُهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ

۱- کلینی، الکافی، ج ۱، ص ۲۵۲.

۲- شیخ طوسی، تهذیب الاحکام، ج ۳، ص ۱۰۰.

۳- مجلسی، بحار الانوار، ج ۹۶، ص ۳۵۰.

مِنَ الذَّلِّ وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا، الْحَمْدُ لِلَّهِ بِجَمِيعِ مَحَامِدِهِ كُلِّهَا عَلَى جَمِيعِ نِعَمِهِ كُلِّهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ، وَلَا مُنَازِعَ لَهُ فِي أَمْرِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ، وَلَا شَبِيهَ لَهُ فِي عَظَمَتِهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ أَمْرُهُ وَحَمْدُهُ، الظَّاهِرِ بِالْكَرَمِ مَجْدُهُ الْبَاسِطِ بِالْجُودِ يَدُهُ، الَّذِي لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ، وَلَا تَزِيدُهُ كَثْرَةُ الْعَطَاءِ إِلَّا جُودًا وَكَرَمًا، إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ، وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٍ، وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ، وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ.

اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذَنْبِي، وَتَجَاوُزَكَ عَنْ خَطِيئَتِي، وَصَفْحَكَ عَنْ ظُلْمِي، وَسِتْرَكَ عَنْ قَيْحِ عَمَلِي، وَحِلْمَكَ عَنْ كَثِيرِ جُرْؤِي، عِنْدَمَا كَانَ مِنْ خَطَايَا وَعَظْمِي، أَطْمَعَنِي فِي أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ، وَأَرَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ، وَعَرَفْتَنِي مِنْ إِجَابَتِكَ فَصَبْرْتُ أَدْعُوكَ آمِنًا، وَأَسْأَلُكَ مُسْتَأْنَسًا، لَا خَائِفًا وَلَا وَجِلًا، مُدِلًّا عَلَيْكَ فِيمَا قَصَيْدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ، فَإِنْ أَبْطَأَ عَنِّي عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ، وَلَعَلَّ الَّذِي أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ، فَلَمْ أَرْمُولِي كَرِيمًا أَضْبَرَ عَلَى عَبْدٍ لَيْمٍ مِنْكَ عَلَيَّ، يَا رَبِّ إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأَوْلِي عَنكَ، وَتَتَحَبَّبُ إِلَيَّ فَاتَبَعَّضُ إِلَيْكَ، وَتَتَوَدَّدُ إِلَيَّ فَلَا أَقْبَلُ مِنْكَ، كَانَ لِي التَّطَوُّلُ عَلَيْكَ، فَلَمْ يَمْنَعِيكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ لِي، وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ، وَالتَّفْضِيلِ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَارْحَمْ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ، وَجِدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ، إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ مَالِكِ الْمُلْكِ، مُجْرِي الْفُلْكِ، مُسَيِّخِ الرِّيَّاحِ، فَالِقِ الْأَصْبَاحِ دِيَانَ الدِّينِ، رَبِّ الْعَالَمِينَ. الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى طَوْلِ أَنَاتِهِ فِي غَضَبِهِ، وَهُوَ قَادِرٌ عَلَى مَا

يُرِيدُ. الْحَمْدُ لِلَّهِ خَالِقِ الْخَلْقِ، بَاسِطِ الرَّزْقِ، فَالِقِ الْأَضْبَاحِ، ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ، الَّذِي بَعَدَ فَلَا يُرَى، وَقَرَّبَ فَشْهَدَ النَّجْوَى تَبَارَكَ وَتَعَالَى، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَيْسَ لَهُ مُنَازِعٌ يُعَادِلُهُ، وَلَا شَبِيهٌ يُشَاكِلُهُ وَلَا ظَهِيرٌ يُعَاذِ دُهُ، فَهَرَّ بِعِزَّتِهِ الْأَعْرَاءَ، وَتَوَاضَعَ لِعَظَمَتِهِ الْعُظْمَاءَ، فَبَلَغَ بِقُدْرَتِهِ مَا يَشَاءُ. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُجِيبُنِي حِينَ أُنَادِيهِ، وَيَسْتُرُّ عَلَيَّ كُلَّ عَوْرَةٍ وَأَنَا أَعْصِيهِ، وَيُعْظِمُ النِّعْمَةَ عَلَيَّ فَلَا أُجَازِيهِ فَكَمُ مِنْ مَوْهَبِهِ هَنِيئَهُ قَدْ أَعْطَانِي وَعَظِيمِهِ مَخُوفَهُ قَدْ كَفَانِي، وَبَهْجِهِ مُونِقَهُ قَدْ أَرَانِي، فَأَتْنِي عَلَيْهِ حَامِدًا، وَأَذْكُرُهُ مُسَبِّحًا

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يُهْتَكُ حِجَابُهُ، وَلَا يُغْلَقُ بَابُهُ، وَلَا يُرَدُّ سَائِلُهُ وَلَا يُحْتَبِ أَمَلُهُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ، وَبُنَجَّى الصَّالِحِينَ، وَيَرْفَعُ الْمُسْتَضْعَفِينَ، وَيَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ، وَيُهْلِكُ مُلُوكًا وَيَسْتَخْلِفُ آخَرِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ قَاصِمِ الْجَبَّارِينَ، مُبِيرِ الظَّالِمِينَ، مُدْرِكِ الْهَارِبِينَ، نَكَالِ الظَّالِمِينَ، صَرِيحِ الْمُسْتَضْرَحِينَ، مَوْضِعِ حَاجَاتِ الطَّالِبِينَ، مُعْتَمِدِ الْمُؤْمِنِينَ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مِنْ خَشْيَتِهِ تَرَعَدُ السَّمَاءُ وَسُيِّ كَانُهَا وَتَرْجُفُ الْأَرْضُ وَعُمَارُهَا، وَتَمُوجُ الْبِحَارُ، وَمَنْ يَسْبِغُ فِي عَمْرَاتِهَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ، وَلَمْ يُخْلَقْ، وَيَرْزُقُ وَلَا يُرْزَقُ، وَيُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ، وَيُمِيتُ الْأَحْيَاءَ، وَيُحْيِي الْمَوْتَى، وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ، وَأَمِينِكَ وَصِيِّفِيكَ، وَحَبِيبِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ، وَحَافِظِ سِرِّكَ، وَمُبَلِّغِ رِسَالَتِكَ، أَفْضَلَ، وَأَحْسَنَ وَأَجْمَلَ، وَأَكْمَلَ، وَأَزْكَى، وَأَنْمَى، وَأَطْيَبَ، وَأَطْهَرَ، وَأَسْنَى، وَأَكْثَرَ مَا صَيَّلَيْتَ وَبَارَكْتَ، وَتَرَحَّمْتَ، وَتَحَنَّنْتَ، وَسَلَّمْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَأَنْبِيَائِكَ

وَرُسُلِكَ وَصَفْوَتِكَ، وَأَهْلِ الْكِرَامَةِ عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ.

اللَّهُمَّ [وَ] صِلْ عَلَى عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَوَصِيِّ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَأَخِي رَسُولِكَ، وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ، وَابْتِكَ الْكُبْرَى وَالنَّبَا الْعَظِيمَ، وَصَلِّ عَلَى الصَّدِيقِ الطَّاهِرِ فَاطِمَةَ، سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، وَصَلِّ عَلَى سَيِّدَتِي الرَّحْمَةِ وَأَمَامِي الْهُدَى، الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، سَيِّدَي شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ. وَصِلْ عَلَى أَيْمَةِ الْمُسْلِمِينَ، عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ، وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، وَالْخَلْفِ الْهَادِي الْمَهْدِي حُجَجِكَ عَلَى عِبَادِكَ، وَأَمْنَائِكَ فِي بِلَادِكَ، صَلَاةً كَثِيرَةً دَائِمَةً. اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى وَلِيِّ أَمْرِكَ، الْقَائِمِ الْمُؤَمَّلِ، وَالْعَدْلِ الْمُتَنْظَرِ وَحُفَّهُ بِمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ، وَأَيْدِهِ بِرُوحِ الْقُدُسِ، يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ الدَّاعِيَ إِلَى كِتَابِكَ، وَالْقَائِمَ بِدِينِكَ إِسْتِخْلَافُهُ فِي الْأَرْضِ كَمَا إِسْتِخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ، مَكَّنْ لَهُ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَى بَيْنَهُ لَهُ، أَبْدَلْهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ أَمْنَا، يَعْبُدُكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا، اللَّهُمَّ أَعِزَّهُ وَأَعِزِّزْ بِهِ، وَأَنْصِرْهُ وَأَنْتَصِرْ بِهِ، وَأَنْصِرْهُ نَصِيرًا عَزِيزًا، وَأَفْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا، وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا، اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ، حَتَّى لَا يَسْتَحْفِي بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغِبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلِهِ كَرِيمِهِ، تُعِزُّ بِهَا الْإِسْلَامَ وَأَهْلَهُ، وَتُدِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَأَهْلَهُ، وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ، وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ، وَتَرْزُقُنَا بِهَا كِرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ مَا عَرَفْنَا مِنَ الْحَقِّ فَحَمَلْنَا، وَمَا قَصُرْنَا عَنْهُ فَبَلَّغْنَا، اللَّهُمَّ الْمُمْ بِهْ شَعْنًا، وَأَشْعَبَ بِهِ صَدْعَنَا، وَارْتُقْ بِهِ فَتَقْنَا، وَكَثِّرْ بِهِ قَلْتَنَا، وَأَعِزِّزْ بِهِ ذَلَّتْنَا، وَأَعِنِّ بِهْ عَائِلْنَا، وَأَقْضِ بِهِ عَنْ مَغْرَمِنَا، وَاجْبِرْ بِهِ

فَقَرْنَا وَسُدَّ بِهِ خَلَّتْنَا، وَيَسَّرَ بِهِ عُسِّرْنَا، وَيَبَيَّنَّ بِهِ وُجُوهَنَا، وَفَكَرَّ بِهِ أَسِيرْنَا وَأَنْجَحَ بِهِ طَلِبَتْنَا، وَأَنْجِزْ بِهِ مَوَاعِيدَنَا، وَأَسْرِتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنَا، وَأَعْطِنَا بِهِ سُؤْلَنَا، وَبَلِّغْنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ أَمَالَنَا، وَأَعْطِنَا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنَا يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ، وَأَوْسَعِ الْمُعْطِينَ، إِشْفِ بِهِ صُدُورَنَا، وَأَذْهِبْ بِهِ غَيْظَ قُلُوبِنَا، وَاهْدِنَا بِهِ لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ، وَأَنْصِرْنَا بِهِ عَلَى عِدْوِكَ وَعِدْوَانَا، إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُوا إِلَيْكَ فَقَدْ بَيْنَا وَغَيْبَهُ وَلَيْنَا، وَكَثَّرَهُ عِدْوَانَا، وَقَلَّ عِدَدُنَا وَشَدَّدَهُ الْفِتْنِ بِنَا، وَتَظَاهَرَ الزَّمَانِ عَلَيْنَا، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِنَّا عَلَى ذَلِكَ بِفَتْحٍ مِنْكَ تُعَجِّلُهُ، وَبِضُرٍّ تَكْشِفُهُ، وَنَصِيرٍ تُعِزُّهُ، وَسُلْطَانٍ حَقٌّ تَظْهِرُهُ وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تُجَلِّلُنَاهَا، وَعَافِيَةٍ مِنْكَ تَلْبِسُنَاهَا، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ» (۱).

و این دعا از حضرت صادق علیه السلام روایت شده که هر شب این ماه بخوانند:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمُحْتَمِ فِي الْأَمْرِ الْحَكِيمِ، مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ، أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ، الْمَبْرُورِ حَجَّتِهِمْ، الْمَشْكُورِ سِعْيِهِمْ، الْمَغْفُورِ ذُنُوبِهِمْ، الْمَكْفَرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ، وَأَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي فِي خَيْرٍ وَعَافِيَةٍ، وَتُوسِّعَ فِي رِزْقِي، وَتَجْعَلَنِي مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدِينِكَ، وَلَا تَسْتَبْدِلَ بِي غَيْرِي» (۲).

وایضاً منقولست که در هر شب این ماه این دعا را بخوانند:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمُحْتَمِ (وَفِيمَا تُفَرِّقُ) مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ، فِي الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ، أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ

۱- شیخ طوسی، مصباح المتهجد، ص ۵۷۷.

۲- صحیفه صادقیه، ص ۴۲۱، دعای ۵۱۸.

بَيْنَكَ الْحَرَامَ، الْمَبْرُورِ حُجُّهُمْ، الْمَشْكُورِ سِعْيُهُمْ، الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ، الْمُكْفَرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتُهُمْ، وَاجْعَلْ فِيهَا تَقْضَى وَتُقَدَّرُ (مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ فِي الْأَمْرِ الْحَكِيمِ، فِي الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَى مُحَمَّدٍ، وَ) أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي (وَأَنْ تُوسِّعَ لِي فِي رِزْقِي، وَأَنْ تَفْكَرَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ)». (۱)

از دعاهایی که شایسته است در هر شبی از شبهای ماه رمضان خوانده شود **بَيْنَكَ الْحَرَامَ** و **قَتْلًا فِي سَبِيلِكَ فَوْقَ لَنَا، وَ صَالِحِ الدُّعَاءِ وَ الْمَسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا، وَإِذَا جَمَعْتَ الْأَوْلِيْنَ وَ الْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَارْحَمْنَا، وَ بَرَاءَةً مِنَ النَّارِ فَارْحَمْنَا، وَ فِي جَهَنَّمَ فَلَا تَغْلُنَا، وَ فِي عَذَابِكَ وَ هَوَانِكَ فَلَا تَبْتَلِنَا، وَ مِنَ الرِّقُومِ وَ الصَّرِيحِ فَلَا تُطْعِمْنَا، وَ مَعَ الشَّيَاطِينِ فَلَا تَجْمَعْنَا، وَ فِي النَّارِ عَلَيَّ وَ جُوهِنَا فَلَا تَكْتَبِنَا وَ مِنْ ثِيَابِ النَّارِ وَ سَرَابِيلِ الْقَطِرَانِ فَلَا تُلْبِسْنَا، وَ مِنْ كُلِّ سُوءٍ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَانجِّنَا».** (۲)

دعای دیگری در هر شبی از شبهای ماه رمضان خوانده می شود و موجب می شود که گناهان چهل ساله انسان آمرزیده گردد، و اینک متن دعاء:

«اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَ افْتَرَضْتَ عَلَيَّ عِبَادَكَ فِيهِ

۱- سید بن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۱۴۴ و ۱۴۳.

۲- سید بن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۱۴۴ و ۱۴۳.

الصَّيَّامِ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَاغْفِرْ لِي تِلْكَ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا رَحْمَنُ يَا عَلَّامٌ» (۱).

کیفیت خواندن هزار رکعت نافله در شبهای ماه رمضان

ترتیب خواندن هزار رکعت نماز مستحبی در شبهای ماه مبارک رمضان، براساس آنچه شیخ طوسی در کتاب «مصباح المتهدج» نقل فرموده به این قرار می باشد: از شب اول تا بیستم، هر شب بیست رکعت.

و از شب بیست و یکم تا سی ام هر شب سی رکعت.

در شبهای قدر (نوزدهم، بیست و یکم و بیست و سوم) هر شب صد رکعت.

که مجموعاً هزار رکعت می باشد.

اما دعاهایی که به جهت بعد از هزار رکعت نافله مذکور رسیده بنابر آنچه در مصباح و تهذیب و اقبال نقل شده.

در اقبال این دعا از حضرت عسکری علیه السلام روایت شده که بعد از هر دو رکعت از نوافل ماه رمضان بخوانند و این است:

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدَرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ، وَفِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ، الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِمْ، الْمَشْكُورِ سَعْيِهِمْ، الْمَغْفُورِ ذُنُوبِهِمْ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي فِي طَاعَتِكَ، وَتَوْسِعَ لِي فِي رِزْقِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ».

(۱) از شب اول تا شب بیستم رمضان المبارک هر شب بیست رکعت به شرح الباطن فلیس دُونَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، اللَّهُمَّ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ» (۲).

و نیز بعد از این دو رکعت بخواند این دعا را که سید از کتاب محمّد بن فیه، وَأَعْنِي فِيهِ بِأَفْضَلِ عَوْنِكَ، وَوَفَّقْنِي فِيهِ لِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامِ، وَفَرِّغْنِي فِيهِ لِعِبَادَتِكَ، وَدُعَائِكَ وَتِلَاوَةِ كِتَابِكَ، وَأَعْظِمْ لِي فِيهِ الْبَرَكَهَ، وَارْزُقْنِي فِيهِ الْعَافِيَةَ، وَأَصِحِّ لِي فِيهِ بَدَنِي، وَأَوْسِعْ فِيهِ رِزْقِي، وَأَكْفِنِي فِيهِ مَا أَهْمَنِي، وَاسْتَجِبْ فِيهِ دُعَائِي، وَبَلِّغْنِي فِيهِ رَجَائِي،

اللَّهُمَّ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَذْهِبْ عَنِّي فِيهِ النُّعَاسَ وَالْكَسَالَ وَالسَّامَةَ وَالْفِتْرَةَ، وَالْقَسِيوَةَ وَالْغَفْلَةَ وَالْغِرَّةَ، اللَّهُمَّ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَجَنِّبْنِي فِيهِ الْعِلَالَ وَالْأَسْقَامَ، وَالْأَوْجَاعَ وَالْأَشْغَالَ وَالْهُمُومَ وَالْأَحْزَانَ،

۱- سید بن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۱۴۴.

۲- شیخ طوسی، مصباح المتهدج، ص ۵۴۳.

وَالْأَعْرَاضَ وَالْأَمْرَاضَ وَالْخَطَايَا وَالذُّنُوبَ، وَاصْرِفْ عَنِّي فِيهِ الشُّوْءَ وَالْفَحْشَاءَ، وَالْجَهْدَ وَالْبَلَاءَ وَالْتَّعَبَ وَالْعَنَاءَ، إِنَّكَ سَيِّمِعُ الدُّعَاءَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَعِزَّنِي فِيهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، وَهَمِّزِهِ وَلَمِّزِهِ، وَنَفْثِهِ وَنَفْحِهِ، وَوَسْوَاسِيَّتِهِ وَمَكْرِهِ وَتَنْبِيْطِهِ وَحِيلَتِهِ وَحَبَائِلِهِ وَخُدَعِهِ، وَأَمَانِيَّتِهِ وَغُرُورِهِ، وَخَيْلِهِ وَرَجَلِهِ وَشُرَكَائِهِ وَأَعْوَانِهِ وَأَخْرَابِهِ وَأَشْيَاعِهِ وَاتِّبَاعِهِ وَأَوْلِيَائِهِ وَجَمِيعِ مَكَاتِدِهِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي فِيهِ تَمَامَ صِيَامِهِ، وَبُلُوغَ الْأَمَلِ فِيهِ وَفِي قِيَامِهِ، وَاسْتِكْمَالَ مَا يُرْضِيكَ عَنِّي صَبْرًا وَاحْتِسَابًا، وَإِيمَانًا وَيَقِينًا، ثُمَّ تَقَبَّلْ ذَلِكَ مِنِّي بِالْأَعْضَاءِ الْكَثِيرَةِ، وَالْأَعْجُرِ الْعَظِيمِ، يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَارْزُقْنِي فِيهِ الصِّحَّةَ وَالْفَرَاغَ وَالْحَيَجَّ وَالْعُمْرَةَ، وَالْجِدَّ وَالْأَجْتِهَادَ وَالتَّوْبَةَ وَالْقُرْبَةَ وَالْقَعْوَةَ وَالنَّشَاطَ، وَالْإِنَابَةَ وَالرَّغْبَةَ وَالرَّهْبَةَ وَالرَّقَّةَ وَالْخُشُوعَ، وَالتَّضَرُّعَ وَصِدْقَ النَّيِّهِ وَالْوَجِيلَ مِنْكَ وَالرَّجَاءَ لَكَ، وَالتَّوَكُّلَ عَلَيْكَ، وَالثِّقَةَ بِكَ، وَالْوَرَعَ عَنْ مَحَارِمِكَ وَصَلَاحَ الْقَوْلِ وَمَقْبُولَ السَّعْيِ، وَمَرْفُوعَ الْعَمَلِ وَمُسْتَجَابَ الدَّعْوَةِ، وَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ بَعْرَضٍ وَلَا مَرَضٍ، وَلَا سِقْمٍ، وَلَا غَفْلَةٍ وَلَا نِسْيَانٍ، يَلِّ بِالتَّعَهُدِ وَالتَّحْفُظِ لَكَ وَفِيكَ، وَالرَّعَايَةِ لِحَقِّكَ، وَالْوَفَاءِ بَعَهْدِكَ وَوَعْدِكَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَقْسِمَ لِي أَفْضَلَ مَا تَقْسِمُ لِعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَعْطِنِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا تُعْطِي أَوْلِيَاءَكَ الْمُقَرَّبِينَ الْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْهُدَى وَالرَّحْمَةَ وَالْمَغْفِرَةَ، وَالْخَيْرَ وَالتَّحْنُنَ وَالْأَجَابَةَ، وَالْعَوْنَ وَالْعُنْمَ وَالْعُمْرَ وَالْعَافِيَةَ وَالمُعَافَاتِ الدَّائِمَةَ وَالْعِتْقَ مِنَ النَّارِ وَالْفُوزَ بِالجَنَّةِ وَخَيْرِ الدُّنْيَا وَالْأَعْرَاضِ وَاصْرِفْ عَنِّي شَرَّ الدُّنْيَا وَالْأَخْرَجْهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ،

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْ دُعَائِي فِيهِ إِلَيْكَ وَاصِلًا وَخَيْرَكَ إِلَيَّ فِيهِ نَازِلًا وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَسَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا، وَذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا، حَتَّى يَكُونَ نَصِيبِي فِيهِ الْإِثْمَ كَثْرًا، وَحَظِّي فِيهِ الْإِثْمَ قَلِيلًا، وَاللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَوَفَّقْنِي فِيهِ لِلْيَلَةِ الْقَدْرِ عَلَى أَفْضَلِ حَالٍ، تُحِبُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهَا أَحَدٌ مِنْ أَوْلِيَائِكَ، وَأَرْضَاهَا لَكَ، ثُمَّ اجْعَلْهَا لِي خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، وَارْزُقْنِي فِيهَا أَفْضَلَ مَا رَزَقْتَ أَحَدًا مِمَّنْ بَلَغَتْهُ آيَاهَا وَأَكْرَمَتْهُ بِهَا، وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ عَتَقَائِكَ وَطَلْقَائِكَ مِنَ النَّارِ، وَسِعْدَاءِ خَلْقِكَ أَعْنِيَتْهُمْ وَ أَوْسَعَتْ عَلَيْهِمْ فِي الرِّزْقِ وَصِيَّتَهُمْ مِنْ بَيْنِ خَلْقِكَ وَ لَمْ تَبْتَلِهِمْ وَ مِمَّنْ مَنَنْتَ عَلَيْهِمْ بِرَحْمَتِكَ وَ مَغْفِرَتِكَ وَ رَأْفَتِكَ وَ تَحَنُّنِكَ وَ اجَابَتِكَ وَ رِضَاكَ وَ مَحَبَّتِكَ وَ عَفْوِكَ وَ عَافِيَتِكَ وَ طَوْلِكَ وَ قُدْرَتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ،

اللَّهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ وَالْيَالِ عَشْرٍ، وَرَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ، وَمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ، وَرَبَّ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَعِزْرَائِيلَ، وَرَبَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ، وَرَبَّ مُوسَى وَعِيسَى، وَ جَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِ رَسُولِكَ وَ آلِ رَسُولِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ اتَّبَاعِهِمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَ أَسْأَلُكَ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ الْعَظِيمِ، لَمَّا نَظَرْتَ إِلَيَّ نَظْرَةَ رَحِيمَةٍ مِنْكَ تَرْضَى بِهَا عَنِّي رِضَى لَا تَسْخَطُ عَلَيَّ بَعْدَهُ أَبَدًا، وَأَعْطَيْتَنِي جَمِيعَ سُؤْلِي وَرَغْبَتِي وَأُمِّيَّتِي وَإِرَادَتِي، وَاصْبِرْ عَنِّي جَمِيعَ مَا أَكْرَهُ وَ أَخِذْهُ وَ أَخَافُ عَلَى نَفْسِي وَمَا لَا أَخَافُ، وَعَنْ أَهْلِي وَمَالِي وَذُرِّيَّتِي، إِلَهِي إِلَيْكَ فَرَرْتُ مِنْ ذُنُوبِي فَأَوْنِي تَائِبًا، فَتُبْ عَلَيَّ مُسْتَعْفِرًا، فَاعْفِرْ لِي مُتَعَوِّدًا، فَاعِدْنِي مُسْتَجِيرًا، وَأَجْزِنِي مُسْتَسْلِمًا، فَلَا تَخْذُلْنِي رَاهِبًا، فَأَمِنِّي رَاغِبًا، فَشَفِّعْنِي سَائِلًا، فَاعْطِنِي مُصَدِّقًا

فَتَصَدَّقْ عَلَيَّ مُتَضَرِّعًا إِلَيْكَ فَلَا تُخَيِّبْنِي يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ، عَظَمْتُ ذُنُوبِي وَ جَلَّتْ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَ لَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْزِلْ عَلَيَّ وَ عَلَيَّ وَالِدِي وَ أَهْلَ بَيْتِي وَ أَهْلَ حُرَاتِي وَ إِخْوَانِي الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ مِنْ رِزْقِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ سَيِّئَاتِكَ وَ مَحَبَّتِكَ وَ تَحَنُّنِكَ وَ رِزْقِكَ الْوَاسِعِ الْهَنِيِّ الْمَرِيِّ مَا تَجْعَلُهُ صِيْلًا حَافِيًا لِدُنْيَانَا وَ آخِرَتِنَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ وَ مَا كَانَتْ لِي إِلَيْكَ مِنْ حَاجَةٍ أَنَا فِي طَلِبِهَا وَ الْتِمَاسِهَا شَرَعْتُ فِيهَا أَوْ لَمْ أَشْرَعْ سَيِّئَاتِكَ أَوْ لَمْ أَشِئْ تَلِكْهَا نَطَقْتُ أَنَابِهَا أَوْ لَمْ أَنْطِقْ وَ أَنْتَ أَعْلَمُ بِهَا مِنِّي فَاسْئَلْكَ بِحَقِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَ عَمْرَتِهِ إِلَّا تَوَلَّيْتَ قَضَاءَهَا السَّاعَةَ السَّاعَةَ وَ قَضَاءَ جَمِيعِ حَوَائِجِي كُلِّهَا صَغِيرِهَا وَ كَبِيرِهَا إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَ اسْئَلْكَ يَا اللَّهُ بِعِزَّتِكَ الَّتِي أَنْتَ أَهْلُهَا وَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي أَنْتَ أَهْلُهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي كُلِّهَا قَدِيمِهَا وَ حَدِيثِهَا وَ مَنْ أَرَادَنِي بِخَيْرٍ فَارِدُهُ بِخَيْرٍ، وَ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَارِدُهُ بِسُوءِهِ فِي نَحْرِهِ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَ اسْئَلْ تَعِينُ بِكَ عَلَيْهِ، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ وَ مِنْ خَلْفِي وَ عَنْ يَمِينِي وَ عَنْ شِمَالِي وَ اجْعَلْنِي فِي حِفْظِكَ وَ فِي جِوَارِكَ وَ كَنْفِكَ عَزَّ جَارُكَ سَيِّدِي وَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَ لَا إِلَهَ غَيْرُكَ».

آنگاه دور کعت دیگر می خواند، تسبیح می گوید، سپس می گوید:

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَلَا فَقَهَرَهُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَلَكَ فَقَدَرَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَطَّنَ فَخَبَّرَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى وَيُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَهُوَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَسَلَّمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ، وَلَا يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ غَيْرُهُ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتِ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتِ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، صَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ، وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا» (١).

و این دعا را که سید از کتاب ابن ابی قره نقل فرموده نیز بخواند:

«يا مَوْضِعَ شَكْوَى السَّائِلِينَ وَ يا مُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ وَ يا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ وَ يا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ وَ يا خَيْرَ مَنْ رُفِعَتْ إِلَيْهِ أَيْدِي السَّائِلِينَ وَ مُدَّتْ إِلَيْهِ أَعْنَاقُ الطَّالِبِينَ أَنْتَ مَوْلَايَ وَ اَنَا عَبْدُكَ وَ أَحَقُّ مَنْ سَأَلَ الْعَبْدُ رَبَّهُ، وَ لَمْ يَسْأَلِ الْعِبَادُ مِثْلَكَ كَرَمًا وَ جُودًا، أَنْتَ غَايَتِي فِي رَغْبَتِي، وَ كَالِي فِي وَحْدَتِي، وَ حَافِظِي فِي غُرْبَتِي، وَ ثِقَتِي فِي طَلِبَتِي، وَ نَاجِحِي فِي حَاجَتِي وَ مُجِيبِي فِي دَعْوَتِي، وَ مُصْرِحِي فِي وَرْطَتِي، وَ مَلْجَأِي عِنْدَ انْقِطَاعِ حِيلَتِي أَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُعَزِّنِي وَ تَغْفِرَ لِي وَ تَنْصُرَنِي، وَ تَرْفَعَنِي وَ لَا تَضَعَنِي، وَ عَلَيَّ طَاعَتِكَ فَقَوِّنِي، وَ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فَتَبِّئْنِي، وَ قَرِّبْنِي إِلَيْكَ وَ اذْنِي وَ أَحْبَبْنِي وَ اسْتَضِيءْ بِنُورِي وَ اسْتَخْلِصْنِي وَ امْتَعِنِي وَ اصْطَلِبْنِي وَ زَكِّنِي وَ ارزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَ رَحْمَتِكَ فَهِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا غَيْرُكَ، وَ اجْعَلْ غِنَايَ فِيمَا رَزَقْتَنِي، وَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ فَلَا تُدْهِبْ إِلَيْهِ نَفْسِي، وَ كَفَلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِكَ فَاتِنِي وَ لَا تَحْرِمْنِي وَ لَا تُدَلِّبْنِي وَ لَا تَسُدِّ بِنَبْدِ بِي غَيْرِي، وَ خَيْرِ السَّرَائِرِ فَاجْعَلْ سَرِيرَتِي، وَ خَيْرِ الْمَعَادِ فَاجْعَلْ مَعَادِي، وَ نَظْرَةَ فِي وَجْهِكَ الْكَرِيمِ فَانلِنِي، وَ مِنْ ثِيَابِ الْجَنَّةِ فَالْبَسْنِي، وَ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ فَارْزُقْنِي، وَ تَوَلَّيْنِي يَا سَيِّدِي وَ لَا

تَوْلِي غَيْرِكَ، وَاعْفُ عَنِّي كُلَّ مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي مِنِّي، وَاعْصِمْنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي، وَاسْتُرْ عَلَيَّ وَاعْلِي وَالْإِدَى وَقَرَابَتِي وَ مَنْ كَانَ مِنِّي بِسَبِيلِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، فَإِنَّ ذَلِكَ كُلَّهُ بِيَدِكَ وَأَنْتَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ، فَلَا تُخَيِّنِي يَا سَيِّدِي وَلَا تُرَدِّ يَدِي إِلَى نَحْرِي حَتَّى تَفْعَلَ بِي وَتَسْتَجِيبَ لِي مَا سَأَلْتُكَ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَالِ مُحَمَّدٍ

إِلَهِي أَنْتَ رَبُّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ فِيهِ عَلَى عِبَادِكَ الصِّيَامَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ، وَاعْفِرْ لِي تِلْكَ الْأُمُورَ الْعِظَامَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا رَحْمَنُ يَا عَلَّامٌ.

سپس دو رکعت نماز دیگر می خواند و بعد از سلام می گوید:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَانِي جَمِيعِ مَا دَعَاكَ بِهِ عِبَادُكَ الَّذِينَ اضْطَرَفَتْ لَهُمْ لِنَفْسِكَ، الْمَأْمُونُونَ عَلَيِّكَ، الْمُحْتَجُّونَ بِغَيْبِكَ، الْمُشْتَسِرُّونَ بِحَدِيثِكَ الْمُعْلَنُونَ بِهِ، الْوَاصِلُونَ لِعَظَمَتِكَ، الْمُتَزَهُونَ عَنْ مَعَاصِيكَ، الدَّاعُونَ إِلَى سَبِيلِكَ، السَّابِقُونَ فِي عِلْمِكَ، الْفَائِزُونَ بِكَرَامَتِكَ، أَدْعُوكَ عَلَى مَوَاضِعِ حُدُودِكَ، وَكَمَالِ طَاعَتِكَ، وَبِمَايَدُعُوكَ بِهِ وُلَاهُ أَمْرِكَ أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ، وَلَا تَفْعَلَ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ» (١).

و این دعا را بخواند که از کتاب ابن ابی قره نقل شده:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسَّعَتْ كُلَّ شَيْءٍ، وَبِعِزَّتِكَ الَّتِي قَهَرَتْ كُلَّ شَيْءٍ، وَبِجَبْرُوتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ، وَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِي لَا يَقُومُ لَهَا شَيْءٌ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَضَاءَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ، يَا أَقْدَمَ قَدِيمٍ فِي الْعِزِّ وَالْجَبْرُوتِ، وَ

يَا رَحِيمُ كُلُّ مُسْتَوْحِمٍ، وَيَا رَاحَةَ كُلِّ مَحْزُونٍ وَمُفْرَجٍ كُلِّ مَلْهُوفٍ، أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي دَعَاكَ بِهَا حَمَلَهُ عَرْشِكَ وَمَنْ حَوْلَ عَرْشِكَ وَبِأَسْمَائِكَ الَّتِي دَعَاكَ بِهَا جَبْرَائِيلُ وَمِيكَائِيلُ وَإِسْرَافِيلُ أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُرَضِيَ عَنِّي رِضًا لَا تَشِيخُطُ عَلَيَّ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا، وَأَنْ تَمُدَّ لِي فِي عُمْرِي وَأَنْ تُوسِّعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي، وَأَنْ تُصِحِّحَ لِي جِسْمِي، وَأَنْ تُبَلِّغَنِي أَمَلِي وَتُقَوِّينِي عَلَى طَاعَتِكَ وَعِبَادَتِكَ، وَتُلْهِمَنِي شُكْرَكَ فَتَقْدُ ضِعْفَ ضِعْفٍ عَنِ نِعْمَاتِكَ شُكْرِي، وَقَلَّ عَلَيَّ بُلُوكَ صَبْرِي، وَضِعْفَ عَنِ آدَاءِ حَقِّكَ عَلَيَّ، وَأَنَا مَنْ قَدْ عَرَفْتُ سَيِّدِي الضَّعِيفُ عَنِ آدَاءِ حَقِّكَ الْمُقْصِرُ فِي عِبَادَتِكَ الرَّابُّ لِمَعْصِيَتِكَ، فَإِنْ تُعَذِّبْنِي فَأَهْلُ ذَلِكَ أَنَا، وَإِنْ تَعْفُ عَنِّي فَأَهْلُ الْعُفُوءَاتِ

إِلَهِي إِلَهِي ظَلَمْتُ نَفْسِي، وَعَظُمَ عَلَيْهَا إِسْرَافِي، وَطَالَ لِمَعَاصِيَتِكَ انْتِهَامِي وَتَكَانَفْتُ ذُنُوبِي وَتَظَاهَرَتْ سَيِّئَاتِي، وَطَالَ بِكَ اغْتِرَارِي، وَدَامَ لِشَهَوَاتِي اتِّبَاعِي، إِلَهِي إِلَهِي عَرَّتْنِي الدُّنْيَا بِغُرُورِهَا فَأَعْتَرَّتْ، وَدَعَّتْنِي إِلَى الْعَمَى بِشَهَوَاتِهَا فَأَجَبْتُ، وَصَدِرْفَتْنِي عَنِ رُشْدِي فَأَنْصَرَفْتُ إِلَى الْهَلْكِ بِقَلِيلٍ حَلَاوَتِهَا فَأَنْفَدْتُ، وَتَزَيَّنْتُ لِي لِإِعْرَاضِهَا إِلَيْهَا فَرَكَنْتُ

إِلَهِي إِلَهِي قَدْ اقْتَرَفْتُ ذُنُوبًا عِظَامًا مُوبِقَاتٍ وَجَنَيْتُ عَلَى نَفْسِي بِالذُّنُوبِ الْمُهْلِكَاتِ، وَتَتَابَعْتُ مِنِّي السَّيِّئَاتُ وَقَلَّتْ مِنِّي الْحَسَنَاتُ وَرَكِبْتُ مِنَ الْأُمُورِ عَظِيمًا وَأَخْطَأْتُ خَطَأً جَسِيمًا، وَأَسَأْتُ إِلَى نَفْسِي حَيْدِيًا وَقَدِيمًا، وَكُنْتُ فِي مَعَاصِيَتِكَ سَاهِيًا لَاهِيًا، وَعَنِ طَاعَتِكَ نَوَامًا نَاسِيًا فَقَدْ طَالَ عَنِ ذِكْرِكَ سَهْوِي وَقَدْ أَسْرَعْتُ إِلَى مَا كَرِهْتَ بِجَمِيعِ جَوَارِحِي

إِلَهِي قَدْ أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَمْ أَشْكُرْ، وَبَصَّرْتَنِي فَلَمْ أَبْصُرْ، وَارْتَيْتَنِي الْعَبْرَ فَلَمْ أَعْتَبِرْ، وَأَقْلَبْتَنِي الْعَثْرَاتِ فَلَمْ أَقْصُرْ، وَسَتَرْتَ مِنِّي الْعُورَاتِ فَلَمْ أَسْتَبِرْ، وَ

ابْتَلَيْتَنِي فَلَمْ أَصْبِرْ، وَ عَصَمْتَنِي فَلَمْ أَعْتَصِمَ، وَ دَعَوْتَنِي إِلَى النَّجَاهِ فَلَمْ أُجِبْ، وَ حَذَرْتَنِي الْمَهَالِكَ فَلَمْ أَخْذَرْ

إِلَهِي إِلَهِي خَلَقْتَنِي سَمِيعًا فَطَالَ لِمَا كَرِهْتَ سَمَاعِي، وَ أَنْطَقْتَنِي فَكَثُرَ فِي مَعَاصِيكَ مُنْطَقِي، وَ بَصَّرْتَنِي فَعَمِيَ عَنِ الرَّشْدِ بَصْرِي، وَ جَعَلْتَنِي سَمِيعًا بَصِيرًا فَكَثُرَ فِيمَا يُرِيدُنِي سَمْعِي وَ بَصْرِي، وَ جَعَلْتَنِي قَبُوضًا بَسُوطًا فَدَامَ فِيمَا نَهَيْتَنِي عَنْهُ قَبْضِي وَ بَسْطِي، وَ جَعَلْتَنِي سَاعِيًا مُتَقَلِّبًا فَطَالَ فِيمَا يُرِيدُنِي سَمْعِي وَ تَقَلُّبِي وَ غَلَبْتَ عَلَيَّ شَهَوَاتِي وَ عَصَيْتُكَ بِجَمِيعِ جَوَارِحِي فَفَقِدَ اشْتَدَّتْ إِلَيْكَ فَاقَتِي وَ عَظُمَتْ إِلَيْكَ حَاجَتِي وَ اشْتَدَّ إِلَيْكَ فَقْرِي، فَبَايَ وَجْهَ أَشْكَو إِلَيْكَ أَمْرِي، وَ بَايَ لِسَانَ أَشْتُلُكَ حَوَائِجِي، وَ بَايَ يَدِي أَرْفَعُ إِلَيْكَ رَغْبَتِي، وَ بَايَةَ نَفْسِي أَنْزِلُ إِلَيْكَ فَاقَتِي وَ بَايَ عَمَلِي أَبْتُ إِلَيْكَ حُزْنِي وَ فَقْرِي، أَبْوَجْهِي الَّذِي قَلَّ حَيَاؤُهُ مِنْكَ يَا سَيِّدِي أَمْ بِقَلْبِي الَّذِي قَلَّ اكْتِرَانُهُ مِنْكَ يَا مَوْلَايَ، أَمْ بِلِسَانِي النَّاطِقِ كَثِيرًا بِمَا كَرِهْتَ يَا رَبِّ، أَمْ بِيَدِي السَّاكِنِ فِيهِ حُبُّ مَعَاصِيكَ يَا إِلَهِي، أَمْ بِعَمَلِي الْمُخَالِفِ لِمَحَبَّتِكَ يَا خَالِقِي أَمْ بِنَفْسِي التَّيَّارِكَةِ لِطَاعَتِكَ يَا رَازِقِي، فَاَنَا الْهَالِكُ إِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي، وَ أَنَا الْهَالِكُ إِنْ كُنْتُ غَضِبْتَ عَلَيَّ، وَ يَا وَيْلِي وَ الْعَوْلُ عَلَيَّ مِنْ ذُنُوبِي وَ خَطِيئَتِي وَ إِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي، فَمَنْ أَشَيْتُغِيثُ فَيُغِيثُنِي إِنْ لَمْ تُغِيثْنِي يَا سَيِّدِي، وَ إِلَى مَنْ أَشْكَو أَفِيرُحَمْنِي إِنْ كُنْتُ أَعْرَضْتَ عَنِّي يَا سَيِّدِي، وَ مَنْ أَدْعُوا فَيُشْفَعُ لِي إِنْ صَرَفْتَ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ عَنِّي يَا سَيِّدِي، وَ إِلَى مَنْ أَتَضَرَّعُ فَيُجِيبُنِي إِنْ كُنْتُ سَخِطْتَ عَلَيَّ فَلَمْ تُجِيبْنِي يَا سَيِّدِي، وَ مَنْ أَشْتُلُ فَيُعْطِينِي إِنْ لَمْ تُعْطِنِي وَ مَنَعْتَنِي يَا سَيِّدِي، وَ بِمَنْ أَسْتَجِيرُ فَيُجِيرُنِي إِنْ خَدَلْتَنِي يَا سَيِّدِي وَ لَمْ تُجِرْنِي، وَ بِمَنْ أَعْتَصِمُ فَيُعْصِمُنِي يَا سَيِّدِي إِنْ لَمْ تَعْصِمْنِي، وَ عَلَيَّ مَنْ أَتَوَكَّلُ فَيُحْفَظُنِي وَ يَكْفِينِي إِنْ خَدَلْتَنِي يَا سَيِّدِي، وَ بِمَنْ

أَسْتَشْفِعُ فَيَسْفَعُ لِي إِنْ كُنْتُ قَدْ مَقْتَنِي يَا سَيِّدِي وَ إِلَى مَنْ أَلْتَجَأُ وَ إِلَى أَيْنَ أَوْزُ إِنْ كُنْتُ قَدْ غَضِبْتَ عَلَيَّ يَا سَيِّدِي

إِلَهِي إِلَهِي لَيْسَ إِلَّا إِلَهِيكَ مَلْحِي أَيُّ، وَ لَيْسَ إِلَّا بِعِصَامِي، وَ لَيْسَ إِلَّا عَلَيَّكَ تَوَكَّلِي وَ مِنْكَ رَجَائِي وَ لَيْسَ إِلَّا رَأْفَتَكَ وَ مَغْفِرَتَكَ تُنْجِيَانِي، أَنْتَ يَا سَيِّدِي أَمَانِي مِمَّا أَخَافُ وَ مِمَّا لَا أَخَافُ بِرَحْمَتِكَ فَأَمْنِي وَ أَنْتَ يَا سَيِّدِي رَجَائِي مِمَّا أَخِيدُ وَ مِمَّا لَا أَخِيدُ بِمَغْفِرَتِكَ فَنَجِّنِي، وَ أَنْتَ يَا سَيِّدِي مُسِيئَتَايَ مِمَّا تَوَرَّطْتُ فِيهِ مِنْ ذُنُوبِي فَأَغْنِنِي، وَ أَنْتَ يَا سَيِّدِي مُشْتَكَايَ مِمَّا تَضَرَّعْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ فَارْحَمْنِي، وَ أَنْتَ يَا سَيِّدِي كَهْفِي وَ نَاصِرِي وَ رَازِقِي فَلَا تُضَيِّعْنِي وَ أَنْتَ يَا سَيِّدِي الْحَافِظُ لِي وَ الدَّابُّ عَنِّي وَ الرَّحِيمُ بِي فَلَا تَبْتَلِينِي، سَيِّدِي فَمِنْكَ أَطْلُبُ حَاجَتِي فَأَعْطِنِي سَيِّدِي، وَ إِيَّاكَ أَسْأَلُ رِزْقًا وَاسِعًا فَلَا تَحْرِمْنِي سَيِّدِي، وَ بِكَ أَسْتَهْدِي فَاهْدِنِي وَ لَا تُضِلَّنِي سَيِّدِي، وَ مِنْكَ أَسْتَقِيلُ فَأَقِلْنِي عَثْرَتِي سَيِّدِي، وَ إِيَّاكَ أَسْتَغْفِرُ فَأَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي سَيِّدِي، وَ قَدْ رَجَوْتُ غِنَاكَ لِي بِرَحْمَتِكَ فَأَغْنِنِي سَيِّدِي، وَ قَدْ رَجَوْتُ رَحْمَتَكَ لِي بِمَنْكَ فَارْحَمْنِي سَيِّدِي، وَ قَدْ رَجَوْتُ عَطَايَاكَ بِفَضْلِكَ فَأَعْطِنِي سَيِّدِي، وَ قَدْ رَجَوْتُ إِجَارَتَكَ لِي بِفَضْلِكَ فَاجْزِنِي سَيِّدِي، وَ قَدْ رَجَوْتُ عَفْوَكَ عَنِّي بِجِلْمِكَ فَاعْفُ عَنِّي سَيِّدِي، وَ قَدْ رَجَوْتُ تَجَاوُزَكَ عَنِّي بِرَحْمَتِكَ فَتَجَاوِزْ عَنِّي سَيِّدِي، وَ قَدْ رَجَوْتُ تَخْلِيصَكَ إِيَّايَ مِنَ النَّارِ فَخَلِّصْنِي سَيِّدِي، وَ قَدْ رَجَوْتُ إِدْخَالَكَ إِيَّايَ الْجَنَّةَ بِجُودِكَ فَادْخِلْنِي سَيِّدِي، وَ قَدْ رَجَوْتُ إِعْطَاءَكَ أَمَلِي وَ رَغْبَتِي وَ طَلِبَتِي فِي أَمْرِ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ فَلَا تُحَيِّبْنِي

إِلَهِي إِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلَ ذَلِكَ مِنْكَ فَإِنَّكَ أَهْلُهُ، وَ أَنْتَ لَا تُحَيِّبُ مَنْ دَعَاكَ، وَ لَا تُضَيِّعُ مَنْ وَثِقَ بِكَ، وَ لَا تُخْذَلُ مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْكَ فَلَا تَجْعَلْنِي أَحْيَبَ مَنْ سَأَلَكَ

فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَلَا تَجْعَلْنِي أَحْسَرَ مِنْ سَأَلِكَ فِي هَذَا الشَّهْرِ، وَمَنْ عَلَيَّ بِالْأَجَابَةِ وَالْقَبُولِ، وَالْعُنُقِ مِنَ النَّارِ وَالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ، وَاجْمَعْ لِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاعْفُ لِي ذُنُوبِي وَعُيُوبِي وَإِسَاءَتِي وَظُلْمِي وَتَفْرِيطِي وَإِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي، وَاجْبِسْنِي عَنْ كُلِّ ذَنْبٍ يَجْبِسُ عَنِّي الرَّزْقُ أَوْ يَحْجُبُ دُعَائِي عَنْكَ أَوْ يَرُدُّ مَسْئَلَتِي دُونَكَ، أَوْ يَقْصُرُنِي عَنْ بُلُوغِ أَمَلِي أَوْ يَعْرِضُ بَوَجهِكَ الْكَرِيمِ عَنِّي، فَصَدِّ اشْتَدَّتْ بِحِكِّ ثِقَتِي يَا سَيِّدِي، وَاشْتَدَّ لِمَكَ دُعَائِي، وَانْطَلَقَ بِدُعَائِكَ لِسَانِي، وَانْشَرَحَ لِمَسْئَلَتِكَ صَدْرِي لِمَا رَحِمْتَنِي وَوَعَدْتَنِي عَلَى نَبِيِّكَ الصِّادِقِ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ، وَفِي كِتَابِكَ فَلَا تَحْرِمْنِي يَا سَيِّدِي لِقَلِّهِ شُكْرِي، وَلَا تَضَعْ عَنِّي يَا سَيِّدِي لِقَلِّهِ صَبْرِي، وَاعْطِنِي يَا سَيِّدِي لِفَقْرِي وَفَاقْتِي، وَارْحَمْنِي يَا سَيِّدِي لِذُلِّي وَضَعْفِي، وَتَمِّمْ يَا سَيِّدِي إِحْسَانَكَ لِي وَنِعْمَكَ عَلَيَّ، وَاعْطِنِي يَا سَيِّدِي الْكَثِيرَ مِنْ خَزَائِنِكَ، وَادْخِلْنِي يَا سَيِّدِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ، وَاسْكِنْنِي يَا سَيِّدِي الْأَرْضَ بِخَشْيَتِكَ وَادْفَعْ عَنِّي يَا سَيِّدِي بِهَذْمَتِكَ، وَارْزُقْنِي يَا سَيِّدِي وَدَّكَ وَمَحَبَّتِكَ وَمَوَدَّتِكَ وَالرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ وَالْمُعَافَاةَ عِنْدَ الْحِسَابِ، وَارْزُقْنِي الْغِنَا وَالْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَحُسْنَ الْخُلُقِ وَآدَاءَ الْأَمَانَةِ، وَتَقَبَّلْ صَوْمِي وَصِيَلَاتِي، وَاسْتَجِبْ دُعَائِي، وَارْزُقْنِي الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ مِنْ عَامِي هَذَا أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي، وَصَلِّ عَلَى خَيْرِ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ». وَبِخَوَاهِ مِنْ خُدا حَاجَتُ خُودِ رَا.

آنگاه دو رکعت دیگر می خواند و می گوید:

«يَا ذَا الْمَنِّ وَلَا يَمَنُّ عَلَيْكَ، يَا ذَا الطُّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، (أَنْتَ) ظَهَرُ اللَّاجِئِينَ، وَمَأْمُنُ الْخَائِفِينَ، وَجَارُ الْمُسْتَجِيرِينَ، إِنْ كَانَ فِي أُمَّ الْكِتَابِ عِنْدَكَ أَنْي شَقِيٍّ أَوْ مَحْرُومٍ أَوْ مُقْتَرٍّ عَلَيَّ فِي رِزْقِي، فَاْمُحْ مِنْ أُمَّ الْكِتَابِ شَقَائِي

وَحَرَمَانِي وَأَقْتَارَ رِزْقِي، وَاكْتَبَنِي عِنْدَكَ سَعِيدًا مُوَفَّقًا لِلْخَيْرِ، مُوسِعًا عَلَيَّ فِي رِزْقِكَ، فَإِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ، عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ صِلْ لِمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَالهِ «يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ» وَقُلْتَ: «وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ» وَأَنَا شَيْءٌ فَلْتَسْعِنِي رَحْمَتَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ» وبه هرچه خواهی دعا کن. (١)

و این دعا را بعد از این دو رکعت بخواند که از کتاب ابن ابی قره نقل شده:

«الهِى اَوْجَلْتَنِي ذُنُوبِي وَ ارْتَهَنْتُ بِعَمَلِي وَ ابْتَلَيْتُ بِخَطِيئَتِي فَيَا وَيْلِي وَ الْعَوْلُ لِي مَا خِفْتُ عَلَى نَفْسِي مِمَّا ارْتَكَبْتُ بِجَوَارِحِي، وَ الْوَيْلُ وَ الْعَوْلُ لِي اَمْ كَيْفَ اَمِنْتُ عُقُوبَةَ رَبِّي فِيمَا اجْتَرَأْتُ بِهِ عَلَى خَالِقِي، فَيَا وَيْلِي وَ الْعَوْلُ لِي عَصِيئْتُ رَبِّي بِجَمِيعِ جَوَارِحِي، وَ يَا وَيْلِي وَ الْعَوْلُ لِي اَسْرَفْتُ عَلَى نَفْسِي وَ اَثَقَلْتُ ظَهْرِي بِجَرِيرَتِي، وَ يَا وَيْلِي بَغَّضْتُ نَفْسِي اِلَى خَالِقِي بِعَظِيمِ ذُنُوبِي، وَ يَا وَيْلِي صِرْتُ كَانِي لَا عَقْلَ لِي، بَلْ لَيْسَ لِي عَقْلٌ يَنْفَعُنِي، وَ يَا وَيْلِي وَ الْعَوْلُ لِي اَمَا تَفَكَّرْتُ فِيمَا اَكْتَسَيْتُ وَ خِفْتُ مِمَّا عَمَلْتُ يَدِي، وَ يَا وَيْلِي وَ الْعَوْلُ لِي عَمِيْتُ عَنِ النَّظَرِ فِي اَمْرِي وَ عَنِ التَّفَكُّرِ فِي ظُلْمِي، وَ يَا وَيْلِي وَ الْعَوْلُ لِي اِنْ كَانَ عِقَابِي مَذْخُورًا لِي اِلَى اٰخِرَتِي، وَ يَا وَيْلِي وَ يَا عَوْلِي اِنْ اَتَى بِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَغْلُولَةً يَدِي اِلَى عُنُقِي، وَ يَا وَيْلِي وَ يَا عَوْلِي اِنْ بَدَدَتِ النَّارُ جَسَدِي وَ عَرَكَتْ مَفَاصِلِي، وَ يَا وَيْلِي اِنْ فَعَلَ بِي مِمَّا اسْتَوْجِبُهُ بِذُنُوبِي، وَ يَا وَيْلِي اِنْ لَمْ يَرْحَمْنِي سَيِّدِي وَ يَعْفُ عَنِّي اِلٰهِي، وَ يَا وَيْلِي لَوْ عَلِمَتِ الْاَرْضُ بِذُنُوبِي لَسَاخَتْ بِي، وَ يَا وَيْلِي لَوْ عَلِمَتِ الْبِحَارُ بِذُنُوبِي لَعَرَقْتَنِي، وَ يَا وَيْلِي لَوْ عَلِمَتِ الْجِبَالُ بِذُنُوبِي لَدَهَيْدَهْتَنِي، وَ يَا وَيْلِي مِنْ فِعْلِي الْقَبِيحِ وَ عَمَلِي الْخَبِيثِ

وَفَضَائِحِ جَرِيرَتِي، وَ يَا وَيْلِي لَوْ ذَكَرْتُ لِلْأَرْضِ ذُنُوبِي لَا ابْتَلَعَنِي، وَ يَا وَيْلِي لَيْتَ الَّذِي كَانَ خِفْتُ نَزَلَ بِي وَ لَمْ أُسَيِّطِ إِلَهِي، وَ يَا وَيْلِي إِنِّي لَمُفْتَضِحٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِعَظِيمِ ذُنُوبِي، وَ يَا وَيْلِي إِنْ اسْوَدَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي الْمَوْقِفِ وَجْهِي، وَ يَا وَيْلِي إِنْ قُصِفَ عَلَيَّ رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ ظَهْرِي، وَ يَا وَيْلِي إِنْ قُوِيَسْتُ أَوْ حُوسِبْتُ أَوْ جُوزِيْتُ بِعَمَلِي، وَ يَا وَيْلِي وَ الْعَوْلُ لِي إِنْ لَمْ يَرْحَمْنِي رَبِّي يَا مَوْلَايَ قَدْ حَسَنَ ظَنِّي بِكَ لِمَا أَخْرَجْتَ مِنْ عِقَابِي، يَا مَوْلَايَ فَاعْفُ عَنِّي وَ اغْفِرْ لِي وَ تَبَّ عَلَيَّ وَ اصْلِحْ لِي يَا مَوْلَايَ وَ تَقَبَّلْ مِنِّي صَوْمِي وَ صَلَاتِي وَ اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي يَا مَوْلَايَ، وَ ارْحَمْ تَضَرُّعِي وَ تَذَلُّلِي وَ تَلَوِيذِي وَ بُوْءَاسِي وَ مَسْكَنَتِي يَا مَوْلَايَ وَ لَا تُخَيِّبْنِي وَ لَا تَقْطَعْ رَجَائِي، وَ لَا تَضْرِبْ بِدُعَائِي وَجْهِي وَ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ ارْزُقْنِي الْحَجَّ وَ الْعُمْرَةَ فِي عَامِي هَذَا وَ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي».

آنگاه به سجده رفته، و در حال سجده بگوید:

«اللَّهُمَّ اغْنِنِي بِالْعِلْمِ وَ زَيِّنِي بِالْحِلْمِ، وَ كَرِّمْنِي بِالتَّقْوَى، وَ جَمِّلْنِي بِالْعَافِيَةِ يَا وَلِيَّ الْعَافِيَةِ عَفْوَكَ عَفْوَكَ مِنَ النَّارِ»

پس سر از سجده برداشته بگوید:

«يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ مَا أَسْأَلُكَ إِلَّا أَنْتَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا رَبُّ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْأَكْرَامِ، يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ تُحِبُّ أَنْ تُدْعَى بِهِ، وَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا أَحَدٌ مِنَ الْأَوْلِيَاءِ وَ الْأَخْرِيْنَ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُصَدِّقَ قَلْبِي إِلَى خَشْيَتِكَ وَ رَهْبَتِكَ، وَ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنَ الْمُخْلِصِينَ، وَ تُقَوِّ أَرْكَانِي كُلَّهَا

لِعِبَادَتِكَ وَتَشْرَحَ صَدْرِي لِلْخَيْرِ وَالتَّقَى وَتُطَلِّقَ لِسَانِي لِتِلَاوَةِ كِتَابِكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ» (۱).

پس هر چه بخواند دعا کند، نماز عشا را بخواند، و تعقیبات آن را به جا آورد، سپس دوازده رکعت (باقیمانده از بیست رکعت را) به شرح زیر انجام دهد:

دو رکعت بخواند و بعد از سلام بگوید:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِبَهَائِكَ وَجَلَالِكَ وَجَمَالِكَ وَعَظَمَتِكَ وَنُورِكَ وَسِعَةِ رَحْمَتِكَ، وَبِأَسْمَائِكَ وَعِزَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ، وَمَسْتَبِيَّتِكَ، وَنَفَازِ أَمْرِكَ وَمُنْتَهَى رِضَاكَ، وَشَرَفِكَ وَكَرَمِكَ، وَدَوَامِ عِزِّكَ وَسُلْطَانِكَ وَفَخْرِكَ وَعُلُوِّ شَأْنِكَ وَقَدِيمِ مَنِّكَ، وَعَجِيبِ آيَاتِكَ، وَفَضْلِكَ وَجُودِكَ، وَعُمُومِ رِزْقِكَ وَعَطَائِكَ، وَخَيْرِكَ وَأِحْسَانِكَ، وَتَفَضُّلِكَ وَامْتِنَانِكَ، وَشَأْنِكَ وَجَبْرُوتِكَ

وَأَسْأَلُكَ بِجَمِيعِ مَسَائِلِكَ أَنْ تُصَلِّئَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتُنَجِّنِي مِنَ النَّارِ، وَتَمُنَّ عَلَيَّ بِالْجَنَّةِ، وَتُوسِّعَ عَلَيَّ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ، وَتَدْرَأَ عَنِّي شَرَّ فِسْقِهِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ، وَتَمْنَعَ لِسَانِي مِنَ الْكُذْبِ، وَقَلْبِي مِنَ الْحَسِيْدِ، وَعَيْنِي مِنَ الْخِيَانَةِ فَإِنَّكَ تَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ، وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ، وَتَرْزُقُنِي فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامِ الْحَيِّجِّ وَالْعُمْرَةِ، وَتَغُضِّ بَصِيرَتِي، وَتُحَصِّنَ فَرْجِي، وَتُوسِّعَ رِزْقِي، وَتَعْصِمَنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ» (۲).

و این دعا را بعد از این دو رکعت به روایت ابن ابی قره بخواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِأَبْهَاءِهِ، وَكُلِّ بَهَائِكَ بِهَيْئِهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلَّهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِأَجْلِهِ، وَكُلِّ جَلَالِكَ جَلِيلٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلَّهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ، وَكُلِّ جَمَالِكَ

جَمِيلٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي، فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا، وَكُلُّ عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِأَنْوَرِهِ وَكُلُّ نُورِكَ نَبِيٌّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا وَكُلُّ رَحْمَتِكَ وَسِعَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلُّ كَمَالِكَ كَامِلٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِأَتْمَمِهَا وَكُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا، وَكُلُّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي، فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا، وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزِيزَةٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِأَمْضَاهَا، وَكُلُّ مَشِيَّتِكَ مَاضِيَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِي اسْتَطَلَّتْ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطِيلَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي، فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَعِهِ، وَكُلُّ عِلْمِكَ نَافِعٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاهُ، وَكُلُّ قَوْلِكَ رِضْوَانٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحَبِّهَا إِلَيْكَ، وَكُلُّ مَسَائِلِكَ إِلَيْكَ حَبِيبَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي، فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ، وَكُلُّ شَرَفِكَ شَرِيفٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلَّهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلُّ سُلْطَانِكَ دَائِمٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلَّهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ، وَكُلُّ مُلْكِكَ فَاحِشٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلَّهُ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي، فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَلَائِكَ بِأَعْلَاهُ، وَكُلُّ عَلَائِكَ عَالٍ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَلَائِكَ كُلَّهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ آيَاتِكَ بِأَعْجَبِهَا وَكُلُّ آيَاتِكَ عَجِيبَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِآيَاتِكَ كُلِّهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلُّ فَضْلِكَ فَاضِلٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلَّهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعَمِّهِ وَكُلُّ رِزْقِكَ عَامٌّ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلَّهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَطَايَاكَ بِأَهْنَأِهَا وَكُلُّ عَطَايَاكَ هَنِئَةٌ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَطَايَاكَ كُلِّهَا.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِأَعَجَلِهِ وَكُلُّ خَيْرِكَ عَاجِلٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلَّهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ إِحْسَانِكَ بِأَحْسَنِهِ وَكُلُّ إِحْسَانِكَ حَسَنٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِحْسَانِكَ كُلَّهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّانِ وَالْجَبْرُوتِ، وَأَسْئَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَخِدَةٍ وَجَبْرُوتٍ وَخِدَةٍ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ أَسْئَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبِّ الرَّحْمَنِ يَا رَحِيمَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَرْزُقَنِي حَيْثُ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَتُخْتِمَ لِي بِخَيْرٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُجْتَبَى، وَآمِينَكَ الْمُصَفَّى،

وَرَسُولِكَ الْمُصِطَفَى، وَنَجِيكَ دُونَ خَلْقِكَ، وَنَجِيكَ مِنْ عِبَادِكَ وَنَجِيكَ بِالصُّدُقِ، وَحَبِيبِكَ الْمُفَضَّلَ عَلَى رُسُلِكَ، وَخَيْرَتَكَ مِنَ الْعَالَمِينَ، النَّذِيرَ الْبَشِيرَ السَّرَاحِ الْمُنِيرَ، وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَعْبَارِ الْمُطَهَّرِينَ الْأَخْيَارِ وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَحَجَبْتَهُمْ عَنْ خَلْقِكَ، وَعَلَى أَنْبِيَائِكَ الَّذِينَ يُنْبِئُونَ عَنْكَ بِالصُّدُقِ، وَعَلَى رُسُلِكَ الَّذِينَ اخْتَصَصْتَهُمْ بِوَحْيِكَ، وَفَضَّلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ بِرِسَالَاتِكَ، وَعَلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ أَدْخَلْتَهُمْ فِي رَحْمَتِكَ وَعَلَى جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَمَلَكِ الْمَوْتِ، وَ مَالِكِ خَازِنِ النَّارِ وَوَرِضْوَانَ خَازِنِ الْجَنَّةِ وَرُوحِ الْقُدُسِ وَ الرُّوحِ الْأَمِينِ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ الْمُقَرَّبِينَ، وَعَلَى مُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِظِينَ عَلَيَّ، وَعَلَى الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ بِالصَّلَاةِ الَّتِي تُحِبُّ أَنْ يُصَلِّيَ بِهَا عَلَيْهِمْ أَهْلُ السَّمَاوَاتِ وَأَهْلُ الْأَرْضِينَ، صِلَاةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً، مُبَارَكَةً زَاكِيَةً طَاهِرَةً نَامِيَةً كَرِيمَةً تَامَّةً فَاضِلَةً تُبَيِّنُ بِهَا فَضَائِلَهُمْ عَلَى الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ.

اللَّهُمَّ وَ أَعْطِ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَ أَهْلَ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الوَسِيْلَةَ وَ الشَّرْفَ وَ الْفَضِيْلَةَ وَ الدَّرَجَةَ الْكَبِيْرَةَ وَ اجْزِهِ مَعَ كُلِّ زُلْفَةٍ زُلْفَةً، وَ مَعَ كُلِّ كَرَامَةٍ كَرَامَةً، وَ مَعَ كُلِّ وَسِيْلَةٍ وَسِيْلَةً، وَ مَعَ كُلِّ فَضِيْلَةٍ فَضِيْلَةً، وَ مَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفًا، حَتَّى لَا تُعْطَى مَلَكًا مُقْرَبًا وَ لَا نَبِيًّا مُرْسِلًا إِلَّا مَا دُونَ مَا تُعْطَى مُحَمَّدًا وَ آلَ مُحَمَّدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. اللَّهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّدًا أَذْنَى الْمُرْسَلِينَ مِنْكَ مَجْلِسًا وَ أَقْرَبَهُمْ فِي الْجَنَّةِ مَنْزِلًا وَ أَقْرَبَهُمْ وَسِيْلَةً، وَ ابْتِيْنَهُمْ فَضِيْلَةً وَ اجْعَلْهُ أَوَّلَ شَافِعٍ وَ أَوَّلَ مُشْفَعٍ، وَ أَوَّلَ قَائِلٍ وَ أَنْجَحِ سَائِلٍ، وَ ابْعَثْهُ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ الَّذِي يَعْطِيهِ بِهِ الْأَوْلُونَ وَالْآخِرُونَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَسْمَعَ صَوْتِي وَ تُجِيبَ

دَعْوَتِي، وَتُنَجِّحَ طَلِبَتِي، وَتَقْضِيَ حَاجَتِي، وَتَقْبَلَ تَوْبَتِي، وَتُنَجِّزَ لِي مَا وَعَدْتَنِي، وَتُقِيلَ عَثْرَتِي، وَتَغْفِرَ ذُنُوبِي، وَتَتَجَاوَزَ عَنِّي حَاطِيَّتِي، وَتَصِفَّحَ عَنِّي ظُلْمِي، وَتَغْفُوَ عَنِّي جُرْمِي، وَتُقْبَلَ عَلَيَّ، وَلَا تُعْرِضْ عَنِّي، وَتَرْحَمْنِي وَلَا تُعَذِّبْنِي، وَتُعَافِنِي وَلَا تُبْتَلِينِي وَتَرْزُقْنِي مِنِ أَطْيَبِ الرِّزْقِ وَأَوْسَعِهِ، وَلَا تُخْرِمْنِي وَتَقْضِيَ عَنِّي دَيْنِي، وَتُقَرِّ عَيْنِي، وَتَضَعْ عَنِّي وَزْرِي، وَلَا تُحْمَلْنِي مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ يَا سَيِّدِي، وَتُدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَذْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، وَتُخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، وَتَجْعَلْنِي وَاهِلَ بَيْتِي وَذُرِّيَّتِي وَإِخْوَانِي مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي، فَضَّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبٌ (۱) الْآءِ جَابِهِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَنْ تُصَلِّئَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، وَتَجْعَلَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَزُورِ قَبْرِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ وَتَخْتِمَ لِي بِخَيْرٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّئَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَأَنْ تَجْمَعَ لِي فِي مَقْعَدِي هَذَا مَا أَوْمَلُهُ فِي هَذَا الشَّهْرِ لِلدِّينِ وَالدُّنْيَا، وَمَنْ عَلَيَّ بِالرِّبَاذَةِ مِنْ فَضْلِكَ مِمَّا لَا يَخْطُرُ بِإِلَهِ وَلَا أَرْجُوهُ مِمَّا تُصَلِّحُ بِهِ أَمْرَ دِينِي وَدُنْيَايَ وَتَجْعَلَ ذَلِكَ كُلَّهُ فِي عَافِيَةٍ وَتَصْرِفَ عَنِّي أَنْوَاعَ الْبَلَاءِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

و درخواست کند حوائج خود را.

آنگاه دو رکعت دیگر بخواند و بعد از سلام بگوید:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُسْنَ الظَّنِّ بِكَ، وَالصَّدَقَ فِي التَّوَكُّلِ عَلَيْكَ، وَأَعُوذُ بِكَ

أَنْ تَبْتَلِيَنِي بِبَلِيَّةٍ تَحْمِلُنِي ضَرُورَتُهَا عَلَى التَّعَرُّضِ بِشَيْءٍ مِنْ مَعَاصِيكَ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ تُدْخِلَنِي فِي حَالٍ كُنْتُ أَوْ أَكُونُ فِيهَا فِي عُسْرِ أَوْ يُسْرِ أَظُنُّ أَنَّ مَعَاصِيكَ أَنْجِحَ لِي مِنْ طَاعَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَقُولَ قَوْلًا حَقًّا مِنْ طَاعَتِكَ أَلْتَمِسُ بِهِ سِوَاكَ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ تَجْعَلَنِي عِظَةً لِغَيْرِي، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَكُونَ أَحَدٌ أَسِئِدَ بِمَا اتَّبَعْتَنِي بِهِ مِنِّي، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَتَكَلَّفَ طَلَبَ مَا لَمْ تَقْسِمْ لِي، وَمَا قَسِمْتَ لِي مِنْ قِسْمٍ أَوْ رَزَقْتَنِي مِنْ رِزْقٍ فَأَتَنِي بِهِ فِي يُسْرِ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ حَلَالًا طَيِّبًا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ زَخَرَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ، أَوْ بَاعَدَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ، أَوْ نَقَصَ بِهِ حَظِّي عِنْدَكَ، أَوْ صَدَرَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ عَنِّي، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ تَحُولَ حَظِيَّتِي أَوْ ظُلْمِي أَوْ جُرْمِي أَوْ إِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَاتِّبَاعِ هَوَايَ وَاسْتِعْمَالِ شَهْوَتِي، دُونَ مَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ وَثَوَابِكَ وَنَائِلِكَ وَبَرَكَاتِكَ، وَمَوْعُودِكَ الْحَسَنِ الْجَمِيلِ عَلَى نَفْسِكَ. (١)

و به روایت ابن ابی قره بخواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِلَهِ الْآلَاءِ وَالْبِهَاءِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَأَسْأَلُكَ بِجَمَالِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَأَسْأَلُكَ بِعَظَمَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَأَسْأَلُكَ بِنُورِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَأَسْأَلُكَ بِرَحْمَةِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَأَسْأَلُكَ بِكَمَالِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَأَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَاءِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَأَسْأَلُكَ بِعِزِّهِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَأَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَأَسْأَلُكَ بِعُلُوِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَأَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،

وَ أَسْأَلُكَ بِآيَاتِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَ أَسْأَلُكَ بِمَشِيئِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَ أَسْأَلُكَ بِعِلْمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،

وَ أَسْأَلُكَ بِشَرَفِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَ أَسْأَلُكَ بِمُلْكِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَ أَسْأَلُكَ بِفَضْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَ أَسْأَلُكَ بِكَرَمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَ أَسْأَلُكَ بِرَفْعِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُمَدَّ لِي فِي عُمْرِي وَ تُوسَّعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي وَ تُصَحَّحَ لِي جِسْمِي وَ تَبْلُغَ لِي أَمَلِي

اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ عِنْدَكَ مِنَ الْأَشْقِيَاءِ وَ اكْتُنِبِي مِنَ السُّعِيدَاءِ فَهَائِكِ تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَ تُثَبِّتُ وَ عِنْدَكَ أُمُّ الْكِتَابِ وَ حَوَائِجِ خُودِ رَا سُوءِ الْكَانِدِ.

آنگاه دو رکعت دیگر بخواند و بعد از فراغت از آن بگوید:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَ بِوَجْهِ رَحْمَتِكَ - السَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ آثَمٍ، وَ الْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ، وَ الْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَ النَّجَاةَ مِنَ النَّارِ
اللَّهُمَّ دَعَاكَ الدَّاعُونَ وَ دَعْوَتَكَ، وَ سَأَلَتِكَ السَّائِلُونَ وَ سَأَلَتِكَ وَ طَلَبَتِكَ الطَّالِبُونَ وَ طَلَبْتُ إِلَيْكَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الثَّقَةُ وَ الرَّجَاءُ، وَ إِلَيْكَ مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ وَ الدُّعَاءِ فِي الشَّدَةِ وَ الرَّخَاءِ.

اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلِ الْيَقِينَ فِي قَلْبِي، وَ النُّورَ فِي بَصِيرَتِي، وَ النَّصِيحَةَ فِي صَدْرِي، وَ ذِكْرَكَ بِاللَّيْلِ وَ النَّهَارِ عَلَيَّ لِسَانِي وَ رِزْقًا وَسِيمًا غَيْرَ مَمْنُونٍ وَلَا مَحْظُورٍ فَارْزُقْنِي، وَ بَارِكْ لِي فِي مَا رَزَقْتَنِي، وَ اجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي وَ رَغْبَتِي فِي مَا عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

و این دعا را محمد ابن ابی قزه در کتاب خود سید فرموده بیان کرده:

يا لا اله الا انت رب كل شيء و وارثه، يا الله اله الاله الرفيع جلاله، يا الله

الْمَعْبُودَ الْمَحْمُودُ فِي كُلِّ فِعَالِهِ، يَا اللَّهُ الرَّحْمَنُ بِكُلِّ شَيْءٍ وَ الرَّؤُفُ بِهِ وَ رَحِيمُهُ، يَا اللَّهُ يَا قَيُّومُ فَلَا يَفُوتُهُ شَيْءٌ وَ لَا يُؤَدُّهُ، يَا اللَّهُ
 الْوَاحِدُ الْأَعَدُّ أَنْتَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَ آخِرُهُ، يَا اللَّهُ الدَّائِمُ بِلا زَوَالٍ وَ لَا يَفْنَى مُلْكُهُ، يَا اللَّهُ الصَّمَدُ فِي غَيْرِ شَيْءٍ وَ لَا شَيْءَ كَمِثْلِهِ، يَا
 اللَّهُ الْبَارِيُّ لِكُلِّ شَيْءٍ فَلَا شَيْءَ يَكُونُ كُفْوَهُ، يَا اللَّهُ الْكَبِيرُ الَّذِي لَا يَهْتَدِي الْقُلُوبُ لِكُنْهِ عَظَمَتِهِ، يَا اللَّهُ الْمُبْدِيُّ الْبَدِيعُ الْمُنْشِئُ
 الْخَالِقُ لِكُلِّ شَيْءٍ عَلَى غَيْرِ مِثَالٍ امْتَثَلْتُهُ، يَا اللَّهُ الزَّاكِي الطَّاهِرُ مِنْ كُلِّ آفَةٍ بِقُدْسِهِ، يَا اللَّهُ الْكَافِي الرَّازِقُ لِكُلِّ مَا خَلَقَ مِنْ عَطَايَا
 فَضْلِهِ، يَا اللَّهُ التَّقِيُّ مِنْ كُلِّ جَوْرِ لَمْ يَرُضْهُ وَ لَمْ يُخَالِطْهُ فِعَالُهُ، يَا اللَّهُ الْمَنَّانُ ذُو الْأَعْسَانِ وَ الْجُودِ وَ قَدَّمَ الْخَلَائِقَ مِنْهُ، يَا اللَّهُ
 الْحَنَّانُ الَّذِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ، يَا اللَّهُ الَّذِي خَضَعَ الْعِبَادُ كُلَّهُمْ رَهْبَةً مِنْهُ، يَا اللَّهُ الْخَالِقُ لِمَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ
 كَمَلُ إِلَيْهِ مَعَادُهُ، يَا اللَّهُ الرَّحْمَانُ بِكُلِّ مُسْتَضِيرٍ وَ مَكْرُوبٍ وَ مُغِيثُهُ يَا اللَّهُ لَا تَصِفُ الْأَعْيُنُ كُنْهَ جَلَالِهِ وَ عِزِّهِ، يَا اللَّهُ الْمُبْدِيُّ
 لِلْأَشْيَاءِ لَمْ يَسْتَعْنِ فِي إِنْشَائِهَا بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ، يَا اللَّهُ الْعَلَامُ الْغَيْبِ الَّذِي لَا يُؤَوِّدُهُ شَيْءٌ مِنْ خَلْقِهِ، يَا اللَّهُ الْمُعِيدُ الْوَارِثُ الْبَاعِثُ
 لِجَمِيعِ خَلْقِهِ، يَا اللَّهُ الْحَكِيمُ ذُو الْأَلَاءِ فَلَا شَيْءَ يَعْدِلُهُ مِنْ خَلْقِهِ، يَا اللَّهُ الْفَعَالُ لِمَا يُرِيدُ الْعَوَادُ بِفَضْلِهِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ، يَا اللَّهُ
 الْعَزِيزُ الْمَنِيعُ الْغَالِبُ عَلَى خَلْقِهِ فَلَا شَيْءَ يَفُوتُهُ، يَا اللَّهُ الْعَزِيزُ ذُو الْبَطْشِ الشَّدِيدِ الَّذِي لَا يُطَاقُ انْتِقَامُهُ، يَا اللَّهُ الْقَرِيبُ فِي ارْتِفَاعِهِ
 الْعَالِي فِي دُنُوهِ الَّذِي ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ، يَا اللَّهُ نُورُ كُلِّ شَيْءٍ وَ هُدَاةُ الَّذِي فَلَقَ الظُّلُمَاتِ نُورُهُ، يَا اللَّهُ الْقُدُّوسُ الطَّاهِرُ مِنْ كُلِّ
 شَيْءٍ فَلَا شَيْءَ يُعَادِلُهُ، يَا اللَّهُ الْقَرِيبُ الْعَالِي الْمُنْدَانِي دُونَ كُلِّ شَيْءٍ قُرْبُهُ، يَا اللَّهُ الشَّامِخُ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ عُلُوُّهُ وَ ارْتِفَاعُهُ
 يَا اللَّهُ الْمُبْتَدِيُّ لِلْأَشْيَاءِ وَ مُعِيدُهَا وَ لَا تَبْلُغُ الْأَعْقَابُ شَأْنَهُ، يَا اللَّهُ الْمَاجِدُ الْكَرِيمُ الْعَفُوُّ الَّذِي وَسِعَ

كُلِّ شَيْءٍ عَدْلُهُ، يَا اللَّهُ الْعَظِيمُ ذُو الْعِزَّةِ وَالْكَبْرِيَاءِ فَلَا يَدُلُّ اسْتِكْبَارُهُ، يَا اللَّهُ ذُو السُّلْطَانِ الْفَاخِرِ الَّذِي لَا تُطِيقُ الْأَعْلُسُ وَصِيفَ الْإِيْتِهِ وَثَنَائِهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَعْمَرِ الْمَحْتُومِ وَفِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَعْمَرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلِهِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِمُ الْمَكْفَرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبِهِمْ الْمَشْكُورِ سَيِّئَاتِهِمْ وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي وَتُوسِّعَ فِي رِزْقِي وَأَنْ تُؤَدِّيَ عَنِّي أَمَانَتِي وَدِينِي، اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي عَامِي هَذَا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ وَدِرْخَوَاسْتِ كَنْدِ حَوَائِجِ خُودِ رَا.

آنگاه دو رکعت نماز گذارد و این دعا بخواند:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَفَرِّغْنِي لِمَا خَلَقْتَنِي لَهُ وَلَا تَشْغَلْنِي بِمَا قَدْ تَكَفَّلْتَ لِي بِهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا لَا يَزِيدُكَ وَنَعِيمًا لَا يَنْقُودُ، وَمُرَافَقَةً نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي أَعْلَى جَنَّةِ الْخُلْدِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ رِزْقَ يَوْمِ بِيَوْمٍ، لَا قَلِيلًا فَاشْقَى، وَلَا كَثِيرًا فَاطْنِي

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ مَا تَرْزُقُنِي بِهِ الْحَيَّ وَالْعُمْرَةَ فِي عَامِي هَذَا، تُقَوِّينِي بِهِ عَلَى الصَّوْمِ وَالصَّلَاةِ، فَإِنَّكَ رَبِّي وَرَجَائِي وَعِصِيْمَتِي، لَيْسَ لِي مُعْتَصِمٌ إِلَّا أَنْتَ وَلَا رَجَاءَ غَيْرُكَ، وَلَا مَلْجَأَ لِي وَلَا مُنْجَا مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاتَّبِنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَفَنِي بِرَحْمَتِكَ عَذَابَ النَّارِ. (١)

و این دعا را سید از کتاب ابن ابی قره نقل فرموده بخواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي بِكَ وَ مِنْكَ أَطْلُبُ حَاجَتِي، وَ مِنْ طَلَبِ حَاجَتِهِ إِلَى أَحَدٍ فَإِنِّي لَا

أَطْلُبُ حَاجَتِي إِلَّا مِنْكَ وَحَدَاكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَ أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ وَ رَحْمَتِكَ وَ رِضْوَانِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ أَنْ تَجْعَلَ لِي فِي عَامِي هَذَا إِلَى بَيْتِكَ الْحَرَامِ سَبِيلًا، حَجَّةً مَبْرُورَةً مُتَقَبَّلَةً زَاكِيَةً خَالِصَةً لَكَ، تُقَرُّ بِهَا عَيْنِي وَ تَرْفَعُ بِهَا دَرَجَتِي وَ تُكَفِّرُ بِهَا سَيِّئَاتِي وَ تَرْزُقُنِي أَنْ أَغْضُ بَصْرِي وَ أَنْ أَحْفَظَ فَرْجِي عَنْ جَمِيعِ مَحَارِمِكَ وَ مَعَاصِيكَ حَتَّى لَا يَكُونَ شَيْءٌ آثَرَ عِنْدِي مِنْ طَاعَتِكَ وَ حَشْيَتِكَ وَ الْعَمَلِ بِمَا أَحْبَبْتَ وَ التَّرَكِّ لِمَا كَرِهْتَ وَ نَهَيْتَ عَنْهُ، وَ اجْعَلْ ذَلِكَ فِي يُسْرٍ وَ يَسَارٍ وَ عَافِيَةٍ فِي دِينِي وَ جَسَدِي وَ مَالِي وَ وَآلِدِي وَ أَهْلِ بَيْتِي وَ إِخْوَانِي وَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ وَ حَوَّلْتَنِي، وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ وَفَاتِي قَتْلًا فِي سَبِيلِكَ مَعَ أَوْلِيَائِكَ تَحْتَ رَايَةِ نَبِيِّكَ، وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُكْرِمَنِي بِهَوَانٍ مِنْ شَيْئٍ مِنْ خَلْقِكَ وَ لَا تَهْنِي بِكَرَامِهِ أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ، وَ اجْعَلْ لِي مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا، حَسْبِيَ اللَّهُ مَا شَاءَ اللَّهُ * تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ وَ لَا حَوْلَ وَ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ .

دو رکعت دیگر بخواند و پس از اتمام آن بگوید:

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ (وَلَسَكَ الْمَنْ كُلُّهُ) وَلَسَكَ الْمُلْكُ كُلُّهُ، وَيَدِيكَ الْخَيْرُ كُلُّهُ، وَالْيَدِ الْيَوْمَ الْأَمْرُ كُلُّهُ، عَلَانِيَتُهُ وَسِرُّهُ، وَأَنْتَ مُنْتَهَى الشَّانِ كُلُّهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ،

اللَّهُمَّ صِدْقٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَرِضْنِي بِقَضَائِكَ، وَبَارِكْ لِي فِي قَمَدِكَ، حَتَّى لَا أُحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أَخَّرْتَ، وَلَا تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ، اللَّهُمَّ وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ، وَارْزُقْنِي بِرِكَتِكَ، وَاسْتَعْمِلْنِي فِي طَاعَتِكَ، وَتَوَفَّنِي عِنْدَ انْقِضَاءِ أَجَلِي عَلَى سَبِيلِكَ، وَلَا تُؤَلِّ أَمْرِي غَيْرَكَ، وَلَا تُرْغِ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي، وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ. (١)

و بخواند این دعا را که از کتاب ابن ابی قره است:

اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ، الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلَى عِبَادِكَ فِيهِ الصِّيَامَ، صَيِّلٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ، وَارْزُقْنِي حَاجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ، فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ، وَاعْفُ لِي الذُّنُوبَ الْعِظَامَ، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ، يَا رَحْمَنُ يَا عَلَّامُ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ افْتَحْ مَسَامِعَ قَلْبِي لِذِكْرِكَ، وَاجْعَلْنِي أَصْدُقَ بِكِتَابِكَ وَ أَوْمِنُ بِوَعْدِكَ وَ أُوْفِي بِعَهْدِكَ، وَارْزُقْنِي مِنْ خَشْيَتِكَ مَا أَهْرُبُ بِهِ مِنْكَ إِلَيْكَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ ارْحَمْنِي رَحْمَةً تَسِيْعُنِي، وَ عَافِنِي عَافِيَةً تُجَلِّلُنِي، وَ ارْزُقْنِي رِزْقًا يُغْنِينِي وَ فَرِّجْ عَنِّي فَرَجًا يَعْمُنِي، يَا أَجْوَدَ مَنْ سُئِلَ وَ يَا أَكْرَمَ مَنْ دُعِيَ وَ يَا أَرْحَمَ مَنْ اسْتُرْحِمَ، وَ يَا أَرْءَفَ مَنْ عَفَا وَ يَا خَيْرَ مَنْ اعْتَمَدَ ادْعُوكَ لَهُمْ لَا يُفَرِّجُهُ غَيْرُكَ، وَ لِكَرْبٍ لَا يَكْشِفُهُ سِوَاكَ، وَ لِعَمٍّ لَا يُنْفِئُهُ إِلَّا أَنْتَ، وَ لِرَحْمَةٍ لَا تُنَالُ إِلَّا مِنْكَ وَ لِحَاجَةٍ لَا تُقْضَى إِلَّا بِكَ

اللَّهُمَّ فَكَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ مَا أَذْنَتْ لِي فِيهِ مِنْ مَسْئَلَتِكَ وَ رَحْمَتِي بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَصَيِّلٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ فَرِّجْ عَنِّي السَّاعَةَ السَّاعَةَ، وَ تُخَلِّصْنِي مِنْ كُلِّ مَا أَخَافُ عَلَى نَفْسِي، فَإِنَّكَ إِنْ لَمْ تُدْرِكْنِي مِنْكَ بِرَحْمَةٍ تُخَلِّصْنِي بِهَا لَمْ أَجِدْ أَحَدًا غَيْرَكَ يُخَلِّصُنِي، وَ مَنْ لِي سِوَاكَ أَنْتَ أَنْتَ لِي، أَنْتَ يَا مَوْلَايَ الْعَوَادُ بِالْمَغْفِرَةِ وَ أَنَا الْعَوَادُ بِالْمَعْصِيَةِ، وَ أَنَا الَّذِي لَمْ أُرَاقِبِكَ قَبْلَ مَعْصِيَتِي وَ لَمْ أُوْثِرَكَ عَلَى شَهْوَتِي فَلَا يَمْنَعُكَ مِنْ إِجَابَتِي شَرُّ عَمَلِي وَ قَبِيحُ فِعْلِي وَ عَظِيمُ جُرْمِي، بَلْ تَفَضَّلْ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ، وَ مَنْ عَلَيَّ بِمَغْفِرَتِكَ، وَ تَجَاوَزْ عَنِّي بِعَفْوِكَ وَ اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي، وَ عَرِّفْنِي الْإِجَابَةَ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ بِرَحْمَتِكَ، وَ أَسْأَلُكَ سَيِّدِي التَّسْدِيدَ فِي أَمْرِي وَ النُّجْحَ فِي طَلِبَتِي وَ الصَّلَاحَ

لِنَفْسِي وَ الْفَلَاحِ لِـدِينِي وَ السَّعَةِ فِي رِزْقِي وَ أَرْزَاقِ عِيَالِي وَ الْإِفْضَالِ عَلَيَّ وَ الْقُنُوعِ بِمَا قَضَيْتَ عَلَيَّ وَ أَقْضِ لِي بِالْحُسْنَى وَ قَوِّنِي عَلَى صِيَامِ يَوْمِ شَهْرِي وَ قِيَامِهِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَ صَلِّ عَلَى خَيْرِ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ . وَ دَرِخَواسْت كند حوائج خود را.

دو رکعت دیگر بخواند و بعد از آن بگوید:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُوَخَّيْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ، آمَنْتُ بِاللَّهِ وَ بِجَمِيعِ رُسُلِ اللَّهِ وَ بِجَمِيعِ مَا أَنْزَلْتَ بِهِ جَمِيعَ رُسُلِ اللَّهِ، وَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَ لِقَاءَهُ حَقٌّ وَ صِدْقَ اللَّهِ وَ بَلَّغَ الْمُرْسَلُونَ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَ سُبْحَانَ اللَّهِ كَلِمَا سَبَّحَ اللَّهُ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُسَبَّحَ، وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَلِمَا حَمِدَ اللَّهُ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُحَمَدَ، وَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَلِمَا هَلَّلَ اللَّهُ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُهَلَّلَ، وَ اللَّهُ أَكْبَرُ كَلِمَا كَبَّرَ اللَّهُ شَيْءٌ وَ كَمَا يُحِبُّ اللَّهُ أَنْ يُكَبَّرَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مَفَاتِيحَ الْخَيْرِ وَ خَوَاتِيمَهُ وَ شَرَائِعَهُ وَ فَوَائِدَهُ وَ بَرَكَاتَهُ مِمَّا بَلَغَ عِلْمُهُ عِلْمِي وَ مَا قَصَرَ عَنِ إِحْصَائِهِ حِفْظِي

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْهَجْ لِي أَسْبَابَ مَعْرِفَتِهِ، وَ افْتَحْ لِي أَبْوَابَهُ، وَ عَشِّنِي بِرَكَاتِ رَحْمَتِكَ، وَ مَنْ عَلَيَّ بَعْضِي مِمَّ عَنِ الْأَعْزَالِ عَنِ دِينِكَ، وَ طَهَّرْ قَلْبِي مِنَ الشُّكِّ، وَ لَا تَشْغَلْ قَلْبِي بِدُنْيَايَ وَ عَاجِلِ مَعَاشِي عَنِ أَجْلِ ثَوَابِ آخِرَتِي، وَ اشْغَلْ قَلْبِي بِحِفْظِ مَا لَا تَقْبَلُ مِنِّي جَهْلَهُ، وَ ذَلِّلْ لِكُلِّ خَيْرٍ لِسَانِي، وَ طَهَّرْ قَلْبِي مِنَ الرِّيَاءِ وَ السَّمْعَةِ، وَ لَا تُجْرِهِ فِي مَفَاصِلِي، وَ اجْعَلْ عَمَلِي خَالِصاً لَكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ وَ أَنْوَاعِ الْفَوَاحِشِ كُلِّهَا ظَاهِرِهَا وَ بَاطِنِهَا وَ غَفَلَاتِهَا وَ جَمِيعِ مَا يُرِيدُنِي بِهِ الشَّيْطَانُ الرَّجِيمُ، وَ مَا يُرِيدُنِي بِهِ السُّلْطَانُ الْعَنِيدُ، مِمَّا أَحْطَتْ بِعِلْمِهِ، وَ أَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى صَرْفِهِ عَنِّي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ

مِنْ طَوَارِقِ الْجَنِّ وَالْأَنْسِ وَزَوَابِعِهِمْ وَبَوَائِقِهِمْ وَمَكَائِدِهِمْ وَمَشَاهِدِ الْفَسَادِ مِنَ الْجِنِّ وَالْأَنْسِ وَأَنْ أَسْتَرِلَّ عَنْ دِينِي فَتَفْسِدَ عَلَيَّ اخْرَجْتَنِي وَأَنْ يَكُونَ ذَلِكَ مِنْهُمْ ضَرَرًا عَلَيَّ فِي مَعَاشِي أَوْ تَعَرُّضًا (١) بِلَاءٍ يُصِيبُنِي مِنْهُمْ، لَا قُوَّةَ لِي بِهِ وَلَا صَبْرَ لِي عَلَى اخْتِمَالِهِ، فَلَا تَبْتَلِينِي يَا إِلَهِي بِمُقَاسَاتِهِ فَيَمْنَعَنِي ذَلِكَ مِنْ ذِكْرِكَ وَيَسْخَلَنِي عَنْ عِبَادَتِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَاصِمُ الْمَانِعُ وَالِدَافِعُ الْوَاقِي مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ

أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ الرَّفَاهِيَةَ فِي مَعِيشَتِي مَا أَبْقَيْتَنِي، مَعِيشَةً أَقْوَى بِهَا عَلَى طَاعَتِكَ وَأَبْلُغَ بِهَا رِضْوَانِكَ وَأَصِيرُ بِهَا بِمَنْكَ إِلَى دَارِ الْحَيَاةِ عَدَا، اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي رِزْقًا حَلَالًا- يَكْفِينِي، وَلَا- تَزُزْنِي رِزْقًا يُطْغِينِي، وَلَا تَبْتَلِينِي بِفَقْرٍ أَشْقَى بِهِ مُضَةً عَلَيَّ، أَعْطِنِي حَظًّا وَافِرًا فِي اخْرَجْتَنِي، وَمَعَاشًا وَسِعًا هَنِئًا مَرِيئًا فِي دُنْيَايَ، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا عَلَيَّ سِجْنًا، وَلَا تَجْعَلِ فِرَاقَهَا عَلَيَّ حُزْنًا، أَجْزِنِي مِنْ فِتْنَتِهَا، وَاجْعَلْ عَمَلِي فِيهَا مَقْبُولًا وَسَعْيِي فِيهَا مَشْكُورًا

اللَّهُمَّ وَمَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَارِدْهُ وَمَنْ كَادَنِي فِيهَا فَكَادْهُ، وَاصْرِفْ عَنِّي هَمًّا مَنْ أَدْخَلَ عَلَيَّ هَمَّهُ، وَأَمْكُرْ بِمَنْ مَكَرَ بِي فَإِنَّكَ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ، وَافْقَأْ عَنِّي عُيُونَ الْكُفْرَةِ الظَّلْمِ بِه الطُّغْيَانِ الْحَسِيدِ، اللَّهُمَّ صَيِّلٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْزِلْ عَلَيَّ مِنْكَ سَكِينَةً، وَالْبَسِيئَةَ دِرْعِيكَ الْحَصِينَةَ، وَاحْفَظْنِي بِسِتْرِكَ الْوَاقِي وَجَلِّئَنِي عَافِيَتِكَ النَّافِعَةَ، وَصِدِّقْ قَوْلِي وَفِعَالِي، وَبَارِكْ لِي فِي أَهْلِي وَوَلَدِي وَمَالِي وَمَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَغْفَلْتُ وَمَا تَعَمَّدْتُ وَمَا تَوَانَيْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ وَمَا اسْتَرَيْتُ فَاعْفِرْ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَيِّلٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ. (٢)

١- بَعْرُضٍ، خ .

٢- شيخ طوسي، مصباح المتعجب، ص ٥٤٧.

و این دعا از کتاب ابن ابی قزوه است بخواند:

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ مَسْأَلَةَ الْمُسِيْكِينِ الْمُسِيْتِكِيْنَ وَ اَبْتَغِيْ اِلَيْكَ اِيْتِغَاءَ الْبَائِسِ الْفَقِيْرِ وَ اَتَضَرَّعُ اِلَيْكَ تَضَرُّعَ الْمَظْلُوْمِ الضَّرِيْرِ وَ اَبْتِهِلُ اِلَيْكَ اِبْتِهَالَ الْمِيْذَنْبِ الدَّلِيْلِ الضَّعِيْفِ وَ اَسْأَلُكَ مَسْأَلَةَ مَنْ خَضَعَتْ لَكَ نَفْسُهُ وَ ذَلَّتْ لَكَ رَقَبَتُهُ وَ رَغِمَ لَكَ اَنْفُهُ، وَ عَفَّرَ لَكَ وَجْهَهُ، وَ سَقَطَتْ لَكَ نَاصِيَتُهُ، وَ هَمَلَتْ لَكَ دُمُوْعُهُ، وَ اَضْمَحَلَّتْ عَنْهُ حِيْلَتُهُ، وَ اِنْقَطَعَتْ عَنْهُ حُجَّتُهُ، وَ ضَعُفَتْ قُوَّتُهُ وَ اَشْتَدَّتْ حَسِرَتُهُ، وَ عَظُمَتْ نِدَامَتُهُ فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اِرْحَمِ الْمُضْطَرَّ اِلَيْكَ، الْمُحْتَاجِ اِلَى رَحْمَتِكَ بِحَقِّكَ الْعَظِيْمِ، يَا عَظِيْمُ يَا عَظِيْمُ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِيْ وَ لِوَالِدَيَّ وَ لِجَمِيْعِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ، وَ اَعْطِنِيْ فِى مَجْلِسِ هَذَا فَكَأَنَّكَ رَقَبَتِيْ مِنَ النَّارِ، وَ اَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ الْمُفْضَلِ، وَ اَعْطِنِيْ مِنْ خَزَائِنِكَ، وَ بَارِكْ لِيْ فِى اَهْلِىْ وَ مَالِيْ وَ وَاٰلِدِيْ وَ جَمِيْعِ مَا رَزَقْتَنِيْ، وَ اَزْرُقْنِيْ الْحَيَّجَّ وَ الْعُمْرَةَ فِى عَامِيْ هَذَا فِى اَسْبَغِ النَّفَقَةِ وَ اَوْسِعِ السَّعَةِ، وَ اجْعَلْ ذَلِكَ مَقْبُوْلًا مَبْرُوْرًا خَالِصًا لِوَجْهِكَ الْكَرِيْمِ، يَا كَرِيْمُ يَا كَرِيْمُ اَكْفِنِيْ مَوْنَةَ اَهْلِىْ وَ نَفْسِيْ وَ عِيَالِيْ وَ غُرْمَائِيْ وَ تِجَارَتِيْ، وَ جَمِيْعِ مَا اَخَافُ عَشِيْرَةَ، وَ مَوْنَةَ خَلْقِكَ اَجْمَعِيْنَ، وَ اَكْفِنِيْ شَرَّ فِسَقَةِ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ وَ شَرَّ الصَّوَاعِقِ وَ الْبَرَدِ وَ شَرَّ كُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ اَخِذُ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّكَ عَلٰى صِرَاطِ مُسِيْتَقِيْمٍ، يَا كَرِيْمُ يَا كَرِيْمُ اَفْعِلْ بِيْ ذَلِيْمَكَ بِرَحْمَتِكَ، وَ هَبْ لِيْ حَقِّكَ وَ تَعَمَّدْ ذُنُوْبِيْ بِمَغْفِرَتِكَ وَ لَا تُرْغِ قَلْبِيْ بِعِيْدٍ اِذْ هَدَيْتَنِيْ، وَ هَبْ لِيْ مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ وَ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَ حَوَائِجِ بِخَوَاهِدِ

پس به سجده رود و بگوید: اَللّٰهُمَّ اَغْنِنِيْ بِالْعِلْمِ، وَ زَيِّنِيْ بِالْحِلْمِ، وَ كَرِّمْنِيْ بِالتَّقْوَى، وَ جَمِّلْنِيْ بِالْعَافِيَةِ، يَا وَلِيَّ الْعَافِيَةِ عَفْوِكَ عَفْوِكَ مِنَ النَّارِ

چون سر بردارد بخواند: یا اَللهُ یا اَللهُ یا اَللهُ اَسْأَلُكَ بِاِلهِ اِلَهٍ اِلَّا اَنْتَ اَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ یا اَللهُ یا رَبُّ یا قَرِیبُ یا مُجِیبُ یا یَدِیعُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ، یا ذَا الْجَلَالِ وَالأَکْرَامِ یا حَنَّانُ یا مَنَّانُ یا حَیُّ یا قَیُّوْمُ اَسْأَلُكَ بِکُلِّ اسْمٍ هُوَ لَکَ تُحِبُّ اَنْ تُدْعَى بِهِ، وَ بِکُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاکَ بِهَا أَحَدٌ مِنَ الأَوْلِیِّیْنَ وَ الأَخْرِیِّیْنَ فَاسْتَجِبْ لَهُ اَنْ تُصَلِّیَّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ اِلِهِ وَ اَنْ تُصَدِّقَ قَلْبِی اِلَی خَشِیَّتِکَ وَ رَهْبَتِکَ، وَ تَجْعَلَنی مِنَ المُخْلِصِیْنَ وَ تَقْوَى اَرْکَانِی کُلِّهَا لِعبَادَتِکَ وَ تَشْرَحَ صَدْرِی لِلْخَیْرِ وَ التَّقَى وَ تُطَلِّقَ لِسانِی لِتِلَاوَةِ کِتَابِکَ یا وَلِیُّ المُؤْمِنِیْنَ صَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَ اِلِهِ وَ اَفْعَلْ بِی کَذَا وَ کَذَا

و به جای کذا و کذا حوائج بخواهد.

بدین سان بیست رکعت به پایان می رسد، پس به سجده می رود، دعایی را که بعد از هشت رکعت اولی در حال سجده می گفت، در سجده بگوید،

آنگاه سر از سجده برداشته، همان دعای یاد شده را بگوید و بعد از آن دو رکعت نماز نشسته می خواند و نافله ها را به پایان می برد. تا شب بیستم رمضان به همین کیفیت هر شب بیست رکعت نافله را انجام دهد.

(۲) از شب بیست و یکم تا شب آخر ماه رمضان به جای بیست رکعت هر شب سی رکعت نافله به جا می آورد.

هشت رکعت در میان نماز مغرب و عشاء و بیست و دو رکعت بعد از نماز عشاء، که پس از هر دو رکعت سلام می گوید و دعاهایی را که گفتیم در میان آنها می خواند.

اما دعاهایی که در میان ده رکعت اضافی خوانده می شود به این قرار است:

دو رکعت می خواند و می گوید:

«یا حَسَنَ البَلَاءِ عِنْدِی، یا قَدِیْمَ العَفْوِ عَنِّی، یا مَنْ لا غِنیَ عَنْهُ لِشَیْءٍ، یا مَنْ لا بُدَّ لَکُلِّ شَیْءٍ مِنْهُ، یا مَنْ مَرَدُّ کُلِّ شَیْءٍ اِلَیْهِ، یا مَنْ مَصِیرُ کُلِّ شَیْءٍ اِلَیْهِ،

تَوَلَّنِي سَيِّدِي وَلَا تُؤَلِّ أَمْرِي شِرَارَ خَلْقِكَ، أَنْتَ خَالِقِي وَرَازِقِي يَا مَوْلَايَ فَلَا تُضَيِّعْنِي» (۱)

پس دو رکعت نماز بگزارد و به روایت شیخ بخواند: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَوْفَرِ عِبَادِكَ نَصِيبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ أَوْ أَنْتَ مُنْزِلُهُ مِنْ نُورِ تَهْدِي بِهِ أَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا، وَ مِنْ رِزْقٍ تَبْسِطُهُ، وَ مِنْ ضُرِّ تَكْشِفُهُ، وَ مِنْ بَلَاءٍ تَرْفَعُهُ، وَ مِنْ سُوءٍ تَدْفَعُهُ، وَ مِنْ فَتْنَةٍ تَضِيرُهَا، وَ أَكْتُبْ لِي مَا كَتَبْتَ لِأَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ، الَّذِينَ اسْتَوْجَبُوا مِنْكَ الثَّوَابَ وَ آمَنُوا بِرِضَاكَ عَنْهُمْ مِنْكَ الْعَذَابَ، يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ، وَ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَ بَارِكْ لِي فِي كَسْبِي وَ فَنَعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي، وَ لَا تَفْتِنِّي بِمَا زَوَيْتَ عَلَيَّ» (۲)

دو رکعت دیگر می خواند و به دنبال آن می گوید:

«اللَّهُمَّ إِلَيْكَ نَصَبْتُ يَدِي وَ فِيمَا عِنْدَكَ عَظُمَتْ رَعْبَتِي، فَاقْبَلْ يَا سَيِّدِي تَوْبَتِي، وَ ارْحَمْ ضَعْفِي، وَ اغْفِرْ لِي وَ ارْحَمْنِي، وَ اجْعَلْ لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ نَصِيبًا وَ إِلَى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكِبْرِ وَ مَوَاقِفِ الْخِزْيِ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي، وَ اعْصِمْنِي مِنَ النَّارِ، وَ اصْرِفْ عَنِّي شَرَّ فَسَقَةِ الْجَنِّ وَ الْأَعْنَسِ، وَ شَرَّ كُلِّ ذِي شَرٍّ، وَ شَرَّ كُلِّ ضَعِيفٍ أَوْ شَدِيدٍ مِنْ خَلْقِكَ، وَ شَرَّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ اخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (۳)

دو رکعت دیگر می خواند و بعد از سلام می گوید:

«اللَّهُمَّ أَنْتَ مُتَعَالَى الشَّانِ، عَظِيمُ الْجَبْرُوتِ، شَدِيدُ الْمِحَالِ، عَظِيمُ الْكِبْرِيَاءِ

۱- شیخ طوسی، مصباح المتعجد، ص ۵۵۰ و ۵۵۱.

۲- شیخ طوسی، مصباح المتعجد، ص ۵۵۰ و ۵۵۱.

۳- شیخ طوسی، مصباح المتعجد، ص ۵۵۰ و ۵۵۱.

قَادِرٌ قَاهِرٌ قَرِيبٌ الرَّحْمَهُ، صَادِقٌ الْوَعْدِ، وَفِي الْعَهْدِ، قَرِيبٌ مُجِيبٌ سَامِعٌ الدُّعَاءِ، قَابِلٌ التَّوْبَةِ، مُخَصِّصٌ لِمَا خَلَقْتَ، قَادِرٌ عَلَى مَا أَرَدْتَ، مُدْرِكٌ مَنْ طَلَبْتَ، رَازِقٌ مَنْ خَلَقْتَ، شَكُورٌ إِنْ شَكَرْتَ، ذَاكِرٌ إِنْ ذَكَرْتَ،

فَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي مُحْتَاجًا، وَارْغَبُ إِلَيْكَ فَقِيرًا، وَانْصَرِّعْ إِلَيْكَ خَائِفًا، وَابْكِي إِلَيْكَ مَكْرُوبًا، وَارْجُوكَ نَاصِرًا، وَاسْتَغْفِرُكَ ضَعِيفًا، وَاتَّوَكَّلُ عَلَيْكَ مُحْتَسِبًا، وَاسْتَرْزُقُكَ مَتَوَسِّعًا، وَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي، وَتَقْبَلَ عَمَلِي، وَتُبَسِّرَ مُنْقَلَبِي، وَتُفَرِّجَ قَلْبِي

إِلَهِي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَدِّقَ ظَنِّي، وَتَغْفِرَ عَنِّي خَطِيئَتِي، وَتَعْصِمَنِي مِنَ الْمَعَاصِي، إِلَهِي ضَعُفْتُ فَلَا قُوَّةَ لِي، وَعَجَزْتُ فَلَا حَوْلَ لِي،

إِلَهِي جِئْتُكَ مُشْرِفًا عَلَى نَفْسِي، مُقِرًّا بِسُوءِ عَمَلِي، قَدْ ذَكَرْتُ غَفْلَتِي وَاسْتَفَقْتُ مِمَّا كَانَ مِنِّي فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْضَ عَنِّي، وَافْضِ عَنِّي جَمِيعَ حَوَائِجِي مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ» (۱)

دو رکعت دیگر می خواند و به دنبال آن می گوید:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ مِنْ جُوهِدِ الْبَلَاءِ، وَشِمَاتِهِ الْأَعْيَادِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَدَرَكَ الشَّقَاءِ، وَمَنْ الضَّرْرِ فِي الْمَعِيشَةِ، وَأَنْ تَبْتَلِيَنِي بِبَلَاءٍ لَا طَاقَةَ لِي بِهِ، أَوْ تُسَلِّطَ عَلَيَّ طَاغِيًا، أَوْ تَهْتِكَ لِي سِرًّا، أَوْ تُبَدِي لِي عَوْرَةً، أَوْ تُحَاسِبَنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُنَاقِشًا (۲) أَحْوَجَ مَا أَكُونُ إِلَى عَفْوِكَ وَتَجَاوُزِكَ عَنِّي [فِي مَا سَلَفَ،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْكَرِيمِ (۳) وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ عَتَقَائِكَ وَطَلْقَائِكَ مِنَ النَّارِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ

۱- شیخ طوسی، مصباح المتهجد، ص ۵۵۲.

۲- در مصباح المتهجد «مُقَاصًّا» آمده است.

۳- در مصباح المتهجد «فَأَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ» آمده است.

مُحَمَّدٍ وَ إِلَهٍ وَ أَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ وَ اجْعَلْنِي مِنْ سُكَّانِهَا وَ عَمَّارِهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ سَيِّفَاتِ النَّارِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ إِلَهٍ وَ ارزُقْنِي الْحَجَّ وَ الْعُمْرَةَ وَ الصَّيَّامَ وَ الصَّدَقَةَ لِوَجْهِكَ» (۱)

بدین سان سی رکعت پایان می یابد، پس به سجده می رود و می گوید:

«یا سامع کُلِّ صَوْتٍ وَ یا باریُّ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَ یا مَنْ لا تَغْشَاهُ الظُّلُمَاتُ، وَ یا مَنْ لا تَشَابَهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ، وَ یا مَنْ لا يَشْغَلُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ أَعْطَى مُحَمَّدًا أَفْضَلَ مَا سَأَلَكَ وَ أَفْضَلَ مَا سَأَلْتَهُ وَ أَفْضَلَ مَا أَنْتَ مَسْئُولٌ لَهُ، وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ عَتَقَائِكَ وَ طَلْقَائِكَ مِنَ النَّارِ،

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اجْعَلِ الْعَافِيَةَ شِعَارِي وَ دِيَارِي وَ نَجَاهًا لِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ» (۲)

و اما شبهایی که صد رکعت باید خواند سی رکعت آن را به ادعیه مذکوره بخواند. آنگاه دو رکعت نماز گزارد و به روایت شیخ بخواند:

«أَنْتَ اللَّهُ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ، أَنْتَ اللَّهُ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، وَأَنْتَ اللَّهُ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، وَأَنْتَ اللَّهُ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ، وَأَنْتَ اللَّهُ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الرَّحْمَانُ الرَّحِيمُ، وَأَنْتَ اللَّهُ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ مَالِكُ يَوْمِ الدِّينِ، وَأَنْتَ اللَّهُ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ مِنْكَ بِيَدِ الْخَلْقِ وَالْيَيْكُ يَعُودُ، وَأَنْتَ اللَّهُ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ خَالِقُ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، وَأَنْتَ اللَّهُ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ خَالِقُ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ، وَأَنْتَ اللَّهُ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ لَمْ تَزَلْ وَ لا تَزَالُ، وَأَنْتَ اللَّهُ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ وَأَنْتَ اللَّهُ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَانُ الرَّحِيمُ، وَأَنْتَ اللَّهُ لا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ

۱- شیخ صدوق، مصباح المتجهد، ص ۵۵۳.

۲- شیخ صدوق، مصباح المتجهد، ص ۵۵۳.

السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيِّمُنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى، يُسَبِّحُ لَكَ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَأَنْتَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، وَأَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَالْكَبْرِيَاءُ رِدَاؤُكَ».

و صلوات فرستد و دعا کند به آنچه بخواد که در خبر است که هر که خدا را به این اسماء بخواند نیست جز آنکه خدا روا کند حوائج او را، الخبر.

آنگاه دو رکعت نماز گزارد و به روایت شیخ بخواند: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ، وَ مَا فِيهِنَّ وَ مَا بَيْنَهُنَّ وَ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِدِرْعِكَ الْحَصِينَةِ، وَ بِقُوَّتِكَ وَ عَظَمَتِكَ وَ سُلْطَانِكَ أَنْ تُجِيرَنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَ مِنْ شَرِّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُبِّي إِيَّاكَ وَ بِحُبِّي رَسُولِكَ وَ بِحُبِّي أَهْلَ بَيْتِ رَسُولِكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ عَلَيْهِمْ يَا خَيْرًا لِي مِنْ أَبِي وَ أُمِّي وَ مِنَ النَّاسِ جَمِيعًا أَقْدِرْ لِي خَيْرًا مِنْ قَدْرِي لِنَفْسِي وَ خَيْرًا مِمَّا يَقْدِرُ لِي أَبِي وَ أُمِّي، أَنْتَ جَوَادٌ لَا تَبْخُلُ وَ حَلِيمٌ لَا تَعْجَلُ وَ عَزِيزٌ لَا تُسَيِّئُ. أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مَنْ كَانَ النَّاسُ ثِقْتَهُ وَ رَجَاءُهُ فَأَنْتَ ثِقْتِي وَ رَجَائِي أَقْدِرْ لِي خَيْرَهَا عَافِيَةً وَ رَضِّنِي بِمَا قَضَيْتَ لِي، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَلْبَسْنِي عَافِيَتَكَ الْحَصِينَةَ فَإِنْ ابْتَلَيْتَنِي فَصَبِّرْنِي وَ الْعَافِيَةَ أَحَبُّ إِلَيَّ».

آنگاه دو رکعت نماز گزارد و به روایت شیخ بخواند:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَعْلَمْتَ سَبِيلًا مِنْ سُبُلِكَ، جَعَلْتَ فِيهِ رِضَاكَ، وَ نَدَبْتَ إِلَيْهِ أَوْلِيَاءَكَ، وَ جَعَلْتَهُ أَشْرَفَ (سُبُلِكَ) عِنْدَكَ ثَوَابًا، وَ أَكْرَمَهَا لَدَيْكَ مَابًا) وَ أَحَبَّهَا

إِلَيْكَ مَسِيلِكَا، ثُمَّ اشْتَرَيْتَ فِيهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِكَ فَيُقْتَلُونَ وَيُقْتَلُونَ، وَعِيدَا عَلَيْكَ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ، فَاجْعَلْنِي مِمَّنِ اشْتَرَى فِيهِ مِنْكَ نَفْسَهُ، ثُمَّ وَفَى لِمَكَ بَيْعِهِ الَّذِي بَايَعَكَ عَلَيْهِ، غَيْرَ نَاكِثٍ وَلَا نَاقِضٍ عَهْدًا، وَلَا مَبْدُلًا تَبْدِيلًا (بِإِذْنِ اسْتِجَابَا لِمَحَبَّتِكَ، وَتَقَرُّبًا بِهِ) إِلَيْكَ (فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ) وَاجْعَلْهُ خَاتِمَةَ عَمَلِي ذَلِكَ وَارزُقْنِي (فِيهِ لِمَكَ، وَبِهِ) مَشْهَدًا تُوجِبُ لِي بِهِ الرِّضَا، وَتَحِطُّ بِهِ عَنِّي الْخَطِيَا، وَتَجْعَلْنِي فِي الْأَحْيَاءِ الْمَرْزُوقِينَ بِأَيْدِي الْعِيدَاءِ (وَالْعَصَاءِ، تَحْتَ لُؤَاءِ الْحَقِّ وَرَايَةِ الْهُدَى، مَاضِيًا عَلَى نُصْرَتِهِمْ قَدَمَا غَيْرَ مُؤَلِّدُ بُرَا، وَلَا مُحَدِّثُ شَكَا. (اللَّهُمَّ وَأَعُوذُ بِكَ عِنْدَ ذَلِكَ مِنَ الْجُبْنِ عِنْدَ مَوَارِدِ الْأَهْوَالِ، وَمِنَ الضَّعْفِ عِنْدَ مُسَاوَرَةِ الْأَبْطَالِ، وَمِنَ الذَّنْبِ الْمُحِبِّطِ لِلْأَعْمَالِ فَأُحْجِمَ مِنْ شَكِّ، أَوْ أَمْضَى بِي بغيرِ يَقِينٍ، فَيَكُونَ سَعْيِي فِي تَبَابٍ وَعَمَلِي غَيْرَ مَقْبُولٍ).

آنگاه دو رکعت نماز گزارد و به روایت شیخ بخواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي لَا تُنَالُ مِنْكَ إِلَّا بِالرِّضَا وَالْخُرُوجِ عَنِ مَعْصِيَتِكَ، وَالدُّخُولِ فِيهَا يُرْضِيكَ، وَنَجَاهٍ مِنْ كُلِّ وَرْطَةٍ، وَالْمَخْرَجِ مِنْ كُلِّ كِبْرٍ، وَالْعَفْوِ عَنْ كُلِّ سَيِّئَةٍ يَأْتِي بِهَا مِنِّي عَمْدٌ، أَوْ زَلَّ بِهَا مِنِّي خَطَاءٌ، أَوْ خَطَرْتُ بِهَا مِنِّي خَطَرَاتُ نِسْيَانٍ. أَسْأَلُكَ خَوْفًا تُعِينُنِي بِهِ عَلَى حُدُودِ رِضَاكَ، وَأَسْأَلُكَ الْأَخْذَ بِأَحْسَنِ مَا أَعْلَمُ، وَالتَّرَكَّ لِشَرِّ مَا أَعْلَمُ، وَالْعِصْمَةَ مِنْ أَنْ أَعْصِيَ وَ أَنَا أَعْلَمُ، أَوْ أُخْطِئَ مِنْ حَيْثُ لَا أَعْلَمُ. وَأَسْأَلُكَ السَّعَةَ فِي الرِّزْقِ، وَ الرَّهْدَ فِيهِمَا هُوَ وَبَالٌ، وَأَسْأَلُكَ الْمَخْرَجَ بِالْبَيَانِ مِنْ كُلِّ شُبْهَةٍ، وَ الْفَلَاحَ بِالصَّوَابِ فِي كُلِّ حُجَّةٍ وَ الصَّدَقَ فِيهَا عَلَيَّ وَ لِي، وَ ذَلَّلْنِي بِإِعْطَاءِ النَّصْفِ مِنْ نَفْسِي فِي جَمِيعِ الْمَوَاطِنِ فِي الرِّضَا وَ السَّخَطِ وَ التَّوَاضُعِ وَ الْقَصْدِ وَ تَرْكِ قَلِيلِ الْبَغْيِ وَ كَثِيرِهِ

فِي الْقَوْلِ مِنِّي وَ الْفِعْلِ، وَ أَسْتِثْلِكُ تَمَامَ النُّعْمَةِ فِي جَمِيعِ الْأَشْيَاءِ، وَ الشُّكْرَ بِهَا عَلَيَّ حَتَّى تَرْضَى، وَ بَعْدَ الرِّضَا، وَ الْخَيْرَةَ فِيمَا يَكُونُ فِيهِ الْخَيْرَةُ بِمَيْسُورِ جَمِيعِ الْأُمُورِ، لَا بِمَعْسُورِهَا يَا كَرِيمَ.

آنگاه دو رکعت نماز بخواند و به روایت شیخ بگوید:

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى أَطْيَبِ الْمُرْسَلِينَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، الْمُتَتَجِبِ الْفَاتِحِ الرَّاتِقِ، اللَّهُمَّ فَخْصَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِالذِّكْرِ الْمَحْمُودِ (وَ الْمُنْهَلِ الْمَشْهُودِ) وَ الْحَوْضِ الْمَوْرُودِ، اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْوَسِيلَةَ وَ الرَّفْعَةَ وَ الْفَضِيلَةَ وَ اجْعَلْ فِي الْمُصْطَفَيْنِ مَحَبَّتَهُ، وَ فِي الْعَلِيِّينَ دَرَجَتَهُ، وَ فِي الْمُقَرَّبِينَ كَرَامَتَهُ

اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا صَلَّى لِمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ مِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ أَفْضَلَ تِلْكَ الْكَرَامَةِ، وَ مِنْ كُلِّ نَعِيمٍ أَوْسَعَ ذَلِكَ النَّعِيمِ، وَ مِنْ كُلِّ عَطَاءٍ أَجْزَلَ ذَلِكَ الْعَطَاءِ، وَ مِنْ كُلِّ يُشِيرٍ أَنْضَرَ ذَلِكَ الْيُسْرِ، وَ مِنْ كُلِّ قِسْمٍ أَوْفَرَ ذَلِكَ الْقِسْمِ حَتَّى لَا يَكُونَ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ أَقْرَبَ مِنْهُ مَجْلِسًا، وَلَا أَرْفَعَ مِنْهُ عِنْدَكَ ذِكْرًا وَ مَنَزَلَةً، وَلَا أَعْظَمَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَلَا أَقْرَبَ وَ سَيْلَةً مِنْ مُحَمَّدٍ صَلَّى لِمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ، إِمَامِ الْخَيْرِ وَقَائِدِهِ وَالدَّاعِي إِلَيْهِ، وَ الْبَرَكَةِ عَلَى جَمِيعِ الْعِبَادِ وَ الْبِلَادِ، وَ رَحْمَةٍ لِلْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ اجْمَعْ بَيْنَنَا وَ بَيْنَ مُحَمَّدٍ صَلَّى لِمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي بَرْدِ الْعَيْشِ وَ (تَرَوْحِ) الرُّوحِ، وَ قَرَارِ النُّعْمَةِ، وَ شَهْوَةِ الْأَنْفُسِ، وَ مَنَى الشَّهَوَاتِ وَ نَعَمِ اللَّذَاتِ، وَ رَجَاءِ الْفَضِيلَةِ، وَ شُهُورِ الطُّمَأْنِينَةِ، وَ سُودِدِ الْكَرَامَةِ وَ قُرَّةِ الْعَيْنِ وَ نَضْرَةِ النَّعِيمِ (وَ تَمَامِ النُّعْمَةِ) وَ بَهْجَةِ لَا تُشْبِهُ بِهَجَاتِ الدُّنْيَا نَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغَ الرِّسَالَةَ، وَ آدَى النَّصِيحَةَ وَ اجْتَهَدَ لِلْأُمَّةِ، وَ أَوْذَى فِي جَنْبِكَ، وَ جَاهِدَ فِي سَبِيلِكَ، وَ عَيْدَكَ حَتَّى آتَاهُ الْيَقِينُ فَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ اللَّهُمَّ رَبِّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ، وَ رَبِّ الرُّكْنِ وَ الْمَقَامِ،

وَرَبِّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَرَبِّ الْحِجْلِ وَالْحَرَامِ، بَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَنَّا السَّلَامَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ
وَعَلَى أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ أَجْمَعِينَ وَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى الْحَفَظَةِ الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ، وَعَلَى أَهْلِ طَاعَتِكَ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ، وَأَهْلِ
الْأَرْضِينَ السَّبْعِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَجْمَعِينَ.

پس سجده کند و در آن حال بگوید: اللَّهُمَّ إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ وَبِكَ اعْتَصِمْتُ وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ نِقْتِي وَأَنْتَ رَجَائِي،
اللَّهُمَّ فَاكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي وَمَا لَا- يُهْمُنِي وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، عَزَّ جَارُكَ وَحِيلَ ثَنَاؤُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ

چون سر بردارد بگوید: اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ زَخَزَحَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ، أَوْ صُدِرَفَ بِهِ عَنِّي وَجْهَكَ الْكَرِيمَ، أَوْ نَقَصَ مِنْ
حَظِّي عِنْدَكَ، اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَوَفَّقْنِي لِكُلِّ شَيْءٍ يُرْضِيكَ عَنِّي وَيُقَرِّبُنِي عِنْدَكَ، وَارْفَعْ دَرَجَتِي عِنْدَكَ وَ
أَعْظِمْ حَظِّي وَأَحْسِنْ مَثْوَايَ، وَتَبَتَّنِي بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ، وَوَفَّقْنِي لِكُلِّ مَقَامٍ مَحْمُودٍ تُحِبُّ أَنْ تُدْعَى فِيهِ
بِاسْمَائِكَ وَتُسَبِّحَ فِيهِ مِنْ عَطَائِكَ، رَبِّ لَا تَكْشِفْ عَنِّي سِتْرَكَ وَلَا تُبَدِّ عَوْرَتِي لِلْعَالَمِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ
اسْمِي فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ، وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَائَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تَبَاشَّرُ بِهِ قَلْبِي، وَإِيمَانًا يُذْهِبُ
الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي، وَاتْنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنِي عَذَابَ النَّارِ، وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَ
شُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْأَنْبَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلِّ لِمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ وَالسَّلَامَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ
وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

آنگاه دو رکعت نماز گزارد و به روایت شیخ بخواند:

اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِي فِي كُلِّ كُرْبَةٍ، وَأَنْتَ رَجَائِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ، وَأَنْتَ لِي فِي كُلِّ أَمْرٍ نَزَلَ بِي نِفَعُهُ وَعُيِدَهُ، كَمْ مِنْ كَرْبٍ يَضْعُفُ عَنْهُ الْفُؤَادُ، وَتَقِلُّ فِيهِ الْحِيلَةُ، وَيَخْذُلُ عَنْهُ الْقَرِيبُ (الصَّدِيقُ) وَيَشْمَتُ بِهِ الْعَدُوُّ، وَتُعِينِي فِيهِ الْأُمُورُ، أَنْزَلْتَهُ بِكَ، وَشَكَوْتُهُ إِلَيْكَ، رَاغِبًا إِلَيْكَ فِيهِ عَمَّنْ سِوَاكَ، فَفَرَّجْتَهُ وَكَشَفْتَهُ (وَكَفَيْتَهُ) فَأَنْتَ وَلِيُّ كُلِّ نِعْمَةٍ، وَصَاحِبُ كُلِّ حَاجَةٍ، وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ، لَكَ الْحَمْدُ كَثِيرًا، وَلَكَ الْمَنْ فَضْلًا.

آنگاه دو رکعت نماز گزارد و بخواند:

يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ، وَسَتَرَ الْقَبِيحَ، يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّرَّ، وَلَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ، يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ، يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ، يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ، يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى، وَمُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى، يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ، يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ، يَا عَظِيمَ الْمَنْ، يَا مُجْتَبِئًا بِالنِّعَمِ قَبْلَ اسْتِحْقَاقِهَا، يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ، يَا أَمَلَاهُ، يَا غَايَةَ رَغْبَتَاهُ، أَسْأَلُكَ بِكَ يَا اللَّهُ أَنْ لَا تُسَوِّهَ خَلْقِي بِالنَّارِ، وَأَنْ تَقْضِيَ لِي حَوَائِجَ آخِرَتِي وَدُنْيَايَ، وَ حَوَائِجَ خُودِ رَا ذَكَرَ كُنْدَ وَ صَلَوَاتِ فَرَسْتَد. آنگاه دو رکعت نماز گزارد و به روایت شیخ بخواند:

اللَّهُمَّ خَلَقْتَنِي فَأَمَرْتَنِي وَنَهَيْتَنِي، وَرَغَبْتَنِي فِي ثَوَابِ مَا بِهِ أَمَرْتَنِي وَرَهَبْتَنِي عِقَابَ مَا عَنْهُ نَهَيْتَنِي وَجَعَلْتَ لِي عِدْوًا يَكِيدُنِي، وَسَيِّئًا لَطْتَهُ مِنِّي عَلَى مَا لَمْ تُسَلِّطْنِي عَلَيْهِ مِنْهُ، فَاسْكَنْتَهُ صِدْرِي وَأَجْرَيْتَهُ مَجْرَى الدَّمِ مِنِّي، لَا يَغْفُلُ إِنْ غَفَلْتُ وَلَا يَنْسِي إِنْ نَسِيتُ، يُؤْمِنُنِي عِدَابَكَ، وَيُخَوِّفُنِي بِغَيْرِكَ. إِنْ هَمَمْتُ بِفَاحِشَةٍ شَجَعْنِي، وَإِنْ هَمَمْتُ بِصَالِحٍ بَثَّنِي، يُنْصِبُ لِي بِالشَّهَوَاتِ، وَيَعْرِضُ لِي بِهَا، إِنْ وَعَدَنِي كَذْبَنِي، وَإِنْ مَنَانِي قَطَّنِي وَإِنْ أَتْبَعْتُ هَوَاهُ أَضَلَّنِي، وَالْأَلَّا

تَصِيرُفِ عَنِّي كَيْدَهُ يَسْتُرْنِي، وَالْأَثْلَانِي مِنْ حَبَائِلِهِ يَصُدَّنِي، وَالْأَتْعَصِي مَنِي مِنْهُ يُفْتِنِي. اَللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاقْهَرِ سُلْطَانَهُ عَنِّي بِسُلْطَانِكَ عَلَيْهِ حَتَّى تَحْبِسَهُ عَنِّي بِكَتْرِهِ الدُّعَاءِ لَكَ مِنِّي، فَافُوزَ فِي الْمَعْصُومِينَ مِنْهُ بِكَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ.

پس دو رکعت نماز گزارد و بگوید:

«يَا أَجْوَدَ مَنْ أَعْطَى، وَيَا خَيْرَ مَنْ سَأَلَ، وَيَا أَرْحَمَ مَنْ اسْتَرْحَمَ، يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَيِّمُدُ، يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَالدَا يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ، وَيَحْكُمُ مَا يُرِيدُ، وَيَقْضِي مَا أَحَبَّ، يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ، يَا مَنْ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى، يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، يَا حَكِيمٌ يَا سَمِيعٌ يَا بَصِيرٌ، صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ مَا أَكْفُ بِهِ وَجْهِي، وَأُوَدِّي بِهِ عَنِّي أَمَانَتِي وَأَصِلْ بِهِ رَحْمِي، وَيَكُونُ عَوْنًا لِي عَلَي الْحِجِّ وَالْعُمْرَةِ».

آنگاه دو رکعت نماز گزارد و بخواند:

اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْأَوَّلِينَ، وَصَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمَلَأِ الْأَعْلَى، وَصَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ، اَللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَالذَّرَجَةَ الْكَبِيرَةَ اَللَّهُمَّ اِنِّي اَمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، وَلَمْ اَرَهُ فَلَاحَ تَحْرِمْنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ رُؤْيَتَهُ، وَارْزُقْنِي صِيحْبَتَهُ، وَتَوَفَّنِي عَلَي مِلَّتِهِ وَاسْتَقِنِي مِنْ حَوْضِهِ مَشْرَبًا رَوِيًّا، لَا اَظْمَأُ بَعْدَهُ اَبَدًا، اِنَّكَ عَلَي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللَّهُمَّ كَمَا اَمَنْتُ بِمُحَمَّدٍ صَلَّوْا تَكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَلَمْ اَرَهُ، فَعَرَّفْنِي فِي الْجَنَانِ وَجْهَهُ، اَللَّهُمَّ بَلِّغْ رُوحَ مُحَمَّدٍ عَنِّي تَحِيَّهً كَثِيرَةً وَسَلَامًا.

پس دعا کند آنچه بخواهد و سجده کند و در سجده بخواند: **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ وَيَا بَارِيَّ النُّفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَيَا مَنْ لَا تَعْشَاهُ الظُّلُمَاتِ، وَلَا تَتَشَابَهُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ وَلَا تُغْلَطُهُ الْحَاجَاتُ وَيَا مَنْ لَا يَنْسَى شَيْئًا لِشَيْءٍ، وَلَا يَشْغَلُهُ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ، أَعْطِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَفْضَلَ مَا سَأَلُوا وَخَيْرَ مَا سَأَلُوكَ وَخَيْرَ مَا سَأَلْتَ لَهُمْ وَخَيْرَ مَا سَأَلْتَكِ لَهُمْ وَخَيْرَ مَا أَنْتَ مَسْئُولٌ لَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.** چون سر بردارد دعا کند آنچه بخواهد.

پس دو رکعت نماز گزارد به روایت شیخ:

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ، اللَّهُمَّ لَا هَادِيَ لِمَنْ أَضَلَلْتُ، وَلَا مُضِلَّ لِمَنْ هَدَيْتَ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، اللَّهُمَّ لَا قَابِضَ لِمَا بَسَّطْتَ، وَلَا بَاسِطَ لِمَا قَبَضْتَ، اللَّهُمَّ لَا مُقَدِّمَ لِمَا أَخَّرْتَ، وَلَا مُؤَخَّرَ لِمَا قَدَّمْتَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْحَلِيمُ فَلَا تَجْهَلْ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْجَوَادُّ فَلَا تَبْخُلْ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَزِيزُ فَلَا تُسَيِّئُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمُنِيعُ فَلَا تُرَامُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ. و دعا کند به آنچه بخواهد.

آنگاه دو رکعت نماز گزارد و بخواند:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ مِنْ جُهِدِ الْبَلَاءِ، وَشِمَاتِهِ الْأَعْيَادِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَدَرَكِ الشَّقَاءِ، وَمِنَ الضَّرْرِ فِي الْمَعِيشَةِ، وَأَنْ تَبْتَلِيَنِي بِبَلَاءٍ لَا طَاقَةَ لِي بِهِ، أَوْ تُسَلِّطَ عَلَيَّ طَاغِيًا، أَوْ تُهَيِّئَ لِي سِتْرًا، أَوْ تُبَدِّيَ لِي عَوْرَةً، أَوْ تُحَاسِبَنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُنَاقِشًا أَحْوَجَ مَا أَكُونُ إِلَى عَفْوِكَ وَتَجَاوُزِكَ عَنِّي فِيمَا سَلَفَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْكَرِيمِ، وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ عَتَقَائِكَ وَطَلْقَائِكَ مِنَ النَّارِ.»

آنگاه دو رکعت نماز گزارد و بگوید:

«يا الله ليس يرُدُّ عَضْبَكَ إِلَّا حِلْمُكَ، وَ لَا تُنَجِّي مِنْ نَقِمَتِكَ إِلَّا رَحْمَتُكَ وَ لَا يُنَجِّي مِنْ عَذَابِكَ إِلَّا التَّصَرُّعَ إِلَيْكَ، فَهَبْ لِي يَا إِلَهِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً تُغْنِينِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَاكَ، بِالْقُدْرَةِ الَّتِي بِهَا تُحْيِي مَيِّتَ الْبِلَادِ، وَ بِهَا تَنْشُرُ مَيِّتَ الْعِبَادِ، وَ لَا تُهْلِكُنِي غَمًّا حَتَّى تَغْفِرَ لِي وَ تَرْحَمَنِي وَ تُعَرِّفَنِي الْأَشْيَاءَ بِجَابِهِ فِي دُعَائِي، وَ أَدِقْنِي طَعْمَ الْعَافِيَةِ إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي، وَ لَا تُشْمِتْ بِي عِدُوِّي وَ لَا تُمَكِّنْهُ مِنْ رَقَبَتِي

اللَّهُمَّ إِنْ وَضَعْتَنِي فَمِنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُنِي وَ إِنْ رَفَعْتَنِي فَمِنْ ذَا الَّذِي يَضَعُنِي، وَ إِنْ أَهْلَكْتَنِي فَمِنْ ذَا الَّذِي يَحُولُ بَيْنِي وَ بَيْنِكَ أَوْ يَتَعَرَّضُ لَكَ فِي شَيْءٍ مِنْ أَمْرِي، وَ قَدْ عَلِمْتُ يَا إِلَهِي أَنْ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ ظُلْمٌ وَ لَا فِي نَقِمَتِكَ عَجَلَةٌ، إِنَّمَا يَعَجَلُ مَنْ يَخَافُ الْفَوْتَ وَ إِنَّمَا يَخْتِاجُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفُ، وَ قَدْ تَعَالَيْتَ يَا إِلَهِي عَنْ ذَلِكَ عُلُوًّا كَبِيرًا فَلَا تَجْعَلْنِي لِلْبَلَاءِ غَرَضًا وَ لَا لِنَقِمَتِكَ نَصِيبًا، وَ مَهْلَنِي وَ نَفْسِي وَ أَقْلِي عَثْرَتِي وَ لَا تُتْبِعْنِي بِبَلَاءٍ عَلَى آثَرِ بَلَاءٍ، فَقَدْ تَرَى ضَعْفِي وَ قَلَّةَ حِيلَتِي اسْتَجِيرُ بِكَ اللَّهُمَّ فَاجِرْنِي، وَ اسْتَعِيدُ بِكَ مِنَ النَّارِ فَاعِدْنِي، وَ اسْأَلُكَ الْجَنَّةَ فَلَا تَحْرِمْنِي»

پس دو رکعت نماز گزارد و بخواند:

«اللَّهُمَّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَ لَا أَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاكَ، وَ لَا أُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا، اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي، فَاعْفِرْ وَارْحَمْ، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَ مَا أَخَّرْتُ وَ مَا أَغْلَنْتُ وَ مَا أَسْرَرْتُ، وَ مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، وَأَنْتَ الْمَقْدَّمُ وَ أَنْتَ الْمُؤَخَّرُ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَدُلَّنِي عَلَى الْعَدْلِ وَ الْهُدَى وَ الصَّوَابِ وَ قِوَامِ الدِّينِ

اللَّهُمَّ وَاجْعَلْنِي هَادِيًا مَهْدِيًا، رَاضِيًا مَرْضِيًا، غَيْرَ ضَالٍّ وَلَا مُضِلٍّ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ اكْفِنِي الْمُهَمَّ مِنْ أَمْرِي بِمَا شِئْتَ وَكَيْفَ شِئْتَ، وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ. و دعا کند آنچه بخواهد.

آنگاه دو رکعت نماز گزارد و بخواند به روایت شیخ:

«اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذَنْبِي، وَتَجَاوُزَكَ عَنْ خَطِيئَتِي، وَصِدْقَكَ عَنْ ظُلْمِي، وَسِتْرَكَ عَنْ قَبِيحِ عَمَلِي، وَحِلْمَكَ عَنْ كَثِيرِ جُرْمِي، عِنْدَمَا كَانَ مِنْ خَطَأِي وَعَمِي دِي أَطْمَعَنِي فِي أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ، وَأَرَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ، وَعَزَفْتَنِي مِنْ إِجَابَتِكَ فَصَبْرْتُ أَدْعُوكَ أَمِنًا، وَأَسْأَلُكَ مُسْتَأْنَسًا، لَا خَائِفًا وَلَا وَجِلًّا، مُدِلًّا عَلَيَّكَ فِيمَا قَصَيْدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ، فَإِنْ أَبْطَأَ عَنِّي عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيَّكَ، وَلَعَلَّ الَّذِي أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ، فَلَمْ أَرْمُولِي كَرِيمًا أَصْبَرَ عَلَيَّ عَيْدٍ لَيْتِمَ مِنْكَ عَلَيَّ، يَا رَبَّ إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأَوْلَى عَنكَ، وَتَتَحَبَّبُ إِلَيَّ فَاتَبَغَّضْ إِلَيْكَ، وَتَتَوَدَّدُ إِلَيَّ وَتَتَفَضَّلْ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ، فَأَرْحَمَ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ، وَجُدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ، إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ». و دعا کند.

پس سجده کند و در سجده بگوید: «يا كائناً قبيل كل شيء، و يا كائناً بعيد كل شيء، و يا مكوون كل شيء، لا تفضحني فإنك (بي عالم، و لا- تُعِدُّنِي فَإِنَّكَ) عَلَيَّ قَادِرٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَيْدِ إِلَيْهِ عِنْدَ الْمَوْتِ، وَمِنْ سُرِّ الْمَرْجِعِ فِي الْقَبْرِ، وَمِنْ النَّدَامَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَيْشَهُ نَقِيَّةً، وَمِيتَهُ سَوِيَّةً، وَمُنْقَلَبًا كَرِيمًا غَيْرَ مُخْزٍ وَلَا فَاضِحٍ». سر بردارد و دعا کند.

آنگاه دو رکعت نماز گزارد و بخواند:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ بَدِيعِ السَّمَاوَاتِ وَ

الْأَرْضِ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ إِنِّي سَائِلٌ فَقِيرٌ وَخَائِفٌ مُسْتَجِيرٌ وَتَائِبٌ مُسْتَغْفِرٌ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي كُلَّهَا قَدِيمَهَا وَحَدِيثَهَا وَكُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ، اللَّهُمَّ لَا تَجْهَدْ بِلَائِي وَلَا تُسَمِّتْ بِي أَعْدَائِي فَإِنَّهُ لَا دَافِعَ وَلَا مَانِعَ إِلَّا أَنْتَ».

آنگاه دو رکعت نماز گذارد، و بخواند:

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا تُبَاشِّرُ بِهِ قَلْبِي، وَيَقِينًا حَتَّى أَعْلَمَ أَنَّهُ لَنْ يُصَيِّبَنِي إِلَّا مَا كَتَبْتَ لِي، وَالرِّضَا بِمَا قَسَمْتَ لِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ نَفْسًا طَيِّبَةً تُؤْمِنُ بِلِقَائِكَ، وَتَفْتَحُ بِعَطَائِكَ، وَتَرْضَى بِقَضَائِكَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا لَا أَجَلَ لَهُ دُونَ لِقَائِكَ، تُؤَلِّمَنِي مَا أَبْقَيْتَنِي عَلَيْهِ، وَتُحَيِّبَنِي مَا أَحْيَيْتَنِي عَلَيْهِ، وَتَوْفَنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي عَلَيْهِ، وَتَبْعَثَنِي إِذَا بَعَثْتَنِي عَلَيْهِ، وَتُبْرِئَنِي بِهٖ صَدْرِي مِنَ الشُّكِّ وَالرَّيْبِ فِي دِينِي».

آنگاه دو رکعت نماز گزارد و بخواند:

«يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ، يَا عَالِمُ يَا عَلِيمُ، يَا قَادِرُ يَا قَاهِرُ، يَا خَبِيرُ يَا لَطِيفُ، يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ، يَا سَيِّدَاهُ يَا مَوْلَاهُ، يَا رَجَايَاهُ (يَا غَايَاهُ رَغْبَتَاهُ) أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ نَفْحَةً مِنْ نَفْحَاتِكَ كَرِيمَةً رَحِيمَةً، تَلُمُّ بِهَا شَعْنِي، وَتُضَلِّحُ بِهَا شَأْنِي، وَتَقْضِي بِهَا دِينِي، وَتَنْعِشُنِي بِهَا وَعِيَالِي، وَتُغْنِيَنِي بِهَا عَمَّنْ سِوَاكَ، يَا مَنْ هُوَ خَيْرٌ لِي مِنْ أَبِي وَأُمِّي وَمِنَ النَّاسِ أَجْمَعِينَ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَافْعَلْ ذَلِكَ بِي السَّاعَةَ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

آنگاه دو رکعت نماز گزارد و بخواند:

«اللَّهُمَّ إِنَّ الْأَسْيَافَ مَعَ الْإِضْرَارِ لَوْءٌ وَمَ تَرَكَى الْأَسْيَافَ مَعَ مَعْرِفَتِي بِكَرَمِكَ عَجْزٌ، فَكَمْ تَتَحَبَّبُ إِلَيَّ بِالنَّعْمِ مَعَ غِنَاكَ عَنِّي، وَمَ أَتَبَغَّضُ إِلَيْكَ بِالْمَعَاصِي مَعَ

فَقْرَى إِلَيْكَ، يَا مَنْ إِذَا وَعِدَ وَفَى وَإِذَا تَوَعَّدَ عَفَى، صَيَّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي أَوْلَى الْأَمْرَيْنِ بِكَ، فَإِنَّ مِنْ شَأْنِكَ الْعَفْوُ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ مَنْ عَادَبَكَ مِنْكَ، وَلَجَأَ إِلَى عِزِّكَ وَاسْتَيْطَلَ بِفَيْئِكَ وَاعْتَصَمَ بِحَبْلِكَ يَا جَزِيلَ الْعَطَايَا، يَا فَكَّاكَ الْأَسَارَى يَا مَنْ سَمِيَ نَفْسُهُ مِنْ جُودِهِ الْوَهَّابُ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ لِي يَا مَوْلَايَ مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَمَخْرَجًا، وَرِزْقًا وَسِعًا كَيْفَ شِئْتَ وَآتَى شِئْتَ وَبِمَا شِئْتَ وَحَيْثُ شِئْتَ، فَإِنَّهُ يَكُونُ مَا شِئْتَ إِذَا شِئْتَ كَيْفَ شِئْتَ.

آنگاه دو رکعت نماز گزارد و بخواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُورَةِ الْمَجِيدِ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُورَةِ الْبُهَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُورَةِ الْعِزَّةِ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُورَةِ الْجَلَالِ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُورَةِ الْقُدْرَةِ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْتُوبِ فِي سُورَةِ السَّرَائِرِ السَّابِقِ الْفَائِقِ الْحَسَنِ النَّصِيرِ، رَبِّ الْمَلَائِكَةِ السَّمَائِيَّةِ، وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالْبَعِينِ الَّتِي لَا تَنَامُ، وَبِالْإِسْمِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ الْأَكْبَرِ، وَبِالْإِسْمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْمُحِيطِ بِمَلَكُوتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَبِالْإِسْمِ الَّذِي أَشْرَقَتْ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ، وَبِالْإِسْمِ الَّذِي أَشْرَقَتْ بِهِ الشَّمْسُ، وَأَضَاءَ بِهِ الْقَمَرُ، وَسُجِّرَتْ بِهِ الْبِحَارُ، وَنُصِبَتْ بِهِ الْجِبَالُ، وَبِالْإِسْمِ الَّذِي قَامَ بِهِ الْعَرْشُ وَالْكَرْسِيُّ، وَبِاسْمَائِكَ الْمُكْرَمَاتِ الْمُقَدَّسَاتِ الْمَكْنُونَاتِ الْمَخْرُوناتِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَسْأَلُكَ بِذَلِكَ كُلِّهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ. و دعا کند.

پس از فراغ سجده کند و در سجده بخواند: سَجَدَ وَجْهِي لِلَّيْمِ لَوْجِهِ رَبِّي

الْكَرِيمِ، سَجَدَ وَجْهِي الْحَقِيرُ لَوَجْهِ رَبِّي الْعَزِيزِ الْكَرِيمِ، يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ بِكَرَمِكَ وَجُودِكَ اغْفِرْ لِي ظُلْمِي وَجُرْمِي وَ اِشْرَافِي عَلَي نَفْسِي. سر بردارد و دعا کند.

آنگاه دو رکعت نماز گزارد و بخواند:

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَحَامِدِكَ كُلِّهَا، حَتَّى يَنْتَهِيَ الْحَمْدُ إِلَى مَا تُحِبُّ وَتَرْضَى، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَكَ وَخَيْرَ مَا أَرْجُو، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا آخِذٌ، وَمِنْ شَرِّ مَا لَا آخِذَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَوْسِعْ لِي فِي رِزْقِي، وَأَمِدْ لِي فِي عُمْرِي، وَأَغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدِينِكَ، وَلَا تَسْتَبْدِلْ بِي غَيْرِي

آنگاه دو رکعت نماز گزارد و بگوید:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَقْسِمُ لَنَا مِنْ خَشْيَتِكَ مَا يَحُولُ بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعْصِيَتِكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ رِضْوَانَكَ، وَمِنْ الْيَقِينِ مَا يَهْوُونَ عَلَيْنَا بِهِ مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا، اللَّهُمَّ مَتَّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَقُوتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا، وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا، وَاجْعَلْ ثَارَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا، وَأَنْصِرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا وَلَا تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا أَكْبَرَ هَمِّنَا، وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

آنگاه دو رکعت نماز گزارد و بخواند:

إِلَهِي ذُنُوبِي تُخَوِّفُنِي مِنْكَ وَجُودِكَ يُبَشِّرُنِي عَنْكَ، فَأَخْرِجْنِي بِالْخَوْفِ مِنَ الْخَطَايَا، وَأَوْصِلْنِي بِجُودِكَ إِلَى الْعَطَايَا حَتَّى أَكُونَ عَدَاً فِي الْقِيَامَةِ عَتِيقُ كَرَمِكَ، كَمَا كُنْتُ فِي الدُّنْيَا رَبِيبٌ نِعْمِكَ، فَلَيْسَ مَا تَبْدُلُهُ عَدَاً مِنَ النَّجَاهِ بِأَعْظَمِ مِمَّا قَدْ مَنَحْتَهُ الْيَوْمَ مِنَ الرَّجَاءِ وَ مَتَى خَابَ فِي فَنَائِكَ اِمْلُ أُمَّ مَتَى انْصَرَفَ

عَنْكَ بِالرَّدِّ سَائِلٌ، إِلَهِي مَا دَعَاكَ مَنْ لَمْ تُجِبْهُ لِإِنَّكَ قُلْتَ أَدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ، وَأَنْتَ لَا تُخْلِفُ الْمِعَادَ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يَا إِلَهِي وَاسْتَجِبْ دُعَائِي.

آنگاه دو رکعت نماز گزارده و بخواند:

اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِي الْمَوْتِ، (اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى الْمَوْتِ) اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى سَكَرَاتِ الْمَوْتِ، اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى غَمِّ الْقَبْرِ، اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى ضَيْقِ الْقَبْرِ، اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى ظُلْمَةِ الْقَبْرِ، اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى وَخْشَةِ الْقَبْرِ،

اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى أَهْوَالِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِي طَوْلِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ اللَّهُمَّ رَوِّجْنِي مِنَ الْحُورِ الْعِينِ.

پس دو رکعت نماز گزارد و بعد از آن بخواند:

اللَّهُمَّ لَا بُدَّ مِنْ أَمْرِكَ، وَلَا بُدَّ مِنْ قَدْرِكَ، وَلَا بُدَّ مِنْ قَضَائِكَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ، اللَّهُمَّ فَمَا قَضَيْتَ عَلَيْنَا مِنْ قَضَاءٍ وَقَدَّرْتَ عَلَيْنَا مِنْ قَدَرٍ فَأَعْطِنَا مَعَهُ صَبْرًا يَقْهَرُهُ وَيَدْمَعُهُ، وَاجْعَلْ لَنَا صَاعِدًا فِي رِضْوَانِكَ يُنْمِي فِي حَسَنَاتِنَا وَتَفْضِيلِنَا وَسُودِدِنَا وَشَرَفِنَا وَمَجْدِنَا وَنِعْمَاتِنَا وَكَرَامَاتِنَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَلَا تَنْقُصْ مِنْ حَسَنَاتِنَا

اللَّهُمَّ وَمَا أَعْطَيْتَنَا مِنْ عَطَاءٍ أَوْ فَضَّلْتَنَا بِهِ مِنْ فَضِيلَةٍ أَوْ أَكْرَمْتَنَا بِهِ مِنْ كَرَامَةٍ فَأَعْطِنَا مَعَهُ شُكْرًا يَقْهَرُهُ وَيَدْمَعُهُ، وَاجْعَلْ لَنَا صَاعِدًا فِي رِضْوَانِكَ وَفِي حَسَنَاتِنَا وَسُودِدِنَا وَشَرَفِنَا وَنِعْمَاتِكَ وَكَرَامَاتِكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَلَا تَجْعَلْ لَنَا أَشْرًا وَلَا بَطْرًا وَلَا فِتْنَةً وَلَا مَقْتًا وَلَا عَذَابًا وَلَا خِزْيًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ عَثْرَةِ اللِّسَانِ، وَسُوءِ الْمَقَامِ، وَخِيفَةِ الْمِيزَانِ، اللَّهُمَّ لَقْنَا حَسَنَاتِنَا فِي الْمَمَاتِ، وَلَا تُرِنَا أَعْمَالَنَا عَلَيْنَا حَسْرَاتٍ، وَلَا تُخْزِنَا عِنْدَ قَضَائِكَ، وَلَا تَفْضَحْنَا بِسَيِّئَاتِنَا يَوْمَ نَلْقَاكَ، وَاجْعَلْ قُلُوبَنَا تَذْكُرُكَ وَلَا تَنْسَاكَ، وَتُخْشَاكَ

كَانَهَا تَرَكَ حَتَّى تَلْقَاكَ، وَبَدَّلْ سَيِّئَاتِنَا حَسَنَاتٍ، وَاجْعَلْ حَسَنَاتِنَا دَرَجَاتٍ، وَاجْعَلْ دَرَجَاتِنَا غُرَفَاتٍ، وَاجْعَلْ غُرَفَاتِنَا عَالِيَاتٍ

اللَّهُمَّ أَوْسِعْ لِفَقِيرِنَا مِنْ سَمْعِهِ مَا قَضَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَمُنِّ عَالِنَا بِالْهُدَى مَا ابْتَقَيْتَنَا، وَالْكَرَامَةَ إِذَا تَوَفَّقَيْتَنَا، وَالْحِفْظَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِنَا، وَالْبَرَكَهَ فِيمَا رَزَقْتَنَا، وَالْعَوْنَ عَلَى مَا حَمَلْتَنَا، وَالثَّبَاتَ عَلَى مَا طَوَّقْتَنَا، وَلَا تُؤَاخِذْنَا بِظُلْمِنَا، وَلَا تُعَاقِبْنَا بِجَهْلِنَا، وَلَا تَشْتَدِرْ جُنَا بِخَطِيئَتِنَا، وَاجْعَلْ أَحْسَنَ مَا نَقُولُ ثَابِتًا فِي قُلُوبِنَا، وَاجْعَلْنَا عَظْمَاءَ عِنْدَكَ، أَدْلَهُ فِي أَنْفُسِنَا، وَانْفَعْنَا بِمَا عَلَّمْتَنَا، وَزِدْنَا عِلْمًا نَافِعًا، أَعُوذُ بِكَ مِنْ قَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَمِنْ عَيْنٍ لَا تَدْمَعُ، وَصَيِّلَةٍ لَا تُقْبَلُ وَاجِرْنَا مِنْ سُوءِ الْفِتَنِ يَا وَلِيَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

پس سجده کند و در سجده بگوید:

سَجِدُ وَجْهِي لَكَ تَعْبُدًا وَرِقًا، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ حَقًّا حَقًّا، الْأَوَّلَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ، وَالْآخِرُ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ، هَا أَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ، نَاصِيَةِ يَدِي بِيَدِكَ فَاعْفُ لِي إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ غَيْرُكَ، فَاعْفُ لِي . فَإِنِّي مُقَرَّبٌ بِذُنُوبِي عَلَى نَفْسِي، وَلَا يَدْفَعُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ غَيْرُكَ . پس سر بردارد و چون بایستد دعا کند آنچه بخواهد.

آنگاه دو رکعت نماز گزارد و بخواند:

اللَّهُمَّ أَنْتَ ثَقَنِي فِي كُلِّ كُرْبَةٍ وَأَنْتَ رَجَائِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ، وَأَنْتَ لِي فِي كُلِّ أَمْرٍ نَزَلَ بِي ثِقَةٌ وَعَيْدَةٌ، كَمْ مِنْ كَرْبٍ يَضْعُفُ عَنْهُ الْفُؤَادُ، وَتَقَلُّ فِيهِ الْحِيلَةُ، وَيَخْذُلُ عَنْهُ الْقَرِيبُ (الصَّدِيقُ) وَيَشْمَتُ بِهِ الْعَدُوُّ، وَتُعِينِنِي فِيهِ الْأُمُورُ، أَنْزَلْتَهُ بِكَ، وَشَكَوْتُهُ إِلَيْكَ، رَاغِبًا إِلَيْكَ فِيهِ عَمَّنْ سِوَاكَ، فَفَرَّجْتَهُ وَكَشَفْتَهُ (وَكَفَيْتَهُ) فَأَنْتَ وَلِيُّ كُلِّ نِعْمَةٍ، وَصَاحِبُ كُلِّ حَاجَةٍ، وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ، لَكَ الْحَمْدُ كَثِيرًا، وَلَكَ الْمُنُّ فَاضِلًا .

آنکاه دو رکعت نماز گزارد و بخواند:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَنْزِلُ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مَا شِئْتَ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْزِلْ عَلَيَّ وَعَلَى إِخْوَانِي وَأَهْلِي وَجِيرَانِي بِرَكَاتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَالرِّزْقِ الْوَاسِعِ، وَآكْفِنَا الْمَيُّونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَرْزُقْنَا مِنْ حَيْثُ نَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا نَحْتَسِبُ، وَاحْفَظْنَا مِنْ حَيْثُ نَحْتَفِظُ، وَمِنْ حَيْثُ لَا نَحْتَفِظُ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْنَا فِي جِوَارِكَ وَحِزِّكَ، عَزَّ جَارُكَ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ.

آنکاه دو رکعت نماز گزارد و بخواند:

يَا اللَّهُ يَا وَلِيَّ الْعَافِيَةِ وَالْمَنَّانِ بِالْعَافِيَةِ وَرَازِقِ الْعَافِيَةِ وَالْمُنْعِمِ بِالْعَافِيَةِ وَالْمُتَفَضِّلِ بِالْعَافِيَةِ عَلَيَّ وَعَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ، رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ لَنَا فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَأَرْزُقْنَا الْعَافِيَةَ وَدَوَامَ الْعَافِيَةِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

آنکاه دو رکعت نماز گزارد و بخواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسَعَتْ كُلَّ شَيْءٍ، وَبِقُدْرَتِكَ الَّتِي قَهَرَتْ كُلَّ شَيْءٍ، وَبِجَبْرُوتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ، وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي لَا يَقُومُ لَهَا شَيْءٌ، وَبِعَظَمَتِكَ الَّتِي مَلَأَتْ كُلَّ شَيْءٍ، وَبِعِلْمِكَ الَّذِي أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ، وَبِوَجْهِكَ الْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ، وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَضَاءَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ، يَا نُورُ يَا نُورُ، يَا أَوَّلَ الْأَوَّلِينَ، وَيَا آخِرَ الْآخِرِينَ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ، يَا اللَّهُ يَا رَحِيمُ، يَا اللَّهُ يَا أَعُوذُ بِكَ مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي تُحْدِثُ النِّقَمَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي تَحْبِسُ الْقَسِيمَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي تَمْنَعُ الْقَضَاءَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ

الدُّنُوبِ الَّتِي تُنَزِّلُ الْبَلَاءَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الدُّنُوبِ الَّتِي تُدِيلُ الْأَعْدَاءَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الدُّنُوبِ الَّتِي تَحْسِبُ الدُّعَاءَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الدُّنُوبِ الَّتِي تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الدُّنُوبِ الَّتِي تَقْطَعُ الرَّجَاءَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الدُّنُوبِ الَّتِي تُورِثُ الشَّقَاءَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الدُّنُوبِ الَّتِي تُظْلِمُ الْهَوَاءَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الدُّنُوبِ الَّتِي تَكْشِفُ الْغِطَاءَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الدُّنُوبِ الَّتِي تَحْسِبُ غَيْثَ السَّمَاءِ.

آنگاه دو رکعت نماز گزارد و بخواند:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ حَفِظْتَ الْغُلَامِينَ لِصِيْلَاحِ أَبِيهِمَا، وَدَعَاكَ الْمُؤْمِنُونَ فَقَالُوا: «رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ» (١) اللَّهُمَّ إِنِّي أُنشِدُكَ بِرَحْمَتِكَ، وَأُنشِدُكَ بِنَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ، وَأُنشِدُكَ بِعَلِيِّ وَفَاطِمَةَ، وَأُنشِدُكَ بِحَسَنِ وَحُسَيْنِ صِيْلَمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ، وَأُنشِدُكَ بِأَسْمَائِكَ وَأَرْكَانِكَ كُلِّهَا، وَأُنشِدُكَ بِأَسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ، الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ لَمْ تَرُدَّ مَا كَانَ أَقْرَبَ مِنْ طَاعَتِكَ، وَأَبْعَدَ مِنْ مَعْصِيَتِكَ، وَأَوْفَى بِعَهْدِكَ، وَأَقْضَى لِحَقِّكَ فَاسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُشْطِنِي لَهُ وَأَنْ تَجْعَلَنِي لَكَ عَبْدًا شَاكِرًا، تَجِدُ مِنْ خَلْقِكَ مَنْ تُعَذِّبُهُ غَيْرِي، وَلَا أَجِدُ مَنْ يَغْفِرُ لِي إِلَّا أَنْتَ، أَنْتَ عَنِّ عَذَابِي غَنِيٌّ، وَأَنَا إِلَى رَحْمَتِكَ فَقِيرٌ، أَنْتَ مَوْضِعُ كُلِّ شَاكِرٍ، وَشَاهِدُ كُلِّ نَجْوَى، وَمُنْتَهَى كُلِّ حَاجَةٍ فَاسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَعْصِمَنِي بِطَاعَتِكَ عَنِ مَعْصِيَتِكَ، وَبِمَا أَحْبَبْتَ عَمَّا كَرِهْتَ، وَبِالْإِيمَانِ عَنِ الْكُفْرِ، وَبِالْهُدَى عَنِ الضَّلَالَةِ، وَبِالْيَقِينِ عَنِ الرَّيْبِ، وَبِالْأَمَانَةِ عَنِ الْخِيَانَةِ، وَبِالْصِّدْقِ عَنِ الْكِذْبِ، وَبِالْحَقِّ عَنِ الْبَاطِلِ، وَبِالتَّقْوَى عَنِ الْإِثْمِ وَبِالْمَعْرُوفِ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَبِالذِّكْرِ عَنِ النِّسْيَانِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَعَافِنِي مَا أَحْبَبْتَنِي،

وَالْهَمْنِي الشُّكْرَ عَلَى مَا أَعْطَيْتَنِي، وَكُنْ بِي رَحِيمًا، وَعَلَيَّ عَطُوفًا يَا كَرِيمُ پس سجده کند و در سجده بخواند: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ عَن ظُلْمِي وَجُزْمِي بِحِلْمِكَ وَجُودِكَ يَا رَبُّ يَا كَرِيمُ، يَا مَنْ لَا يُحَيِّبُ سَائِلُهُ وَلَا يَنْقُذُ نَائِلُهُ، يَا مَنْ عَلَا فَلَاشَيْءَ فَوْقَهُ وَيَا مَنْ دَنَا فَلَاشَيْءَ دُونَهُ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ.

پس دو رکعت نماز گزارد و بخواند:

يَا عِمَادَ مَنْ لَا عِمَادَ لَهُ، وَيَا ذُخْرَ مَنْ لَا ذُخْرَ لَهُ، وَيَا سَيِّدَ مَنْ لَا سَيِّدَ لَهُ، وَيَا حِزْزَ مَنْ لَا حِزْزَ لَهُ، وَيَا غِيَاثَ مَنْ لَا غِيَاثَ لَهُ (وَيَا كَنْزَ مَنْ لَا كَنْزَ لَهُ، وَيَا عِزَّ مَنْ لَا عِزَّ لَهُ) يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ، يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ، يَا عَوْنَ الضُّعْفَاءِ، يَا كَنْزَ الْفُقَرَاءِ، يَا عَظِيمَ الرَّجَاءِ، يَا مُنْقِذَ الْعَرْقَى يَا مُنْجِيَ الْهَلْكَى، يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ، يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ، أَنْتَ الَّذِي سَجَدَ لَكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَنُورُ النَّهَارِ، وَضَوْءُ الْقَمَرِ وَشُعَاعُ الشَّمْسِ، وَخَفِيفُ الشَّجَرِ وَدَوِيُّ الْمَاءِ، يَا اللَّهُ، يَا اللَّهُ، يَا اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ يَا رَبَّاهُ يَا اللَّهُ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَافْعَلْ بِنَا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ، وَنَجِّنَا مِنَ النَّارِ بَعْفُوكَ، وَادْخُلْنَا الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ، وَزَوِّجْنَا مِنَ الْحُورِ الْعِينِ بِجُودِكَ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَدَعَا كُنْد.

آنگاه دو رکعت نماز گزارد و بخواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمَائِكَ الْكَرِيمَةِ الْحَمِيدَةِ الَّتِي إِذَا وُضِعَتْ عَلَى الْأَشْيَاءِ ذَلَّتْ لَهَا، وَإِذَا طُلِبَتْ بِهَا الْحَسَنَاتُ أُدْرِكَتْ، وَإِذَا أُرِيدَ بِهَا صِرْفُ السَّيِّئَاتِ صُرِفَتْ، وَأَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ التَّامَاتِ الَّتِي لَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفَدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ -عَزَّ وَجَلَّ- عَزِيزٌ حَكِيمٌ، يَا

حَتَّىٰ يَا قَيُّوْمُ يَا كَرِيْمُ، يَا عَلِيُّ يَا عَظِيْمُ، يَا أَبْصَرَ الْمُبْصِرِيْنَ، وَيَا أَسْمَعَ السَّمَاعِيْنَ وَيَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِيْنَ وَيَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِيْنَ وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ

أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ، وَأَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلَىٰ مَا تَشَاءُ، وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ أَحَاطَ بِهِ عِلْمُكَ، وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ حَرْفٍ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابٍ مِنْ كُتُبِكَ وَبِكُلِّ اسْمٍ دَعَاكَ بِهِ أَحَدٌ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَرُسُلِكَ وَأَنْبِيَائِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ. وَدَعَا كُنْدَ أَنْجِهِ خَوَاهِد.

آنگاه دو رکعت نماز گزارد و بخواند:

سُبْحَانَ مَنْ أَكْرَمَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، سُبْحَانَ مَنْ انْتَجَبَ مُحَمَّدًا، سُبْحَانَ مَنْ انْتَجَبَ عَلِيًّا، سُبْحَانَ مَنْ خَصَّ الْحَسَنَ وَ الْحُسَيْنَ عَلَيْهِمَا السَّلَامَ سُبْحَانَ مَنْ فَطَمَ بِفَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامَ مِنْ أَحَبِّهَا مِنَ النَّارِ، سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِأَذْنِهِ، سُبْحَانَ مَنْ اسْتَتَعَبَدَ أَهْلَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بِوَلَايَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ الْجَنَّةَ لِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، سُبْحَانَ مَنْ يُورِثُهَا مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ وَشِيَعَتَهُمْ، سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ النَّارَ مِنْ أَجْلِ أَعْدَاءِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، سُبْحَانَ مَنْ يَمْلِكُهَا مُحَمَّدًا وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ شِيَعَتَهُمْ، سُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ وَ مَا سَكَنَ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يَتَّبِعِي اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ كَمَا يَتَّبِعِي اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ كَمَا يَتَّبِعِي اللَّهُ، سُبْحَانَ اللَّهِ كَمَا يَتَّبِعِي اللَّهُ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ كَمَا يَتَّبِعِي اللَّهُ، وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ عَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ حَتَّىٰ يَرْضَى اللَّهُ

اللَّهُمَّ مِنْ آيَادِكَ عَلَيَّ وَ هِيَ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ تُحْصَى، وَ مِنْ نِعْمِكَ عَلَيَّ وَ هِيَ أَجَلُّ مِنْ أَنْ تُغَادَرَ أَنْ يَكُونَ عَيْدُوكَ وَ لَا صَبْرَ لِي عَلَىٰ أَنَاتِكَ فَعَجِّلْ هَلَاكَهُمْ وَ بَوَارَهُمْ وَ دِمَارَهُمْ.

آنگاه دو رکعت نماز گزارد و بخواند:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَانُ الرَّحِيمُ إِنِّي أَعْتَمِدُ إِلَيْكَ فِي دَارِ الدُّنْيَا
 إِنِّي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ، وَأَنَّ الدِّينَ كَمَا شَرَعْتَ وَالْأَسْلَامَ كَمَا
 وَصَّيْتَهُ، وَالْكِتَابَ كَمَا أَنْزَلْتَ وَالْقَوْلَ كَمَا حَدَّثْتَ وَأَنَّكَ أَنْتَ أَنْتَ اللَّهُ الْحَقُّ الْمُبِينُ، جَزَى اللَّهُ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ
 آلِهِ وَسَلَّمَ خَيْرَ الْجَزَاءِ وَحَيَّا اللَّهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ بِالسَّلَامِ

باز دو رکعت نماز گزارد و بخواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَدِينُكَ بِطَاعَتِكَ وَوِلَايَتِكَ، وَوِلَايَةِ رَسُولِكَ، وَوِلَايَةِ الْأَيْمَةِ مِنْ أَوْلِيهِمْ إِلَى اخِرِهِمْ وَنَامَ أَنهَا رَا ببرد

و بگوید: اَدِينُكَ بِطَاعَتِهِمْ وَوِلَايَتِهِمْ، وَالرِّضَا بِمَا فَضَّلْتُهُمْ بِهِ، غَيْرِ مُنْكَرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ، عَلَى مَعْنَى مَا أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ، عَلَى حُدُودِ مَا
 آتَانَا مِنْهُ وَمَا لَمْ يَأْتِنَا، مُؤْمِنٌ مُقَرَّرٌ بِذَلِكَ، مُسَلِّمٌ رَاضٍ بِمَارَضَتَيْتَ بِهِ يَارَبُّ أُرِيدُ بِهِ وَجْهَكَ وَالذَّارَ الْآخِرَةَ، مَرْهُوبًا وَمَرْغُوبًا إِلَيْكَ فِيهِ
 فَأَحْيَيْتَنِي مَا أَحْيَيْتَنِي عَلَيْهِ، وَأَمْتَنِي إِذَا أَمْتَنِي عَلَيْهِ، وَابْعَثْنِي إِذَا بَعَثْتَنِي عَلَيْهِ وَإِنْ كَانَ مِنِّي تَقْصِيرٌ فِيمَا مَضَى، فَعَانِي أَتُوبُ إِلَيْكَ مِنْهُ،
 وَأَرْغُبُ إِلَيْكَ فِيمَا عِنْدَكَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَعْصِمَنِي مِنْ مَعَاصِيكَ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا مَا أَحْيَيْتَنِي، وَلَا أَقَلَّ مِنْ ذَلِكَ
 وَلَا أَكْثَرَ، إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمْتَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَعْصِمَنِي بِطَاعَتِكَ حَتَّى تَتَوَفَّانِي عَلَيْهَا، وَأَنْتَ عَنِّي
 رَاضٍ، وَأَنْ تَخْتِمَ لِي بِالسَّعَادَةِ وَلَا تُحَوِّلْنِي عَنْهَا أَبَدًا، وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ

پس به سجده رود و در سجده بخواند: سَجَدَ وَجْهِي الْبَالِي الْفَانِي لَوْجْهِكَ

الدَّائِمِ الْبَاقِي، سَيَجِدُ وَجْهِي الذَّلِيلَ لَوْجْهِكَ الْعَزِيزِ، سَيَجِدُ وَجْهِي الْفَقِيرَ لَوْجْهِكَ الْعَظِيمِ الْعَنِيِّ الْكَرِيمِ. رَبِّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ مِمَّا كَانَتْ، وَأَسْتَغْفِرُكَ مِمَّا يَكُونُ، رَبِّ لَا تُجْهِدْ بِلَانِي، رَبِّ لَا تُسَيِّئْ قَضَائِي، رَبِّ لَا تُشْمِتْ بِي أَعْدَائِي، رَبِّ إِنَّهُ لَا دَافِعَ وَلَا مَانِعَ إِلَّا أَنْتَ، رَبِّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ، وَبَارِكْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ سَطَوَاتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نِقَمَاتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَمِيعِ غَضَبِكَ وَسَخَطِكَ، سُبْحَانَكَ أَنْتَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ.

پس سر بردارد و به دعا مشغول گردد.

در ده شب آخر ماه رمضان، هر شب سی رکعت به این کیفیت به جا می آورد.

۳) در شبهای قدر، یعنی شبهای نوزدهم، بیست و یکم و بیست و سوم هر شب یکصد رکعت نافله می خوانند، بعد از هر دو رکعت سلام دهد.

در این سه شب نافله های بیست رکعتی و سی رکعتی ساقط است.

و لذا بیست رکعت شب نوزدهم و سی رکعت شب بیست و یکم و بیست و سوم که مجموعاً هشتاد رکعت می شود ساقط می گردد،

پس آنها را در چهار جمعه ماه رمضان به شرح زیر انجام دهد:

۴) هر جمعه ده رکعت به شرح زیر بخواند:

۱. چهار رکعت نماز امیر المؤمنین علیه السلام، در هر رکعت یک حمد و پنجاه مرتبه سوره «قل هو الله احد» با دعاهایی که پس از اتمام آن خوانده می شود. (۱)

۲. دو رکعت نماز حضرت فاطمه زهرا علیها السلام، در رکعت اول یکبار حمد و یکصد بار سوره «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ» و در رکعت دوم یکبار حمد و یکصد بار سوره «قل هو الله احد»، بعد از سلام تسبیح حضرت فاطمه و دعاهایی که ماثور است. (۲)

۳. چهار رکعت نماز جعفر طیار با دو سلام، در رکعت اول حمد و سوره «إِذَا

۱- شیخ طوسی، مصباح المجتهد، ص ۲۹۲ و ۳۰۱.

۲- شیخ طوسی، مصباح المجتهد، ص ۲۹۲ و ۳۰۱.

زلزله»، در رکعت دوم حمد و سوره «والعادیات»، در رکعت سوم حمد و سوره «إذا جاء نصر الله» و در رکعت چهارم حمد و سوره «قل هو الله أحد» و در هر رکعت هفتاد و پنج مرتبه تسبیحات اربعه «سبحان والحمد لله ولا اله الا الله والله أكبر» به این شرح: پانزده مرتبه پیش از رکوع، ده مرتبه در حال رکوع، ده مرتبه بعد از رکوع، ده مرتبه در سجده اول، ده مرتبه بعد از سجده، ده مرتبه در سجده دوم و ده مرتبه بعد از سجده دوم، که جمعا هفتاد و پنج مرتبه و در چهار رکعت سیصد مرتبه می باشد.

با دعاهایی که در سجده آخر و بعد از سلام مأثور است. (۱)

(۵) و در آخرین شب جمعه بیست رکعت، که بعد از هر دو رکعت سلام می دهد، و در هر رکعت، یک حمد و پنجاه مرتبه سوره «قل هو الله أحد» همانند نماز امیر مؤمنان علیه السلام .

(۶) و در آخرین شب شنبه ماه رمضان بیست رکعت، که بعد از هر دو رکعت سلام می دهد، و در همه آن ده نماز دو رکعتی، در رکعت اول بعد از حمد یکصد مرتبه سوره «إنا أنزلناه فی لیل القدر» و در رکعت دوم بعد از حمد یکصد مرتبه سوره «قل هو الله أحد» می خواند، همانند نماز حضرت فاطمه علیها السلام .

این نمازها جمعا هزار رکعت شد، که به شیوه یاد شده در طول سی شب ماه رمضان خوانده می شود. (۲)

۱- شیخ طوسی، مصباح المجتهد، ص ۳۰۴.

۲- شیخ طوسی، مصباح المجتهد، ص ۵۴۲ - ۵۵۴.

آداب سحور ماه رمضان

از دانشمند فرزانه ای شنیدم که می گفت: هر کس به هنگام سحر چون از خواب بیدار شد، بدون اینکه با کسی سخن بگوید، اگر وضو گرفته دو رکعت نماز بخواند، دو صف فرشته در پشت سر او به صف ایستاده نماز می گذارند.

برای کسی که می خواهد روزه بگیرد مستحب است که برای سحری خوردن برخیزد و سحری بخورد، اگرچه فقط خرما باشد و در ماه رمضان تأکید فراوان شده است.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: سحور خوردن مایه برکت است.

و فرمود: امت من هرگز سحور را ترک نکنند، اگرچه فقط یک عدد خرما باشد. (۱)

و در حدیثی فرمود: حتما سحری بخورید، اگرچه یک جرعه آب باشد. (۲)

و در حدیث دیگری فرمود: با سحری خوردن خود را برای روزه داری تقویت کنید و با خواب قیلوله (خواب نیمروز) خود را برای شب زنده داری نیرومند سازید. (۳)

امیر مؤمنان علیه السلام از رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم روایت کرده که فرمود: خداوند مَنان و فرشتگان بر کسانی که سحری می خورند و در هنگام سحر استغفار می کنند، درود می فرستند، پس سحری بخورید، اگرچه فقط یک شربت آب باشد. (۴)

امام صادق علیه السلام می فرماید: بهترین وقتی که در آن خدا را می خوانید سحر گاهان می باشد، چنانکه خداوند می فرماید: «وبالاسحار هم يستغفرون» (۵): «آنان به هنگام سحر طلب مغفرت می کنند». (۶)

۱- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۹۵.

۲- شیخ طوسی، تهذیب الاحکام، ج ۴، ص ۱۹۷ و ۱۹۹.

۳- شیخ طوسی، تهذیب الاحکام، ج ۴، ص ۱۹۷ و ۱۹۹.

۴- شیخ صدوق، المقنع، ص ۲۰۴.

۵- سوره ذاریات، آیه ۱۸.

۶- مجلسی، بحار الانوار، ج ۸۷، ص ۱۶۵.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم در وصیت خود به امیرمؤمنان علیه السلام فرمود: یا علی، مقداری از شب به نماز پردازد، اگرچه به مقدار دوشیدن گوسفند باشد، و در سحر گاهان به نیایش پردازد، که در آن وقت دعایت بر نمی گردد، که خداوند می فرماید:

«والمستغفرین بالاسحار»^(۱): «استغفار کنندگان در سحر گاهان»^(۲).

امام باقر علیه السلام فرمود: خداوند دوست دارد در میان بندگان مؤمنش کسانی را که زیاد دعا کنند، پس بر شما باد دعا کردن به هنگام سحر گاهان تا طلوع خورشید، که آن ساعتی است که درهای آسمان در آن ساعت گشوده می شود، نسیمهای رحمت می وزد، ارزاق در آن ساعت تقسیم می شود و حاجتهای بزرگ در آن برآورده شود.^(۳)

چقدر شایسته است که انسان در آن هنگام گناهانش را به یاد آورده از خوف خدا اشک بریزد، که امام صادق علیه السلام می فرماید:

برای هر چیزی وزن و پیمانه ای هست، به جز اشک، که قطره ای از آن می تواند دریایی از آتش را خاموش کند، دیده ای که اشک آلود شود ذلت و زبونی بر چهره اش نشیند و چون اشکش به صورتش سرازیر شود خداوند آتش جهنم را بر او حرام کند، و اگر در میان امتی یک نفر از ترس خدا اشک بریزد، خداوند به آن امت ترحم فرماید.^(۴)

برای سحر گاهان در شبهای ماه رمضان دعاها بسیار زیادی از معصومین علیهم السلام رسیده که یکی از مهم ترین آنها دعای «ابو حمزه ثمالی» است که از امام زین العابدین علیه السلام روایت کرده که آن حضرت همه شب را به نماز می پرداخت، چون وقت سحر می رسید این دعا را می خواند:

إِلَهِي لَا تُؤَدِّبْنِي بِعُقُوبَتِكَ، وَلَا تَمَكِّرْ بِي فِي حِيلَتِكَ، مِنْ أَيْنَ لِي الْخَيْرُ يَا

۱- سوره آل عمران، آیه ۱۵.

۲- طبرسی، مکارم الاخلاق، ص ۲۹۴.

۳- شیخ صدوق، ثواب الاعمال، ص ۱۶۱.

۴- شیخ صدوق، ثواب الاعمال، ص ۱۶۷.

رَبِّ وَلَا يُوجَدُ إِلَّا مِنْ عِنْدِكَ؟ وَمِنْ أَيْنَ لِي النَّجَاءُ وَلَا تَسْتَطَاعُ إِلَّا بِكَ؟ لَا الَّذِي أَحْسَنَ اسْتَعْنَى عَنْ عَوْنِكَ وَرَحْمَتِكَ، وَلَا الَّذِي
أَسَاءَ وَاجْتَرَأَ عَلَيْكَ وَلَمْ يُؤْصِكَ خَرَجَ عَنْ قُدْرَتِكَ، يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ (به قدر يك نفس بگويد)

بِعْكَ عَرَفْتِكَ، وَأَنْتَ دَلَلْتَنِي عَلَيَّكَ، وَدَعَوْتَنِي إِلَيْكَ، وَلَوْ لَا أَنْتَ لَمْ أَدْرِ مَا أَنْتَ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ فَيَجِيبُنِي، وَإِنْ كُنْتُ
بَطِينًا حِينَ يَدْعُونِي، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَسْأَلُهُ فَيُعْطِينِي، وَإِنْ كُنْتُ بَخِيلًا حِينَ يَسْتَقْرِضُنِي، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أُنَادِيهِ كُلَّمَا شِئْتُ
لِحَاجَتِي، وَأَخْلُو بِهِ حَيْثُ شِئْتُ لِسِرِّي بَعِيرٍ شَفِيعٍ فَيَقْضِي لِي حَاجَتِي، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ وَلَا أَدْعُو غَيْرَهُ، وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَمْ
يَسْتَجِبْ لِي دُعَائِي.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَرْجُوهُ وَلَا أَرْجُو غَيْرَهُ، وَلَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ رَجَائِي. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَكَلَنِي إِلَيْهِ فَأَكْرَمَنِي، وَلَمْ يَكِلْنِي إِلَى
النَّاسِ فَيَهِينُونِي. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَحَبَّبَ إِلَيَّ، وَهُوَ غَنِيٌّ عَنِّي، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ عَنِّي حَتَّى كَانِي لَا ذَنْبَ لِي، فَزَبَّ لِي، فَزَبَّ لِي
شَيْءٌ عِنْدِي، وَاحَقُّ بِحَمْدِي. اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ إِلَيْكَ مُشْرَعَةً، وَمَنَاهِلَ الرَّجَاءِ لَدَيْكَ مُتْرَعَةً، وَالْإِسْتِعَانَةَ بِفَضْلِكَ لِمَنْ
أَمْلَكَ مَبَاحَهُ، وَأَبْوَابَ الدُّعَاءِ إِلَيْكَ لِلصَّارِحِينَ مَفْتُوحَةً.

وَأَعْلَمُ أَنَّكَ لِلرَّاجِينَ بِمَوْضِعِ إِجَابَةٍ، وَلِلْمَلْهُوفِينَ بِمَرْصِدِ إِغَاثَةٍ، وَأَنَّ فِي اللَّهْفِ إِلَى جُودِكَ، وَالرِّضَا بِقَضَائِكَ عَوْضًا مِنْ مَنَعِ
الْبَاطِلِينَ، وَمَنْدُوحَةً عَمَّا فِي أَيْدِي الْمُسْتَأْثَرِينَ، وَأَنَّ الرَّاحِلَ إِلَيْكَ قَرِيبُ الْمَسَافَةِ.

وَأَنَّكَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ تَحْجُبَهُمُ الْأَعْمَالُ دُونَكَ.

وَقَدْ قَصَّيْتُ إِلَيْكَ بِطَلْبَتِي، وَتَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِحَاجَتِي، وَجَعَلْتُ بِكَ اسْتِغَاثَتِي، وَبِدُعَائِكَ تَوَسَّلْتُ مِنْ غَيْرِ اسْتِحْفَاقٍ لِاسْتِمَاعِكَ
مِنِّي، وَلَا

استِجَابِ لِعَفْوِكَ عَنِّي، بَلْ لِنَفْتِي بِكَرَمِكَ، وَسَيَكُونِي إِلَى صِدْقِ وَعْدِكَ، وَلِجَائِي إِلَى الْإِقْرَارِ بِتَوْحِيدِكَ، وَيَقِينِي بِمَعْرِفَتِكَ مِنِّي أَنْ لَا رَبَّ لِي غَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَحَدِّكَ لِشَرِيكَ لَكَ. اَللّٰهُمَّ اَنْتَ الْقَائِلُ، وَقَوْلُكَ حَقٌّ وَوَعْدُكَ صِدْقٌ: «وَأَسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا»، وَلَيْسَ مِنْ صِفَاتِكَ يَا سَيِّدِي أَنْ تَأْمُرَ بِالسُّؤَالِ وَتَمْنَعَ الْعَطِيَّةَ، وَأَنْتَ الْمَنَّانُ بِالْعَطِيَّاتِ عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِكَ، وَالْعَائِدُ عَلَيْهِمْ بِتَحْنِنِ رَأْفَتِكَ.

إِلَهِي رَبِّيْتَنِي فِي نِعْمَتِكَ وَإِحْسَانِكَ صَاحِبِهَا، وَتَوَهَّتْ بِاسْمِي كَبِيرًا، يَا مَنْ رَبَّانِي فِي الدُّنْيَا بِإِحْسَانِهِ وَتَفَضُّلِهِ وَنِعْمِهِ، وَأَشَارَ لِي فِي الْأَخْرَجِ إِلَى عَفْوِهِ وَكَرَمِهِ، مَعْرِفَتِي يَا مَوْلَايَ دَلَّتْنِي عَلَيْكَ، وَحُبِّي لَكَ شَفِيعِي إِلَيْكَ، وَأَنَا وَاثِقٌ مِنْ دَلِيلِي بِدَلَالَتِكَ، وَسَاكِنٌ مِنْ شَفِيعِي إِلَى شَفَاعَتِكَ.

أَدْعُوكَ يَا سَيِّدِي بِلِسَانٍ قَدْ أَخْرَسَهُ ذَنْبُهُ، رَبِّ أَنَا جِيكَ بِقَلْبٍ قَدْ أَوْبَقَهُ جُرْمُهُ، أَدْعُوكَ يَا رَبِّ رَاهِبًا رَاغِبًا رَاجِيًا خَائِفًا، إِذَا رَأَيْتُ مَوْلَايَ ذُنُوبِي فَرَعْتُ، وَإِذَا رَأَيْتُ كَرَمِيكَ طَمَعْتُ، فَمِنْ عَفْوَتِ فَخَيْرِ رَاحِمٍ، وَإِنْ عَيَّدْتِ فَغَيْرِ ظَالِمٍ. حُجَّتِي يَا اللَّهُ فِي جُرَاتِي عَلَى مَسْأَلَتِكَ مَعَ إِتْيَانِي مَا تَكْرَهُ جُودُكَ وَكَرَمِيكَ، وَعُيِّدْتِي فِي شِدَّتِي مَعَ قَلْبِي حَيَاتِي مِنْكَ رَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ، وَقَدْ رَجَوْتُ أَنْ لَا تُحَيِّبَ بَيْنَ ذَيْنِ وَذَيْنِ مُتَيْتِي، فَحَقِّقْ رَجَائِي، وَاسْمَعْ دُعَائِي، يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ، وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ.

عَظُمَ يَا سَيِّدِي أَمَلِي، وَسَاءَ عَمَلِي، فَاعْطِنِي مِنْ عَفْوِكَ بِمِقْسَدِ أَمَلِي، وَلَا تُؤَاخِذْنِي بِأَسْوَأِ عَمَلِي، فَإِنَّ كَرَمَكَ يَجِلُّ عَنْ مُجَازَاهِ الْمُنْذِنِينَ، وَحِلْمَكَ يَكْبُرُ عَنْ مُكَافَاهِ الْمُقْصِرِينَ، وَأَنَا يَا سَيِّدِي عَائِدٌ بِفَضْلِكَ، هَارِبٌ هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ، مُسْتَنْجِزٌ مَا وَعَدْتِ مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا، وَمَا أَنَا يَا رَبِّ وَمَا

خَطَرِي؟! هَبْنِي بِفَضْلِكَ وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ. أَيُّ رَبِّ جَلَلْنِي بِسِتْرِكَ، وَأَعْفُ عَنْ تَوْبِيخِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ، فَلَوْ اطَّلَعَ الْيَوْمَ عَلَيَّ ذَنْبِي غَيْرُكَ مَا فَعَلْتَهُ، وَلَوْ خِفْتُ تَعْجِيلَ الْعُقُوبَةِ لَأَجْتَنَبْتُهُ، لَا لِأَنَّكَ أَهْوَى النَّاطِرِينَ إِلَيَّ، وَأَخَفُ الْمُطَّلَعِينَ عَلَيَّ، بَلْ لِأَنَّكَ يَا رَبُّ خَيْرُ السَّاتِرِينَ، وَأَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ، وَأَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ، سَتَارُ الْعُيُوبِ، غَفَارُ الذُّنُوبِ، عَلَامُ الْعُيُوبِ.

تَسْتُرُ الذَّنْبَ بِكَرَمِكَ، وَتُوَخِّرُ الْعُقُوبَةَ بِجِلْمِكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى جِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ، وَعَلَى عَفْوِكَ بَعْدَ قُدْرَتِكَ.

وَيَحْمِلُنِي وَيَجَرُّنِي عَلَى مَعْصِيَتِكَ جِلْمِكَ عَنِّي، وَيَدْعُونِي إِلَى قَلْبِ الْحَيَاءِ سِتْرِكَ عَلَيَّ، وَيُسْرِعُنِي إِلَى التَّوْبِ عَلَى مَحَارِمِكَ مَعْرِفَتِي بِسَيِّئِهِ رَحْمَتِكَ، وَعَظِيمِ عَفْوِكَ، يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، يَا غَافِرَ الذَّنْبِ، يَا قَابِلَ التَّوْبِ، يَا عَظِيمَ الْمَنِّ، يَا قَدِيمَ الْإِحْسَانِ.

أَيْنَ سِتْرِكَ الْجَمِيلُ؟ أَيْنَ عَفْوِكَ الْجَلِيلُ؟ أَيْنَ فَرْجِكَ الْقَرِيبُ؟ أَيْنَ غِيَاثِكَ السَّرِيعُ؟ أَيْنَ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةُ؟ أَيْنَ عَطَايَاكَ الْفَاضِلَةُ؟ أَيْنَ مَوَاهِبِكَ الْهَنِيئَةُ؟ أَيْنَ صَنَائِعِكَ السَّيِّئَةُ؟ أَيْنَ فَضْلِكَ الْعَظِيمُ؟ أَيْنَ مَنَّكَ الْجَسِيمُ؟ أَيْنَ إِحْسَانِكَ الْقَدِيمُ؟ أَيْنَ كَرَمِكَ يَا كَرِيمُ؟ بِهِ فَاسْتَنْفِذْنِي، وَبِرَحْمَتِكَ فَحَلِّصْنِي.

يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ، يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ، لَسْنَا نَتَّكِلُ فِي النِّجَاهِ مِنْ عِقَابِكَ عَلَى أَعْمَالِنَا، بَلْ بِفَضْلِكَ عَلَيْنَا، لِأَنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَهْلُ الْمَغْفَرَةِ، تَبَدَّى بِالْإِحْسَانِ نِعْمًا، وَتَعَفَّوْا عَنِ الذَّنْبِ كَرَمًا، فَمَا نَدْرِي مَا نَشْكُرُ! أَجْمِيلُ مَا تَنْشُرُ؟ أَمْ قَبِيحُ مَا تَسْتُرُ؟ أَمْ عَظِيمُ مَا أَبْلَيْتَ وَ أَوْلَيْتَ؟ أَمْ كَثِيرُ مَا مِنْهُ نَجَّيْتَ وَعَافَيْتَ؟

يَا حَبِيبَ مَنْ تَحَبَّبَ إِلَيْكَ، وَيَا قُوَّةَ عَيْنٍ مَنْ لَازَ بِكَ وَانْقَطَعَ إِلَيْكَ، أَنْتَ الْمُحْسِنُ وَنَحْنُ الْمُسِيئُونَ، فَتَجَاوَزْ يَا رَبُّ عَنْ قَبِيحِ مَا عِنْدَنَا بِجَمِيلِ مَا عِنْدَكَ،

وَأَيُّ جَهْلٍ يَارَبِّ لَا يَسِيْرُهُ جُودُكَ؟ وَ أَى زَمَانٍ أَطَوَّلَ مِنْ أَنَاتِكَ؟ وَمَا قَدَّرَ أَعْمَالِنَا فِي جَنْبِ نِعْمِكَ؟ وَ كَيْفَ نَسِيْتَكُنْزِ أَعْمَالًا تُقَابِلُ بِهَا كَرَمِكَ؟ يَلِ كَيْفَ يَضِيْقُ عَلَى الْمُذْنِبِيْنَ مَا وَسِعَهُمْ مِنْ رَحْمَتِكَ؟ يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ، يَا بَاسِطَ الْيَدِيْنَ بِالرَّحْمَةِ. فَوَعَزَّتْكَ يَا سَيِّدِي لَوْ أَنْتَهَزْتَنِي مَا بَرَحْتُ مِنْ بَابِكَ، وَلَا كَفَفْتُ عَنْ تَمَلُّقِكَ، لِمَا أَنْتَهَى إِلَيَّ مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ، وَأَنْتَ الْفَاعِلُ لِمَا تَشَاءُ، تُعَذِّبُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ، وَ تَرْحَمُ مَنْ تَشَاءُ بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ، وَلَا تَسِيْلُ عَنْ فِعْلِكَ، وَلَا تُنَازِعُ فِي مُلْكِكَ، وَلَا تُشَارِكُ فِي أَمْرِكَ، وَلَا تُضَادُّ فِي حُكْمِكَ، وَلَا يَعْترِضُ عَلَيَّكَ أَحَدٌ فِي تَدْبِيرِكَ، لَمَكَ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِيْنَ.

يَا رَبِّ هَذَا مَقَامٌ مِنْ لَاحِزٍ بِحُكْمِكَ، وَاسْتِجَارَ بِكَرَمِكَ، وَ أَلْفَ إِحْسَانِكَ وَ نِعْمِكَ، وَأَنْتَ الْجَوَادُ الَّذِي لَا يَضِيْقُ عَفْوُكَ، وَلَا يَنْقُصُ فَضْلُكَ، وَلَا تَقِلُّ رَحْمَتُكَ، وَقَدْ تَوَقَّفْنَا مِنْكَ بِالصَّفْحِ الْقَدِيمِ، وَالْفَضْلِ الْعَظِيمِ، وَالرَّحْمَةِ الْوَاسِعَةِ، أَفْتَرَاكَ يَا رَبِّ تُخْلِفُ ظُنُونَنَا أَوْ تُحْيِيْ أَمَالِنَا؟ كَلَّا- يَا كَرِيْمٌ فَلَيْسَ هَذَا ظُنُّنَا بِحُكْمِكَ، وَلَا هَذَا طَمَعُنَا فِيكَ. يَا رَبِّ إِنَّ لَنَا فِيكَ أَمَلًا طَوِيْلًا كَثِيْرًا، إِنَّ لَنَا فِيكَ رَجَاءً عَظِيْمًا، عَصِيْبِنَاكَ وَ نَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسِيْرَ عَلَيْنَا، وَ دَعَوْنَاكَ وَ نَحْنُ نَرْجُو أَنْ تَسِيْرَ لَنَا، فَحَقَّقْ رَجَاءَنَا يَا مَوْلَانَا، فَصَدِّ عَلْمَنَا مَا نَسِيْتُوجِبُ بِأَعْمَالِنَا، وَلَكِنْ عَلْمِيْكَ فِينَا، وَعَلْمُنَا بِأَنَّكَ لَا تَصِيْرُنَا عَنْكَ، حَشْنَا عَلَى الرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَ أَنْ كُنَّا غَيْرَ مُسِيْرِيْنَ لِرَحْمَتِكَ، فَأَنْتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيْنَا، وَعَلَى الْمُذْنِبِيْنَ بِفَضْلِ سَعِيْتِكَ، فَامْنُنْ عَلَيْنَا بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ، وَجِدْ عَلَيْنَا فَإِنَّا مُحْتَاجُونَ إِلَيَّ نِيْلِكَ.

يَا غَفَّارُ بُنُورِكَ اهْتَدَيْنَا، وَبِفَضْلِكَ اسْتَعْنَيْنَا، وَبِنِعْمَتِكَ أَصْبَحْنَا وَآمَسْنَا، ذُنُوبُنَا بَيْنَ يَدَيْكَ، نَسْتَغْفِرُكَ اللَّهُمَّ مِنْهَا وَنُتُوبُ إِلَيْكَ.

تَتَحَبَّبُ إِلَيْنَا بِالنِّعَمِ وَتُعَارِضُكَ بِالذُّنُوبِ، خَيْرُكَ إِلَيْنَا نَازِلٌ، وَشَرُّنَا إِلَيْكَ صَاعِدٌ! وَلَمْ يَزَلْ وَلَا يَزَالُ مَلَكٌ كَرِيمٌ يَأْتِيكَ عَنَّا بِعَمَلٍ قَبِيحٍ، فَلَا يَمُنُّ بِكَ ذَلِكَ مِنْ أَنْ تَحُوطِنَا بِنِعْمَتِكَ وَتَتَفَضَّلَ عَلَيْنَا بِالْإِنِّكَ، فَسَبِّحَانَكَ مَا أَحْلَمَكَ وَاعْظَمَكَ وَاکْرَمَكَ، مُبْدِنَا وَمُعِيدَا، تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، وَكَرَّمَ صِنَائِعُكَ وَفِعَالُكَ. أَنْتَ إِلَهِي أَوْسَعُ فَضْلًا وَأَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُقَابِسَنِي بِفِعْلِي وَحَاطِيَّتِي، فَالْعَفْوُ الْعَفْوُ الْعَفْوُ، سَيِّدِي سَيِّدِي سَيِّدِي.

اللَّهُمَّ اشْغَلْنَا بِذِكْرِكَ، وَاعِدْنَا مِنْ سَخَطِكَ، وَأَجِرْنَا مِنْ عَذَابِكَ وَارْزُقْنَا مِنْ مَوَاهِبِكَ، وَأَنْعِمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلِكَ، وَارْزُقْنَا حَجَّ بَيْتِكَ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ، صِلْ لِمَوَاتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ، إِنَّكَ قَرِيبٌ مُجِيبٌ، وَارْزُقْنَا عَمَلًا بِطَاعَتِكَ، وَتَوْفَقًا عَلَى مِلَّتِكَ، وَسَيِّئِهِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَتِي، وَارْحَمْهُمَا كَمَا رَّبَّيَانِي صَغِيرًا وَأَجْزِهِمَا بِالْإِحْسَانِ إِحْسَانًا، وَبِالسَّيِّئَاتِ عَفْوًا وَعُفْرَانًا.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ، وَتَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا، ذَكَرْنَا وَأُنْثَانَا، صَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، حُرْنَا وَمَمْلُوكِنَا، كَذَبَ الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ وَضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا، وَخَسِرُوا خُسْرَانًا مُبِينًا.

اللَّهُمَّ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ، وَاخْتِمْ لِي بِخَيْرٍ، وَآكِنِّي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ مَنْ لَا يَرْحَمُنِي، وَاجْعَلْ عَلَيَّ مِنْكَ جُنَّةً وَاقِيَةً بَاقِيَةً، وَلَا تَسْلُبْنِي صَالِحَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ، وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ رِزْقًا وَاسِعًا حَلَالًا طَيِّبًا. اللَّهُمَّ احْرُسْنِي بِحِرَاسَتِكَ، وَاحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ، وَآكَلَاغْنِي بِكَلاَّتِكَ، وَارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ، وَزِيَارَةَ قَبْرِ

نَبِيِّكَ وَالْأَيْمَةَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، وَلَا تُخَلِّنِي يَا رَبِّ مِنْ تِلْكَ الْمَشَاهِدِ الشَّرِيفَةِ، وَالْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ.

اللَّهُمَّ تُبِّ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَعْصِيكَ، وَاللَّهُمَّ الْخَيْرَ وَالْعَمَلَ بِهِ، وَخَشِيَّتَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي كُلَّمَا قُلْتُ قَدْ تَهَيَّأْتُ وَتَعَبَّأْتُ وَقُمْتُ لِلصَّلَاةِ بَيْنَ يَدَيْكَ وَنَاجَيْتُكَ، أَلْقَيْتَ عَلَيَّ نِعَاسًا إِذَا أَنَا صَبَّيْتُ، وَسَلَبْتَنِي مُنَاجَاتِكَ إِذَا أَنَا نَاجَيْتُ، وَمَالِي كُلُّهُ قَدْ صُلِحْتُ سِرِّيَّتِي، وَقَرَّبَ مِنْ مَجَالِسِ التَّوَابِينَ مَجْلِسِي، عَرَضْتُ لِي بَلِيَّةٌ أَزَالَتْ قَدَمِي، وَحَالَتْ بَيْنِي وَبَيْنَ خِدْمَتِكَ! سَيِّدِي لَعَلَّكَ عَنِّي بِإِعْظَمِ طَرْدِنِي، وَعَنْ خِدْمَتِكَ نَحَيْتَنِي! أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مُسْتَخْفًا بِحَقِّكَ فَأَقْصَيْتَنِي! أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي مَعْرُضًا عَنْكَ فَقَلَيْتَنِي! أَوْ لَعَلَّكَ وَجَدْتَنِي فِي مَقَامِ الْكَاذِبِينَ فَرَفَضْتَنِي! أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي غَيْرَ شَاكِرٍ لِنِعْمَائِكَ فَحَرَمْتَنِي! أَوْ لَعَلَّكَ فَقَدْتَنِي مِنْ مَجَالِسِ الْعُلَمَاءِ فَخَذَلْتَنِي! أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي فِي الْغَافِلِينَ فَمِنْ رَحْمَتِكَ أَيْسَرْتَنِي! أَوْ لَعَلَّكَ رَأَيْتَنِي فِي الْمَجَالِسِ الْبَطَالِينَ فَيَبَسْتَنِي وَبَيَّهْتَنِي! أَوْ لَعَلَّكَ لَمْ تُحِبَّ أَنْ تَسْمَعَ دُعَائِي فَبَاعَدْتَنِي! أَوْ لَعَلَّكَ بِجُرْمِي وَجَرِيرَتِي كَافَيْتَنِي! أَوْ لَعَلَّكَ بِقَلْبِهِ حَيَّيْتُ مِنْكَ جَارِيَّتِي!

فَإِنْ عَفَوْتَ يَا رَبِّ، فَطَالَمَا عَفَوْتَ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ قَبْلِي، لِأَنَّ كَرَمَكَ أَيْ رَبِّ يَجُلُّ عَنِ مُجَازَاهِ الْمُؤْمِنِينَ، وَحِلْمَكَ يَكْبُرُ عَنِ مُكَافَاهِ الْمُقْصِرِينَ، وَأَنَا عَائِدٌ بِفَضْلِكَ، هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ، مُتَنَجِّزٌ مَا وَعَدْتَنِي مِنَ الصَّفْحِ عَمَّنْ أَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا، إِلَهِي أَنْتَ أَوْسَعُ فَضْلًا، وَأَعْظَمُ حِلْمًا مِنْ أَنْ تُقَايَسَنِي بِعَمَلِي، وَأَنْ تُشْتَرَلَنِي بِخَطِيئَتِي، وَمَا أَنَا يَا سَيِّدِي وَمَا خَطْرِي! هَبْنِي بِفَضْلِكَ، وَتَصَدَّقْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ، أَيْ رَبِّ جَلَلْتَنِي بِسُوءِ كَرَمِكَ، وَاعْفُ عَنِّي تَوْبِيخِي بِكَرَمِ وَجْهِكَ.

سَيِّدِي أَنَا الصَّغِيرُ الَّذِي رَبَّيْتَهُ، وَأَنَا الْجَاهِلُ الَّذِي عَلَّمْتَهُ، وَأَنَا الضَّالُّ الَّذِي هَدَيْتَهُ، وَأَنَا الْوَضِيعُ الَّذِي رَفَعْتَهُ، وَأَنَا الْخَائِفُ الَّذِي أَمَّنْتَهُ، وَأَنَا الْجَائِعُ الَّذِي أَشْبَعْتَهُ، وَأَنَا الْعَطْشَانُ الَّذِي أَرْوَيْتَهُ، وَأَنَا الْعَارِي الَّذِي كَسَوْتَهُ، وَأَنَا الْفَقِيرُ الَّذِي أَغْنَيْتَهُ، وَأَنَا الضَّعِيفُ الَّذِي قَوَّيْتَهُ، وَأَنَا الذَّلِيلُ الَّذِي أَعَزَّزْتَهُ، وَأَنَا السَّقِيمُ الَّذِي شَفَيْتَهُ، وَأَنَا السَّائِلُ الَّذِي أَعْطَيْتَهُ، وَأَنَا الْمِذْنَبُ الَّذِي سَتَرْتَهُ، وَأَنَا الْخَاطِئُ الَّذِي أَقَلْتَهُ، وَأَنَا الْقَلِيلُ الَّذِي كَثَّرْتَهُ، وَأَنَا الْمُسْتَضْعَفُ الَّذِي نَصَرْتَهُ، وَأَنَا الطَّرِيدُ الَّذِي أَوْيْتَهُ.

أَنَا يَا رَبِّ الَّذِي لَمْ أَسِيءْ بِكَ فِي الْخَلَاءِ وَلَمْ أُرَاقِبْكَ فِي الْمَلَأِ، أَنَا صَاحِبُ الدَّوَاهِي الْعُظْمَى، أَنَا الَّذِي عَلَى سَيِّدِهِ اجْتَرَأَ، أَنَا الَّذِي عَصَيْتُ جِبَارَ السَّمَاءِ، أَنَا الَّذِي أَعْطَيْتُ عَلَى جَلِيلِ الْمَعَاصِي الرُّشَا، أَنَا الَّذِي حِينَ بُشِّرْتُ بِهَا خَرَجْتُ إِلَيْهِ أَسْعَى، أَنَا الَّذِي أَمَهَلْتَنِي فَمَا ارْغَوَيْتُ، وَسَتَرْتَ عَلَيَّ فَمَا أَسِيءْ بِتَحِيَّتِي، وَعَمِلْتُ بِالْمَعَاصِي فَتَعَدَّيْتُ، وَأَسِيءْ قَطَنِي مِنْ عَيْنِكَ فَمَا بِالْأَيْتُ. فَبِحِلْمِكَ أَمَهَلْتَنِي، وَبِسِتْرِكَ سَتَرْتَنِي، حَتَّى كَأَنَّكَ أَغْفَلْتَنِي، وَمِنْ عُقُوبَاتِ الْمَعَاصِي جَنَّبْتَنِي، حَتَّى كَأَنَّكَ اسْتَحْيَيْتَنِي.

إِلَهِي لَمْ أَعْصِكَ حِينَ عَصَيْتُكَ وَأَنَا لِرُبُوبِيَّتِكَ جَاوِدٌ، وَلَا بِأَمْرِكَ مُسْتَخِفٌّ، وَلَا لِعُقُوبَتِكَ مُتَعَرِّضٌ، وَلَا لَوْعِيدِكَ مُتَهَاوِنٌ، وَلَكِنْ خَطِيئَةٌ عَرَضَتْ، وَسَوَّلَتْ لِي نَفْسِي، وَغَلَبَنِي هَوَايَ، وَأَعَانَنِي عَلَيْهَا شِقْوَتِي، وَغَرَّنِي سِتْرَكَ الْمُرْخَى عَلَيَّ، فَقَدْ عَصَيْتُكَ وَخَالَفْتُكَ بِجَهْدِي. فَالآنَ مِنْ عَذَابِكَ مَنْ يَسْتَنْقِذُنِي؟ وَمِنْ أَيْدِي الْخُصَمَاءِ غَدَا مَنْ يُخَلِّصُنِي؟ وَبِحَبْلِ مَنْ أَتَّصِلُ إِنْ أَنْتَ قَطَعْتَ حَبْلَكَ عَنِّي؟

فَوَا أَسْفَا عَلَى مَا أَحْصَى كِتَابُكَ مِنْ عَمَلِي الَّذِي لَوْلَا مَا أَرْجُو مِنْ كَرَمِكَ

وَسِعَ رَحْمَتِكَ، وَنَهَيْكَ إِيَّايَ عَنِ الْقُنُوطِ، لَقَنْطُ عِنْدَ مَا اتَذَكَّرُهَا، يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ دَاعٍ، وَأَفْضَلَ مَنْ رَجَاهُ رَاجٍ. اللَّهُمَّ بِذِمَّتِهِ
 الْإِسْلَامِ اتَّوَسَّلُ إِلَيْكَ، وَبِحُزْمَةِ الْقُرْآنِ أَعْتَمِدُ عَلَيْكَ، وَبِحُبِّي لِلنَّبِيِّ الْأُمِّيِّ، الْقُرَشِيِّ، الْهَاشِمِيِّ، الْعَرَبِيِّ، التَّهَامِيِّ الْمَكِّيِّ، الْمَدَنِيِّ،
 أَرْجُو الزُّلْفَةَ لِمَدِينِكَ، فَلَا تُوحِشِ اسْتِنَاسَ إِيْمَانِي وَلَا تَجْعَلْ ثَوَابِي ثَوَابَ مَنْ عَدِيَ سِوَاكَ، فَإِنَّ قَوْمًا آمَنُوا بِاللَّسَاتِنِ لِيَحْقِنُوا بِهِ
 دِمَاءَهُمْ، فَأَدْرَكُوا مَا آمَلُوا، وَإِنَّا آمَنَّا بِكَ بِاللَّسَاتِنِ وَقُلُوبِنَا، لِنَعْفُو عَنَّا، فَأَدْرِكْنَا مَا آمَلْنَا، وَتَبَّتْ رِجَاءُكَ فِي صُدُورِنَا، وَ «لَا تُرْغِ قُلُوبَنَا
 بَعِيدًا إِذْ هِدَيْتَنَا وَهَيْبَ لَنَا مِنْ لَمَدْنِكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ». فَوَعَزَّيْتِكَ لِمَا انْتَهَرْتَنِي مَا بَرِحْتُ عَنْ بَابِكَ، وَلَا كَفَفْتُ عَنْ
 تَمَلُّقِكَ، لِمَا أَلْهَمَ قَلْبِي مِنَ الْمَعْرِفَةِ بِكَرَمِكَ وَسِعَ رَحْمَتِكَ، إِلَى مَنْ يَذْهَبُ الْعَبْدُ إِلَّا إِلَى مَوْلَاهُ، وَإِلَى مَنْ يَلْتَجِي الْمَخْلُوقُ إِلَّا إِلَى
 خَالِقِهِ. إِلَهِي لَوْ قَرَنْتَنِي بِالْأَصِيفَادِ وَمَنْعَنِي سَيِّبِكَ مِنْ بَيْنِ الْأَشْهَادِ، وَدَلَلْتَ عَلَيَّ فُضَائِحِي عُيُونَ الْعِبَادِ، وَآمَرْتَ بِي إِلَى النَّارِ وَحَلَّتْ
 بَيْنِي وَبَيْنَ الْأَبْرَارِ، مَا قَطَعْتُ رِجَائِي مِنْكَ، وَلَا صَيْرَفْتُ وَجْهَ تَأْمِيلِي لِلْعَفْوِ عَنكَ، وَلَا خَرَجَ حُبُّكَ مِنْ قَلْبِي، أَنَا لَا أَنْسَى أَيَادِيكَ
 عِنْدِي، وَسِتْرَكَ عَلَيَّ فِي دَارِ الدُّنْيَا.

سَيِّدِي صَيِّلٌ عَلَيَّ مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ، وَأَخْرَجَ حُبَّ الدُّنْيَا مِنْ قَلْبِي، وَاجْتَمَعَ بَيْنِي وَبَيْنَ الْمُضِيظِ فِي خَيْرِيَّتِكَ مِنْ خَلْقِكَ، وَخَاتَمِ
 النَّبِيِّينَ مُحَمَّدٍ صَيِّلِي اللَّهُ عَلَيْهِ وَالْه، وَانْقَلَبْتُ إِلَى دَرَجَةِ التَّوْبَةِ إِلَيْكَ، وَاعْنَى بِالْبُكَاءِ عَلَيَّ نَفْسِي، فَفَسَدَ أَفْنِيْتُ بِمَالِ التَّسْوِيفِ وَالْأَمَالِ
 عُمْرِي، وَقَدْ نَزَلَتْ نَفْسِي مِنْزِلَةَ الْأَيْسِينَ مِنَ الْخَيْرِ، فَمَنْ يَكُونُ أَسْوَأَ حَالًا مِنِّي إِنْ أَنَا نُقِلْتُ عَلَيَّ مِثْلَ حَالِي إِلَى قَبْرِي؟ وَلَمْ أَمْهَدْهُ
 لِرَفْعَتِي، وَلَمْ أَفْرِشْهُ بِالْعَمَلِ الصَّالِحِ لَصُجْعَتِي! وَمَالِي لَا أَبْكِي؟! وَلَا أَذْرى إِلَى مَا يَكُونُ مَصِيرِي، وَارَى نَفْسِي تُخَادِعُنِي، وَأَيَّامِي
 تُخَاتِلُنِي، وَقَدْ خَفَقْتُ

عِنْدَ رَأْسِي أَجْنَحَهُ الْمَوْتِ، فَمَالِي لَا أَبْكِي! أَبْكِي لِخُرُوجِ نَفْسِي، أَبْكِي لِحُلُولِ رَمْسِي، أَبْكِي لِظُلْمَةِ قَبْرِي، أَبْكِي لِضَيْقِ لِحْدِي،
أَبْكِي لِسُؤَالِ مُنْكَرٍ وَنَكِيرٍ إِيَّايَ، أَبْكِي لِخُرُوجِي مِنْ قَبْرِي عُرْيَانًا ذَلِيلًا حَامِلًا ثِقْلِي عَلَى ظَهْرِي، أَنْظِرْ مَرَّةً عَن يَمِينِي، وَمَرَّةً عَن
شِمَالِي، إِذِ الْخَلَائِقُ فِي شَأْنٍ غَيْرِ شَأْنِي، «لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ * وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ ضَاحِكَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ * وَجُوهٌ
يَوْمَئِذٍ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ * تَرْهَقُهَا قَتَرَةٌ» وَذَلَّةً.

سَيِّدِي عَلَيْكَ مُعْتَمِدِي وَ مَعْوَلِي، وَ رَجَائِي وَ تَوَكُّلِي، وَ بِرَحْمَتِكَ تَعَلَّقِي، تُصِيبُ بِرَحْمَتِكَ مَنْ تَشَاءُ وَ تَهْدِي بِكَرَامَتِكَ مَنْ تُحِبُّ،
فَلَكِ الْحَمِيدُ عَلَى مَا نَقَيْتِ مِنَ الشُّرُوكِ قَلْبِي، وَلَكِ الْحَمِيدُ عَلَى بَسْطِ لِسَانِي. أَفَلَيْسَانِي هَذَا الْكَالُ أَشْكُرُكَ؟! أَمْ بِغَايَةِ جُهْدِي فِي
عَمَلِي أَرْضِيكَ؟! وَ مَا قَدْرُ لِسَانِي يَا رَبِّ فِي جَنْبِ شُكْرِكَ؟ وَ مَا قَدْرُ عَمَلِي فِي جَنْبِ نِعْمِكَ وَ إِحْسَانِكَ إِلَيَّ؟ إِلَّا أَنْ جُودَكَ بَسَطَ
أَمْلِي، وَ شُكْرَكَ قَبَّلَ عَمَلِي. سَيِّدِي إِلَيْكَ رَغْبَتِي، وَ مِنْكَ رَهْبَتِي، وَ إِلَيْكَ تَأْمِيلِي، قَدْ سَاقَنِي إِلَيْكَ أَمْلِي، وَ عَلَيَّكَ يَا وَاحِدِي
عَكَفْتُ هِمَّتِي، وَ فِيمَا عِنْدَكَ انْبَسَطَتْ رَغْبَتِي، وَ لَكَ خَالِصُ رَجَائِي وَ خَوْفِي، وَ بَكَ أَنْسَتْ مَحَبَّتِي، وَ إِلَيْكَ أَلْقَيْتُ بِيَدِي، وَ بِحَبْلِ
طَاعَتِكَ مَدَدْتُ رَهْبَتِي.

يَا مَوْلَايَ بِجِدِّكَ عَاشَ قَلْبِي، وَ بِمُنَاجَاتِكَ بَرَّدَتْ أَلَمَ الْخَوْفِ عَنِّي، يَا مَوْلَايَ يَا مُؤَمِّلِي يَا مُنْتَهَى سُؤْلِي، فَارْقَ بَيْنِي وَ بَيْنَ ذَنْبِي
الْمَانِعِ لِي مِنْ لُزُومِ طَاعَتِكَ، فَإِنَّمَا أَسْأَلُكَ لِتَقْدِيمِ الرَّجَاءِ لَكَ، وَ عَظِيمِ الطَّمَعِ فِيكَ الَّذِي أَوْجَبْتَهُ عَلَيَّ نَفْسِكَ مِنَ الرَّأْفَةِ وَ الرَّحْمَةِ،
فَالْأَمْرُ لَكَ وَ حَيْدَكَ، وَ الْخَلْقُ كُلُّهُمْ عِيَالُكَ وَ فِي قَبْضَتِكَ، وَ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَكَ، تَبَارَكْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ. إِلَهِي ارْحَمْنِي إِذَا
انْقَطَعَتْ حُجَّتِي، وَ كَلَّ عَن جَوَابِكَ لِسَانِي، وَ طَاشَ عِنْدَ سُؤَالِكَ إِيَّايَ لُبِّي،

فِيَا عَظِيمًا يُرْجَى لِكُلِّ عَظِيمٍ، أَنْتَ رَجَائِي فَلَا تُخَيِّبْنِي إِذَا اشْتَدَّتْ فَاقَتِي، لَا تَرُدَّنِي لِجَهْلِي، وَلَا تَمْنَعْنِي لِقَلْبِهِ صَبْرِي، وَأَعْطِنِي لِفَقْرِي،
وَارْحَمْنِي لِضَعْفِي.

سَيِّدِي عَلَيَّكَ مُعْتَمِدِي وَمُعَوَّلِي وَرَجَائِي وَتَوَكُّلِي، وَبِرَحْمَتِكَ تَعَلَّقِي وَبِفَنَائِكَ أَحْطُ رَحْلِي، وَبِجُودِكَ أَقْصِرُ طَلِبَتِي، وَبِكَرَمِكَ
أَيُّ رَبِّ أَسْتَفْتِحُ دُعَائِي، وَلَعْدَيْكَ أَرْجُو سَدَّ فَاقَتِي، وَبِعِظَمِكَ أَجْبُرُ عَيْلَتِي، وَتَحْتَ ظِلِّ عَفْوِكَ قِيَامِي، وَالِي جُودِكَ وَكَرَمِكَ أَرْفَعُ
بَصْرِي، وَالِي مَعْرُوفِكَ أَدِيمُ نَظْرِي، فَلَا تُخْرِقْنِي بِالنَّارِ وَأَنْتَ مَوْضِعُ أَمَلِي، وَلَا تُسَكِّنِي الْهَوَايَةَ فَإِنَّكَ قُرَّةُ عَيْنِي، يَا سَيِّدِي لَا تُكَذِّبْ
طَنِّي بِإِحْسَانِكَ وَ مَعْرُوفِكَ، فَإِنَّكَ ثِقْتِي، وَلَا تَحْرِمْنِي ثَوَائِكَ فَإِنَّكَ الْعَارِفُ بِفَقْرِي. إلهي إِنْ كَانَ قَدْ دَنَا أَجَلِي وَلَمْ يُقَرِّبْنِي
مِنْكَ عَمَلِي، فَقَدْ جَعَلْتَ الْأِعْتِرَافَ إِلَيْكَ بِذَنْبِي وَسَائِلَ عِلْمِي، إلهي إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِالْعَفْوِ؟ وَإِنْ عَذَّبْتَ فَمَنْ أَعْدَلُ
مِنْكَ فِي الْحُكْمِ؟ إِرْحَمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا غُرْبَتِي، وَعِنْدَ الْمَيُوتِ كُرْبَتِي، وَفِي الْقَبْرِ وَحِيدَتِي، وَفِي اللَّحْدِ وَخَشَتِي، وَإِذَا نُشِرَتْ
لِلْحِسَابِ بَيِّنَاتُ يَدَيْكَ ذُلَّ مَيُوقَفِي فَسَاعِفْ لِي مَا خَفِيَ عَلَيَّ الْأَدْمِيَيْنِ مِنْ عَمَلِي، وَأَدِّمْ لِي مَا بِهِ سَيِّئَاتِي، وَارْحَمْنِي صَبْرِي عَالِي
الْفِرَاشِ تُقَلِّبْنِي أَيُّدِي أَجْبَتِي، وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ مَمْدُودًا عَلَيَّ الْمُعْتَسِلِ يُعَسِّلُنِي صَالِحَ جِيرَتِي، وَتَحَنَّنْ عَلَيَّ مَحْمُولًا. قَدْ تَنَاوَلَ الْأَقْرَبَاءُ
أَطْرَافَ جَنَازَتِي، وَجِئْتُ عَلَيَّ مَنقُولًا. قَدْ نَزَلَتْ بِحِكْمِكَ وَحِيدًا فِي حُفْرَتِي، وَارْحَمْ فِي ذَلِكَ الْبَيْتِ الْجَدِيدِ غُرْبَتِي حَتَّى لَا أَسِيءَ تَأْنِسَ
بِغَيْرِكَ يَا سَيِّدِي، فَإِنَّكَ إِنْ وَكَلْتَنِي إِلَى نَفْسِي هَلَكْتُ.

سَيِّدِي فَبِمَنْ أَسْتَعِيثُ إِنْ لَمْ تُقَلِّبْنِي عَثْرَتِي؟ وَالِي مَنْ أَفْرَعُ إِنْ فَقَدْتُ عِنَايَتَكَ فِي ضَجْعَتِي؟ وَالِي مَنْ أَلْتَجِي إِنْ لَمْ تُنْفَسْ كُرْبَتِي؟.

سَيِّدِي مَنْ لِي وَمَنْ يَرْحَمُنِي إِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي؟ وَفَضْلَ مَنْ أُوْمَلُ إِنْ عَدِمْتُ

فَضْلِكَ يَوْمَ فَاتَتِي؟ وَالْيَ مَنْ الْفِرَارُ مِنَ الذُّنُوبِ إِذَا انْقَضَى أَجَلِي؟. سَيِّدِي لَا- تُعَذِّبْنِي وَأَنَا أَرْجُوكَ. إِلَهِي حَقِّقْ رَجَائِي، وَامِنْ خَوْفِي، فَإِنَّ كَثْرَةَ ذُنُوبِي لَا أَرْجُو فِيهَا إِلَّا عَفْوَكَ.

سَيِّدِي أَنَا أَسْأَلُكَ مَا لَا- أَسْتَحِقُّ، وَأَنْتَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ، فَاعْفِرْ لِي وَالْبَشِي نِي مِّنْ نَّظَرِكَ ثَوْبًا يُعْطَى عَلَى التَّبِعَاتِ، وَتَعْفِرْ هَالِي وَلَا أَطَالِبُ بِهَا إِنَّكَ ذُو مَنْ قَدِيمٍ، وَصَفْحٍ عَظِيمٍ، وَتَجَاوُزٍ كَرِيمٍ.

إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي تُفِيضُ سَيِّبَكَ عَلَيَّ مَنْ لَا يَسْأَلُكَ، وَعَلَى الْجَاهِدِينَ بِرُبُوبِيَّتِكَ، فَكَيْفَ سَيِّدِي بِمَنْ سَأَلَكَ وَاتَّقَنَ أَنَّ الْخَلْقَ لَكَ وَالْأَمْرَ إِلَيْكَ؟ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

سَيِّدِي عَبْدُكَ بِبَابِكَ أَقَامَتْهُ الْخِصَاصَةُ بَيْنَ يَدَيْكَ، يَفْرَعُ بَابَ إِحْسَانِكَ بِدُعَائِهِ، وَيَشِي تَعَطُّفُ جَمِيلَ نَظَرِكَ بِمَكُونِ رَجَائِهِ، فَلَا تُعْرِضُ بَوَجْهِكَ الْكَرِيمِ عَنِّي، وَاقْبَلْ مِنِّي مَا أَقُولُ، فَقَدْ دَعَوْتُكَ بِهَذَا الدُّعَاءِ، وَأَنَا أَرْجُو أَنْ لَا- تَزِدَّنِي مَعْرِفَةً مِنِّي بِرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ.

إِلَهِي أَنْتَ الَّذِي لَا يُخْفِيكَ سَائِلٌ، وَلَا- يَنْقُصُكَ نَائِلٌ، أَنْتَ كَمَا تَقُولُ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرًا جَمِيلًا، وَفَرَجًا قَرِيبًا، وَقَوْلًا- صَادِقًا، وَأَجْرًا عَظِيمًا، أَسْأَلُكَ يَا رَبُّ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ، يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ وَأَجْوَدَ مَنْ أُعْطِيَ، أَعْطِنِي سُؤْلِي فِي نَفْسِي وَأَهْلِي وَالْإِثْمِي وَالْهَلْدِي وَأَهْلِي حُزْنَاتِي وَإِخْوَانِي فِيكَ، وَأَرْغِدْ عَيْشِي، وَأَظْهِرْ مُرُوتِي، وَأَصْلِحْ جَمِيعَ أَحْوَالِي، وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ أَطَلَّتْ عُمْرُهُ، وَحَسَّنَتْ عَمَلُهُ، وَاتَّمَمَتْ عَلَيْهِ نِعْمَتُكَ، وَرَضِيَتْ عَنْهُ، وَأَحْيَيْتُهُ حَيَاةً طَيِّبَةً فِي أَدْوَمِ السُّرُورِ وَأَسْبَغَ الْكِرَامَةِ، وَأَتَمَّ الْعَيْشِ، إِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ،

وَلَا تَفْعَلْ مَا يَشَاءُ غَيْرُكَ. اللَّهُمَّ خُصَّنِي مِنْكَ بِخَاصَّةِ ذِكْرِكَ، وَلَا تَجْعَلْ شَيْئًا مِمَّا اتَّقَرَّبُ بِهِ إِلَيْكَ فِي انَاءِ اللَّيْلِ وَ اطَّرَافِ النَّهَارِ رِيَاءً وَلَا سُمْعَةً وَلَا أَشْرًا وَلَا بَطْرًا، وَاجْعَلْنِي لَكَ مِنَ الْخَاشِعِينَ.

اللَّهُمَّ اعْطِنِي السَّعَةَ فِي الرِّزْقِ، وَالْأَمْنَ فِي الْوَطَنِ، وَقُرَّةَ الْعَيْنِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ وَالْوَالِدِ وَالْمَقَامِ فِي نِعْمَتِكَ عِنْدِي، وَالصَّحَّةَ فِي الْجِسْمِ، وَالْقُوَّةَ فِي الْبَدَنِ، وَالسَّلَامَةَ فِي الدِّينِ، وَاسْتَعْمَلْنِي بِطَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَبَدًا مَا اسْتَعْمَرْتَنِي، وَاجْعَلْنِي مِنْ أَوْفَرِ عِبَادِكَ عِنْدَكَ نَصِيبًا فِي كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ وَتُنَزَّلُهُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ، وَمَا أَنْتَ مُنَزَّلُهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ مِنْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا، وَعَافِيَةٍ تُنْبِئُهَا، وَبَلِيَّةٍ تَدْفَعُهَا، وَحَسَنَاتٍ تَتَقَبَّلُهَا، وَسَيِّئَاتٍ تَتَجَاوَزُ عَنْهَا، وَارْزُقْنِي حَاجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ، وَارْزُقْنِي رِزْقًا وَسِيمًا مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ، وَاصْبِرْ عَنِّي يَا سَيِّدِي الْأَسْوَأَاءِ، وَأَقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ وَالظُّلَامَاتِ حَتَّى لَا تَأْذَى بِشَيْءٍ مِنْهُ، وَخُذْ عَنِّي بِاسْمِعِ اضْدَادِي، وَأَبْصَارِ أَعْدَائِي وَحُسَادِي وَالْبَاغِينَ عَلَيَّ، وَانصُرْنِي عَلَيْهِمْ، وَأَقِرَّ عَيْنِي، وَفَرِّحْ قَلْبِي، وَحَقِّقْ ظَنِّي، وَاجْعَلْ لِي مِنْ هَمِّي وَكَرْبِي فَرْجًا وَمَخْرَجًا. وَاجْعَلْ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ تَحْتَ قَدَمِي، وَاكْفِنِي شَرَّ الشَّيْطَانِ، وَشَرَّ السُّلْطَانِ، وَسَيِّئَاتِ عَمَلِي وَطَهَّرْنِي مِنَ الذُّنُوبِ كُلِّهَا، وَاجْزِنِي مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ، وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ، وَزَوِّجْنِي مِنَ الْخُورِ الْعَيْنِ بِفَضْلِكَ، وَالْحِقْنِي بِأَوْلِيائِكَ الصِّالِحِينَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَيُّرَارِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ، صِلْ لِمَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. إِلَهِي وَسَيِّدِي، وَعِزَّتِكَ وَجَلَالِكَ لَيْسَ طَالِبْتَنِي بِذُنُوبِي لِاطْلَابِكَ بَعْفُوكَ، وَلَيْسَ طَالِبْتَنِي بِلُؤْمِي لِاطْلَابِكَ بِكَرَمِكَ، وَلَيْسَ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ لِأَخْبِرَنَّ أَهْلَ النَّارِ بِحُبِّي لَكَ، إِلَهِي وَ

سَيِّدِي، اِنْ كُنْتُ لَا تَغْفِرُ إِلَّا لِأَوْلِيَائِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ، فَالِي مَنْ يَفْزَعُ الْمُذْتَبُونَ؟ وَإِنْ كُنْتُ لَا تُكْرِمُ إِلَّا أَهْلَ الْوَفَاءِ بِكَ، فَبِمَنْ يَسْتَعِيثُ الْمُسِيئُونَ؟.

إِلَهِي إِنْ أَدْخَلْتَنِي النَّارَ فَفِي ذَلِكَ سُرُورٌ عَدُوِّكَ، وَإِنْ أَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ فَفِي ذَلِكَ سُرُورٌ نَبِيِّكَ، وَأَنَا وَاللَّهِ أَعْلَمُ أَنَّ سُرُورَ نَبِيِّكَ أَحَبُّ إِلَيْكَ مِنْ سُرُورِ عَدُوِّكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَمَلَأَ قَلْبِي حُبًّا لَكَ، وَخَشْيَةً مِنْكَ، وَتَصَدِّيقًا بِكِتَابِكَ، وَإِيمَانًا بِكَ، وَفَرَقًا مِنْكَ، وَشَوْقًا إِلَيْكَ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ حَبِّبْ إِلَيَّ لِقَاءَكَ، وَأَخْبِبْ لِقَائِي، وَاجْعَلْ لِي فِي لِقَائِكَ الرَّاحَةَ وَالْفَرَجَ وَالْكَرَامَةَ. اللَّهُمَّ أَلْحِقْنِي بِصَالِحٍ مِنْ مَضَى، وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحٍ مَنْ بَقِيَ، وَخُذْ بِي سَبِيلَ الصَّالِحِينَ، وَأَعِنِّي عَلَى نَفْسِي بِمَا تُعِينُ بِهِ الصَّالِحِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ، وَأَخْنِمْ عَمَلِي بِأَخْسَنِهِ، وَاجْعَلْ ثَوَابِي مِنْهُ الْجَنَّةَ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَأَعِنِّي عَلَى صَالِحٍ مَا أَعْطَيْتَنِي، وَتَبَشَّرَنِي يَا رَبِّ وَلَا تُرَدَّنِي فِي سُوءٍ اسْتَنْقَدْتَنِي مِنْهُ، يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيْمَانًا لَا- أَحِلَّ لَهُ دُونَ لِقَائِكَ، أَحِبِّي مَا أَحْبَبْتَنِي عَلَيْهِ، وَتَوَفَّنِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي عَلَيْهِ، وَابْعَثْنِي إِذَا بَعَثْتَنِي عَلَيْهِ، وَابْرَأْ قَلْبِي مِنَ الرِّبَا وَالشُّكِّ، وَالسُّمْعَةِ فِي دِينِكَ حَتَّى يَكُونَ عَمَلِي خَالِصًا لَكَ.

اللَّهُمَّ أَعْطِنِي بِصِيرَةٍ فِي دِينِكَ، وَفَهْمًا فِي حُكْمِكَ، وَفِقْهًا فِي عِلْمِكَ، وَكِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِكَ، وَوَرَعًا يَحْجُزُنِي عَنِ مَعْصِيَتِكَ، وَبَيِّضْ وَجْهِي بِنُورِكَ، وَاجْعَلْ رَغْبَتِي فِيمَا عِنْدَكَ، وَتَوَفَّنِي فِي سَبِيلِكَ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَالْفَسَلِ، وَالْهَجْمِ وَالْحُزْنِ، وَالْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَالْغَفْلَةِ، وَالْقَسْوَةِ، وَالذُّلِّ، وَالْمَسْكِنَةِ، وَالْفَقْرِ، وَالْفَاقَةَ، وَكُلِّ بَلِيَّةٍ وَالْفَوَاحِشِ، مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ. وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ نَفْسٍ لَا- تَنْفَعُ، وَبَطْنٍ لَا يَشْبَعُ، وَقَلْبٍ لَا يَخْشَعُ، وَدُعَاءٍ لَا يَسْمَعُ، وَعَمَلٍ لَا يَنْفَعُ، وَصَلَاةٍ لَا تَرْفَعُ.

وَاعُوذُ بِكَ يَا رَبُّ عَلَى نَفْسِي وَوَلَدِي وَدِينِي وَمَالِي، وَعَلَى جَمِيعِ مَارَزَقْتَنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ.

اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَنْ يُجِيرَنِي مِنْكَ أَحَدٌ، وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِكَ مُلْتَجِئًا، فَلَا تَجْعَلْ نَفْسِي فِي شَيْءٍ مِنْ عَذَابِكَ، وَلَا تَرُدَّنِي بِهَلَاكِهِ، وَلَا تَرُدَّنِي بِعَذَابِ أَلِيمٍ، اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي، وَأَعْلِ ذِكْرِي، وَأَرْفَعِ دَرَجَتِي، وَحُطِّ وَزْرِي،

وَلَا تَذْكَرْنِي بِخَطِيئَتِي، وَاجْعَلْ ثَوَابَ مَجْلِسِي، وَثَوَابَ مَنْطِقِي، وَثَوَابَ دُعَائِي رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ، وَأَعْطِنِي يَا رَبُّ جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ، وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ، إِنِّي إِلَيْكَ رَاغِبٌ يَا رَبُّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ الْعَفْوَ، وَأَمَرْتَنَا أَنْ نَعْفُو عَمَّنْ ظَلَمْنَا، وَقَدْ ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا، فَاعْفُ عَنَّا فَإِنَّكَ أَوْلَى بِعَذَابِكَ مِنَّا، وَأَمَرْتَنَا أَنْ لَا نَزِدَّ سَائِلًا عَنْ آبَائِنَا، وَقَدْ جِئْتِكَ سَائِلًا، فَلَا تَرُدَّنِي إِلَّا بِقَضَاءِ حَاجَتِي، وَأَمَرْتَنَا بِالْإِحْسَانِ إِلَى مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُنَا، وَنَحْنُ أَرْقَاؤُكَ، فَاعْتِقْ رِقَابَنَا مِنَ النَّارِ.

يَا مَفْرَعِي عِنْدَ كُرْبَتِي، وَيَا غَوْثِي عِنْدَ شِدَّتِي، إِلَيْكَ فَرَعْتُ، وَبِكَ اسْتَعْتْتُ، وَبِكَ لُدْتُ، لَا أَلُوذُ بِسِوَاكَ وَلَا أَطْلُبُ الْفَرَجَ إِلَّا مِنْكَ، فَاعْتِنِي وَفَرِّجْ عَنِّي، يَا مَنْ يَقْبَلُ الْيُسِيرَ وَيَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ، اقْبَلْ مِنِّي الْيُسِيرَ وَاعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ، إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحِيمُ الْعَفُورُ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا تَبَاشَّرُ بِهِ قَلْبِي، وَيَقِينًا صَادِقًا حَتَّى أَعْلَمَ أَنَّهُ لَنْ يُصِيبَنِي إِلَّا مَا كَتَبْتَ لِي، وَرَضُّنِي مِنَ الْعَيْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

دیگری دعای امام باقر علیه السلام است که بسیار سریع الاجابه است و اسم اعظم پروردگار را دربر دارد و از گنجینه های معارف حق تعالی است، واینک متن دعاء:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِأَبْهَاءِ، وَكُلِّ بَهَائِكَ بِهِيٍّ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

بِهَائِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ، وَكُلُّ جَمَالِكَ جَمِيلٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِأَجْلَلِهِ، وَكُلُّ جَلَالِكَ جَلِيلٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا وَكُلُّ عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِأَنُورِهِ، وَكُلُّ نُورِكَ نَبِيرٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا، وَكُلُّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٌ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِأَتَمِّهَا وَكُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلِّهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ، وَكُلُّ كَمَالِكَ كَامِلٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا، وَكُلُّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزِيزَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِأَمْضَاهَا، وَكُلُّ مَشِيَّتِكَ مَاضِيَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي اسْتِطَلَّتْ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتِطِيلَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَعِهِ، وَكُلُّ عِلْمِكَ نَافِعٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاهُ، وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِيٌّ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحَبِّهَا إِلَيْكَ وَكُلُّ مَسَائِلِكَ إِلَيْكَ حَبِيبَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ، وَكُلُّ شَرَفِكَ شَرِيفٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي

أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلَّهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمًا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلَّهُ،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِإِفْخَرِهِ، وَكُلِّ مُلْكِكَ فَاحِزًّا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلَّهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عُلُوِّكَ بِأَعْلَاهُ، وَكُلِّ عُلُوِّكَ عَالٍ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعُلُوِّكَ كُلَّهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ، وَكُلِّ مَنِّكَ قَدِيمًا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلَّهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ آيَاتِكَ بِأَكْرَمِهَا وَكُلِّ آيَاتِكَ كَرِيمَةً، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِآيَاتِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّانِ وَالْجَبْرُوتِ، وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَحَدَهُ وَجَبْرُوتٍ وَحَدَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ أَسْأَلُكَ فَاجِبْنِي يَا اللَّهُ، وَافْعَلْ بِي «كَذَا وَكَذَا».

و نیز در اقبال این دعا منقول است که در سحر بخوانند

يَا عِيْدَتِي فِي كُرْبَتِي، وَيَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي، وَيَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي، وَيَا غَايَتِي فِي رَعْبَتِي، أَنْتَ السَّائِرُ عَوْرَتِي، وَالْمُؤْمِنُ رُوْعَتِي، وَالْمُقْبِلُ عَثْرَتِي، فَاعْفِرْ لِي خَطِيئَتِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خُشُوعَ الْإِيمَانِ قَبْلَ خُشُوعِ الدُّلِّ فِي النَّارِ، يَا وَاحِدٌ يَا أَحَدٌ يَا صَمَدٌ، يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، يَا مَنْ يُعْطَى مَنْ سَأَلَهُ تَحَنُّنًا مِنْهُ وَرَحْمَةً، وَيَبْتَدِئُ بِالْخَيْرِ مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ تَفَضُّلاً مِنْهُ وَكَرَمًا بِكَرَمِكَ الدَّائِمِ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَهَبْ لِي رَحْمَةً وَسَمْعَةً جَامِعَةً أَبْلُغُ بِهَا خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَغْفِرُكَ لِمَا تُبْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عِيْدْتُ فِيهِ، وَأَسْأَلُكَ تَغْفِرُكَ لِكُلِّ خَيْرٍ أَرَدْتُ بِهِ وَجَهَّكَ فَخَالَطَنِي فِيهِ مَا لَيْسَ لَكَ، اللَّهُمَّ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاعْفُ عَن ظُلْمِي وَجُزْمِي بِحِلْمِكَ وَجُودِكَ يَا كَرِيمُ، يَا مَنْ لَا يَخِيبُ سَائِلُهُ، وَلَا يَنْفُدُ نَائِلُهُ، يَا مَنْ عَلَا فَلَاشِيءٌ

فَوْقَهُ، وَدَنَى فَلَا شَيْءَ دُونَهُ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَارْحَمْنِي يَا فَالِقَ الْبَحْرِ لِمُوسَى، اللَّيْلَةَ اللَّيْلَةَ اللَّيْلَةَ، السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ،
 اللَّهُمَّ طَهِّرْ قَلْبِي مِنَ النَّفَاقِ، وَعَمَلِي مِنَ الرِّيَاءِ وَلِسَانِي مِنَ الْكِذْبِ، وَعَيْنِي مِنَ الْخِيَانَةِ، فَانْكُ تَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي
 الصُّدُورُ، يَا رَبِّ هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ النَّارِ، هَذَا مَقَامُ الْمُسِيءِ تَجِيرُ بِكَ مِنَ النَّارِ، هَذَا مَقَامُ الْمُسِيءِ تَغِيثُ بِكَ مِنَ النَّارِ، هَذَا مَقَامُ
 الْهَارِبِ إِلَيْكَ مِنَ النَّارِ، هَذَا مَقَامُ مَنْ يَبُوءُ لِمَكَ بِخَطِيئَتِهِ، وَيَعْتَرِفُ بِذَنْبِهِ، وَيَتُوبُ إِلَى رَبِّهِ، هَذَا مَقَامُ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ، هَذَا مَقَامُ
 الْخَائِفِ الْمُسِيءِ تَجِيرُ، هَذَا مَقَامُ الْمَحْزُونِ الْمَكْرُوبِ، هَذَا مَقَامُ الْمَعْمُومِ الْمَهْمُومِ، هَذَا مَقَامُ الْغَرِيبِ الْغَرِيقِ، هَذَا مَقَامُ الْمُسِيءِ تَوْحِشِ
 الْفَرِيقِ، هَذَا مَقَامُ مَنْ لَا يَجِدُ لِذَنْبِهِ غَافِرًا غَيْرَكَ، وَلَا لِضَعْفِهِ مَقْوِيًّا إِلَّا أَنْتَ، وَلَا لَهُمْ مَفْرَجًا سِوَاكَ، يَا اللَّهُ يَا كَرِيمَ، لَا تُحْرِقْ
 وَجْهِي بِالنَّارِ بَعِيدَ سَيُّجُودِي لَكَ، وَتَعْفِيرِي بِغَيْرِ مَنْ مَنَى عَلَيْكَ، بَلْ لَكَ الْحَمِيدُ وَالْمَنْ وَالْتَفَضُّلُ عَلَيَّ، ارْحَمِ أَيُّ رَبِّ أَيُّ
 رَبِّ، بَكْوَيْدِ تَأْتِيكَ نَفْسُ قَطْعِ شُودِ ضَعْفِي وَقَلَّةِ حِيلَتِي، وَرِقَّةِ جِلْدِي، وَتَبَدُّدِ أَوْصَالِي، وَتَنَاقُثِ لَحْمِي وَجِسْمِي وَجَسَدِي، وَوَحْدَتِي
 وَوَحْشَتِي فِي قَبْرِي، وَجَزَعِي مِنْ صَغِيرِ الْبَلَاءِ، أَسْئَلُكَ يَا رَبِّ قُرَّةَ الْعَيْنِ وَالْإِعْتِبَاطِ يَوْمَ الْحَسْرَةِ وَالنَّدَامَةِ، بِيَضِّ وَجْهِي يَا رَبِّ يَوْمَ
 تَسْوَدُ الْوُجُوهُ، آمَنِي مِنَ الْفَزَعِ الْأَكْبَرِ، أَسْئَلُكَ الْبُشْرَى يَوْمَ تُقَلَّبُ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ، وَالْبُشْرَى عِنْدَ فِرَاقِ الدُّنْيَا،

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَرْجُوهُ عَوْنًا لِي فِي حَيَاتِي، وَأَعُدُّهُ ذُخْرًا لِيَوْمِ فَاقَتِي، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ وَلَا أَدْعُو غَيْرَهُ، وَلَوْ دَعَوْتُ غَيْرَهُ لَخَيَّبَ
 دُعَائِي الْحَمِيدُ لِلَّهِ الَّذِي أَرْجُوهُ وَلَا أَرْجُو غَيْرَهُ، وَلَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ رَجَائِي، الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمُنْعِمِ الْمُحْسِنِ الْمُجْمِلِ الْمُفْضِلِ،
 ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، وَلِي كُلِّ نِعْمَةٍ،

وَصَاحِبُ كُلِّ حَسَنَةٍ، وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ وَقَاضِي كُلِّ حَاجَةٍ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ، وَاَرْزُقْنِي الْيَقِيْنَ وَحُسْنَ الظَّنِّ بِكَ،
 وَاثْبِتْ رَجَاءَكَ فِي قَلْبِي، وَاَقْطَعْ رَجَائِي عَمَّنْ سِوَاكَ، حَتَّى لَا- اَرْجُو غَيْرَكَ، وَلَا- اَتَّقِيَ اِلَّا- بِحُكْمِكَ، يَا لَطِيْفًا لِّمَا تَشَاءُ، اَلطُّفُ لِي فِي
 جَمِيْعِ اَحْوَالِي بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى، يَا رَبِّ اِنِّي ضَعِيْفٌ عَلٰى النَّارِ فَلَا تُعَذِّبْنِي بِالنَّارِ، يَا رَبِّ اَرْحَمِ دُعَائِي وَتَضَرُّعِي وَخَوْفِي، وَذُلِّي
 وَمَسِيْكَتِي، وَتَعْوِيْذِي وَتَلْوِيْذِي، يَا رَبِّ اِنِّي ضَعِيْفٌ عَنِ طَلْبِ الدُّنْيَا، وَاَنْتَ وَاَسْعُ كَرِيْمٌ، اَسْئَلُكَ يَا رَبِّ بِقُوَّتِكَ عَلٰى ذَلِكُكَ،
 وَقُدْرَتِكَ عَلَيْهِ، وَغِنَاكَ عَنْهُ، وَحَاجَتِي اِلَيْهِ اَنْ تَرْزُقَنِي فِي عَامِي هَذَا، وَشَهْرِي هَذَا، وَيَوْمِي هَذَا، وَسَاعَتِي هَذِهِ، رِزْقًا تُغْنِيْنِي بِهِ عَنِ
 تَكْلِفِ مَا فِي اَيْدِي النَّاسِ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ، اِنِّي رَبِّ مِنْكَ اَطْلُبُ، وَاِلَيْكَ اَرْغَبُ، وَاِيَاكَ اَرْجُو وَاَنْتَ اَهْلُ ذَلِكُكَ لَا اَرْجُو
 غَيْرَكَ، وَلَا اَتَّقِيَ اِلَّا بِكَ، يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ،

اَيُّ رَبِّ ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي وَاَرْحَمْنِي وَعَافِنِي، يَا سَامِعَ كُلِّ صَوْتٍ، وَيَا جَامِعَ كُلِّ قُوْتٍ، وَيَا بَارِيَّ النُّفُوْسِ بَعْدَ الْمَوْتِ، يَا مَنْ
 لَا- تَغْشَاهُ الظُّلُمَاتُ، وَلَا تُشْتَبِهُ عَلَيْهِ الْاَضْوَاءُ، وَلَا يَشْغُلُهُ شَيْءٌ عَنِ شَيْءٍ، اَعْطِ مُحَمَّدًا صِدْقِي اَللّٰهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهِ اَفْضَلُ مَا سِئَلُكَ،
 وَاَفْضَلُ مَا سِئَلْتُ لَهٗ، وَاَفْضَلُ مَا اَنْتَ مَسْئُوْلٌ لَهٗ اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَهَبْ لِي الْعَافِيَةَ حَتَّى تُهَيِّئَنِي الْمَعِيْشَةَ، وَاخْتِمْ لِي بِخَيْرٍ حَتَّى لَا
 تَضُرَّنِي الدُّنُوْبُ،

اَللّٰهُمَّ رَضِّنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي، حَتَّى لَا اَسْئَلُ اَحَدًا شَيْئًا، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ، وَاَفْتِحْ لِي خَزَائِنَ رَحْمَتِكَ، وَاَرْحَمْنِي
 رَحْمَةً لَا تُعَذِّبُنِي بَعْدَهَا اَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاَرْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا، لَا تُفْقِرُنِي اِلَى اَحَدٍ بَعْدَهُ سِوَاكَ،
 تَزِيْدُنِي بِذَلِكَ شُكْرًا، وَاِلَيْكَ فَاقَهُ وَفَقْرًا، وَبِكَ

عَمَّنْ سِوَاكَ غِنًا وَتَعَفُّفًا، يَا مُحْسِنُ يَا مُجْمِلُ، يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ، يَا مَلِيكَ يَا مُقْتَدِرُ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَكَفِّنِي الْمُهَمَّ كَلَّهُ، وَأَقْضِ لِي بِالْحُسَيْنِيِّ، وَبَارِكْ لِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي، وَأَقْضِ لِي جَمِيعَ حَوَائِجِي، اَللَّهُمَّ يَسِّرْ لِي مَا أَخَافُ تَعْسِيرَهُ، فَإِنَّ تَيْسِيرَ مَا أَخَافُ تَعْسِيرَهُ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ، وَسَهْلٌ لِي مَا أَخَافُ حُزُونَتَهُ، وَنَفْسٌ عَنِّي مَا أَخَافُ ضَيْقَهُ، وَكُفٌّ عَنِّي مَا أَخَافُ هَمَّهُ، وَأَصْرَفٌ عَنِّي مَا أَخَافُ بَلِيَّتَهُ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اَللَّهُمَّ اَمْلَأْ قَلْبِي حُبًّا لَكَ، وَخَشْيَةً مِنْكَ وَتَصَدِّيقًا لَكَ، وَإِيمَانًا بِكَ، وَفِرْقًا مِنْكَ، وَشَوْقًا إِلَيْكَ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اَللَّهُمَّ إِنَّ لَكَ حُقُوقًا فَتَصَدَّقْ بِهَا عَلَيَّ، وَلِلنَّاسِ قَبْلِي تَبَعَاتٌ فَتَحْمَلْهَا عَنِّي، وَقَدْ أَوْجَبْتَ لِكُلِّ ضَيْفٍ قَرِيًّا، وَأَنَا ضَيْفُكَ فَاجْعَلْ قِرَايَ اللَّيْلَةِ الْجَنَّةَ، يَا وَهَّابَ الْجَنَّةِ، يَا وَهَّابَ الْمَغْفِرَةِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ.

و نیز در اقبال و غیره مانند مصباح کفعمی رحمه الله و انیس العابدین این دعا نقل شده که: در سحرها بخوانند و آن دعای حضرت ادیس علیه السلام است، و بین ادعیه سحر افضل، و مشتمل بر مضامین عالیه، و متضمن چهل اسم از اسماء الله عزوجل می باشد، و آن دعا این است:

سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَوَارِثُهُ يَا إِلَهَ الْأَلْبِهَةِ الرَّفِيعِ جَلَالُهُ، يَا إِلَهَ الْمَحْمُودِ فِي كُلِّ فِعَالِهِ يَا رَحْمَانَ كُلِّ شَيْءٍ وَرَاحِمَهُ، يَا حَيُّ حِينَ لَا حَيَّ فِي دَيْمُومِيهِ مُلْكِهِ وَسُلْطَانِهِ وَبَقَائِهِ، يَا قَيُّومُ فَلَا شَيْءَ يَفُوتُ عِلْمَهُ، وَلَا يُؤْوِدُهُ، يَا وَاحِدُ الْبَاقِي، أَوَّلُ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرُهُ، يَا دَائِمٌ بِالْفَنَاءِ وَلَا زَوَالَ لِمُلْكِهِ يَا صَمَدٌ مِنْ غَيْرِ شَبِيهِ، وَلَا شَيْءَ كَمِثْلِهِ يَا بَارِيُّ فَلَا شَيْءَ كُفُوهُ وَلَا مَكَانَ لَوْضِفِهِ، يَا كَبِيرُ أَنْتَ الَّذِي لَا تَهْتَدِي الْقُلُوبُ لَوْضِفِ عَظَمَتِهِ، يَا بَارِيُّ النَّفُوسِ بِلَامِثَالٍ خَلَا مِنْ غَيْرِهِ، يَا زَاكِيُّ الطَّاهِرُ مِنْ كُلِّ آفَةٍ بِقُدْسِهِ يَا كَافِي الْمَوْسِعُ لِمَا خَلَقَ مِنْ عَطَايَا فَضْلِهِ، يَا نَقِيُّ مِنْ كُلِّ جَوْرِ لَمْ يَرْضَهُ وَلَمْ يُخَالِطْهُ فِعَالُهُ، يَا حَنَّانُ أَنْتَ الَّذِي

وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ، يَا مَنَّانُ ذَا الْإِحْسَانِ قَدْ عَمَّ الْخَلَائِقَ مِنْهُ، يَا دَيَّانَ الْعِبَادِ كُلِّ يَقُومُ خَاصَةً بِرَهْبَتِهِ، يَا خَالِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَكُلِّ إِلَيْهِ مَعَادُهُ، يَا رَحِيمَ كُلِّ صَدِيرٍ وَمَكْرُوبٍ وَغِيَاثَهُ وَمَعَاذَهُ، يَا تَائِمًا فَلَا تَصِفُ الْأَلْسُنُ كُنْهَ جَلَالِهِ وَمُلْكِهِ وَعِزَّهُ، يَا مُبْدِعَ الْبَدَائِعِ لَمْ يَنْبَغِ فِي إِنْشَائِهَا عَوْنًا مِنْ خَلْقِهِ، يَا عَلَّامَ الْغُيُوبِ فَلَا يُؤْوِدُهُ شَيْءٌ مِنْ حِفْظِهِ، يَا حَلِيمَ ذَا الْأَنَاءِ، فَلَا يَعْدِلُهُ شَيْءٌ مِنْ خَلْقِهِ يَا مُعِيدَ مَا أَفْنَاهُ إِذَا بَرَزَ الْخَلَائِقُ لِدَعْوَتِهِ مِنْ مَخَافَتِهِ، يَا حَمِيدَ الْفِعَالِ ذَا الْمَنِّ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ بِلُطْفِهِ، يَا عَزِيزَ الْمَنْعِ الْغَالِبِ عَلَى أَمْرِهِ فَلَا شَيْءَ يُعَادِلُهُ، يَا قَاهِرَ ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ، أَنْتَ الَّذِي لَا يُطَاقُ انْتِقَامُهُ يَا قَرِيبَ الْمُتَعَالَى فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ عُلُوُّ ارْتِفَاعِهِ يَا مُبْدِلَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ بِقَهْرِ عَزِيزِ سُلْطَانِهِ، يَا نُورَ كُلِّ شَيْءٍ وَهَيْدَاهُ، أَنْتَ الَّذِي فَلَقَ الظُّلَمَاتِ نُورَهُ، يَا قُدُّوسَ الطَّاهِرِ مِنْ كُلِّ سُوءٍ، فَلَا شَيْءَ يُعَارِضُهُ مِنْ خَلْقِهِ، يَا عَالِي الشَّامِخِ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ عُلُوُّ ارْتِفَاعِهِ يَا مُبْدِيَّ الْبُدَايَا وَمُعِيدَهَا بَعْدَ فَنَائِهَا بِقُدْرَتِهِ يَا جَلِيلَ الْمُتَكَبِّرِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَالْعَدْلُ أَمْرُهُ، وَالصِّدْقُ قَوْلُهُ (وَعَدُّهُ يَا مَحْمُودٌ فَلَا تَسْتَطِيعُ الْأَوْهَامُ كُلَّ شَأْنِهِ وَمَجْدِهِ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ ذَا الْعَدْلِ، أَنْتَ الَّذِي مَلَأَ كُلَّ شَيْءٍ عِدْلَهُ، يَا عَظِيمَ ذَا الشَّنَاءِ الْفَاخِرِ، وَذَا الْعِزِّ وَالْمَجِيدِ وَالْكَبْرِيَاءِ، فَلَا يَبْدُلُ عِزَّهُ، يَا عَجِيبَ فَلَا تَنْطِقُ الْأَلْسِنَةُ بِكُلِّ الْإِيَّةِ وَثَنَائِهِ (وَنِعْمَائِهِ) يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُلِّ كَرْبَةٍ، وَيَا مُجِيبِي عِنْدَ كُلِّ دَعْوَةٍ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ يَا رَبَّ الصَّلَاةِ عَلَى نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَمَانًا مِنْ عُقُوبَاتِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَأَنْ تَحْبِسَ عَنِّي أَبْصَارَ الظُّلَمَةِ الْمُرِيدِينَ بِي السُّوءِ، وَأَنْ تَصْرِفَ قُلُوبَهُمْ عَنِّي شَرًّا مَا يُضْجِرُونَ إِلَى خَيْرٍ مَا لَا يَمْلِكُهُ غَيْرُكَ، اللَّهُمَّ هَذَا الدُّعَاءُ، وَمِنْكَ الْإِجَابَةُ، وَهَذَا الْجُهْدُ وَعَلَيْكَ التُّكْلَانُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

و نیز در اقبال این دعا منقول است که در سحرها بخوانند و آن این است:

يَا مَفْرَعِي عِنْدَ كُرْبَتِي، وَيَا غَوْثِي عِنْدَ شِدَّتِي، إِلَيْكَ فَرَعْتُ، وَبِكَ اسْتَعْتَشْتُ وَبِكَ لُجِدْتُ، لَا الْوُدَّ بِسِوَاكَ، وَلَا أَطْلُبُ الْفَرَجَ إِلَّا مِنْكَ، فَأَغْنِنِي وَفَرِّجْ عَنِّي يَا مَنْ يَقْبَلُ الْيُسِيرَ، وَيَعْفُو عَنِ الْكَثِيرِ، اِقْبَلْ مِنِّي الْيُسِيرَ، وَاعْفُ عَنِّي الْكَثِيرَ، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِيمَانًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي، وَيَقِينًا حَتَّى أَعْلَمَ أَنَّهُ لَنْ يُصِيبَنِي إِلَّا مَا كَتَبْتَ لِي، وَرِضًا مِنَ الْعَيْشِ بِمَا قَسَمْتَ لِي، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، يَا عُجْدَتِي فِي كُرْبَتِي، وَيَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي، وَيَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي، وَيَا غَايَتِي فِي رَغْبَتِي، أَنْتَ السَّائِرُ عَوْرَتِي، وَالْأَمِينُ رَوْعَتِي، وَالْمُقِيلُ عَثْرَتِي، فَأَغْفِرْ لِي خَطِيئَتِي، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

و نیز در اقبال این تسیحات نقل شده که در سحر بخوانند:

سُبْحَانَ مَنْ يَعْلَمُ جَوَارِحَ الْقُلُوبِ، سُبْحَانَ مَنْ يُحْصِي عِدَدَ الذُّنُوبِ، سُبْحَانَ مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ، سُبْحَانَ الرَّبِّ الْوَدُودِ، سُبْحَانَ الْفَرْدِ الْوَتَرِ، سُبْحَانَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ، سُبْحَانَ مَنْ لَا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ، سُبْحَانَ مَنْ لَا يُؤَاخِذُ أَهْلَ الْأَرْضِ بِمَا لَوَانِ الْعَذَابِ، سُبْحَانَ الْحَنَانِ الْمَنَّانِ، سُبْحَانَ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ، سُبْحَانَ الْجَبَّارِ الْجَوَادِ، سُبْحَانَ الْكَرِيمِ الْحَلِيمِ، سُبْحَانَ الْبَصِيرِ الْعَلِيمِ، سُبْحَانَ الْبَصِيرِ الْوَاسِعِ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى أَقْبَالِ النَّهَارِ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى إِدْبَارِ النَّهَارِ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَلَى إِدْبَارِ اللَّيْلِ وَأَقْبَالِ النَّهَارِ، وَلَهُ الْحَمْدُ وَالْمَجْدُ وَالْعَظَمَةُ وَالْكَبْرِيَاءُ مَعَ كُلِّ نَفْسٍ وَكُلِّ طَرْفَةِ عَيْنٍ، وَكُلِّ لَمْحَةٍ سَبَقَ فِي عِلْمِهِ سُبْحَانَكَ مَلَأَ مَا أَحْصَى كِتَابُكَ، سُبْحَانَكَ زَنَهُ عَرْشُكَ، سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ سُبْحَانَكَ.

و نیز این دعا را در این وقت بخوانند که در بعضی کتب منقول است: اَعُوذُ بِجَلالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ، اَنْ يَنْقُضِيَ عَنِّي شَهْرَ رَمَضَانَ، اَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ، وَبَقِيَ لَكَ عِنْدِي تَبَعُهُ، اَوْ ذَنْبٌ تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ [يَوْمَ الْقَاكِ].

حقیر گوید: که در کتاب مفاتیح الجنان از کتاب انیس الصالحین این دعا نقل شده که در شبهای ماه رمضان بخواند ولی منافاتی ندارد.

و نیز این دعا منقول است که در سحرهای این ماه بخوانند:

إِلَهِي وَقَفَ السَّيِّئُونَ بِبَابِكَ وَ لَأَذَ الْفُقَرَاءُ بِجَنَابِكَ وَوَقَفَتْ سَيْفِيْنُهُ الْمَسَاكِيْنَ عَلَى سَاحِلِ بَحْرِ كَرَمِكَ يَرْجُونَ الْجَوَازَ إِلَى سَاحِي رَحْمَتِكَ وَ نِعْمَتِكَ، إِلَهِي إِنْ كُنْتَ لَا تَرْحَمُ فِي هَذَا الشَّهْرِ الشَّرِيفِ إِلَّا لِمَنْ أَخْلَصَ لَكَ فِي صِيَامِهِ وَ قِيَامِهِ فَمَنْ لِلْمُذْنِبِ الْمُقْصِرِ إِذَا أَعْرَقَ فِي بَحْرِ ذُنُوبِهِ وَ آثَامِهِ

إِلَهِي إِنْ كُنْتَ لَا تَرْحَمُ إِلَّا الْمُطِيعِينَ فَمَنْ لِلْعَاصِينَ وَ إِنْ كُنْتَ لَا تَقْبَلُ إِلَّا مِنَ الْعَامِلِينَ فَمَنْ لِلْمُقْصِرِينَ

إِلَهِي رَبِّحِ الصَّائِمُونَ وَ فَازِ الْقَائِمُونَ وَ نَجِي الْمُخْلِصُونَ وَ نَحْنُ عَبِيدُكَ الْمُذْتَبُونَ، فَارْحَمْنَا بِرَحْمَتِكَ وَ أَعْتِقْنَا مِنَ النَّارِ بِعَفْوِكَ، وَ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ لِكَافِهِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

سزاوار است که در این شبها نافله شب را ترک نکنی چون عمده ی ترک آن به برخاستن از خواب است و چون در این ماه به جهت خوردن سحر و خواندن ادعیه برمیخیزی دیگر زحمت ندارد.

در اخبار مذمت کسانی که شبها تا صبح بخوابند و مدح کسانی که شبها بیدارند و مشغول عبادت حضرت پروردگارند رسیده، چنانچه در لطائف المعارف و غیره منقول است که حق تعالی به موسی خطاب فرمود که: دروغ می گوید کسی که ادعای محبت مرا می کند و چون شب می شود تا صبح در خواب است، زیرا که هر دوستی خلوت با دوست خود را طالب است.

و نیز در همین کتاب است در خبر دیگر که: هر شب وقت سحر که نزدیک طلوع فجر است درهای بهشت عدن گشوده می شود و نسیمهای رحمت وزیدن می گیرد به جهت متهبجدان و از همین جهت است که در آن وقت هوا خنک می شود اگر چه تابستان باشد که همه کس احساس خنکی هوا را می کند.

و از مستدرک منقول است از حضرت امیر علیه السلام که فرمود: مبعوض ترین خلق نزد خدا کسی است که روز را به بیهوده شام کند و شبها مثل مُردار که روی زمین افتاده تا صبح خواب باشد.

و نیز در این کتاب از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت است که: چون روز قیامت شود منادی از جانب خدا ندا کند که همه اهل محشر بشنوند که برخیزند کسانی که شبها از خوابگاه خود کناره گردند و به عبادت خدا مشغول می شدند جمعیت قلیلی برخیزند آنگاه منادی ندا می کند برخیزند کسانی که در بیماری و بلا و شدت و تنگدستی شکر خدا را به جای آوردند پس جمعیت قلیلی دیگر برخیزند پس این دو طایفه را به بهشت برند آنگاه امر می فرماید به حساب خلائق.

و در بحار از حضرت صادق علیه السلام روایت شده است که: حضرت رسول صلی الله علیه و آله بیست و پنج خاصیت از برای نافله شب ذکر فرمودند:

۱ خدا از بنده راضی می شود. ۲ ملائکه او را دوست دارند. ۳ سنت انبیا است. ۴ به سبب آن نور معرفت در دل می تابد. ۵ ایمانش کامل می گردد. ۶ موجب سلامتی بدن و دفع امراض از شخص می گردد. ۷ باعث کراهت و غضب شیطان می گردد. ۸ باعث دفع شر دشمنان از انسان می گردد. ۹ موجب استجاب دعا است. ۱۰ باعث قبولی اعمال خیر از شخص است. ۱۱ موجب وسعت رزق است. ۱۲ شفاعت می کند برای صاحبش نزد ملک موت که به آسانی قبض روح او کند. ۱۳ سبب روشنایی قبر او می شود. ۱۴ باعث راحت بودن او در قبر و امتیث او می گردد. ۱۵ در جواب منکر و نکیر او نمی ماند. ۱۶ در عالم برزخ مونس و رفیق و زائر صاحبش می شود. ۱۷ از آفتاب قیامت محفوظ می ماند و سایه بان پیدا می کند. ۱۸ در قیامت تاج کرامت بر سر او

گذارده می شود. ۱۹ در صحرای محشر بدنش عریان نمی باشد. ۲۰ در قیامت در هر حالی نور و روشنایی در برابر او می باشد. ۲۱ میان او و آتش جهنم حایل شود. ۲۲ حجّتی است برای موءمن در حضرت اقدس الهی. ۲۳ کفّه میزان اعمال خیر او سنگین می شود. ۲۴ از صراط به آسانی و سلامتی عبور می کند. ۲۵ آنکه نافله شب کلید بهشت است یعنی سبب داخل شدن موءمن شود در بهشت.

و در توحید از حضرت رضا علیه السلام روایت شده که حضرت رسول صلی الله علیه و آله فرمود: هر شب در ثلث آخر ملکی نازل می شود به آسمان دنیا و شبهای جمعه از اوّل شب و تا طلوع فجر ندا می کند آیا سوءال کننده ای هست به او عطا کنم آیا توبه کننده ای هست توبه اش را قبول کنم آیا استغفار کننده ای هست تا گناهانش را بیا مرزم، ای طلب کننده خیر بیا که وقت طلب است، و ای گناه کار بس است یعنی قدری به خود بیا و تلافی گذشته نما.

لموءلفه:

بیا که قافله شد دور تو هنوز به خواب نه توشه داری و در پیش هم کمین گاه است

عجاله همین قدر کافی است به جهت تذکر، و اما طریقه آن بدانکه نافله شب هشت رکعت است به چهار سلام و وقت آن بعد از نصف شب است و هرچه به صبح نزدیک تر باشد بهتر است و دو رکعت نماز شفع بعد از نافله شب بخواند و یک رکعت وتر بعد از شفع است، و کفایت می کند که همه آنها را نشسته بخواند و به حمد تنها اکتفا کند و قنوت بخواند اما البته اگر ایستاده بخواند و به حمد تنها اکتفا نکند افضل است، و مستحب است که در همه آنها در رکعت دوّم قبل از رکوع قنوت بخواند و در یک رکعت وتر بعد از حمد سه مرتبه توحید بخواند و قنوت در آن مستحب موءکد است و طول دادن آن بسیار خوب است و بهتر آن است که بعد از کلمات فرج که «لا اله الا الله الحلیم الکریم...» است چهل نفر موءمن را دعا کند

خواهش دارم در حیات و ممات این فقیر را فراموش نفرمایند

و اگر نتواند به قصد قربت چهل مرتبه بگوید: **اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنَاتِ كَافِي** است و بعد هفتاد مرتبه بگوید: **اَسْتَغْفِرُ اللهَ - وَاَسْتَغْفِرُ اللهَ التَّوْبَةَ وَهَفْتِ مَرْتَبَةً** بگوید: **اَسْتَغْفِرُ اللهَ - الَّذِي لَا اِلهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ذُو الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ مِنْ جَمِيعِ ظُلْمِي وَجُرْمِي وَاسْرَافِي عَلٰى نَفْسِي وَاتُّوْبُ اِلَيْهِ وَهَفْتِ مَرْتَبَةً** بگوید: **هَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ النَّارِ**

و سیصد مرتبه بگوید: **اَلْعَفُو** که به خصوص وارد شده.

و در اصول کافی از ابوبصیر روایت شده که گفت: شکایت کردم به حضرت صادق از تنگ دستی و خواهش کردم که دعایی به جهت وسعت رزق به من تعلیم فرماید پس دعایی به من تعلیم فرمود که از زمانی که مداومت به آن نمودم محتاج و تنگدست نشدم، فرمود: این دعا را در سجده نماز شب بخوان:

يَا خَيْرَ مِدْعُوٍّ، وَيَا خَيْرَ مَسْئُوْلٍ وَيَا اَوْسَعَ مَنْ اَعْطَى، وَيَا خَيْرَ مُرْتَجِيٍّ، اُرْزُقْنِيْ، وَاَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ، وَسَيِّبْ لِيْ رِزْقًا مِنْ قَبْلِكَ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ.

تنبيه: بدان که وقت سحر وقتی است که دعا مستجاب است و البته باید انسان استغفار و توبه کند در این وقت، چنانچه از حضرت صادق علیه السلام نقل شده است: بهترین اوقات دعا کردن از برای شما که خدا را بخوانید سحرها است زیرا خدا می فرماید: «وبالاسحارهم يستغفرون» وصف فرموده اهل بهشت را به اینکه آنهایی هستند که در سحرها استغفار می کنند.

و در خبر دیگر وارد شده که امام محمد باقر علیه السلام فرمودند: به درستی که خداوند دوست می دارد از بندگان خود کسی را که بسیار دعا کند، پس بر شما باد به دعا کردن در سحر تا طلوع آفتاب، پس به تحقیق که آن ساعتی است که باز می شود در آن درهای آسمان، و می وزد بادها و قسمت کرده می شود روزی ها، و برآورده می شود حاجتهای بزرگ.

و در حدیث دیگر حضرت رسول صلی الله علیه و آله به حضرت امیر علیه السلام فرمودند که: در سحرها دعا کن که دعا رد نمی شود و حق تعالی فرموده: «والمستغفرین بالاسحار».

حقیر گوید: خوب است در این وقت گناهان عظیمه را به یاد بیاورد و از خوف حضرت حق گریه بنماید

از حضرت رسول صلی الله علیه و آله روایت است که به حضرت امیر علیه السلام فرمود: یا علی! بر تو باد به گریه کردن از خوف خدا که به عدد هر قطره از آن هزار خانه در بهشت برایت بنا می شود.

و در حدیث دیگر است که فرمود: یک قطره اشک از خوف خدا، یک دریا آتش جهنم را خاموش می کند.

دامن گوهر مقصود به دستش نفتد هر که را در دل شب چشم گهرباری نیست

اعمال هر یک از شبهای ماه رمضان

اشاره

اعمال مختص هر شبی از شبهای ماه رمضان در سی فراز خواهد آمد:

(۱) اعمال مخصوص شب اول ماه رمضان

اشاره

یکی از اعمال شب اول ماه رمضان «استهلال» یعنی تلاش برای دیدن هلال ماه است، سپس دعاهاى رؤیت هلال.

مولای متقیان امیرمؤمنان علیه السلام می فرماید: چون پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم هلال ماه رمضان را مشاهده می کرد، رو به قبله نموده عرضه می داشت:

اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، وَالْعَافِيَةِ الْمَجَلَّةِ، وَالرِّزْقِ الْوَاسِعِ، وَدَفْعِ الْأَسْقَامِ، وَتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ وَالْعَوْنِ عَلَى الصَّلَاةِ وَالصِّيَامِ، اللَّهُمَّ سَلِّمْ لَنَا لِسَهْرِ رَمَضَانَ، وَتَسَلِّمْهُ مِنَّا، وَسَلِّمْهُ فِيهِ، حَتَّى يَنْقَضِيَ عَنَّا شَهْرُ رَمَضَانَ، وَقَدْ غَفَرْتَ لَنَا. (۱)

امام صادق علیه السلام فرمود: چون هلال را دیدی پس بگو:

اللَّهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ، وَقَدْ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ، وَأَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ
اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ، اللَّهُمَّ تَقَبَّلْهُ مِنَّا، وَسَلِّمْ لَنَا فِيهِ، وَسَلِّمْ لَنَا مِنْهُ مِنَّا فِي يُسْرِ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۲)

هنگامی که امیر مؤمنان علیه السلام هلال را مشاهده می کرد رو به سوی قبله کرده عرضه می داشت:

اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، وَصِحِّهِ مِنَ الشَّقَمِ،

۱- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۶۳ و ۶۵.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۶۳ و ۶۵.

وَفَرَاغِ لِبَطَاعَتِكَ مِنَ الشُّغْلِ، وَكَفِينَا بِالْقَلِيلِ مِنَ النَّوْمِ يَا رَحِيمٌ. (۱)

امیر مؤمنان علیه السلام فرمود: چون هلال را مشاهده کردی، حرکت نکن و بگو:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الشَّهْرِ (وَفَتْحَهُ) وَنُورَهُ وَنَضِيرَهُ وَبَرَكَتَهُ وَطَهُورَهُ وَرِزْقَهُ (وَأَسْأَلُكَ) خَيْرَ مَا فِيهِ، وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، اللَّهُمَّ ادْخِلْهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، وَالْبَرَكَهَ (وَالتَّقْوَى) وَالتَّوْفِيقَ لِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى. (۲)

و نیز در فقیه روایت شده است که چون رسول خدا هلال ماه رمضان را می دید رو به قبله می کرد و دستها را بلند می نمود و می فرمود:

اللَّهُمَّ أَهْلَهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، وَالْعَافِيَةِ الْمَجَلَّةِ، وَالرِّزْقِ الْوَاسِعِ، وَدَفْعِ الْأَسْقَامِ، اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ وَتِلَاوَةَ الْقُرْآنِ فِيهِ، اللَّهُمَّ سَلِّمْهُ لَنَا، وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا، وَسَلِّمْنا فِيهِ.

شیخ صدوق می فرماید: چون هلال ماه رمضان را مشاهده کردی با دست به سوی آن اشاره نکن، بلکه روی به سوی قبله کرده دستها را به سوی آسمان برافراشته، خطاب به هلال کرده بگو:

رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ أَهْلَهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، وَالْمُسَارَعَةِ إِلَى مَا تُحِبُّ وَتَرْضَى، اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا، وَارْزُقْنَا خَيْرَهُ وَعَوْنَهُ وَأَصْرِفْ عَنَّا ضَرَّهُ وَشَرَّهُ وَبَلَاءَهُ وَفِتْنَتَهُ. (۳)

امیر مؤمنان علیه السلام به هنگام مشاهده هلال خطاب به آن می فرمود:

أَيُّهَا الْخَلْقُ الْمَطِيعُ الدَّائِبُ السَّرِيعُ، الْمُرَدَّدُ فِي فَلَكَ التَّدْبِيرِ الْمُتَصَرِّفُ فِي مَنَازِلِ التَّقْدِيرِ، أَمَنْتُ بِمَنْ نَوَّرَ بِكَ الظُّلْمَ، وَأَوْضَحَ بِكَ، الْبُهْمَ وَجَعَلَكَ أَيَّ

۱- شیخ طوسی، مصباح المجتهد، ص ۵۴۱.

۲- شیخ طوسی، مصباح المجتهد، ص ۵۴۱.

۳- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۶۲.

مِنْ آيَاتِ (مُلْكِهِ، وَعَلَامَةٍ مِنْ عِلْمَاتِ) سُلْطَانِهِ (فَحَيْدُكَ الزَّمَانَ) وَامْتَهَنَكَ بِالزِّيَادَةِ وَالتَّقْصَانِ، وَالطُّلُوعِ وَالْأَفْوَالِ وَالْإِنَارَةِ
وَالْكُسُوفِ، فِي كُلِّ ذَلِكَ أَنْتَ لَهُ مُطِيعٌ وَالْيَإِزَادَتِهِ سَرِيعٌ، سُبْحَانَهُ مَا (أَحْسَنَ) مَا دَبَّرَ (أَمْرَكَ) وَ(أَتَقَنَ مَا صَنَعَ فِي مُلْكِهِ) وَجَعَلَكَ
(اللَّهُ هِلَالَ) شَهْرٍ حَادِثٍ لِأَمْرِ حَادِثٍ، جَعَلَكَ اللَّهُ هِلَالَ أَمْنٍ وَإِيمَانٍ وَسَلَامَةٍ وَإِسْلَامٍ، هِلَالَ أَمْنِهِ مِنَ الْعَاهَاتِ وَسَلَامَةٍ مِنَ السَّيِّئَاتِ
اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا أَهْدَى مَنْ طَلَعَ عَلَيْهِ، وَأَزْكَى مَنْ نَظَرَ إِلَيْهِ، وَصَيِّمَى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَالِهِ، اللَّهُمَّ أَفْعَلْ بِي «كَذَا وَكَذَا» يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ. (۱)

امام کاظم علیه السلام می فرماید: چون هلال را مشاهده کردی بگو:

اللَّهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرَ رَمَضَانَ وَقَدْ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ فَأَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَسَلِّمْنَا فِيهِ وَسَلِّمْنَا لَنَا فِي يُشْرِ
مِنْكَ وَعَافِيهِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۲)

و نیز در اقبال این دعا منقول است که در وقت روعیت هلال بخوانند:

رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاهْلِهِ عَلَيْنَا وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِنَا وَأَشْيَاعِنَا بِأَمْنٍ وَإِيمَانٍ وَسَلَامَةٍ وَ
إِسْلَامٍ وَبِرٍّ وَتَقْوَى وَعَافِيَةٍ مُجَلَّلَةٍ وَرِزْقٍ وَاسِعٍ حَسَنٍ وَفَرَاغٍ مِنَ الشُّغْلِ، وَاكْفِنَا بِالْقَلِيلِ مِنَ النَّوْمِ وَالْمُسَارَعَةِ فِيهَا تُحِبُّ وَتَرْضَى
وَتَبْتِنَّا عَلَيْهِ

اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا وَارْزُقْنَا بَرَكَتَهُ وَخَيْرَهُ وَعَوْنَهُ وَغُنْمَهُ وَنُورَهُ وَيُؤْنَهُ وَرَحْمَتَهُ وَمَغْفِرَتَهُ، وَاصْرِفْ عَنَّا شَرَّهُ وَضُرَّهُ وَ
بَلَاءَهُ وَفِتْنَتَهُ

اللَّهُمَّ مَا قَسَمْتَ فِيهِ مِنْ رِزْقٍ أَوْ خَيْرٍ أَوْ عَافِيَةٍ أَوْ فَضْلٍ أَوْ مَغْفِرَةٍ أَوْ رَحْمَةٍ فَاجْعَلْ نَصِيبَنَا فِيهِ الْآءَ كَبْرًا وَحَظَّنَا فِيهِ الْآءَ وَفَرًا .

۱- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۶۳.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۶۵.

امام صادق علیه السلام می فرماید: هنگامیکه پیامبر صلی الله علیه و آله هلال را مشاهده می کرد می فرمود:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَكَ وَقَدَّرَكَ، وَجَعَلَكَ مَوَاقِيتَ لِلنَّاسِ، اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا هِلَالًا مُبَارَكًا. (۱)

سید ابن طاووس از یک کتاب دعای عتیق نقل می کند که چون هلال را مشاهده کردی بگو:

اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ، رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَالَمِينَ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَنِي وَخَلَقَكَ، وَقَدَّرَكَ مَنَازِلَ وَجَعَلَكَ آيَةً لِلْعَالَمِينَ، يُبَاهِي اللَّهُ بِكَ الْمَلَائِكَةَ، اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْأَسْلَامِ، وَالْغَيْبَةِ وَالسُّرُورِ وَالْبُهْجَةِ وَالْحُبُورِ، وَتَبَّتْنَا عَلَى طَاعَتِكَ، وَالْمُسَارَعَةِ فِيمَا يُرْضِيكَ، اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا وَارْزُقْنَا خَيْرَهُ وَبَرَكَتَهُ وَيَمْنَهُ وَعَوْنَهُ وَقُوَّتَهُ، وَاصْرِفْ عَنَّا شَرَّهُ وَبَلَاءَهُ وَفِتْنَتَهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۲)

هنگامی که امام صادق علیه السلام هلال ماه رمضان را مشاهده می کرد می گفت:

اللَّهُمَّ ادْخِلْهُ عَلَيْنَا بِالسَّلَامَةِ وَالْأَسْلَامِ، وَالتَّيْقِينِ وَالْإِيمَانِ، وَالْبِرِّ وَالتَّوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى. (۳)

علامه مجلسی می فرماید: بهترین دعاها دعای هلال صحیفه کامله است، و ابن ابی عقیل خواندن این دعا را در وقت رؤیت هلال ماه مبارک واجب دانسته است: و در أمالی و غیره از حضرت باقر علیه السلام روایت شده است که چون پیغمبر صلی الله علیه و آله نظر کرد به هلال ماه رمضان رو به قبله نمود و فرمود:

اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ، وَالسَّلَامَةِ وَالْأَسْلَامِ، وَالْعَافِيَةِ الْمَجَلَّةِ، وَالرِّزْقِ الْوَاسِعِ، وَدَفْعِ الْأَسْقَامِ، وَتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ وَالْعَوْنِ عَلَى الصَّلَاةِ وَالصِّيَامِ. اللَّهُمَّ سَلِّمْ لَنَا شَهْرَ رَمَضَانَ، وَتَسَلِّمْهُ مِنَّا، وَسَلِّمْ لَنَا فِيهِ، حَتَّى يَنْقُضِيَ عَنَّا شَهْرَ رَمَضَانَ، وَقَدْ غَفَرْتَ لَنَا.

سید ابن طاووس می فرماید: روزی امام زین العابدین علیه السلام در مسیر خود هلال را مشاهده نمود، پس همانجا ایستاد و خطاب به هلال فرمود:

أَيُّهَا الْخَلْقُ الْمُطِيعُ الدَّائِبُ السَّرِيعُ، الْمَتَرَدُّ فِي مَنَازِلِ التَّقْدِيرِ، الْمُتَصَيَّرُ فِي فَلَكِ التَّدْبِيرِ. أَمِنْتُ بِمَنْ نَوَّرَ بِكَ الظُّلْمَ، وَأَوْضَحَ بِكَ الْبُهْمَ، وَجَعَلَكَ آيَةً مِنْ آيَاتِ مُلْكِهِ، وَعَلَامَةً مِنْ عِلْمَاتِ سُلْطَانِهِ، وَأَمْتَهَنَكَ، بِالزِّيَادَةِ وَالنُّقْصَانِ، وَالطُّلُوعِ وَالْأَقُولِ، وَالْإِنَارَةِ وَالْكُسُوفِ، فِي كُلِّ ذِيكَ أَنْتَ لَهُ مُطِيعٌ، وَإِلَى إِرَادَتِهِ سَرِيعٌ، شَيْبَحَانُهُ مَا أَعْجَبَ مَا دَبَّرَ فِي أَمْرِكَ، وَاللَّطْفَ مَا صَيَّنَعَ فِي شَأْنِكَ، وَجَعَلَكَ مِفْتَاحَ شَهْرِ حَادِثٍ لِأَمْرِ. فَاسْأَلُ اللَّهَ - رَبِّي وَرَبُّكَ، وَخَالِقِي وَخَالِقَكَ، وَمَقْدِرِي وَمَقْدِرَكَ، وَمُصَوِّرِي وَمُصَوِّرَكَ، أَنْ يُصَيِّلِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ يَجْعَلَكَ هِلَالًا بَرَكَهَ لَا تَمَحُّهَا الْأَيَّامُ، وَطَهَارَهُ لَا تَدْنُسُهَا الْأَتَانُ. هِلَالٌ أَمِنَ مِنَ الْأَفَاتِ، وَسَلَامَةٌ مِنَ السَّيِّئَاتِ، هِلَالٌ سَعِدَ لَا نَحَسَ فِيهِ، وَيَمْنٌ لَا نَكَدَ مَعَهُ، وَيُسْرٌ لَا يُمَارِجُهُ عُسْرٌ، وَخَيْرٌ لَا يُشَوِّبُهُ شَرٌّ.

هِلَالٌ أَمِنَ وَإِيمَانٌ، وَنِعْمَةٌ وَإِحْسَانٌ، وَسَلَامَةٌ وَإِسْلَامٌ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَرْضِي مَنْ طَلَعَ عَلَيْهِ، وَأَزْكَى مَنْ نَظَرَ إِلَيْهِ، وَأَسَدَّ مَنْ تَعَبَّدَ لِمَكَ فِيهِ، وَوَفَّقْنَا فِيهِ لِلتَّوْبَةِ،
وَاعْصَمْنَا فِيهِ مِنَ الْحَوْبَةِ،

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۶۷.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۶۷.

۳- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۷۴.

وَاحْفَظْنَا فِيهِ مِنْ مُبَاشَرِهِ مَعْصِيَتِكَ، وَأَوْزِعْنَا فِيهِ شُكْرَ نِعْمَتِكَ، وَالْبَسْنَا فِيهِ جُنْنَ الْعَافِيَةِ، وَأَتَمِّمَ عَلَيْنَا بِاسْمِكَ تَكْمَالَ طَاعَتِكَ فِيهِ الْمِنَّةَ، إِنَّكَ الْمَنَّانُ الْحَمِيدُ. وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ. (۱)

مؤلف گوید: این همان دعای چهل و سوم صحیفه کامله سجادیه است که سید آن را با اندک تفاوتی از طریق امام کاظم علیه السلام روایت کرده است، و ما دعای دیگری به همین مضمون از امیر مؤمنان علیه السلام در همین بخش آوردیم.

در مورد دعای رؤیت هلال به همین مقدار بسنده کرده، به دیگر اعمال مختص شب اول ماه رمضان می پردازیم:

اول: غسل

سید ابن طاووس از کتاب «عمل شهر رمضان» ابن ابی قره، با سلسله اسنادش از امام صادق علیه السلام روایت کرده که در شب اول و شب نیمه رمضان غسل کردن مستحب است. (۲)

امام باقر علیه السلام می فرماید: غسلهای شبهای ماه رمضان کمی پیش از غروب آفتاب است، که غسل کرده، نماز مغرب را بخواند، آنگاه افطار نماید. (۳)

سید ابن طاووس از امام صادق علیه السلام روایت کرده که اگر کسی در شب اول ماه رمضان در نهر جاری غسل کند و سی کف آب برداشته بر سرش بریزد، تا ماه رمضان سال آینده با طهارت معنوی خواهد بود. (۴)

آنگاه از آن حضرت روایت کرده که فرمود: کسی که در شب اول ماه رمضان غسل کند تا ماه رمضان آینده در بدن او خارش پدید نیاید. (۵)

دوم: دو رکعت نماز

امام صادق علیه السلام فرمود: هر کس در شب اول ماه دو رکعت نماز بخواند و در هر

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۶۳.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۵۵.

۳- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۵۳.

۴- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۵۵ و ۵۶.

۵- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۵۵ و ۵۶.

رکعت بعد از حمد سوره انعام را بخواند و از خداوند بخواهد که او را از خطرهای محفوظ بدارد، خداوند او را در آن ماه از امراض و خطرات محفوظ می دارد. (۱)

مؤلف گوید: همه ی نمازهای مستحبی را می توان نشسته به جای آورد و هر کس سوره ای را حفظ نباشد می تواند آن را از روی قرآن کریم تلاوت کند.

سوم: اتیان اهل

امیر مؤمنان علیه السلام فرمود: مستحب است که انسان در شب اول ماه رمضان با همسرش بیامیزد. (۲)

سید ابن طاووس برای این عمل اسراری بیان کرده هشدار می دهد که آمیزش با همسر در شب اول رمضان سنت و عبادت است، نباید انسان با این عمل از دیگر عبادتها محروم شود. (۳)

چهارم: چهار رکعت نماز

هر کس در شب اول ماه رمضان چهار رکعت نماز به جا آورد، و در هر رکعت بعد از حمد پانزده مرتبه سوره «قل هو الله أحد» را بخواند، خداوند به او پاداش صدیقان و شهیدان را عطا فرماید و همه گناهانش را بیامرزد و در روز قیامت در زمره رستگاران باشد. (۴)

پنجم: زیارت حضرت سید الشهداء علیه السلام

حضرت امام صادق علیه السلام فرمودند: هر کس در شب اول، یا شب نیمه و یا شب آخر ماه رمضان با خضوع، خشوع، استغفار گویان، به قصد قربت در کنار قبر امام حسین علیه السلام حضور پیدا کند، همه گناهانش فرو ریزد، همان گونه که برگ درختان در برابر تند باد فرو می ریزد، به طوری که همانند روزی شود که از مادر متولد شده است و پاداش کسی را به دست آورد که در آن سال به حج و عمره رفته

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۷۵.

۲- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۸۰.

۳- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۱۸۹.

۴- شهید اول، الأربعون حدیثاً، ص ۸۷ ح ۴۰.

باشد. دو فرشته او را ندا کنند، یکی گوید: ای بنده خدا از گناهان پاک شدی، برو عمل خود را از سر بگیر؛

دیگری گوید: ای بنده خدا در کوی حبیب آمدی، با فضل و مغفرت خداوند تو را بشارت باد. به جز آدمیان و پریان، همه جانداران این ندا را می شنوند. (۱)

ششم: ادعیه سحر

دعای ابوحمزه ثمالی، دعای حضرت ادریس و دیگر دعاهای سحر را از امشب آغاز کند و تا آخرین شب ماه رمضان ادامه دهد. (۲)

هفتم: دعای امام جواد علیه السلام

امام جواد علیه السلام در اولین شب ماه رمضان نماز مغرب را به جا آورده نیت روزه ماه رمضان کردند، دستها را به سوی آسمان برافراشتند و عرضه داشتند:

اللَّهُمَّ يَا مَنْ يَمْلِكُ التَّدْبِيرَ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ، وَيَجْنُ الضَّمِيرُ، وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ،

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِمَّنْ نَوَى فَعَمِلَ، وَلَا تَجْعَلْنَا مِمَّنْ شَقِيَ فَكَسَلَ، وَلَا مِمَّنْ هُوَ عَلَى غَيْرِ عَمَلٍ يَتَكَلَّبُ. اللَّهُمَّ صَيِّحِ أْبْدَانَنَا مِنَ الْعِلَلِ، وَأَعِنَّا عَلَى مَا اقْتَرَضْتَ عَلَيْنَا مِنَ الْعَمَلِ حَتَّى يَنْقُضِي عَنَّا شَهْرَكَ هَذَا، وَقَدْ آدَيْنَا مَفْرُوضَكَ فِيهِ عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ أَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ، وَوَقِّفْنَا لِقِيَامِهِ، وَنَشِّطْنَا فِيهِ لِلصَّلَاةِ، وَلَا تَحْجُبْنَا مِنَ الْقِرَاءَةِ، وَسَهِّلْ لَنَا آيَتَاءَ الزَّكَاةِ

اللَّهُمَّ لَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا وَصَبًا وَلَا تَعَبًا، وَلَا سُقْمًا، وَلَا عَطَبًا.

اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا الْإِفْطَارَ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ، اللَّهُمَّ سَهِّلْ لَنَا مَا قَسَيْمَتْهُ مِنْ رِزْقِكَ، وَيَسِّرْ مَا قَدَّرْتَهُ مِنْ أَمْرِكَ، وَاجْعَلْهُ حَلَالًا طَيِّبًا، نَقِيًّا مِنَ الْأَثَامِ خَالِصًا مِنَ الْأَصَارِ وَالْأَجْرَامِ، اللَّهُمَّ لَا تُطْعِمْنَا إِلَّا طَيِّبًا، غَيْرَ خَبِيثٍ وَلَا حَرَامٍ، وَاجْعَلْ

۱- مجلسی، بحار الانوار، ج ۱۰۱، ص ۹۹.

۲- شیخ طوسی، مصباح المتعجد، ص ۵۸۲ - ۶۰۴.

رَزَقَكَ لَنَا حَلَالًا، لَا يَشُوبُهُ دَنَسٌ وَلَا أَشْقَامٌ

يَا مَنْ عِلْمُهُ بِالسِّرِّ كَعِلْمِهِ بِالْأَعْلَانِ، يَا مُتَفَضِّلًا عَلَى عِبَادِهِ بِالْإِحْسَانِ،

يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَبِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

أَلْهَمْنَا ذِكْرَكَ، وَجَنَّبْنَا عُشْرَكَ، وَأَنْلْنَا يُسْرَكَ، وَاهْدِنَا لِلرِّشَادِ وَوَقِّفْنَا لِلسَّدَادِ، وَأَعِصِمْنَا مِنَ الْبَلَايَا، وَصُنَّا مِنَ الْأَوْزَارِ وَالْخَطَايَا

يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ عَظِيمَ الذُّنُوبِ غَيْرُهُ، وَلَا يَكْشِفُ السُّوءَ إِلَّا هُوَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَأَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ، صَيَّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ، وَاجْعَلْ صِيَامَنَا مَقْبُولًا، وَبَالِبِرٍ وَالتَّقْوَى مَوْصُولًا

وَكَذَلِكَ فَاجْعَلْ سَعْيَنَا مَشْكُورًا، وَقِيَامَنَا مَبْرُورًا، وَقُرْآنَنَا مَرْفُوعًا وَدُعَاءَنَا مَسْمُوعًا، وَاهْدِنَا لِلْحُسْنَى وَجَنَّبْنَا الْعُسْرَى، وَيَسِّرْنَا لِلْيُسْرَى، وَأَعِزَّنَا لِنَا الدَّرَجَاتِ، وَضَاعِفْنَا لِنَا الْحَسَنَاتِ، وَأَقْبَلْنَا مِنَ الصَّوْمِ وَالصَّلَاةِ، وَاسْتَمِعْنَا مِنَ الدَّعَوَاتِ، وَاغْفِرْنَا لِنَا الْخَطِيئَاتِ، وَتَجَاوَزْنَا عَنَّا السَّيِّئَاتِ

وَاجْعَلْنَا مِنَ الْعَامِلِينَ الْفَائِزِينَ، وَلَا تَجْعَلْنَا مِنَ الْمَعْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ، حَتَّى يَنْقَضِيَ شَهْرُ رَمَضَانَ عَنَّا وَقَدْ قَبِلْتَ فِيهِ صِيَامَنَا وَقِيَامَنَا، وَزَكَّيْتَ فِيهِ أَعْمَالَنَا، وَغَفَرْتَ فِيهِ ذُنُوبَنَا وَأَجَزَلْتَ فِيهِ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ نَصَبْنَا، فَإِنَّكَ الْإِلَهُ الْمُجِيبُ، وَالرَّبُّ الرَّقِيبُ، وَأَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ. (١)

هشتم: دعای امام صادق علیه السلام

در اقبال و غیره این دعا منقول است که حضرت صادق علیه السلام در شب آخر ماه شعبان و شب اول ماه رمضان می خواندند:

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكُ - الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ، وَجَعَلْتَهُ هُدًى لِلنَّاسِ، وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ - قَدْ حَضَرَ، فَسَلِّمْ لَنَا فِيهِ وَسَلِّمْ لَنَا مِنْهُ،

وَسَيَلَّمُهُ لَنَا، وَتَسَيَلَّمُهُ مِنَّا فِي يُسِيرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ يَا مَنْ أَحَدَ الْقَلِيلِ وَشَكَرَهُ (وَسَتَرَ الْكَثِيرَ وَغَفَرَهُ، إِغْفِرْ لِي الْكَثِيرَ مِنْ مَعْصِيَتِكَ) وَأَقْبَلَ مِنِّي الْيُسِيرَ مِنْ طَاعَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي إِلَى كُلِّ خَيْرٍ سَبِيلًا، وَمِنْ كُلِّ مَا لَا تُحِبُّ مَانِعًا، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، يَا مَنْ عَفَا عَنِّي، وَعَمَّيَا خَلَمْتُ بِهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ، يَا مَنْ لَا يُؤَاخِذُنِي بِإِزْتِكَابِ الْمَعَاصِي، عَفْوِكَ عَفْوِكَ يَا كَرِيمُ الْهِبَى وَعَظْمَتِي فَلَمْ أَتَعِظْ، وَزَجَرْتَنِي عَنِ الْمَعَاصِي فَلَمْ أَنْزِجْهُ فَمَا عُذْرِي؟ فَاعْفُ عَنِّي يَا كَرِيمُ، عَفْوِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرَّاحَةَ عِنْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَفْوَ عِنْدَ الْحِسَابِ، عَظْمَ الذَّنْبِ مِنْ عَبْدِكَ، فَلِيُحْسِنِ الْعَفْوَ مِنْ عِنْدِكَ، يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَيَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ، عَفْوِكَ، عَفْوِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أُمِّكَ ضَعِيفٌ فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ مُنْزِلُ الْغِنَى وَالْبَرَكَهَ عَلَى الْعِبَادِ، قَاهِرٌ قَادِرٌ مُقْتَدِرٌ، أَحْصَيْتَ أَعْمَالَهُمْ، وَقَسَيْمْتَ أَرْزَاقَهُمْ، وَجَعَلْتَهُمْ مُخْتَلِفَةً السِّنْتَهُمْ وَالْوَانَهُمْ خَلَقَا (مِنْ) بَعْدَ خَلْقِي، (اللَّهُمَّ) لَا يَعْلَمُ الْعِبَادُ عِلْمَكَ، وَلَا يَقْدِرُ الْعِبَادُ قُدْرَتَكَ، وَكُلُّنَا فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ، فَلَا تَصْرِفْ وَجْهَكَ عَنِّي، وَاجْعَلْنِي مِنْ صَالِحِي خَلْقِكَ فِي الْعَمَلِ وَالْأَمَلِ، وَالْقَضَاءِ وَالْقَدْرِ

اللَّهُمَّ ابْنِي خَيْرَ الْبَقَاءِ، وَأَفْنِي خَيْرَ الْفَنَاءِ عَلَى مُوَالَاهِ أَوْلِيَائِكَ وَمُعَادَاهِ أَعْدَائِكَ، وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ، وَالرَّهْبَةَ مِنْكَ، وَالْخُشُوعَ وَالْوَقَارَ وَالتَّسْلِيمَ لِمَكَ وَالتَّضَيُّعَ لِدَيْقِ بِكِتَابِكَ، وَاتَّبَاعَ سُنَّةِ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ، أَوْ رِيْبَةٍ أَوْ جُحُودٍ، أَوْ قُنُوطٍ أَوْ فَرَحٍ أَوْ مَرَحٍ، أَوْ بَدَخٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ فَخْرٍ، أَوْ خِيْلَاءٍ أَوْ رِيَاءٍ، أَوْ سِيْمَعَةٍ أَوْ شَتْمَاقٍ أَوْ نِفَاقٍ، أَوْ كُفْرٍ أَوْ فُسُوقٍ أَوْ عِصْيَانٍ أَوْ عَظْمَةٍ، أَوْ شَيْءٍ لَا تُحِبُّ فَاسْأَلُكَ يَا رَبِّ أَنْ تُبَدِّلَنِي مَكَانَهُ إِيْمَانًا بَوَّعِدِكَ، وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ وَرِضَى بِقَضَائِكَ، وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا، وَرَغْبَةً فِيمَا عِنْدَكَ، وَآثَرَهُ

وَطَمَّأَيْنَهُ وَتَوَبَّهُ نَصُوحًا، أَسْأَلُكَ ذَلِكَ يَا رَبَّ [بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَيَا رَبَّ [الْعَالَمِينَ إِلَهِي أَنْتَ مِنْ حِلْمِكَ تُعْصِي، (فَكَأَنَّكَ لَمْ تَرَ) وَمِنْ كَرَمِكَ وَجُودِكَ تَطَاعُ فَكَأَنَّكَ لَمْ تُعْصَ، وَأَنَا وَمَنْ لَمْ يَعِصِكَ (مِنْ) سِيكَانِ أَرْضِكَ فَكُنْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَادًا، وَبِالْخَيْرِ عَوَادًا، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَ لَاهُ دَائِمَةً لَا تُحْصَى، وَلَا تُعَدُّ وَلَا يَقْدِرُ قَدْرَهَا غَيْرُكَ؛ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

و نیز امام صادق علیه السلام همواره در شب اول ماه رمضان به این دعا مداومت می کرد:

اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ، مُنْزِلَ الْقُرْآنِ، هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ، وَأَنْزَلْتَ فِيهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا صِيَامَهُ وَأَعِنَّا عَلَى قِيَامِهِ اللَّهُمَّ سَلِّمْهُ لَنَا، وَسَلِّمْنا فِيهِ، وَتَسَلِّمْهُ مِنَّا فِي يُسْرِ مِنْكَ وَمُعَافَاهِ وَاجْعَلْ فِيهَا تَقْضَى وَتُقَدَّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَخْتُومِ (وَ) فِيهَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ، فِي لَيْلِهِ الْقَدَرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ، الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِمْ، الْمَشْكُورِ سِعْتِهِمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ، الْمَكْفَرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ، وَاجْعَلْ فِيهَا تَقْضَى وَتُقَدَّرُ أَنْ تُطِيلَ لِي فِي عُمْرِي، وَتَوْسِعَ عَلَيَّ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ. (۱)

و نیز در اقبال این دعا منقول است که در این شب بخوانند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ الْمُسِيكِينَ الْمُسِيكِينَ وَابْتِغَى إِلَيْكَ ابْتِغَاءَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ وَاتَضَرَّعَ إِلَيْكَ تَضَرُّعَ الضَّعِيفِ الضَّرِيرِ، وَابْتِهَلُ إِلَيْكَ ابْتِهَالَ الْمَذْنِبِ الضَّعِيفِ الدَّلِيلِ، وَاسْأَلُكَ مَسْأَلَةَ مَنْ خَضَعَتْ لَكَ نَفْسُهُ، وَذَلَّتْ لَكَ رَقَبَتُهُ، وَرَغِمَ لَكَ أَنْفُهُ، وَعَفَرَ لَكَ وَجْهَهُ، وَسَقَطَتْ لَكَ نَاصِيَتُهُ، وَهَمَلَتْ لَكَ دُمُوعُهُ، وَ

اضْمَحَلَّتْ عَنْهُ حِيلَتُهُ، وَانْقَطَعَتْ عَنْهُ حُجَّتُهُ، وَضَعُفَتْ عَنْهُ قُوَّتُهُ وَاشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ، وَعَظُمَتْ نَدَامَتُهُ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ الْمُضْطَرَّ إِلَيْكَ الْمُحْتَاجَ إِلَى رَحْمَتِكَ بِحَقِّكَ الْعَظِيمِ، يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَتِي وَ لِكَافَّةِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ، وَاعْطِنِي فِي مَجْلِسِي هَذَا فَكَاكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، وَ أَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ الْمُفْضَلِ، وَاعْطِنِي مِنْ خَزَائِنِكَ، وَ بَارِكْ لِي فِي أَهْلِي وَ مَالِي وَ جَمِيعِ مَا رَزَقْتَنِي، وَارْزُقْنِي الْحَيَّجَّ وَ الْعُمْرَةَ فِي عَامِي هَذَا فِي أَوْسَعِ السَّعَةِ وَ أَسْبَغِ النَّفْقَةَ، وَاجْعَلْ ذِكْرَكَ مَبْرُوراً مَقْبُولاً خَالِصاً لَوْجْهِكَ الْكَرِيمِ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ، ثُمَّ ارْزُقْنِي الْحَيَّجَّ وَ الْعُمْرَةَ فِي كُلِّ عَامٍ مَا أَبْقَيْتَنِي وَ أَدْرِرْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ فِي سَبْعِهِ مِنْ فَضْلِكَ وَ زِيَادِهِ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ تَمَامِ مِنْ نِعْمَتِكَ وَ كَمَالِ مِنْ مُعَافَاتِكَ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ اكْفِنِي مَوْتَهُ نَفْسِي وَ أَهْلِي وَ عِيَالِي وَ مَوْتَهُ مَنْ يُؤْذِنِي وَ تُجَارِي وَ غَرْمَائِي وَ جَمِيعِ مَا أَحَازِرُ، وَ اكْفِنِي مَوْتَهُ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ، وَ اكْفِنِي شَرَّ فَسَقَةِ الْجَنِّ وَ الْأَنْسِ وَ شَرَّ فَسَقَةِ الْعَرَبِ وَ الْعَجَمِ، وَ شَرَّ الصَّوَاعِقِ وَ الْبُرْدِ وَ شَرَّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ اخِذُ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ هَبْ لِي حَقِّكَ وَ بَارِكْ لِي فِيمَا آتَيْتَنِي، وَ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً، إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ أَهْلِ بَيْتِهِ وَ سَلَّمَ.

و دعا می کنی و حوائج خود را سوال می نمایی.

و نیز در اقبال این دعا منقول است که در این شب بخوانند:

اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ، مُنْزِلَ الْقُرْآنِ، هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ، وَأَنْزَلْتَ فِيهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا صِيَامَهُ وَأَعِنَّا

عَلَى قِيَامِهِ اَللّٰهُمَّ سَلِّمْ لَنَا، وَسَلِّمْ لَنَا فِيهِ، وَسَلِّمْ لَنَا فِي يُسْرِ مِنْكَ وَمُعَافَاهِ وَاجْعَلْ فِيْمَا تَقْضِي وَتَقْدُرُ مِنَ الْاَمْرِ الْمَحْتُوْمِ (و) فِيْمَا تَفْرُقُ مِنَ الْاَمْرِ الْحَكِيْمِ، فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يَبْدُلُ اَنْ تَكْتُبِنِي مِنْ حُرَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ، الْمَبْرُوْرِ حُجَّتِهِمْ، الْمَشْكُوْرِ سِعِيَّتِهِمْ الْمَغْفُوْرِ ذُنُوْبِهِمْ، الْمُكْفَرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ، وَاجْعَلْ فِيْمَا تَقْضِي وَتَقْدُرُ اَنْ تُطِيْلَ لِي فِي عُمْرِي، وَتَوْسِعَ عَلَيَّ مِنَ الرِّزْقِ الْحَلَالِ.

نهم: دعای امام سجاد علیه السلام

و آن همان دعای چهل و چهارم صحیفه سجادیه می باشد که به هنگام ورود ماه رمضان تلاوت می کردند:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي هَيَّدَنَا لِحَمِيْدِهِ وَجَعَلَنَا مِنْ اَهْلِهِ، لِنُكُوْنَ لِاِحْسَانِهِ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ، وَلِيَجْزِيَنَا عَلٰى ذٰلِكَ جِزَاءَ الْمُحْسِنِيْنَ. وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي حَبَانَا بِدِيْنِهِ، وَاخْتَصَّنَا بِمِلَّتِهِ، وَسَدَّلَنَا فِي سُبُلِ اِحْسَانِهِ، لِنَسْلُكَهَا بِمَنْنِهِ اِلٰى رِضْوَانِهِ، حَمْدًا يَتَقَبَّلُهُ مِنَّا، وَيَرْضٰى بِهِ عَنَّا. وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي جَعَلَ مِنْ تِلْكَ السُّبُلِ شَهْرَهُ، شَهْرَ رَمَضَانَ، شَهْرَ الصِّيَامِ، وَشَهْرَ الْاِسْلَامِ، وَشَهْرَ الطَّهْوْرِ، وَشَهْرَ التَّمْحِيصِ وَشَهْرَ الْقِيَامِ، الَّذِي اُنزِلَ فِيْهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ. فَاَبَانَ فَضِيْلَتَهُ عَلٰى سَائِرِ الشُّهُوْرِ، بِمَا جَعَلَ لَهُ مِنَ الْحُرْمَاتِ الْمَوْفُوْرَةِ وَالْفَضَائِلِ الْمَشْهُوْرَةِ، فَحَرَّمَ فِيْهِ مَا اَحَلَّ فِيْ غَيْرِهِ اِعْظَامًا، وَحَجَرَ فِيْهِ الْمَطَاعِمَ وَالْمَشَارِبَ اِكْرَامًا، وَجَعَلَ لَهُ وَقْتًا بَيْنًا، لَا يُجِزُّ جَلًّا وَعَزًّا اَنْ يُقَدَّمَ قَبْلَهُ، وَلَا يَقْبَلُ اَنْ يُؤَخَّرَ عَنْهُ. ثُمَّ فَضَّلَ لَيْلَهُ وَاحِدَةً مِنْ لَيَالِيهِ عَلٰى لَيَالِيِ الْاَلْفِ شَهْرٍ، وَسَيَّمَاهَا لَيْلَةَ الْقَدْرِ، «تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةُ وَ الرُّوْحُ فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ سَلَامٌ» دَائِمُ الْبَرَكَهٖ اِلٰى طُلُوْعِ الْفَجْرِ عَلٰى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ بِمَا اَحْكَمَ مِنْ قَضَائِهِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَالْهَمْنَا مَعْرِفَةَ فَضْلِهِ، وَاجْلَالَ حُرْمَتِهِ، وَالتَّحَفُّظَ مِمَّا حَظَرْتَ فِيهِ، وَأَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ بِكَفِّ الْجَوَارِحِ عَنْ مَعَاصِيكَ، وَاسْتِعْمَالِهَا فِيهِ بِمَا يُرْضِيكَ، حَتَّى لَا نُضَيِّغِي بِأَسِيْمَاعِنَا إِلَى لَعْوٍ، وَلَا نُسْرِعَ بِأَبْصَارِنَا إِلَى لَهْوٍ، وَحَتَّى لَا نَبْسُطَ أَيْدِينَا إِلَى مَحْظُورٍ، وَلَا نَخْطُوَ بِأَقْدَامِنَا إِلَى مَحْجُورٍ، وَحَتَّى لَا نَعْبِي بَطُونَنَا إِلَّا مَا أَحَلَلْتَ، وَلَا نَتَطَّقَ أَلْسِنَتُنَا إِلَّا بِمَا مَنَنْتَ، وَلَا نَتَكَلَّفَ إِلَّا مَا يُدْنِي مِنْ ثَوَابِكَ، وَلَا نَتَعَاطَى إِلَّا الَّذِي يَقَى مِنْ عِقَابِكَ، ثُمَّ خَلَّصْ ذَلِكَ كُلَّهُ مِنْ رِيَاءِ الْمُرَائِينَ، وَسِيْمَعِهِ الْمُسِيْمِعِينَ، لِأَنْتَ شَرِكٌ فِيهِ أَحَدًا دُونَكَ، وَلَا نَبْتَغِي بِهِ مُرَادًا سِوَاكَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَفَقْنَا (١) فِيهِ عَلَى مِوَاقِيتِ الصَّلَاةِ الْخَمْسِ بِحُدُودِهَا الَّتِي حَدَّدْتَ، وَفُرُوضِهَا الَّتِي فَرَضْتَ، وَوِظَائِفِهَا الَّتِي وَظَّفْتَ، وَأَوْقَاتِهَا الَّتِي وَقَّتَ، وَأَنْزَلْنَا فِيهَا مَنْزِلَةَ الْمُصَيَّبِينَ لِمَنَازِلِهَا، الْحَافِظِينَ لِأَرْكَانِهَا، الْمُؤَدِّينَ لَهَا فِي أَوْقَاتِهَا عَلَى مَا سَنَّهَ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلِّ لِمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي رُكُوعِهَا وَسُجُودِهَا، وَجَمِيعِ فَوَاضِلِهَا عَلَى أَتَمِّ الطُّهُورِ وَأَشْيِ بَعْغِهِ، وَأَبْيَنِ الْخُشُوعِ وَابْتِغَاهِهِ.

وَفَقْنَا فِيهِ لِأَنَّ نَصَلَ أَرْحَامِنَا بِالْبِرِّ وَالصَّلَةِ، وَأَنَّ نَتَعَاهَدَ جِيرَانَنَا بِالْإِفْضَالِ وَالْعَطِيَّةِ، وَأَنَّ نُخَلِّصَ أَمْوَالَنَا مِنَ التَّبِعَاتِ، وَأَنَّ نُطَهِّرَهَا بِإِخْرَاجِ الزَّكَاةِ، وَأَنَّ نُرَاجِعَ مَنْ هَاجَرْنَا، وَأَنَّ نُصِيفَ مَنْ ظَلَمْنَا، وَأَنَّ نُسَالِمَ مَنْ عَادَانَا، حَاشَا (٢) مَنْ عُوْدِي فِيكَ وَكَكَ، فَإِنَّهُ الْعَدُوُّ الَّذِي لَا نُوَالِيهِ، وَالْحَزْبُ الَّذِي لَانْصَافِيهِ، وَأَنَّ نَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ فِيهِ مِنَ الْأَعْمَالِ الزَّائِكِيهِ بِمَا تُطَهِّرُنَا بِهِ مِنَ الذُّنُوبِ، وَتَعْصِمُنَا فِيهِ

١- وَفَقْنَا، خ .

٢- خَلَا، خ .

مِمَّا نَسْتَأْنِفُ مِنَ الْعُيُوبِ، حَتَّى لَا يُورِدَ عَلَيْكَ أَحَدٌ مِنْ مَلَائِكَتِكَ إِلَّا دُونَ مَا تُورِدُ مِنْ أَبْوَابِ الطَّاعَةِ لَكَ، وَ أَنْوَاعِ الْقُرْبَةِ إِلَيْكَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الشَّهْرِ، وَبِحَقِّ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ مِنْ ابْتِدَائِهِ إِلَى وَقْتِ فَنَائِهِ مِنْ مَلَكٍ قَرَّبْتَهُ، أَوْ نَبِيٍّ أَرْسَلْتَهُ، أَوْ عَبْدٍ صَالِحٍ اخْتَصَصْتَهُ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَهْلُنَا فِيهِ لِمَا وَعَدْتَ أَوْلِيَاءَكَ مِنْ كَرَامَتِكَ، وَأَوْجِبْ لَنَا فِيهِ مَا أَوْجِبْتَ لِأَهْلِ الْمُبَالِغَةِ فِي طَاعَتِكَ، وَاجْعَلْنَا فِي نَظْمٍ مِنْ اسْتِحْقَاقِ الرَّفِيعِ الْأَعْلَى بِرَحْمَتِكَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَجَنِّبْنَا الْإِلْحَادَ فِي تَوْحِيدِكَ، وَالتَّقْصِيرَ فِي تَمْجِيدِكَ، وَالشَّكَّ فِي دِينِكَ، وَالْعَمَى عَنِ سَبِيلِكَ، وَالْإِغْفَالَ لِحُرْمَتِكَ، وَالْإِنْخِدَاعَ لِعُدْوِكَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَإِذَا كَانَ لَكَ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ لَيَالِي شَهْرِنَا هَذَا رِقَابٌ يُعْتَقُهَا عَنْوُكَ، أَوْ يَهَبُهَا صَفْحُكَ، فَاجْعَلْ رِقَابَنَا مِنْ تَلْسُكَ الرِّقَابِ، وَاجْعَلْنَا لِشَهْرِنَا مِنْ خَيْرِ أَهْلِ وَأَصِيحَابِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَامْحَقْ ذُنُوبَنَا مَعَ إِمْحَاقِ هِلَالِهِ، وَاسْلُخْ عَنَّا تَبِعَاتِنَا مَعَ انْسِلَاحِ أَيَّامِهِ، حَتَّى يَنْقَضِيَ عَنَّا وَقَدْ صَفَيْتَنَا فِيهِ مِنَ الْخَطِيئَاتِ، وَأَخْلَصْتَنَا فِيهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَإِنْ مَلْنَا فِيهِ فَعَدَلْنَا، وَإِنْ زُغْنَا فِيهِ فَقَوَّمْنَا، وَإِنْ اشْتَمَلْ عَلَيْنَا عَدُوُّكَ الشَّيْطَانُ فَاسْتَنْقِذْنَا مِنْهُ.

اللَّهُمَّ اشْحَنْهُ بِعِبَادَتِنَا إِيَّاكَ، وَزَيِّنْ أَوْقَاتَهُ بِطَاعَتِنَا لَكَ، وَأَعِنَّا فِي نَهَارِهِ عَلَى صِيَامِهِ، وَفِي لَيْلِهِ عَلَى الصَّلَاةِ وَالتَّضَرُّعِ إِلَيْكَ، وَالْخُشُوعِ لَكَ، وَالدَّلَّةِ بَيْنَ يَدَيْكَ، حَتَّى لَا يَشْهَدَ نَهَارُهُ عَلَيْنَا بِغَفْلَةٍ، وَلَا لَيْلُهُ بِتَفْرِيطٍ.

اللَّهُمَّ وَاجْعَلْنَا فِي سَائِرِ الشُّهُورِ وَالْأَيَّامِ كَذَلِكَ مَا عَمَّرْتَنَا، وَاجْعَلْنَا مِنْ

عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ «الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ» «وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ» وَمِنَ الَّذِينَ «يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ»، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي كُلِّ وَقْتٍ وَكُلِّ أَوَانٍ، وَعَلَىٰ كُلِّ حَالٍ، عَدَدَ مَا صَلَّيْتَ عَلَىٰ مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ، وَأَضْعَافَ ذَلِكَ كُلِّهِ بِالْأَضْعَافِ الَّتِي لَا يُحْصِيهَا غَيْرُكَ، إِنَّكَ فَعَّالٌ لِمَا تُرِيدُ. (۱)

دهم: دعای حج

برخی از بزرگان دعای موسوم به دعای حج را مخصوص شب اول ذکر کرده اند و برخی به همه شبها مربوط دانسته اند.

امام صادق علیه السلام خطاب به ابوبصیر فرمود: برای توفیق پیدا کردن به حج خانه خدا، در شبهای ماه رمضان پس از مغرب بگو:

اللَّهُمَّ بِكَ [أَتَوْسَلُ] وَمِنْكَ أَطْلُبُ حَاجَتِي، اللَّهُمَّ مَنْ طَلَبَ حَاجَتَهُ إِلَىٰ أَحَدٍ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ، فَإِنِّي لَا أَطْلُبُ حَاجَتِي إِلَّا مِنْكَ

أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ وَرِضْوَانِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مِنْ عَامِي هَذَا إِلَىٰ بَيْتِكَ الْحَرَامِ سَبِيلًا، حِجَّةً مَبْرُورَةً مُتَقَبَّلَةً زَاكِيَةً خَالِصَةً لِمَكَ، تُقَرِّبُهَا عَيْنِي، وَتَرْفَعُ بِهَا دَرَجَتِي، وَتَرْزُقُنِي أَنْ أَعْضَّ بَصِيرِي، وَأَنْ أَحْفَظَ فَرْجِي، وَأَنْ أَكْفَّ عَنْ جَمِيعِ مَحَارِمِكَ حَتَّىٰ لَا يَكُونَ شَيْءٌ إِثْرَ عِنْدِي مِنْ طَاعَتِكَ وَخَشْيَتِكَ، وَالْعَمَلِ بِمَا أَحْبَبْتَ، وَالتَّرَكِ عَمَّا كَرِهْتَ وَنَهَيْتَ عَنْهُ، وَاجْعَلْ ذَلِكَ فِي يُسْرٍ وَيَسَارٍ وَعَافِيَةٍ، وَأَوْزِعْنِي شُكْرَ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَقْتُلَ بِي أَعْدَاءَكَ وَأَعْدَاءَ رَسُولِكَ

وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُكْرِمَنِي بِهَوَانٍ مِنْ شَيْءٍ مِنْ خَلْقِكَ، وَلَا تُهِنِّي بِكَرَامِهِ أَحَدٍ مِنْ أَوْلِيَائِكَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا.

از اعمال شب اول ماه رمضان به همین مقدار بسنده کرده، یادآور می شویم که آنچه باید بیشتر مورد عنایت شود: توبه، انابه، ندامت از گذشته، تصمیم برای آینده، تحصیل اخلاص، توسل، توجه، توکل و تقرب به پروردگار می باشد.

(۲) اعمال مخصوص شب دوم ماه رمضان

گذشته از اعمالی که در هر شبی از شبهای ماه مبارک رمضان انجام می شود، اعمالی مختص شب دوم آن است، که از آن جمله است:

۱. چهار رکعت نماز با دو سلام، در هر رکعت یک حمد و سوره «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ» بیست مرتبه.

امیر مؤمنان علیه السلام می فرماید: هر کس این نماز را در شب دوم ماه رمضان بخواند خداوند همه گناهانش را بپامرد و روزی اش را وسعت دهد و تا یکسال او را از حوادث ناخوشایند نگه می دارد. (۱)

۲. سید ابن طاووس از کتاب ابن ابی قره روایت کرده که در شب دوم این دعا را بخواند:

اللَّهُمَّ أَنْتَ الرَّبُّ وَ أَنَا الْعَبْدُ، قَضَيْتَ عَلَيَّ نَفْسَكَ الرَّحْمَةَ، وَ دَلَلْتَنِي وَ أَنْتَ الصَّيَادِقُ الْبَارُّ، يَدَاكَ مَبْسُوطَتَانِ تُنْفِقُ كَيْفَ تَشَاءُ، لَا يُلْحِفُكَ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُكَ نَائِلٌ، وَ لَا يَزِيدُكَ كَثْرَةُ السُّؤَالِ إِلَّا عَطَاءً وَجُوداً

أَسْأَلُكَ قَلْباً وَجِلًّا مِنْ مَخَافَتِكَ، أُدْرِكُ بِهِ جَنَّةَ رِضْوَانِكَ، وَ أَمْضِي بِهِ فِي سَبِيلِ مَنْ أَحْبَبْتَ وَ أَرْضَاكَ عَمَلُهُ، وَ أَرْضِيئَهُ فِي ثَوَابِكَ حَتَّى تُبَلِّغَنِي بِعَدْلِكَ ثَقَّةَ الْمُؤْمِنِينَ بِحُكْمِكَ، وَ أَمَانَ الْخَائِفِينَ مِنْكَ، اللَّهُمَّ وَ مَا أَعْطَيْتَنِي مِنْ عَطَاءٍ فَاجْعَلْهُ سُغْلًا فِيمَا تُحِبُّ، وَ مَا زَوَيْتَ عَنِّي فَاجْعَلْهُ فَرَاغًا لِي فِيمَا تُحِبُّ

اللَّهُمَّ إِنَّكَ قَصَمْتَ الْجَبَابِرَةَ بِجَبْرَتِكَ، وَ بَسَطْتَ كَفِّكَ عَلَى الْخَالِقِ، وَ

أَقْسَمْتُ أَنَّكَ حَيٌّ قِيَوْمٌ وَكَذَلِكَ أَنْتَ، تَنْقَطِعُ حَيْلُ الْمُبْطِلِينَ وَ مَكْرُهُمْ دُونَكَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ وَ ارزُقْنِي مُوَالَاهُ مِنْ
وَالِيَّتِ، وَ مُعَادَاهُ مِنْ عَادِيَّتِ، وَ حُبًّا لِمَنْ أَحْبَبْتَ، وَ بُغْضًا لِمَنْ أَبْغَضْتَ، حَتَّى لَا أُوَالِيَ لَكَ عَدُوًّا وَ لَا أُعَادِيَ لَكَ وَلِيًّا، أَشْكُو إِلَيْكَ
يَا رَبِّ حَاطِيَّتَهُ أَغَشَّتْ بَصِيرِي، وَ أَظَلَّتْ عَلَى قَلْبِي، وَ فِي طَرِيقِ الْخَاطِئِينَ صَدَّرْتَنِي، فَهَذِهِ يَدِي رَهِينَةٌ فِي وَثَاقِكَ بِمَا جَنَيْتُ عَلَى
نَفْسِي، وَ هَذِهِ رِجْلِي مُوثَقَةٌ فِي حَبَالِكَ بِاِكْتِسَابِي، فَلَوْ كَانَ هَرَبِي إِلَى جَبَلٍ يُلْجِئُنِي أَوْ مَغَارَةٍ تُوَارِينِي أَوْ بَحْرٍ يُنْجِنِي لَكُنْتُ الْعَائِدَ
بِكَ مِنْ ذُنُوبِي، أَسْتَعِيدُكَ عِيَادَةَ مَهْمُومٍ حَزِينٍ كَثِيبٍ يَرْقُبُ نَارَ السَّمُومِ،

اللَّهُمَّ يَا مُجَلِّي عِظَائِمِ الْأُمُورِ جَلِّ عَنِّي هَمَّهُ الْهُمُومِ، وَ اجْزِنِي مِنْ نَارِ نَقْصِمِ عِظَامِي وَ تُحْرِقُ أَحْشَائِي وَ تُفَرِّقُ قُوَايَ، اللَّهُمَّ ارزُقْنِي
صَبْرَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ اجْعَلْنِي أَنْتَظِرُ أَمْرَهُمْ، وَ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِمْ وَ اعْوَانِهِمْ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ أَخِينِي مَحْيَاهُمْ وَ أَمْتِنِي مِيتَتَهُمْ،
اللَّهُمَّ اعْطِهِمْ سُؤْلَهُمْ فِي وِلِيِّهِمْ وَ عَدُوِّهِمْ

اللَّهُمَّ رَبَّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَ رَبَّ جَبْرَائِيلَ وَ مِيكَائِيلَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَقْبَلَ صَوْمِي وَ
صَلَاتِي

و درخواست می کنی حاجت خود را و می گوئی:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ فِي هَذَا الشَّهْرِ الْعَظِيمِ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ يَحْسِبُ رِزْقِي أَوْ يَحْبُبُ مَسْأَلَتِي أَوْ يُبْطِلُ صَوْمِي أَوْ يَصُدُّ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ
عَنِّي،

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اغْفِرْ لِي مَا لَا يَضُرُّكَ، وَ اعْطِنِي مَا لَا يَنْقُصُكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، فَإِنِّي فَاقِرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ. (۱)

۳. و از رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم منقول است که در شب دوم بخواند:

يَا إِلَهَ الْأَعْوَالِينَ وَالْآخِرِينَ، وَإِلَهَ مَنْ بَقِيَ وَإِلَهَ مَنْ مَضَى، رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَنْ فِيهِنَّ، فَالِقَ الْأَصْبَاحِ وَجَاعِلَ اللَّيْلِ سَكَنًا وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا، لَكَ الْحَمْدُ وَ لَكَ الشُّكْرُ وَ لَكَ الطَّوْلُ وَ لَكَ الْمُنُّ وَ أَنْتَ الْوَاحِدُ الصَّمِدُ، أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ سَيِّدِي وَ جَمَالِكَ مَوْلَايَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُغْفِرَ لِي وَ تَرْحَمَنِي وَ تَتَجَاوَزَ عَنِّي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ. (۱)

(۳) اعمال مخصوص شب سوم ماه رمضان

شب سوم ماه مبارک رمضان اعمال خاصی دارد که از آن جمله است:

۱. ده رکعت نماز، که بعد از هر دو رکعت سلام می دهد و در هر رکعتی یکبار حمد و پنجاه بار سوره «قل هو الله أحد» را می خواند.

امیر مؤمنان علیه السلام فرمود: هر کس این نماز را در شب سوم ماه رمضان بخواند، منادی از سوی خداوند متعال او را ندا می دهد که آگاه باشید فلانی پسر فلانی آزاد شده خداوند از آتش دوزخ است و درهای آسمانی به رویش گشوده می شود. (۲)

۲. غسل، که در همه شبهای فرد ماه رمضان مستحب است.

۳. احیاء، که هر کس شب سوم را احیاء بدارد خداوند او را می آمرزد. (۳)

۴. خواندن این دعا:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ افْتَحْ قَلْبِي لِذِكْرِكَ، وَ اجْعَلْنِي أَتَّبِعُ كِتَابِيكَ، وَ أُوْمِنُ بِرِسُولِكَ، وَ أُوْفِي بِعَهْدِكَ، وَ أَلْبِسْنِي رَحْمَتَكَ، وَ تَقَبَّلْ صَوْمِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الشَّهْرِ الشَّرِيفِ الْعَظِيمِ بِجُودِكَ وَ كَرَمِكَ، وَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمَلَائِكَتِكَ وَ أَنْبِيَائِكَ وَ رُسُلِكَ، وَ أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِالْمُسْتَحْفِظِينَ أَوْلِيهِمْ وَ آخِرِهِمْ، وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تُغْفِرَ لِي ذُنُوبِي جَمِيعًا السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ اللَّيْلَةَ اللَّيْلَةَ.

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۴۸.

۲- شهید اول، الاربعون حدیثا، ص ۸۸، ح ۴۰.

۳- شهید اول، الاربعون حدیثا، ص ۸۸، ح ۴۰.

۵. خواندن دعای منقول از رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم :

يَا إِلَهَ إِبْرَاهِيمَ وَإِلَهَ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَشْيَاطِ، رَبَّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ، السَّمِيعَ الْعَلِيمَ الْحَكِيمَ الْكَرِيمَ الْعَلِيَّ الْعَظِيمَ، لَمَكَ صِيْمْتُ وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ، وَإِلَى كَنْفِكَ أَوَيْتُ، وَإِلَيْكَ أَلْبَسْتُ وَاللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالرَّوْفُ الرَّحِيمُ، قَوْنِي عَلَى الصَّلَاةِ وَالصِّيَامِ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ.

(۴) اعمال خاص شب چهارم

از اعمال مختص شب چهارم ماه رمضان چند چیز است:

۱. هشت رکعت نماز، هر دو رکعت با یک سلام، در هر رکعتی حمد یکبار و سوره «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ» بیست مرتبه

امیر مؤمنان علیه السلام فرمود: هر کس این نماز را در شب چهارم ماه رمضان بخواند خداوند اعمال او را همانند هفت تن از پیامبرانی که رسالت پروردگار را ابلاغ کرده اند بالا می برد. (۱)

۲. خواندن این دعاء:

إِلَهِي مَا عَمِلْتُ مِنْ حَسَنَةٍ فَلَا حَمْدَ لِي فِيهِ، وَمَا ارْتَكَبْتُ مِنْ سُوءٍ فَلَا عُذْرَ لِي فِيهِ، إِلَهِي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَتَكَلَّ عَلَيَّ مَا لَا حَمْدَ لِي فِيهِ، أَوْ ارْتَكَبَ مَا لَا عُذْرَ لِي فِيهِ، يَا إِلَهِي أَسْتَغْفِرُكَ مِمَّا تَبْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِيهِ، وَأَسْتَغْفِرُكَ مِمَّا وَعَدْتُكَ مِنْ نَفْسِي ثُمَّ أَخْلَفْتُكَ فِيهِ، وَأَسْتَغْفِرُكَ مِمَّا أَرَدْتُ بِهِ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ فَخَالَطَنِي مَا لَيْسَ لَكَ رِضًا، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ نِعْمَةٍ بِهَا عَلَيَّ فَقَوَيْتُ بِهَا عَلَيَّ مَعْاصِيكَ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَ لِكُلِّ خَطِيئَةٍ ارْتَكَبْتُهَا وَ لِكُلِّ سُوءٍ أَتَيْتُهُ. يَا إِلَهِي وَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ تَهَبَ لِي

بِرَحْمَتِكَ كُلُّ ذَنْبٍ فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَكَ، وَ أَنْ تَسْتَوْهَبِنِي مِنْ خَلْقِكَ وَ تَسْتَقْدِنِي مِنْهُمْ، وَ لَا تَجْعَلْ حَسَنَاتِي فِي مَوَازِينٍ مَنْ ظَلَمْتُهُ وَ
 اسَأْتُ إِلَيْهِ، فَإِنَّكَ عَلَى ذَلِكَ قَادِرٌ يَا عَزِيزُ، وَ كُلُّ ذَنْبٍ أَنَا عَلَيْهِ مُقِيمٌ فَأَنْقِلْنِي عَنْهُ إِلَى طَاعَتِكَ، يَا إِلَهِي وَ كُلُّ ذَنْبٍ أُرِيدُ أَنْ أَعْمَلَهُ
 فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَ رُدَّنِي إِلَى طَاعَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي لَيْسَ فَوْقَهَا شَيْءٌ، يَا اللَّهُ الرَّحْمَانُ الرَّحِيمُ،
 الَّذِي لَا يَعْزَمُ كُنْهَ مَا هُوَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي، وَ تَعْصِمَنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ
 عُمْرِي، وَ تُعْطِنِي جَمِيعَ سُؤْلِي فِي دِينِي وَ دُنْيَايَ وَ آخِرَتِي وَ مَتَوَايَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

۳. خواندن دعای منقول از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم :

يَا رَحْمَانَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا، وَيَا جَبَّارَ الدُّنْيَا، وَيَا مَالِكَ الْمُلُوكِ، وَيَا رَازِقَ الْعِبَادِ، هَذَا شَهْرُ التَّوْبَةِ، وَهَذَا شَهْرُ الثَّوَابِ،
 وَ[هَذَا] شَهْرُ الرَّجَاءِ، وَأَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ. أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ، الَّذِينَ لَا
 خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ، وَأَنْ تَسْتُرَنِي بِالسُّتْرِ الَّذِي لَا يُهْتَكُ، وَتَجَلِّلَنِي بِعَافِيَتِكَ الَّتِي لَا تُرَامُ، وَتُعْطِنِي سُؤْلِي، وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ
 بِرَحْمَتِكَ، وَ أَنْ لَا تَدْعَ لِي ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ، وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَجْتَهُ، وَلَا كَرْبَةً إِلَّا كَشَفْتَهَا عَنِّي، وَلَا حَاجَةً إِلَّا قَضَيْتَهَا بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ،
 إِنَّكَ أَنْتَ الْأَجَلُّ الْأَعْظَمُ. (۲)

(۵) اعمال مخصوص شب پنجم

برای شب پنجم ماه رمضان اعمال مخصوصی است که از آن جمله است:

۱. دو رکعت نماز، در هر رکعت یکبار حمد و پنجاه بار سوره «قل هو الله أحد»

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۵۵ و ۲۵۶.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۵۵ و ۲۵۶.

بعد از سلام یکصد بار صلوات بر رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم ، امیر مؤمنان علیه السلام فرمود: هر کس این نماز را در شب پنجم ماه رمضان بخواند، همراه من وارد بهشت شود. (۱)

۲. خواندن این دعاء:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ خَيْرِ الْأَسْمَاءِ الَّتِي تُنَزَّلُ بِهَا الشِّفَاءُ وَتُكْشَفُ بِهَا اللَّأْوَاءُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُنَزِّلَ عَلَيَّ مِنْكَ عَافِيَةً وَشِفَاءً، وَتُدْفَعَنَّ عَنِّي بِاسْمِكَ كُلِّ سَيْئَمٍ وَبَلَاءٍ، وَتَقْبَلَنَّ صَوْمِي وَتَجْعَلَنِي فِيْمَنْ صَامَ وَقَامَ وَرَضِيَتَ عَمَلَهُ، وَتَجْعَلَنِي مِمَّنْ صَامَتْ جَوَارِحُهُ وَحَفِظَتْ لِسَانَهُ وَفَزَجَهُ، وَتَرْزُقَنِي عَمَلًا تَرْضَاهُ، وَتَمَنَّ عَلَيَّ بِالصَّوْمِ وَالسَّكِينَةِ، وَوَرَعًا يَحْجُزُنِي عَنِ مَعْصِيَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۲)

۳. خواندن دعای منقول از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم :

يَا صَانِعَ كُلِّ مَصْنُوعٍ، وَيَا جَابِرَ كُلِّ كَسِيرٍ، وَيَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى، يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ، أَنْتَ النُّورُ فَوْقَ النُّورِ، وَنُورُ كُلِّ نُورٍ، يَا نُورَ النُّورِ
وَيَا نُورَ كُلِّ نُورٍ أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبَ اللَّيْلِ وَذُنُوبَ النَّهَارِ، وَذُنُوبَ السَّرِّ
وَذُنُوبَ الْعَلَانِيَةِ، يَا قَادِرُ يَا مُقْتَدِرُ، يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ، يَا صَمَدُ يَا وَدُودُ، يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ، يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ، وَيَا قَابِلَ التَّوْبِ، شَدِيدَ
الْعِقَابِ، ذَا الطُّوْلِ لِإِلَهِ الْإِلَهِاتِ، وَحَدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، تُحْيِي وَتُمِيتُ، وَتُمِيتُ وَتُحْيِي وَأَنْتَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ، وَاعْفُ لِي وَارْحَمْنِي وَاعْفُ عَنِّي، إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَانُ الرَّحِيمُ. (۳)

۶) اعمال مخصوص شب ششم

۱. خواندن چهار رکعت نماز با دو سلام، در هر رکعت حمد و سوره «تبارک

۱- شهید اول، الاربعون حدیثا، ص ۸۸.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۵۸.

۳- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۵۸.

الذی بیده الملک» امیر مؤمنان علیه السلام فرمود: هر کس این چهار رکعت را در شب ششم ماه رمضان بخواند همانند کسی است که شب قدر را درک کند. (۱)

۲. خواندن این دعاء:

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَ إِلَيْكَ الْمُسْتَكِي، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْوَاحِدُ الْقَدِيمُ، وَ الْآخِرُ الدَّائِمُ، وَ الرَّبُّ الْخَالِقُ، وَ الدَّيَّانُ يَوْمَ الدِّينِ، تَفَعَّلُ مَا تَشَاءُ بِلاَ مُغَالَبَةٍ، وَ تُعْطِي مَنْ تَشَاءُ بِلاَ مَنٍّ، وَ تَمْنَعُ مَا تَشَاءُ بِلاَ ظَلْمٍ، وَ تُدَاوِلُ الْأَيَّامَ بَيْنَ النَّاسِ، يَزْكِبُونَ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ، أَسْأَلُكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْأَعْزَامِ، وَ الْعِزَّةِ الَّتِي لَا تُرَامُ، وَ أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ وَ أَسْأَلُكَ يَا رَحْمَانُ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُعَجِّلَ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ فَرَجَنَا بِفَرَجِهِمْ، وَ تَقَبَّلَ صَوْمِي، وَ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا أَرْجُو مِنْكَ وَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا أَخْذَرُ، إِنْ أَنْتَ خَذَلْتَ فَبَعِيدَ الْحُجَّةِ، وَ إِنْ أَنْتَ عَصَيْتَ مَتَّ فَبِتَمَامِ النُّعْمَةِ، يَا صَاحِبَ مُحَمَّدٍ يَوْمَ حُنَيْنٍ، وَ صَاحِبَهُ وَ مُؤَيَّدَهُ يَوْمَ بَدْرٍ وَ خَيْبَرَ، وَ الْمَوَاطِنَ الَّتِي نَصَرْتَهَا فِيهَا نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ السَّلَامُ، يَا مُبِيرَ الْجَبَّارِينَ وَ يَا عَاصِمَ النَّبِيِّينَ، أَسْأَلُكَ وَ أَقْسِمُ عَلَيْكَ بِحَقِّ يَسٍ وَ الْقُرْآنِ الْحَكِيمِ وَ بِحَقِّ طِهٍ وَ سَائِرِ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تَحْصُرَ رَنِي عَنِ الذُّنُوبِ وَ الْخَطَايَا، وَ أَنْ تَزِيدَنِي فِي هَذَا الشَّهْرِ الْعَظِيمِ تَأْيِيدًا تَرْطُبُ بِهِ عَلَيَّ جَاشِي، وَ تَسُدُّ بِهِ عَلَيَّ خَلَّتِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْرَأُ بِكَ فِي نُحُورِ أَعْدَائِي، لَا أَجِدُ لِي غَيْرَكَ، هَا أَنَا بَيْنَ يَدَيْكَ فَاصْنَعْ بِي مَا شِئْتَ، لَا يُصَيِّبُنِي إِلَّا مَا كَتَبْتَ لِي، أَنْتَ حَسْبِي وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ.

۳. خواندن دعای منقول از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم :

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، الْوَاحِدُ الْكَرِيمُ، وَأَنْتَ الْإِلَهُ الصَّمَدُ، رَفَعْتَ

السَّمَاوَاتِ بِقُدْرَتِكَ، وَدَحْوَتِ الْأَرْضِ بِعِزَّتِكَ، وَأَنْشَأْتَ السَّحَابَ بِوَحْدَانِيَّتِكَ وَأَجْرَيْتَ الْبَحَارَ بِسُلْطَانِكَ، يَا مَنْ سَبَّحْتَ لَهُ الْحَيَاتَانُ فِي الْبُحُورِ، وَالسَّبَّاعُ فِي الْفُلُوتِ، يَا مَنْ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ فِي السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَالْأَرْضِينَ السَّبْعِ، يَا مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَمَا فِيهِنَّ، وَالْأَرْضُونَ السَّبْعُ وَمَا فِيهِنَّ، يَا مَنْ لَا يَمُوتُ وَلَا يَبْقَى إِلَّا وَجْهَهُ الْجَلِيلُ الْجَبَّارُ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاعْفُ عَنِّي يَا مَنْ لَا يَمُوتُ وَلَا يَبْقَى إِلَّا وَجْهَهُ الْجَلِيلُ الْجَبَّارُ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاعْفُ عَنِّي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ.

۷) اعمال مخصوص شب هفتم

۱. خواندن چهار رکعت نماز با دو سلام، در هر رکعت بعد از حمد سوره «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ» سیزده مرتبه. مولای متقیان فرمود: هر کس این نماز را در شب هفتم ماه رمضان بخواند، خداوند در بهشت عدن برای او قصری از طلا بنا کرده، تا ماه رمضان آینده در امن الهی قرار گیرد. (۱)

۲. غسل کردن به جهت اینکه از شبهای فرد می باشد.

۳. خواندن دعای:

يَا صَيْرِيخَ الْمُسْتَضْرِخِينَ، وَيَا مُفَرِّجَ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ، وَيَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ، وَيَا كَاشِفَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاکْشِفْ كَرْبِي وَهَمِّي وَعَمِّي، فَإِنَّهُ لَا يَكْشِفُ ذَلِكَ غَيْرُكَ. وَتَقَبَّلْ صَوْمِي وَأَقْضِ لِي حَوَائِجِي، وَابْعَثْنِي عَلَى الْأَيْمَانِ بِكَ، وَالتَّضِيدِي بِكِتَابِكَ وَرَسُولِكَ، وَحُبِّ الْأَنْبِيَاءِ الْمَهْدِيِّينَ، أُولَى الْأَمْرِ الَّذِينَ أَمَرَتْ بِطَاعَتِهِمْ، فَإِنِّي قَدْ رَضِيْتُ بِهِمْ أَيْمَنَهُ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ صَلَاتِي وَصَوْمِي

وَتُسْكِي، فِي هَذَا الشَّهْرِ الْمُفْتَرَضِ عَلَيْنَا صِيَامَهُ، وَارْزُقْنِي فِيهِ مَغْفِرَتَكَ وَرَحْمَتَكَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

۴. خواندن دعای منقول از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم :

يَا مَنْ كَانَ وَيَكُونُ، وَلَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ، يَا مَنْ إِذَا دُعِيَ أَجَابَ، يَا مَنْ إِذَا اسْتُرْحِمَ رَحِمَ، يَا مَنْ لَا يُدْرِكُ الْوَاصِعُونَ عَظَمَتَهُ، يَا مَنْ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ، يَا مَنْ يَرَى وَلَا يُرَى وَهُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى، يَا مَنْ لَا يُعْزَهُ شَيْءٌ، وَلَا يَفُوقُهُ أَحَدٌ، يَا مَنْ بِيَدِهِ نَوَاصِي الْعِبَادِ

أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ عَلَيْكَ، وَحَقِّكَ عَلَى مُحَمَّدٍ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ، وَأَنْ تَرْحِمَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَالْمُحَمَّدَ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ (وَتَرْحَمْتَ) عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَالْإِبْرَاهِيمِ فِي الْعَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ (وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْأَجَلُّ الْأَعْظَمُ). (۲)

(۸) اعمال مخصوص شب هشتم

۱. خواندن دو رکعت نماز، در هر رکعت بعد از حمد یازده بار سوره «قل هو الله أحد» و هزار مرتبه «سبحان الله». امیر مؤمنان علیه السلام فرمود:

هر کس این نماز را در شب هشتم ماه رمضان به جا آورد درهای هشتگانه بهشت به رویش باز می شود، از هر دری بخواهد وارد شود. (۳)

۲. خواندن این دعاء:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الصَّلَاةَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَالْغِنَاءَ مِنَ الْعِيَلِ،

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۶۵ و ۲۶۶.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۶۵ و ۲۶۶.

۳- شهید اول، الاربعون حدیثا، ص ۲۹.

وَالْأَمَنَ مِنَ الْخَوْفِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ النَّعِيمَ الْمُقِيمَ الَّذِي لَا يَحُولُ وَلَا يَزُولُ، يَا اللَّهُ يَا نُورَ التُّورِ لَكَ التَّشْيِيحُ، سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَكَ الْكِبْرِيَاءُ، سُبْحَانَكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَتَقَبَّلْ صَوْمِي، وَلَا تُنَكِّسْ بِرَأْسِي بَيْنَ يَدَيْ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صِلَاؤُكَ عَلَيْهِمْ، وَقَدْ بَلَّغُوا وَنَصَّحُوا لِي، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِحُكْمِكَ، وَالتَّصَدِيقِ بِكِتَابِكَ وَرَسُولِكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَكْعَةِ شَهْرِنَا هَذَا، وَلَيْلَتِنَا هَذِهِ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ، أَوْ أَنْتَ مُنْزَلُهُ فِيهَا، مَغْفِرَةً وَرِضْوَانًا، وَرِزْقًا وَسَعَةً، وَابْتِشَاطًا عَلَيَّ وَعَلَى عِيَالِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي وَجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِحُكْمِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كِتَابٍ قَدْ سَبَقَ. (۱)

۳. خواندن دعای منقول از رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم :

اللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُكَ الَّذِي أَمَرْتَ فِيهِ عِبَادَكَ بِالْدُعَاءِ، وَضَمِنْتَ لَهُمُ الْإِجَابَةَ، وَقُلْتَ: «وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ» فَأَدْعُوكَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّ، وَيَا كَاشِفَ السُّوءِ عَنِ الْمَكْرُوبِ، وَيَا جَاعِلَ اللَّيْلِ سَكَنًا، وَيَا مَنْ لَا يَمُوتُ غَفْرًا لِمَنْ يَمُوتُ، قَدَّرْتَ وَخَلَقْتَ وَسَوَّيْتَ، فَلَكَ الْحَمْدُ، أَطَعَمْتَ وَسَقَيْتَ وَأَوَيْتَ وَرَزَقْتَ، فَلَكَ الْحَمْدُ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى، وَفِي النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى، وَفِي الْأَخْرَجِ وَالْأُولَى، وَأَنْ تَكْفِينِي مَا أَهَمَّنِي وَتَغْفِرَ لِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغُفُورُ الرَّحِيمُ. (۲)

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۶۸.

۲- صحیفه نبویه، ص ۴۳۱ د ۵۱۰.

۹) اعمال مخصوص شب نهم

۱. خواندن شش رکعت نماز با سه سلام در میان نماز مغرب و عشاء در هر رکعت بعد از حمد: هفت بار آیه الکرسی و پنجاه بار صلوات بر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم .

مولای متقیان فرمود: هر کس این نماز را در شب نهم ماه رمضان به جا آورد فرشتگان اعمال او را همانند اعمال صدیقان، شهیدان و صالحان بالا می برند.

۲. خواندن دعای:

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، آمَنْتُ بِكَ مُخْلِصًا لَكَ دِينِي، أَمْسَيْتُ عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتِطَعْتُ، أَتُوبُ إِلَيْكَ مِنْ سُوءِ عَمَلِي، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِذُنُوبِي الَّتِي لَا يَغْفِرُهَا إِلَّا أَنْتَ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَتَقَبَّلْ صَوْمِي، وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ، وَبَلِّغْنِي انْسِلَاخَ هَذَا الشَّهْرِ.

یا خَیْرَ الْمَوْلَى، وَیا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوَى، وَیا سَامِعَ كُلِّ نَجْوَى، وَیا شَاهِدَ كُلِّ مَلَأٍ، وَیا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ، وَیا كاشِفَ ما يَشَاءُ مِنْ بَلِيَّةٍ، خَلِيلَ إِبْرَاهِيمَ وَنَجِيَّ مُوسَى، وَمُضْطَفِي مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ. أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ، وَضَعُفَتْ قُوَّتُهُ، وَقَلَّتْ حِيلَتُهُ، دُعَاءَ الْغَرِيبِ الْغَرِيقِ الْمُضْطَرِّ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ، الَّذِي لَا يَجِدُ لِكَشْفِ ما هُوَ فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ إِلَّا أَنْتَ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَفَرِّجْ عَنِّي، وَاكْشِفْ ما بِي مِنْ ضُرٍّ، وَتَقَبَّلْ صَوْمِي وَصَلَاتِي فِي هَذَا الشَّهْرِ الْعَظِيمِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ. (۱)

۳. خواندن دعای منقول از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم :

یا سَيِّداهُ یا رَبِّیاهُ، یا ذَا الْجَلالِ وَالْإِکرامِ، یا ذَا الْعَرْشِ الَّذی لا یَنامُ، وَ یا ذَا الْعِزِّ الَّذی لا یُرامُ، یا قاضِیَ الْأُمُورِ، یا شافیَ الصُّدُورِ، اجْعَلْ لی مِنْ أَمْرِي

فَرَجًا وَمَخْرَجًا، وَأَقْدِفَ رَجَاءِكَ فِي قَلْبِي حَتَّى لَا أَرْجُو أَحَدًا سِوَاكَ، تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ سَيِّدِي، وَإِلَيْكَ يَا مَوْلَايَ أَنْبْتُ، وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ، أَسْأَلُكَ يَا إِلَهَ الْأَلِهَةِ، وَيَا جَبَّارَ الْجَبَابِرَةِ، وَيَا كَبِيرَ الْأَكَابِرِ، وَيَا مَنْ إِذَا تَوَكَّلَ الْعَبْدُ عَلَيْهِ كَفَاهُ، وَكَانَ حَسْبَهُ وَبَالِغَ أَمْرِهِ، عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ فَافْكُنِي، وَإِلَيْكَ أَنْبْتُ فَارْحَمْنِي، وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ فَاغْفِرْ لِي، وَلَا تُسَوِّدْ وَجْهِي يَوْمَ تَسْوَدُّ وُجُوهُ وَتَبْيَضُّ وُجُوهُ، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَارْحَمْنِي وَتَجَاوَزْ عَنِّي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ. (۱)

(۱۰) اعمال مخصوص شب دهم

۱. خواندن بیست رکعت نماز، که بعد از هر دو رکعت سلام بدهد و در هر رکعت بعد از حمد سی بار سوره «قل هو الله أحد» بخواند. امیر مؤمنان علیه السلام فرمود: هر کس این نماز را در شب دهم ماه رمضان بخواند خداوند روزی او را وسعت دهد و از رستگاران باشد. (۲)

۲. خواندن دعای:

يَا خَيْرَ مَنْ سُئِلَ، وَيَا أَوْسَعَ مَنْ أُعْطِيَ، وَيَا خَيْرَ مُرْتَجَى، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ، وَافْتَحْ لِي بَابَ رِزْقٍ مِنْ عِنْدِكَ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَتَقْبَلُ صَوْمِي وَتَفْضَلُ عَلَيَّ.

اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ وَمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَالْبَرَكَاتِ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَرْزُقَنِي حُبَّ الصَّلَاةِ وَالصَّيَامِ وَالْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ وَصَلَمَةَ الرَّحِمِ، وَتُحِبَّ إِلَيَّ كُلَّ مَا أَحْبَبْتَ، وَتُبْغِضَ إِلَيَّ كُلَّ مَا أَبْغَضْتَ. اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَكْفَلْتَنِي بِرِزْقِي وَرِزْقِ كُلِّ دَائِي، يَا خَيْرَ مَدْعُوٍّ، وَيَا خَيْرَ

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۷۲.

۲- شهید اول، الاربعون حدیثاً، ص ۸۹.

مَسْئُولٍ، وَيَا خَيْرَ مُرْتَجَى، وَأَوْسَعَ مَنْ أُعْطِيَ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَارْزُقْنِي السَّعَةَ وَالِدَّعَةَ وَالسَّعَادَةَ فِي هَذَا الشَّهْرِ الْعَظِيمِ،
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

۳. خواندن دعای منقول از رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم :

اللَّهُمَّ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّمُنُ، يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ، يَا أَحَدُ يَا صِدِّمُدُّ يَا وَاحِدُ يَا فَزُدُّ، يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ، يَا وَدُودُ يَا حَلِيمُ، مَضَى مِنْ
الشَّهْرِ الْمُبَارَكِ الثَّلَاثُ، وَلَسْتُ أَدْرِي سَيِّدِي مَا صَيَّرْتَنِي بِحَاجَتِي، هَيْلُ غَفَرْتَ لِي أَمْ لَا؟ فَإِنْ كُنْتَ غَفَرْتَ لِي فَطُوبَى لِي، وَإِنْ لَمْ
تَكُنْ غَفَرْتَ لِي فَوَأَسْوَآتَاهُ، فَمَنْ الْآنَ سَيِّدِي فَاعْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ، وَلَا تَخْذُلْنِي، وَأَقْلِنِي عَثْرَتِي، وَاسْتُرْنِي بِسِتْرِكَ، وَاعْفُ
عَنِّي بِعَفْوِكَ، وَارْحَمْنِي بِرَحْمَتِكَ، وَتَجَاوَزْ عَنِّي بِقُدْرَتِكَ، إِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (۲)

(۱۱) اعمال مخصوص شب یازدهم

۱. خواندن دو رکعت نماز، در هر رکعت بعد از حمد سوره «إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكُوْثُرَ» بیست مرتبه. امیر مؤمنان علیه السلام فرمود:

هر کس این نماز را در شب یازدهم ماه رمضان بخواند گناهی از آن روز برایش باقی نمی ماند، اگر چه شیطان تلاش خود را
ادامه دهد. (۳)

۲. خواندن دعای:

سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْبَارِئُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ، الَّذِي خَلَقَنِي وَلَمْ أَكُ شَيْئًا بِمَشِيئَتِهِ، وَأَرَانِي فِي نَفْسِي وَفِي كُلِّ شَيْءٍ مِنْ مَخْلُوقَاتِهِ
وَصُنْعِهِ الدَّلَائِلَ الْبَيِّنَةَ النَّبِيَّةَ عَلَى قُدْرَتِهِ، الَّذِي فَرَضَ الصِّيَامَ عَلَيَّ تَعْبُدًا، يُصْلِحُ بِهِ شَأْنِي، وَيَغْسِلُ

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۷۴ و ۲۷۵.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۷۴ و ۲۷۵.

۳- شهید اول، الأربعون حدیثا، ص ۸۹.

عَنِّي أَوْزَارِي، وَيَذْكُرْنِي بِمَا لَهَوْتُ عَنْهُ مِنْ ذِكْرِهِ، وَيُوجِبُ لِي الزُّلْفَى بِطَاعَةِ أَمْرِهِ. اللَّهُمَّ سَيِّدِي أَنْتَ مَوْلَايَ إِنْ كُنْتَ جِئِدْتَ عَلَيَّ بِصَالِحٍ فِيمَا مَضَى مِنْهُ ارْتَضَيْتَهُ فَرِذْنِي، وَإِنْ كُنْتَ اقْتَرَفْتَ مَا أَسْخَطَكَ فَأَقْلِبْنِي. اللَّهُمَّ مَلِكْنِي مِنْ نَفْسِي فِي الْهُدَى مَا أَنْتَ لَهُ أَمْلِكُ، وَقَدَّرْنِي مِنَ الْعُدُولِ بِهَا إِلَى إِرَادَتِكَ عَلَى مَا أَنْتَ عَلَيْهِ أَقْدِرُ، وَكُنْ مُخْتَاراً لِعِبْدِكَ مَا يُسِجِدُهُ بِطَاعَتِكَ، وَتَجَنَّبِهِ الشَّقْوَةَ بِمَعْصِيَتِكَ حَتَّى يَفُوزَ فِي الْمَعْصِيَةِ وَمِينٍ وَيَنْجُو فِي الْمَقْبُولِينَ، وَيُرَافِقُ (١) الْفَائِزِينَ، الَّذِينَ لَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيماً كَثِيراً. (٢)

٣. خواندن دعای:

يَا مَنْ يَكْفِي كُلَّ مَوْوَنِهِ بِلا مَوْوَنِهِ، يَا جَوَادُ يَا مَاجِدُ، يَا أَحَدُ يَا وَاحِدُ يَا صَمَدُ، يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَهُ وَلَا وِلْدًا، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدًا، يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَتَقَبَّلْ صَوْمِي وَأَعِنِّي عَلَيْهِ، وَعَلَى مَا بَقِيَ مِنْ شَهْرِي

اللَّهُمَّ إِنِّي أَمْسَيْتُ لَا أَمْلِكُ مَا أَرْجُو، وَلَا أَسْتَطِيعُ دَفْعَ مَا أَحَازِرُ إِلَّا بِكَ، وَأَمْسَيْتُ مُرْتَهِنًا بِعَمَلِي، وَأَمْسَيْتُ الْأَمْرُ وَالْقَضَاءُ بِيَدِكَ، يَا رَبِّ، فَلَا فَقِيرَ أَفْقَرَ مِنِّي، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَغْفِرْ لِي يَا رَبِّ ظُلْمِي وَجُرْمِي وَجَهْلِي، وَجِدِّي وَهَزْلِي، وَكُلَّ ذَنْبٍ ارْتَكَبْتُهُ، وَبَلِّغْنِي وَأَرْزُقْنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فِي هَذَا الشَّهْرِ الْعَظِيمِ، فِي غَيْرِ مَشَقَّةٍ مِنِّي، وَلَا تُهْلِكْ رُوحِي وَجَسَدِي فِي طَلَبِ مَا لَمْ تُقَدِّرْ لِي، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (٣)

١- يُرَافِقُنِي، م. وفي البحار كما في المتن.

٢- سيد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٢٧٧ و ٢٧٨.

٣- سيد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٢٧٧ و ٢٧٨.

۴. خواندن دعای منقول از رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم :

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَأْنِفُ الْعَمَلَ، وَأَرْجُو الْعَفْوَ، وَهَذِهِ أَوَّلُ لَيْلِهِ مِنْ لَيَالِي الثَّلَاثِينَ أَدْعُوكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى، وَأَسْتَجِيرُ بِكَ مِنْ نَارِكَ الَّتِي لَا تُطْفِئُ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُقَوِّنِي عَلَى قِيَامِهِ وَصِيَامِهِ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي، إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ. اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسَعَتْ كُلَّ شَيْءٍ [وَبِهَا] تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ، وَعَلَيْهَا اتَّكَلْتُ، وَأَنْتَ الصَّامِدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاعْفُ لِي (وَاعْفُ عَنِّي) وَارْحَمْنِي، وَتَجَاوَزْ عَنِّي، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ. (۱)

۵. غسل کردن، زیرا از شبهای فرد می باشد.

(۱۲) اعمال مخصوص شب دوازدهم

۱. خواندن هشت رکعت نماز، که بعد از هر دو رکعت سلام می دهد و در هر رکعت بعد از حمد سی مرتبه سوره «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ» را می خواند.

امیر مؤمنان علیه السلام فرمود: هر کس در شب دوازدهم ماه رمضان این نماز را بخواند به او پاداش شاکران را عطا فرماید و در روز قیامت از رستگاران باشد. (۲)

۲. خواندن دعای:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَجُودُ فَلَا يَخِلُّ وَيَحْلُمُ فَلَا يَعْجَلُ الَّذِي مَنَّ عَلَيَّ مِنْ تَوْحِيدِهِ بِأَعْظَمِ الْمِنَّةِ، وَنَدَيْتَنِي مِنْ صَالِحِ الْعَمَلِ إِلَى خَيْرِ الْمَهْنَةِ، وَأَمَرَنِي بِالذُّعَاءِ فَدَعَوْتُهُ فَوَجَدْتُهُ غِيَاثًا عِنْدَ شِدَائِدِي، وَأَدْرَكْتُهُ لَمَّا مَبِغْدَنِي بِالْأَجَابَةِ حِينَ بَعْدَ مَدَاهِ، وَلَا حَرَمَنِي الْإِنْتِيَاشَ لَمَّا عَمِلْتُ مَا لَا يَرْضَاهُ، أَقَالَنِي عَثْرَتِي، وَقَضَى لِي حَاجَتِي، وَتَدَارَكَ قِيَامِي، وَعَجَّلَ مَعُونَتِي، فَزَادَنِي خُبْرَةً بِقُدْرَتِهِ، وَعَلَّمَ بِنُفُودِ

۱- صحیفه نبویه، ص ۴۳۵ و ۵۱۷.

۲- شهید اول، الاربعون حدیثا، ص ۸۹.

مَسْتَيْتِهِ. اللَّهُمَّ إِنَّ كُلَّ مَا جِئْتُ عَلَىٰ بِهِ بَعْدَ التَّوْحِيدِ دُونَهُ، وَإِنْ كَثُرَ، وَغَيْرُ مُوَازِلِهِ وَإِنْ كَبُرَ، لِإِنَّ جَمِيعَهُ نِعْمٌ دَارِ الْفَنَاءِ الْمُرْتَجِعُهُ، وَهُوَ النَّعْمَةُ لِإِدَارِ الْبَقَاءِ الَّتِي لَيْسَتْ بِمُنْقَطِعَةٍ، فَيَا مَنْ جَادَ بِعَدْلِكَ عَلَيَّ مُخْتَصِّصًا لِي بِرَحْمَتِهِ، وَفَقَّنِي لِلْعَمَلِ بِمَا يَقْضِي حَقَّ يَدِكَ فِي هَبَّتِهِ. اللَّهُمَّ بَيِّضْ أَعْمَالِي بِنُورِ الْهُدَى وَلَا تُسَوِّدْهَا بِتَخْلِيَّتِي وَرُكُوبِ الْهَوَى، فَأَطْغَى فِيمَنْ طَغَى، وَأَقَارِفُ مَا يُسِيخُطُّكَ بَعْدَ الرِّضَا، وَأَنْتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا.

۳. خواندن دعای:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَعَاقِدِ الْعِزِّ مِنْ عَرْشِكَ، وَمُنْتَهَى الرَّحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ، وَكَلِمَاتِكَ الثَّمَامَةِ الَّتِي لَا يُجَاوِزُهَا بَرٌّ وَلَا فَاجِرٌ، فَإِنَّكَ لَا تَبِيدُ وَلَا تَنْفَدُ، أَنْ تُصِلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ، وَتَقْبَلَ مِنِّي وَمِنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ صِيَامَ شَهْرِ رَمَضَانَ وَقِيَامَهُ، وَتَفُكَّ رِقَابَنَا مِنَ النَّارِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ قَلْبِي بَارًا وَعَمَلِي سَارًا وَرِزْقِي دَارًا، وَخَوْضَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَالِهِ السَّلَامُ لِي قَرَارًا وَمُسْتَقْرًا، وَتَعْجَلْ فَرَجَ الْ مُحَمَّدٍ فِي عَافِيهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

۴. خواندن دعای منقول از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم :

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ، وَأَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ لِمَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يَبْقَى وَلَا يَفْنَى، وَلَكَ الشُّكْرُ شُكْرًا يَبْقَى وَلَا يَفْنَى، وَأَنْتَ الْحَيُّ الْحَكِيمُ (الْحَلِيمُ) الْعَلِيمُ، أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الْأَكْرَمِ وَبِجَلَالِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ، وَبِعِزَّتِكَ الَّذِي لَا يُقْهَرُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْأَجَلُّ الْأَعْظَمُ. (۲)

۱- سید بن طاووس، اقبال الأعمال، ص ۲۸۲.

۲- صحیفه نبویه، ص ۴۳۵ د ۵۱۹.

از امام صادق علیه السلام روایت شده که انجیل در شب دوازدهم ماه رمضان نازل شده است و آن موجب افزونی جایگاه آن شب می باشد.

ولی شیخ مفید در کتاب «التواریخ الشرعیه» نزول انجیل را در روز دوازدهم آن نقل کرده است.

(۱۳) اعمال مخصوص شب سیزدهم

شب سیزدهم اولین شب از لیالی بیض است.

شبهای سیزدهم، چهاردهم و پانزدهم هر ماه را «لیالی بیض» گویند، زیرا در این سه شب در طول شب مهتاب نورافشانی می کند. (۱) این سه روز را نیز «ایام بیض» گویند و آن به حذف مضاف است یعنی: «ایام لیالی بیض». (۲)

امام جعفر صادق علیه السلام در این رابطه می فرماید: خداوند به این امت سه ماه عطا فرموده که به هیچ امت دیگری عطا نفرموده است:

(۱) (رجب ۲) شعبان (۳) رمضان.

سپس فرمود: خداوند به این امت سه شب عنایت کرده، که به هیچ امتی عنایت نکرده است: (۱) شب سیزدهم (۲) شب چهاردهم (۳) شب پانزدهم هر ماه.

سپس فرمود: خداوند به این امت سه سوره لطف کرده، که به هیچ امتی لطف نکرده است: (۱) سوره یس (۲) سوره تبارک الملک (۳) سوره قل هو الله أحد.

آنگاه فرمود: هر کس میان این سه را جمع کند، برترین چیزی را که خدا به این امت عطا فرموده جمع کرده است.

پرسیدند: چگونه میان این سه را می توان جمع کرد؟ فرمود: در شب سیزدهم دو رکعت نماز، در هر رکعت بعد از حمد سوره یس، تبارک و قل هو الله أحد را بخواند. در شب چهاردهم چهار رکعت، در هر رکعت این سه سوره را بخواند. در شب پانزدهم شش رکعت در هر رکعت این سه سوره را بخواند. پس فضیلت این سه ماه را درک می کند و به جز شرک همه گناهانش آمرزیده می شود. (۳)

۱- طریحی، مجمع البحرین، ج ۴، ص ۱۹۸.

۲- طریحی، مجمع البحرین، ج ۴، ص ۱۹۸.

۳- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۳، ص ۲۳۰.

روی این بیان مهمترین عمل شب سیزدهم رمضان به این قرار است:

۱. دو رکعت نماز، در هر رکعت بعد از حمد سوره «یس»، «تبارک الذی بیده الملک» و «قل هو الله أحد».

۲. خواندن چهار رکعت، با دو سلام، در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه سوره «قل هو الله أحد».

امیر مؤمنان علیه السلام فرمود: هر کس این نماز را در شب سیزدهم ماه رمضان بخواند چون برق شتابان از صراط عبور کند. (۱)

۳. خواندن دعای:

سُبْحَانَكَ أَيُّهَا الْمَلِكُ الْقَدِيرُ الَّذِي بِيَدِهِ الْأُمُورُ، وَلَا يُعْجِزُهُ مَا يُرِيدُ، وَلَا يَنْقُصُهُ الْعَطَاءُ وَالْمَزِيدُ، اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ صِيحْفِي مَسْوَدَةً
بِالذُّنُوبِ إِلَيْكَ، فَإِنِّي أَعُوذُ فِي مَحْوِهَا فِي هَذِهِ اللَّيَالِي الْبَيْضِ عَلَيْكَ، وَأَرْجُو مِنَ الْغُفْرَانِ وَالْعَفْوِ مَا هُوَ بِيَدِكَ، فَإِنْ جُدْتَ بِهِ عَلَيَّ
لَمْ يَنْقُصْكَ وَفُرْتُ، وَإِنْ حَرَمْتَنِي لَمْ يَزِدْكَ وَعَطَبْتُ، اللَّهُمَّ فَوْقِي بِمَا سَبَقَ لِي مِنَ الْحُسْنَى شَهَادَةَ الْإِحْلَاصِ بِكَ، وَبِمَا جُدْتَ بِهِ
عَلَيَّ مِنْ ذَلِكَ، وَمَا كُنْتُ لَاءِ عَرَفَهُ لَوْ لَا تَفَضُّلُكَ، وَأَعِدْنِي مِنْ سَخَطِكَ وَأَنْلِنِي بِهِ رِضَاكَ وَعِصْمَتِكَ، وَوَفِّقْنِي لِاسْتِيفَانِ مَا يَزُكُو
لِعَدِيكَ مِنَ الْعَمَلِ، وَجَنِّبْنِي الْهَفَوَاتِ وَالزَّلَالَ، فَإِنَّكَ تَمْحُو مَا تَشَاءُ وَتُنَبِّتُ وَعِنْدَكَ أُمُّ الْكِتَابِ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ
وَسَلِّمْ كَثِيرًا. (۲)

۴. خواندن دعای:

يا الله يا رحمان، يا رب، يا الله يا مهيمن، يا الله يا رب يا متكبر، يا الله يا رب يا متعال، يا الله يا رب يا معيد، (۳) يا الله يا رب يا
ذا الطول لا إله إلا أنت،

۱- شهيد اول، الاربعون حديثا، ص ۸۹.

۲- سيد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۸۱.

۳- مفيد، خ.

يا الله يا ربُّ يا ذا الجلالِ والْإِكْرَامِ، يا الله يا ربُّ، يا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ، وَسَتَرَ الْقَبِيحَ، يا مَنْ لَمْ يُوْءَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ، وَلَمْ يَهْتِكِ السُّتْرَ، يا كَرِيمَ الْعَفْوِ، يا حَسَنَ التَّجَاوُزِ، يا واسِعَ الْمَغْفِرَةِ، يا باسِطَ اليَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ. يا خَلِيلَ إِبْرَاهِيمَ، وَنَجِيَّ مُوسَى، وَمُضِيَّ طَفِي مُحَمَّدٍ، صَيِّلٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَعْتَقْنِي مِنَ النَّارِ فِي هَذَا الشَّهْرِ الْعَظِيمِ، وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صِيْمَتَهُ لِمَكَ، يا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

و حاجتت را بخواه و مطمئن باش که برآورده می شود.

۵. خواندن دعای منقول از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم :

يا جَبَّارَ السَّمَاوَاتِ وَجَبَّارَ الْأَرْضِينَ، وِ يا مَنْ لَهُ مَلَكُوتُ السَّمَاوَاتِ وَ مَلَكُوتُ الْأَرْضِينَ، غَفَّارَ الذُّنُوبِ، الْغُفُورَ الرَّحِيمَ السَّمِيعَ الْعَلِيمَ الْعَزِيزَ الْحَكِيمَ، الصَّمِيدُ الْفَرْدُ (الَّذِي) لَا شَبِيهَ لَكَ (وَلَا وَلِيَّ لَكَ) أَنْتَ الْعَلِيُّ الْأَعْلَى وَالْقَدِيرُ الْقَادِرُ. أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَتَرْحَمَنِي، إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ. (۲)

۶. غسل که از شبهای فرد می باشد.

(۱۴) اعمال مخصوص شب چهاردهم

امشب دومین شب از شبهای بیض است و مهمترین عمل آن عبارت است از:

۱. چهار رکعت نماز، با دو سلام، در هر رکعت بعد از حمد سوره «یس» و سوره «تبارک الذی بیده الملك» و سوره «قل هو الله أحد» هر کدام یکبار، چنانکه در اعمال شب سیزدهم گفته شد.

۲. خواندن شش رکعت نماز، بعد از دو رکعت سلام دهد و در هر رکعت بعد از حمد سی مرتبه سوره «اذا زلزلت الارض» را بخواند.

امیر مؤمنان علیه السلام فرمود: هر کس این نماز را در شب چهاردهم ماه رمضان

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۸۶.

۲- همان. صحیفه نبویه، ص ۴۳۶، دعای ۵۲۱.

بخواند خداوند سكرات مرگ و سؤال نكبر و منكر را بروى آسان گرداند. (۱) ۳. خواندن دعای:

سُبْحَانَ مَنْ يُجُودُ عَلَىٰ بِرَحْمَتِهِ فَيُوسِعُهَا بِمَشِيئَتِهِ، ثُمَّ يَقْصُرُهَا إِلَىٰ نِعْمِهِ وَأَيَادِيهِ، وَلَيَسِّرَنَّ فِيهَا لِلنَّاطِرِينَ أَثَرَ صَنِيعِهِ، وَلِلْمُتَأَمِّلِينَ دَقَائِقَ حِكْمَتِهِ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، مُتَّفَرِّدًا بِخَلْقِهِ بَعِيرٍ مُعِينٍ، وَجَاعِلًا جَمِيعَ أَعْمَالِهِ وَاحِدًا بِلاَ ظَهِيرٍ، عَرَفْتَهُ الْقُلُوبُ بِضَمِّ مَائِرِهَا وَالْأَعْيُنُ بِخَوَاطِرِهَا، وَالنُّفُوسُ بِسِرَائِرِهَا، وَطَلَبْتُهُ التَّخَصُّصَاتِ فَفَاتَهَا، وَاعْتَرَضَتْهُ الْمَعْقُولَاتُ فَأَطَاعَهَا، فَهُوَ الْقَرِيبُ السَّمِيعُ، وَالْحَاضِرُ الْمُرْتَفِعُ.

اللَّهُمَّ هَذِهِ أَضْوَاءُ وَأَنْوَارٌ لَيْلِهِ مِنْ شَهْرِكَ، وَأَزِينُهَا وَأَخْصَاهَا بِضَوْءِ بَدْرِكَ، بَسَطْتَ فِيهَا لَوَامِعَهُ، وَارْتَعَجَتْ فِي أَرْضِكَ شُعَاعُهُ، وَهِيَ لَيْلُهُ سَبْعِينَ مَضِيًّا مِنَ الصِّيَامِ وَأَوَّلُ سَبْعِينَ بَقِيًّا مِنْ عِدَدِ الْأَيَّامِ، اللَّهُمَّ فَوَسِّعْ لِي فِيهَا نُورَ عَفْوِكَ، وَابْسِطْهُ وَامْحِصْ عَنِّي ظُلْمَ سَخَطِكَ وَأَقْبِضْهُ. اللَّهُمَّ إِنَّ جُودَكَ وَنِعْمَتَكَ يُضِلُّ لِحَانَ رَجَائِي، وَإِنَّ صِدْقَ يَأْتِكَ وَمُخَاصَّتَكَ يَكْشِفُ فَنَانِ بَالِي، وَمَا أَنْتَ بِضَرِيٍّ مُتَنَفِّعٍ، فَاتَّهَمْتُكَ بِالتَّوْفُرِ عَلَىٰ مَنْفَعَتِكَ، وَلَا بِمَا يَنْفَعُنِي مَضْرُورٌ فَاسْتَحْيَيْكَ مِنْ التَّمَاسِ مَضْرُوتَكَ، فَكَيْفَ يَبْخُلُ مَنْ لَا حَاجَةَ بِهِ إِلَىٰ عَفْوِ مَعْبُودٍ عَلَىٰ عِبَادِهِ، مُضْطَرٌّ إِلَىٰ عَفْوِهِ، أَمْ كَيْفَ يَسِمُحٌ وَقَدْ جَادَلَهُ بِهِدَايَتِهِ أَنْ يُخَلِّيَهُ وَيَفْحَمُ سُبُلَ ضَلَالَتِهِ، كَلَّا- إِنَّكَ الْآءُ كَرُمٌ يَا مَوْلَايَ مِنْ ذَاكَ وَأَرْأَفٌ وَأَخْنَىٰ وَأَعْطَفٌ. اللَّهُمَّ اطْوِ هَذِهِ اللَّيْلَةَ بِعَمَلٍ لِي صَالِحٍ تَرْضَىٰ مَطَاوِيَهُ، وَيُبَهِّجُنِي فِي آخِرَتِي بِمَنَاشِدِهِ، وَأَمْضَاهَا بِالْعَفْوِ عَنِّي فِي أَوَّلِ الشَّهْرِ وَآخِرِهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كَثِيرًا. (۲)

۱- شهيد اول، الاربعون حديثا، ص ۸۹.

۲- سيد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۸۹.

۴. خواندن دعای:

یا الله یا رَحْمَنُ یا رَحِیمُ، یا عَلِیمُ یا حَیُّ یا قَیُّوْمُ، اللَّهُمَّ إِنِّی لَا أَسْأَلُكَ بِعَمَلِی شَیْئاً، إِنِّی مِنْ عَمَلِی خَائِفٌ، إِنَّمَا أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ مَا أَسْأَلُكَ، فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَهَبْ لِی مِنْ طَاعَتِكَ مَا يُرِضُ بِكَ عَنِّی، وَتَقَبَّلْ صَوْمِی وَتَفَضَّلْ عَلَیَّ بِرَحْمَتِكَ، وَارْحَمْنِی بِرَحْمَتِكَ. اللَّهُمَّ إِنِّی أَدْعُوكَ وَأَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْحُسْنِی، وَبِأَسْمَائِكَ الْعَظِیمِ، وَوَجْهِكَ الْكَرِیمِ، وَرُوحِكَ الْقُدُّوسِ، وَكَلَامِكَ الطَّیِّبِ، وَمُلْكِكَ الدَّائِمِ الْعَظِیمِ، وَسُلْطَانِكَ الْمُبِیِّنِ، وَقُرْآنِكَ الْحَكِیمِ، وَعَطَائِكَ الْجَلِیلِ الْجَزِیلِ، وَبِأَسْمَائِكَ الَّتِی إِذَا دُعِیتَ بِهٍ أَجَبْتَ، وَإِذَا سُئِلْتَ بِهٍ أُعْطِیتَ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُغْتَفَبَیَّ مِنَ النَّارِ فِی هَذَا الشَّهْرِ الْمُبَارَكِ، فَإِنِّی فَقِیرٌ مَسْكِینٌ إِلَى رَحْمَتِكَ، یا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ. (۱)

۵. خواندن دعای:

یا أَوَّلَ الْأَعْوَالِینَ، وَیا وَلِیَّ الْأَعْوَالِیاءِ، وَجَبَّارَ الْجَبَابِرِہِ، أَنْتَ خَلَقْتَنی وَلَمْ أَكُ شَیْئاً، وَأَنْتَ أَمَرْتَنی بِالطَّاعَةِ فَأَطَعْتُ سَیِّدِی جُہَدِی، فَإِنْ كُنْتُ تَوَانِیْتُ أَوْ أَخْطَأْتُ أَوْ نَسِیتُ فَتَفَضَّلْ عَلَیَّ سَیِّدِی، وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِی، فَاْمُنُّنْ عَلَیَّ بِالْجَنَّةِ، وَاجْمَعْ بَیْنِی وَبَیْنَ نَبِیِّ الرَّحْمَةِ، مُحَمَّدٍ بِنِ عَبْدِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ، وَاعْفِرْ لِی إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِیمُ. (۲)

۱۵) اعمال مخصوص شب نیمه رمضان

امشب شب میلاد امام حسن مجتبی علیه السلام، شب زیارتی حضرت سیدالشهداء علیه السلام و سومین شب از لیالی بیض می باشد و اعمال فراوانی دارد که از آن جمله است:

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۹۰.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۹۱.

۱. شش رکعت نماز، با سه سلام، در هر رکعت بعد از حمد سوره های: «یس»، «تبارک الذی بیده الملک» و «قل هو الله أحد» هر کدام یکبار، چنانکه در اعمال شب سیزدهم مشروحا گفته شد.

۲. غسل که مستحب مؤکد است و بر استحباب آن در شب نیمه رمضان ابن زهره (۱) و ابن حمزه (۲) ادعای اجماع کرده اند.

۳. صد رکعت نماز، هر دو رکعت به یک سلام، در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره «قل هو الله أحد»، که جمعا هزار بار می شود.

امیر مؤمنان علیه السلام فرمود:

هر کس در شب نیمه ماه رمضان این نماز را بخواند خداوند مئان ده فرشته را می فرستد تا او را از شر دشمنانش از انس و جن نکه دارند و به هنگام مرگش سی فرشته را می فرستد تا او را از آتش دوزخ ایمن سازند. (۳)

۴. خواندن چهار رکعت نماز با دو سلام، که در رکعت اول و دوم بعد از حمد یکصد مرتبه سوره «قل هو الله أحد» و در رکعت سوم و چهارم پنجاه مرتبه «قل هو الله أحد». مولای متقیان فرمود: هر کس این نماز را در شب نیمه رمضان بخواند، خداوند گناهانش را می آمرزد، اگرچه به تعداد کف دریاها، شن صحراها، ستارگان آسمان ها و برگ درختان باشد، در کمتر از چشم بر هم زدن، با دیگر عنایات و الطافی که در نزد پروردگار است. (۴)

۵. خواندن دعای:

سُبْحَانَ مَقْلَبِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَخَالِقِ الْأَعْزَمِ وَالْأَعْصَارِ، الْمُجْرِي عَلَى مَشِيَّتِهِ الْأَقْدَارِ، الَّذِي لَا بَقَاءَ لِشَيْءٍ سِوَاهُ، وَكُلُّ شَيْءٍ يَعْتَوِرُهُ الْفَنَاءُ غَيْرُهُ، فَهُوَ الْحَيُّ الْبَاقِي الدَّائِمُ، تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ.

۱- ابن زهره، غنیه التزوع، ص ۶۲.

۲- ابن حمزه، الوسيله الى نيل الوسيله، ص ۵۴.

۳- شيخ طوسي، تهذيب الاحكام، ج ۳، ص ۶۲.

۴- شهيد اول، الأربعون حديثا، ص ۲۹.

اللَّهُمَّ قَدْ انْتَصَفَ شَهْرُ الصَّيَامِ بِمَا مَضَى مِنْ أَيَّامِهِ، وَانْجَذَبَ إِلَى تَمَامِهِ وَاحْتِمَامِهِ، وَمَا لِي عُدَّةً أَعْتَدْتُ بِهَا، وَلَا أَعْمَالَ مِنَ الصَّالِحَاتِ أُعَوَّلُ عَلَيْهَا، سِوَى إِيمَانِي بِكَ وَرَجَائِي لَكَ، فَأَمَّا رَجَائِي فَيَكِدُّرُهُ عَلَيَّ صِفْوَةُ الْخَوْفِ مِنْكَ، وَأَمَّا إِيمَانِي فَلَا يَضِيغُ عِنْدَكَ وَهُوَ بِتَوْفِيقِكَ.

اللَّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ حِينَ لَمْ تُفَكِّكْ يَدِي عِنْدَ التَّمَاشِكِ بِالْعُزْوَةِ الْوُثْقَى، وَلَمْ تُشَقِّنِي بِمُفَارَقَتِهَا فِيمَنْ اعْتَوَرَهُ الشَّقَاءُ.

اللَّهُمَّ فَأَنْصِبْ فَنِي مِنْ شَهَوَاتِي، فَإِلَيْكَ مِنْهَا الشُّكْوَى وَمِنْكَ عَلَيْهَا أَوْءُلُّ الْعُدْوَى، فَإِنَّكَ تَشَاءُ وَتَقْدِرُ، وَأَشَاءُ وَلَا أَقْدِرُ، وَلَسْتَ إِلَهِي وَسَيِّدِي مَحْجُوجًا، وَلَكِنْ مَسْئُولًا تُرْجَى، وَمَخُوفًا يُتَّقَى، تُحْصِي وَنَنْسَى، وَبِيَدِكَ حُلُومُ الْمُرِّ الْقَضَاءِ. اللَّهُمَّ فَأَذِقْنِي حَلَاوَةَ عَفْوِكَ، وَلَا تُجَرِّعْنِي غُصَصَ سَخَطِكَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

۶. خواندن دعای:

يَا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ، وَسَتَرَ الْقَبِيحَ، يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السُّتْرَ، وَلَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ، يَا عَظِيمَ الْعَفْوِ، يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ، يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ يَا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ، يَا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى، وَمُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى، يَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ، يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ، يَا عَظِيمَ الْمَنِّ، يَا مُبْتَدِئَ بِالنَّعْمِ قَبِيلِ اسْتِحْقَاقِهَا، يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ، يَا أَمَلَاهُ، يَا غَايَةَ رَغْبَتَاهُ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ لَا تُشَوِّهَ خَلْقِي بِالنَّارِ. (۲)

پس حوائج خود را بخواه که برآورده می شود انشاء الله و بگو:

اللَّهُمَّ يَا مُفَرِّجَ كُلِّ هَمٍّ، وَيَا مُنْفِّسَ كُلِّ كَرْبٍ وَيَا صَاحِبَ كُلِّ وَجِيدٍ، وَيَا

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۹۴ و ۲۹۵.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۹۴ و ۲۹۵.

كَاشِفَ ضُرِّ أَيُّوبَ وَيَا سَامِعَ صَوْتِ يُوسُفَ الْمَكْرُوبِ، وَفَالِقَ الْبَحْرِ لِمُوسَى وَبَنِي إِسْرَائِيلَ وَ مُنْجِيَ مُوسَى وَ مَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ،
 أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ أَنْ تُبَسِّئَ لِي فِي هَذَا الشَّهْرِ الْعَظِيمِ الَّذِي تُعْتَقُ فِيهِ الرَّقَابَ وَ تَغْفِرُ فِيهِ الذُّنُوبَ مَا أَخَافُ
 عُشِيرَةَ، وَ تُسَيِّئَ لِي مَا أَخَافُ حُزُونَتَهُ، يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُرْبَتِي وَ يَا صَاحِبِي عِنْدَ شِدَّتِي يَا عَضِيْمَةَ الْخَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ، يَا رَازِقَ الْبَائِسِ
 الْفَقِيرِ، يَا مُغِيثَ الْمَقْهُورِ الضَّرِيرِ، يَا مُطْلِقَ الْكَبْلِ عَنِ الْأَسِيرِ، يَا مُخَلِّصَ الْمَسْجُوبِ الْمَكْرُوبِ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ
 مُحَمَّدٍ وَ تَجْعَلَ لِي مِنْ جَمِيعِ أُمُورِي فَرْجاً وَ مَخْرَجاً، وَ يُسْرَاً عَاجِلاً يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

۷. خواندن دعای:

الْحَنَّانُ أَنْتَ سَيِّدِي، الْمَنَّانُ أَنْتَ مَوْلَايَ، الْكَرِيمُ أَنْتَ سَيِّدِي، الْعَفُوُّ أَنْتَ مَوْلَايَ، الْحَلِيمُ أَنْتَ سَيِّدِي، الْوَهَّابُ أَنْتَ مَوْلَايَ، الْعَزِيزُ أَنْتَ
 سَيِّدِي، الْقَرِيبُ أَنْتَ مَوْلَايَ، الْوَاحِدُ أَنْتَ سَيِّدِي، الْقَاهِرُ أَنْتَ مَوْلَايَ، الصَّمَدُ أَنْتَ سَيِّدِي، الْعَزِيزُ أَنْتَ مَوْلَايَ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ،
 وَ اغْفِرْ لِي، وَ ارْحَمْنِي، وَ تَجَاوَزْ عَنِّي إِنَّكَ أَنْتَ الْأَجَلُّ الْأَعْظَمُ. (۱)

۸. زیارت حضرت سید الشهداء علیه السلام که پاداش فراوان دارد و گوشه ای از پاداش آن را در ضمن اعمال شب اول
 رمضان نقل کردیم. (۲)

۹. خواندن ده رکعت نماز در شب نیمه ماه رمضان در حرم حضرت سیدالشهداء علیه السلام .

امام صادق علیه السلام فرمود: هر کس در شب نیمه ماه رمضان در نزد قبر حضرت سیدالشهداء علیه السلام علاوه بر نماز شب،
 بعد از نماز عشاء ده رکعت نماز بخواند و در

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۹۶.

۲- مجلسی، بحار الانوار، ج ۱۰۱، ص ۹۹.

هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره «قل هو الله أحد» را بخواند، و از آتش به خدا پناه ببرد، خداوند او را از آتش جهنم آزاد نماید و از دنیا نمی رود جز اینکه فرشتگان را در خواب ببیند که او را به بهشت بشارت داده، و از آتش جهنم امان بدهند. (۱)

۱۰. شایسته است در شب نیمه رمضان زیارت کریم اهل بیت حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام از نزدیک و یا دور.

(۱۶) اعمال مخصوص شب شانزدهم

۱. خواندن دوازده رکعت نماز، هر دو رکعت به یک سلام، در هر رکعت بعد از حمد سوره «الهیکم التکاثر» دوازده مرتبه، که روز قیامت سیراب از قبر بیرون آید، به یکتایی خدا ندا سر می دهد، پس بدون حساب وارد بهشت شود. (۲)

۲. خواندن دعای:

اللَّهُمَّ سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، تُعِيدُ بِتَوْفِيقِكَ، وَتُجْحِدُ بِحِدْلَانِكَ، أَرَيْتَ عِبْرَكَ وَظَهَرْتَ غَيْرُكَ، وَبَقَيْتَ آثَارَ الْمَاضِيْنَ عِظَةً لِلْبَاقِيْنَ، وَالشَّهَوَاتُ غَالِبَةٌ، وَاللَّذَاتُ مُجَادِبَةٌ، نَعْتَرِضُ أَمْرَكَ وَنَهَيْكَ بِسُوءِ الْأَخْتِيَارِ، وَالْعَمَى عَنِ الْأَشْيَاءِ تَبْصَارِ، وَنَمِيلُ عَنِ الرَّشَادِ، وَنُنَافِرُ طُرُقَ السَّدَادِ.

فَلَوْ عَجَلْتَ لَا تَنْقَمْتَ، وَمَا ظَلَمْتَ، لَكِنَّكَ تُمْهَلُ عَوْدًا عَلَى يَدِكَ بِالْأَحْسَانِ، وَتُنْظِرُ تَعْمُدًا لِلرَّأْفَةِ وَالْأَعْمِتَانِ.

فَكَمْ مَمَّنْ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِ وَمَكَّنْتَهُ أَنْ يَتُوبَ كُفْرَ الْحُوبِ، وَأَرْشَدْتَهُ الطَّرِيقَ بَعِيدَ أَنْ تَوَعَّلَ فِي الْمَضِيقِ، فَكَانَ ضَالًّا لَوْلَا هِدَايَتُكَ، وَطَائِحًا حَتَّى تَخْلَصْتَهُ دَلَائِلِكَ، وَكَمْ مَمَّنْ وَسَّعَتْ لَهُ فَطْعَى، وَرَاحِيَتْ لَهُ فَاسْتَشْرَى، فَأَخَذْتَهُ أَخَذَةً

۱- سیدابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۹۴.

۲- شهید اول، الاربعون حدیثا، ص ۹۰.

الْأَعْتِقَامِ، وَحَدِّذْتَهُ حَيْدَاذَ الصَّرَامِ. اللَّهُمَّ فَاجْعَلْنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ مِمَّنْ رَضِيَتْ عَمَلُهُ، وَغَفَرَتْ زَلَّهٗ، وَرَحِمَتْ غَفْلَتَهُ، وَأَخَذَتْ إِلَى طَاعَتِكَ نَاصِيَتَهُ، وَجَعَلَتْ إِلَى جَنَّتِكَ أَوْبَتَهُ، وَإِلَى جِوَارِكَ رَجْعَتَهُ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

۳. خواندن دعای:

اللَّهُمَّ أَنْتَ إِلَهِي، وَإِلَى إِلَيْكَ حَاجَةٌ وَبِي إِلَيْكَ فَاقَةٌ، وَلَا أَجِدُ إِلَيْكَ شَافِعًا وَلَا مُتَقَرَّبًا أَوْجَهَ فِي نَفْسِي، وَلَا أَعْظَمَ رَجَاءً عِنْدِي مِنْكَ، وَقَدْ نَصَبْتُ يَدِي إِلَيْكَ فِي تَعْظِيمِ ذِكْرِكَ وَتَفْخِيمِ أَسْمَائِكَ.

وَإِنِّي أُقَدِّمُ إِلَيْكَ بَيْنَ يَدَيِ حَوَائِجِي بَعْدَ ذِكْرِي نِعْمَاكَ عَلَيَّ بِإِقْرَارِي لَكَ، وَمَدْحِي إِيَّاكَ، وَتَنَائِي عَلَيْكَ، وَتَقْدِيرِي مَجْدَكَ، وَتَسْبِيحِي قُدْسَكَ.

الْحَمْدُ لَكَ بِمَا أُوجِبْتَ عَلَيَّ مِنْ شُكْرِكَ، وَعَرَفْتَنِي مِنْ نِعْمَائِكَ، وَأَلْبَسْتَنِي مِنْ عَافِيَتِكَ، وَأَفْضَلْتَ عَلَيَّ مِنْ جَزِيلِ عَطِيَّتِكَ.

فَإِنَّكَ قُلْتَ سَيِّدِي: «لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ» (۲)، وَقَوْلُكَ صِدْقٌ وَوَعْدُكَ حَقٌّ، وَقُلْتَ سَيِّدِي: «وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا» (۳)، وَقُلْتَ: «ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً» (۴)، وَقُلْتَ: «ادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ» (۵).

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةً، وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمًا، وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ، وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ.

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۹۹.

۲- سوره ابراهیم، آیه ۷.

۳- سوره ابراهیم، آیه ۳۴. سوره نحل، آیه ۱۸.

۴- سوره اعراف، آیه ۵۵.

۵- سوره اعراف، آیه ۵۶.

اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذَنْبِي، وَتَجَاوُزَكَ عَنْ خَطِيئَتِي، وَصِفْحَكَ عَنْ ظُلْمِي، وَسِتْرَكَ عَلَى قَبِيحِ عَمَلِي، وَحِلْمَكَ عَنْ كَثِيرِ جُرْمِي، عِنْدَ مَا كَانَ مِنْ خَطَايَا وَعَمْدِي، أَطْمَعُنِي فِي أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَا أَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ.

فَصَبْرْتُ أَدْعُوكَ آمِنًا وَأَسْأَلُكَ مُسْتَأْنِسًا، لَا خَائِفًا وَلَا وَجَلًا، مُدِلًّا عَلَيْكَ فِيمَا فَصَيْدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ، فَإِنْ أَبْطَأَ عَنِّي عَتَبْتُ بِجَهْلِي عَلَيْكَ، وَلَعَلَّ الَّذِي أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي، لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ.

فَلَمْ أَرِ مَوْلِي كَرِيمًا أَصْبَرَ عَلَى عِبْدٍ لَيْئِمٍ مِنْكَ عَلَيَّ، يَا رَبِّ إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأَوْلِي عَنكَ، وَتَتَجَبَّبُ إِلَيَّ فَأَتَبَغَّضُ إِلَيْكَ، وَتَتَوَدَّدُ إِلَيَّ فَلَا أَقْبِلُ مِنْكَ، كَأَنَّ لِي التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ. ثُمَّ لَا يَمْنَعُكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ بِي وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ، وَالتَّفْضِيلِ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَارْحَمْ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ، وَعُدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ وَجُودِكَ، إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ. (۱)

۴. خواندن دعای منقول از رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم :

يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانَ يَا رَحِيمًا يَا غَفُورًا يَا رَوْوْفًا يَا جَبَّارًا (يَا حَنَّانًا) يَا عَلِيًّا هُرَكَدَامِ هَفْتِ مَرْتَبَةٍ. صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاعْفِرْ لِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ. (۲)

(۱۷) اعمال مخصوص شب هفدهم

شب بسیار شریفی است و حوادث مهم فراوانی در آن رخ داده، از جمله:

(۱) بعثت رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم در سال دوازدهم بعثت.

(۲) جنگ بدر به فرماندهی رسول اکرم در سال دوم هجری.

(۳) شرفیابی حسن بن مثله جمکرانی به محضر حضرت بقیه الله و مأموریت یافتنش به تأسیس مسجد مقدس جمکران، در سال ۳۹۳ هجری.

۱- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۳۰۰ و ۳۰۱.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۳۰۰ و ۳۰۱.

برای شب هفدهم ماه رمضان اعمال فراوانی است، از جمله:

۱. خواندن دو رکعت نماز، در رکعت اول بعد از حمد هر سوره ای که خواهد بخواند، و در رکعت دوم بعد از حمد سوره «توحید» یکصد بار و «لا اله الا الله» یکصد بار. خداوند پاداش هزار حج، هزار عمره و هزار غزوه به او عنایت کند. (۱)
۲. غسل براساس روایات مستفیضه (۲) از جمله نامه رضا علیه السلام به مأمون. (۳)
۳. خواندن دعای:

سُبْحَانَ الْعَزِيزِ بِقُدْرَتِهِ، الْمَالِكِ بِغَلَّتِهِ، الَّذِي لَا يَخْرُجُ شَيْءٌ عَنْ قَبْضَتِهِ، وَلَا أَمْرٌ إِلَّا بِيَدِهِ، الَّذِي يَجُودُ مُبْتَدِئًا وَمَسْئُولًا وَيُنْعِمُ مُعِيدًا، هُوَ الْحَمِيدُ الْمَجِيدُ، نَحْمَدُهُ بِتَوْفِيقِهِ، فَنَعْمُهُ بِجَدِّكَ جِدْدٌ لَا تُحْصَى، وَنُحْمَدُهُ بِالْأَيْدِيهِ وَبِدِلَالَتِهِ فَأَيَّدِيهِ لَا تُكَافَأُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَمْلِكُ الْمَالِكِينَ، وَيُعِزُّ الْأَعْزَاءَ، وَيَذِلُّ الْأَعْذَلِينَ.

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ اللَّيْلَةَ لَيْلَةُ سَبْعِ عَشْرَةَ، عَشْرٌ وَهِيَ أَوَّلُ عُقُودِ الْأَعْدَادِ، وَسَبْعٌ وَهِيَ شَرِيفَةُ الْأَحَادِ، لِاحِقَّةٌ بِنَعْتِ سَابِقِهِ، وَيَلُ لِمَنْ أَمْضَاهُنَّ بِغَيْرِ حَقٍّ لَكَ يَا مَوْلَاهُ قَضَاكَ، وَلَا بِقُرْبِ إِلَيْكَ أَرْضَاكَ، وَأَنَا أَحَدُ أَهْلِ الْوَيْلِ، صَدَّتْنِي عَنْكَ بَطْنَةُ الْمَاكِلِ وَالْمَشَارِبِ، وَعَزَّنِي بِكَ أَمْرُ الْمَسَارِبِ وَسَبَّعَهُ الْمَذَاهِبِ، وَاجْتَدَبْتَنِي إِلَى لَذَاتِهَا سَنَّتِي، وَرَكِبْتُ الْوُطَيْئَةَ اللَّذِيذَةَ مِنْ غَفَلَتِي. فَاطْرُدْ عَنِّي الْإِغْتِرَارَ، وَأَنْفِذْنِي وَانْفِ بِي عَلَى الْأَسْيَبِ تَبْصَارَ، وَاحْفَظْنِي مِنْ يَدِ الْغَفْلَةِ وَسَلِّمْنِي إِلَى الْيَقِظَةِ، بِسَعَادَةِ مِنْكَ تُمْضِيهَا وَتَقْضِيهَا لِي، وَتُبَيِّضْ وَجْهِي لَدَيْكَ، وَتُرْلِفْنِي عِنْدَكَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ. (۴)

- ۱- شهید اول، الاربعون حدیثا، ص ۹۰.
- ۲- همدانی، مصباح الفقیه، ج ۶، ص ۲۶.
- ۳- شیخ صدوق، عیون الاخبار، ج ۲، ص ۱۲۱.
- ۴- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۰۳.

یا صاحبِ مُحَمَّدٍ صَلِّیَ اللَّهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ یَوْمَ حُنَیْنٍ، وَیا مُبِیرَ الْجَبَّارِیْنَ، وَیا عاصِمَ النَّبِیِّیْنَ، أَسْأَلُكَ بِ «یس وَالْقُرْآنِ الْحَکِیْمِ» وَبِ «طه» وَسَائِرِ الْقُرْآنِ الْعَظِیْمِ، أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَهَبَ لَی اللَّیْلَةَ تَأْیِیداً تُشَدُّ بِهِ عَضُدِی، وَتَسُدُّ بِهِ خَلَّتِی، یا کَرِیْمُ، أِنَّا الْمُقِرُّونَ بِالذُّنُوبِ، فَافْعَلْ بَیَّ مَا تَشَاءُ، لَنْ یُصِیْبَ عَلَیَّ إِلَّا مَا کَتَبْتَ لَی، عَلَیْکَ تَوَكَّلْتُ، وَأَنْتَ حَسْبِی، وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْکَرِیْمِ، اللَّهُمَّ إِنِّی أَسْأَلُکَ خَیْرَ الْمَعِیْشَةِ أَبَیداً مَا أَبْقِیْتَنِی بُلْغَهُ إِلَى انْقِضَاءِ أَجْلِی أَتَقَوَّی بِهَا عَلَی جَمِیعِ حَوَائِجِی، وَأَتَوَصَّلُ بِهَا إِلَیْکَ، مِنْ غَیْرِ أَنْ تُفْتِنَنِی بِأَكْثَارِ فَاطْغَی، أَوْ بِتَفْتِیرِ عَلَیَّ فَاشْقِی، وَلَا تَشْغَلْنِی مِنْ شُکْرِ نِعْمَتِکَ، وَأَعْطِنِی غِنًی عَنِ شَرَارِ خَلْقِکَ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ شَرِّ الدُّنْیَا وَشَرِّ مَا فِیْهَا، اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلِ الدُّنْیَا لَی سَیِّئاً، وَلَا تَجْعَلْ فِرَاقَها لَی حُزْناً، أَخْرِجْنِی عَنِ فِتْنِها إِذَا کَانَ الْوَفَاءُ خَیْراً لَی مِنْ حَیَاتِی، مَقْبُولاً- عَمَلِی إِلَى دَارِ الْحَیْوانِ وَمَسَاکِینِ الْأَخْیارِ، وَأَعُوذُ بِکَ مِنْ أَزْلِها وَزَلْزَالَها وَسَیِّطَاتِ سُلْطَانِها وَبَغْیِ بُغَاةِها، اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِی فَارِذُهُ، وَمَنْ کَادَنِی فَکَادُهُ، وَاکْفَنِی هَمٌّ مَنْ أَدْخَلَ عَلَیَّ هَمَّهُ، وَصَدَّقَ قَوْلِی بِفِعْلِی، وَأَصْلِحْ لَی حَالِی، وَبَارِکْ لَی فِی أَهْلِی وَمَالِی وَوَلَدِی وَآخِوانِی، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِی مَاضِیَ مِنْ ذُنُوبِی وَأَعْصِمْ نِیَّی فِیما بَقِیَ مِنْ عُمُرِی حَتَّى الْقَاکَ وَأَنْتَ عَنِّی راضٍ.

و سجده می کنی بعد از آن و در آن می خوانی : سَجَدَ وَجْهَی الْفانِی، الْبالِی، الْمَوْقُوفُ الْمَحاسَبُ الْمُذنبُ الْخاطِئُ، لِوَجْهِکَ الْکَرِیْمِ الْباقِی الدَّائِمِ الْغُفُورِ الرَّحِیْمِ، سُبْحانَ رَبِّی الْأَعْلَی وَبِحَمْدِهِ، اسْتَغْفِرُ اللَّهَ- وَ أَتُوبُ إِلَیْهِ.

زیاده: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ اللَّیْلَةِ الْعَظِیْمَةِ، لَکَ الْحَمْدُ کَمَا عَصِیْتَنِی مِنْ مَهاوِی الْهَلْکَةِ، وَالتَّمسُّکِ بِجِبَالِ الظُّلْمَةِ، وَالْجُحُودِ لِطَاعَتِکَ، وَالرَّذِّ عَلَیْکَ أَمْرَکَ،

والتَّوَجُّهَ إِلَىٰ غَيْرِكَ، وَالزُّهْدَ فِيمَا عِنْدَكَ، وَالرَّغْبَةَ فِيمَا عِنْدَ غَيْرِكَ، مَنَّا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ وَرَحِمَهُ رَحِمْتَنِي بِهَا، مِنْ غَيْرِ عَمَلٍ سَالِفٍ مِنِّي، وَلَا اسْتِحْقَاقٍ لِمَا صَيَّرْتَنِي بِي وَأَسِيءْتُ بِكَ مِنِّي. الْحَمْدُ عَلَيَّ الدَّلَالَةَ عَلَيَّ الْحَمْدِ، وَاتِّبَاعَ أَهْلِ الْفَضْلِ وَالْمَعْرِفَةِ وَالْتَّبَصُّرِ بِأَبْوَابِ الْهُدَى، وَلَوْلَاكَ مَا اهْتَدَيْتُ إِلَىٰ طَاعَتِكَ، وَلَا عَرَفْتُ أَمْرَكَ، وَلَا سَيَلَكْتُ سَبِيلَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ كَثِيرًا، وَلَكَ الْمُنُّ فَاضِلًا، وَبِنِعْمَتِكَ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ. (۱)

۵. خواندن دعای منقول از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم :

اللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ، هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ، أَمَرْتَنَا فِيهِ بِعِمَارَةِ الْمَسَاجِدِ وَالِدُعَاءِ وَالصِّيَامِ وَالْقِيَامِ، وَضَمَنْتَ لَنَا فِيهِ الْأَجَابَةَ، وَقَدِّ اجْتَهَدْنَا وَأَنْتَ أَعْتَنَّا، فَاعْفُ لَنَا فِيهِ، وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْهُ، وَاعْفُ عَنَّا فَإِنَّكَ رَبُّنَا، وَارْحَمْنَا فَإِنَّتَ سَيِّدُنَا، وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَنْقَلِبُ إِلَىٰ مَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، إِنَّكَ أَنْتَ الْأَجَلُ الْأَعْظَمُ. (۲)

۱۸) اعمال مخصوص شب هجدهم

۱. خواندن چهار رکعت نماز، به دو سلام، در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه سوره «إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ»، که پیش از آنکه از دنیا برود ملک الموت به او بشارت دهد که خداوند از او خوشنود است و بر او خشمگین نمی باشد. (۳)

۲. خواندن دعای:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ فِي مُلْكِهِ، وَلَا مُنَازِعَ لَهُ فِي قُدْرَتِهِ، أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا، وَخَلَقَهُ، وَجَعَلَ لَهُ أَمَدًا، فَكُلُّ مَا يُرَىٰ وَمَا لَا يُرَىٰ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهُهُ، لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي قَهَرَ كُلَّ شَيْءٍ بِجَبْرُوتِهِ،

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۰۴ و ۳۰۵.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۰۴ و ۳۰۵.

۳- شهید اول، الاربعون حدیثا، ص ۹۰.

وَاسْتَتَوَلَىٰ عَلَيْهِ بِقُدْرَتِهِ، وَمَلَكَهُ بِعِزَّتِهِ. سُبْحَانَ خَالِقِي وَلَمْ أَكُ شَيْئًا، الَّذِي كَفَلَنِي بِرَحْمَتِهِ، وَغَدَانِي بِنِعْمَتِهِ، وَفَسَّحَ لِي فِي عَطِيَّتِهِ، وَمَنْ عَلَيَّ بِبَهْدَائِيهِ، بِمَا أَلْهَمَنِي مِنْ وَحْدَانِيَّتِهِ، وَالتَّصَدِيقِ بِأَنْبِيَائِهِ، وَحَامِلِي رِسَالَتِهِ، وَبِكُتُبِهِ الْمُنَزَّلَةِ عَلَىٰ بَرِيَّتِهِ الْمُوجِبَةِ لِحُجَّتِهِ، الَّذِي لَمْ يَخْذُلْنِي بِجُحُودِي، وَلَمْ يُسَيِّئْ لِي إِلَىٰ عُنُودِي، وَجَعَلَ مِنْ أَكْرَامِ أَنْبِيَائِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَرْوَمَتِي، وَمِنْ أَفَاضِلِهِمْ نَبْعَتِي، وَ لِخَاتِمِهِمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَوْنِي. اللَّهُمَّ لَا تُذَلِّلْ مِنِّي مَا أَعَزَّزْتَ، وَلَا تَضَعْ عَنِّي بَعْدَ أَنْ رَفَعْتَ، وَلَا تَخْذُلْنِي بَعْدَ أَنْ نَصَّرْت، وَاطْوِ فِي مَطَاوِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ ذُنُوبِي مَغْفُورَةً، وَأَدْعِيَّتِي مَسْمُوعَةً، وَقُرْبَاتِي مَقْبُولَةً، فَإِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا. (١)

٣. خواندن دعای:

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَمَا حَمَدْتَ نَفْسَكَ، وَأَفْضَلَ مَا حَمَدَكَ الْحَامِدُونَ مِنْ خَلْقِكَ، حَمْدًا يَكُونُ أَرْضَىٰ الْحَمْدِ لَكَ، وَأَحَقَّ الْحَمْدِ عِنْدَكَ، وَأَحَبَّ الْحَمْدِ إِلَيْكَ، وَأَفْضَلَ الْحَمْدِ لَدَيْكَ، وَأَقْرَبَ الْحَمْدِ مِنْكَ، وَأَوْجَبَ الْحَمْدِ جِزَاءً عَلَيْكَ، حَمْدًا لَا يَبْلُغُهُ وَصِيفٌ وَاصِفٍ، وَلَا يُدْرِكُهُ نَعْتُ نَاعِتٍ، وَلَا وَهْمٌ مَتَوَهِّمٍ، وَلَا فِكْرٌ مُتَفَكِّرٍ.

حَمْدًا يَضَعُ عَنْهُ كُلُّ أَحَدٍ مِمَّنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ بَيْنَ، وَيَقْضِي عَنْهُ وَعَنْ حُدُودِهِ وَمُنْتَهَاهُ جَمِيعُ الْمَعْصُومِينَ، الْمُوَعَّدِينَ الَّذِينَ أَخَذَتْ مِيثَاقَهُمْ فِي كِتَابِكَ الَّذِي لَا يُعَيَّرُ وَلَا يُبَدَّلُ، حَمْدًا يَتَّبِعِي لَكَ، وَيَدُومُ مَعَكَ، وَلَا يَضِلُّح إِلَّا لَكَ. حَمْدًا يَغْلُو حَمْدَ كُلِّ حَامِدٍ، وَشُكْرًا يُحِيطُ بِشُكْرِ كُلِّ شَاكِرٍ، حَمْدًا يَبْقَى مَعَ بَقَائِكَ، وَيَزِيدُ إِذَا رَضِيَتْ، وَيُنْمِي كُلَّ مَا شِئْتَ، حَمْدًا خَالِدًا مَعَ خُلُودِكَ،

وَدَائِمًا مَعَ دَوَامِكَ، كَمَا فَضَّلْتَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ، وَلِمَا وَهَبْتَ مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَصِيَامِ شَهْرِ رَمَضَانَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَقَامِ مُحَمَّدٍ، وَبِمَقَامِ أَنْبِيَائِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَتَقَبَّلَ صَوْمِي وَتَصَدَّقَ بِرَفِّ إِلَيَّ وَإِلَى أَهْلِي وَوَلَدِي وَأَهْلِي بَيْتِي وَمَنْ يَعْينِي أَمْرُهُ، وَإِلَى جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ وَعَافِيَتِكَ وَنِعْمَتِكَ وَرِزْقِكَ الْهَنِيِّ الْمَرِيءِ، مَا تَجْعَلُهُ صَاحًا لِدِينِنَا وَقَوَامًا لِآخِرَتِنَا. (۱)

۴. خواندن دعای منقول از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم :

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَكْرَمَنَا بِشَهْرِ رَمَضَانَ، وَأَنْزَلَ عَلَيْنَا فِيهِ الْقُرْآنَ وَعَرَّفَنَا حَقَّهُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى الْبَصِيرَةِ، أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ يَا إِلَهَنَا وَآلَهُ ابَائِنَا الْأَوْلِيْنَ أَنْ تَرْزُقَنَا التَّوْبَةَ وَلَا تَخْذُلْنَا، وَلَا تُخَلِّفَ ظَنَّنَا بِكَ [صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْجَلِيلُ الْجَبَّارُ]. (۲)

از امام صادق علیه السلام روایت شده که «زبور» در شب هجدهم ماه رمضان نازل شده است. (۳) و آن موجب شرافت بیشتر امشب می شود.

۱۹) اعمال مخصوص شب نوزدهم

اشاره

شب نوزدهم ماه رمضان اولین شب از شبهای قدر می باشد.

قرآن کریم بدون تردید در شب قدر نازل شده است، خداوند متان این حقیقت را در ضمن چندین آیه بیان فرموده است:

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۰۹.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۱۰.

۳- شیخ طوسی، تهذیب الاحکام، ج ۴، ص ۱۹۳.

۱. «شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ» (۱)

۲. «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلِهِ مُبَارَكَةٍ» (۲)

۳. «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلِهِ الْقَدْرِ» (۳)

کیفیت نزول قرآن

قرآن به صراحت اعلام کند که قرآن کریم در ماه رمضان، در یک شب مبارک که آن نیز شب قدر می باشد نازل شده است.

در اینجا این سؤال پیش می آید که مگر قرآن کریم در مدت بیست و سه سال بر قلب شریف پیامبر صلی الله علیه و آله وسلم نازل نشده است؟! پس چگونه است که به نص قرآن نزول آن در یک شب، یعنی در شب قدر بوده است؟

زمخشری در اینجا بین «نَزَلَ» و «أُنزِلَ» فرق گذاشته و گفته: چرا قرآن کریم در مورد قرآن: «نَزَلَ» و در مورد تورات و انجیل: «أُنزِلَ» تعبیر کرده؟

زیرا قرآن به صورت تدریجی و تورات و انجیل یکجا نازل شده اند. (۴)

علامه طباطبائی آن را توسعه داده و فرموده: قرآن کریم یکبار به صورت تدریجی در طول بیست و سه سال نازل شده و یکبار به صورت دفعی (یکجا) در شب قدر نازل شده است، و لذا هر کجا از نزول تدریجی آن سخن رفته: «نَزَلَ» تعبیر شده و هر کجا از نزول دفعی آن گفتگو شده: «أُنزِلَ» تعبیر شده است. (۵)

شیخ صدوق فرموده: قرآن کریم در شب قدر یکجا به بیت المعمور نازل شده سپس در طول بیست سال به تدریج نازل گشته است. (۶)

شیخ مفید آن را نشأت گرفته از خبر واحد دانسته و رد کرده است. (۷)

۱- سوره بقره، آیه

۲- سوره دخان، آیه ۳.

۳- سوره قدر، آیه ۱.

۴- زمخشری، الکشاف، ج ۱، ص ۳۳۶.

۵- علامه طباطبائی، المیزان، ج ۲، ص ۱۵ - ۲۳.

۶- شیخ صدوق، الاعتقادات، ص ۸۲.

۷- شیخ مفید، تصحیح الاعتقاد، ص ۱۲۳.

برخی از مفسران گفته اند که نخستین آیات الهی در شب قدر نازل شده و بقیه به تدریج در طول عمر مبارک پیامبر اکرم نازل شده است. (۱)

علامه طباطبایی به شدت آن را رد کرده است. (۲)

شیخ صدوق نظر دیگری ابراز کرده، فرموده: نزول قرآن در شب قدر کامل شده است. (۳) فیض کاشانی آن را پسندیده و بر آن صحه گذاشته است. (۴)

برخی از معاصران در جزوه ای که در نقد علامه طباطبائی نوشته اند، نظر فیض کاشانی را پسندیده اند و چنین نتیجه گرفته اند که :

به ناچار باید پذیریم که با نزول پنج آیه از اول سوره علق، نزول قرآن در شب قدر تحقق یافته، ولی نبوت در ماه رجب محقق گردیده است و بین تحقق بعثت در ماه رجب و نزول نخستین آیات وحی در شب قدر منافاتی نیست. (۵)

علامه مجلسی احتمال داده که یکبار به صورت یکجا بر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم نازل شود، سپس به صورت تدریجی بر اساس مصالح نازل گردد. (۶)

برخی دیگر از معاصران گفته اند: شاید منظور از نزول تدریجی قرآن و نزول آن در شب قدر این باشد که همه قرآن در شب قدر نازل شده، ولی نه در یک شب، بلکه در شبهای قدر در طول بعثت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله ، یعنی در بیست و سه سال، ولی در شبهای قدر آن. (۷)

جایگاه شب قدر

روایات واصله در عظمت شب قدر بسیار فراوان است که به برخی از آنها اشاره می کنیم:

ابن عباس از رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم روایت کرده که فرمود: فرشتگانی که در «سدره

۱- محمد رشید رضا، المنار، ج ۲، ص ۱۶۱.

۲- علامه طباطبائی، المیزان، ج ۲، ص ۱۶.

۳- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۶۱.

۴- فیض، الصافی، ج ۱، ص ۱۰۳.

۵- دوزدوزانی، دروس فی تفسیر القرآن، ص ۷۸.

۶- مجلسی، کتاب الاربعین، ص ۵۶۶.

۷- شریانی، مقدمه غالیه فی التفسیر، ص ۸۱.

المنتهی» ساکن هستند و جبرئیل امین از آنهاست، در شب قدر فرود می آیند. جبرئیل پرچمهایی به همراه خود می آورد، یکی را بر فراز قبر من نصب می کند، یکی را بر بیت المقدس، یکی را بر مسجد الحرام و یکی را بر طور سینا، بر هر مرد و زن مؤمن سلام می کنند، به جز مشروب خواران و... (۱)

در شب قدر خداوند به جبرئیل فرمان می دهد که با لشکر عظیمی از ملائکه بر زمین نازل شوند و عَلم سبزی با خود بیاورند و آن را بر فراز بام کعبه نصب کنند. جبرئیل ششصد بال دارد، دو بالش را جز در شب قدر نمی گشاید.

در شب قدر آن دو بال را می گشاید و بر شرق و غرب جهان می گستراند و فرشتگان را در اقطار و اکناف جهان پراکنده می سازد، پس بر هر شخص نشسته یا ایستاده ای که مشغول نماز و یاد خدا هستند، سلام می کنند و با آنها مصافحه می کنند و هنگامی که دعا کنند، فرشتگان آمین گویند. پیوسته مشغول این کار هستند تا صبح طالع شود.

چون صبح طالع شود پیک وحی فرشتگان را ندا می کند که به سوی آسمان پر کشند. فرشتگان می پرسند که خداوند با ائمت محمد صلی الله علیه و آله وسلم چه کرد؟

جبرئیل گفت: خدا گناهان همه آنها را آمرزید، مگر:

(۱) کسانی که مُدین خمر باشند. (۲) کسانی که عاق والدین باشند.

(۳) آنانکه قطع رحم کنند. (۴) آنانکه با مؤمنان دشمنی بورزند.

تقدیر امور در شب قدر

آنچه باید در طول یک سال واقع شود خداوند آن را در شب قدر مقدر می کند، حق تأخیر، تقدیم، مشیت و بدا برای خداوند متان محفوظ است،

پس آن را به پیامبر اکرم، امیرمؤمنان و یکایک امامان، تا امام زمان علیهم السلام القاء می فرماید و حق تقدیم و تأخیر و بدا و مشیت را با آنها شرط می کند. (۲)

از امام باقر علیه السلام پرسیدند: آیا شما شب قدر را می دانید؟ فرمود: چگونه ممکن

۱- طبرسی، مجمع البیان، ج ۵، ص ۷۸۹.

۲- علی بن بابویه، تفسیر قمی، ج ۲، ص ۲۹۰.

است ما آن را ندانیم، در حالی که فرشتگان در آن شب بر گرد ما می چرخند. (۱)

به امام صادق علیه السلام گفته شد: مردم می گویند که آجال و ارزاق و اسامی حجاج در شب نیمه شعبان نوشته می شود، فرمود: در این رابطه چیزی در نزد ما نیست، ولی چون شب نوزدهم ماه رمضان فرا رسد، آجال نوشته می شود، ارزاق تقسیم گردد، اسامی حجاج ثبت شود، آنگاه خداوند به بندگانش توجهی کرده، همه آنها را می آمرزد، به جز شراب خواران را.

چون شب بیست و سوم فرا رسد همه امور امضا می گردد و استوار می شود و به سوی صاحب این امر ابلاغ می شود و گرنه معلوم نمی شد که در طول این سال چه حوادثی رخ می دهد. (۲)

در حدیث دیگری فرمود: آنچه در طول یک سال رخ می دهد، از مرگ و میر، تولد نوزادان، خیر و شر، نزول باران، اسامی حجاج و... پس به اهل زمین ابلاغ می شود. راوی پرسید: به چه کسی؟ فرمود: به کسی که او را مشاهده می کنی. (۳)

در حدیث دیگری آمده است که خداوند آنچه تقدیم و تأخیر و نقض و ابرام اراده فرموده در شب نوزدهم مقدر می کند، در شب بیست و یکم آن را استوار می سازد، و در شب بیست و سوم آن را به طور حتم امضا می فرماید، دیگر بدا در آن رخ نمی دهد. (۴)

امام باقر علیه السلام در تفسیر سوره قدر می فرماید: خانه حضرت علی و حضرت فاطمه از حجره پیامبر اکرم می باشد و سقف این خانه همان عرش پروردگار است، در درون این خانه دریچه ای به سوی عرش خداست که معراج وحی و فرودگاه فرشته هاست، هر صبح و شام به وحی الهی بر آنها فرود می آیند، هیچ ساعتی و هیچ چشم بر هم زدنی نیست که فرود فرشتگان قطع شود، گروهی فرود آیند و گروه دیگری عروج نمایند.

۱- علی بن بابویه، تفسیر قمی، ج ۲، ص ۴۳۲.

۲- صفار، بصائر الدرجات، ص ۲۴۲ و ۲۴۰.

۳- صفار، بصائر الدرجات، ص ۲۴۲ و ۲۴۰.

۴- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۵۸.

خداوند پرده را از دیدگاه حضرت ابراهیم برداشت، تا عرش را نظاره کرد، خداوند قدرت بینایی بیشتری به پیامبر، علی، فاطمه، حسن و حسین علیهم السلام عطا فرموده، که عرش را مشاهده می کنند و سقف دیگری بین خانه آنها و عرش خدا فاصله نمی باشد و روح و فرشتگان بر آنها نازل می شوند و هیچ خانه ای از خانه های امامان از ما نمی باشد، جز اینکه محل فرود فرشتگان می باشد. (۱)

امام باقر علیه السلام می فرماید: در شب معراج همه علوم مربوط به گذشته و آینده به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم عطا شد، جز اینکه بسیاری از آنها به صورت مجمل بود، تفسیر آنها در شب قدر نازل می شود.

امیر المؤمنین علیه السلام نیز همه آنها را به اجمال می دانست و تفصیل آن در شب قدر بیان می گردید... اوصیا نیز همه آن علوم را به اجمال دارند ولی در شب قدر روح و فرشتگان بر آنها نازل شده، آنچه را که باید در میان مردم حکم کنند بر آنها به تفصیل می آورند. (۲)

روزی امیر مؤمنان علیه السلام سوره قدر را تلاوت نمود، امام حسین علیه السلام عرض کرد: پدر جان شنیدن این سوره از دهان شما حلاوت خاصی دارد. فرمود: آری، من از این سوره مطالبی را می دانم که شما نمی دانید، هنگامی که این سوره بر جدّ بزرگوارت نازل شد مرا طلبید، آن را بر من تلاوت کرد و فرمود:

ای برادر من، ای وصی من، ای خلیفه من پس از من بر ائمتّم، و جنگجوی من با دشمنانم تا روز قیامت، این سوره بعد از من برای تو و فرزندان تو می باشد، جبرئیل - برادر من از میان فرشته ها رخدادهایی را برای من بازگو کرد که در میان ائمتّم رخ می دهد و این سوره نوری هست که در دل تو نورافشانی می کند و پس از تو در دل اوصیای تو تا هنگامی که فجر دولت قائم (عج) طلوع کند. (۳)

شیخ جعفر شوشتی برای نزول فرشتگان در شب قدر بر زمین سه وجه نوشته:

۱- شرف الدین، تأویل الآیات، ج ۲، ص ۸۱۸.

۲- کلینی، الکافی، ج ۱، ص ۲۵۲.

۳- بحرانی، تفسیر البرهان، ج ۱۰، ص ۳۵۲.

(۱) برای ویژگی خاصی که خداوند در شب قدر برای زمین قرار داده.

(۲) برای مشاهده عباداتی که در روی زمین هست ولی در آسمانها نیست، مانند اطعام فقرا و مساکین، که چنین عبادتی در آسمانها وجود ندارد.

از این نظر برای بزرگی جایگاه این اعمال به زمین فرود می آیند.

(۳) برای شنیدن مناجات و تضرع گنهکاران، که در کلمات قدسی آمده است:

«أئین المذنبین أحبّ إليّ من تسبیح المسبحین»؛

«گریه و زاری گنهکاران برای من از تسبیح تسبیح گویان محبوب تر است». (۱)

روح چیست؟

منظور از روح در سوره قدر که می فرماید: «فرشتگان و روح به اذن پروردگارشان در شب قدر با هر امری فرود می آیند» چیست؟

ابوبصیر آن را از امام صادق علیه السلام پرسید و عرضه داشت: آیا روح همان جبرئیل نیست؟ فرمود: نه، روح بزرگتر از جبرئیل است، جبرئیل از فرشته ها می باشد و روح آفریده ای بزرگتر از فرشته ها می باشد. (۲)

در تفسیر این آیه آمده است: روح القدس و فرشتگان بر امام زمان فرود آیند و آنچه از سرنوشت امت نوشته اند بر وی تقدیم می کنند. (۳)

از امیر مؤمنان علیه السلام روایت شده که فرمود: زیر عرش پروردگار نهی و در زیر آن نوری است که به آن نور افشانی می کند و در دو طرف نهر، دو روح است که مخلوق هستند، یکی روح القدس، دیگری روحی که از امر پروردگار است. (۴)

عده ای گویند: منظور از روح گروهی از فرشتگان هستند که دیگر فرشته ها آنها را جز در شب قدر نمی بینند. (۵)

۱- شوشتری، فوائد المشاهد، ص ۱۰۴.

۲- کلینی، الکافی، ج ۱، ص ۳۸۶.

۳- علی بن ابراهیم، تفسیر قمی، ج ۲، ص ۴۳۱.

۴- کلینی، الکافی، ج ۱، ص ۳۸۹.

۵- ثعلبی، الکشف و الیقین، ج ۱۰، ص ۲۵۸.

علامه طباطبائی گوید: ظاهراً منظور از روح همان روحی است که از امر پروردگار است. (۱)

استادم، همنام امام محمد باقر علیه السلام، در کتاب «مجالس الموحّیدین» در تفسیر این مطلب می فرماید: منظور از «روح» براساس روایات اهل بیت علیهم السلام دو چیز است:

(۱) روح القدس (۲) روح من امر ربّی

این دو روح براساس برخی از روایات در وجود مبارک پیامبر اکرم و ائمه اطهار علیهم السلام حضور دارند، همانند روح انسانی که در وجود انسان وجود دارد.

ایشان در پرتو این دو روح است که به همه آسمانها و زمین و آنچه در آنهاست واقف و مطلع می باشند، آگاهی آنان از ضمایر مردم و از هر چیزی که از دل مردمان می گذرد، به وسیله این دو روح می باشد.

از این جهت است که در حال خواب همانند بیداری، و از پشت سر همانند پیش رو واقف هستند و به آوردن معجزات و اظهار آیات توانا می باشند.

تفسیر دیگر روح این است که روح وجودی است از نور همانند فرشته ها، ولی بزرگتر از آنها، حتی بزرگتر از جبرئیل و میکائیل.

این روح نیز به محضر ائمه اطهار علیهم السلام نازل می شوند، هر وقت که اراده کنند، برای انجام امور مهم زمینی یا آسمانی.

از جمله در شب قدر به محضر امام زمان علیه السلام نازل می شود و با هر کس به اذن امام علیه السلام مصافحه کند یا در نزدیکی او قرار بگیرد، مرتبه ای از دانش و فهم و شرح صدر برایش پدید آید.

افاضه این نورانیت از روح منحصر به کسانی است که قلب آنها در پرتو تقوا، عبادت، ریاضت، ترک شهوات و مخالفت با هوای نفس صفا پیدا کرده باشد.

گذشته از آن باید به وظیفه محبت و مودّت حجت خدا، نصرت و خدمت به امام عصر، توجّه و توسّل به خاندان عصمت و طهارت نیز عمل کرده باشد، تا شایسته مصافحه با روح و کسب فیض از افاضات روح را پیدا کند.

نقض و ابرام امور در شب قدر

براساس روایات وارده از پیشوایان معصوم علیهم السلام، تقدیر امور بندگان از خیر و شر بر دو قسم است:

(۱) حتمی

(۲) غیر حتمی، که مشروط و معلق نیز نامیده می شوند.

امور حتمی نیز بر چند قسم است:

(۱) نزولش حتمی است ولی رسیدنش به شخص حتمی نیست، که می شود آن را به وسیله دعا، صلّه رحم، انفاق و ترک گناه دفع کرد.

(۲) نزولش حتمی و رسیدنش به شخص نیز حتمی است، ولی بقایش حتمی نیست، آن را نیز می توان به وسیله دعا، انفاق، صلّه رحم و ترک گناه تغییر داد.

(۳) نزولش حتمی، رسیدنش به شخص حتمی و بقایش نیز حتمی باشد، که دیگر نمی توان آن را تغییر داد.

اما آنچه حتمی نباشد می توان آن را با راههای فوق تغییر داد.

شیخ جعفر شوشتری در توضیح معنای شب قدر می فرماید:

معنای شب قدر آن است که جمیع امور عالم از سعادت و شقاوت، مرگ و زندگی، روزی و تنگدستی، جاه و مقاه و امثال آنها در آن شب مقدر می شود و این مقدر شدن امور به چند قسم است:

(۱) تقدیر امور در آغاز آفرینش براساس حکمت بالغه پروردگار

(۲) تقدیر امور یک سال در شب قدر بدون قید و شرط

(۳) تقدیر امور یک سال در شب قدر مشروط به قیودات و شرایط

غالب رخدادهایی که در طول سال رخ می دهد از قسم سوم است، ممکن است مرگ کسی که مقدر شده با اعمال صالحه آن را تغییر دهد، ممکن است زندگی کسی مقدر باشد با اعمال ناشایست از قبیل قطع رحم آن را دگرگون سازد. مشهور است که یک نفر یهودی از کنار پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله عبور کرد، حضرت خبر داد که او را افعی خواهد زد و خواهد مرد. او سالم برگشت، به حضرت عرض کردند که وی

سالم برگشته است، فرمود: برسید چه کرده است؟ معلوم شد نان خشکی را صدقه داده است. فرمود: این صدقه مرگ او را به تأخیر انداخته است. (۱)

رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم خطاب به امیر مؤمنین علیه السلام فرمود: آیا می دانی که معنای «شب قدر» چیست؟ خداوند متعال آنچه باید تا روز قیامت واقع شود، در شب قدر مقدر فرمود، از جمله ولایت تو و ولایت فرزندان را تا روز قیامت در آن شب مقدر فرمود. (۲)

امام صادق علیه السلام در همین رابطه فرمود: شب قدر شبی است که آسمانها و زمین و ولایت امیر المؤمنین علیه السلام در آن مقدر گردید. (۳)

در حدیث دیگری فرمود: کسی که در آن شب که هر امر استواری مقدر می شود نامش در میان حجاج نوشته نشود، آن سال به حج نمی رود...

راوی پرسید چنین کسی نمی تواند در آن سال به حج برود؟ فرمود: نه. (۴)

امام باقر علیه السلام در تفسیر ليله القدر فرمود: شب قدر همه ساله، در ماه رمضان، در دهه آخر آن می باشد، قرآن جز در شب قدر نازل نشده است، هر چیزی که باید تا سال بعد اتفاق بیفتد، از خیر و شر، از طاعت و معصیت، از مرگ و میر، از روزی و نوزاد در آن شب مقدر می شود؛ پس آنچه در شب قدر مقدر بشود و قطعی شود، پس آن از امور حتمی است، لکن برای خداوند در آن مشیت هست. (۵)

امام صادق علیه السلام در این رابطه فرمود: آجال و ارزاق و اسامی حجاج نیز در شب نوزدهم نوشته می شود، پس خداوند به اهل زمین توجهی نموده هر مؤمنی را می آمرزد، به جز شراب خوار، در شب بیست و سوم هر امر استواری امضا می شود و ابلاغ می گردد. راوی پرسید: به چه کسی؟ فرمود: به صاحب شما، و گرنه آنچه را که مقدر است در این سال رخ بدهد نمی دانست. (۶)

۱- شوشتری، فوائد المشاهد، ص ۱۰۳.

۲- شیخ صدوق، معانی الاخبار، ص ۳۱۵ و ۳۱۶.

۳- شیخ صدوق، معانی الاخبار، ص ۳۱۵ و ۳۱۶.

۴- مجلسی، بحار الانوار، ج ۹۷، ص ۱۷.

۵- شیخ صدوق، ثواب الأعمال، ص ۶۷.

۶- صفار، بصائر الدرجات، ج ۵ ص ۲۴۲.

پاداش شصت هزار برابر

قرآن کریم به صراحت فرموده شب قدر از هزار ماه بهتر است، پس عمل در آن از عمل در سی هزار شب برتر است و اگر روزها را نیز بر آن بیفزاییم، شصت هزار می شود، چون عمل در یک شب که شب قدر باشد از هزار ماه، شامل شبها و روزها، بهتر است.

راوی پرسید: چگونه ممکن است عمل در یک شب از هزار ماه بهتر باشد؟ فرمود: عمل در شب قدر از هزار ماهی که شب قدر در آن نباشد بهتر است. (۱)

ابن عباس گوید: به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم گفته شد که مردی از بنی اسرائیل به مدت هزار ماه سلاح پوشید و در راه خدا به نبرد پرداخت،

پیامبر اکرم از آن در شگفت شد و آرزو کرد که ای کاش عمر امتش طولانی می شد، از امت اسلامی نیز افرادی چنین توفیقی پیدا می کردند. پس خداوند شب قدر را به آن حضرت عطا کرد و فرمود: عبادت در این شب از یک هزار ماهی که آن شخص اسرائیلی سلاح برداشته و به نبرد در راه خدا پرداخته افضل است.

مرحوم طبرسی می افزاید: فضیلت هر زمانی بر زمان دیگر به جهت خیر و برکتی است که در آن وجود دارد، پس از این جهت که خداوند در شب قدر خیر کثیر قرار داده، آن شب از یک هزار ماه برتر است. (۲)

رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم در عالم رؤیا دیدند که بعد از وی بنی امیه بر منبر او بالا می روند و مردم را از راه راست منحرف می کنند، پیامبر اکرم بسیار اندوهگین شد، پیک وحی فرود آمد و سبب اندوهش را پرسید، پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله رؤیای خودش را بیان کرد، پیک وحی صعود کرد و سپس فرود آمد و این آیات را فرود آورد:

«أَفْرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ مِمَّا أَعْنَى عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ» آیا چگونه می بینی؟ اگر آنها را چند سالی از این زندگی برخوردار سازیم، آنگاه عذابی که به آنها وعده داده شده به سراغشان بیاید. (۳)

۱- مجلسی، بحار الانوار، ج ۹۷، ص ۴.

۲- طبرسی، مجمع البیان، ج ۱۰، ص ۷۸۹.

۳- سوره شعراء، آیه ۲۰۵ - ۲۰۶.

«إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ * وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ * لَيْلَةُ الْقَدْرِ حَيُّ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ» (۱) ما آن را در شب قدر فرو فرستادیم، تو چه می دانی که شب قدر چیست؟

شب قدر از یک هزار ماه بهتر است. خداوند مَنّان شب قدر را برای پیامبر اکرم از هزار ماهی که دوران سلطنت بنی امیه بود، برتر قرار داد. (۲)

در حدیث دیگری آمده است که رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم در عالم رؤیا دید که بوزینه ها از منبر آن حضرت بالا می روند، بسیار اندوهگین شد، پس خداند سوره قدر را نازل فرمود، و آن شب را از هزار ماه حکومت بنی امیه که شب قدر در آن نباشد برتر نمود. (۳)

در «حدیقه الشیعه» از امام صادق علیه السلام روایت کرده که از آن حضرت پرسیدند: آیا شما شب قدر را می شناسید؟ فرمود: چگونه شناسیم در حالی که شب قدر برای ما پدید آمده است.

در شب قدر ما را بر تخت کرامت می نشانند، ارواح انبیاء و فرشتگان یکایک برای تهنیت به نزد ما می آیند و احترام ما را پاس می دارند تا طلوع فجر.

شب قدر برای ما از ملک بنی امیه بهتر است و چند برابر آنچه برای آنها در طول حکومتشان حاصل گردید، برای ما در شب قدر حاصل شود.

جنبه آگراندیسمانی ماه رمضان

ماه مبارک رمضان همانند دیگر ایام مبارکه حالت آگراندیسمانی دارد، ثواب و عقاب را مضاعف می کند. بدون تردید زمان، مکان، میزان شناخت و کمالات انسانی پاداش اعمال خیر و کیفر کارهای زشت را مضاعف می کند.

قرآن کریم در مورد زنان پیامبر می فرماید:

(۱) شما مانند هیچ زن دیگری نیستید.

(۲) خداوند برای نیکوکاران از شما پاداش بزرگی مهیا ساخته است.

۱- سوره قدر، آیه ۱-۳.

۲- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۵۹.

۳- فیض، تفسیر صافی، ج ۱۰، ص ۵۲۰.

۳) هر کدام از شما کار نکوهیده آشکاری انجام دهد عذابش دو برابر می شود. (۱)

آری عقل نیز چنین داوری می کند، کسی که شب و روز در محضر رسول مکرم باشد باید از معرفت و شناخت والایی برخوردار باشد، چنین فردی عمل نیکش با آن پشتوانه معرفتی بسیار والا خواهد بود، و اگر خدای ناکرده انحرافی پیدا کند باید به شدت کیفر ببیند، چنانکه منطق وحی بر آن تأکید می ورزد. در احادیث وارده از پیشوایان معصوم نیز به موارد فراوانی تأکید شده، که فقط به برخی از آنها اشاره می کنیم:

(۱) کمالات روحی و حالات عرفانی

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می فرماید: محبت ما حسنات را مضاعف می کند. (۲)

امام باقر علیه السلام می فرماید: خداوند حسنات مؤمنان را مضاعف می کند. (۳)

(۲) شرف مکانی

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم در مورد حرم مکه می فرماید: نماز، روزه، صدقه و اعمال نیکو در آن مضاعف می شود، گناه و معصیت نیز در آن مضاعف می باشد. (۴)

امام باقر علیه السلام فرمود: حسنات و سیئات در آن مضاعف می شود. (۵)

امام جواد علیه السلام فرمود: شکار در حرم کیفر مضاعف دارد. (۶)

(۳) شرف زمانی

در مورد ماه های حرام (رجب، شوال، ذیقعد و ذیحجه) فرموده اند: گناهان در آن مضاعف می شود، همچنین حسنات. (۷)

۱- سوره احزاب، آیه ۲۹ - ۳۲.

۲- علامه مجلسی، بحار الانوار، ج ۶۸، ص ۱۰۰.

۳- علامه مجلسی، بحار الانوار، ج ۶۸، ص ۲۵۱.

۴- علامه مجلسی، بحار الانوار، ج ۹۹، ص ۳۴۶.

۵- علامه مجلسی، بحار الانوار، ج ۱۱، ص ۱۸۳.

۶- علامه مجلسی، بحار الانوار، ج ۹۹، ص ۱۴۸.

۷- علامه مجلسی، بحار الانوار، ج ۱۰۰، ص ۵۳.

رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: عمل در ماه رمضان مضاعف می شود. (۱)

امام صادق علیه السلام فرمود: در شب جمعه از گناهان پرهیزید که حسنه و سیئه در شب جمعه مضاعف می شود. (۲)

بسیاری از مردم از شرافت مکانی و زمانی اماکن شریفه و ایام متبرکه که آگاه هستند، ولی فقط در مورد مثبت آن فکر می کنند، بسیار خرسند هستند که در فلان ایام متبرکه توفیق یافتند که در فلان اماکن شریفه حضور پیدا کنند، ولی هرگز فکر نمی کنند که در این ایام و در این اماکن اگر اشتباهی از آنها سرزده و لغزشی از آنها پدید آمده، گناه بزرگی را مرتکب شده اند که به راحتی نمی توانند از کنار آن بگذرند. روی این معنی، همان مقدار که شبهای قدر اعمال انسان را تا شصت هزار برابر بالا می برد، اگر گناهی در چنین شب مقدسی مرتکب شوند، جرأت و جسارت بزرگی از آنها سرزده و قابل مقایسه با دیگر ایام نمی باشد.

در شبهای قدر کمتر اتفاق می افتد، ولی در اعیاد مذهبی بسیار اتفاق می افتد که افرادی به عنوان روز جشن و سرور به گردش و تفریح پرداخته، مجالس لهو و لعب به راه انداخته، دهها گناه بزرگ مرتکب می شوند و خیال می کنند که از مقتضای جشن و سرور مذهبی تجاوز نکرده اند.

از همه خوانندگان گرامی می خواهیم که این بیدار باش را خیلی جدی بگیرند و ایام متبرکه را پاس بدارند و مرتکب گناه نشوند و گناه در ایام متبرکه را ساده نپندارند.

علت نامگذاری شبهای قدر به قدر

شب نوزدهم، بیست و یکم و بیست و سوم ماه رمضان را، شبهای احیاء، لیالی قدر و لیالی مبارکه می نامند.

این سه شب را از این جهت شبهای احیاء می نامند که بر احیای آنها با شب زنده داری، تهجد و عبادت به شدت توصیه شده و لذا غالب مؤمنان تلاش می کنند

۱- علامه مجلسی، بحار الانوار، ج ۹۶، ص ۳۴۵.

۲- علامه مجلسی، بحار الانوار، ج ۸۹، ص ۲۸۳.

که این سه شب را با تلاوت قرآن، عبادت حق تعالی، دعا، مناجات، نماز و دیگر اعمال خیر سپری کنند، از این جهت به شبهای احیاء معروف می باشند.

اما علت نامگذاری آنها به شب قدر:

گلوژه «قدر» در لغت در چند معنی به کار رفته است:

(۱) رفعت شأن و علو قدر و بلندی مرتبت، که معنای اساسی آن می باشد. (۱)

شب قدر را به جهت عظمت، فخامت، شرافت و منزلت رفیع آن «شب قدر» می نامند. (۲)

هر کس در هر پایه ای از شرف باشد، با شب زنده داری در شب قدر به مقامی بس رفیع و جایگاهی بس منیع راه یابد. برای عبادت و اطاعت در شب قدر، مقامی بس رفیع و فضیلتی بس بزرگ است.

در شب قدر کتابی بس رفیع، از سوی آفریدگاری بلند جایگاه، توسط فرشته ای بلند مرتبه، بر قلب پیامبری بسیار والا، برای امتی بسیار بزرگ نازل گردیده است.

برای همه این جهات شرف و فضیلت به «شب قدر» موسوم شده است. (۳)

(۲) ضیق و تنگی (۴) چنانکه در قرآن کریم آمده است:

«فَقَدَرْنَا عَلَيْهِ رِزْقَهُ» ؛ «روزی اش را بر وی تنگ گرفت». (۵)

شب قدر را از این جهت «شب قدر» گویند که در آن شب، آنقدر فرشته بر روی زمین نازل شود، که روی زمین بر آنها تنگ شود. (۶)

(۳) داوری درست، قضاوت صحیح و تقدیر براساس معیار و میزان. (۷)

در شب قدر همه امور براساس تدبیر خداوند حیّ قدیر تقدیر شود، آجال و

۱- ابن فارس، معجم مقاییس اللغة، ج ۵، ص ۶۲.

۲- طریحی، مجمع البحرین، ج ۳، ص ۴۴۸.

۳- طبرسی، مجمع البیان، ج ۱۰، ص ۷۸۱.

۴- ابن منظور، لسان العرب، ج ۱۱، ص ۵۸.

۵- سوره فجر، آیه ۱۶.

٦- طبرسى، مجمع البيان، ج ١٠، ص ٧٨٦.

٧- خليل، ترتيب كتاب العين، ص ٦٥١.

ارزاق و همه موهبت های الهی، براساس معیارها و موازین درست تقسیم شود، ولذا آن شب را «شب قدر» نامند. (۱)

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم خطاب به مولای متقیان امیر مؤمنان علیه السلام فرمود: آیا می دانی که «شب قدر» به چه معناست؟

خداوند تبارک و تعالی در شب قدر آنچه را که می بایست تا روز قیامت انجام شود مقدر نمود. در آن شب بود که خداوند ولایت تو و امامان از نسل تو را تا روز قیامت مقدر فرمود. (۲)

امام صادق علیه السلام نیز در همین رابطه فرمود: شب قدر آن شبی است که آسمانها و زمین و ولایت امیر مؤمنان در آن مقدر گردید. (۳)

یکی دیگر از اسامی شب قدر «شب مبارکه» است، چنانکه قرآن کریم می فرماید: «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلِهِ مُبَارَكَةٍ»؛ «ما آن قرآن را در یک شب مبارک فرو فرستادیم». (۴) خداوند متان از شب نزول قرآن که همان شب قدر است در این آیه به «شب مبارک» تعبیر فرموده است.

مبارک به خیر کثیر، نعمت عظیم، موهبت عمیم و هر خیری که فراوان، فراگیر و پایدار باشد، گفته می شود.

شب قدر شبی مبارک است که خیر و برکت فراوان برای همه آدمیان در همه قرون و اعصار دارد، شبی است که به تنهایی از سی هزار شب و سی هزار روز برتر است، در ماهی مبارک و تا روز رستاخیز ادامه دارد. و در آن، کتابی مبارک با معارفی والا برای همه انسانها در طول قرنها و نسلا نازل گردیده است.

شرف و عظمت و برکت آن نیز در برخی از ساعات آن نیست، بلکه از نخستین لحظه ورود به شب تا آخرین لحظه خروج آن که مطلع الفجر باشد ادامه دارد.

یک چنین شبی با برکت در طول سال هرگز یافت نمی شود. و لذا باید همگان

۱- شیخ طوسی، تفسیر الثبیبان، ج ۱۰، ص ۳۸۵.

۲- شیخ صدوق، معانی الاخبار، ص ۳۱۵ و ۳۱۶.

۳- شیخ صدوق، معانی الاخبار، ص ۳۱۵ و ۳۱۶.

۴- سوره دخان، آیه ۳.

آن را قدر بدانند، غنیمت شمارند، از لحظه های آن فیض ببرند، حتی یک ثانیه از آن را با کسالت و بطالت تلف نکنند. مصلحت دین و دنیا، صلاح معاش و معاد، رزق و روزی، عزّ و جاه، منافع جسم و جان، از منظر کمیت و کیفیت، به این فراخی و وسعت، در هیچ شبی از شبهای دیگر سال اتفاق نمی افتد.

چقدر خسران و خسارت است که انسان یک چنین فرصتی را از دست بدهد، که جبران آن تا شب قدر آینده هرگز میسر نمی شود.

راز استتار شب قدر

خداوند مَنان از روی حکمت بالغه اش بسیاری از حقایق والا و اسرار گرانبها را از عامّه مردمان پوشیده داشته است که از آن جمله است:

(۱) شب قدر.

(۲) اسم اعظم.

(۳) نماز وسطی.

(۴) ساعت استجاب دعا در شب و روز جمعه.

(۵) هنگامه ظهور حضرت صاحب الزّمان (عج).

(۶) زمان فرا رسیدن رستاخیز.

(۷) وقت فرا رسیدن اجل.

(۸) محل دقیق قبر شریف حضرت زهرا علیها السلام.

خداوند مَنان شب قدر را در میان شبهای ماه رمضان مخفی نموده، تا بندگان در همه شبهای ماه رمضان تلاش کنند و همه شبها را احیاء بدانند به امید این که شب قدر را درک کنند. (۱)

اسم اعظم را در میان اسمای حُسنای مخفی کرده تا با همه اسامی او را بخوانند. نماز وسطی را مخفی داشته تا نمازگزاران به همه نمازها محافظت کنند. ساعت استجاب دعا را مخفی کرده تا نیایشگران در تمام ساعت شب و روز جمعه به نیایش بپردازند.

هنگامه ظهور حضرت ولی عصر ارواحناه فداه را مخفی داشته تا منتظران مقدمش همواره خود را مهیا کنند و چون سربازی جانباز آماده شمشیر زدن در رکاب آن حضرت باشند.

زمان فرا رسیدن اجل هر فرد و رستاخیز همگان را مخفی داشته، تا گنه کاران در نخستین لحظه توجه و ندامت توبه کنند، امروز و فردا نکنند و بی توبه از دنیا نروند. محل دقیق قبر مطهر صدیقه طاهره را مخفی داشته که اولاً دلیلی بر مظلومیت آن حضرت و شاهدی بر خفقان زمان و حاکمان دوران و غاصبان فدک در طول قرون و اعصار باشد، ثانیاً راهیان کوی و شیفتگان قبر گمگشته آن حضرت در بقیع و روضه مطهر و خانه حضرتش جست و جو کنند.

از اینجاست که باید نیک بختان با تلاشی مستمر، عبادتی خستگی ناپذیر و پی گیری بی نظیر در همه شبهایی که احتمالش می رود، شبها را تا به سحر به تلاوت قرآن، مناجات پروردگار، عبادت حق تعالی، توبه و انابه به سوی خدای مهربان سپری نموده، به درک شب نایل آیند.

و اگر برای یکی از شیفتگان درک شب قدر، در یکی از این شبها عذری پدید آمد، نومید نشود و در دیگر شبها به جستجوی آن پردازد.

و افراد شقی و نگونسار که حال و حوصله چنین تلاش گسترده را ندارند، از آن مأیوس شوند و شقاوت خود را پی بگیرند.

اما سعادت‌مندان با کسب فیض در همه این شبها به درک فیض همه آن شبها نایل گردند، که ادامه و تکرار آن اعمال در همه آن شبها موجب مزید سعادت و لیاقت آنان گردد.

اهل عبادت و نیایش با اعمالی که در شبهای متعدّد انجام می دهند، موجبات تهذیب نفس، تزکیه درون و طهارت ظاهر و باطن خود را فراهم می آورند.

اگر شب قدر مشخص بود، شاید برخی از طالبان در جستجوی حقایقی بودند و به مقاماتی دست می یافتند که مستضعفان آن را کرامتی تلقی کرده به گمراهی می افتادند. و برخی از مردم ممکن بود با اصرار و الحاح چیزی را طلب کنند که مصلحتشان نباشد و موجب سلب توفیق از آنها بشود.

از نشانه های شب قدر

برای شناخت شب قدر راههایی از سوی معصومین علیهم السلام ارایه شده که به برخی از آنها اشاره می کنیم:

(۱) از امام باقر علیه السلام پرسیدند: چگونه بشناسیم که شب قدر همه ساله در ماه رمضان اتفاق می افتد؟

فرمود: چون ماه رمضان فرا رسد، هر شب سوره دخان را یکصدبار تلاوت کن، چون به شب بیست و سوم رسیدی، به حقیقت پرسش خود دست می یابی. (۱)

(۲) امام صادق علیه السلام در همین رابطه فرمود: چون ماه رمضان فرا رسد، سوره «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ» را هر شب یکهزار مرتبه تلاوت کن، چون شب بیست و سوم برسد، دلت را استوار بدار و گوش هایت را برای شنیدن عجایبی که مشاهده خواهی کرد باز نگهدار. (۲)

(۳) محمد بن مسلم نشانه شب قدر را پرسید، فرمود: اگر فصل سرما باشد آن شب هوا ملایم می شود و اگر فصل گرما باشد آن شب هوا خنک می شود، شب قدر همواره هوا پاکیزه و خوشبوست. (۳)

(۴) ستارگان در شب قدر چون آفتاب می درخشند. (۴)

(۵) امام سجاد علیه السلام در ماه رمضان هر شب یک درهم به فقیر می داد و می فرمود: شاید شب قدر را درک کنم. (۵)

بی گمان امام سجاد علیه السلام بهتر از همه اهل زمانش شب قدر را می دانست، شاید می خواست دیگران از آن حضرت پیروی کنند، یا دانش خود را از دشمنان به این وسیله مخفی بدارد. و احیانا شب قدر را می توان از حالت ترس و رعبی که در دل ایجاد می شود، شناخت. (۶)

۱- کلینی، الکافی، ج ۱، ص ۲۵۲.

۲- شیخ صدوق، الامالی، ص ۵۲۰.

۳- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۱۰۲.

۴- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۱۵۳ و ۱۵۰.

۵- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۱۵۳ و ۱۵۰.

۶- کلینی، الکافی، ج ۱، ص ۲۴۹.

پیک وحی حضرت جبرئیل که در شب قدر بر امام زمان علیه السلام فرود می آید با اجازه آن حضرت با برخی از مؤمنین مصافحه می کند. (۱)

کسی که جبرئیل با او مصافحه کند ممکن است نورانیت، شناخت و معرفتی در خود احساس کند که با این وسیله شب قدر را بشناسد.

تفسیر ليله القدر

شب قدر ظاهری دارد و باطنی، معنای ظاهری آن، یکی از شبهای ناشناخته در ماه رمضان است که قرآن کریم در آن نازل شده است.

معنای باطنی آن بانوی ناشناخته ایست که کوثر قرآن در آن تجسم یافته است.

امام صادق علیه السلام در تفسیر: «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ» فرمود:

منظور از «لَيْلَهُ» حضرت فاطمه است.

سپس فرمود: «هر کس حضرت فاطمه را آنگونه که شایسته است بشناسد، شب قدر را درک کرده است». سپس فرمود: «حضرت فاطمه را از این جهت فاطمه گویند که مردم از شناخت او بریده شده اند». (۲)

حضرت موسی بن جعفر علیه السلام در تفسیر آیات سوره دخان: «حَمَّاءَ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ»

فرمود: منظور از «حم» حضرت محمد صلی الله علیه و آله وسلم می باشد که در کتاب حضرت هود اینگونه آمده است.

منظور از «کتاب مبین» حضرت امیر المؤمنین علیه السلام است.

منظور از «لیله مبارکه» حضرت فاطمه علیها السلام است. (۳)

در مورد تفسیر شب قدر به حضرت فاطمه علیها السلام نکات لطیفی بیان شده، که از آن جمله است:

(۱) چنانکه تاریکی بر شب هجوم می آورد، ستم پیشگان سیه روی نیز بر

۱- مجلسی، زاد المعاد، ص ۱۶۳.

۲- فرات کوفی، تفسیر فرات، ج ۲، ص ۵۸۱.

حضرت فاطمه تهاجم کردند.

(۲) شب قدر در طول سال فقط یکبار اتفاق می افتد، حضرت فاطمه نیز نادره وجود است و در جهان آفرینش فقط یکبار اتفاق افتاده است.

(۳) در شب قدر اعمال مضاعف می شود، با محبت حضرت فاطمه نیز پاداش اعمال مضاعف می شود.

(۴) قرآن کریم به شب قدر «مبارکه» تعبیر کرده که یکی از اسامی حضرت فاطمه نیز مبارکه است. (۱)

(۵) شب قدر ظرف قرآن صامت و حضرت فاطمه و عاء قرآن ناطق است.

(۶) شب مایه آرامش است و حضرت فاطمه مایه آرامش دل پیامبر بود.

(۷) شب مبدأ خیرات است و حضرت فاطمه منشأ همه افاضات است.

(۸) شب حجاب و ساتر است و پیامبر اکرم از حضرت فاطمه «حجاب الله» تعبیر نموده است. (۲)

(۹) یکی از نامهای قرآن «نور» است، (۳) چنانکه نام حضرت فاطمه در کلام قدسی «نور» است. (۴)

(۱۰) هر کسی به مقدار قابلیت خود از شب قدر بهره می برد، چنانکه هر کسی به مقدار قابلیت خود از شناخت حضرت فاطمه بهره می برد، و چنانکه تکامل نبوت هر یک از پیامبران به مقدار شناخت و اعتراف وی از جایگاه حضرت فاطمه بستگی دارد. (۵)

در روایات معراج اشاره لطیفی به ارتباط سوره قدر با نسب رسول اکرم صلی الله علیه و آله هست: در شب معراج به رسول مکرّم از سوی خداوند مّان فرمان رسید که در رکعت اول بعد از حمد سوره «قل هو الله أحد» را بخوان که نسب من و وصف

۱- مجلسی، بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۲۲.

۲- علامه مجلسی، بحارالانوار، ج ۲۲، ص ۴۷۷.

۳- سوره تغابن، آیه ۱۸.

۴- مجلسی، بحارالانوار، ج ۴۳، ص ۱۲۳.

۵- شیخ علی حیدر، فضائل فاطمه الزهراء، ص ۴۸۵.

من است، و در رکعت دوم فرمان رسید که بعد از حمد سوره «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ» را بخوان که نسب تو و نسب اهل بیت تو می باشد تا روز قیامت. (۱)

در اینجا هم محور این نسب حضرت فاطمه علیها السلام است، چنانکه شب قدر شأنی از شئون حضرت فاطمه است، همانگونه که کشف الحقایق حضرت امام جعفر صادق علیه السلام از آن پر برداشت و فرمود:

«هر کس حضرت فاطمه را به حق بشناسد شب قدر را درک کرده است». (۲)

شب قدر چه شبی است؟

در تعیین شب قدر در میان شبهای ماه رمضان اقوال فراوان است، که تعدادی از آنها به قرار زیر است:

(۳) شب اول. (۴) شب نهم. (۵) در دهه اول. (۶) شب چهاردهم. ۵ شب پنجم، یا هفتم، یا نهم. ۶ شب هفدهم. ۷ شب نوزدهم یا بیست و یکم یا بیست و سوم. ۸ شب بیست و یکم یا بیست و سوم. ۹ شب بیست و سوم. ۱۰ شب بیست و چهارم. (۷) شب بیست و پنجم. (۸) شب بیست و هفتم. (۹) شب بیست و نهم. (۱۰) هفت شب، پنج شب یا سه شب به آخر ماه. ۱۵ پنج شب، سه شب، یا یک شب به آخر ماه. ۱۶ نه شب، هفت شب، پنج شب، یا سه شب به آخر. ۱۷ شب آخر ماه. ۱۸ در دهه آخر ماه. ۱۹ در دهه آخر، لکن در هر سال در شبی دیگر. ۲۰ در یکی از شبها در طول سال. (۱۱)

قویترین اقوال آنست که شب قدر در میان سه شب می باشد و بیرون از این سه شب نیست و در هر سه شب سرنوشت یکسال نوشته می شود:

(۱) در شب نوزدهم مقدرات تقدیر می شود.

(۲) در شب بیست و یکم نقض و ابرام می شود.

(۳) در شب بیست و سوم به امضا می رسد. (۱۲)

۱- مجلسی، بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۴۲.

۲- فرات کوفی، تفسیر فرات، ج ۲، ص ۵۸۱.

۳- مجلسی، بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۴۲.

۴- فرات کوفی، تفسیر فرات، ج ۲، ص ۵۸۱.

۵- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۱۵۵.

۶- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۵۹.

۷- مجلسی، بحار الانوار، ج ۸۲، ص ۲۴۲.

- ٨- فرات كوفى؁ تفسير فرات؁ ج ٢؁ ص ٥٨١.
- ٩- سيد ابن طاووس؁ اقبال الأعمال؁ ج ١؁ ص ١٥٥.
- ١٠- كلينى؁ الكافى؁ ج ٤؁ ص ١٥٩.
- ١١- سيد ابن طاووس؁ اقبال الأعمال؁ ج ١؁ ص ١٥٥.
- ١٢- كلينى؁ الكافى؁ ج ٤؁ ص ١٥٩.

در این میان شب بیست و یکم و شب بیست و سوم از قوت بیشتری برخوردار است، که در روایات فراوان آمده است: شب قدر را در میان شبهای بیست و یکم و بیست و سوم طلب کنید. (۱)

شیخ طوسی می فرماید: بدون تردید شب قدر در ماه رمضان است، و بی گمان در دهه آخر آن است و بدون شبهه در شبهای فرد می باشد،

و اصحاب ما فرموده اند که یکی از دو شب است:

۱ بیست و یکم. ۲ بیست و سوم. (۲)

در میان این دو شب نیز شب بیست و سوم از قوت و اعتبار بیشتری برخوردار است و ارشاداتی از معصومین علیهم السلام رسیده که دلالت می کند بر اینکه شب قدر همان شب بیست و سوم است،

و اینک به گوشه ای از این ارشادات اشاره می کنیم:

۱. عبدالرحمن بن انیس انصاری، مشهور به «جَهَنی» به رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم عرضه داشت، من اشتران، گوسفندان، غلامان و کارگزاران زیادی دارم، مایل هستم که شبی را تعیین کنید، من در آن شب به مدینه آمده در نماز حضور پیدا کنم، حضرت چیزی در گوش او فرمود، چون شب بیست و سوم شد، جهنی را دیدند که با اشتران، گوسفندان، غلامان و کارگزارانش وارد مدینه شد. (۳)

۲. ضمیر الانصاری گوید: پدرم از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم شنیده که شب قدر همان شب بیست و سوم می باشد. (۴)

۳. پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم در شب بیست و سوم ماه رمضان به صورت خانواده اش آب می پاشید (۵) که خواب آنها را فرا نگیرد و به اعمال آن شب برسند.

۴. سفیان بن سمط از امام صادق علیه السلام خواست که شب قدر را در یک شب برای

۱- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۵۶.

۲- شیخ طوسی، تفسیر تبیان، ج ۱۰، ص ۳۸۵.

۳- شیخ طوسی، تهذیب الاحکام، ج ۴، ص ۳۳۰.

۴- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۷۴ و ۳۷۵.

۵- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۷۴ و ۳۷۵.

او مشخص کند، فرمود: شب بیست و سوم. (۱)

۵. عبدالواحد بن مختار انصاری از امام باقر علیه السلام از شب قدر پرسید، فرمود: اولین شب از هفت شب آخر. (۲)

۶. برید بن معاویه گوید: امام صادق علیه السلام را دیدم که در شب بیست و سوم ماه رمضان دو بار غسل کرد، یکبار در اول شب و یکبار دیگر در آخر شب. (۳)

۷. امام جواد علیه السلام فرمود: هر کس امام حسین علیه السلام را در شب بیست و سوم رمضان، که امید است شب قدر باشد، زیارت کند، روح صد و بیست و چهار هزار پیامبر و فرشته با او مصافحه کنند. (۴)

۸. امام کاظم علیه السلام فرمود: هر کس امام حسین علیه السلام را در این سه شب زیارت کند همه گناهانش آمرزیده می شود:

شب نیمه شعبان، شب بیست و سوم رمضان و شب عید. (۵)

۹. امام باقر علیه السلام در پاسخ این پرسش که چگونه بدانیم که شب قدر هر سال هست؟ فرمود: چون ماه رمضان فرا رسد، هر شب صد بار سوره دخان را بخوان، چون شب بیست و سوم برسد، به حقیقت پرسش خود می رسی. (۶)

۱۰. امام صادق علیه السلام نیز در همین رابطه فرمود: چون ماه رمضان برسد، هر شب هزار بار سوره «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ» را بخوان، شب بیست و سوم که برسد، گوشهای دلت را باز کن برای شنیدن شگفتی ها و مشاهده آنها. (۷)

۱۱. یکسال امام صادق علیه السلام در ماه رمضان به شدت مریض بود، چون شب بیست و سوم شد، امر فرمود که ایشان را به مسجد رسول خدا ببرند، پس آن شب را در مسجد سپری نمود. (۸)

۱۲. حضرت فاطمه علیها السلام اجازه نمی داد که کسی از اهل خانه در شب بیست و سوم بخوابد، قبلاً دستور می داد که روز بخوابند تا برای شب زنده داری مهیا شوند

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۷۴ و ۳۷۵.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۷۵ و ۳۸۳.

۳- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۷۵ و ۳۸۳.

۴- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۷۵ و ۳۸۳.

۵- سید ابن طاووس، مصباح الزائر، ص ۳۲۹.

۶- کلینی، الکافی، ج ۱، ص ۲۵۲.

۷- شیخ صدوق، الامالی، ص ۵۲۰.

و می فرمود که غذا کم بخورند و می فرمود: محروم کسی است که از فیض آن شب محروم باشد. (۱)

۱۳. امام باقر علیه السلام فرمود: در شب بیست و سوم امید می رود که شب قدر باشد. (۲)

۱۴. شیخ صدوق فرموده است: مشایخ ما اتفاق نظر داشتند که شب قدر شب بیست و سوم ماه رمضان است. (۳)

۱۵. ورود دعای: «اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيِّكَ...» در شب بیست و سوم.

که فرمودند: در شب بیست و سوم رمضان این دعا را در حال سجده، ایستاده، نشسته و در هر حال، و در همه ماه رمضان و هر گاه که میسر شود و در هر برهه ای از زمان خوانده شود. (۴)

۱۶. دعاهای وارده برای شب بیست و سوم نیز به این معنی اشعار دارد، مثلاً در دعای مأثور برای شب بیست و سوم آمده است:

يَا رَبِّ لَيْلِهِ الْقَدْرِ وَجَاعِلَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ... (۵)

۱۷. بانگ آسمانی که یکی از نشانه های حتمی ظهور است براساس روایات صحیحه در شب جمعه، شب بیست و سوم ماه رمضان خواهد بود. (۶)

۱۸. از ابن عباس پرسیدند که شب قدر چه شبی است؟ گفت: شب بیست و سوم، هفت شب مانده از ماه رمضان. (۷)

۱۹. یکی از اصحاب به خدمت رسول اکرم صلی الله علیه و آله آمد و عرضه داشت: در عالم رؤیا دیدم که شب قدر هفت شب مانده از ماه رمضان است، حضرت فرمود: خواب شما با شب بیست و سوم رمضان مطابقت دارد، پس هر کس می خواهد شبی از

۱- قاضی نعمان، دعائم الاسلام، ج ۱، ص ۲۸۲ و ۲۸۳.

۲- قاضی نعمان، دعائم الاسلام، ج ۱، ص ۲۸۲ و ۲۸۳.

۳- شیخ صدوق، الخصال، ج ۲، ص ۵۱۹.

۴- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۶۲.

۵- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۶۱. تمام دعا در صفحه ۲۴۰ آمده است به آنجا مراجعه شود.

۶- نعمانی، الغیبه، ص ۲۵۴.

۷- ثعلبی، الکشف و البیان، ج ۱۰، ص ۲۵۲.

ماه رمضان را احیاء بدارد، پس شب بیست و سوم آن را احیاء نگهدارد. (۱)

۲۰. قرآن کریم تصریح فرموده که قرآن در شب قدر نازل شده و آن شب مبارکی است که هر امر استواری در آن جدا می شود، و در احادیث فراوانی آمده که همه امور حکیمانه در شب بیست و سوم رمضان جدا می گردد. (۲)

از همه آنچه تقدیم شد اطمینان پیدا می کنیم که شب قدر شب بیست و سوم ماه رمضان است، ولی تأکید معصومین علیهم السلام بر آن می باشد که در شبهای مختلف، به ویژه شبهای فرد ماه رمضان، خصوصاً در شبهای فرد دهه آخر و مؤکداً در شبهای بیست و یکم و بیست و سوم اعمال شب قدر انجام شود، تا اطمینان حاصل شود که شب قدر را درک نموده ایم.

افراد سعادت‌مندی بودند که یکسال تمام شبها را احیاء نگه داشتند تا به درک شب قدر اطمینان پیدا کنند.

عبادت در شب قدر معادل عبادت یکهزار ماه، یعنی هشتاد و سه سال و اندی می باشد و آن معادل عمر یک انسان کهنسالی است که یکصد سال عمر کند که بعد از کسر دوران قبل از تکلیف هشتاد و چهار سال از آن می ماند.

کسی که شب قدر را درک کند، همانند کسی است که صد سال عمر کند و همه عمرش را با عبادت سپری کند.

پس از این محاسبه و مقایسه اگر کسی در درک شب قدر مسامحه کند، بسیار زیانکار است.

از خداوند منان می خواهیم که نویسنده، خواننده و همه دست اندرکاران نشر این کتاب را به درک شب قدر موفق بدارد، انشاء الله.

محرومین از فیوضات شب قدر

امام صادق علیه السلام فرمود: خداوند در هر شب از شبهای ماه رمضان جمعی را از آتش جهنم آزاد می کند، به جز:

۱- طبرسی، مجمع البیان، ج ۱۰، ص ۷۸۷.

۲- بحرانی، تفسیر برهان، ج ۵، ص ۷۰۵۷۱۱.

(۱) کسی که با حرام افطار کند.

(۲) شخص حسود و کینه توز (مشاحن)

«مُشاحن» در لغت به معنای: حسود، کینه توز و متجاوز است. (۱)

ولی اوزاعی گوید: «مُشاحن» در اینجا به معنای بدعتگذار می باشد. (۲)

(۳) صاحب شاهین

راوی پرسید: منظور از «صاحب شاهین» چیست؟ فرمود: شطرنج باز. (۳)

و در احادیث دیگر که قبلاً آوردیم: مشرک، عاق والدین، قاطع رحم و مدمن خمر استثناء شده است.

روی این بیان در شب قدر و دیگر شبهای ماه رمضان افراد زیر از فیوضات بیکران حق تعالی محروم هستند:

(۴) افطار کننده با حرام (۵) بدعتگذار

(۶) حسود (۷) شطرنج باز

(۸) عاق والدین ۶ قاطع رحم

۷ کینه توز ۸ مشرک

۹ مشروب خوار ۱۰ معاند (لجاجت کننده در برابر حق)

پیشتر گفتیم (۹) که حضرت جبرئیل ششصد بال دارد، دو بالش را جز در شب قدر باز نمی کند، ولی در شب قدر بر شرف و غرب پهن می کند، سلام می کند بر هر نشسته و ایستاده ای که مشغول ذکر و نماز و یاد خدا باشند و با ایشان مصافحه می کند. در آن شب خدا گنهکاران امت را می آمرزد، مگر آنکه: عاق والدین، قاطع رحم و یا کینه مؤمنان را در دل داشته باشد و یا مداومت بر شرب خمر بکند. (۱۰)

۱- ابن منظور، لسان العرب، ج ۷، ص ۴۸.

۲- ابن اثیر، النهایه، ج ۲، ص ۴۴۹.

۳- شیخ صدوق، ثواب الاعمال، ص ۶۷.

۴- ابن منظور، لسان العرب، ج ۷، ص ۴۸.

- ٥- ابن اثير، النهايه، ج ٢، ص ٤٤٩.
- ٦- شيخ صدوق، ثواب الاعمال، ص ٦٧.
- ٧- در ص ١٩٢.
- ٨- مجلسي، زادالمعاد، ص ١٦٣.
- ٩- در ص ١٩٢.
- ١٠- مجلسي، زادالمعاد، ص ١٦٣.

اعمال مخصوص شب قدر

اشاره

اعمال شب قدر بر دو قسم است:

۱ اعمالی که باید در هر یک از شبهای نوزدهم، بیست و یکم و بیست و سوم ماه مبارک رمضان انجام داد.

۲ اعمالی که در یکی از این سه شب انجام می شود.

و اینک قسم اول: اعمالی که باید در هر یک از سه شب نوزدهم، بیست و یکم و بیست و سوم انجام داده شود، بسیار زیاد است، به برخی از آنها اشاره می کنیم:

۱. احیای آن سه شب با عبادت و اطاعت حق تعالی

امام جواد علیه السلام از طریق پدران بزرگوارش از امام باقر علیه السلام روایت می کند که فرمود: هر کس شب قدر را احیا بدارد، خداوند گناهان او را می آمرزد، اگرچه به تعداد ستاره های آسمان، به سنگینی کوه ها و وزن دریاها باشد. (۱)

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: حضرت موسی علیه السلام عرضه داشت: بار خدایا من قرب ترا می خواهم، خطاب شد: قرب من برای کسی است که شب قدر را بیدار بماند.

عرض کرد: خدایا من رحمت تو را می خواهم، خطاب شد: رحمت من برای کسی است که در شب قدر بر بینوایان ترحم کند.

گفت: خدایا من گذشتن از صراط را می خواهم، خطاب شد: آن برای کسی است که در شب قدر صدقه بدهد.

عرض کرد: الهی من از میوه ها و درختان بهشتی را می خواهم،

خطاب آمد: آن برای کسی است که در شب قدر تسبیح بگوید.

عرضه داشت: بار خدایا، من نجات از آتش جهنم را می خواهم،

خطاب شد: آن برای کسی است که در شب قدر استغفار کند.

گفت: خدایا من خشنودی تو را خواستارم، خطاب آمد:

خشنودی من برای کسی است که در شب قدر دو رکعت نماز بخواند. (۲)

۱- شیخ صدوق، فضائل الا شهر الثلاثه، ص ۱۱۸.

۲- شیخ صدوق، فضائل الا شهر الثلاثه، ص ۱۱۸.

از این حدیث شریف استفاده می شود که شب قدر؛ شب احیاء، استغفار، تصدق، تسبیح، ترحم بر مساکین و نماز است.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: در شب قدر درهای آسمان گشوده می شود، هر بنده ای که در آن نماز بخواند، خداوند برای هر سجده اش درختی در بهشت مقرر می فرماید که اگر سواره یکصد سال در سایه اش سیر کند به پایان نمی رساند، و برای هر رکعتی خانه ای در بهشت از دُرّ، یاقوت، زبرجد و لؤلؤ عنایت کند، و برای هر آیه ای که تلاوت کند تاجی از تاجهای بهشتی لطف کند، و برای هر تسبیحش پرنده ای نیک منظر عطا کند، و برای هر نشست آن درجه ای در بهشت بالا برد، و برای هر تشهدی غرفه ای از غرفه های بهشتی عطا فرماید، و برای هر سلامی حُله ای از حُله های بهشتی بر او بپوشاند. چون فجر آن شب طلوع کند، از حوریان سازگار، جاریه های پاک نهاد، غلامان جاودان، اسبهای تیز تک، گلهای خوشبو، نهرهای روان، نعمتهای پسندیده، تحفه ها و هدایا و خلعتها و کرامت ها و خواسته های دل و لذایذ چشم عنایت کند و شما در آن جاودان هستید. (۱)

۲. غسل

علاوه بر روایاتی که دلالت می کنند بر اینکه در همه شبهای فرد رمضان غسل مستحب است، روایات فراوانی دلالت می کنند بر اینکه در شبهای نوزدهم، بیست و یکم و بیست و سوم بالخصوص غسل مستحب است،

از جمله روایت صحیحه محمد بن مسلم که در هفده مورد غسل را مستحبی دانسته، از جمله شب نوزدهم، بیست و یکم و بیست و سوم ماه رمضان. (۲)

مرحوم حاج آقا رضا همدانی این روایات را مستفیض دانسته است. (۳)

بهترین وقت این غسلها نزدیک مغرب است، که اندکی پیش از غروب آفتاب غسل کرده، نماز مغرب را بخواند، سپس افطار کند. (۴)

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۴۵.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۴۵.

۳- شیخ طوسی، تهذیب الاحکام، ج ۱، ص ۱۱۴.

۴- همدانی، مصباح الفقیه، ج ۶، ص ۲۶.

۳. قرآن سر گرفتن

امام باقر علیه السلام می فرماید: سه شب از ماه رمضان قرآن را بر می داری، آن را باز می کنی، در برابرت قرار می دهی، آنگاه می گویی:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ وَمَا فِيهِ، وَفِيهِ اسْمُكَ الْأَعْظَمُ الْأَكْبَرُ وَأَسْأَلُكَ الْحُسَيْنِي، وَمَا يُخَافُ وَيُرْجَى، أَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ عَتَقَائِكَ مِنَ النَّارِ. (۱)

امام صادق علیه السلام می فرماید: سپس آن را بر سر نهاده می گویی:

اللَّهُمَّ بِحَقِّ هَذَا الْقُرْآنِ، وَبِحَقِّ مَنْ أَرْسَلْتَهُ بِهِ وَبِحَقِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدَّخْتَهُ فِيهِ وَبِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ، فَلَا أَحَدَ اعْرَفَ بِحَقِّكَ مِنْكَ، بِكَ يَا اللَّهُ «عشرا» بِمُحَمَّدٍ «عشرا» بِعَلِيِّ «عشرا» بِفَاطِمَةَ «عشرا» بِالْحَسَنِ «عشرا» بِالْحُسَيْنِ «عشرا» بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ «عشرا» بِجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ «عشرا» بِمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ «عشرا» بِعَلِيِّ بْنِ مُوسَى «عشرا» بِمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ «عشرا» بِعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ «عشرا» بِالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ «عشرا» بِالْحُجَّهِ «عشرا». (۲)

پیش از آنکه از جای خود برخیزی حاجت روا، ودعایت مستجاب می گردد.

۴. دو رکعت نماز

از رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم روایت شده که فرمود:

هر کس در شب قدر دو رکعت نماز بخواند، در هر رکعت بعد از حمد هفت بار سوره «قل هو الله أحد» را بخواند، بعد از سلام مرتبه بگوید: اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ - وَآتُوبُ إِلَيْهِ، از جای خود برنخیزد جز اینکه خداوند او را و پدر و مادرش را بیمارزد و فرشتگانی بفرستند که تا رمضان آینده برای او حسنات بنویسند و فرشتگانی برانگیزد که در بهشت برای او درخت بکارند، کاخ بسازند، چشمه جاری کنند، و از دنیا نمی رود جز اینکه همه این ها را مشاهده کند. (۳)

۱- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۵۳.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۳۴۶. صحیفه باقریه، ص ۷۴، دعای ۱۵۲.

۳- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۴۶ و ۳۴۴.

۵. زیارت امام حسین علیه السلام

امام صادق علیه السلام می فرماید: چون شب قدر فرا رسد که هر امر استواری در آن مقرّر می شود، منادی از درون عرش الهی فریاد برآورد که خداوند مَنان هر کسی را که امشب به زیارت حسین علیه السلام آمده آمرزید. (۱)

شهید اول زیارت مخصوصی برای شب قدر نقل کرده است. (۲)

۶. دعای جوشن کبیر

جوشن در لغت به معنای زره می باشد، کسی که این دعا را بخواند همانند کسی است که زره محکمی بر تن کرده باشد، که هیچ شمشیری در آن کارگر نباشد. در میان ادعیه و احراز دو حرز به عنوان جوشن شناخته شده:

(۱) دعای جوشن کبیر

این دعا از حضرت موسی بن جعفر علیه السلام روایت شده، هنگامی که هادی عباسی (برادر هارون الرشید) به قتل آن حضرت تصمیم گرفت،

امام کاظم علیه السلام دعایی خواند که چنین آغاز می شود:

«إِلَهِي كَمْ مِنْ عَدُوٍّ شَحَذَ لِي ظُبَّةَ مُدَيْتِهِ...»

و از برکت این دعا پیش از آنکه آسیبی از او به امام برسد خبر هلاکت وی رسید. این دعا به جوشن صغیر معروف است. (۳)

این دعا را سید ابن طاووس با تفصیل بیشتر از شیخ طوسی روایت کرده است. (۴) و قسمتی از آن را شیخ در امالی آورده است. (۵)

(۲) دعای جوشن کبیر

دعای جوشن کبیر شامل هزار و یک نام از اسامی حسنی خداوند مَنان را در

۱- شیخ طوسی، تهذیب الاحکام، ج ۶، ص ۴۹.

۲- شهید اول، کتاب المزار، ص ۱۹۳.

۳- شیخ صدوق، عیون الاخبار، ج ۱، ص ۶۵.

٤- سيد ابن طاووس، مهج الدعوات، ص ٤٠٨ - ٤٢٤.

٥- شيخ طوسي، الامالي، ص ٤٢١.

یکصد فصل در بر دارد، این دعا را جبرئیل امین به رسول اکرم صلی الله علیه و آله وسلم در برخی از غزوات آموخته است. برای این دعا آثار شگفت فراوانی نقل شده، علاقمندان به بحار الانوار مراجعه فرمایند. (۱)

جبرئیل امین به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم عرضه داشت: خداوند منان می فرماید: من پیش از آنکه جهان را بیافرینم به پنج هزار سال، این دعا را بر سرادق عرش نوشته بودم، هر بنده ای آن را در اول ماه رمضان با نیت خالص بدون آمیخته با شک بخواند پاداش شب قدر به او بدهم. (۲)

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم فرمود: هر بنده ای از امت من سه بار آن را در ماه رمضان بخواند خداوند جسدش را بر آتش حرام کند و بهشت برای او واجب شود، و اگر یکبار هم بخواند کفایت می کند.

جایگاه این دعا بسیار والا و منزلت آن بسیار عظیم است. (۳)

علامه مجلسی می فرماید: در بعضی از روایات وارد شده که دعای جوش کبیر را در هر یک از این سه شب نوزدهم، بیست و یکم و بیست و سوم بخواند. (۴)

متن کامل دعای جوش کبیر را کفعمی در مصباح و البلد الامین آورده است. (۵)

برنوشتن دعای جوش کبیر بر کفن تأکید فراوان شده و امام حسین علیه السلام می فرماید: پدرم به من امر فرمود که این دعا را حفظ کنم و آن را گرامی بدارم و بر کفنش بنویسم و آن را به اهل خود تعلیم کنم و آنها را بر آن تشویق نمایم. (۶)

۷ دعای امام حسن مجتبی علیه السلام

امام حسن مجتبی علیه السلام در شب قدر این دعا را می خواند.

یا باطناً فی ظُهورِهِ، ویا ظاهرًا فی بَطُونِهِ، یا باطنًا لَیسَ یخْفی، یا ظاهرًا

۱- علامه مجلسی، بحار الانوار، ج ۹۴، ص ۳۸۲ - ۳۸۴.

۲- علامه مجلسی، بحار الانوار، ج ۹۴، ص ۴۰۰ و ۴۰۱.

۳- مجلسی، زاد المعاد، ص ۱۱۶.

۴- کفعمی، المصباح، ص ۲۴۷۲۶۰، و البلد الامین، ص ۴۰۲۴۱۱.

۵- کفعمی، المصباح، ص ۲۴۹.

لَيْسَ يُرَى، يَا مَوْصُوفًا لَا يَبْلُغُ بِكَيْفُونَتِهِ مَوْصُوفٌ وَلَا حَدٌّ مَحْدُودٌ، يَا غَائِبًا غَيْرَ مَفْقُودٍ، وَيَا شَاهِدًا غَيْرَ مَشْهُودٍ، يُطَلَّبُ فَيَصَابُ، وَ لَمْ يَخْلُ مِنْهُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَا بَيْنَهُمَا طَرْفَةَ عَيْنٍ، لَا يُدْرِكُ بِكَيْفٍ، وَلَا يُأَيِّنُ بَأَيْنٍ وَلَا بِحَيْثٍ، أَنْتَ نُورُ النُّورِ، وَرَبُّ الْأَرْبَابِ أَحَطَّ بِجَمِيعِ الْأُمُورِ، سُبْحَانَ مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ، سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا، وَلَا هَكَذَا غَيْرُهُ. (۱)

۸ یکصد رکعت نماز

در هریک از شبهای نوزدهم، بیست و یکم و بیست و سوم یکصد رکعت نماز می خوانند که بعد از هر دو رکعت سلام می دهد. (۲)

در دو شب بیست و یکم و بیست و سوم تأکید شده که در هر رکعت از یکصد رکعت بعد از حمد ده بار سوره «قل هو الله أحد» خوانده شود. (۳)

علامه مجلسی فرموده: کسی که ضعف داشته باشد می تواند صد رکعت را نشسته بخواند. (۴)

۹ خدمات عمومی

سید ابن طاووس در ضمن اعمال شب قدر می فرماید: آیا این حدیث را از حضرت عیسی علیه السلام ندیده ای؟ که فرمود: «چون خورشید باش که بر هر شخص نیکوکار و بدکار نور افشانی می کند».

و آیا کلام دُرر بار رسول اکرم صلی الله علیه و آله را نشنیده ای؟ که فرمود: «به همگان نیکی کن، اگر او اهل خیر نباشد تو اهل خیر باش».

شما نیز همواره، به ویژه در ماه رمضان، مخصوصا در شبهای قدر به همگان نیکی کنید، در برابر بدی ها به نیکی پاداش دهید، مگر پیامبر اکرم برای همه ما

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۸۲.

۲- شیخ طوسی، مصباح المتعجد، ص ۵۵۳.

۳- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۵۵.

۴- مجلسی، زاد المعاد، ص ۱۶۶.

الگو نیست؟ که هر کس او را آزار می داد دست به سوی آسمان برافراشته، عرضه می داشت: «بار خدایا! قوم من نادان هستند، از آنها بگذر». شما نیز برای همه دعای خیر کنید و از آنها بگذرید و از خدا بخواهید که از آنها بگذرد. (۱)

۱۰ دعای خیر

شبهای قدر شب دعا و نیایش است، در این سه شب برای دنیا و آخرت خود بسیار دعا کن.

از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله پرسیدند: اگر شب قدر را درک کنم، از خدا چه بخواهم؟ فرمود: «عافیت و سلامتی».

مرحوم فشارکی نقل فرموده که در این سه شب، سوره «یس» را سه بار بخوان، یکی برای حیات و زندگی خود، دیگری برای وسعت معیشت و روزی خود، سومی برای سلامتی و تندرستی خود.

همانگونه که برای خود دعای خیر می کنی برای دیگران نیز دعای خیر کن که حضرت فاطمه علیها السلام هنگامی که دعا می کرد، اول برای دیگران دعا می فرمود و چون از راز آن می پرسیدند، می فرمود: اول همسایه سپس داخل خانه. (۲)

همانگونه که برای دنیای خود دعا می کنی، برای آخرت خود نیز دعا کن، که در آنجا نیاز بیشتری داری.

مرحوم فشارکی فرموده: در هر یک از شبهای قدر، ده بار بگو:

«اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ، فَاعْفُ عَنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ».

بهترین اعمال در این شبها توبه، استغفار، ندامت از اعمال گذشته، تصمیم برای آینده، تلاش برای جبران گذشته، دعای خیر برای خویش، پدر، مادر، خویشان، حق داران، همسایگان و عموم مؤمنین و مؤمنات می باشد، که دعای دیگران در غیاب آنها روزی را فراخ نموده، ناملايمات را دفع می کند. (۳)

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۸۵.

۲- مجلسی، بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۸۲.

۳- مجلسی، بحار الانوار، ج ۹۳، ص ۳۵۸.

۱۹) اعمال مخصوص شب نوزدهم**۱. غسل**

شب نوزدهم یکی از سه شب قدر است که غسل کردن در آنها مستحبّ موءکد می باشد. (۱)

امام باقر علیه السلام فرمود: غسلهای ماه رمضان را به هنگام غروب، کمی قبل از مغرب انجام بدهید که با آن نماز مغرب را بخوانید و آنگاه افطار کنید. (۲)

۲. پنجاه رکعت نماز

هر کس در شب نوزدهم رمضان پنجاه رکعت نماز بخواند و در هر رکعت بعد از حمد پنجاه مرتبه سوره «إِذَا زُلْزِلَتْ» را بخواند، روز قیامت خدای را با پاداش یکصد حج و یکصد عمره ملاقات می کند و خداوند دیگر اعمالش را قبول می کند. (۳)

۳. استغفار

در شب نوزدهم یکصد بار بگوید: **أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ.** (۴)

۴. لعن

در شب نوزدهم یکصد بار بگوید: **اللَّهُمَّ الْعَنْ قَتْلَهُ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ.** (۵)

۵. دعاهای مخصوص

از دعاهای مخصوص شب نوزدهم دعاهای زیر است:

۱) **اللَّهُمَّ لِمَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا وَهَبْتَ لِي مِنْ إِنْطِوَاءٍ مَا طَوَيْتَ مِنْ شَهْرِي وَأَنْتَ لَمْ تُحِنْ فِيهِ أَجْلِي وَ لَمْ تَقْطَعْ عُمْرِي وَ لَمْ تُبَلِّغْنِي بِمَرَضٍ يَضْطَرُّنِي صَالِي تَرْكِ الصِّيَامِ وَلَا بِسَيْفٍ يَجَلُّ لِي فِي الْأَفْطَارِ، فَإِنَّا أَصُومُهُ فِي كِفَايَتِكَ وَوَقَايَتِكَ، أَطِيعُ أَمْرَكَ وَأَقْتَاتُ رِزْقَكَ وَأَرْجُو وَأُؤَمِّلُ تَجَاوُزَكَ، فَاتِمِّمِ اللَّهُمَّ عَلَيَّ فِي**

۱- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۵۳.

۲- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۱۰۰.

۳- شهید اول، الأربعین، ص ۳۰.

۴- مجلسی، بحار الأنوار، ج ۹۸، ص ۱۴۴.

ذَلِكَ نِعْمَتِكَ وَأَجْزَلَ بِهِ مَتِّكَ وَاسْلُخُهُ عَنِّي بِكَمَالِ الصَّيَامِ وَتَمْحِصِ الْأَثَامِ وَبَلِّغْنِي آخِرَهُ بِخَاتِمِهِ خَيْرٍ وَخَيْرِهِ يَا أَجْوَدَ الْمَسْئُولِينَ
وَيَا أَسْمَحَ الْوَاهِبِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ. (١)

(٢) يَا ذَا الَّذِي لَيْسَ فِي السَّمَوَاتِ الْعُلَى وَلَا فِي الْأَرْضِ بَيْنَ السُّفْلَى، وَلَا فَوْقَهُنَّ وَلَا بَيْنَهُنَّ وَلَا تَحْتَهُنَّ إِلَهٌ يُعْبَدُ غَيْرُهُ، لَكَ الْحَمْدُ
حَمْدًا لَا يَقْدِرُ عَلَى إِحْصَائِهِ إِلَّا أَنْتَ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، صَلَاةً لَا يَقْدِرُ عَلَى إِحْصَائِهَا إِلَّا أَنْتَ. (٢)

(٣) اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ وَفِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ، وَفِي الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا
يُبَدَّلُ، أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ، الْمَبْرُورِ حَجُّهُمْ، الْمَشْكُورِ سِعْيُهُمْ، الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ، الْمَكْفَرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ، وَاجْعَلْ
فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي، وَتُوسِّعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي، وَتَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا. (٣)

(٤) اللَّهُمَّ إِنِّي أَمْسَيْتُ لَكَ عَبْدًا دَاخِرًا لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا، وَلَا أَضِرُّ عَنْهَا سُوءًا، أَشْهَدُ بِذَلِكَ عَلَى نَفْسِي وَأَعْتَرِفُ
لَكَ بِضَعْفِ قُوَّتِي وَقَلَّةِ حِيلَتِي، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، وَجَمِّعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ مِنَ الْمَغْفِرَةِ فِي
هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَاتِّمِّمْ عَلَيَّ مَا اتَّيْتَنِي، فَإِنِّي عَبْدُكَ الْمَسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ، الضَّعِيفُ الْفَقِيرُ الْمُهِينُ.

اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي نَاسِيًا لِذِكْرِكَ فِيمَا أَوْلَيْتَنِي، وَلَا غَافِلًا لِإِحْسَانِكَ فِيمَا أَعْطَيْتَنِي، وَلَا إِيسَا مِنْ إِجَابَتِكَ وَإِنْ أَبْطَأْتُ عَنِّي، فِي سِرِّاءٍ
كُنْتُ أَوْ ضَرَّاءٍ، أَوْ شِدَّةٍ أَوْ رَخَاءٍ، أَوْ عَافِيَةٍ أَوْ بَلَاءٍ، أَوْ بُؤْسٍ أَوْ نَعْمَاءٍ، إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ. (٤)

١- سيد ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ١، ص ٣٤٧ و ٣٤٨.

٢- سيد ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ١، ص ٣٤٧ و ٣٤٨.

٣- سيد ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ١، ص ٣٤٧ و ٣٤٨.

٤- سيد ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ١، ص ٣٤٧ و ٣٤٨.

(۵) سُبْحَانَ مَنْ لَا يَمُوتُ، سُبْحَانَ مَنْ لَا يَزُولُ، سُبْحَانَ مَنْ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ، سُبْحَانَ مَنْ لَا تَسْقُطُ وَرَقَةٌ إِلَّا يَعْلَمُهَا، وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ [إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ] إِلَّا يَعْلَمُهُ وَبِقُدْرَتِهِ، فَسُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ سُبْحَانَهُ مَا أَعْظَمَ شَأْنَهُ، وَاجْعَلْنَا مِنْ عَتَقَائِكَ وَسُعْدَاءِ خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ. (۱)

آنچه گفته شد مخصوص شب نوزدهم بود، که علاوه بر آنها همه اعمال یاد شده برای شبهای قدر، از قبیل: احیاء، قرآن سر گرفتن، زیارت امام حسین علیه السلام، یکصد رکعت، جوشن کبیر، سوره های: عنکبوت، روم و دخان؛

و همه اعمال یاد شده برای مطلق شبهای ماه مبارک رمضان، از قبیل: دعای افتتاح، ابو حمزه ثمالی و قرائت سوره قدر یکهزار بار و تلاوت سوره دخان یکصد بار، در این شب با تأکید بیشتر وارد است.

۲۰) اعمال مخصوص شب بیستم

۱. هشت رکعت نماز

کسی که در شب بیستم ماه مبارک رمضان هشت رکعت نماز بخواند، با هر سوره ای که بخواهد و بعد از هر دو رکعت سلام دهد، خداوند همه گناهان گذشته و اخیرش را بیامرزد. (۲)

۲. دعاهای مخصوص

آنگاه دعاهای مخصوص شب بیستم را بخواند، که از آن جمله است:

(۲) اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا لِي غَيْرُكَ أَوْحَدُهُ، وَلَا رَبَّ لِي سِوَاكَ أَعْبُدُهُ، أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ، لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، وَكَيْفَ يَكُونُ

۱- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۳۴۹.

۲- شهید اول، الأربعین، ص ۳۰.

كُفُو مِنَ الْمَخْلُوقِينَ لِلْخَالِقِ وَمِنَ الْمَرْزُوقِينَ لِلرَّازِقِ، وَمَنْ لَا- يَسْتَطِيعُونَ لِأَنْفُسِهِمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا، هُوَ مَالِكٌ ذَلِكَ كُلَّهُ بِعَطِيَّتِهِ وَتَحْرِيمِهِ، وَيَبْتَلِي بِهِ وَيُعَافِي مِنْهُ، لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ.

إِلَهِي وَسَيِّدِي مَا أَغْبَّ شَهْرَ الصِّيَامِ إِلَى جَانِبِ الْفَنَاءِ وَأَنْتَ الْبَاقِي، وَأَذِنَ بِالْأَنْفِضَاءِ وَأَنْتَ الدَّائِمُ، وَهُوَ الَّذِي عَظَّمْتَ حَقَّهُ فَعَظَّمْ، وَكَرَّمْتَهُ فَكَرِّمْ، وَإِنَّ لِي فِيهِ الزَّلَّاتِ كَثِيرَةً وَالْهَفَوَاتِ عَظِيمَةً، إِنْ قَاصَصْتَنِي بِهَا كَانَ شَهْرَ شَقَاوَتِي، وَإِنْ سَمَّحْتَ لِي بِهَا كَانَ شَهْرَ سَعَادَتِي، اللَّهُمَّ وَكَمَا أَسْأَلُكَ بِإِقْرَارِ بُرُوبِيَّتِكَ مُبَدِّئًا، فَأَسْعِدْنِي بِرَحْمَتِكَ وَرَأْفَتِكَ وَتَمَحِّيصِكَ وَسَمَاحَتِكَ مُعِيدًا، فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كَثِيرًا. (١)

٣) اللَّهُمَّ كَلَّفْتَنِي مِنْ نَفْسِي مَا أَنْتَ أَمْلِكُ بِهِ مِنِّي، وَقُدَّرْتَنِي عَلَى أَعْلَى مِنْ قُدْرَتِي، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْظِنِي مِنْ نَفْسِي مَا يُرْضِيكَ عَنِّي وَخُذْ لِنَفْسِكَ رِضَاهَا مِنْ نَفْسِي.

إِلَهِي لَا طَاقَةَ لِي بِالْجُهْدِ، وَلَا صَبْرَ لِي عَلَى الْبَلَاءِ، وَلَا قُوَّةَ لِي عَلَى الْفَقْرِ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَلَا تَخْطُرْ عَلَيَّ رِزْقَكَ فِي هَذَا الشَّهْرِ الْمُبَارَكِ، وَلَا تُلْجِنِي إِلَى خَلْقِكَ، بَلْ تَفَرِّدْ يَا سَيِّدِي بِحَاجَتِي، وَتَوَلَّ كِفَايَتِي، وَأَنْظُرْ فِي أُمُورِي، فَإِنَّكَ إِنْ وَكَلْتَنِي إِلَى خَلْقِكَ تَجْهَمُونِي، وَإِنْ أَلْجَأْتَنِي إِلَى أَهْلِي حَرَمُونِي وَمَقْتُونِي، وَإِنْ أَعْطَوْا أَعْطَوْا قَلِيلًا- نَكِدًا، وَمَنُّوا عَلَيَّ كَثِيرًا، وَدَمُّوا طَوِيلًا، فَبِفَضْلِكَ يَا سَيِّدِي فَأَغْنِنِي، وَبِعَطِيَّتِكَ فَأَنْعَشِنِي، وَبِسَعَتِكَ فَأَبْسُطْ يَدِي، وَبِمَا عِنْدَكَ فَكَفِّنِي، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (٢)

٤) اسْتَغْفِرُ اللَّهَ- مِمَّا مَضَى مِنْ ذُنُوبِي، وَمَا نَسِيتُهَا وَهِيَ مُثَبَّتَةٌ عَلَيَّ يُحْصِيهَا

١- سيد ابن طاووس، الاقبال، ج ١، ص ٣٥٢ و ٣٥٣.

٢- سيد ابن طاووس، الاقبال، ج ١، ص ٣٥٢ و ٣٥٣.

الْكَرَامُ الْكَاتِبُونَ يَعْلَمُونَ مَا أَفْعَلُ، وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ - مِنْ مُوبِقَاتِ الذُّنُوبِ، وَأَسْتَغْفِرُهُ مِنْ مُفْطَعَاتِ الذُّنُوبِ، وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ - مِمَّا فَرَضَ عَلَيَّ فَتَوَانَيْتُ، وَأَسْتَغْفِرُهُ مِنْ نِسْيَانِ الشَّيْءِ الَّذِي بَاعَدَنِي مِنْ رَبِّي

وَأَسْتَغْفِرُهُ مِنَ الرَّلَّاتِ وَالضَّلَالَاتِ وَمِمَّا كَسَبَتْ يَدَايَ

وَأُوْمِنُ بِهِ، وَأَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ كَثِيرًا، وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ - هَفْت بار بگوید

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاعْفُ عَنِّي، وَاعْفُ لِي مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي، وَاسْتَجِبْ يَا سَيِّدِي دُعَائِي، فَإِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ. (۱)

(۲۱) اعمال مخصوص شب بیست و یکم

اشاره

شب بیست و یکم ماه مبارک رمضان، دوّمین شب از شبهای قدر است و بر شب نوزدهم برتری دارد، که احادیث فراوان بر آن دلالت می کنند، از جمله:

۱ از امام صادق علیه السلام پرسیدند: آن شبی که امید فراوان به آن هست، چه شبی است؟ فرمود: شب بیست و یکم و شب بیست و سوّم. (۲)

۲ از امام باقر علیه السلام در مورد شب قدر پرسیدند، فرمود: در شب بیست و یکم و شب بیست و سوّم آن را جستجو کن. عرضه داشتند: یکی را برای ما مشخص کنید، فرمود: چه می شود که در هر دو شب تلاش کنید؟ (۳)

۳ و در حدیث دیگری فرمود: شب قدر همه ساله در ماه رمضان، در دهه آخر می باشد. (۴)

۴ شیخ طوسی می فرماید: شب قدر بدون اختلاف در دهه آخر و در شبهای فرد می باشد. (۵)

۱- سید ابن طاووس، الاقبال، ج ۱، ص ۳۵۲.

۲- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۵۶.

۳- طبرسی، مجمع البیان، ج ۵، ص ۷۸۷.

۴- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۱۰۱.

۵- شیخ طوسی، التّبیان، ج ۱۰، ص ۳۸۵.

۵ امیرمؤمنان علیه السلام فرمود: «الْتَمِسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ»؛

«یعنی، شب قدر را در دهه ی آخر بجوئید».(۱)

۶ از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله پرسیدند: شب قدر چه شبی است؟

فرمود: در دهه آخر ماه رمضان است.(۲)

۷ چون دهه آخر ماه رمضان وارد می شد پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله کمر به عبادت می بست، از همسرانش دوری می

جست، شبها را إحياء می کرد، و فقط به عبادت می پرداخت و خانواده اش را به آن وا می داشت.(۳)

گذشته از اعمال هر شب از شبهای ماه رمضان و نیز هر شب از شبهای قدر، شب بیست و یکم اعمال خاصی دارد که از آن

جمله است:

۱. هشت رکعت نماز

کسی که در شب بیست و یکم ماه رمضان هشت رکعت نماز بخواند، درهای هفت آسمان به رویش باز می شود و دعاهایش

مستجاب می گردد و عنایات فراوانی خداوند منان در حق او مرحمت می فرماید.(۴)

در این نماز سوره خاصی تعیین نشده، ولی پس از دو رکعت سلام می دهد.

۲. دعاهای خاص

برای شب بیست و یکم دعاهای مخصوصی رسیده، که از آن جمله است:

(۱) يَا مُوَلِّجِ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ، وَمُوَلِّجِ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ، وَمُخْرِجِ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ، وَمُخْرِجِ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ، يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ، يَا اللَّهُ يَا رَحِيمٌ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا،

۱- قاضی نعمان، دعائم الاسلام، ج ۱، ص ۲۸۲.

۲- قاضی نعمان، دعائم الاسلام، ج ۱، ص ۲۸۲.

۳- طبرسی، مجمع البحرین، ج ۵، ص ۷۸۷.

۴- شهید اول، الأربعین، ص ۳۰.

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ، وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعِيدِ، وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ، وَأَحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ
وَإِسَائِي مَغْفُورَةً، وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي، وَإِيمَانًا يُدْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي، وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيقِ، وَأَرْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ، وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَال
مُحَمَّدَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ. (١)

(٢) لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُدَبِّرُ الْأُمُورِ، وَمُصَيِّرُ الدُّهُورِ، وَخَالِقُ الْأَشْيَاءِ جَمِيعًا بِحِكْمَتِهِ، دَالٌّ عَلَى أَزَلَّتِهِ وَقَدَمِهِ، جَاعِلُ الْحُقُوقِ الْوَاجِبِ
لِمَا يَشَاءُ، رَافِعٌ مِنْهُ وَرَحْمَةٌ، لِيَسْأَلَ بِهَا سَائِلٌ وَيَأْمَلَ إِجَابَةَ دُعَائِهِ بِهَا آمَلٌ.

فَسُبْحَانَ مَنْ خَلَقَ، وَالْأَسْبَابَ إِلَيْهِ كَثِيرَةً، وَالْوَسَائِلَ إِلَيْهِ مَوْجُودَةً، وَسُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَعْتَوِرُهُ فَاقَةٌ، وَلَا تَسْتَدِلُّهُ حَاجَةٌ، وَلَا تُطِيفُ
بِهِ ضُرُورَةٌ، وَلَا يَحْذَرُ إِبْطَاءَ رِزْقِ رَازِقٍ، وَلَا سَيْحَظَ (٢) خَالِقٍ، فَإِنَّهُ الْقَدِيرُ عَلَى رَحْمَةٍ مَنْ هُوَ بِهِذِهِ الْخِلَالِ مَفْهُورٌ، وَفِي مَضَائِقِهَا
مَحْضُورٌ، يَخَافُ وَيَرْجُو مَنْ بِيَدِهِ الْأُمُورُ، وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ، وَهُوَ عَلَى مَا يَشَاءُ قَدِيرٌ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ، مُوَدِّ الرِّسَالَةِ، وَمُوضِحِ الدَّلَالَةِ، أَوْصَلَ كِتَابِكَ، وَاسْتَحَقَّ ثَوَابِكَ، وَأَنْهَجَ
سَبِيلَ حَلَالِكَ وَحَرَامِكَ، وَكَشَفَ عَنِّي شِعَائِرِكَ وَأَعْلَامِكَ. فَإِنَّ هَذِهِ اللَّيْلَةَ الَّتِي وَسَّيَمْتَهَا بِالْقَدْرِ، وَأَنْزَلْتَ فِيهَا مُحْكَمَ الذِّكْرِ،
وَفَضَّلْتَهَا عَلَى أَلْفِ شَهْرٍ، وَهِيَ لَيْلَةُ مَوَاهِبِ الْمُقْبُولِينَ، وَمَصَائِبِ الْمُرْدُودِينَ يَا حُسْرَانَ مَنْ بَاءَ فِيهَا بِسَخَطِهِ، وَيَا وَيْحَ مَنْ حُظِيَ فِيهَا
بِرَحْمَتِهِ. اللَّهُمَّ فَارْزُقْنِي قِيَامَهَا وَالنَّظَرَ إِلَى مَا عَظَّمْتَ مِنْهَا مِنْ غَيْرِ حُضُورِ أَجَلٍ

١- كليني، الكافي، ج ٤، ص ١٦٠.

٢- سَخَطَهُ، خ .

وَلَا قُزْبَةَ، وَلَا انْقِطَاعَ أَمَلٍ وَلَا قُوَّةَ، وَوَفَّقْنِي فِيهَا لِعَمَلٍ تَرْفَعُهُ، وَدُعَاءٍ تَسِيْمَعُهُ، وَتَضْرُوعِ تَرْحَمُهُ، وَشَرِّ تَصْرِيفُهُ، وَخَيْرِ تَهَبُّهُ، وَغُفْرَانٍ تُوجِبُهُ، وَرِزْقٍ تُوسِّعُهُ، وَدَنْسٍ تُطَهِّرُهُ، وَإِثْمٍ تَغْسِلُهُ، وَدَيْنٍ تَقْضِيهِ، وَحَقٍّ تَتَحَمَّلُهُ وَتُوَعِّدُّهُ، وَصِحْحَةٍ تُتَمِّمُهَا، وَعَافِيَةٍ تُنْمِيهَا، وَأَشْعَاطٍ تُلْتَمِهَا، وَأَمْرَاضٍ تَكْشِفُهَا، وَصَيْعَةٍ تَكْنِفُهَا، وَمَوَاطِبٍ تَكْشِفُهَا، وَمَصَائِبٍ تَصْرِفُهَا، وَأَوْلَادٍ وَأَهْلٍ تُصَلِّحُهُمْ، وَأَعْدَاءٍ تُغْلِبُهُمْ وَتَقْهَرُهُمْ، وَتَكْفِي مَا أَهَمَّ مِنْ أَمْرِهِمْ، وَتَقْدِرُ عَلَى قُدْرَتِهِمْ، وَتَسِيْطُو بِسِيْطَوَاتِهِمْ، وَتَصِيْلُ عَلَى صَوْلَاتِهِمْ، وَتَعْلُ أَيُّدِيَهُمْ إِلَى صِيْدُوْرِهِمْ، وَتُخْرِسُ عَنِ مَكَارِهِي أَلْسِنَتَهُمْ، وَتَرُدُّ رُءُوسَهُمْ عَلَى صُدُوْرِهِمْ.

اللَّهُمَّ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَكْفِنِي الْبُغْيَ، وَمُصَارَعَةَ الْعُدْرِ وَمُعَاطِبَهُ، وَأَكْفِنِي سَيِّدِي شَرَّ عِبَادِكَ، وَأَكْفِ شَرَّ جَمِيعِ عِبَادِكَ، وَأَنْشُرْ عَلَيْهِمُ الْخَيْرَاتِ مِنِّي حَتَّى تُنْزِلَ عَلَيَّ فِي الْآخِرِينَ، وَأَذْكَرَ وَالِدَيَّ وَجَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِرَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ، ذِكْرِي سَيِّدٍ قَرِيبٍ لِعَبِيدٍ وَإِمَاءٍ فَارِقُوا الْأَعْجَبَاءَ، وَخَرَسُوا عَنِ النَّجْوَى وَصَيَّحُوا عَنِ النَّدَاءِ، وَحَلُّوا أَطْبَاقَ الشَّرِّ، وَتَمَزَّقَهُمُ الْبَلَى. اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَوْجَبْتَ لَوَالِدَيَّ عَلَيَّ حَقًّا وَقَدْ أَدَيْتَهُ بِالْإِسْتِغْفَارِ لَهُمَا إِلَيْكَ، إِذْ لَا قُدْرَةَ لِي عَلَى فَضَائِهِ إِلَّا مِنْ جَهَّتِكَ، وَفَرَضْتَ لَهُمَا فِي دُعَائِي فَرْضًا قَدْ أَوْفَدْتَهُ عَلَيْكَ، إِذْ حَلَّتْ بِي الْقُدْرَةُ عَلَى وَاجِبِهَا، وَأَنْتَ تَقْدِرُ، وَكُنْتُ لَا أَهْلِكَ وَأَنْتَ تَهْلِكُ.

اللَّهُمَّ لَا تَحُلْ بِي فِيمَا أَوْجَبْتَ، وَلَا تُسَلِّمْنِي فِيمَا فَرَضْتَ، وَأَشْرِكْنِي فِي كُلِّ صَالِحٍ دُعَاءٍ أَعْجَبْتَ، وَأَشْرِكْ فِي صَالِحِ دُعَائِي جَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، إِلَّا مَنْ عَادَى أَوْلِيَاءَكَ، وَحَارَبَ أَصْفِيَاءَكَ، وَأَعْقَبَ بِسُوءِ الْخِلَافَةِ أَنْبِيَاءَكَ، وَمَاتَ عَلَى ضَلَالَتِهِ، وَأَنْطَوَى فِي غَوَايَتِهِ، فَإِنِّي أَبْرَأُ إِلَيْكَ مِنْ دُعَاءٍ لَهُمْ.

أَنْتَ الْقَائِمُ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ، غَفَّارٌ لِلصَّغَائِرِ، وَالْمُوبِقُ بِالْكَبَائِرِ بِلَا

إِلَهَ إِلَّا- أَنْتَ، سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ، فَانشُرْ عَلَيَّ رَأْفَتَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ وَسَلِّمْ كَثِيرًا. (١)

(٣) أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَوَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ، وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا، وَأَنَّ اللَّهَ -يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ، وَأَشْهَدُ أَنَّ الرَّبَّ رَبِّي، لَا شَرِيكَ لَهُ، وَلَا وَلَدَ لَهُ، وَلَا وَالِدَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّهُ الْفَعَالُ لِمَا يُرِيدُ، وَالْقَادِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، وَالصَّانِعُ لِمَا يُرِيدُ، وَالْقَاهِرُ مَنْ يَشَاءُ، وَالْوَاضِعُ مَنْ يَشَاءُ، وَالرَّافِعُ مَنْ يَشَاءُ

مَلِكِ الْمُلُوكِ وَرَازِقِ الْعِبَادِ، الْغُفُورِ الرَّحِيمِ الْعَلِيمِ الْحَكِيمِ

أَشْهَدُ سَبْعًا أَنَّكَ سَيِّدِي كَذَلِكَ وَفَوْقَ ذَلِكَ، لَا يَبْلُغُ الْوَاصِ مُوْنَ كُنْهَ عَظَمَتِكَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاهْدِنِي، وَلَا تُضِلَّنِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْهَادِي الْمَهْدِي. (٢)

(٤) اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاقْسِمْ لِي حِلْمًا يَسِيْدُ عَنِّي بَابَ الْجَهْلِ وَهُدًى تَمُنُّ بِهِ عَلَيَّ مِنْ كُلِّ ضَلَالَةٍ وَغِنًى تَسُدُّ بِهِ عَنِّي بَابَ كُلِّ فَقْرٍ، وَقُوَّةً تَرُدُّ بِهَا عَنِّي كُلَّ ضَعْفٍ، وَعِزًّا تُكْرِمُنِي بِهِ عَنْ كُلِّ ذُلٍّ، وَرَفْعَةً تَرْفَعُنِي بِهَا عَنْ كُلِّ ضَعْفٍ، وَأَمْنًا تَرُدُّ بِهِ عَنِّي كُلَّ خَوْفٍ، وَعَافِيَةً تَسْتُرُنِي بِهَا مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ، وَعِلْمًا تَفْتَحُ لِي بِهِ كُلَّ يَقِينٍ، وَيَقِينًا تَذْهَبُ بِهِ عَنِّي كُلَّ شَكٍّ، وَدُعَاءً تَبْسُطُ لِي بِهِ الْأَجَابَةَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ السَّاعَةِ السَّاعَةِ يَا كَرِيمٍ، وَخَوْفًا يُبَسِّرُ لِي بِهِ كُلَّ رَحْمَةٍ، وَعِصْمَةً تَحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ الذُّنُوبِ حَتَّى أَفْلِحَ بِهَا بَيْنَ الْمَعْصُومِينَ عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (٣)

١- سيد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣٥٩.

٢- اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣٦١. صحيفه نبويه، ص ٤٤٢، د ٥٣٨.

٣- اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣٦٣.

دعاهای دهه آخر

دعاهایی از معصومین علیهم السلام برای شبهای دهه آخر ماه مبارک رمضان رسیده، که از شب بیست و یکم آغاز می شود و در همه شبها تا آخر ماه تکرار می شود، این دعاها عبارتند از:

(۱) اَعُوذُ بِجَلَالِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ، اَنْ يَنْقُضِيَ عَنِّي شَهْرَ رَمَضَانَ، اَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ، وَبَقِيَ لَكَ عِنْدِي تَبِعُهُ، اَوْ ذَنْبٌ تُعَذِّبُنِي عَلَيْهِ [يَوْمَ الْقَاكِ]. (۱)

(۲) اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ: «شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي اُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدٰى وَالْفُرْقَانِ»

فَعَطَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضَانَ بِمَا اَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ، وَخَصَّصْتَهُ بِلَيْلَةِ الْقَدْرِ، وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا مِّنْ اَلْفِ شَهْرِ، اَللّٰهُمَّ وَهَذِهِ اَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدْ اَنْقَضَتْ، وَلِيَالِيهِ قَدْ تَصَيَّرْتُمْ، وَقَدْ صِرْتُ يَا اِلٰهِي مِنْهُ اِلَى مَا اَنْتَ اَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، وَاَخْصَى لِعَدَدِهِ مِنَ الْخَلْقِ اَجْمَعِينَ، فَاَسْأَلُكَ بِمَا سَأَلَمَكَ بِهِ مَلَائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ وَاَنْبِيَآؤُكَ الْمُزْسِلُونَ وَعِبَادُكَ الصَّالِحُونَ، اَنْ تُصَلِّىَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تُفَكَّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ، وَاَنْ تَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَكَرَمِكَ وَتَتَقَبَّلَ تَقْرُبِي، وَتَشْتَجِبَ دُعَائِي، وَتَمُنَّ عَلَيَّ بِالْاَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ هَوْلٍ اَعَدَدْتَهُ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ،

اِلٰهِي وَاَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِجَلَالِكَ الْعَظِيمِ اَنْ تَنْقُضِيَ اَيَّامَ شَهْرِ رَمَضَانَ وَلِيَالِيهِ، وَلَكَ قَبْلِي تَبِعُهُ اَوْ ذَنْبٌ تُوَاجِهُنِي بِهِ، اَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ اَنْ تَقْتَصَّهَا مِنِّي لَمْ تَغْفِرْهَا لِي، سَيِّدِي سَيِّدِي اَسْأَلُكَ يَا لَ اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ اِذْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ،

إِنْ كُنْتَ رَضِيتَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ، فَازْدَدْ عَنِّي رِضَى، وَإِنْ لَمْ تَكُنْ رَضِيتَ عَنِّي، فَمِنَ الْآنَ فَارْضَ عَنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، يَا اللَّهُ يَا أَحَدًا يَا صَمَدًا، يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدًا. (۱)

(۳) يَا مُلَيْنَ الْحَدِيدِ إِسْمَاوَدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، يَا كَاشِفَ الضَّرِّ وَالْكَرْبِ الْعِظَامِ عَنِ أَيُّوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، أَيُّ مُفَرِّجِ هَمِّ يَعْقُوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، أَيُّ مُنْقِصِ غَمِّ يُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، صَبَلٌ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَأَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ بِي مَا أَنَا أَهْلُهُ. (۲)

و در مکیال از اقبال نقل کرده از حماد بن عثمان به این مضمون که شب بیست و یکم ماه رمضان رفتن خدمت امام جعفر صادق علیه السلام حضرت فرمودند:

ای حماد غسل کردی گفتم: بلی فدایت گردم پس حصیر طلبیدند و فرمودند: بیا پهلوی من نماز بخوان آن حضرت نماز می خواندند و من هم پهلوی آن حضرت نماز می خواندم تا از نمازهای خود فارغ شدیم

آنگاه حضرت مشغول دعا شدند و من آمین می گفتم تا صبح شد

پس حضرت اذان و اقامه گفتند و بعض غلامان خود را صدا زدند

پس جلو ایستادند و ما خلف ایشان نماز صبح را با ما خواندند در رکعت اول «حمد» و «اَنَا أَنْزَلْنَاهُ» و «دَوْمَ حَمْدٍ» و «قُلْ هُوَ اللَّهُ» قرائت فرمودند، پس بعد از فراغ از تسبیح و تحمید و تقدیس و ثنا بر خدا و صلوات بر رسول صلی الله علیه و آله و دعا بر جمیع مومنین و مومنات و مسلمین و مسلمات اولین و آخرین حضرت به سجده افتادند ساعتی از حضرت چیزی نمی شنیدم پس از ساعتی شنیدم می فرمودند:

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقَ الْخَلْقِ بِلا حَاجَةٍ فِيكَ إِلَيْهِمْ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُدَبِّرَ الْأُمُورِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ دَيَّانٌ مِنْ مُلْكِكَ شَيْءٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُدَبِّرَ الْأُمُورِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ دَيَّانٌ

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۶۴.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۶۴.

الدِّينِ وَجَبَّارِ الْجَبَابِرَةِ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُجْرِي الْمَاءِ فِي الصَّخْرَةِ الصَّمَاءِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُجْرِي الْمَاءِ فِي النَّبَاتِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُكْوَنَ طَعْمِ الثَّمَارِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُخَصِّصِي عَدَدِ الْقَطْرِ وَمَا تَحْمِلُهُ السَّحَابُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُخَصِّصِي عَدَدِ مَا تَجْرِي بِهِ الرِّيحُ فِي الْهَوَاءِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُخَصِّصِي مَا فِي الْبِحَارِ مِنْ رَطْبٍ وَيَابِسٍ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُخَصِّصِي مَا يَدُبُّ فِي ظُلُمَاتِ الْبِحَارِ وَفِي أَطْبَاقِ الثَّرَى. أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّاكَ بِهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ، مِنْ نَبِيٍّ أَوْ صِدِّيقٍ أَوْ شَهِيدٍ أَوْ أَحَدٍ مِنْ مَلَائِكَتِكَ،

وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا دُعِيَ بِهِ أُجِبْتَ، وَإِذَا سُئِلْتَ بِهِ أُعْطِيتَ.

وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَبَرَكَاتِكَ، وَبِحَقِّهِمُ الَّذِي أَوْجَبْتَهُ عَلَى نَفْسِكَ، وَأَنْتَ لَهُمْ بِهِ فَضْلَكَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَبْدِكَ وَرَسُولِكَ الدَّاعِي إِلَيْكَ بِإِذْنِكَ وَسِرَاجِكَ السَّاطِعِ بَيْنَ عِبَادِكَ، فِي أَرْضِكَ وَسَمَائِكَ، وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ، وَنُورًا اسْتِضَاءَ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ، فَبَشِّرْنَا بِجَزِيلِ ثَوَابِكَ، وَأَنْذِرْنَا الْأَعْلِيَمِ مِنْ عَذَابِكَ.

أَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِ الْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ،

وَأَشْهَدُ أَنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوهُ ذَانِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ.

أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ، يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي، يَا مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ، أَسْأَلُكَ فِي هَذِهِ الْغَدَاةِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ أَوْفَرِ عِبَادِكَ وَسَائِلِيكَ نَصِيبًا، وَأَنْ تَمُنَّ عَلَيَّ بِفِكَارِكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

وَأَسْأَلُكَ بِجَمِيعِ مَا سَأَلْتَكَ وَمَا لَمْ أَسْأَلْكَ مِنْ عَظِيمِ جَلَالِكَ، مَا لَوْ عَلِمْتُهُ

لَسَأَلْتُكَ بِهِ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ، وَأَنْ تَأْذَنَ لِفَرَجٍ مَنْ بَفَرَجِهِ فَرَجُ أَوْلِيَائِكَ وَأَصْفِيَائِكَ مِنْ خَلْقِكَ، وَبِهِ تُبِيدُ الظَّالِمِينَ وَتُهْلِكُهُمْ، عَجَّلْ ذَلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَأَعْطِنِي سُوءَ لِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ فِي جَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ لِعَاجِلِ الدُّنْيَا وَآجِلِ الْآخِرَةِ.

يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبِيلِ الْوَرِيدِ، أَقْلَنِي عَثْرَتِي وَأَقْلِنِي بِقَضَاءِ حَوَائِجِي، يَا خَالِقِي وَيَا رَازِقِي، وَيَا بَاعِثِي، وَيَا مُخَيِّ عِظَامِي وَهِيَ رَمِيمٌ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتَجِبْ لِي دُعَائِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

۲۲) اعمال مخصوص شب بیست و دوم

۱. هشت رکعت نماز

هر کس در شب بیست و دوم ماه رمضان هشت رکعت نماز بخواند، با هر سوره ای که بخواهد، درهای هشتگانه بهشت، به رویش باز شود. (۱)

۲. دعاهای مخصوص

شب بیست و دوم ماه رمضان دعاهای خاصی دارد که از آن جمله است:

(۱) يَا سَالِحِ النَّهَارِ مِنَ اللَّيْلِ، فَإِذَا نَحْنُ مُظْلِمُونَ، وَمَجْرَى الشَّمْسِ لِمَسِّ تَقَرُّهَا، ذَلِكَ بِتَقْدِيرِكَ يَا عَزِيزُ يَا عَلِيمٌ، وَمُقَدَّرِ الْقَمَرِ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ، يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ، وَمُنْتَهَىٰ كُلِّ رَغْبَةٍ، وَوَلِيَّ كُلِّ نِعْمَةٍ.

يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ، يَا قُدُّوسُ، تا آخر. (۲)

(۲) سُبْحَانَ مَنْ تَبَهَّرَ قُدْرَتُهُ الْأَعْفَاكَارَ، وَيَمْلَأُ عَجَائِبُهُ الْأَبْصَارَ، الَّذِي لَا يَنْفُضُهُ الْعَطَاءُ، وَلَا يَتَعَرَّضُ جُودُهُ الذِّكَاءُ، الَّذِي أَنْطَقَ الْأَلْسُنَ بِصِفَاتِهِ، وَاقْتَدَرَ بِالْفِعْلِ

۱- شهید اول، الأربعین، ص ۳۰.

۲- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۶۱.

عَلَى مَفْعُولَاتِهِ، وَأَدْخَلَ فِي صِيْلَاحِهَا الْفَسَادَ، وَعَلَى مُجْتَمِعِهَا الشَّتَاتِ، وَعَلَى مُنْتَظِمِهَا الْإِنْفِصَامَ، لِيَدُلَّ الْمُبْصِرِينَ عَلَى أَنَّهَا فَائِيَةٌ مِنْ صَنْعِهِ بَاقٍ، مَخْلُوقَةٌ مِنْ إِنْشَاءِ خَالِقٍ، لَا بَقَاءَ وَلَا دَوَامَ إِلَّا لَهُ، الْوَاحِدُ الْغَالِبُ الَّذِي لَا يُغْلَبُ، وَالْمَالِكُ الَّذِي لَا يُمْلَكُ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَلَّغَنِيكَ لَيْلَهُ طَوَّيْتُ يَوْمَهَا عَلَى صِيَامٍ، وَرَزَقْتُ فِيهِ الْيَقْظَةَ مِنَ الْمَنَامِ، وَقَصَّيْتُ رَبَّ الْعِزَّةِ بِالْقِيَامِ، بِرَحْمَةٍ مِنْهُ تَخْصِنِي، وَنِعْمَةٍ أَلْبَسَنِي، وَحُسْنَى تَغْشِي، وَأَسْأَلُهُ إِيْتِمَامَ إِبْتِدَائِهِ وَزِيَادَةَ لِي مِنْ اجْتِبَائِهِ، فَإِنَّهُ الْمَلِكُ الْقَدِيرُ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ. (١)

٣) أَنْتَ سَيِّدِي جَبَّارٌ غَفَّارٌ قَادِرٌ قَاهِرٌ، سَمِيعٌ عَلِيمٌ، غَفُورٌ رَحِيمٌ، غَافِرُ الذَّنْبِ، وَقَابِلُ التَّوْبِ، شَدِيدُ الْعِقَابِ، فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى، مُوَلِّجُ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ، وَمُوَلِّجُ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ، وَمُخْرِجُ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ، وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ، وَرَازِقُ الْعِبَادِ بِغَيْرِ حِسَابٍ. يَا جَبَّارُ يَا جَبَّارُ، يَا جَبَّارُ يَا جَبَّارُ، يَا جَبَّارُ يَا جَبَّارُ، يَا جَبَّارُ يَا جَبَّارُ، (صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ)، وَاعْفُ عَنِّي وَاعْفُ لِي وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغُفُورُ الرَّحِيمُ. (٢)

٤) يَا ظَهَرَ اللَّاجِينَ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَكُنْ لِي حِصْنًا وَحِزْزًا، يَا كَهْفَ الْمُسْتَجِيرِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَكُنْ لِي كَهْفًا وَعَضُدًا وَنَاصِرًا، يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَكُنْ لِي غِيَاثًا وَمُجِيرًا. يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَكُنْ لِي وَلِيًّا.

يَا مُجْرِي غُصَصِ الْمُؤْمِنِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَجِرْ غُصَّتِي

١- سيد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣٧٠.

٢- سيد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣٧٢.

وَنَفْسٍ هَمِّي، وَأَسْعِدْنِي فِي هَذَا الشَّهْرِ الْعَظِيمِ سَعَادَةً لَا أُشْقَى بَعْدَهَا أَبَدًا، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

دعاهای شبهای ماه رمضان، دعاهای دهه آخر رمضان، غسل و دیگر اعمال دهه آخر نیز در این شب به جا آورده می شود.

۲۳) اعمال مخصوص شب بیست و سوم

اشاره

شب بیست و سوم ماه مبارک رمضان سومین و آخرین شب از شبهای قدر می باشد، شماری از احادیث مربوط به شب قدر در فصلهای پیشین تقدیم شد، از کل احادیث یاد شده به این نتیجه رسیدیم که:

۱. شب قدر یکی از سه شب نوزدهم، بیست و یکم و بیست و سوم می باشد.

۲. شب قدر در دهه آخر ماه رمضان است.

۳. شب قدر یکی از شبهای فرد دهه آخر ماه رمضان می باشد.

۴. شب قدر از دو شب بیست و یکم و بیست و سوم خارج نیست.

و اینک روایاتی که دلالت می کند که شب قدر شب بیست و سوم می باشد:

۱. عبدالله بن انیس انصاری به محضر مقدس رسول اکرم صلی الله علیه و آله رسید و عرضه داشت: محل اقامت من با مدینه فاصله دارد، شبی را برای من تعیین فرمایید که آن شب به مدینه بیایم، حضرت به او امر فرمود که در شب بیست و سوم به مدینه در آید. (۲) (عبدالله بن انیس از قبيله «جُهَينَه» بود و جهینه تیره ای از «قُضاعه» بود. (۳)

از این رهگذر شب بیست و سوم به شب «جُهَينَه» مشهور شده است. (۴)

۲. سفیان بن سمط به امام صادق علیه السلام عرضه داشت: شب قدر را در یک شب برای من به طور مشخص بیان فرمایید. فرمودند: شب بیست و سوم. (۵)

۱- کفعمی، المصباح، ص ۵۸۵.

۲- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۱۰۳.

۳- سمعانی، الأنساب، ج ۳، ص ۳۹۴.

۴- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۵۶.

۵- علامه مجلسی، بحار الانوار، ج ۹۸، ص ۱۵۹.

۳ عبد الواحد بن مختار انصاری نیز از امام باقر علیه السلام جويا شد، حضرت فرمود: من به تو می گویم و آن را از تو نمی پوشم، نخستین شب از آخرین هفت شب می باشد. (۱)

تصریح شده که آن سال ماه رمضان بیست و نه روز بود و لذا هفت شب به آخر، با شب بیست و سوم مصادف بود. (۲)

۴ از رسول اکرم صلی الله علیه و آله نیز روایت شده که شب قدر شب بیست و سوم می باشد. (۳)

۵ پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در شب بیست و سوم بر صورت اهل خانه اش آب می پاشید که خواب بر آنها غلبه نکند. (۴)

۶ پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله پس از بازگشت از جنگ بدر، دهه آخر ماه رمضان را اعتکاف نمود، شبی در عالم روءیا دید که شب قدر است و در آب و گل سجده نموده است. در شب بیست و سوم باران بارید، هنگامی که نماز صبح را به جا آورد چهره اش گل آلود شده بود. (۵)

۷ پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله نهی می کرد از این که کسی در شب بیست و سوم بخوابد. (۶)

۸ حضرت فاطمه علیها السلام اجازه نمی داد که کسی از اهل خانه اش در آن شب بخوابد، از روز قبل آنها را مهیا می کرد و دستور می داد که کمتر غذا بخورند و استراحت کنند، تا خواب بر آنها غلبه نکند. (۷)

۹ امام باقر علیه السلام می فرمود: در شب بیست و سوم امید شب قدر می رود. (۸)

۱۰ ضمیر بن عبدالله از سوی بنی سلمه به مدینه آمد و حضرت پیامبر صلی الله علیه و آله را

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۷۴ و ۳۷۵.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۷۴ و ۳۷۵.

۳- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۷۴ و ۳۷۵.

۴- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۷۴ و ۳۷۵.

۵- ثقفی، الغارات، ج ۱، ص ۲۵۰.

۶- قاضی نعمان، دعائم الاسلام، ج ۱، ص ۲۸۱۲۸۳.

۷- قاضی نعمان، دعائم الاسلام، ج ۱، ص ۲۸۱۲۸۳.

۸- قاضی نعمان، دعائم الاسلام، ج ۱، ص ۲۸۱۲۸۳.

دیدار کرد و عرضه داشت: بنی سلمه مرا به خدمت شما فرستادند که از شب قدر بپرسم، فرمود: امشب چندم رمضان است؟ گفت: شب بیست و دوم.

فرمود: فردا شب که شب بیست و سوم است. (۱)

احادیث دهگانه یاد شده به صراحت دلالت می کنند بر اینکه شب بیست و سوم در میان لیالی قدر بیش از همه آنها اهمیت دارد و احتمال شب قدر بودنش بسیار قوی است. همه اعمال شبهای قدر، از قبیل: یکصد رکعت نماز، و دو رکعت نماز با هفت قل هو الله، دعای جوشن کبیر، زیارت امام حسین علیه السلام، احیاء، قرآن سر گرفتن، تلاوت سوره های: عنکبوت، روم و دخان؛ و همه اعمال یاد شده برای مطلق شبهای ماه رمضان، چون: دعای افتتاح، ابو حمزه ثمالی، قرائت سوره قدر هزار بار و تلاوت سوره دخان یکصد بار، در این شب تأکید بیشتری دارد.

و عبادتهای مخصوصی دارد که به شماری از آنها اشاره می کنیم:

۱. غسل

در شب بیست و سوم علاوه بر غسلهایی که در شبهای فرد ماه مبارک رمضان و همه شبهای دهه آخر و در شبهای قدر با تأکید بیشتر در اول شب مستحب است، و غسل دیگری نیز در آخر شب مستحب است. (۲)

۲. نماز

مستحب است علاوه بر صد رکعت و دو رکعت، هشت رکعت نماز در شب بیست و سوم با هر سوره ای که بخواهد بجا آورد و در هر دو رکعت سلام دهد، که هر کس آن را بخواند درهای آسمان به رویش باز می شود و دعاهایش مستجاب می شود. (۳)

۳. دعاهای خاص

شب بیست و سوم ماه رمضان دعاهای مخصوصی دارد که از آن جمله است:

(۱) يَا رَبِّ لَيْلَةَ الْقَدْرِ وَجَاعِلَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، وَرَبِّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ وَالْبِحَارِ وَالظُّلَمِ وَالْأَنْوَارِ وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ

یا باری یا مَصُورُ، یا حَنَّانُ یا مَنَّانُ، یا اللَّهُمَّ یا رَحْمَانُ (یا حَیُّ) یا قَیُّوْمُ یا

۱- ابو الفتوح رازی، تفسیر روض الجنان، ج ۵، ص ۵۶۰.

۲- شیخ موسی، تهذیب الأحکام، ج ۴، ص ۳۳۱.

بَدَىٰ يَا بَدِيحَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ... (۱)

شیخ صدوق به هنگام نقل این دعا می نویسد:

در شب سوم از دهه آخر که شب قدر است این دعا را می خوانی. (۲)

(۲) اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ الشُّكُّ فِي أَنْ لَيْلَةَ الْقَدْرِ فِيهَا أَوْ فِيمَا تَقَدَّمَهَا وَاقِعٌ، فَإِنَّهُ فِيكَ وَفِي وَحِدَانِيَّتِكَ وَتَرْكِيَّتِكَ الْأَعْمَالَ زَائِلٌ، وَفِي أَى اللَّيَالِي تَقَرَّبَ مِنْكَ الْعَبْدُ لَمْ تُبْعِدْهُ وَقَبْلَتُهُ، وَأَخْلَصَ فِي سُوءِ الْكَ لَمْ تَرْدْهُ وَأَجَبْتَهُ، وَعَمِلَ الصَّالِحَاتِ شَكَرْتَهُ، وَرَفَعَ إِلَيْكَ مَا يُرْضِيكَ ذَخَرْتَهُ.

اللَّهُمَّ فَأَمِّدْنِي فِيهَا بِالْعَوْنِ عَلَى مَا يُزِلُّ لِمَدْيِكَ، وَخُذْ بِنَاصِيَّتِي إِلَى مَا فِيهِ الْقُرْبَى إِلَيْكَ، وَأَسْبِغْ مِنَ الْعَمَلِ فِي الدَّارَيْنِ سَعْيِي، وَرَقِّ لِي مِنْ جُودِكَ بِخَيْرَاتِهَا عَطِيَّتِي، وَابْتُرْ عَيْلَتِي مِنْ ذُنُوبِي بِالتَّوْبَةِ، وَمِنْ خَطَايَايَ بِسِعَةِ الرَّحْمَةِ. وَأَعْفُزْ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَلِوَالِدَيَّ وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ عُفْرَانَ مُنْتَزِهِ عَنْ عُقُوبَةِ الضُّعْفَاءِ، رَحِيمِ بَدَوَى الْفَاقِهِ وَالْفُقَرَاءِ، جَادِ عَلَى عَبِيدِهِ، شَفِيقِ بِخُضُوعِهِمْ وَذَلَّتِهِمْ، رَفِيقِ لَا تَنْقُصُهُ الصَّدَقَةُ عَلَيْهِمْ، وَلَا يُفْقِرُهُ مَا يُغْنِيهِمْ مِنْ صَنِيعِهِ إِلَيْهِمْ.

اللَّهُمَّ اقْضِ دَيْنِي وَدَيْنَ كُلِّ مِدْيُونٍ، وَفَرِّجْ عَنِّي وَعَنْ كُلِّ مَكْرُوبٍ، وَأَصْلِحْ لِي وَأَهْلِي وَأَهْلِي وَوَالِدِي، وَأَصْلِحْ كُلَّ فَاسِدٍ، وَأَنْفَعْ مِنِّي، وَاجْعَلْ لِي فِي الْحَلَالِ الطَّيِّبِ الْهَنِيِّ الْكَثِيرِ السَّائِعِ مِنْ رِزْقِكَ عَيْشِي، وَمِنْهُ لِبَاسِي، وَفِيهِ مُنْقَلَبِي، وَأَقْبِضْ عَنِ الْمَحَارِمِ يَدِي مِنْ غَيْرِ قَطْعٍ وَلَا شَلٍّ، وَلِسَانِي مِنْ غَيْرِ خَرَسٍ،

۱- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۶۱. تمام دعا در ص ۲۱۲ در اعمال شب بیست و یکم آمده است.

۲- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۱۰۵.

وَأَذِنِي مِنْ غَيْرِ صِمَمٍ، وَعَيْنِي مِنْ غَيْرِ عَمَى، وَرِجْلِي مِنْ غَيْرِ زَمَانَةٍ، وَفَرْجِي مِنْ غَيْرِ إِحْبَالٍ، وَبَطْنِي مِنْ غَيْرِ وَجَعٍ، وَسَائِرَ أَعْضَائِي مِنْ غَيْرِ خَلَلٍ. وَأُورِدْنِي عَلَيْكَ يَوْمَ وَقُوفِي بَيْنَ يَدَيْكَ خَالِصاً مِنَ الذُّنُوبِ، نَقِيّاً مِنَ الْعُيُوبِ، لَا أَسْتَحْيِي مِنْكَ بِكُفْرَانِ نِعْمَةٍ، وَلَا إِقْرَارِ بِشَرِّكَ لَكَ فِي الْقُدْرَةِ، وَلَا يَارْهَاجٍ فِي فِتْنَةٍ، وَلَا تَوَرُّطٍ فِي دِمَاءٍ مُحَرَّمَةٍ، وَلَا بَيْعَةٍ أُطَوَّقَهَا عَنْقِي لِأَخَدٍ مِمَّنْ فَضَّلْتَهُ بِفَضِيلِهِ، وَلَا وَقُوفٍ تَحْتَ رَايَةِ غَدْرِهِ، وَلَا اسْوِدَادِ الْوَجْهِ بِالْأَيْمَانِ الْفَاجِرَةِ، وَالْعَهْودِ الْخَائِنَةِ، وَأَنْلِنِي مِنْ تَوْفِيقِكَ وَهُدَاكَ مَا نَسَلُكَ بِهِ سُبُلَ طَاعَتِكَ وَرِضَاكَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (١)

(٣) سُبُوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ، سُبُوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الرَّوْحِ وَالْعَرْشِ، سُبُوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِينَ، سُبُوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْبِحَارِ وَالْجِبَالِ، سُبُوحٌ قُدُّوسٌ يُسَبِّحُ لَهُ الْحَيْتَانُ وَالْهَوَامُّ وَالسَّبَاعُ فِي الْآكَامِ، سُبُوحٌ قُدُّوسٌ سَبَّحَتْ لَهُ الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ. سُبُوحٌ قُدُّوسٌ عَلَا فَقَهَرَ، وَخَلَقَ فَقَدَرَ. هفت مرتبه سُبُوحٌ و هفت مرتبه قُدُّوسٌ. (٢)

(٤) اللَّهُمَّ امْدُدْ لِي فِي عُمْرِي، وَأَوْسِعْ لِي فِي رِزْقِي، وَأَصِحِّ جِسْمِي، وَبَلِّغْنِي أَمَلِي، وَإِنْ كُنْتُ مِنَ الْأَشْقِيَاءِ فَاْمُحْنِي مِنَ الْأَشْقِيَاءِ وَأَكْتُبْنِي مِنَ السُّعِيدَاءِ، فَإِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُتْرَلِ، عَلَى نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ صِلَاؤَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ «يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ». (٣)

١- سيّد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣٧٦٣٧٩.

٢- سيّد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣٧٦٣٧٩.

٣- سيّد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣٧٦٣٧٩.

(٥) اللَّهُمَّ إِيَّاكَ تَعَمَّدْتُ اللَّيْلَةَ بِحَاجَتِي، وَبِعَكَ أَنْزَلْتُ فَقْرِي وَمَسْأَلَتِي، تَسِعُنِي اللَّيْلَةَ رَحْمَتُكَ وَعَفْوُكَ، فَأَنَا لِرَحْمَتِكَ أَرْجَى مِنْنِي لِعَمَلِي، وَرَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ أَوْسَعُ مِنْ ذُنُوبِي، وَأَقْضُ لِي كُلَّ حَاجَةٍ هِيَ لِي، بِقُدْرَتِكَ عَلَى ذَلِكَ، وَتَيْسِيرِهِ عَلَيْكَ. فَأِنِّي لَمْ أَصِبْ خَيْرًا إِلَّا- مِنْكَ، وَلَمْ يَصْرِفْ عَنِّي أَحَدٌ سِوَاكَ غَيْرُكَ، وَلَيْسَ لِي رَجَاءٌ لِإِدِينِي وَدُنْيَايَ، وَلَا لِآخِرَتِي، وَلَا لِيَوْمِ فَقْرِي، يَوْمٌ أَدْلَى فِي حُفْرَتِي، وَيُفْرِدُنِي النَّاسُ بِعَمَلِي غَيْرِكَ، يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ. (١)

(٦) اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَوْفَرِ عِبَادِكَ نَصَبِيًّا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، أَوْ أَنْتَ مُنْزِلُهُ، مِنْ نُورٍ تَهْدِي بِهِ، أَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا، أَوْ رِزْقٍ تَقْسِمُهُ، أَوْ بَلَاءٍ تَدْفَعُهُ، أَوْ ضُرٍّ تَكْشِفُهُ،

وَأَكْتُبَ لِي مَا كَتَبْتَ لِأَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ، الَّذِينَ اسْتَوْجَبُوا مِنْكَ الثَّوَابَ، وَأَمِنُوا بِرِضَاكَ عَنْهُمْ مِنْكَ الْعِقَابَ، يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَفْعَلْ بِي ذَلِكَ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (٢)

(٧) أَسْأَلُكَ مَسْأَلَةَ الْمُسِيكِينَ الْمُسِيكِينَ، وَأَبْتِهَلُ إِلَيْكَ ابْتِهَالَ الْمِذْنَبِ الْبَائِسِ الدَّلِيلِ، مَسْأَلَةَ مَنْ خَضَعَتْ لَكَ نَاصِيَتُهُ، وَاعْتَرَفَ بِخَطِيئَتِهِ، فَفَاضَتْ لَكَ عَبْرَتُهُ، وَهَمَلَتْ لَكَ دُمُوعُهُ، وَضَلَّتْ حِيلَتُهُ، وَانْقَطَعَتْ حُجَّتُهُ، أَنْ تُعْطِيَنِي فِي لَيْلَتِي هَذِهِ مَغْفِرَةً مَا مَضَى مِنْ ذُنُوبِي، وَأَعِصَةَ مَنْبِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي، وَأَرْزُقْنِي الْحِجَّ وَالْعُمْرَةَ فِي عَامِي هَذَا، وَاجْعَلْهَا حَجَّةً مَبْرُورَةً خَالِصَةً لَوَجْهِكَ، وَأَرْزُقْنِيهِ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي، وَلَا تُخْلِنِي مِنْ زِيَارَتِكَ وَزِيَارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ.

١- سيّد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣٧٩.

٢- سيّد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣٧٩.

إِلَهِي وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَكْفِينِي مَوْئِنَهُ خَلْقِكَ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ، وَالْعَرَبِ وَالْعَجَمِ، وَمِنْ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتَيْهَا، إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَخْتُومِ وَمِمَّا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، فِي الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ، أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُرَاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ، فِي عَامِي هَذَا، الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِمْ، الْمَشْكُورِ سِعْتِهِمْ، الْمَغْفُورِ ذُنُوبِهِمْ، الْمُكَفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ، وَأَنْ تُطِيلَ عُمْرِي، وَتُوسِّعَ لِي فِي رِزْقِي، وَارْزُقْنِي وَلَدًا بَارًّا، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَبِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ. (١)

٨) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُوءَ أَلِ الْمَسِيكِينَ الْمُسِيكِينَ، وَأُبْتَغِي إِلَيْكَ ابْتِغَاءَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ، وَأَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ تَضَرُّعَ الضَّعِيفِ الضَّرِيرِ، وَأَبْتَهِلُ إِلَيْكَ ابْتِهَالَ الْمَذْنِبِ الذَّلِيلِ.

وَأَسْأَلُكَ مَسْأَلَةَ مَنْ خَضَعَتْ لَكَ نَفْسُهُ، وَرَغِمَ لَكَ أَنْفُهُ، وَعَفَّرَ لَكَ وَجْهَهُ، وَخَضَعَتْ لَكَ نَاصِيَتَيْهِ، وَاعْتَرَفَ بِخَطِيئَتِهِ، وَفَاضَتْ لَكَ عَيْبَتُهُ، وَانْهَمَلَتْ لَكَ دُمُوعَهُ، وَضَلَّتْ عَنْهُ حِيلَتُهُ، وَانْقَطَعَتْ عَنْهُ حُجَّتُهُ، بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَبِحَقِّكَ الْعَظِيمِ عَلَيْهِمْ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ، وَأَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى نَبِيِّكَ وَآلِ نَبِيِّكَ، وَأَنْ تُعْطِنِي أَفْضَلَ مَا أُعْطِيَ السَّائِلِينَ مِنْ عِبَادِكَ الْمَاضِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، وَأَفْضَلَ مَا تُعْطِي الْبَاقِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، وَأَفْضَلَ مَا تُعْطِي مَنْ تَخْلُقُهُ مِنْ أَوْلِيَائِكَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ، مِمَّنْ جَعَلْتَ لَهُ خَيْرَ الدُّنْيَا وَخَيْرَ الْآخِرَةِ، يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ.

وَأُعْطِنِي فِي مَجْلِسِي هَذَا مَغْفِرَةً مَا مَضَى مِنْ ذُنُوبِي، وَأَعْصِمْنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي، وَارْزُقْنِي الْحَيَّ وَالْعُمْرَةَ فِي عَامِي هَذَا، مُتَقَبَّلًا مَبْرُورًا خَالِصًا

لَوْجَهَكَ يَا كَرِيمُ، وَارْزُقْنِيهِ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي، يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ، يَا كَرِيمُ، وَأَكْفِنِي مَوْءَنَةَ نَفْسِي، وَأَكْفِنِي مَوْءَنَةَ عِيَالِي، وَأَكْفِنِي مَوْءَنَةَ خَلْقِكَ، وَأَكْفِنِي شَرَّ فَسَادِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ، وَأَكْفِنِي شَرَّ فَسَادِ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ، وَأَكْفِنِي شَرَّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ. (۱)

۹) اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمُحْتَمِ وَمِيمَا تَفَرِّقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ، فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ، مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ، أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ، فِي عَامِي هَذَا، الْمَبْرُورِ حُجُّهُمْ، الْمَشْكُورِ سَعْيِهِمْ، الْمَغْفُورِ ذُنُوبِهِمْ، الْمُكْفَّرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ، وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَفِيمَا تُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي، وَتُوسِّعَ لِي فِي رِزْقِي. (۲)

۱۰) اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيكَ الْحُجَّهَ بْنِ الْحَسَنِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ وَلَيْلًا وَحَافِظًا وَنَاصِرًا وَدَلِيلًا وَقَائِدًا وَعَيْنًا، حَتَّى تُسَيِّدَ لِي أَرْضَكَ طَوْعًا وَتَمَتَّعَهُ فِيهَا طَوْبًا. (۳)

مرحوم کلینی این دعا را از طریق محمد بن عیسی روایت کرده و در آغاز این روایت آمده است که: این دعا را در شب بیست و سوم، از ماه رمضان،

و در همه ماه و هر وقتی که در طول روزگار برای تو میسر شود، در حال ایستاده، در حال نشسته، در حال سجده و در هر حالی آن را تکرار کن. (۴)

۱۱) يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ، يَا مُجْرِيَ الْبُحُورِ يَا مُلَيِّنَ الْحَدِيدِ لِإِذَا وَدَّ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا اللَّيْلَةَ اللَّيْلَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ. (۵)

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۷۹ و ۳۸۰.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۸۱.

۳- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۶۲.

۴- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۶۲.

۵- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۱۰۵.

(۱۲) یا باطنا فی ظُهُورِهِ، ویا ظاهراً فی بُطُونِهِ، یا باطنا لیسَ یخفی، یا ظاهراً لیسَ یری، یا مَوْصُوفاً لا یُبَلِّغُ بِکَیْنُونِیَّتِهِ مَوْصُوفٌ، وَا لَا حَدٌّ مَحْدُودٌ، یا غَائِباً غَیْرَ مَفْقُودٍ، ویا شاهداً غَیْرَ مَشْهُودٍ، یُطَلَّبُ فِیصَابٌ، وَلَمْ تَخُلْ مِنْهُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَا بَیْنَهُمَا طَرَفَهُ عَیْنٍ، لَا یُدْرَکُ بِکَیْفٍ، وَلَا یَأْنِنُ بَأَیْنٍ وَلَا بِحَیْثٍ. أَنْتَ نُورُ النُّورِ، وَرَبُّ الْأَرْبَابِ، أَحَطْتَ بِجَمِیعِ الْأُمُورِ، سُبْحَانَ مَنْ لَیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ وَهُوَ السَّمِیعُ البَصِیرُ، سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَکَذَا وَلَا هَکَذَا غَیْرُهُ. (۱)

۴. احیاء

در میان شبهای قدر به احیای شب بیست و سوم تأکید فراوان شده و احادیث فراوان در این رابطه آمده، که به شماری از آنها اشاره کردیم، و اینک به حدیث دیگری از امام باقر علیه السلام اشاره می کنیم، که فرمود:

کسی که شب بیست و سوم ماه رمضان احیاء بدارد و در آن یکصد رکعت نماز بخواند، خداوند معیشت او را وسعت دهد، در برابر کسی که او را دشمن بدارد امر او را کفایت کند، و از غرق شدن، زیر آوار ماندن، دزدیده شدن و دیگر شرور دنیا او را نگهداری کند، ترس نکیر و منکر را از او بردارد، به هنگام بیرون آمدن از قبر نورش بر اهل محشر پرتو اندازد، نامه ی اعمالش به دست راستش داده شود، برای او برائت از آتش جهنم، گذرنامه ی عبور از صراط و امان از عذاب نوشته شود، بدون حساب داخل بهشت می شود و خود از رفقای پیامبران، صدیقان، شهیدان و صالحان باشد و آنان چه رفیقان شایسته ای هستند. (۲)

۵. زیارت امام حسین علیه السلام

زیارت امام حسین علیه السلام در شبهای نوزدهم، بیست و یکم و بیست و سوم ماه

رمضان مستحب است ولی در مورد شب بیست و سوم تأکید فراوان شده است.

امام جواد علیه السلام می فرماید: شب بیست و سوم رمضان که امید شب قدر می رود و هر امر استواری در آن شب بر اساس حکمت الهی مقدر می شود، اگر کسی امام حسین علیه السلام را زیارت کند، روح صد و بیست و چهار هزار پیامبر و فرشته با او مصافحه می کنند، که همه آنها در آن شب از خداوند منان اذن می طلبند که به زیارت امام حسین علیه السلام مشرف شوند. (۱)

۶. تلاوت سوره هایی از قرآن

(۱) هر کس در شب بیست و سوم ماه رمضان یکهزار بار سوره «إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ» را تلاوت کند در اعتراف به ولایت ائمه علیهم السلام به یقین کامل می رسد. (۲)

(۲) هر کس سوره های روم و عنکبوت را در شب بیست و سوم تلاوت کند از اهل بهشت می شود. (۳)

(۳) کسی که در هر شبی از شبهای ماه رمضان سوره دخان را یکصد بار بخواند در شب بیست و سوم به باور داشت شب قدر می رسد. (۴)

حضور در مساجد

سالی امام صادق علیه السلام به شدت بیمار شد، چون شب بیست و سوم فرا رسید به خادمش امر فرمود که آن حضرت را به مسجد حمل کنند، پس آن شب را در مسجد سپری کرد. (۵)

۲۴ اعمال مخصوص شب بیست و چهارم

اشاره

در میان شبهای زوج شب بیست و چهارم ماه رمضان از جایگاه خاصی برخوردار است و برای آن اعمالی هست، که از آن جمله است:

۱- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۳۸۳.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۳۸۲.

۳- کلینی، الکافی، ج ۱ ص ۲۵۲.

۴- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱ ص ۳۸۶ و ۳۸۸.

۵- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱ ص ۳۸۶ و ۳۸۸.

وَلَا تَفْتِنِّي بَطْلِبِ مَا رَوَيْتَ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ، وَأَغْنِنِي يَا رَبِّ بِرِزْقٍ مِنْكَ وَاسِعٍ بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَارْزُقْنِي الْعِفَّةَ فِي بَطْنِي وَفَرْجِي وَفَرَّجِ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَعَمٍّ وَلَا تُشِمِّتْ بِي عَدُوِّي، وَوَفِّقْ لِي لَيْلَةَ الْقَدْرِ عَلَى أَفْضَلِ مَا رَأَاهَا أَحَدٌ وَوَفِّقْنِي لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ سَلَامُكَ وَأَفْعَلْ بِي «كَذَا وَكَذَا» السَّاعَةَ السَّاعَةَ بِهَ انْدَازِه يَكْ نَفْسِ بَكْوَيْدِ. (١)

(٢) الْحَمْدُ لِلَّهِ شَفْعًا وَوَتْرًا فِي الشَّفْعِ وَالْوَتْرِ مِنْ هَذِهِ اللَّيَالِي الْمُبَارَكَاتِ، وَعَلَى مَا مَنَحْنِي وَأَعْطَانِي فِيهِنَّ مِنَ الْخَيْرَاتِ، وَتَصَيِّدُكَ بِهِ عَلَيَّ وَوَهَبَهُ لِي مِنَ الْبَقَايَاتِ الصَّالِحَاتِ، الَّتِي صَوَّمْتَنِي لِي لِأَجْرِنِي وَفَطَّرْتَنِي عَلَى مَا رَزَقْتَنِي، فَكُلُّ مَنْ عِنْدَهُ وَبِمَنْنِهِ، وَيَحْسُنِ اخْتِيَارِهِ وَنَظَرَهُ لِعَبِيدِهِ.

سُبْحَانَهُ سَيِّدًا أَخَذَ بِيَدِي مِنَ الْوَرَطَاتِ، وَمَخَّصَ عَنِّي الْخَطِيئَاتِ، وَكَفَانِي الْمَهْمَاتِ، وَأَغْنَانِي عَنِ الْمَخْلُوقِينَ، وَلَمْ يَجْعَلْ رِزْقِي إِلَى الْمَرْزُوقِينَ، وَشَهْرَ ذِكْرِي فِي الْعَالَمِينَ، وَجَعَلَ اسْمِي فِي الْمَذْكُورِينَ، وَلَمْ يُشَقِّنِي بِعُجْبٍ يَحْطُنِي عَنْ دَرَجَاتٍ رَفِيعَةٍ، فَيَهْوِي بِي إِلَى ظُلْمٍ غَضَبِهِ وَنَقَمَتِهِ، وَلَا أَبْلَانِي بِاسْتِحْلَالٍ يَنْرُغُ عَنِّي مَلَابِسَ رَحْمَتِهِ، وَيُعَوِّضُنِي لِبُوسِ الذُّلِّ مِنْ سَيِّئِهِ. إِيَّاهُ أَشْكُرُ وَلَهُ أَعْبُدُ، وَمِنْهُ أَرْجُو التَّمَامَ وَالْمَزِيدَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا. (٢)

(٣) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا سَيِّدِي سُوءَ الْمَشِيكِينِ فَقِيرِ الْيَتَامَى، خَائِفِ الْمُسْتَجِيرِ، أَسْأَلُكَ يَا سَيِّدِي أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُجِيرَنِي مِنَ خِزْيِ الدُّنْيَا وَمِنْ عَذَابِ الآخِرَةِ، وَتَضَاعَفَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ الْعَظِيمِ

١- كليني، الكافي، ج ٤ ص ١٦٢.

٢- سيّد ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ١، ص ٣٨٨.

عَمَلِي، وَتَرْحَمَ مَسْكَنَتِي، وَتَجَاوَزَ عَمَّا أَحْصَيْتَهُ عَلَيَّ، وَخَفِيَ عَن خَلْقِكَ وَسَتَرْتَهُ عَلَيَّ مِمَّا مِنْكَ، وَتُسَلِّمَنِي مِنْ شَيْنِهِ وَفَضِيحَتِهِ وَعَارِهِ فِي عَاجِلِ الدُّنْيَا، فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى ذَلِكَ، وَعَلَى كُلِّ حَالٍ.

وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتُتِمَّ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ بِسَبْرِ ذَلِكَ فِي الْآخِرَةِ، وَتُسَلِّمَنِي مِنْ فَضِيحَتِهِ وَعَارِهِ بِمَنْكَ وَإِحْسَانِكَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

(۴) اللَّهُمَّ أَنْتَ أَمَرْتَ بِالِدُعَاءِ، وَضَعْتِ الْإِجَابَةَ، فَدَعَوْنَاكَ وَنَحْنُ عِبَادُكَ (وَبُنُوْا مَائِكَ، نَوَاصِينَا بِيَدِكَ، وَأَنْتَ رَبُّنَا وَنَحْنُ عِبَادُكَ وَلَمْ يَسْأَلِ الْعِبَادُ مِثْلَكَ، وَتَزَعَبُ إِلَيْكَ وَلَمْ يَزَعِبِ الْخَلَائِقُ إِلَى مِثْلِكَ) يَا مَوْضِعَ شَكْوَى السَّائِلِينَ، وَمُنْتَهَى حَاجَةِ الرَّاعِبِينَ، يَا ذَا الْجَبْرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ، وَيَا ذَا السُّلْطَانِ وَالْعِزِّ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا بَارُّ يَا رَحِيمُ، يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ، يَا يَدِيْعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا ذَا النِّعَمِ الْجِسَامِ، وَالطَّوْلِ الَّذِي لَا يُرَامُ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاعْفُزْ لِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ. (۲)

بنا به نقلی ازدواج حضرت فاطمه علیها السلام با مولای متقیان علیه السلام در شب بیست و چهارم رمضان سال دوم قمری با حضور هفتاد هزار ملک در بیت المعمور انجام یافت. (۳)

(۲۵) اعمال مخصوص شب بیست و پنجم

اشاره

شب بیست و پنجم رمضان اعمال مخصوصی دارد که از آن جمله است:

۱- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۳۹۰.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۳۹۰.

۳- خاتون آبادی، جنات الخلود، ص ۱۹.

۱. هشت رکعت نماز

هر کس در شب بیست و پنجم رمضان هشت رکعت نماز بخواند که در هر رکعت پس از حمد ده بار سوره «قل هو الله احد» را بخواند، خداوند برای او پاداش عبادت پیشه گان را می نویسد. (۱)

۲. دعاهای خاص:

برای شب بیست و پنجم دعاهای مخصوصی نقل شده، که از آن جمله است:

(۱) یا جَاعِلَ اللَّيْلِ لِبَاسًا، وَالنَّهَارِ مَعَاشًا، وَالْأَرْضِ مِهَادًا، وَالْجِبَالِ أَوْتَادًا، يَا أَللَّهُ يَا قَاهِرُ، يَا أَللَّهُ يَا جَبَّارُ، يَا أَللَّهُ يَا سَمِيعُ، يَا أَللَّهُ يَا قَرِيبُ، يَا أَللَّهُ يَا مُجِيبُ يَا أَللَّهُ يَا أَللَّهُ، يَا أَللَّهُ يَا أَللَّهُ، يَا أَللَّهُ يَا أَللَّهُ، يَا أَللَّهُ يَا أَللَّهُ، لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا، وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ وَالنِّعْمَاءُ

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، إِنْ كُنْتُ فَضَيْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، تَنْزَلَ الْمَلَائِكَةَ وَالرُّوحَ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ حَكِيمٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي السُّعْيَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ، وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ، وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً، وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يُدْهِبُ الشُّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي، وَاتْنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنِي عَذَابَ النَّارِ، وَارْزُقْنِي يَا رَبِّ فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ وَالْإِنَابَةَ إِلَيْكَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ شَيْعَةَ الْإِسْلَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ،

وَلَا تَفْتِنِّي بِطَلَبِ مَا زَوَيْتَ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَأَغْنِنِي يَا رَبِّ بِرِزْقٍ مِنْكَ وَاسِعٍ، بِحَلَالِكَ عَنِ حَرَامِكَ وَارْزُقْنِي الْعِفَّةَ فِي بَطْنِي وَفَرْجِي، وَفَرِّجْ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَغَمٍّ، وَلَا تُشْمِتْ بِي عَدُوِّي، وَوَفِّقْ لِي لَيْلَةَ الْقَدْرِ عَلَى أَفْضَلِ مَا رَاها أَحَدٌ وَوَفِّقْنِي لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَالِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، وَأَفْعَلْ بِي «كَذَا وَكَذَا» السَّاعَةَ السَّاعَةَ بِهِ اندازه يك نفس بگويد. (۲)

(۲) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُكْمَلَ لِي الثَّوَابَ بِأَفْضَلِ مَا أَرْجُو مِنْ رَحْمَتِكَ

۱- شهید اول، الأربعین، ص ۹۱.

۲- کلینی، الکافی، ج ۴ ص ۱۶۲.

وَتَصْرَفَ عَنِّي كُلَّ سُوءٍ، فَإِنِّي لَا أَشْتَطِيعُ دَفْعَ مَا أَحَازِرُ إِلَّا بِكَ، فَقَدْ أَمْسَيْتُ مُرْتَهِنًا بِعَمَلِي، وَأَمْسَى الْأَمْرُ وَالْقَضَاءُ فِي يَدَيْكَ، فَلَا فَقِيرَ أَفْقَرُ مِنِّي، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاغْفِرْ لِي ظُلْمِي وَجُرْمِي وَجَهْلِي وَجِدِّي وَهَزْلِي، وَكُلَّ ذَنْبٍ اذْتَكَبْتُهُ وَبَلَّغْنِي رِزْقِي بِغَيْرِ مَشَقَّةٍ مِنِّي، وَلَا تُهْلِكْ رُوحِي وَجَسَدِي فِي طَلَبِ مَا لَمْ تُقَدِّرْ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

(۳) تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ، خَالِقُ الْخَلْقِ وَمُنْشِئُ السَّحَابِ، وَامِرُّ الرَّعِيدِ أَنْ يُسَبِّحَ لَهُ «تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ * الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيُبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا»

«تَبَارَكَ الَّذِي نَزَلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا»

«تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ قُصُورًا» «تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»

يَا إِلَهِي وَإِلَهَ الْعَالَمِينَ وَإِلَهَ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَإِلَهَ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَإِلِ مُحَمَّدٍ، وَآمِنُنَّ عَلَيَّ بِالْجَنَّةِ، وَنَجِّنِي مِنَ النَّارِ، إِنَّكَ أَنْتَ الْمُنْجِي الْمَنَّانُ. (۲)

۳. غسل

گذشته از احادیث غسل در شبهای فرد و شبهای دهه ی آخر ماه رمضان، بر غسل در شب بیست و پنجم تاکید شده است.

امام صادق علیه السلام فرمودند: پدرم در شبهای نوزدهم، بیست و یکم و بیست و سوم و بیست و پنجم ماه رمضان غسل می نمود. (۳)

(۲۶) اعمال مخصوص شب بیست و ششم

اشاره

شب بیست و ششم ماه رمضان اعمال خاصی دارد که از آن جمله است:

- ۱- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۳۹۴.
- ۲- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۳۹۵ و ۳۹۳.
- ۳- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۳۹۵ و ۳۹۳.

۳) «رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعِيدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ» (۱) «رَبَّنَا إِنَّنا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ * رَبَّنَا وَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ» (۲)

«رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ» (۳)

(رَبَّنَا صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاسْتَجِبْ دُعَاءَنَا، وَاعْفِرْ لَنَا وَلِوَالِدَيْنَا، وَوَلَدِنَا وَمَا وَلَدُوا، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ). (۴)

۲۷) اعمال شب بیست و هفتم

اشاره

شب بیست و هفتم ماه رمضان شب بسیار با فضیلت است و بر اساس حدیثی از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله احتمال شب قدر می رود. (۵)

و برای آن اعمال خاصی هست که از آن جمله است:

۱. چهار رکعت نماز

هر کس در شب بیست و هفتم ماه رمضان چهار رکعت نماز بخواند و در هر رکعت پس از حمد سوره «تبارک الہدی بیده الملک» را بخواند، خداوند او را و پدر و مادرش را می آمرزد. اگر کسی سوره مُلک را حفظ نباشد، می تواند به جای آن بیست و پنج مرتبه سوره «قل هو الله أحد» را بخواند. (۶)

۲. دو رکعت نماز

۱- سوره آل عمران: آیه ۸.

۲- سوره آل عمران: آیات ۱۹۳ و ۱۹۴.

۳- سوره بقره: آیه ۲۸۶.

۴- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۳۹۸ و ۱۵۵.

۵- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۳۹۸ و ۱۵۵.

۶- شهید اول، الأربعین، ص ۹۱.

از امام صادق علیه السلام روایت شده که فرمود:

هر کس در شب بیست و هفتم این ماه دو رکعت نماز بگزارد، در هر رکعت پس از حمد، آیه الکرسی را تا «هم فیها خالدون» سه مرتبه، سوره قدر را هفت مرتبه، و سوره توحید را بیست و پنج مرتبه بخواند و بعد از سلام، یکصد مرتبه: «استغفر الله»، یکصد مرتبه: «سُبْحَ قُدُوسِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ» و یکصد مرتبه صلوات بفرستد، بی گمان شب قدر را درک خواهد نمود.

۳. دعاهای خاص:

برای این شب دعاهای مخصوصی وارد شده، که از آن جمله است:

(۱) يَا مَادَّ الظِّلِّ وَلَوْ شِئْتَ جَعَلْتَهُ سَاكِنًا، ثُمَّ جَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ثُمَّ قَبَضْتَهُ إِلَيْكَ قَبْضًا يَسِيرًا، يَا ذَا الْحَوْلِ وَالطُّوْلِ وَالْكَبْرِيَاءِ وَالْأَلَاءِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، يَا مَلِكُ يَا قُدُّوسُ، يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّمُنُ، يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا خَالِقُ، يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالَ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءِ وَالْأَلَاءِ وَالنِّعْمَاءِ

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، إِنْ كُنْتَ قَضَيْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَنْزِيلَ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ حَكِيمٍ فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاجْعَلْ إِسْمِي فِي السَّعَادَةِ، وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ، وَاحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَأَسْأَلُكَ مَغْفُورَةً، وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِّرُ بِهِ قَلْبِي، وَإِيْمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي، وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَيْمْتَ لِي وَآتَيْتَنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنِي عَذَابَ النَّارِ وَارْزُقْنِي يَا رَبِّ فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ وَالْإِنَابَةَ إِلَيْكَ، وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ شَيْعَةَ آلِ مُحَمَّدٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَلَا تَفْتِنَنِي بِطَلَبِ مَا زُوِّبْتَ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ، وَأَغْنِنِي يَا رَبِّ بِرِزْقٍ مِنْكَ وَاسِعٍ، بِحِلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَارْزُقْنِي الْعِفَّةَ فِي بَطْنِي وَفَرْجِي، وَفَرِّجْ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَعَمٍّ، وَلَا تُشِمِّتْ بِي عَيْدِي، وَوَفِّقْ لِي لَيْلَةَ الْقَدْرِ عَلَى أَفْضَلِ مَا رَأَاهَا أَحَدٌ وَوَفِّقْنِي لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَافْعَلْ بِي

«كَذَا وَكَذَا» السَّاعَةَ السَّاعَةَ بِهِ اندازه يك نفس كشیدن بگو. (١)

(٢) الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ بَدَائِعَهُ بِقُدْرَتِهِ، وَمَلَكَ الْأُمُورَ بِعِزَّتِهِ، وَعَدَلَ فَلَا يُجُورُ، وَأَنْصَفَ فَلَا يَحِيْفُ، وَكَيْفَ يُجُورُ وَيَحِيْفُ عَلَى مَنْ سَمَاهُ بِالضَّعْفِ، وَقَرَعَهُ بِالْفَقْرِ، وَتَبَّهَهُ عَلَى الْغِنَاءِ الْأَكْبَرِ مِنْ رِضْوَانِهِ، وَدَعَاهُ إِلَى الْحِطِّ الْأَوْفَرِ مِنْ غُفْرَانِهِ، وَأَشْرَعَ لَهُ إِلَى ذَلِكَ السَّبِيلِ، وَأَمَرَهُ أَنْ يَلْجِهَا بِصَالِحِ الْعَمَلِ. لَمْ يَتَّهِمْ بِالشَّقْوَةِ مَنْ أَمَرَ بِالرَّحْمَةِ وَأَوْعَدَ بِالْجُورِ عَلَى الْعَبِيدِ يَلِ أَوْجَبَ الْعِقَابَ عَلَى فَاسِقِهِمْ، وَالثَّوَابَ لِمَنْ نَهَاهُمْ، مَنْ هُوَ أَشَقُّ عَلَيْهِمْ مِنْ أُمِّ الْفُرُوحِ عَلَى فَرْحِهَا، تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يَقُولُ الظَّالِمُونَ عَلْوًا كَبِيرًا. سُيْحَانَ مَنْ صَوَّمَنِي مِنَ الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ وَمَنْ فَرَّقَهُ بِمَا يُورِطُنِي فِي أَلِيمِ الْعَذَابِ فَيُخَلِّصُنِي مِنَ الْعِقَابِ، بِصِيَامِ أَوْجَبَ لِي الثَّوَابَ، الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى أَنْ هَدَانِي وَعَافَانِي وَكَفَانِي كَمَا يَسْتَحِقُّ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، صَدَّقَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّم تَسْلِيمًا كَثِيرًا. (٢)

(٣) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأُقْسِمُ عَلَيْكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّاكَ بِهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ أَوْ اسْمًا تَأَثَّرَتْ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الَّذِي حَقُّ عَلَيْكَ أَنْ تُجِيبَ مَنْ دَعَاكَ بِهِ، أَنْ تَصِلَنِي إِلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَتُسَبِّحَنِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، سَعَادَةً لَا أَشْقَى بَعْدَهَا أَبَدًا، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (٣)

(٤) رَبَّنَا آمَنَّا «فَاعْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ» رَبَّنَا وَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ «رَبَّنَا آمَنَّا ائْتِنِينَ وَأَخِيصِنَا ائْتِنِينَ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ» «رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا»

«رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا»

«رَبَّنَا عَلَيْنِكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ»

«رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا» «رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا

١- كليني، الكافي، ج ٤ ص ١٤٣.

٢- سيّد ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ١ ص ٤٠٠.

٣- سيّد ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ١ ص ٤٠٢.

بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ» (۱) صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاسْتُرْ عَلَيَّ ذُنُوبِي وَعُيُوبِي،
وَاعْفِرْ لِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، إِنَّكَ أَنْتَ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ. (۲)

(۵) اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي التَّجَافِي عَنِ دَارِ الْغُرُورِ، وَالْإِعْنَابَةَ إِلَى دَارِ الْخُلُودِ، وَالْإِسْتِعْدَادَ لِلْمَوْتِ قَبْلَ حُلُولِ الْفُوتِ. (۳)

زید بن علی علیه السلام گوید: پدرم امام سجاد علیه السلام از اول شب تا آخر شب بیست و هفتم رمضان این دعا را تکرار می کرد. (۴)

۲۸ اعمال مخصوص شب بیست و هشتم

اشاره

شب بیست و هشتم ماه رمضان اعمالی دارد که از آن جمله است:

۱. شش رکعت نماز

در هر رکعت پس از حمد ده مرتبه آیه الکرسی، ده مرتبه سوره «أَنَا اعطيناك الكوثر» و ده مرتبه سوره «قل هو الله أحد» و بعد از نماز یکصد مرتبه صلوات بر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و بعد از هر دو رکعت سلام بگویند، خداوند گناهایش را بیامزد. (۵)

۲. دعاهای خاص:

شب بیست و هشتم رمضان دعاهای مخصوصی دارد که از آن جمله است:

(۱) يَا خَازِنَ اللَّيْلِ فِي السَّمَاءِ، وَخَازِنَ النَّوْرِ فِي السَّمَاءِ، وَيَا مَانِعَ السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، وَحَابِسَهُمَا أَنْ تَتَزَوَّلا، يَا حَلِيمُ يَا عَلِيمُ، يَا دَائِمُ يَا

۱- سوره حشر: آیه ۱۰.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۴۰۳.

۳- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۴۰۳.

۴- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۴۰۳.

۵- شهید اول، الأربعین، ص ۹۱.

اللَّهُ يَا قَرِيبُ يَا اللَّهُ، يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالَ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْعِظَمَةُ وَالْأَلَاءُ وَالنِّعْمَاءُ. أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، إِنَّ كُنْتَ قَضَيْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَنْزِيلَ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ مِنْ كُلِّ أَمْرِ حَكِيمٍ، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْ اسْمِي فِي السُّعْيَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ، وَاحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ، وَاسْأَلْنِي مَغْفُورَةً، وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تَبَاشَّرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي، وَأَنْ تُرَضِّينِي بِمَا قَسَمْتَ لِي، وَاتْنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنِي عَذَابَ النَّارِ، وَارْزُقْنِي يَا رَبِّ فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ وَالْإِنَابَةَ إِلَيْكَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ شَيْعَةَ آلِ مُحَمَّدٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَلَا تَفْتِنِّي بِطَلَبِ مَارَوْيْتٍ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ، وَأَغْنِنِي يَا رَبِّ بِرِزْقٍ وَسِعَ بِحِلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَارْزُقْنِي الْعِفَّةَ فِي بَطْنِي وَفَرْجِي، وَفَرِّجْ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَغَمٍّ، وَلَا تُشْمِتْ بِي عَدُوِّي، وَوَفِّقْ لِي لَيْلَةَ الْقَدْرِ عَلَى أَفْضَلِ مَا رَاها أَحَدٌ وَوَفَّقْنِي لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَافْعَلْ بِي «كَذَا وَكَذَا» السِّيَاعَةَ السِّيَاعَةَ بِهِ اندازِهِ يَكْ نَفْسِ كَشِيدَنْ بَغَو. (١)

(٢) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَهَبَ لِي قَلْبًا خَاشِعًا وَلِسَانًا صَادِقًا وَجَسَدًا صَابِرًا وَتَجْعَلَ ثَوَابَ ذَلِكَ الْجَنَّةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (٢)

(٣) آمِنَّا بِاللَّهِ وَكَفَرْنَا بِالْحَبِيبِ وَالطَّاغُوتِ، آمِنَّا بِمَنْ لَا يَمُوتُ، آمِنَّا بِمَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَيْنِ، وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ وَالْجِبَالَ وَالشَّجَرَ وَالِدَّوَابَّ

١- كَلِينِي، الْكَافِي، ج ٤، ص ١٦٣.

٢- سَيِّدِ ابْنِ طَاوُوسِ، اِقْبَالَ الْأَعْمَالِ، ج ١، ص ٤٠٦.

وَالْإِنْسِ وَالْجِنِّ «امَّنَا بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْنَا وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْكُمْ وَالْهَنَاءَ وَالْهَيْكَمَ وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ» (١) امَّنَا بِرَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ امَّنَا بِرَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ امَّنَا بِاللَّهِ وَخَيْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، امَّنَا بِمَنْ أَنْشَأَ السَّحَابَ، وَخَلَقَ الْعِبَادَ وَالْعِيَذَابَ وَالْعِقَابَ، امَّنَا بِكَ هَفْتِ مَرْتَبَةَ رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَتَجَاوَزْ عَنَّا، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ. (٢)

٢٩) اعمال مخصوص شب بیست و نهم

اشاره

برای شب بیست و نهم رمضان اعمال مخصوصی است، که از آن جمله است:

١. غسل

٢. دو رکعت نماز

هر کس در شب بیست و نهم رمضان دو رکعت نماز بخواند و در هر رکعت بعد از حمد بیست مرتبه سوره «قل هو الله أحد» را بخواند از آمرزیده شدگان به شمار آمده، نامه ی اعمالش به اعلا علین بالا می رود. (٣)

٣. دعاهای خاص

شب بیست و نهم رمضان دعاهای مخصوصی دارد که از آن جمله است:

(١) يَا مُكَوَّرَ اللَّيْلِ عَلَى النَّهَارِ، وَمُكَوَّرَ النَّهَارِ عَلَى اللَّيْلِ، يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ، يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ وَسَيِّدَ السَّادَاتِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبِيلِ الْوَرِيدِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ وَالنِّعْمَاءُ

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، إِنْ كُنْتَ قَضَيْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَنْزِيلَ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ مِنْ كُلِّ أَمْرِ حَكِيمٍ، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاجْعَلْ إِسْمِي فِي السُّعْدَاءِ، وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ، وَاحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ، وَاسْأَلْنِي

١- سوره عنكبوت، آیه ٤٦.

٢- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ١، ص ٤٠٦.

٣- شهید اول، کتاب الأربعین، ص ٩١.

مَغْفُورَةً، وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي، وَإِيْمَانًا يُدْهِبُ الشُّكَّ عَنِّي، وَأَنْ تُرَضِّعَنِي بِمَا قَسَيْتَ لِي، وَاتِنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
 الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنِي عَذَابَ النَّارِ وَارْزُقْنِي يَا رَبِّ فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ وَالْإِنَابَةَ إِلَيْكَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ شَيْعَةَ
 آلِ مُحَمَّدٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. وَلَا تَفْتِنْنِي بِطَلَبِ مَا زَوَيْتَ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ، وَأَغْنِنِي يَا رَبِّ بِرِزْقٍ مِنْكَ وَاسِعٍ، بِحَلَالِكَ عَنْ
 حَرَامِكَ وَارْزُقْنِي الْعِفَّةَ فِي بَطْنِي وَفَرْجِي، وَفَرِّجْ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَغَمٍّ وَلَا تُشْمِتْ بِي عِدُوِّي، وَوَفِّقْ لِي لَيْلَةَ الْقَدْرِ عَلَى أَفْضَلِ مَا رَأَاهَا
 أَحَدٌ وَوَفِّقْنِي لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَافْعَلْ بِي «كَذَا وَكَذَا» السَّيِّئَةَ السَّيِّئَةَ بِهَ انْدَازِهِ يَكُ نَفْسِ
 كَشِيدِن بگو. (۱)

(۲) تَوَكَّلْتُ عَلَى السَّيِّدِ الَّذِي لَا يَغْلِبُهُ أَحَدٌ، تَوَكَّلْتُ عَلَى الْجَبَّارِ الَّذِي لَا يَقْهَرُهُ أَحَدٌ، تَوَكَّلْتُ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ الَّذِي يَرَانِي حِينَ
 أَقُومُ وَتَقْلِبُنِي فِي السَّاجِدِينَ، تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، تَوَكَّلْتُ عَلَى مَنْ بِيَدِهِ نَوَاصِي الْعِبَادِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى الْحَلِيمِ الَّذِي لَا
 يَعْجَلُ. تَوَكَّلْتُ عَلَى الصَّمَدِ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

تَوَكَّلْتُ عَلَى الْقَاهِرِ الْقَادِرِ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى الْأَحَدِ، تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ هَفْتُ مَرْتَبَةَ أَسْأَلُكَ يَا سَيِّدِي أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ،
 وَأَنْ تَرْحَمَنِي وَتَتَفَضَّلَ عَلَيَّ، وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِنَّكَ شَدِيدُ الْعِقَابِ، غَفُورٌ رَحِيمٌ. (۲)

(۳) و در جنه الامان از اختيار اين دعا منقول است که در اين شب بخوانند و در هر شب از شبهای دهه آخر نیز بخوانند:

اللَّهُمَّ لَا تَفْتِنْنِي بِطَلَبِ مَا زَوَيْتَ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ، وَأَغْنِنِي يَا رَبِّ بِرِزْقٍ وَاسِعٍ بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَارْزُقْنِي الْعِفَّةَ فِي بَطْنِي
 وَفَرْجِي، وَفَرِّجْ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَغَمٍّ وَلَا تُشْمِتْ بِي عِدُوِّي، وَوَفِّقْ لِي لَيْلَةَ الْقَدْرِ عَلَى أَفْضَلِ مَا رَأَاهَا أَحَدٌ، وَوَفِّقْنِي لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا
 وَآلَ مُحَمَّدٍ، عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَافْعَلْ

۱- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۶۴.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۴۰۹.

بی «كَذَا وَكَذَا» أَلْسَاعَةَ أَلْسَاعَةَ أَنْقَدِرْ بگویند که یک نفس وفا بکنند.

۳۰) اعمال مخصوص شب سی ام

اشاره

آخرین شب ماه مبارک رمضان را اعمالی هست که از آن جمله است:

۱. دوازده رکعت نماز

در هر رکعت پس از حمد، بیست مرتبه سوره «قل هو الله أحد» و پس از نماز یکصد مرتبه صلوات بر محمد و آل محمد بگویند، کارش ختم به خیر شود. (۱)

۲. ده رکعت نماز

امشب نماز دیگری دارد ده رکعت، که در هر رکعت بعد از حمد ده بار سوره «قل هو الله أحد» بخوانند و در هر رکوع و سجده ای ده بار بگویند: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ» و بعد از هر دو رکعت سلام بدهد و چون از رکعت دهم فارغ شود هزار مرتبه بگویند: «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ»

آنگاه به سجده رفته، در حال سجده بگویند: «يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمَهُمَا، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، يَا إِلَهَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، إِغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَتَقَبَّلْ مِنَّا صِيَامَنَا وَقِيَامَنَا» پیش از آن که سر از سجده بردارد خدایش می آمرزد. (۲)

آنگاه پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله پاداش عظیمی برای این نماز بیان کرده، در پایان می افزاید: این هدیه ی ویژه پروردگار مَنّان است برای من و امت من، از مرد و زن، که به احدی از پیامبران و غیر آنان پیش از من عطا نشده است. (۳)

۳. تلاوت سوره هایی از قرآن:

براساس روایتی در شب آخر ماه رمضان تلاوت سوره های:

انعام، کهف و یسآ مستحبّ است. (۴)

۱- شهید اول، کتاب الأربعین، ص ۹۱.

۲- شیخ صدوق، فضائل الأشهر الثلاثة، ص ۱۳۴ و ۱۳۵.

٣- شيخ صدوق، فضائل الأشهر الثلاثة، ص ١٣٤ و ١٣٥.

٤- علامه مجلسي، زادالمعاد، ص ١٧٣.

۴. استغفار

در شب آخر مستحب است یکصد بار بگویند: اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ. (۱)

۵. دعاهای خاص:

گذشته از دعاهای همه ی شبها و دعاهای تودیع که در بخش بعدی می آید، دعاهایی برای شب آخر ماه رمضان رسیده که از آن جمله است:

(۱) الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا شَرِيكَ لَهُ «سه مرتبه» الْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يَتَّبَعِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ، وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ، يَا قُدُّوسُ (يا نُورَ الْقُدُّوسِ) يَا سُبُّوحُ يَا مُنْتَهَى التَّسْبِيحِ، يَا رَحْمَانَ يَا فَاعِلَ الرَّحْمَةِ يَا اللَّهَ يَا عَلِيمٌ، يَا اللَّهَ يَا عَظِيمٌ، يَا اللَّهَ يَا كَبِيرٌ، يَا اللَّهَ يَا لَطِيفٌ، يَا اللَّهَ يَا جَلِيلٌ، يَا اللَّهَ يَا سَمِيعٌ، يَا اللَّهَ يَا بَصِيرٌ يَا اللَّهَ يَا اللَّهُمَّ يَا اللَّهُمَّ يَا اللَّهُمَّ يَا اللَّهُمَّ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ وَالنِّعْمَاءُ، أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، إِنْ كُنْتَ قَضَيْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَنْزِيلَ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ حَكِيمٍ فَصِدِّقْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ، وَاجْعَلْ اسْمِي فِي السَّعَادَةِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ، وَاحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ، وَأَسْأَلُكَ مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَّ لِي يَقِينًا تَبَاشَّرُ بِهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي وَتُرْضِيَنِي بِمَا قَسَيْتَ لِي، وَاتِنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنِي عَذَابَ النَّارِ وَأَرْزُقْنِي يَا رَبِّ فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ وَالْإِنَابَةَ إِلَيْكَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى وَلِمَا وَفَّقْتَ لَهُ شَيْعَةَ آلِ مُحَمَّدٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ،

وَلَا تَفْتِنِّي بَطَلَبِ مَا زَوَيْتَ عَنِّي بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَأَغْنِنِي يَا رَبِّ بِرِزْقِكَ مِنْكَ وَاسْعِ، بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَأَرْزُقْنِي الْعِفَّةَ فِي بَطْنِي وَفَرْجِي، وَفَرِّجْ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَغَمٍّ، وَلَا تُشْمِتْ بِي عَدُوِّي وَوَفِّقْ لِي لَيْلَةَ الْقَدْرِ، عَلَيَّ أَفْضَلَ مَا رَأَى

أَحَدٌ وَوَفَّقَنِي لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَالْ مُحَمَّدًا عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَفَعَّلَ بِي «كَذَا وَكَذَا» السِّدَاعَةَ السِّدَاعَةَ بِهِ اندازة يك نفس كشیدن بگوید. (١)

(٢) الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَمَّلَ صِيَامِي أَيَّامَ شَهْرِهِ الشَّرِيفِ مِنْ غَيْرِ إِفْطَارٍ، وَأَقْبَلَ بَوَجْهِهِ فِيهِ إِلَى طَاعَتِهِ مِنْ غَيْرِ إِذْبَارٍ، وَاسْتَنْهَضَنِي إِلَيْهِ لِلْإِعْتِرَافِ بِمَذُنُوبِي مِنْ غَيْرِ إِضْرَارٍ، وَأَوْجَبَ لِي بِإِنْعَامِهِ الْأَيْدِيَّ مِنَ الْعِثَارِ، وَوَفَّقَنِي لِلْقِيَامِ فِي لَيَالِيهِ إِلَيْهِ دَاعِيًا وَلَهُ مُنَادِيًا، أَسْتَوْهَبُ وَأَسْتَمِيحُ الْعُيُوبَ، وَأَتَقَرَّبُ بِأَسْمَائِهِ وَأَسْتَشْفِعُ بِالْأَيْدِيَّ، وَأَتَذَلُّ بِكِبْرِيَاءِهِ، وَهُوَ تَبَارَكَ اسْمُهُ فِي كُلِّ ذَلِكَ يَصْدِرْفُنِي بِقُوَّةِ الرَّجَاءِ وَالتَّامِيلِ، عَنِ الشَّكِّ فِي رَحْمَتِهِ، لِتَضَرُّعِي إِلَى التَّحْصِيلِ، نَفَهَ بِجُودِهِ وَرَأْفَتِهِ، وَسَعَى لِإِشْفَاقِهِ وَعَطْفِهِ.

اللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُكَ وَقَدْ كَمَّلَ وَمَضَى، وَهَذَا الصِّيَامُ قَدْ تَمَّ وَانْقَضَى، قَدِمَ وَكَرِهَ قُدُومَهُ تَمَكُّنٌ مَا فِي النُّفُوسِ، مِنْ لَذَائِهَا وَنُفُورُهَا مِنْ مُفَارِقَتِهَا عَادَاتِهَا، فَمَا وَرَدَ حَتَّى ذَلَّلَهَا بِطَاعَتِهِ، وَأَشْخَصَهَا إِلَى طَلَبِ رَحْمَتِهِ.

فَكَانَ نَهَارُ صِيَامِنَا يُذَكِّرُ لِمَدِينِكَ، وَلَيْلَةُ قِيَامِنَا يُوقِدُ عَلَيْكَ، وَأَرْهَبَ الْقُلُوبَ، وَعَادَلَ الذُّنُوبَ، وَأَخْضَعَ الْخُدُودَ، وَرَفَعَ إِلَيْكَ الرِّاحَاتِ، وَأَسْتَدْرَأُ الْعِبْرَاتِ، بِالنَّحِيبِ وَالزَّرْفَاتِ، أَسِفًا عَلَى الزَّلَّاتِ، وَاعْتِرَافًا بِالْهَفَوَاتِ، وَأَسْتَقَالَهُ لِلْعِثْرَاتِ، فَرَحِمْتِ وَعَطَفْتِ، وَسَتَرْتِ وَغَفَرْتِ، وَأَقَلْتِ وَأَنْعَمْتِ، فَعَادَ حَبِيبًا مَأْلُوفًا قُوبُهُ، وَقَادِمًا يَكْرَهُ فِرَاقَهُ.

فَعَلَيْهِ السَّلَامُ مِنْ شَهْرٍ وَدَعْتُهُ بِخَيْرٍ أَوْدَعْتُهُ، وَبُعِدَ مِنْكَ قَرَبُهُ، وَعُنِمَ مِنْ فَضْلِكَ اسْتَجَلَبَهُ، وَفَضَائِحَ تَقَدَّمَتْ عِنْدَكَ هَدَرَهَا، وَقَبَائِحَ مَحَاها وَنَثَرَهَا، وَخَيْرَاتِ نَشَرَهَا، وَمَنَافِعَ نَثَرَهَا، وَمِنْ مِنْكَ وَفَرَهَا، وَعَطَايا كَثَرَهَا، وَدَاعَ مُفَارِقِ

خَلَّفَ خَيْرَاتِهِ، وَأَسْعَدَ بَرَكَاتِهِ، وَجَادَ بَعْطَايَاهُ.

اللَّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ مِنِّي حَمْدَ مَنْ لَا يُخَادِعُ نَفْسَهُ تَقَدُّمُ جَزَعِهَا مِنْهُ، وَلَا يَجْحَدُ نِعْمَتَكَ فِي الَّذِي أَدَدْتَهُ وَمَحَوْتَهُ عَنْهُ، سَائِلٌ لَكَ أَنْ تُعْرِضَ عَمَّا اعْتَمَدْتَهُ فِيهِ، وَلَمْ يَعْتَمِدْهُ مِنْ زَلَلِهِ، إِعْرَاضَ الْمُتَجَافِي الْعَظِيمِ، وَأَنْ تُقْبَلَ عَلَيَّ بِتَيْسِيرٍ مَا تَقَرَّبْتُ بِهِ إِقْبَالَ الرَّاضِي الْكَرِيمِ، أَنْ يَنْظُرَ إِلَيَّ بِنَظَرِهِ الْبَرِّ الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ. اللَّهُمَّ عَقَّبْ عَلَيَّ بِغُفْرَانِكَ فِي عُقْبَاءِ، وَأَمْنِي مِنْ عِدَابِكَ مَا أَحْشَاهُ، وَقِنِي مِنْ ضِعْفِ نُوْفِهِ مَا أَتَوَّقَاهُ، وَاخْتِمْ لِي فِي خَاتِمَتِهِ بِخَيْرٍ تُجْزِلُ مِنْهُ عَطِيَّتِي، وَتَشْفَعُ فِيهِ مَسْأَلَتِي، وَتَسْتَيْدُ بِهِ فَاقَتِي، وَتَنْفِي بِهِ شَقْوَتِي، وَتُقَرِّبُ بِهِ سَيِّعَاتِي، وَتَمْلَأُ يَدِي مِنْ خَيْرَاتِ الدَّارَيْنِ، بِأَفْضَلِ مَا مَلَأْتَ بِهِ يَدَ سَائِلٍ، وَرَجَعْتَ بِهِ أَمَلِ آمِلٍ، وَتَمْنَحْنِي فِي الْوَالِدِيِّ وَفِي جَمِيعِ الْمُوْءِ مَنِينِ وَالْمُوْءِ مَنَاتِ الْغُفْرَانِ وَالرُّضْوَانِ، وَتَذَكِّرُهُمْ مِنْكَ بِإِحْسَانٍ تُبَيِّلُ أَرْوَاحَهُمْ مَسِيرَةَ رِضْوَانِكَ، وَتُوْصِلُ إِلَيْهَا لَمَدَةَ غُفْرَانِكَ، وَتَرَعَاهَا فِي رِيَاضِ جَنَانِكَ، بَيْنَ ظَلَالِلِ أَشْجَارِهَا، وَحِدَاوِلِ أَنْهَارِهَا، وَهَنِيءِ ثِمَارِهَا، وَكَثِيرِ خَيْرَاتِهَا، وَاشْتِيَاءِ أَقْوَاتِهَا، وَضِعْفِ لَمَدَاتِهَا، وَسَائِعِ بَرَكَاتِهَا. وَأَحِينَا لِرُؤُودِ هَذَا الشَّهْرِ عَائِدًا فِي قَابِلِ عَامِنَا بِهَيْدَمِ أَوْزَارِنَا وَأَثَامِنَا إِلَى الْقُرْبَاتِ مِنْكَ سَبِيلًا، وَعَلَيْهَا دَلِيلًا، وَإِلَيْهَا رَسِيْلًا، يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ، وَيَا أَجْوَدَ الْمَسْئُورِينَ. اللَّهُمَّ انِّي كُلُّ مَا لَفَّظْتُ بِهِ إِلَيْكَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ، مِنْ تَمْجِيدٍ، وَتَحْمِيدٍ وَوَضِيْفٍ لِقُدْرَتِكَ وَإِقْرَارِ بُوْحْدَانِيَّتِكَ، وَإِرْضَائِكَ مِنْ نَصِيْبِي إِلَيْكَ، وَمِنْ إِقْبَالِي بِالنَّشَاءِ عَلَيْكَ، فَهُوَ بِتَوْفِيْقِكَ.

فَلَكَ الْحَمْدُ يَا قَاضِي مَا يُرْضِيكَ، وَإِنْ كَانَ مِنْ أَيْسَرِ نِعْمِكَ لَا نُكَافِيكَ، ثُمَّ بِهَيْدَايِهِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَفَارَتِهِ وَإِرْشَادِهِ وَدَلَالَتِهِ، فَقَدْ أَوْجَبَتْ لَهُ بِذَلِكَ مِنَ الْحَقِّ عِنْدَكَ وَعَلَيْنَا مَا شَرَفْتَهُ بِهِ، وَأَوْعَزْتَ بِهِ إِلَيْنَا. اللَّهُمَّ

فَكَمَا جَعَلْتَهُ لِهَدَايَتِنَا عِلْمًا، وَإِلَيْكَ لَنَا طَرِيقًا وَسَيْلَمًا، وَمَنْ سَخَطَكَ مَلَجًا وَمُعْتَصِمًا، وَفِينَا شَفِيعًا مُقَدِّمًا، وَمُشَفِّعًا مُكْرَمًا، وَكَانَ لَا مَكَافَأَهُ لَهُ إِلَّا مِنْكَ، وَلَا اتِّكَالَ مِنْ مُجَازَاتِهِ إِلَّا عَلَيْكَ، وَكُنَّا عَنْ حَقِّهِ بِأَنْفُسِنَا وَأَمْوَالِنَا مُقَصِّرِينَ، وَكَانَ فِيهَا مِنَ الرَّاهِدِينَ، وَعَنْهَا مِنَ الرَّاعِبِينَ، وَلَسْنَا إِلَى تَأْتِيهِ بِوَاصِلِينَ، وَلَا عَلَيْهَا بِقَادِرِينَ، فَاجْزِهِ عَنَّا بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ، وَأَطِيبِ تَحِيَّاتِكَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِ صَلَاةَ تِمْدُدِهِ مِنْكَ بِشَرَائِفِ حَبَوَاتِكَ، وَكَرَائِمِ عَطِيَّاتِكَ، وَمَوْفُورِ خَيْرَاتِكَ، وَمَيْسُورِ هَبَاتِكَ، صِلَاهُ تَكْثُرُ وَتَكْشِفُ حَتَّى لَا تَنْقَطِعَ، وَلَا تَضْعَفَ، صَلَاةَ تَدَارُكَ وَتَتَّصِلُ حَتَّى لَا تَحْتَلَّ وَلَا تَنْفَصِلَ، صَلَاةَ تَتَوَالَى وَتَتَسِقُ حَتَّى لَا تَتَشَعَّبَ وَلَا تَفْتَرِقَ، صَلَاةَ تَدُومُ وَتَتَوَاتُرُ، وَتَتَضَاعَفُ وَتَتَكَثَّرُ، وَتَرْتَنُّ الْجِيَالُ، وَتَعَادُ الرَّمَالُ، صِلَاهُ تَجَارِي النَّيِّرَاتِ فِي أَفْلَاكِهَا، وَالْقَمَدَرَةِ الَّتِي قَامَتْ بِأَسْمَاكِهَا، صِلَاهُ تَنَافَى الرِّيَاحِ وَالنُّجُومِ وَالشُّمُوسِ وَالغُيُومِ، وَوَرَقِ الشَّجَرِ وَالْفَاظِ الْبَشَرِ وَتَسْبِيحِ جَمِيعِ الْمَخْلُوقِينَ مِنَ الْمَاضِيَةِ وَالْبَاقِيَةِ، وَمَنْ يُخْلَقُ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ، ثُمَّ اسْتَوْدَعَهَا تَعَارُفَ الْعَالَمِينَ، الَّذِي لَيْسَ لَهُ فَنَاءٌ، وَلَا حُدٌّ وَلَا انْتِهَاءٌ.

اللَّهُمَّ فَأَوْصِلْ ذَلِكَ إِلَيْهِ وَإِلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ، وَإِلَى آبَائِهِ وَأَبَاءِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ، وَإِلَى جَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصِّدِّيقِينَ، وَإِلَى جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ، وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَالْمَلَائِكَةَ صَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ، وَحَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ. (١)

(٣) يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ يَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ يَا مُجْرِيَ الْبُحُورِ، يَا مُلَيِّنَ الْحَدِيدِ لِدَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا السَّاعَةَ السَّاعَةَ، اللَّهُمَّ اللَّيْلَةَ بِهَ انْدَاذِهِ يَكُ نَفْسٍ بَكْوَيْدِ. (٢)

١- سيّد ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ١، ص ٤١١ و ٤١٥.

٢- سيّد ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ١، ص ٤١١ و ٤١٥.

٤) اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ اجْعَلْنِي مِنْ أَوْفَرِ عِبَادِكَ نَصِيباً مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ أَوْ أَنْتَ مُنْزِلُهُ، مِنْ نُورٍ تَهْدِي بِهِ، أَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا، أَوْ رِزْقٍ تَقْسِمُهُ، أَوْ بَلَاءٍ تَدْفَعُهُ، أَوْ مَرَضٍ تَكْشِفُهُ، وَ اكْتُبْ لِي فِيهَا مَا كَتَبْتَ لِأَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ، الَّذِينَ اسْتَوْجَبُوا مِنْكَ الثَّوَابَ، وَ آمَنُوا بِرِضَاكَ عَنْهُمْ الْعَذَابَ.

يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ افْعَلْ بِي ذَلِكَ بِرَحْمَتِكَ، وَ ارْزُقْنِي بَعْدَ انْقِضَاءِ شَهْرِ رَمَضَانَ الْعِصْمَةَ وَ التَّوْبَةَ وَ الْإِنَابَةَ، وَ التَّمَسُّكَ بِوَلَايَةِ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ مَنْ عَلَى أَيْدِي مَا أَبْقَيْتَنِي بِعِدِّكَ وَ شُكْرِكَ لِلرَّغْبَةِ، وَ الشَّبَاتِ عَلَى دِينِكَ، وَ التَّوْفِيقِ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ.

اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنْزَلِ وَ قَوْلِكَ الْحَقِّ: «شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ»، وَ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ وَ قَدْ تَصَرَّمْتُ لِيَالِيهِ وَ أَيَّامُهُ.

فَأَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ كَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ، وَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، إِنْ كَانَ بَقِيَ عَلَيَّ ذَنْبٌ وَاحِدٌ لَمْ تَغْفِرْهُ لِي، أَوْ تُرِيدُ أَنْ تُحَاسِبَنِي عَلَيْهِ، أَوْ تُعَاقِبَنِي عَلَيْهِ، أَوْ تُقَاسِمَنِي بِهِ، أَنْ يَطْلُعَ فَجْرُ هَذِهِ اللَّيْلَةِ، أَوْ يَنْصِيرَ هَذَا الشَّهْرُ إِلَّا- وَ قَدْ غَفَرْتَهُ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

أَيُّ مُلْكَيْنِ الْحَدِيدِ لِدَاوُدَ، أَيُّ كَاشِفِ الْكَرْبِ عَنْ مُحَمَّدٍ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ اسْتَجِبْ دُعَائِي، وَ أَعْطِنِي سُوءِي، وَ اجْعَلْ جَمِيعَ هَوَايَ لِي سَخَطًا إِلَّا مَا رَضِيْتَهُ، وَ اجْعَلْ جَمِيعَ طَاعَتِكَ لِي رِضًا، وَ إِنْ خَالَفَ مَا هَوَيْتُ

عَلَى مَا أَحْبَبْتَ أَوْ كَرِهْتَ، حَتَّى أَكُونَ لِمَكَ فِي جَمِيعِ مَا أَمَرْتَنِي مُتَابِعاً مُطِيعاً سَامِعاً، وَعَنْ كُلِّ مَا نَهَيْتَنِي عَنْهُ مُنْتَهِيّاً، وَفِي كُلِّ مَا قَضَيْتَ عَلَيَّ وَ لِي رَاضِياً، وَ عَلَى كُلِّ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ مُنْتَهِيّاً، وَ فِي كُلِّ مَا قَضَيْتَ عَلَيَّ وَ لِي رَاضِياً، وَ عَلَى كُلِّ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ شَاكِراً، وَ فِي كُلِّ حَالَتِي لَكَ ذَاكِراً، مِنْ حَالِ عَافِيَةٍ أَوْ بَلَاءٍ، أَوْ شِدَّةٍ أَوْ رَخَاءٍ، أَوْ سَخَطٍ أَوْ رِضَى.

إِلَهِي فَصِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلَ مُحَمَّدٍ، وَ انْظُرْ إِلَيَّ فِي جَمِيعِ أُمُورِي نَظْرَةَ رَحِيمَةٍ شَرِيفَةٍ كَرِيمَةٍ، تُقَوِّينِي بِهَا عَلَيَّ مَا أَمَرْتَنِي بِهِ، وَ تَسِدُّدُنِي لَهَا وَ لِجَمِيعِ مَا كَلَّفْتَنِي فِعْلَهُ، وَ تَزِيدُنِي لَهَا بَصِيراً وَ يَقِيناً فِي جَمِيعِ مَا عَرَفْتَنِي مِنْ آلَائِكَ عِنْدِي وَ إِنْعَامِكَ عَلَيَّ، وَ إِحْسَانِكَ إِلَيَّ، وَ تَفْصِيلِكَ إِلَيَّ.

إِلَهِي حَاجَتِي الْعُظْمَى الَّتِي إِنْ قَضَيْتَهَا لَمْ يَضُرَّنِي مَا مَنَعْتَنِي، وَ إِنْ مَنَعْتَنِيهَا لَمْ يَنْفَعْنِي مَا أَعْطَيْتَنِي، أَسْأَلُكَ فَكَأَنَّكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ.

يَا سَيِّدِي إِزْحَمْنِي مِنَ السَّلَاسِلِ وَ الْأَغْلَالِ وَ السَّعِيرِ، إِزْحَمْنِي مِنَ الطَّعَامِ الرَّقُومِ، وَ شُرْبِ الْحَمِيمِ، إِزْحَمْنِي مِنْ جَهَنَّمَ إِنْ عَذَابُهَا كَانَ غَرَاماً، إِنَّهَا سَائَتْ مُسَدِّتَقَرّاً وَ مُقَاماً، لَا تُعَذِّبْنِي وَ أَنَا أَسْتِغْفِرُكَ، وَ لَا تَحْرِمْنِي وَ أَنَا أَسْأَلُكَ، أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَ مَا فِيهَا، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَ مَا جَمَعَتْ.

اللَّهُمَّ فَزَوِّجْنِي مِنَ الْحُورِ الْعِينِ، وَ اجْعَلْنِي مِمَّنْ يَأْتِي أَمِناً يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ ابْدَأْ بِمُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، فِي كُلِّ خَيْرٍ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ. (۱)

در آخرین شب از شبهای رمضان علاوه بر اعمال یاد شده، همه ی اعمالی که در شبهای رمضان و در شبهای دهه ی آخر رمضان انجام می شد، از قبیل دعای

سحر، دعای ابو حمزه ثمالی، سی رکعت نافله رمضان و جز آنها با تأکید بیشتر انجام می شود، بر غسل آن نیز تأکید شده و زیارت امام حسین علیه السلام نیز در آن وارد است. (۱)

۶ از دیگر اعمال خاص آن شب وداع ماه رمضان است:

همان گونه که روزه داران بیش از فرا رسیدن ماه مبارک رمضان با توبه و انابه خود را برای ورود به ماه خدا مهیا می کردند و تلاش فراوان داشتند که در خود ایجاد اهلیت و شایستگی برخوردار از خوان کرم حضرت احدیت پیدا کنند، در اواخر ماه رمضان نیز باید خود را برای بدرقه ی ماه رحمت و عنایت پروردگار مهیا کنند، بیشترین توشه را از اقیانوس بیکران رحمت الهی بگیرند و خود را برای تودیع این ماه مهیا سازند.

روزه داران یک ماه تمام با ماه صیام انس گرفته، شبهای آن را با تهجد، استغفار، دعا، مناجات، تلاوت قرآن، توبه و انابه سپری نموده، روزهای آن را با بهره گیری از مکتب تربیتی آن پشت سر نهاده اند،

از این رهگذر دعاهای فراوانی به عنوان وداع ماه رمضان از معصومین علیهم السلام رسیده، که به برخی از آنها اشاره می کنیم:

(۱) اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ الْمُنزَلِ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَقَوْلِكَ حَقٌّ: «شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ» (۲). وَهَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ وَقَدْ تَصَيَّرَمَ فَاسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ إِنْ كَانَ بَقِيَ عَلَيَّ ذَنْبٌ لَمْ تَغْفِرْهُ لِي أَوْ تُرِيدُ أَنْ تُعَذِّبَنِي عَلَيْهِ أَوْ تُقَايِسَنِي بِهِ أَنْ لَا يَطَّلَعَ فَجْرٌ هَذِهِ اللَّيْلَةَ أَوْ يَتَصَيَّرَمَ هَذَا الشَّهْرَ إِلَّا وَقَدْ غَفَرْتَهُ لِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِمَحَامِدِكَ كُلِّهَا أَوْلَهَا وَآخِرُهَا مَا قُلْتَ لِنَفْسِكَ مِنْهَا وَمَا قَالَهُ

۱- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۴۱۵ و ۱۷۱.

۲- سوره بقره، آیه ۱۸۵.

لَكَ الْخَلَائِقُ، الْحَامِدُونَ الْمُجْتَهِدُونَ الْمَعْدُودُونَ الْمُؤَثِّرُونَ فِي ذِكْرِكَ وَالشُّكْرِ لَكَ، الَّذِينَ أَعْتَنَهُمْ عَلَى آدَاءِ حَقِّكَ مِنْ أَصِنَافِ خَلْقِكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالنَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَأَصْنَافِ التَّاطِقِينَ الْمُسَبِّحِينَ لَكَ مِنْ جَمِيعِ الْعَالَمِينَ، عَلَى أَنَّكَ بَلَّغْتَنَا شَهْرَ رَمَضَانَ وَعَلَيْنَا مِنْ نِعْمَتِكَ وَعِنْدَنَا مِنْ قِسْمِكَ وَاحْسَانِكَ وَتَظَاهِرِ امْتِنَانِكَ، فَبِذَلِكَ لَكَ مُنْتَهَى الْحَمْدِ الْخَالِدِ الدَّائِمِ الرَّائِدِ الْمُخَلَّدِ السَّرْمَدِ الَّذِي لَا يَنْفَدُ طَوْلَ الْأَبَدِ، جَلَّ ثَنَاؤُكَ، أَعْتَنَّا عَلَيْهِ حَتَّى قَضَيْتَ عَنَّا صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ مِنْ صَلَاةٍ وَمَا كَانَ مِنَّا فِيهِ مِنْ بَرٍّ أَوْ شُكْرٍ أَوْ ذِكْرٍ.

اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْهُ مِنَّا بِأَحْسَنِ قَبُولِكَ وَتَجَاوُزِكَ وَعَفْوِكَ وَصَهِّ فُحُوكَ وَعُفْرَانِكَ وَحَقِيقَةَ رِضْوَانِكَ حَتَّى تُظْفِرْنَا فِيهِ بِكُلِّ خَيْرٍ مَطْلُوبٍ وَجَزِيلٍ عَطَاءٍ مَوْهُوبٍ وَتُؤَمِّنَّا فِيهِ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ مَرْهُوبٍ وَدَنْبٍ مَكْسُوبٍ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظِيمِ مَا سَأَلَكَ بِهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ كَرِيمِ أَسْمَائِكَ وَجَزِيلِ ثَنَائِكَ وَخَاصَّةِ دُعَائِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ شَهْرَنَا هَذَا أَعْظَمَ شَهْرِ رَمَضَانَ مَرَّةً عَلَيْنَا مُنْذُ أَنْزَلْتَنَا إِلَى الدُّنْيَا بَرَكَهً فِي عِضْمِهِ دِينِي وَخَلَاصِ نَفْسِي وَقَضَاءِ حَوَائِجِي وَتَشْفِيْعِي فِي مَسَائِلِي وَتَمَامِ النُّعْمَةِ عَلَيَّ، وَصِرْفِ الشُّؤْرِ عَنِّي لِیَابَسِ الْعَافِيَةِ لِي وَأَنْ تَجْعَلَ لِي بِرَحْمَتِكَ مِمَّنْ حُزَّتْ لَهُ لَيْلَهُ الْقَدْرِ وَجَعَلْتَهَا لَهُ خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ فِي أَعْظَمِ الْأَجْرِ وَكَرَائِمِ الدُّخْرِ وَحُسْنِ الشُّكْرِ وَطُولِ الْعُمْرِ وَدَوَامِ الْيُسْرِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ وَطَوْلِكَ وَعَفْوِكَ وَنِعْمَائِكَ وَجَلَالِكَ وَقَدِيمِ إِحْسَانِكَ وَامْتِنَانِكَ أَنْ لَا تَجْعَلَهُ إِخْرَالِ الْعَهْدِ مِنَّا لِشَهْرِ رَمَضَانَ حَتَّى تُبَلِّغَنَا مِنْ قَابِلٍ عَلَى أَحْسَنِ حَالٍ، وَتُعَرِّفَنِي هِلَالَهُ مَعَ النَّاطِرِينَ إِلَيْهِ وَالْمُتَعَرِّفِينَ لَهُ فِي أَعْفَى عَافِيَتِكَ وَأَنْعَمِ نِعْمَتِكَ وَأَوْسَعِ رَحْمَتِكَ وَأَجْزَلِ قِسْمِكَ، اللَّهُمَّ يَا رَبِّي

الَّذِي لَيْسَ لِي رَبٌّ غَيْرُهُ لَا- يَكُونُ هَذَا الْوَدَاعُ مِنِّي وَدَاعٍ فَنَاءٍ وَلَا- اخِرَ الْعَهْدِ مِنَ اللَّقَاءِ حَتَّى تُرِينِيهِ مِنْ قَابِلٍ فَيَأْسِبِغِ النَّعْمَ وَأَفْضَلَ الرِّجَاءِ، وَأَنَا لَكَ عَلِيًّا حَسَنَ الْوَفَاءِ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

اللَّهُمَّ اسْمِعْ دُعَائِي، وَارْحَمْ تَضَرُّعِي وَتَذَلُّلِيكَ وَاسْتِكَانَتِي وَتَوَكُّلِي عَلَيْكَ وَأَنَا لَكَ سَلِيمٌ لَا أَرْجُو نَجَاحًا وَلَا مُعَافَاةً وَلَا تَشْرِيفًا وَلَا تَبْلِيغًا إِلَّا بِكَ وَمِنْكَ فَاْمُنُّنٌ عَلَيَّ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ بِتَبْلِيغِي شَهْرَ رَمَضَانَ وَأَنَا مُعَافَاةً مِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمَحْدُورٍ وَمِنْ جَمِيعِ الْبَوَائِقِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَعَانَنَا عَلَى صِيَامِ هَذَا الشَّهْرِ وَقِيَامِهِ حَتَّى بَلَّغْنَا اخِرَ لَيْلِهِ مِنْهُ. (١)

(٢) اللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ، وَقَدْ تَصَيَّرَمَ، وَأَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ [يَا رَبِّ] أَنْ يَطَّلِعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ، أَوْ يَتَصَرَّمَ شَهْرَ رَمَضَانَ، وَلَكَ قِبَلِي تَبِعَهُ أَوْ ذَنْبٌ تُرِيدُ أَنْ تُعَذِّبَنِي بِهِ يَوْمَ الْفَاكِ. (٢)

(٣) اللَّهُمَّ يَا مَنْ لَا- يَدْعَبُ فِي الْجَزَاءِ، وَيَا مَنْ لَا- يَنْدُمُ عَلَى الْعَطَاءِ، وَيَا مَنْ لَا يُكَافِي عِبْدَهُ عَلَى السَّوَاءِ، مَتَّكَ ابْتِدَاءً، وَعَفْوُكَ تَفْضُلًا، وَعَقُوبَتُكَ عَدْلًا، وَقَضَاؤُكَ خَيْرَةً، إِنْ أَعْطَيْتَ لَمْ تَنْسَبْ عَطَاءَكَ بِمَنْ، وَإِنْ مَنَعْتَ لَمْ يَكُنْ مَنُوعَكَ تَعْدِيًا، تَشْكُرُ مَنْ شَكَرَكَ وَأَنْتَ أَلْهَمْتَهُ شُكْرَكَ، وَتُكَافِي مَنْ حَمَدَكَ وَأَنْتَ عَلَّمْتَهُ حَمْدَكَ، وَتَسْتُرُ عَلَى مَنْ لَوْ شِئْتَ فَصَحْتَهُ، وَتَجُودُ عَلَى مَنْ لَوْ شِئْتَ مَنَعْتَهُ، وَكِلَاهُمَا أَهْلٌ مِنْكَ لِلْفُضِيحَةِ وَالْمَنْعِ، غَيْرَ أَنَّكَ بَنَيْتَ أفعالَكَ عَلَى التَّفْضِيلِ، وَأَجْرَيْتَ قُودَرَتَكَ عَلَى التَّجَاوُزِ، وَتَلَقَّيْتَ مَنْ عَصَاكَ بِالْحِلْمِ، وَأَمَهَلْتَ مَنْ قَصَدَ لِنَفْسِهِ بِالظُّلْمِ، تَسْتَنْظِرُهُمْ بِأَنَاتِكَ إِلَى الْإِنَابَةِ، وَتَتْرُكُ مُعَاجَلَتَهُمْ

١- كليني، الكافي، ج ٤، ص ١٦٥.

٢- كليني، الكافي، ج ٤، ص ١٦٤.

إِلَى التَّوْبَةِ لِكَيْلَا يَهْلِكَ عَلَيْكَ هَالِكُهُمْ، وَلَا يَشْقَى بِبِعْمَتِكَ شَقِيئُهُمْ إِلَّا عَن طُولِ الإِعْذَارِ إِلَيْهِ، وَبَعْدَ تَرَادُفِ الحُجْبَةِ عَلَيْهِ، كَرَّمَا مِن عَفْوِكَ يَا كَرِيمٌ وَعَائِدَةً مِن عَطْفِكَ يَا حَلِيمٌ.

أَنْتَ الَّذِي فَتَحْتَ لِعِبَادِكَ بَابَا إِلَى عَفْوِكَ وَسَيِّمْتَهُ التَّوْبَةَ، وَجَعَلْتَ عَلَى ذِمَّتِكَ البَابَ دَلِيلًا. مِنْ وَحْيِكَ لِئَلَّا يَضَعُوا عَنْهُ، فَقُلْتَ تَبَارَكَ اسْمُكَ:

«تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الأنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا لَنَا نُورًا وَآغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (١).

فَمَا عُدْرٌ مِّنْ أَعْفَلٍ دُخُولَ ذَلِكَ الْمَنْزِلِ بَعْدَ فَتْحِ البَابِ، وَاقَامَهُ الدَّلِيلِ.

وَأَنْتَ الَّذِي زِدْتَ فِي السَّوْمِ عَلَى نَفْسِكَ لِعِبَادِكَ تُرِيدُ رِبْحَهُمْ فَيُتَاجَرَتُهُمْ لَكَ، وَفَوَزَهُمْ بِالْوَفَادَةِ عَلَيْكَ وَالزِّيَادَةَ مِنْكَ، فَقُلْتَ تَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَيْتَ: «مَنْ جَاءَ بِالحَسَنِ فَلَهُ عَشْرُ أمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلُهَا» (٢)، وَقُلْتَ: «مِثْلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمِثْلِ حَبَّةِ أَنْبَتِ سَبْعِ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٍ وَاللَّهُ مُضَاعِفٌ لِمَنْ يَشَاءُ»، وَقُلْتَ: «مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفُهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً» (٣) وَمَا أَنْزَلْتَ مِنْ نِظَائِرِهِنَّ فِي القُرْآنِ مِنْ تَضَاعِيفِ الحَسَنَاتِ.

وَأَنْتَ الَّذِي دَلَلْتَهُمْ بِقَوْلِكَ مِنْ غَيْبِكَ وَتَرْغِيبِكَ الَّذِي فِيهِ حَظُّهُمْ عَلَى مَا لَوْ سَتَرْتَهُ عَنْهُمْ لَمْ تُدْرِكْهُ أَبْصَارُهُمْ، وَلَمْ تَعِ اسْمَاعُهُمْ، وَلَمْ تَلْحَقْهُ أَوْهَامُهُمْ،

١- سورة تحريم، آية ٨.

٢- سورة انعام، آية ١٦٠.

٣- سورة بقره، آية ٢٤٥.

فَقُلْتُ: «أَذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ» (١)

وَقُلْتُ: «لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ» (٢)

وَقُلْتُ: «أَدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ» (٣)

فَسَيَمَيَّتْ دُعَاءُكَ عِبَادَةً، وَتَزَكَّهَ اسْتِكْبَارًا، وَتَوَعَّدَتْ عَلَى تَزَكُّهِ دُخُولَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ، فَذَكَرْتُوكَ بِمَنَّكَ وَشَكَرْتُوكَ بِفَضْلِكَ، وَدَعَوْتُكَ بِأَمْرِكَ، وَتَضَيَّقُوا لَكَ طَلِبًا لِمَزِيدِكَ، وَفِيهَا كَانَتْ نَجَاتُهُمْ مِنْ غَضَبِكَ، وَفَوْزُهُمْ بِرِضَاكَ، وَلَوْ دَلَّ مَخْلُوقٌ مَخْلُوقًا مِنْ نَفْسِهِ عَلَى مِثْلِ الَّذِي دَلَّتْ عَلَيْهِ عِبَادَتُكَ مِنْكَ، كَانَ مَوْصُوفًا بِالْإِحْسَانِ، وَمُنْعُوتًا بِالْإِمْتِنَانِ، وَمَحْمُودًا بِكُلِّ لِسَانٍ، فَلَكَ الْحَمْدُ مَا وَجَدَ فِي حَمْدِكَ مَذْهَبٌ، وَمَا بَقِيَ لِلْحَمْدِ لَفْظٌ تُحْمَدُ بِهِ، وَمَعْنَى يَنْصَرِفُ إِلَيْهِ.

يَا مَنْ تَحَمَّدَ إِلَى عِبَادِهِ بِالْإِحْسَانِ وَالْفَضْلِ، وَغَمَّرَهُمْ بِالْمَنْ وَالطُّولِ مَا أَفْشَى فِيْنَا نِعْمَتَكَ، وَأَسْبَغَ عَلَيْنَا مَنَّتَكَ، وَأَخَصَّنَا بِبِرِّكَ، هَدَيْتَنَا لِدِينِكَ الَّذِي اصْطَفَيْتَ، وَمَلَيْتَكَ الَّتِي ارْتَضَيْتَ، وَسَبَّيْلَكَ الَّذِي سَهَّلْتَ، وَبَصَّرْتَنَا الزُّلْفَةَ لَدَيْكَ، وَالْوُصُولَ إِلَى كَرَامَتِكَ.

اللَّهُمَّ وَأَنْتَ جَعَلْتَ مِنْ صَيِّفَايَا تِلْكَ الْوُظَائِفِ، وَخَصَائِصِ تِلْكَ الْفُرُوضِ شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي اخْتَصَصْتَهُ مِنْ سَائِرِ الشُّهُورِ، وَتَخَيَّرْتَهُ مِنْ جَمِيعِ الْأَزْمَنِ وَاللُّهُورِ، وَاثْرْتَهُ عَلَى كُلِّ أَوْقَاتِ السَّنَةِ بِمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَالنُّورِ، وَضَاعَفْتَ فِيهِ مِنَ الْإِيمَانِ، وَفَرَضْتَ فِيهِ مِنَ الصِّيَامِ وَرَغَّبْتَ فِيهِ مِنَ الْقِيَامِ، وَاجْلَلْتَ فِيهِ مِنْ لَيْلِهِ الْقَدْرَ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ. ثُمَّ اثْرْتَنَا بِهِ

١- سورة بقره، آيه ١٥٢.

٢- سورة ابراهيم، آيه ٧.

٣- سورة غافر، آيه ٦٠.

على سائر الأمم، واصطفيتنا بفضلِهِ دون أهلِ المللِ فصمنا بأمرِكَ نهارَهُ، وقمنا بعونِكَ ليلَهُ، متعرضين بصيامِهِ وقيامِهِ لما عرّضتنا لَهُ من رحمتِكَ، وتَسببنا إِلَيْهِ من مَثُوبَتِكَ. وَأَنْتَ الْمَلِيءُ بِمَا رُغِبَ فِيهِ إِلَيْكَ، الْجَوَادُّ بِمَا سِيئَلَتْ مِنْ فَضْلِكَ، الْقَرِيبُ إِلَى مَنْ حَاوَلَ قُرْبَكَ، وَقَدْ أَقَامَ فِيْنَا هَذَا الشَّهْرُ مَقَامَ حَمِيدٍ، وَصَدِّحْنَا صُحْبَةَ مَبْزُورٍ، وَأَرْبِحْنَا أَفْضَلَ أَرْبَاحِ الْعَالَمِينَ، ثُمَّ قَدْ فَارَقْنَا عِنْدَ تَمَامِ وَقْتِهِ وَانْقِطَاعِ مِدَّتِهِ، وَوَفَاءِ عِدَدِهِ، فَنَحْنُ مُودِّعُوهُ وَدَاعٍ مَنْ عَزَفَ رَاقَهُ عَلَيْنَا، وَغَمْنَا وَ أَوْحَشْنَا انْصِرَافَهُ عَنَّا، وَلَزِمْنَا لَهُ الدَّمَامَ الْمَحْفُوظُ وَالْحُرْمَةَ الْمُرْعِيَّةَ وَالْحَقَّ الْمَقْضِيَّ، فَنَحْنُ قَائِلُونَ:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهْرَ اللَّهِ الْأَكْبَرَ، وَيَا عَيْدَ أَوْلِيَائِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَكْرَمَ مَصْنُوعٍ حُوبٍ مِنَ الْأَوْقَاتِ، وَيَا خَيْرَ شَهْرٍ فِي الْأَيَّامِ وَالسَّاعَاتِ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهْرٍ قَرَّبَتْ فِيهِ الْأَمَالَ، وَنَشَرَتْ فِيهِ الْأَعْمَالَ. السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ قَرِينٍ جَلَّ قَدْرُهُ مَوْجُودًا، وَأَفْجَعَ فَقْدُهُ مَفْقُودًا وَمَرْجُوًّا لَمْ يَفِرَّاهُ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ أَلْفِ أَنْسٍ مُقْبِلًا فَسَرَّ، وَأَوْحَشَ مُنْقَضِيَا فَمَضَّ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ مُجَاوِرٍ رَقَّتْ فِيهِ الْقُلُوبُ، وَقَلَّتْ فِيهِ الذُّنُوبُ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ نَاصِرٍ أَعَانَ عَلَى الشَّيْطَانِ، وَصَاحِبٍ سَهَّلَ سُبُلَ الْإِحْسَانِ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا أَكْثَرَ عُتْقَاءَ اللَّهِ فِيكَ، وَمَا أَسْعَدَ مَنْ رَعَى حُرْمَتَكَ بِكَ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا كَانَ أَمْحَاكَ لِلذُّنُوبِ، وَأَسْتَرَكَ لِأَنْوَاعِ الْعُيُوبِ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا كَانَ أَطْوَلَكَ عَلَى الْمُجْرِمِينَ وَأَهْيَبَكَ فِي صُدُورِ الْمُؤْمِنِينَ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهْرٍ لَا تُنَافِسُهُ الْأَيَّامُ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ شَهْرٍ هُوَ مِنْ كُلِّ أَمْرِ سَلَامٌ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ غَيْرَ كَرِيهِ الْمُصَاحِبِ، وَلَا ذَمِيمِ الْمَلَابِسِ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ كَمَا وَفَدَتْ عَلَيْنَا بِالْبَرَكَاتِ، وَغَسَلَتْ عَنَّا دَنَسَ الْخَطِيئَاتِ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ غَيْرَ مُودَّعٍ بَرَمَا وَلَا مَتْرُوكٍ صِيَامُهُ سَامَا.

السَّلَامُ عَلَيْكَ مِنْ مَطْلُوبٍ قَبْلَ وَقْتِهِ، وَمَحْزُونٍ عَلَيْهِ قَبْلَ فَوْتِهِ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ كَمْ مِنْ سُوءٍ صُرِفَ بِكَ عَنَّا، وَكَمْ مِنْ خَيْرٍ أُفِيضَ بِكَ عَلَيْنَا.

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى لَيْلِهِ الْقَدْرِ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنَ أَلْفِ شَهْرٍ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ مَا كَانَ أَحْرَصَنَا بِالْأَمْسِ عَلَيْكَ، وَ أَشَدَّ شَوْقَنَا غَدَا إِلَيْكَ.

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى فَضْلِكَ الَّذِي حُرْمَنَاهُ، وَعَلَى مَاضٍ مِنْ بَرَكَاتِكَ سُلِبْنَاهُ.

اللَّهُمَّ إِنَّا أَهْلُ هَذَا الشَّهْرِ الَّذِي شَرَفْتَنَا بِهِ، وَوَفَّقْتَنَا بِمَنْكَ لَهُ، حِينَ جَهَلَ الْأَشْقِيَاءُ وَقْتَهُ، وَحَرَمُوا لِشَقَائِهِمْ فَضْلَهُ، وَأَنْتَ وَلِيُّ مَا أَثَرْتَنَا بِهِمْ مَعْرِفَتَهُ، وَهَدَيْتَنَا لَهُ مِنْ سُنَّتِهِ، وَقَدْ تَوَلَّيْنَا بِتَوْفِيقِكَ صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ عَلَى تَقْصِيرٍ، وَأَدَّيْنَا فِيهِ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ.

اللَّهُمَّ فَلَكَ الْحَمْدُ إِفْرَارًا بِالْإِسَاءَةِ وَاعْتِرَافًا بِالْإِضَاعَةِ وَلَكَ مِنْ قُلُوبِنَا عَقْدُ النَّدَمِ، وَمِنْ أَلْسِنَتِنَا صِدْقُ الْإِعْتِذَارِ، فَأَجْرُنَا عَلَى مَا أَصَابَنَا فِيهِ مِنَ التَّفْرِيطِ، أَجْرًا نَشِدْتَدْرُكَ بِهِ الْفَضْلَ الْمَرْغُوبَ فِيهِ، وَنَعْتَاضُ بِهِ مِنْ أَنْوَاعِ الدُّخْرِ الْمَحْرُوصِ عَلَيْهِ، وَ أَوْجِبْ لَنَا عُذْرَكَ عَلَى مَا قَصَرْنَا فِيهِ مِنْ حَقِّكَ، وَابْلُغْ بِأَعْمَارِنَا مَا بَيْنَ أَيِّدِينَا مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ الْمُقْبِلِ، فَإِذَا بَلَغْتَنَاهُ فَاعِنَّا عَلَى تَنَاوُلِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ مِنَ الْعِبَادَةِ، وَأَدِّنَا إِلَى الْقِيَامِ بِمَا يَسْتَحِقُّهُ مِنَ الطَّاعَةِ، وَ أَجْرِ لَنَا مِنْ صَالِحِ الْعَمَلِ مَا يَكُونُ دَرَكًا لِحَقِّكَ فِي الشَّهْرَيْنِ مِنْ شُهُورِ الدَّهْرِ.

اللَّهُمَّ وَمَا أَلَمْنَا بِهِ فِي شَهْرِنَا هَذَا مِنْ لَمَمٍ أَوْاثِمٍ أَوْ واقَعْنَا فِيهِ مِنْ ذَنْبٍ وَاكْتَسَبْنَا فِيهِ مِنْ خَطِيئَةٍ عَلَى تَعَمُّدٍ مِنَّا أَوْ عَلَى نِسْيَانٍ ظَلَمْنَا فِيهِ أَنْفُسَنَا أَوْ انْتَهَكْنَا بِهِ حُرْمَةً مِنْ غَيْرِنَا.

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاسْتُرْنَا بِسِتْرِكَ وَاعْفُ عَنَّا بِعَفْوِكَ وَلَا تَنْصِبْنَا فِيهِ لِأَعْيُنِ الشَّامِتِينَ، وَلَا تَبْسُطْ عَلَيْنَا فِيهِ أَلْسِنَ الطَّاغِينَ، وَاسْتَعْمِلْنَا بِمَا يَكُونُ حِطَّةً وَكَفَّارَةً لِمَا أَنْكَرْتَ مِنَّا فِيهِ بِرَأْفَتِكَ الَّتِي لَا تَنْفَعُكَ إِلَّا تَنْفَعُكَ وَفَضْلِكَ الَّذِي لَا يَنْقُصُ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاجْبُرْ مُصِيبَتَنَا بِشَهْرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِ عِيدِنَا وَفَطْرِنَا، وَاجْعَلْهُ مِن خَيْرِ يَوْمٍ مَرَّ عَلَيْنَا، أَجْلَبُهُ لِعَفْوٍ وَأَمْحَاهُ لِتَذَنُّبٍ وَاعْفِرْ لَنَا مَا خَفِيَ مِن ذُنُوبِنَا وَ مَا عَلَنَ. اللَّهُمَّ اسْلَخْنَا بِإِسْلَاحِ هَذَا الشَّهْرِ مِن خَطَايَانَا، وَأَخْرِجْنَا بِخُرُوجِهِ مِن سَيِّئَاتِنَا، وَاجْعَلْنَا مِن أَسْعَدِ أَهْلِ بِهِ وَأَجْزَلِهِمْ قِسْمًا فِيهِ، وَ أَوْفَرِهِمْ حَظًّا مِنْهُ. اللَّهُمَّ وَمَنْ رَعَى حَقَّ هَذَا الشَّهْرِ حَقَّ رِعَايَتِهِ، وَحَفِظَ حُرْمَتَهُ حَقَّ حِفْظِهَا، وَقَامَ بِحُدُودِهِ حَقَّ قِيَامِهَا، وَاتَّقَى ذُنُوبَهُ حَقَّ تَقَاتِهَا، أَوْ تَقَرَّبَ إِلَيْكَ بِقُرْبِهِ أَوْجَبَتْ رِضَاكَ لَهُ، وَعَطَفَتْ رَحْمَتِكَ عَلَيْهِ، فَهَبْ لَنَا مِثْلَهُ مِن وَجْدِكَ، وَأَعْطِنَا أَضْعَافَهُ مِن فَضْلِكَ، فَإِنَّ فَضْلَكَ لَا يَغِيضُ، وَإِنَّ خَزَائِنَكَ لَا تَنْقُصُ بَلْ تَفِيضُ، وَإِنَّ مَعَادِنَ إِحْسَانِكَ لَا تَفْنَى، وَإِنَّ عَطَاءَكَ لِلْعَطَاءِ الْمَهْنَا،

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَآكُتُبْ لَنَا مِثْلَ أُجُورٍ مِّن صَامِهِ أَوْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَتُوبُ إِلَيْكَ فِي يَوْمِ فِطْرِنَا الَّذِي جَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ عِيدًا وَسُرُورًا، وَ لِأَهْلِ مِلَّتِكَ مَجْمَعًا وَمُحْتَشِدًا مِن كُلِّ ذَنْبٍ أَذُنْبِنَاهُ، أَوْ سُوءِ أَسْمَاءِنَاهُ، أَوْ خَاطِرٍ شَرٍّ أَضْمَرْنَاهُ، تَوْبَةً مِّنْ لَا يَنْطَوِي عَلَى رُجُوعٍ إِلَى ذَنْبٍ، وَلَا يَعُودُ بَعْدَهَا فِي خَطِيئَتِهِ، تَوْبَةً نُّصَوِّحُهَا خَلَصَتْ مِنَ الشُّكِّ وَالْإِرْتِيَابِ، فَتَقَبَّلْهَا مِنَّا وَارْضَ عَنَّا وَتَبَّنَّا عَلَيْهَا.

اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا خَوْفَ عِقَابِ الْوَعِيدِ، وَشَوْقَ ثَوَابِ الْمَوْعُودِ حَتَّى نَجِدَ لَذَّةَ مَا نَدْعُوكَ بِهِ، وَكَابَةَ مَا نَسْتَجِيرُكَ مِنْهُ، وَاجْعَلْنَا عِنْدَكَ مِنَ التَّوَابِينَ الَّذِينَ أَوْجَبَتْ لَهُمْ مَحَبَّتَكَ، وَقَبِلَتْ مِنْهُمْ مُرَاجَعَةَ طَاعَتِكَ يَا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ. اللَّهُمَّ

تَجَاوَزَ عَنْ آبَائِنَا وَأُمَّهَاتِنَا وَأَهْلِ دِينِنَا جَمِيعًا مَنْ سَلَفَ مِنْهُمْ وَمَنْ غَبَرَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّنَا وَآلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ، وَصَلِّ عَلَيْهِ وَآلِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ، وَأَفْضَلِ مِنْ ذَلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، صَلَاةً تَبْلُغُنَا بَرَكَاتِهَا، وَيُنَالُنَا نَفْعُهَا، وَيُسْتَجَابُ لَهَا دُعَاؤُنَا إِنَّكَ أَكْرَمُ مَنْ رُغِبَ إِلَيْهِ، وَ أَكْفَى مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْهِ، وَ أَعْطَى مَنْ سئِلَ مِنْ فَضْلِهِ، وَ أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (١)

(٤) [بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ]، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا شَرِيكَ لَهُ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى، الْعَلِيمِ الْكَرِيمِ، الْعَظِيمِ الرَّحِيمِ، اللَّطِيفِ الْخَبِيرِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الْمَحْمُودِ عَلَى نِعْمَائِهِ، الْمَشْكُورِ عَلَى الْإِنِّهِ، الَّذِي لَا يَنْسَى مَنْ ذَكَرَهُ، وَلَا يَحِيبُ مَنْ رَجَاهُ، وَلَا يَرُدُّ مَنْ دَعَاهُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا رَبَّ سِوَاهُ، وَلَا خَالِقَ إِلَّا إِيَّاهُ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُهُ، وَلَا مَعْبُودَ إِلَّا هُوَ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ، وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِمُلْكِهِ وَهَيْبَتِهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي اسْتَسَلَّمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ، وَخَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُوَّتِهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلِيِّ كُلِّ نِعْمَةٍ، وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ قَاضِي كُلِّ حَاجَةٍ، وَدَافِعَ كُلِّ ضَرُورَةٍ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ أَصْبَحْنَا وَأَمْسَيْنَا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنُورِهِ اهْتَدَيْنَا وَبِفَضْلِهِ اسْتَغْنَيْنَا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالشَّدَّةِ وَالرَّخَاءِ. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَلَى كُلِّ حَالٍ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ» (٢) كَذَبَ الْعَادِلُونَ بِاللَّهِ،

١- صحيفه سجاديه جامعه، ص ٢٩٢ د ١٤٢.

٢- سوره انعام، آيه ١.

وَالْمُفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ، وَالْمُدَّعُونَ غَيْرَهُ إِلَهًا، قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا، وَخَسِرُوا خُسِيرَانًا مُبِينًا، وَقَالُوا قَوْلًا عَظِيمًا، «مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ * عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ» (١) الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِدِينِهِ الَّذِي لَا يَتَقَبَّلُ عَمَلًا إِلَّا بِإِذْنِهِ وَلَا يَغْفِرُ ذُنُوبًا إِلَّا لِأَهْلِهِ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَعَانَنَا عَلَى صِيَامِ شَهْرِ رَمَضَانَ وَقِيَامِهِ، وَنَحْنُ نَسْأَلُ اللَّهَ - خَيْرَ مَسْئُولٍ وَأَكْرَمَ مَأْمُولٍ أَنْ يَسْتَجِيبَ دُعَاءَنَا، وَيَقْبَلَ مِنَّا صَوْمَنَا وَيُرَكِّي أَعْمَالَنَا، وَيَشْكُرَ سَعْيَنَا، وَلَا يُرَدِّدَنَا خَائِبِينَ، وَأَنْ يَجْعَلَنَا عِنْدَهُ مِنَ الْمَقْبُولِينَ، وَفِي الْآخِرَةِ مِنَ الْفَائِزِينَ، إِنَّهُ هُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ، وَيَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ، وَيَا مُجِيبَ الْمُضْطَرِّينَ، وَيَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ، وَيَا صَرِيحَ الْمُسْتَضْرِحِينَ، وَيَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ، وَيَا عِيَاذَ الْمَكْرُوبِينَ، وَيَا قَابِلَ تَوْبَةِ الْمُذْنِبِينَ، وَيَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ، وَيَا مُعْطَى السَّائِلِينَ، وَيَا قَاصِمَ الْجَبَّارِينَ، وَيَا مُدَمِّرَ الْمُتَكَبِّرِينَ، وَيَا مُدْرِكَ الْهَارِبِينَ، وَيَا عِضْمَةَ الْمُتَوَكِّلِينَ، وَيَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ، وَيَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينِ، وَيَا نَاصِرَ الْمُظْلُومِينَ، وَيَا مَالِكَ يَوْمِ الدِّينِ، وَيَا مُنْتَهَى رَغْبَةِ السَّائِلِينَ، يَا رَازِقَ الْمُقْلِينَ، وَيَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ، وَيَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ، وَيَا ثِقَةَ الْمَلْهُوفِينَ، وَيَا مُجِيبَ الدَّاعِينَ أَجِبْ دُعَاءَنَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تُرَدِّدْنَا خَائِبِينَ، وَتَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، إِلَيْكَ أَسْلَمْنَا أَنْفُسَنَا طَائِعِينَ، وَلَمَّاكَ أَصْبَحْنَا وَصَيَّرْنَا خَاضِعِينَ، وَبِكَ أَمْنَا مُوقِنِينَ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا مُطْمَئِنِّينَ، وَإِلَيْكَ قَوَّضْنَا أَمْرَنَا رَاضِينَ، وَإِلَيْكَ أَقْبَلْنَا رَاجِعِينَ، وَمِنْ ذُنُوبِنَا مُعْتَدِرِينَ، فَاقْبَلْ عُذْرَنَا يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ. اللَّهُمَّ قَدْ أَكْهَدَى الطَّلْبُ وَأَعْيَتِ الْحِيلُ إِلَّا عِنْدَكَ، وَضَاقَتِ الْمَذَاهِبُ، وَانْقَطَعَتِ الطُّرُقُ إِلَّا إِلَيْكَ، وَدُرِسَتِ الْأُمَالُ، وَانْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْكَ، وَخَابَتِ الثَّقَةُ، وَأَخْلَفَ الظَّنُّ إِلَّا بِكَ، وَكَذَبَتِ الْأَلْسُنُ وَأُخْلِفَتِ الْعِدَاهُ إِلَّا عِنْدَكَ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ تَوَسَّلَ بِهَا إِلَيْكَ رَاجٍ بَلَّغْتَهُ أَمَلَهُ، أَوْ مَيِّذَنُوبٍ خَاطِبٍ غَفَرْتَ لَهُ، أَوْ مُعَافَى أَتَمَمْتَ عَلَيْهِ نِعْمَتَكَ، أَوْ فَقِيرٍ أَدَلَيْتَ غِنَاكَ إِلَيْهِ، وَلِتِلْكَ الدَّعْوَةِ يَارَبِّ عِنْدَكَ زُفُّهُ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ لَنَا حَوَائِجَنَا فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ، وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا وَتَرْحَمَنَا، وَإِنَّا إِلَى رَحْمَتِكَ فَقَرَاءٌ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَمَرْتَ بِالصَّلَاةِ وَالتَّسْلِيمِ عَلَى نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَرِيضَةً مِنْكَ وَاجِبَةً، وَكَرَامَةً فَاضِيَةً لَكَ، وَبَدَأْتَ وَ مَلَائِكَتِكَ بِالصَّلَاةِ عَلَيْهِ، فَقُلْتَ: «إِنَّ اللَّهَ - وَمَلَائِكَتُهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا» (١).

اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ شَرَائِفَ صَلَوَاتِكَ وَنَوَامِي بَرَكَاتِكَ، وَأَزْكَى تَحِيَّاتِكَ وَأَفْضَلَ سَلَامِكَ وَمُعَافَاتِكَ، عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَصِدِّيقِكَ وَنَجِيِّكَ وَآمِينِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ، الدَّاعِي إِلَيْكَ بِإِذْنِكَ، وَالْهَادِي إِلَى سَبِيلِكَ، وَالشَّاهِدِ عَلَى عِبَادِكَ، وَالْبَشِيرِ النَّذِيرِ السَّرَاحِ الْمُنِيرِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ وَسَلَّم. اللَّهُمَّ ابْعَثْهُ الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ الَّذِي وَعَدْتَهُ، وَبَلِّغْهُ الدَّرَجَةَ وَالْوَسِيلَةَ وَالْكَرَامَةَ وَالشَّفَاعَةَ وَالذَّرَاعَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَاجْعَلْنَا مِنْ مَنْ تُشَفِّعُهُ فِيهِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

اللَّهُمَّ رَبَّ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ فِي أَسْلَاحِ هَذَا الشَّهْرِ الْعَظِيمِ، وَاسْتَقْبَالَ هَذَا الْعِيدِ

السَّريْفِ الْمَشْهُورِ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا فِي هَذِهِ السَّاعَةِ مِنْ أَوْجِهٍ مِنْ تَوَجَّهَ، وَاقْرَبِ مَنْ تَقَرَّبَ، وَأَنْجِحِ مَنْ سَأَلَكَ
وَدَعَاكَ وَطَلَّبَ إِلَيْكَ، يَا مَنْ وَسَّعَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا، لَا تَرُدُّنَا خَائِبِينَ، وَتَقْبَلْ مِنَّا صِيَامَهُ، فَإِنْ كَانَ آخِرَ شَهْرٍ صُمْنَا فَخَنِمْنَا لَنَا
فِيهِ بِالسَّعَادَةِ وَالشَّهَادَةِ وَالْبَرَكَاتِ وَالرَّحْمَةِ وَالْقَبُولِ، وَاجْعَلْ عَمَلَنَا فِيهِ مَقْبُولًا وَسَيِّعِينَا فِيهِ مَشْكُورًا، فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ عَلَى فِرَاقِ
شَهْرِ رَمَضَانَ، شَهْرِ الصِّيَامِ وَشَهْرِ الْقِيَامِ وَشَهْرِ الْقُرْآنِ وَغُرَرِ الْأَيَّامِ، فَيَا شَهْرَنَا غَيْرَ مُودَّعٍ وَدَّعْنَاكَ، وَلَا بِمَلَلٍ صِيَامِكَ، وَلَا مَقْلَبًا
فَارْقِنَاكَ، فَلَوْ كَانَ يُقَالُ: جَزَى اللَّهُ شَهْرًا، لَقُلْنَا: جَزَاكَ اللَّهُ يَا شَهْرَ رَمَضَانَ عَنَّا خَيْرًا، فَفِيكَ عُفَّتِ الْفُرُوجُ وَالنُّفُوسُ، وَصِيحَّتِ
الْتِيَاتُ وَالْقُلُوبُ، وَكُنْتَ خَيْرَ زَائِرٍ مَحْبُوبٍ، فَلَا جَعْلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْكَ وَلَا بِكَ، وَخَتَمَ لَنَا فِيكَ بِخَيْرٍ، وَتَقَبَّلْ مِنَّا بِرَحْمَةٍ إِنَّهُ هُوَ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَّتْنَا وَرَجَاؤُنَا، وَبِكَ حَوْلُنَا وَقُوَّتُنَا، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا فِي أُمُورِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي اسْتِقْبَالِ شَهْرِنَا هَذَا، وَاهْلِهِ
عَلَيْنَا بِعَافِيَةٍ مُجَلَّلَةٍ فِي دُنْيَانَا وَآخِرَتِنَا. اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالْمُعَافَاةَ فِي أَدْيَانِنَا وَأَبْدَانِنَا وَأَنْفُسِنَا وَأَهْلِينَا وَأَوْلَادِنَا وَأَمْوَالِنَا
وَجَمِيعِ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْنَا، وَوَفَّقْنَا فِي هَذَا الْيَوْمِ الْعَظِيمِ الشَّرِيفِ لِطَاعَتِكَ، وَاجْرِنَا فِيهِ مِنْ مَعْصِيَتِكَ، وَاجْعَلْ فِيهِ شَرًّا كُلَّ ذِي شَرٍّ،
وَشَرًّا كُلَّ دَابَّةٍ أَنْتَ اخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّكَ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَلَّغَنَا هَذَا الْيَوْمَ الشَّرِيفَ الْفَرْدَ الْعَظِيمَ الْمُبَارَكَ الْكَرِيمَ الْمَثَابَةَ، الْمَشْهُودَ الْمَوْعُودَ الَّذِي أَحَلَّ فِيهِ الطَّعَامَ وَحَرَّمَ فِيهِ
الصِّيَامَ، وَجَعَلَهُ عِيدًا لِأَهْلِ الْأَسْلَامِ، وَأَفْتَتَحَ فِيهِ الْحِجَّ إِلَى بَيْتِهِ الْحَرَامِ. اللَّهُمَّ صِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْ لَنَا إِلَى بَيْتِكَ
الْحَرَامِ سَبِيلًا فِي عَامِنَا هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ مَا أَبْقَيْتَنَا، وَإِلَى زِيَارَةِ قَبْرِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَاجْعَلْ ذَلِكَ مُتَقَبَّلًا فِي

يُسِّرْ مِنْكَ وَعَافِيهِ وَسَعِهِ رِزْقٍ حَلَالٍ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَغْفِرْ لَنَا وَلِإِبَائِنَا وَأُمَّهَاتِنَا وَارْحَمْهُمْ كَمَا رَبَّوْنَا صَبْرًا، وَأَغْفِرْ لِكُلِّ وَالِدٍ وَلَدْنَا فِي الْإِسْلَامِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ. اللَّهُمَّ أَدْخِلْ عَلَيْهِمْ رَحْمَةً مِنْ بَرَكَهٍ دُعَائِنَا لَهُمْ مَا تَنَوَّرُ بِهِ قُبُورَهُمْ وَتَفْسِيحُ بِهِ عَلَيْهِمْ ضَيْقَ مَلَا حِدِهِمْ، وَتَبَرُّدُ بِهِ مَضَاجِعَهُمْ، وَتُبْلُغُهُمْ بِهِ السُّرُورَ فِي الْجَنَّةِ فِي نُشُورِهِمْ، وَتُهْوُونَ بِهِ حِسَابَهُمْ، وَتُؤْمِنُهُمْ بِهِ مِنَ الْفَزَعِ الْأَكْبَرِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. اللَّهُمَّ وَبَارِكْ لَنَا فِي الْمَوْتِ إِذَا نَزَلَ بِنَا كَمَا نَزَلَ بِهِمْ، وَفِيمَا بَعْدَ الْمَوْتِ إِذَا قَدِمْنَا عَلَيْهِ، وَاجْعَلِ الْمَوْتَ خَيْرَ غَائِبٍ نَنْتَظِرُهُ، وَاجْعَلْ مَا بَعْدَهُ خَيْرًا لَنَا مِمَّا قَبْلَهُ، وَاجْعَلِ الْآخِرَةَ خَيْرًا لَنَا مِنَ الدُّنْيَا. اللَّهُمَّ وَأَهْلَ الْقُبُورِ مِنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ، فَافْسَحْ لَهُمْ فِي قُبُورِهِمْ، وَنَوِّرْ عَلَيْهِمْ فِي مَضَاجِعِهِمْ وَجَافِ الْأَرْضَ عَنْ جُنُوبِهِمْ، وَلَقِّهِمْ نَصْرَهُ وَسُرُورًا، وَاجْزِهِمْ جَنَّةً وَحَرِيرًا، وَأَدْخِلْ عَلَيْهِمْ مِنْ بَرَكَهٍ دُعَائِنَا مَا تَجْعَلُهُ نَجَاةً لَهُمْ مِنَ الْعَذَابِ، وَأَمْنَا مِنَ الْعِقَابِ، وَأَوْجِبْ لَنَا بِذَلِكَ أَجْرًا، وَاجْزِلْ لَنَا بِهِ ذِكْرًا. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآتِمِّمْ بِهِ عَلَيْنَا نِعْمَتِكَ، وَهَيِّئْ لَنَا كَرَامَتِكَ، وَاسْبِغْ عَلَيْنَا سِتْرَكَ، وَأَوْزِعْنَا شُكْرَكَ، وَادِّمْ عَلَيْنَا نِعْمَتَكَ وَعَافِيَتَكَ، وَاسْبِغْ عَلَيْنَا رِزْقَكَ، وَاكْفِنَا كُلَّ مِهْمٍ مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ.

إِلَهِنَا وَسَيِّدِنَا إِنْ غَفَرْتَ فَبِفَضْلِكَ، وَإِنْ عَذَّبْتَ فَبِعَدْلِكَ، فَيَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا فَضْلُهُ، وَلَا يُخْشَى إِلَّا عَدْلُهُ أُمْنُنْ عَلَيْنَا بِفَضْلِكَ، وَاجْزِنَا مِنْ عَذَابِكَ. إِلَهِنَا وَسَيِّدِنَا إِنْ كُنْتَ لَا تَرْحَمُ إِلَّا أَهْلَ طَاعَتِكَ فَالِي مَنْ يَفْزَعُ الْمَيْدَتَيْتُونَ؟ وَإِنْ كُنْتَ لَا تَكْرِمُ إِلَّا أَهْلَ الْوَفَاءِ بِكَ فَالِي مَنْ يَسْتَعِيثُ الْمُسِيئُونَ؟ «سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ

مِنَ الظَّالِمِينَ» (١) مَا أَحْسَنَ عَفْوِكَ، وَأَكْرَمَ قُدْرَتِكَ، وَأَعَمَّ رِزْقِكَ، وَأَوْسَعَ نِعْمَتِكَ. سُبْحَانَكَ مَا أَعْظَمَ شَأْنُكَ، وَأَعَزَّ سُلْطَانُكَ، وَأَقْهَرَ أَمْرُكَ، وَأَعْدَلَ حُكْمِكَ. سُبْحَانَكَ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُعْتِقَنِي مِنَ النَّارِ بِفَضْلِكَ وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ.

سه مرتبه: اَللّهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ وَالْمُعَافَاةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. پس بگويد: يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ، اغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً تُطَهِّرُ بِهَا قَلْبِي، وَتَشْرِحَ بِهَا صَدْرِي، وَتُنَوِّرَ بِهَا بَصْرِي، وَتَجْلُوَ بِهَا الْعَمَى عَن قَلْبِي، وَتُوجِبَ لِي بِهَا رِضْوَانَكَ وَالْجَنَّةَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

اَللّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاعْفُ عَنِّي وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ، وَاجْعَلْنِي مِنْ عِتْقَائِكَ وَطُلُقَائِكَ وَمُحَرَّرِيكَ مِنَ النَّارِ. اَللّهُمَّ لَا تَدْعُ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ الْعَظِيمَةِ الشَّرِيفَةِ الْكَرِيمَةِ ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ، وَلَا عَيْبًا إِلَّا سَتَرْتَهُ، وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَجْتَهُ، وَلَا غَمًّا إِلَّا كَشَفْتَهُ، وَلَا سُؤَالَ إِلَّا أَعْطَيْتَهُ، وَلَا بَلَاءً إِلَّا دَفَعْتَهُ، وَلَا كَرْبًا إِلَّا فَرَجْتَهُ، وَلَا سُوءًا إِلَّا صَيَّرْتَهُ، وَلَا دَيْنًا إِلَّا قَضَيْتَهُ، وَلَا عَدُوًّا إِلَّا كَفَيْتَهُ، وَلَا غَائِبًا إِلَّا أَدَيْتَهُ وَلَا مَرِيضًا إِلَّا شَفَيْتَهُ، وَلَا طِفْلًا إِلَّا رَبَّيْتَهُ، وَلَا فَاسِدًا إِلَّا أَصْلَحْتَهُ، وَلَا عَسِيرًا إِلَّا يَسَّرْتَهُ، وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَكَ فِيهَا رِضَى وَلِيَّ فِيهَا صِيْلَاحٌ إِلَّا قَضَيْتَهَا لِي وَيَسَّرْتَهَا فِي عَافِيَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَعَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ. اَللّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَعِزْرَائِيلَ، وَعَلَى حَمَلَةِ الْعَرْشِ أَجْمَعِينَ، وَصَلِّ عَلَيَّ أَبِيْنَا آدَمَ وَأُمَّنَا حَوَا، وَمَا وَلَدَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ، الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ يَا جَبَّارَ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَاوَاتِ. اَللّهُمَّ وَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

وَإِلَى مُحَمَّدٍ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ، السَّرَاحِ الْمُنِيرِ زَيْنِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ، اللَّهُمَّ وَصِلْ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَخَيْرِ بَنِيكَ مِنْ خَلْقِكَ
وَآمِنِكَ عَلَى وَحْيِكَ، الْمَوْفَى بِعَهْدِكَ، الصَّادِعِ بِأَمْرِكَ، الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِكَ، السَّاعِي فِي مَرْضَاتِكَ، الرَّؤُوفِ الرَّحِيمِ بِعِبَادِكَ،
الصَّابِرِ عَلَى الْأَذَى وَالتَّكْذِيبِ فِي مَحَبَّتِكَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْأَوَّلِينَ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرِينَ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يَوْمَ
الدِّينِ، وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ، وَأَوْرِدْنَا حَوْضَهُ، وَاسْقِنَا بِكَأْسِهِ، وَاجْعَلْ مَوَدَّتَنَا إِلَى جَنَّتِكَ غَيْرَ خَزَايَا وَلَا نَادِمِينَ، فَقَدْ رَضِينَا الثَّوَابَ وَآمَنَّا الْعِقَابَ،
وَاطْمَأْنَنْتُ بِنَا الدَّارَ فِي جَنَاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ، «عَلَى سِرِّرٍ مُتَقَابِلِينَ * لَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا نَصَبٌ» (١) وَلَا يَمَسُّهُمْ فِيهَا لُغُوبٌ، «وَمَا
هُمْ مِنْهَا بِمُخْرَجِينَ» (٢) بِمَنْكَ وَطَوْلِكَ وَجُودِكَ وَفَضْلِكَ وَعَافِيَتِكَ وَكَرَمِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ «رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ» (٣). (٤)

(٥) رَبَّنَا فَاتِنَا هَذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ الَّذِي أَمَرْنَا فِيهِ بِالصِّيَامِ وَالْقِيَامِ اللَّهُمَّ وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا بِهِ، وَاعْفُزْ لَنَا مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذُنُوبِنَا وَمَا
تَأَخَّرَ، رَبَّنَا وَلَا تَخْذُلْنَا وَلَا تَحْرِمْنَا الْمَغْفِرَةَ، وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُزْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَتُبْ عَلَيْنَا، وَارْزُقْنَا، وَارْضَ عَنَّا، وَاجْعَلْنَا مِنْ أَوْلِيَائِكَ
الْمُهْتَدِينَ وَمِنْ أَوْلِيَائِكَ الْمُتَّقِينَ، بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَقَبَّلْ مِنَّا هَذَا الشَّهْرَ، وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا بِهِ، وَارْزُقْنَا حَيْثُ بَيْتِكَ
الْحَرَامِ فِي عَامِنَا هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ، إِنَّكَ أَنْتَ الْمُعْطَى

١- سورة حجر، آيات ٤٧ و ٤٨ .

٢- سورة حجر، آيات ٤٧ و ٤٨ .

٣- سورة بقره، آية ٢٠١ .

٤- صحيفه سجاديه، ص ٣٠٠ د ١٤٣ .

الزَّازِقُ الْحَنَّانُ الْمَنَّانُ. (١)

٦) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَحَبِّ مَا دُعِيتَ بِهِ، وَأَرْضَى مَا رَضِيتَ بِهِ عَنْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلَ وَدَاعِي شَهْرَ رَمَضَانَ وَدَاعِ خُرُوجِي مِنَ الدُّنْيَا، وَلَا وَدَاعِ آخِرِ عِبَادَتِكَ فِيهِ، وَلَا آخِرِ صَوْمِي لَكَ، وَأَرْزُقْنِي الْعُودَ فِيهِ ثُمَّ الْعُودَ فِيهِ، بِرَحْمَتِكَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ، وَوَقْفَنِي فِيهِ لِلَّيْلِ الْقَدْرِ، وَاجْعَلْهَا لِي خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، يَا رَبَّ لَيْلَةِ الْقَدْرِ، وَاجْعَلْهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، رَبِّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَالْجِبَالِ وَالْبَحَارِ، وَالظُّلَمِ وَالْأَنْوَارِ، وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ يَا بَارِيَّ يَا مُصَوِّرُ، يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا قَيُّوْمُ يَا بَدِيعُ، لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى (وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا) وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ، أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ، وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً

وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي، وَإِيمَانًا لَا يَشُوبُهُ شَكٌّ وَرِضَى بِمَا قَسَيْمَتَ لِي، وَأَنْ تُؤْتِنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَأَنْ تَقِينِي عَذَابَ النَّارِ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ، وَفِيمَا تَفْرُقُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ، مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ وَلَا يُغَيَّرُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ، الْمَبْرُورِ حُجَّتِهِمُ الْمَشْكُورِ سِعْيِهِمْ، الْمَغْفُورِ ذُنُوبِهِمْ، الْمَكْفَرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ، وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ أَنْ تُعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَلَمْ يَسْأَلِ الْعِبَادُ مِثْلَكَ جُودًا وَكَرَمًا، وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ

وَلَمْ يُرْغَبِ إِلَيْمُتْلِكِ، أَنْتَ مَوْضِعُ مَسْأَلِهِ السَّائِلِينَ، وَمُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ أَسْأَلُكَ بِأَعْظَمِ الْمَسَائِلِ كُلِّهَا (وَأَفْضَلِهَا) وَأَنْجَحَهَا، الَّتِي يَتَّبَعِي
لِلْعِبَادِ أَنْ يَسْأَلُواكَ بِهَا، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ، وَبِأَسْمَائِكَ مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَعْلَمْ

وَبِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى، وَأَمْثَالِكَ الْعُلْيَا، وَبِنِعْمِكَ الَّتِي لَا تُحْصَى وَبِأَكْرَمِ أَسْمَائِكَ عَلَيْكَ، وَأَحَبِّهَا إِلَيْكَ، وَأَشْرَفِهَا عِنْدَكَ مَنْزِلَةً،
وَأَقْرَبِهَا مِنْكَ وَسَيْلَةً، وَأَجْزَلِهَا مِنْكَ ثَوَابًا، وَأَسْرَعِهَا لَدَيْكَ إِجَابَةً، وَبِأَسْمِكَ الْمَكُونِ الْمُخْزُونِ، الْحَيِّ الْقَيُّومِ، الْأَكْبَرِ الْأَجَلِّ، الَّذِي
تُحِبُّهُ وَتَهْوَاهُ، وَتَرْضَى عَمَّنْ دَعَاكَ بِهِ، وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دَعَاءَهُ، وَحَقَّ عَلَيْكَ أَنْ لَا تُحَيِّبَ سَائِلَكَ

وَ أَسْمَاءَ لُحْمِكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْقُرْآنِ وَبِكُلِّ اسْمٍ دَعَاكَ بِهِ حَمَلَهُ عَرْشُكَ، وَمَلَائِكَةُ سَمَاوَاتِكَ،
وَجَمِيعُ الْأَصْنَانِ مِنْ خَلْقِكَ، مِنْ نَبِيٍّ، أَوْ صَدِيقٍ أَوْ شَهِيدٍ، وَبِحَقِّ الرَّاعِبِينَ إِلَيْكَ، الْفَرِيقِينَ مِنْكَ، الْمُتَعَوِّذِينَ بِكَ وَبِحَقِّ مُجَاوِرِي
بَيْتِكَ الْحَرَامِ حُجَّاجًا وَمُعْتَمِرِينَ وَمُقَدِّسِينَ، وَالْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِكَ، وَبِحَقِّ كُلِّ عَبْدٍ مُتَعَبِّدٍ لَكَ فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ، أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ،
أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ قَدِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ، وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ، وَعَظُمَ جُرْمُهُ وَضَعُفَ كَدْحُهُ، دُعَاءَ مَنْ لَا يَجِدُ لِنَفْسِهِ سَادًا، وَلَا لِضَعْفِهِ مَقْوِيًا،
وَلَا لِدُنْبِهِ غَافِرًا غَيْرَكَ، هَارِبًا إِلَيْكَ، مُتَعَوِّذًا بِكَ، مُتَعَبِّدًا لَكَ غَيْرَ مُسْتَكْبِرٍ وَلَا مُسْتَنْكِفٍ، خَائِفًا بِإِسَاءِ فَقِيرٍ مُسْتَجِيرًا بِكَ

أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَعَظَمَتِكَ وَجَبْرُوتِكَ وَسُلْطَانِكَ، وَبِمُلْكِكَ، وَبِهَائِكِ وَجُودِكَ، وَكَرَمِكَ، وَبِالْإِيكِ وَحُسْنِيكَ وَجَمَالِكَ،
وَبِقُوَّتِكَ عَلَى مَا أَرَدْتَ مِنْ خَلْقِكَ، أَدْعُوكَ يَا رَبِّ خَوْفًا وَطَمَعًا، وَرَهْبَةً وَرَغْبَةً، وَتَخَشُّعًا وَتَمَلُّقًا، وَتَضَرُّعًا وَالْحَافَاً وَالْحَاحَا،
خَاضِعًا لَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحَدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ

يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ يَا قُدُّوسُ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ، يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ، يَا رَبُّ يَا رَبُّ يَا رَبُّ
رَبِّ أَعُوذُ بِكَ يَا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ، الصَّمِيدُ الْوَتِيرُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ وَأَسْأَلُكَ بِجَمِيعِ مَا دَعَوْتُكَ بِهِ، وَبِأَسْمَائِكَ الَّتِي تَمَلَأُ أَرْكَانَ
عَرْشِكَ كُلِّهَا: أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ، وَأَغْفِرَ لِي وَأَرْحَمَنِي، وَوَسِّعْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ

وَتَقَبَّلْ مِنِّي شَهْرَ رَمَضَانَ، وَصِيَامَهُ وَقِيَامَهُ، وَفَرَضَهُ وَنَوَافِلَهُ، وَأَغْفِرْ لِي وَأَرْحَمَنِي، وَأَعْفُ عَنِّي، وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صُغْتَهُ لَكَ
وَعَبِيدُتِكَ فِيهِ، وَلَا تَجْعَلْ وَدَاعِي إِيَّاهُ وَدَاعِ خُرُوجِي مِنَ الدُّنْيَا، اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ، وَرِضْوَانِكَ وَخَشْيَتِكَ،
أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِمَّنْ عَبَدَكَ فِيهِ، اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْنِي أَحْسِرَ مَنْ سَأَلَكَ فِيهِ، وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ أَعْتَقْتَهُ فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنَ النَّارِ،
وَعَفَوْتَ لَهُ مَا تَصَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ، وَأَوْجِبْتَ لَهُ أَفْضَلَ مَا رَجَاكَ وَأَمَّلَهُ مِنْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي الْعُودَ فِي صِيَامِهِ
لِسُكِّ، وَعِبَادَتِكَ فِيهِ، وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ كَتَبْتَهُ فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ، الْمَبْرُورِ حُجُّهُمْ، الْمَغْفُورِ لَهُمْ ذُنُوبُهُمْ، الْمُتَقَبَّلِ
عَمَلُهُمْ، آمِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ لَا تَدْعُ لِي فِيهِ ذَنْبًا إِلَّا عَفَوْتَهُ، وَلَا حَاطِيَةً إِلَّا مَحَوْتَهَا، وَلَا عَثْرَةً إِلَّا أَقْلْتَهَا، وَلَا دَيْنًا إِلَّا
فَضَّيْتَهُ، وَلَا عَيْلَةً إِلَّا أَعْنَيْتَهَا، وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَّجْتَهُ، وَلَا فَاقَةً إِلَّا سَدَدْتَهَا، وَلَا عُرْيَانًا إِلَّا كَسَوْتَهُ، وَلَا مَرَضًا إِلَّا شَفَيْتَهُ، وَلَا دَاءً إِلَّا أَذْهَبْتَهُ،
وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا قَضَيْتَهَا عَلَيَّ أَفْضَلَ أَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا،
وَلَا تُدِلَّنَا بَعْدَ إِذْ أَعَزَّنَا، وَلَا تُضَعْ مَنَا بَعْدَ إِذْ رَفَعْتَنَا، وَلَا تُهِنَّا بَعْدَ إِذْ أَكْرَمْتَنَا، وَلَا تُفْقِرْنَا بَعْدَ إِذْ أَعْنَيْتَنَا، وَلَا تَمْنَعْنَا بَعْدَ إِذْ أَعْطَيْتَنَا، وَلَا
تَحْرِمْنَا بَعْدَ إِذْ رَزَقْتَنَا، وَلَا تُعَيِّرْ شَيْئًا مِنْ نِعْمِكَ عَلَيْنَا، وَاحْسَنِكَ

إِنَّا لَشَيْءٌ كَانَ مِنْ ذُنُوبِنَا، وَلَا لِمَا هُوَ كَائِنٌ مِنَّا، فَإِنَّ فِي كَرَمِكَ وَعَفْوِكَ وَفَضْلِكَ سِعَةً لِمَعْفِرِهِ ذُنُوبِنَا فَاعْفِرْ لَنَا وَتَجَاوَزْ عَنَّا، وَلَا تُعَاقِبْنَا عَلَيْهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ أَكْرَمَنِي فِي مَجْلِسِي هَذَا، كَرَامَةً لَا تُهَيِّنُنِي بَعْدَهَا أَبَدًا، وَأَعِزَّنِي عِزًّا لَا تُدِلُّنِي بَعْدَهُ أَبَدًا، وَعَافِنِي عَافِيَةً لَا تَبْتَلِينِي بَعْدَهَا أَبَدًا وَارْفَعْنِي رِفْعَةً لَا تَضَعُنِي بَعْدَهَا أَبَدًا، وَاصْرِفْ عَنِّي شَرَّ كُلِّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ، وَشَرَّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ، وَشَرَّ كُلِّ قَرِيبٍ أَوْ بَعِيدٍ، وَشَرَّ كُلِّ صَغِيرٍ أَوْ كَبِيرٍ، وَشَرَّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ اخِذْ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَكٍّ أَوْ رَيْبٍ، أَوْ جُحُودٍ، أَوْ قُنُوطٍ، أَوْ فَرَحٍ أَوْ مَرَحٍ، أَوْ بَطْرٍ، أَوْ يَدِّخٍ، أَوْ خِيَلَاءٍ، أَوْ رِيَاءٍ، أَوْ سِيَمَعَةٍ، أَوْ شِقَاقٍ أَوْ نِفَاقٍ، أَوْ كُفْرٍ، أَوْ فُسُوقٍ، أَوْ مَعْصِيَةٍ، أَوْ شَيْءٍ لَا تُحِبُّ عَلَيْهِ وَلِيَا لَكَ، فَاسْأَلْكَ (أَنْ تَصِيَلَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَ) أَنْ تَمُحُوهُ مِنْ قَلْبِي وَتُبَيِّدَنِي مَكَانَهُ اِيْمَانًا بِوَعْدِكَ، وَرِضَى بِقَضَائِكَ، وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ، وَوَجَلًّا مِنْكَ، وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا، وَرَغْبَةً فِي مَا عِنْدَكَ، وَثِقَةً بِكَ وَطَمَآنِينَةً إِلَيْكَ وَتَوْبَةً نَصُوحًا إِلَيْكَ، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ بَلَّغْتَنَاهُ، وَالْأَفَاخِرُ اجَالَنَا إِلَى قَابِلٍ حَتَّى تُبَلِّغَنَاهُ فِي يُسْرِ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَثِيرًا وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ

سپس بگو: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَلَّغَنَا شَهْرَ رَمَضَانَ، وَأَعَانَنَا عَلَى صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ حَتَّى انْقَضَتْ اخِرُ لَيْلِهِ مِنْهُ، وَلَمْ يَبْتَلِنَا فِيهِ بِأَرْكَابٍ مُحَرَّمٍ، وَلَا أَنْتَهَاكٍ حُرْمَةٍ، وَلَا بِأَكْلِ رِبَا، وَلَا بِعُقُوقِ لَوْلَادَيْنِ، وَلَا قَطْعِ رَحِمٍ، وَلَا بِشَيْءٍ مِنَ الْبَوَائِقِ وَالْكَبَائِرِ، وَأَنْوَاعِ الْبَلَايَا الَّتِي قَدْ بَلَّيْتُ بِهَا مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنِّي،

اللَّهُمَّ فَاحْكُ الْحَمِيدُ شُكْرًا عَلَى مَا عَافَيْتَنِي، وَحُسْنِ مَيَا ابْتَلَيْتَنِي، إِلَهِي أَتُنِي عَلَيْكَ أَحْسَنَ الثَّنَاءِ، لِأَنَّ بَلَاءَكَ عِنْدِي أَحْسَنُ الْبَلَاءِ، أَوْقَرْتَنِي نِعْمًا، وَأَوْقَرْتُ

نَفْسِي ذُنُوبًا، كَمْ مِنْ نِعْمَةٍ لَكَ يَا سَيِّدِي، اسْبَعْتَهَا عَلَيَّ لَمْ أُؤَدِّ شُكْرَهَا، وَكَمْ مِنْ خَطِيئَةٍ أَحْصَيْتَهَا عَلَيَّ اسْتَحْيِي مِنْ ذِكْرِهَا، وَأَخَافُ خِزْيَهَا، وَأَحْذَرُ مَعْرَتَهَا، إِنْ لَمْ تَعْفُ لِي عَنِّي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ إِلَهِي فَإِنِّي أَعْتَرِفُ لَكَ بِذُنُوبِي، وَأَذْكُرُ لَكَ حَاجَتِي، وَأَشْكُو إِلَيْكَ مَسْكَتِي، وَفَاقَتِي، وَقَسْوَةَ قَلْبِي، وَمَيْلَ نَفْسِي، فَإِنَّكَ قُلْتَ: «فَمَا اسْتَكَاثُوا لِلرَّبِّهِمْ وَمَا يَنْصُرُّعُونَ» (١)

وَهَا أَنَا ذَا قَدِ اسْتَجَزْتُ بِكَ، وَقَعِيدْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ مُسْتَكِينًا مُتَضَرِّعًا إِلَيْكَ، رَاجِيًا لِمَا أُرِيدُ مِنَ الثَّوَابِ، بِصِيَامِي وَصِيَالَتِي، وَقَدْ عَرَفْتَ حَاجَتِي وَمَسِيئَتِي إِلَى رَحْمَتِكَ، وَالثَّبَاتِ عَلَى هُدَاكَ، وَقَدْ هَرَبْتُ إِلَيْكَ هَرَبَ الْعَبْدِ السُّوءِ إِلَى الْمَوْلَى الْكَرِيمِ، يَا مَوْلَايَ وَتَقَرَّبْتُ إِلَيْكَ، فَاسْأَلُكَ بِوَحْدَانِيَّتِكَ لِمَا صَيَّلْتِ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَاةً كَثِيرَةً كَرِيمَةً، شَرِيفَةً، تُوجِبُ لِي بِهَا شَفَاعَتَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عِنْدَكَ، وَصَيَّلْتِ عَلَى مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ، وَأَنَا لُكَ بِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ لِمَا غَفَرْتَ لِي فِي هَذَا الْيَوْمِ مَغْفِرَةً لَا أَشْقَى بَعْدَهَا أَبَدًا، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَثِيرًا وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ

آن گاه بگو: اَللّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِنَا اِيَّاهُ، فَإِنْ جَعَلْتَهُ فَاجْعَلْنِي مَرْحُومًا وَلَا تَجْعَلْنِي مَحْرُومًا. (٢)

(٧) اَللّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ اخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِي لِشَهْرِ رَمَضَانَ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ يَطْلُعَ فَجْرُ هَذِهِ اللَّيْلَةِ، إِلَّا وَقَدْ غَفَرْتَ لِي. (٣)

١- سوره مؤمنون، آیه ٧٦.

٢- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ١، ص ٤٣٢ و ٤٣٦.

٣- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ١، ص ٤٣٢ و ٤٣٦.

٨) بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا يُدْرِكُ الْعُلَمَاءُ عِلْمَهُ، وَلَا يَسْتَحْفُ الْجُهَالُ حِلْمَهُ، وَلَا يُحْسِنُ الْخَلَائِقُ وَصِفَهُ، وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ مَا فِي الصُّدُورِ، خَلَقَ خَلْقَهُ مِنْ غَيْرِ أَصِيلٍ وَلَا مِثَالٍ، بِلَا تَعَبٍ وَلَا نَصَبٍ وَلَا تَغْلِيمٍ، وَرَفَعَ السَّمَاوَاتِ الْمَوْطُودَاتِ بِلَا أَصِيحَابٍ وَلَا أَعْوَانٍ، وَبَسَّطَ الْأَعْرَاضَ عَلَى الْهَوَاءِ بِغَيْرِ أَرْكَانٍ. عِلْمٌ بِلَا تَغْلِيمٍ، وَخَلَقَ بِلَا مِثَالٍ، عِلْمُهُ بِخَلْقِهِ قَبْلَ أَنْ يُكُونَهُمْ كَعِلْمِهِ بِهِمْ بَعْدَ تَكْوِينِهِ لَهُمْ، لَمْ يَخْلُقِ الْخَلْقَ لِتَشْدِيدِ سُلْطَانٍ، وَلَا لِخَوْفٍ مِنْ زَوَالٍ وَلَا نُقْصَانٍ، وَلَا لِاسْتِعَانِ بِخَلْقِهِ عَلَى ضِدِّ مُكَابِرِهِ، وَلَا نِدِّ مُشَاوِرِهِ، مَا لِسُلْطَانِهِ حَدٌّ، وَلَا لِإِمْلَاكِهِ نَفَادٌ، تَقَدَّسَ بِنُورِ قُدْسِهِ، دَنَا فَعَلًا، وَعَلَا فِدَانًا.

فَلَهُ الْحَمْدُ حَمْدًا يَنْتَهِي مِنْ سَمَائِهِ إِلَى مَا لَا نِهَائِيَةَ لَهُ فِي اعْتِلَانِهِ، حَسَنَ فِعَالِهِ، وَعَظَمَ جَلَالَهُ، وَأَوْضَحَ بُرْهَانَهُ.

فَلَهُ الْحَمْدُ زِنَةَ الْجِبَالِ ثِقَلًا، وَعَدَدَ الْمَاءِ وَالنَّارِ، وَعَدَدَ مَا يُرَى وَعَدَدَ مَا لَا يُرَى. الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَانَ إِذَا لَمْ تَكُنْ أَرْضٌ مَدْحِيَّةً، وَلَا سَمَاءٌ مَبْنِيَّةً، وَلَا جِبَالٌ مَرْسِيَّةً، وَلَا شَمْسٌ تَجْرِي، وَلَا قَمَرٌ يَسِيرِي، وَلَا لَيْلٌ يَدْجِي، وَلَا نَهَارٌ يَضْحِي، اِكْتَفَى بِحَمْدِهِ عَنِ حَمْدِ غَيْرِهِ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَفَرَّدَ بِالْحَمْدِ وَدَعَا بِهِ، فَهُوَ وَلِيُّ الْحَمْدِ وَمُنْشِئُهُ، وَخَالِقُهُ وَوَاهِبُهُ، مَلِكٌ فَقْهَرٌ، وَحَكَمٌ فَعِيدَلٌ، وَأَضَاءٌ فَاسْتِنَارٌ، هُوَ كَهْفُ الْحَمْدِ وَقَرَارُهُ، وَمَنْهُ مُبْتَدَأُهُ وَإِلَيْهِ مُنْتَهَاؤُهُ، اسْتَخْلَصَ الْحَمْدُ لِنَفْسِهِ، وَرَضِيَ بِهِ مِمَّنْ حَمَدَهُ.

فَهُوَ الْوَاحِدُ بِلَا نَسِيْبِهِ، الدَّائِمُ بِلَا مُدَّةٍ، الْمُتَفَرِّدُ بِالْقُوَّةِ، الْمُتَوَحِّدُ بِالْقُدْرَةِ، لَمْ يَزَلْ مُلْكُهُ عَظِيمًا وَمَنْهُ قَدِيمًا، وَقَوْلُهُ رَحِيمًا، وَأَسْمَاءُ مَاوِدَّةً ظَاهِرَةً، رَضِيَ مِنْ عِبَادِهِ بَعْدَ الصُّنْعِ أَنْ قَالُوا: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ مِثْلَ جَمِيعِ مَا خَلَقَ وَزَيَّنَتْهُ، وَأَضْعَافَ ذَلِكَ أَضْعَافًا لَا تُحْصَى،

عَلَى جَمِيعِ نِعْمِهِ، وَعَلَى مَا هَدَانَا وَآتَانَا وَقَوَّانَا، بِمَنَّةِ عَلَى صِيَامِ شَهْرِنَا هَذَا، وَمَنْ عَلَيْنَا بِقِيَامِ بَعْضِ لَيْلِهِ، وَآتَانَا مَا لَمْ نَسْتَأْهِلْهُ وَلَمْ نَسْتَوْجِبْهُ بِأَعْمَالِنَا، فَلَكَ الْحَمْدُ. اللَّهُمَّ رَبَّنَا فَأَنْتَ مَنْنْتَ عَلَيْنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا بِتَزْوِكَ لَدَاتِنَا، وَاجْتِنَابِ شَهْوَاتِنَا، وَذَلِكَ مِنْ مَنَّكَ عَلَيْنَا لَا مِنْ مَنَّا عَلَيْكَ، رَبَّنَا فَلَيْسَ أَعْظَمَ الْأَمْرَيْنِ عَلَيْنَا نُحُولُ أَجْسَامِنَا وَنَصْبُ أَبْدَانِنَا، وَلَكِنْ أَعْظَمُ الْأَمْرَيْنِ، وَأَجَلُ الْمَصَائِبِ عِنْدَنَا، أَنْ خَرَجْنَا مِنْ شَهْرِنَا هَذَا مُحْتَقِبِينَ الْخَيْبَةَ، مُحْرُومِينَ، قَدْ خَابَ طَمَعُنَا وَكَذِبَ ظَنُّنَا.

فِيَا مَنْ لَهُ صُمْنَا، وَوَعْدُهُ صَدَقْنَا، وَأَمْرُهُ أَتْبَعْنَا، وَإِلَيْهِ رَغِبْنَا، لَا تَجْعَلِ الْجُرْمَانَ حَظَّنَا، وَلَا الْخَيْبَةَ جَزَاءَنَا، فَإِنَّكَ إِنْ حَرَمْتَنَا، فَأَهْلُ ذَلِكَ نَحْنُ، لِسُوءِ صِيَانِعِنَا، وَكَثْرَةِ خَطَايَانَا، وَإِنْ تَعَفُّفْنَا عَنَّا رَبَّنَا وَتَقْضَى حَوَائِجِنَا، فَأَنْتَ أَهْلُ ذَلِكَ مَوْلَانَا. فَطَالَمَا بِالْعَفْوِ عِنْدَ الدُّنُوبِ اسْتَقْبَلْتَنَا، وَبِالرَّحْمَةِ لَدَى اسْتِجَابِ عُقُوبَتِكَ أَدْرَكْتَنَا، وَبِالتَّجَاوُزِ وَالسُّرْرِ عِنْدَ ارْتِكَابِ مَعَاصِيكَ كَافَيْتَنَا، وَبِالضَّعْفِ وَالْوَهْنِ، وَكَثْرَةِ الدُّنُوبِ وَالْعُودِ فِيهَا عَرَفْتَنَا وَبِالتَّجَاوُزِ، وَالْعَفْوِ عَرَفْنَاكَ.

رَبَّنَا فَمَنْ عَلَيْنَا بِعَفْوِكَ يَا كَرِيمٍ، فَقَدْ عَظُمَتْ مُصِيبَتُنَا وَكَثُرَ أَسْفُنَا عَلَى مُفَارَقَةِ شَهْرِ كَبْرٍ فِيهِ أَمَلْنَا، قَدْ خَفِيَ عَلَيْنَا عَلَى أَىِّ الْحَالَاتِ فَارَقْنَا؟ وَبِأَىِّ الزَّادِ مِنْهُ خَرَجْنَا؟ أَبِاخْتِقَابِ الْخَيْبَةِ لِسُوءِ صِيَانِعِنَا، أَمْ بِجَزِيلِ عَطَائِكَ بِمَنَّكَ مَوْلَانَا وَسَيِّدِنَا، فَعَلَى شَهْرِ صَوْمِنَا الْعَظِيمِ فِيهِ رَجَاوُنَا السَّلَامُ.

فَلَوْ عَقَلْنَا مُصِيبَتَنَا لِمُفَارَقَةِ شَهْرِ أَيْامِ صَوْمِنَا عَلَى ضَعْفِ اجْتِهَادِنَا فِيهِ، لَأَشْتَدَّ لِدَلِكِ حُزْنُنَا، وَعَظُمَ عَلَى مَا فَاتَنَا فِيهِ مِنَ الْاجْتِهَادِ تَلَهُفُنَا.

اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ عَوَظَنَا مِنْ شَهْرِ صَوْمِنَا مَغْفِرَتَكَ وَرَحْمَتَكَ، رَبَّنَا وَإِنْ كُنْتَ رَحِمْتَنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا فَذَلِكَ ظَنُّنَا وَأَمَلْنَا، وَتِلْكَ حَاجَتُنَا، فَازِدْ عَنَّا رِضَى، وَإِنْ

كُنَّا حُرْمًا ذِيكَ بِذُنُوبِنَا، فَمِنَ الْآنِ رَبَّنَا لَا تُفَرِّقْ جَمَاعَتَنَا حَتَّى تَشْهَدَ لَنَا بِعِتْقِنَا وَتُعْطِنَا فَوْقَ أَمْلِنَا، وَتَزِيدَنَا فَوْقَ طَلِبَتِنَا، وَتَجْعَلَ شَهْرَنَا هَذَا أَمَانًا لَنَا مِنْ عَذَابِكَ، وَعِصْمَةً لَنَا مَا أَبْقَيْتَنَا. وَإِنْ أَنْتَ بَلَّغْتَنَا شَهْرَ رَمَضَانَ أَيْضًا فَبَلِّغْنَا غَيْرَ عَائِدِينَ فِي شَيْءٍ مِّمَّا تَكْرَهُ، وَلَا مُخَالَفِينَ لِشَيْءٍ مِّمَّا تُحِبُّ، ثُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَاجْعَلْنَا أَسِيدَ أَهْلِهِ بِهِ. وَإِنْ أَنْتَ آجَلْنَا دُونَ ذَلِكَ، فَاجْعَلِ الْجَنَّةَ مُتَقَلِّبًا وَمَصِيرًا، وَاجْعَلِ شَهْرَنَا هَذَا أَمَانًا لَنَا مِنْ أَهْوَالِ مَا يَرُدُّ عَلَيْنَا، وَاجْعَلِ خُرُوجَنَا إِلَى مُصَيِّلَانَا وَمُجْتَمَعِنَا خُرُوجًا مِنْ جَمِيعِ ذُنُوبِنَا وَوُلُوجًا فِي سَابِغَاتِ رَحْمَتِكَ وَاجْعَلْنَا أَوْجَهَ مَنْ تَوَجَّهَ إِلَيْكَ، وَأَقْرَبَ مَنْ تَقَرَّبَ إِلَيْكَ، وَأَنْجِحَ مَنْ سَأَلَكَ فَأَعْطَيْتَهُ، وَدَعَاكَ فَأَجَبْتَهُ. وَأَقْلِبْنَا مِنْ مُصَلَّانَا، وَقَدْ غَفَرْتَ لَنَا مَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِنَا، وَعَصَمْتَنَا فِي بَقِيَّةِ أَعْمَارِنَا، وَأَسْعَفْتَنَا بِحَوَائِجِنَا، وَأَعْطَيْتَنَا جَمِيعَ خَيْرِ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى، ثُمَّ لَا تَعِدْنَا فِي ذَنْبٍ وَلَا مَعْصِيَةٍ أَبَدًا، وَلَا تُطْعِمْنَا رِزْقًا تَكْرَهُهُ أَبَدًا، وَاجْعَلْ لَنَا فِي الْحَلَالِ مَفْسِدًا وَمُتْسِدًا. اللَّهُمَّ وَنَبِيِّكَ الْمُجِيبِ الْمَكْرَمِ الرَّاسِخِ لَهُ فِي قُلُوبِ أُمَّتِهِ خَالِصَةَ الْمَحَبَّةِ لِصِفْوِ نَصِيحَتِهِ لَهُمْ، وَشِدَّةِ شَفَقَتِهِ عَلَيْهِمْ، وَلِتَلْبِغِهِ رِسَالَاتِكَ، وَصَبْرِهِ فِي ذَاتِكَ وَتَحْنِينِهِ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ مِنْ عِبَادِكَ.

فَاجْزِهِ اللَّهُمَّ عَنَّا أَفْضَلَ مَا جَزَيْتَ نَبِيًّا عَن أُمَّتِهِ، وَصَلِّ عَلَيْهِ عِدَدَ كَلِمَاتِكَ التَّامَاتِ، أَنْتَ وَمَلَائِكَتِكَ، وَارْفَعُهُ إِلَى أَعْلَى الدَّرَجِ، وَأَشْرَفِ الْعُرْفِ، حَيْثُ يَغْبِطُهُ الْأَعْيُورُونَ وَالْآخِرُونَ، وَنَضْرُ وُجُوهَنَا بِالنَّظَرِ إِلَيْهِ فِي جَنَّاتِكَ، وَأَقْرَبِ أَعْيُنِنَا، وَأَنْلِنَا مِنْ حَوْضِهِ رِيًّا لَا ظَمًا بَعْدَهُ وَلَا شَقَاءَ، وَبَلِّغْ رُوحَهُ مِنْكَ تَحِيَّةً وَسَلَامًا مِنَّا، مُسْتَشْهِدًا لَهُ بِالْبَلَاغِ وَالنَّصِيحَةِ.

اللَّهُمَّ وَصِلْ عَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ، وَبَلِّغْ أَرْوَاحَهُمْ مِنَ السَّلَامِ، وَشَهَادَتِنَا لَهُمْ بِالنَّصِيحَةِ وَالْبَلَاغِ، وَصِلْ عَلَى مَلَائِكَتِكَ أَجْمَعِينَ، وَاجْزِ نَبِيَّنَا عَنَّا

أَفْضَلَ الْجَزَاءِ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا وَلِمَنْ وَلَدْنَا مِنَ الْمَيُوءِ مَيِّنَ وَالْمُوءِ مَنَاتِ، الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ، وَأَدْخِلْ عَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ أَهْلَ الْأَيْمَانِ الرُّوحَ وَالرَّحْمَةَ، وَالضِّيَاءَ وَالْمَغْفِرَةَ. اللَّهُمَّ انصُرْ جُيُوشَ الْمُسْلِمِينَ، وَاسْتَنْقِذْ أَسَارَهُمْ، وَاجْعَلْ جَائِزَتَكَ لَهُمْ جَنَاتِ النَّعِيمِ.

اللَّهُمَّ اطْوِ لِحْيَا جِبْتِكَ الْحَرَامِ وَعَمِدَارِهِ الْبُعِيدِ، وَسَهْلِ لَهُمُ الْحُزْنَ، وَارْجِعْ لَهُمْ غَانِمِينَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ، مَغْفُورًا لَهُمْ كُلَّ ذَنْبٍ، وَمَنْ أَوْجَبَتْ عَلَيْهِ الْحَجَّ مِنْ أُمَّهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَيَسِّرْ لَهُ ذَلِكَ، وَأَقْضِ عَنْهُ فَرِيضَتَكَ، وَتَقَبَّلْهَا مِنْهُ، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ وَفَرِّجْ عَن مَكْرُوبِي أُمِّهِ أَحْمَدَ، وَمَنْ كَانَ مِنْهُمْ فِي عَمٍّ أَوْ هَمٍّ، أَوْ ضَنْكٍ أَوْ مَرَضٍ، فَفَرِّجْ عَنْهُ، وَأَعْظِمْ أَجْرَهُ. اللَّهُمَّ وَكَمَا سَأَلْتِكَ فَافْعَلْ ذَلِكَ بِنَا، وَبِجَمِيعِ الْمُوءِ مَيِّنَ وَالْمُوءِ مَنَاتِ، وَأَشْرِكْنَا فِي صَالِحِ دُعَائِهِمْ، وَأَشْرِكْهُمْ فِي صَالِحِ دُعَائِنَا.

اللَّهُمَّ اجْعَلْ بَعْضَنَا عَلَى بَعْضٍ بَرَكَهً، اللَّهُمَّ وَمَا سَأَلْنَاكَ أَوْ لَمْ نَسْأَلْكَ، مِنْ جَمِيعِ الْخَيْرِ كُلِّهِ فَأَعْطِنَاهُ، وَمَا نَعُوذُ بِكَ مِنْهُ، أَوْ لَمْ نَعُوذْ مِنْ جَمِيعِ الشَّرِّ كُلِّهِ، فَأَعِدْنَا مِنْهُ بِرَحْمَتِكَ، وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ. اللَّهُمَّ وَاجْمَعْ لَنَا خَيْرَ الْآخِرَةِ وَالدُّنْيَا وَأَعِدْنَا مِنْ شَرِّهِمَا، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (١)

(٩) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مُبْدِيَّ الْيَدَايَا وَيَا مُصَوِّرَ الْبَرَايَا، وَيَا خَالِقَ السَّمَاءِ، وَيَا إِلَهَ مَنْ بَقِيَ وَمَنْ مَضَى، وَيَا مَنْ رَفَعَ السَّمَاءَ وَسَوَّحَ الْأَرْضَ، وَبَيَّنَّنَكَ تَبَعْتُ أَرْوَاحَ أَهْلِ الْبَلَايَا بِقُدْرَتِكَ وَسُلْطَانِكَ عَلَى عِبَادِكَ وَإِمَائِكَ الْأَعْدِلَاءِ، وَبِأَنَّكَ تَبَعْتُ الْمَوْتَى، وَتَمِيْتُ الْأَحْيَاءَ وَتُحْيِي الْمَوْتَى، وَأَنْتَ رَبُّ الشُّعْرَى، وَمَنَاتِ

الثَّالِثَةُ الأُخْرَى. صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ، عَدَدَ الْحَصَى وَالثَّرَى، وَصَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ، صِيْلَةً تَكُونُ لَكَ رِضَى.

وَأَرْزُقْنِي بِمَنْزِلَتِهِ وَمَنْزِلَتِهِمْ فِي هَذَا الشَّهْرِ الْمُبَارَكِ النَّهْيِ وَالتَّقَى، وَالصَّبْرِ عَلَى الْبَلَاءِ، وَالْعَوْنِ عَلَى الْقَضَاءِ، وَاجْعَلْنِي مِنْ أَهْلِ الْعَافِيَةِ وَالْمُعَافَاةِ، وَهَبْ لِي يَقِينَ أَهْلِ التَّقَى، وَأَعْمَالَ أَهْلِ النَّهْيِ.

فَإِنَّكَ تَعْلَمُ يَا إِلَهِي ضَعْفِي عِنْدَ الْبَلَاءِ، فَاسْتَجِبْ لِي فِي شَهْرِكَ الَّذِي عَظَّمْتَ بَرَكَتَهُ الدُّعَاءَ. وَاجْعَلْنِي إِلَهِي فِي الدُّنْيَا وَالدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ مَعَ مَنْ أَتَوَلَّى وَأَتَوَالَى، وَلَا تُلْحِقْنِي بِمَنْ مَضَى مِنْ أَهْلِ الْجُحُودِ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا، وَاجْعَلْنِي مَعَ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ فِي كُلِّ عَافِيَةٍ وَبَلَاءٍ، وَكُلِّ شِدَّةٍ وَرَخَاءٍ، وَاحْشُرْنِي مَعَهُمْ يَوْمَ يُحْشَرُ النَّاسُ ضَحَى، وَاصْرِفْ عَنِّي بِمَنْزِلَتِهِ وَمَنْزِلَتِهِمْ عَذَابَ الْآخِرَةِ وَخِزْيِ الدُّنْيَا، وَفَقْرَهَا وَفَاقَتَهَا، وَالْبَلَاءِ يَا مَوْلَانَا، يَا وَلِيَّ نِعْمَتَاهُ، آمِينَ آمِينَ يَا رَبَّاهُ. (١)

(١٠) الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نِعْمِهِ الْمُتَظَاهِرَةِ، وَأَيَادِيهِ الْحَسَنَةِ الْجَمِيلَةِ، عَلَى مَا أَوْلَانَا وَخَصَّنَا بِكَرَامَتِهِ إِيَّانَا وَفَضْلِهِ، وَعَلَى مَا أَنْعَمَ بِهِ عَلَيْنَا، وَتَصَيَّرَ شَهْرَنَا الْمُبَارَكُ مَقْضِيًّا عَنَّا مَا افْتَرَضَ عَلَيْنَا مِنْ صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ. أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ الطَّيِّبِينَ، الَّذِينَ أَذْهَبَتْ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيراً، وَأَنْ تَتَقَبَّلَ مِنِّي، وَأَنْ تَرْزُقَنَا مَا تَوْعَدْتَنَا فِيهِ مِنَ الْإِجْرِ، وَتُعْطِينَا مَا أَمَلْنَا وَرَجَوْنَا فِيهِ مِنَ الثَّوَابِ، وَأَنْ تُرَكِّي أَعْمَالَنَا، وَتَتَقَبَّلَ إِحْسَانَنَا، فَإِنَّكَ وَلِيُّ النِّعْمَةِ كُلِّهَا، وَإِلَيْكَ الرَّغْبَةُ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ. (٢)

١- سيد ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ١، ص ٤٣٦ و ٤٤١.

٢- سيد ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ١، ص ٤٤١.

(۱۱) و در اقبال نیز و زاد المعاد این دعای وداع منقول است:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَحَبِّ مَا دُعِيتَ بِهِ، وَأَرْضَى مَا رَضِيتَ بِهِ عَنْ مُحَمَّدٍ وَعَنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ، وَلَا تَجْعَلَ آخِرَ وَدَاعِ شَهْرِي هَذَا، وَدَاعَ خُرُوجِي مِنَ الدُّنْيَا، وَلَا وَدَاعَ آخِرِ عِبَادَتِكَ، وَوَقْفِي فِيهِ لِلَيْلَةِ الْقَدْرِ، وَاجْعَلْهَا لِي خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، مَعَ تَضَاعُفِ الْأَجْرِ وَالْإِجَابَةِ، وَالْعَفْوِ عَنِ الذَّنْبِ بِرِضَى الرَّبِّ .

چند نکته:

۱ حمیری از پیشگاه مقدس حضرت بقیه الله ارواحنا فداه پرسش نمود:

ادعیه ی وداع ماه رمضان در چه وقتی خوانده شود؟ برخی از اصحاب ما آن را در شب آخر رمضان و برخی در پایان روز ماه رمضان به هنگام روعیت هلال شوال گفته اند.

در پاسخ آن در ضمن توفیق شریف آمد: اعمال ماه رمضان در شبهای رمضان و دعاها ی وداع در آخرین شب رمضان خوانده شود.

اگر کسی بترسد که ماه ناقص باشد، آن را در دو شب (شب بیست و نهم و شب سی ام) بخواند. (۱)

۲ امام سجاد علیه السلام می فرمود: خداوند هر شب از شبهای ماه رمضان به هنگام افطار تعداد هفتاد هزار نفر از اهل جهنم را از آتش جهنم آزاد می کند و در شب آخر رمضان به تعداد همه ی آنها آزاد می کند. (۲)

۳ امام زین العابدین علیه السلام در آخرین شب ماه رمضان غلامان خود را به دور خود جمع می کرد، لغزشهای آنها را بر می شمرد، سپس می فرمود: من از تقصیرات شما گذشتم و شما را در راه خدا آزاد کردم، شما نیز از خدا بخواهید که از من بگذرد و مرا از آتش جهنم آزاد نماید.

۱- طبرسی، الاحتجاج، ج ۲، ص ۴۸۳.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۴۴۵.

امام زین العابدین علیه السلام هیچ بنده ای را بیش از یک سال به خدمت نمی گماشت، و هر سال حداقل بیست برده می خرید، آنها را آموزش می داد، کاملاً با معارف عالیه و تعالیم والای اسلامی آشنا می کرد، شب آخر رمضان آنها را آزاد می کرد و روز عید فطر سرمایه ای به آنها می داد که هرگز به کسی محتاج نشوند و بتوانند زندگی خود را تأمین کنند.

۴ امام سجاد علیه السلام هر سال تعدادی از بردگان سیاه را می خرید، آنها را به عرفات می برد، در آن جا دستور می داد که راه حجاج را هموار کنند و به آنها خدمات رسانی انجام دهند، چون از عرفات باز می گشت، همه آنها را در راه خدا آزاد می کرد. (۱)

۵ روزه داران گرامی شایسته است که در آخرین لحظات بدرقه ماه مبارک رمضان، نه تنها ادعیه و مناجات حضرت فخرالساجدین، بلکه گذشت، اغماض، خدمت به خلق، اخلاق شایسته، عواطف انسانی، دستگیری از مستمندان، ایجاد اشتغال، گسترش فرهنگ اسلامی، آموزش علمی و عملی تعالیم حیات بخش اسلام را نیز از آن پیشوای سالکان والگوی زاهدان و اسوه عابدان بیاموزند.

۱- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۴۴۵-۴۴۶.

باب دوم: اعمال روزهای ماه مبارک رمضان

اشاره

* اعمال مشترک روزها

* اعمال مخصوص هر روز

روزهای ماه مبارک رمضان همانند شبهای آن بسیار با فضیلت است، برای روزهای این ماه پر فضیلت اعمال فراوانی از پیشوایان معصوم علیهم السلام روایت شده که شماری از آنها را در دو بخش به روزه داران گرامی تقدیم می کنیم:

۱ اعمال مشترک بین روزهای ماه رمضان.

۲ اعمال مخصوص هر روز از روزهای ماه.

اعمال مشترک بین روزهای ماه رمضان

اعمالی که در میان روزهای ماه رمضان مشترک است بسیار فراوان است، که شماری از آنها به قرار زیر است:

(۱) از کتاب زیادات مصباح المتهدج از حضرت باقر علیه السلام روایت کرده که: این تسبیح را در هر روز این ماه یک مرتبه بخوانند:

سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ كُلِّ عِلْمٍ يَعْلَمُهُ بِمِائَتِي أَلْفِ أَلْفِ ضِعْفٍ، وَبِكُلِّ عِلْمٍ حَمَلَهُ عَلَى الْعِلْمِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَدَدَ كُلِّ عِلْمٍ يَعْلَمُهُ مِائَتِي أَلْفِ أَلْفِ ضِعْفٍ، وَبِكُلِّ عِلْمٍ حَمَلَهُ عَلَى الْعِلْمِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَدَدَ كُلِّ عِلْمٍ يَعْلَمُهُ مِائَتِي أَلْفِ أَلْفِ ضِعْفٍ، وَبِكُلِّ عِلْمٍ حَمَلَهُ عَلَى الْعِلْمِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ. (۱)

تا اینکه نوشته شود بر او ثواب هر فرشته ای که در آسمان ها است وقتی که از قبر بیرون آید تمام آنها می آیند نزد او، و او را دلداری می دهند تا آنکه او را ببرند در جنّه الفردوس و ایمن است از حساب و فزع اکبر و ترسها.

(۲) و در بعضی از کتب معتبره منقول است که: در هر روز این ماه روزی سه مرتبه یا هفت مرتبه این تسبیحات را بخواند:

سُبْحَانَ الضَّارِّ النَّافِعِ، سُبْحَانَ الْقَاضِيِّ بِالْحَقِّ، سُبْحَانَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى، سُبْحَانَ تَعَالَى، سُبْحَانَ وَبِحَمْدِهِ.

و نیز منقول است که این استغفار را هر روز بعد از نماز ظهر و شام بخوانند:

أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ - الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ غَفَّارُ الذُّنُوبِ وَ أَتُوبُ إِلَيْهِ تَوْبَةَ عَبْدٍ ظَالِمٍ لَا يَمْلِكُ لِنَفْسِهِ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا.

موءلف گوید کہ این دو عمل را شیخ جلیل مرحوم ملا محمد باقر فشارکی رحمہ اللہ ہم در بعضی موءلفات خود نقل فرمودہ است.

(۳) خواندن این دعا:

اللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ، وَ هَذَا شَهْرُ الصَّيَامِ، وَ هَذَا شَهْرُ الْقِيَامِ، وَ هَذَا شَهْرُ الْإِنَابَةِ، وَ هَذَا شَهْرُ التَّوْبَةِ، وَ هَذَا شَهْرُ الْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ، وَ هَذَا شَهْرُ الْعِتْقِ مِنَ النَّارِ وَالْفَوْزِ بِالْجَنَّةِ، وَ هَذَا شَهْرٌ فِيهِ لَيْلَةُ الْقَدْرِ الَّتِي هِيَ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ. اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ اعْنِي عَلَيَّ صِيَامَهُ وَ قِيَامَهُ وَسَلِّمْهُ لِي وَ تَسَلِّمْهُ مِنِّي، وَ اعْنِي عَلَيَّ بِأَفْضَلِ عَوْنِكَ، وَ وَفِّقْنِي فِيهِ لِطَاعَتِكَ وَ طَاعَةِ رَسُولِكَ وَ أَوْلِيَاءِكَ صِيَامَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ، وَ فَرِّغْنِي فِيهِ لِعِبَادَتِكَ وَ دُعَاةِكَ، وَ تِلَاوَةِ كِتَابِكَ، وَ اعْظِمْ لِي فِيهِ الْبَرَكَهَ، وَ اخْرِزْ لِي فِيهِ التَّوْبَةَ، وَ أَحْسِنْ لِي فِيهِ الْعَافِيَةَ، وَ اصْرِحْ فِيهِ بِيَدَنِي، وَ أَوْسِعْ لِي فِيهِ رِزْقِي، وَ اكْفِنِي فِيهِ مَا أَهَمَّنِي، وَ اسْتَجِبْ فِيهِ دُعَائِي، وَ بَلِّغْنِي فِيهِ أَمَلِي وَ رَجَائِي.

اللَّهُمَّ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ أَذْهِبْ عَنِّي فِيهِ النُّعَاسَ وَ الْكَسَلَ وَ السَّامَةَ وَ الْفَشْرَةَ وَ الْقَسِيوَةَ وَ الْغَفْلَةَ وَ الْغِرَّةَ، اللَّهُمَّ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ جَنِّبْنِي فِيهِ الْعِلَلَ وَ الْأَسْقَامَ، وَ الْهُمُومَ وَ الْأَحْزَانَ، وَ الْأَعْرَاضَ وَ الْأَمْرَاضَ، وَ الْخَطَايَا وَ الذُّنُوبَ، وَ اصْرِفْ عَنِّي فِيهِ السُّوءَ وَ الْفَحْشَاءَ، وَ الْجَهْدَ وَ الْبَلَاءَ، وَ التَّعَبَ وَ الْعَنَاءَ، إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ.

اللَّهُمَّ صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ اعِزَّنِي فِيهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، وَ هَمِّهِ وَ كَلَمِهِ، وَ نَفْثِهِ وَ نَفْحِهِ، وَ وَسْوَئِهِ وَ تَثْبِيْطِهِ، وَ بَطْشِهِ وَ كَيْدِهِ، وَ مَكْرِهِ

وَحَبَائِلِهِ، وَخُدَعِهِ وَأَمَانِيَّتِهِ، وَغُرُورِهِ وَفِتْنَتِهِ، وَخَيْلِهِ وَرَجْلِهِ، وَأَعْوَانِهِ وَشَرَكَه، وَآتْبَاعِهِ وَآخْوَانِهِ، وَأَخْرَابِهِ وَأَشْيَاعِهِ، وَأَوْلِيَاءِهِ وَشُرَكَائِهِ، وَجَمِيعِ مَكَائِدِهِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي تَمَامَ حَيَاتِي فِيهِ وَتُلُوعَ الْأَمَلِ فِيهِ وَفِي قِيَامِهِ، وَأَسْئَلُكَ بِمَنْزِلَتِكَ عَنِّي صَبْرًا وَاحْتِسَابًا، وَإِيمَانًا وَيَقِينًا، ثُمَّ تَقَبَّلْ ذَلِكَ مِنِّي بِالْأَضْعَافِ الْكَثِيرَةِ وَالْأَجْرِ الْعَظِيمِ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْحَيَجَّ وَالْعُمْرَةَ، وَالْجِدَّةَ وَالْإِجْتِهَادَ، وَالْقُوَّةَ وَالنَّشَاطَ، وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ، وَالتَّوْفِيقَ وَالتَّقَرُّبَ، وَالتَّوَكُّلَ وَالتَّوَكُّلَ عَلَيْكَ، وَالثَّقَنَةَ بِكَ، وَالتَّوَكُّلَ عَنِ مَحَارِمِكَ مَعَ صَالِحِ الْقَوْلِ، وَمَقْبُولِ السَّعْيِ، وَمَرْفُوعِ الْعَمَلِ، وَمُسْتَجَابِ الدَّعْوَةِ، وَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ شَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ بَعْرَضٍ وَلَا مَرَضٍ، وَلَا هَمٍّ وَلَا عَمٍّ، وَلَا سِقَمٍ وَلَا عَقْلٍ وَلَا نَشِيَانٍ، بَلِّ بِالتَّعَاهُدِ وَالتَّحْفُظِ لَكَ وَفِيكَ، وَالرَّعَايَةِ لِحَقِّكَ وَالْوَفَاءِ بِعَهْدِكَ وَوَعْدِكَ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَقْسِمُ لِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا تَقْسِمُهُ لِعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ، وَأَعْطِنِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا تُعْطِي أَوْلِيَاءَكَ الْمُقْرَبِينَ مِنَ الرَّحْمَةِ وَالْمَغْفَرَةِ، وَالتَّحْنُنِ وَالْإِجَابَةِ، وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفَرَةَ الدَّائِمَةَ، وَالْعَافِيَةَ وَالْمُعَافَاةَ، وَالْعِتْقَ مِنَ النَّارِ، وَالفَوْزَ بِالْجَنَّةِ، وَخَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْ دُعَائِي فِيهِ إِلَيْكَ وَاصِلًا، وَرَحْمَتَكَ وَخَيْرَكَ إِلَيَّ فِيهِ نَازِلًا، وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا، وَسَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا، وَذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا، حَتَّى يَكُونَ نَصِيبِي فِيهِ الْأَكْبَرَ وَحَظِّي فِيهِ الْأَوْفَرَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِلْيَلَةِ الْقَدْرِ عَلَيَّ أَفْضَلَ حَالٍ تُحِبُّ أَنْ

يَكُونُ عَلَيْهَا أَحَدٌ مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَأَرْضَاهَا لَكَ، ثُمَّ اجْعَلْهَا لِي خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، وَارْزُقْنِي فِيهَا أَفْضَلَ مَا رَزَقْتَ أَحَدًا مِمَّنْ بَلَّغْتَهُ
إِيَّاهَا، وَآكْرَمْتَهُ بِهَا، وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ عَتَقَاتِكَ مِنْ جَهَنَّمَ، وَطَلْقَاتِكَ مِنَ النَّارِ، وَسُيُوعَدَاءِ خَلْقِكَ بِمَعْفَرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَارْزُقْنَا فِي شَهْرِنَا هَذَا الْجِدَّ وَالْإِجْتِهَادَ، وَالْقُوَّةَ وَالنَّشَاطَ، وَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى. اللَّهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ
وَلَيْالٍ عَشْرٍ، وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ، وَرَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ وَمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ، وَرَبَّ جِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ
الْمُقَرَّبِينَ، وَرَبَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ، وَرَبَّ مُوسَى وَعِيسَى وَجَمِيعِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ، وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ
صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ، وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ عَلَيْهِمْ، وَبِحَقِّكَ الْعَظِيمِ لِمَا صَلَّيْتَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ،
وَنَظَرْتَ إِلَيَّ نَظْرَةَ رَحِيمَةٍ تَرْضَى بِهَا عَنِّي، رَضَى لِي سَخَطَ عَلَيَّ بِغِيْدِهِ أَبَدًا، وَاعْطَيْتَنِي جَمِيعَ سُؤْلِي وَرَغْبَتِي وَأُمِّيَّتِي وَإِرَادَتِي،
وَصَرَفْتَ عَنِّي جَمِيعَ مَا أَكْرَهُ وَأَحْذَرُ وَأَخَافُ عَلَى نَفْسِي وَمَالِي وَأَخَافُ، وَعَنْ أَهْلِي وَمَالِي وَإِخْوَانِي وَذُرِّيَّتِي.

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ فَرَرْنَا مِنْ ذُنُوبِنَا، فَأَوِنَا تَائِبِينَ، وَتُبْ عَلَيْنَا مُسْتَغْفِرِينَ، وَاعْفُزْ لَنَا مُتَعَوِّذِينَ، وَأَعِزَّنَا مُسْتَجِيرِينَ، وَأَجِرْنَا مُسْتَسْلِمِينَ،
وَلَا تَخْذُلْنَا رَاهِبِينَ، وَامْنًا رَاغِبِينَ، وَشَفِّعْنَا سَائِلِينَ، وَاعْطِنَا إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ، قَرِيبٌ مُجِيبٌ، اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي، وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَحَقُّ
مَنْ سَأَلَ الْعَبْدُ رَبَّهُ، وَلَمْ يَسْأَلِ الْعِبَادُ مِثْلَكَ كَرَمًا وَجُودًا. يَا مَوْضِعَ شَكْوَى السَّائِلِينَ، وَيَا مُنْتَهَى حَاجَةِ الرَّاغِبِينَ، وَيَا غِيَاثَ
الْمُسْتَغِيثِينَ، وَيَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ، وَيَا مَلْجَأَ الْهَارِبِينَ، وَيَا صَرِيحَ الْمُسْتَضْرِحِينَ، وَيَا رَبَّ الْمُسْتَضْعَفِينَ، وَيَا كَاشِفَ كَرْبِ
الْمَكْرُوبِينَ، وَيَا

فَارِحَ هَمَّ الْمَهْمُومِينَ، وَيَا كَاشِفَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ.

يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاعْفُ لِي ذُنُوبِي وَعُيُوبِي وَإِسَاءَتِي وَظُلْمِي وَجُرْمِي وَاسْرِافِي عَلَى نَفْسِي، وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ، فَإِنَّهُ لَا يَمْلِكُهَا غَيْرُكَ، وَاعْفُ عَنِّي، وَاعْفُ لِي كُلَّمَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي، وَاعْصِمْنِي فِيهَا مِنْ بَقِيَّةِ مَنْ عُمِرِي، وَاسْتُرْ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَالْإِدَى وَالْوَالِدَى وَفَرَايَتِي وَأَهْلِي حُرَانَتِي وَمَنْ كَانَ مِنِّي بِسَبِيلِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، فَإِنَّ ذَلِكَ كُلَّهُ بِيَدِكَ، وَأَنْتَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ، فَلَا تُحَيِّنِي يَا سَيِّدِي، وَلَا تَرُدَّ دُعَائِي، وَلَا تَغْلُ يَدِي إِلَى نَحْرِي حَتَّى تَفْعَلَ ذَلِكَ بِي، وَتَسْتَجِيبَ لِي جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ، وَتَرِيدَنِي مِنْ فَضْلِكَ، فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَنَحْنُ إِلَيْكَ رَاغِبُونَ.

اللَّهُمَّ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ، أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، إِنْ كُنْتَ قَضَيْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَنْزُلَ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي السُّعْدَاءِ، وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ، وَأَخْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ، وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً، وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي، وَإِيمَانًا لَا يُشَوِّبُهُ شَكٌّ، وَرِضًى بِمَا قَسَمْتَ لِي، وَأَتْنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقَنَا عَذَابَ النَّارِ. وَإِنْ لَمْ تَكُنْ قَضَيْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ تَنْزُلَ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَخْرِنِي إِلَى ذِلَّتِكَ، وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَطَاعَتِكَ وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَصِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

يَا أَحَدُ يَا صَيِّمُدُ يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ اغْضَبِ الْيَوْمَ لِمُحَمَّدٍ وَلِأَبْرَارِ عَثْرَتِهِ، وَأَقْتُلْ أَعْدَاءَهُمْ بَدَدًا وَأَخْصِهِمْ عَدَدًا، وَلَا تَدْعَ عَلَيَّ ظَهْرَ الْأَرْضِ مِنْهُمْ أَحَدًا، وَلَا

تَغْفِرْ لَهُمْ أَيْدَاءَ، يَا حَسَنَ الصُّحْبَةِ، يَا خَلِيفَةَ النَّبِيِّينَ، أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، الْيَدَىءُ الْيَدَيْعُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ، وَالِدَائِمُ غَيْرُ
الْغَافِلِ، وَالْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، أَنْتَ كُلَّ يَوْمٍ فَيَشَأَنَّ، أَنْتَ خَلِيفَةُ مُحَمَّدٍ، وَنَاصِرُهُ مُحَمَّدٌ، وَمُفَضَّلُ مُحَمَّدٍ، أَسْأَلُكَ أَنْ تَنْصُرَ وَصِيَّ
مُحَمَّدٍ وَخَلِيفَةَ مُحَمَّدٍ، وَالْقَائِمَ بِالْقِسْطِ مِنْ أَوْصِيَاءِ مُحَمَّدٍ صَلَّى صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ، اِعْطِفْ عَلَيْهِمْ نَصْرَكَ.

يا لا-إله إلا-أنتَ بِحَقِّ لا-إله إلا-أنتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَاجْعَلْ عَاقِبَةَ أَمْرِي إِلَى
عُفْرَانِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَكَذَلِكَ نَسَبَتْ نَفْسِكَ يَا سَيِّدِي بِاللَّطِيفِ، بَلَى إِنَّكَ لَطِيفٌ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلِ
مُحَمَّدٍ وَالطُّفْلِ لِي، إِنَّكَ لَطِيفٌ لِمَا تَشَاءُ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلِهِ، وَارْزُقْنِي الْجِجَّ وَالْعُمْرَةَ فِي عَامِي هَذَا، وَتَطَوَّلْ عَلَيَّ بِجَمِيعِ
حَوَائِجِي لِلْآخِرَةِ وَالدُّنْيَا.

سپس سه مرتبه می گوئی: اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ - رَبِّي وَ اَتُوبُ اِلَيْهِ اِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ، اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ - رَبِّي وَ اَتُوبُ اِلَيْهِ اِنَّ رَبِّي رَحِيْمٌ وَدُوْدٌ،
اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ - رَبِّي وَ اَتُوبُ اِلَيْهِ اِنَّهُ كَانَ غَفّٰرًا.

اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِي اِنَّكَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، رَبِّ اِنِّي عَمِلْتُ سُوءًا وَظَلَمْتُ نَفْسِي، فَاعْفِرْ لِي اِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الدُّنُوْبَ اِلَّا اَنْتَ، اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ - الَّذِي
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ، الْحَلِيْمُ الْعَظِيْمُ، الْعَلِيْمُ الْكَرِيْمُ، الْغَافِرُ لِلذَّنْبِ الْعَظِيْمِ وَ اَتُوبُ اِلَيْهِ، اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ - اِنَّ اللّٰهَ - كَانَ غَفُوْرًا رَحِيْمًا.

سپس می گوید: اللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّ لِي عَلٰی مُحَمَّدٍ وَاِلِ مُحَمَّدٍ، وَاَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تُقْضٰی وَ تُقَدَّرُ مِنَ الْاَمْرِ الْعَظِيْمِ الْمَحْتُوْمِ فِي
لَيْلَةِ الْقَدْرِ، مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ، اَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ، الْمَبْرُوْرِ حُجُّهُمْ،

الْمَشْكُورِ سَيِّئِهِمْ، الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ، الْمُكْفَرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ، وَأَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضَى وَتُقَدَّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمْرِي، وَتُوسِّعَ رِزْقِي، وَتُؤَدِّيَ عَنِّي أَمَانَتِي وَدِينِي، آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجًا وَمَخْرَجًا، وَارْزُقْنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ، وَاحْرُسْنِي مِنْ حَيْثُ أَخْتَرِسُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَخْتَرِسُ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا. (١)

٤) سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِيءَ النَّسَمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا، سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، سُبْحَانَ اللَّهِ السَّمِيعِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعُ مِنْهُ، يَسْمَعُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرْضِينَ، وَيَسْمَعُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبُرِّ وَالْبَحْرِ، وَيَسْمَعُ الْأَنِينَ وَالشُّكُوى، وَيَسْمَعُ السَّرَّ وَالْخَفَى، وَيَسْمَعُ وَسَاوِسَ الصُّدُورِ، وَلَا يُصْمُّ سَمْعُهُ صَوْتًا.

لَا سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِيءَ النَّسَمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا، سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَصِيرِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَبْصِرُ مِنْهُ، يُبْصِرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرْضِينَ، وَيُبْصِرُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبُرِّ وَالْبَحْرِ، لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ، وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

وَلَا تَعْشَى بَصِيرَهُ الظُّلْمَةَ، وَلَا يُسَيِّرُ مِنْهُ بَشِيرًا، وَلَا يُوَارِي مِنْهُ جِدَارًا، وَلَا يَغِيبُ عَنْهُ بَرٌّ وَلَا بَحْرٌ، وَلَا يُكِنُّ مِنْهُ جَبَلٌ مَا فِي أَصِيلِهِ وَلَا قَلْبٌ مَا فِيهِ، وَلَا جَنْبٌ مَا فِي قَلْبِهِ، وَلَا يَسَيِّرُ مِنْهُ صَغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ، وَلَا يَسْتَخْفِي مِنْهُ صَغِيرٌ لِصَغَرِهِ، وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ. (١)

لَا سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِيءِ النَّسَمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا، سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُنْشِئُ السَّحَابَ الثَّقَالَ، وَيَسْبِجُ الرَّعِيدَ بِحَمِيدِهِ وَالْمَلَائِكَةَ مِنْ خِيفَتِهِ، وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ، فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَيُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرَى بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ، وَيَنْزِلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ بِكَلِمَاتِهِ، وَيُنْبِتُ النَّبَاتَ بِقُدْرَتِهِ، وَيُسْقِطُ الْوَرَقَ بِعِلْمِهِ

سُبْحَانَ الَّذِي لَا يَغْرُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ.

لَا سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِيءِ النَّسَمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا، سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي «يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ * عَالِمُ الْغَيْبِ

وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ * سِوَاءِ مَنْكُمْ مَنْ أَسَرَّ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ * لَهُ مُعَقَّبَاتٌ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ (١) سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى، وَيَعْلَمُ مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ، وَيُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ إِلَى آجَلٍ مُسَمًّى. (٢)

لَا سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا، سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سُبْحَانَ اللَّهِ «مَالِكِ الْمُلْكِ تُوتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ * تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ» (٣)

لَا سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا، سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي «عِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ» (٤)

١- سورة رعد، آيات ١١٨.

٢- صحيفه صادقيه، ص ٤٢٦ د ٥٢٧.

٣- سورة آل عمران، آيات ٢٦ و ٢٧.

٤- سورة انعام، آيه ٥٩.

لَا سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا، سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُحْصَى مَدْحَتُهُ الْقَائِلُونَ، وَلَا يَجْزَى بِالْإِثْمِ الشَّاكِرُونَ الْعَابِدُونَ، وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ، وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ كَمَا أَتَى عَلَى نَفْسِهِ «وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ» (١)

لَا سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا، سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَلَا يَشْعَلُهُ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا عَمَّا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَلَا يَشْعَلُهُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا، عَمَّا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَلَا يَشْعَلُهُ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ شَيْءٍ، وَلَا يَشْعَلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ، وَلَا حِفْظُ شَيْءٍ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ، وَلَا يُسَاوِيهِ شَيْءٌ، وَلَا يَعْدِلُهُ شَيْءٌ، لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ.

لَا سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ

كُلِّهَا، سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، سُبْحَانَ اللَّهِ «فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ، إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ * مَا يَفْتَحِ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ».(١)

لَا سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا، سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي «يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ».(٢)

(٥) إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا، لَبَّيْكَ يَا رَبِّ وَسِعَ عَدَيْكَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ.

اللَّهُمَّ ارْحَمِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ كَمَا رَحِمْتَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ سَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا سَلَّمْتَ عَلَى نُوحٍ فِي

١- سورة فاطر، آيات ١ و ٢.

٢- شيخ طوسي، مصباح المتهجد، ٦١٦، ٦٢٠.

الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ ائْتِنِ عَلِيَّ مُحَمَّدٍ وَآلَ مُحَمَّدٍ كَمَا مَنَنْتَ عَلَيَّ مُوسَى وَهَارُونَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا شَرَّفْتَنَا بِهِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا هَدَيْتَنَا بِهِ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَابْعَثْهُ مَقَاماً مَحْمُوداً يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَعْيُورُونَ وَالْآخِرُونَ.

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا طَلَعَتْ شَمْسُ أَوْ غَرَبَتْ، عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا طَرَفَتْ عَيْنٌ أَوْ بَرَقَتْ، عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا ذُكِرَ السَّلَامُ، عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ السَّلَامُ كُلَّمَا سَبَّحَ اللَّهُ مَلَكٌ أَوْ قَدَّسَهُ.

السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْأَعْيُورِينَ، السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْآخِرِينَ، السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ، وَرَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ، وَرَبَّ الْحِجْلِ وَالْحَرَامِ، أُنْبِغْ مُحَمَّدًا نَبِيَّكَ وَآلَهُ عَنَّا السَّلَامَ. اللَّهُمَّ أَعْظِمْ مُحَمَّدًا مِنَ الْبُهَاءِ وَالنُّضْرَةِ، وَالسُّرُورِ وَالْكَرَامَةِ، وَالْغَيْبَةِ وَالْوَسِيَلَةِ وَالْمَنْزِلَةِ، وَالْمَقَامِ وَالشَّرَفِ، وَالرَّفْعَةِ وَالشَّفَاعَةِ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَفْضَلَ مَا تُعْطِي أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، وَأَعْظِمْ مُحَمَّدًا وَآلَهُ فَوْقَ مَا تُعْطِي الْخَلَائِقَ مِنَ الْخَيْرِ أَضْعَافًا كَثِيرَةً لَا يُحْصِيهَا غَيْرُكَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَطْيَبَ وَأَطْهَرَ، وَأَزْكَى وَأَنْمَى، وَأَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ أَحَدٍ مِنَ الْأَعْيُورِينَ وَالْآخِرِينَ، وَعَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ عَلِيٍّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَوَالٍ مَنْ وَالَاهُ، وَعَادٍ مَنْ عَادَاهُ، وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَيَّ مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ، وَالْعَنَ مَنْ آذَى نَبِيَّكَ فِيهَا، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ إِمَامِي الْمُسْلِمِينَ، وَوَالٍ مَنْ وَالَاهُمَا، وَعَادٍ مَنْ عَادَاهُمَا، وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَيَّ مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِمَا.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ، وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ، وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ، وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ،

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ، وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ، وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ، وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ،

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ، وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ، وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ، وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ، وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ،

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ، وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ، وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ، وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ، وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ،

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ، وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَضَاعِفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ . اللَّهُمَّ

صَلِّ عَلَى الْخَلْفِ مِنْ بَعْدِهِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ، وَوَالِ مَنْ وَالَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَعَجَّلْ فَرَجَهُ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الطَّاهِرِ وَالْقَاسِمِ ابْنَيْ نَبِيِّكَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُقَيْيَةَ ابْنَةِ نَبِيِّكَ، وَالْعُنْ مِنْ آذَى نَبِيِّكَ فِيهَا، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أُمِّ كُلثُومِ

ابْنَةِ نَبِيِّكَ وَالْعُنْ مِنْ آذَى نَبِيِّكَ فِيهَا، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى ذُرِّيَةِ نَبِيِّكَ. اللَّهُمَّ اخْلُفْ نَبِيِّكَ فِي أَهْلِ بَيْتِهِ، اللَّهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ،

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ عَدَدِهِمْ وَمَدَدِهِمْ وَأَنْصَارِهِمْ عَلَى

الْحَقُّ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ. اللَّهُمَّ اطْلُبْ بِحَذَلِهِمْ (١) وَوَثْرِهِمْ (٢) وَدِمَائِهِمْ، وَكَفِّ عَنَّا وَعَنْهُمْ وَعَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ بِأَسِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَكُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا، إِنَّكَ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا.

وبگو به روایت اقبال: یا عُدَّتِي فِي كُرْبِي، يَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي، وَيَا وَلِيِّي فِي نِعْمَتِي، وَيَا غَايَتِي فِي رَغْبَتِي، أَنْتَ السَّائِرُ عَوْرَتِي، وَالْمُؤْمِنُ مِنْ رَوْعَتِي، وَالْمُقِيلُ عَثْرَتِي، فَاعْفِرْ لِي خَطِيئَتِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (٣)

و نیز بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ لَهُمْ لَا يُفَرِّجُهُ غَيْرُكَ، وَلِرَحْمَةٍ لَا تُنَالُ إِلَّا بِكَ، وَلِكَرْبٍ لَا يَكْشِفُهُ إِلَّا أَنْتَ، وَلِرَغْبَةٍ لَا تُبْلَغُ إِلَّا بِكَ، وَلِحَاجَةٍ لَا يَقْضِيهَا إِلَّا أَنْتَ. اللَّهُمَّ فَكَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ مَا أَذْنَتْ لِي بِهِ مِنْ مَسْأَلَتِكَ، وَرَحْمَتِي بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ سَيِّدِي الْأَجَابَةَ لِي فِيمَا دَعَوْتُكَ وَعَوَائِدُ الْإِفْضَالِ فِيمَا رَجَوْتُكَ، وَالنَّجَاهُ مِمَّا فَرَعْتُ إِلَيْكَ فِيهِ، فَإِنْ لَمْ أَكُنْ أَهْلًا أَنْ أُبْلَغَ رَحْمَتِكَ، فَإِنْ رَحْمَتِكَ أَهْلٌ أَنْ تَبْلُغَنِي وَتَسَعِنِي، وَإِنْ لَمْ أَكُنْ لِلْأَجَابَةِ أَهْلًا فَأَنْتَ أَهْلُ الْفَضْلِ، وَرَحْمَتِكَ وَسَعَتِ كُلِّ شَيْءٍ، فَلْتَسَعِنِي رَحْمَتِكَ.

يا إلهي يا كريم، أسألك بوجهك الكريم أن تصلي علي محمد وأهل بيته، وأن تفرج همي، وتكشف كربى وعمى، وتزحمى برحمتك، وتزقنى من فضلك الواسع، إنك سميع الدعاء (قريب مجيب). (٤)

٦) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلِّ فَضْلِكَ فَاضِلٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعْمِهِ وَكُلِّ رِزْقِكَ عَامًّا،

١- الذحل: الثار.

٢- الوتر: الجنايه.

٣- سيد ابن طاووس، اقبال، ج ١، ص ٢٠٨٢١٥.

٤- شيخ طوسى، مصباح المتهجد، ٦٢٠. سيد بن طاووس، اقبال، ج ١، ص ٢١٦.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَطَايَاكَ بِأَهْنِئَتِهَا وَكُلِّ عَطَايَاكَ هَيْئَتِهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَطَايَاكَ كُلِّهَا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِأَعَجَلِهِ وَكُلِّ خَيْرِكَ عَاجِلًا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ إِحْسَانِكَ بِأَحْسَنِهِ وَكُلِّ إِحْسَانِكَ حَسَنًا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِحْسَانِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ أَسْأَلُكَ فَأَجِبْنِي يَا اللَّهُ.

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُرْتَضَى، وَرَسُولِكَ الْمُضِيِّ، وَأَمِينِكَ وَنَجِيكَ دُونَ خَلْقِكَ، وَنَجِيكَ مِنْ عِبَادِكَ وَنَبِيِّكَ، وَمَنْ جَاءَ بِالصَّدَقِ مِنْ عِنْدِكَ، وَحَسْبِكَ الْمُفْضَلِ عَلَى رُسُلِكَ، وَخَيْرَتِكَ مِنَ الْعَالَمِينَ، الْبَشِيرِ النَّذِيرِ، السَّرَاحِ الْمُنِيرِ، وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْأَعْبَرِ الطَّاهِرِينَ. وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصَتْ لَهُمْ لِنَفْسِكَ وَحَجَبَتْهُمْ عَنْ خَلْقِكَ، وَعَلَى أَنْبِيَائِكَ الَّذِينَ يُنْمُونُ عَنْكَ بِالصَّدَقِ،

وَعَلَى رُسُلِكَ الَّذِينَ اخْتَصَصْتَهُمْ لَوْحِيكَ، وَفَضَلْتَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ بِرِسَالَتِكَ، وَعَلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ أَدْخَلْتَهُمْ فِي رَحْمَتِكَ، الْأَعْتَمَةِ الْمُهْتَدِينَ الرَّاشِدِينَ، وَأَوْلِيَائِكَ الْمُطَهَّرِينَ.

وَعَلَى جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَمَلَكَ الْمَوْتِ، وَرِضْوَانَ خَازِنِ الْجَنَانِ وَمَالِكِ خَازِنِ النَّارِ، وَرُوحِ الْقُدُسِ وَالرُّوحِ الْأَعْمِينَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ الْمُقَرَّبِينَ، وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِظِينَ عَلَيَّ، بِالصَّلَاةِ الَّتِي تُحِبُّ أَنْ يُصَلِّيَ بِهَا عَلَيْهِمْ أَهْلُ السَّمَاوَاتِ وَأَهْلُ الْأَرْضِينَ، صَلَاةً طَيِّبَةً كَثِيرَةً، زَاكِيَةً مُبَارَكَةً، نَامِيَةً ظَاهِرَةً بَاطِنَةً، شَرِيفَةً فَاضِلَةً تُبَيِّنُ بِهَا فَضْلَهُمْ عَلَى الْأَعْوَالِينَ وَالْآخِرِينَ. اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ، وَاجْزِهِ عَنَّا خَيْرَ مَا جَزَيْتَ نَبِيًّا عَنْ أُمَّتِهِ، اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَعَ كُلِّ زُلْفَةٍ زُلْفَةً، وَمَعَ كُلِّ وَسِيلَةٍ وَسِيلَةً، وَمَعَ كُلِّ فَضِيلَةٍ فَضِيلَةً، وَمَعَ كُلِّ شَرَفٍ شَرَفًا، اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا وَآلَهُ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَفْضَلَ مَا أُعْطِيَتْ أَحَدًا مِنَ الْأَعْوَالِينَ وَالْآخِرِينَ.

اللَّهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَدْنَى الْمُرْسَلِينَ مِنْكَ مَجْلِسًا، وَأَفْسَحَ حَقَّهُمْ فِي الْجَنَّةِ عِنْدَكَ مَنْزِلًا، وَأَقْرَبَهُمْ إِلَيْكَ وَسِيلَةً، وَاجْعَلْهُ أَوَّلَ شَافِعٍ وَأَوَّلَ مُشَفِّعٍ، وَأَوَّلَ قَائِلٍ وَأَنْجِيحٍ سَائِلٍ، وَابْعَثْهُ الْمَقَامَ الْمُحْمُودَ الَّذِي يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَعْوَالُونَ وَالْآخِرُونَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَسْمَعَ صَوْتِي وَتَجِيبَ دَعْوَتِي، وَتَجَاوَزَ عَنِّي خَطِيئَتِي، وَتَصَفِّحَ عَنِّي ظُلْمِي، وَتُنَجِّحَ طَلِبَتِي، وَتَقْضِيَ حَاجَتِي، وَتُنَجِّزَ لِي مَا وَعَدْتَنِي، وَتُقِيلَ عَثْرَتِي، وَتَقْبَلَ مِنِّي، وَتَغْفِرَ ذُنُوبِي، وَتَغْفُوَ عَنِّي جُرْمِي، وَتَقْبَلَ عَلَيَّ، وَلَا تُعْرِضْ عَنِّي، وَتَرْحَمْنِي وَلَا تُعَذِّبْنِي، وَتُعَافِينِي وَلَا تَبْتَلِنِي، وَتَرْزُقْنِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ مِنْ أَطْيَبِ رِزْقِكَ وَأَوْسَعِهِ، وَلَا تَحْرِمْنِي جَنَّتِكَ يَا رَبِّ، وَأَقْضِ عَنِّي دَيْنِي، وَضَعْ عَنِّي وَزْرِي، وَلَا تُحْمِلْنِي مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ يَا مَوْلَايَ، وَأَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صِلْ لِمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ، وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي، فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي سَهْ مَرْتَبَةً.

و بگوید: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ، مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةً، وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمًا، وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ، وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ، فَامْنُنْ عَلَيَّ بِهِ، إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ. (١)

(٧) اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي، فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي سَهْ مَرْتَبَةً، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِأَبْهَاءِ وَكُلِّ بَهَائِكَ بِهَيْئِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِبَهَائِكَ

كُلِّهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِأَجَلِهِ وَكُلُّ جَلَالِكَ جَلِيلٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ وَكُلُّ جَمَالِكَ جَمِيلٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلهِ.

سه مرتبه: اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي

بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا وَكُلُّ عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِأَنْوَرِهِ وَكُلُّ نُورِكَ تَبِيرٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا وَكُلُّ رَحْمَتِكَ وَسِعَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلهِ

سه مرتبه: اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي

پس بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلُّ كَمَالِكَ كَامِلٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَلِمَاتِكَ بِأَتْمَمِّهَا، وَكُلُّ كَلِمَاتِكَ تَامَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَلِمَاتِكَ كُلهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا وَكُلُّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلهِ سه مرتبه: اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي

پس بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلُّ عِزَّتِكَ عَزِيزَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيئَتِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلُّ مَشِيئَتِكَ مَاضِيَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيئَتِكَ كُلهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِي اسْتَطَلَّتْ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلُّ قُدْرَتِكَ مُسْتَطِيلَةٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلهِ

سه مرتبه: اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي

بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَذِهِ وَكُلُّ عِلْمِكَ نَافِذٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي

أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاهُ وَكُلِّ قَوْلِكَ رَضِيٌّ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَجْبَهَا إِلَيْكَ وَكُلِّ مَسَائِلِكَ إِلَيْكَ حَبِيْبِهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي

پس بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ وَكُلِّ شَرَفِكَ شَرِيفٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ وَكُلِّ مُلْكِكَ فَآخِرٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ

سه مرتبه بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي

پس بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَلَائِكَ بِأَعْلَاهُ وَكُلِّ عَلَائِكَ عَالٍ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَلَائِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنَّكَ بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ مَنَّكَ قَدِيمٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنَّكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ آيَاتِكَ بِأَعْجَبِهَا وَكُلِّ آيَاتِكَ عَجِيْبِهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِآيَاتِكَ كُلِّهَا

سه مرتبه بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي

پس بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلِّ فَضْلِكَ فَاضِلٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعَمِّهِ وَكُلِّ رِزْقِكَ عَامٌّ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَطَائِكَ بِأَهْنَيْهِ وَكُلِّ عَطَائِكَ هَنِيءٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَطَائِكَ كُلِّهِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِأَعْجَلِهِ وَكُلِّ خَيْرِكَ عَاجِلٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ إِحْسَانِكَ بِأَحْسَنِهِ وَكُلِّ إِحْسَانِكَ حَسَنٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِحْسَانِكَ كُلِّهِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ أَدْعُوكَ، فَأَجِبْنِي يَا اللَّهُ، نَعَمْ دَعْوَتِكَ يَا اللَّهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشُّنُونِ وَالْجَبْرُوتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَانِكَ وَجَبْرُوتِكَ كُلِّهَا.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي بِهِ حِينَ أَسْأَلُكَ بِهِ، فَأَجِبْنِي يَا اللَّهُ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ. پس حوائج بطلب و بگو:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ، وَالتَّصْدِيقِ بِرَسُولِكَ، وَالْوِلَايَةِ لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ، وَالْإِيْتِمَامِ بِالْأَنْبِيَاءِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ، وَالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِهِمْ، فَإِنِّي قَدْ رَضَيْتُ بِذَلِكَ يَا رَبِّ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانِكَ وَالْجَنَّةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَكُلِّ بَلِيَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عُقُوبَةٍ، وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ، وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ، وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ، وَمِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ، وَمِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ، وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ، نُزِلَتْ أَوْ تُنَزَّلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ، وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَفِي هَذَا الْيَوْمِ، وَفِي هَذَا الشَّهْرِ، وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَقِسِمِ لِي مِنْ كُلِّ سُرُورٍ، وَمِنْ كُلِّ بَهْجَةٍ، وَمِنْ كُلِّ اسْتِقَامَةٍ، وَمِنْ كُلِّ فَرَجٍ، وَمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ، وَمِنْ كُلِّ سِلَاقَةٍ، وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ، وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ، وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ، وَمِنْ كُلِّ حَسَنَةٍ، نُزِلَتْ أَوْ تُنَزَّلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ، وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَفِي هَذَا الْيَوْمِ، وَفِي هَذَا الشَّهْرِ، وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ.

اللَّهُمَّ إِنْ كَانَتْ ذُنُوبِي قَدْ أَخْلَقَتْ وَجْهِي عِنْدَكَ، وَحَالَتْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ، أَوْ غَيَّرَتْ حَالِي عِنْدَكَ، فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ الَّذِي لَمْ يُطْفَأْ، وَبِوَجْهِ

حَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ الْمُضِيِّ طَفِي، وَبَوَجْهِ وَلِيِّكَ عَلِيِّ الْمُرْتَضَى، وَبِحَقِّ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اسْتَجَبْتَهُمْ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي وَلِوَالِدَتِي وَمَا وَلَدَا، وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَمَا تَوَالَدُوا، ذُنُوبَنَا كُلَّهَا، صَغِيرَهَا وَكَبِيرَهَا، وَأَنْ تَخْتِمَ لَنَا بِالصَّالِحَاتِ، وَأَنْ تَقْضِيَ لَنَا الْحَاجَاتِ وَالْمُهَمَّاتِ، وَصَالِحِ الدُّعَاءِ وَالْمَسْأَلَةِ، فَاسْتَجِبْ لَنَا، بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، آمِينَ آمِينَ آمِينَ، مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ، وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

پس دستها را به جانب آسمان بلند کن و گردنت را میل ده به سوی دوش چپ و گریه کن و اگر نیاید خود را شبیه به آن دار پس بگو:

يا لا- إله إلا- أنت، أسألك بحق من حقه عليك عظيم، بلا- إله إلا- أنت، أسألك ببهاء لا إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت، أسألك بجلال لا إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت، أسألك بجمال لا إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت.

أسألك بنور لا- إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت، أسألك بكمال لا إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت، أسألك بجزه لا إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت، أسألك بعظم لا إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت.

أسألك بقول لا إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت، أسألك بشرف لا إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت، يا لا إله إلا أنت، أسألك بعلاء لا إله إلا- أنت يا لا- إله إلا- أنت، أسألك بلا إله إلا أنت يا لا إله إلا أنت. يا رباه يا رباه يا رباه أنقدر بگويد که یک نفس قطع شود پس بر همان حالت گردن کج بگويد أسألك يا سيدي پس بگويد يا الله يا رباه که يك نفس وفا کند پس بگويد: يا سيده يا مولاة يا غياثه يا

مَلَجْنَاهُ، يَا مُنْتَهَى غَايَةِ رَغْبَتَاهُ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، أَسْأَلُكَ فَلَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ، وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ مُسْتَجَابَةٍ دَعَاكَ بِهَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ أَوْ مَلِكٌ مُقَرَّبٌ، أَوْ عَبْدٌ مُؤَمَّرٌ مِنْ أُمَّتِ نَبِيِّكَ، وَأَسْتَجِبْتُ دَعْوَتَهُ مِنْهُ،

وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ، وَأَقْدَمُهُ بَيْنَ يَدَيَّ حَوَائِجِي. يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي أَتَوَجَّهُ بِكَ إِلَى رَبِّكَ وَرَبِّي، وَأَقْدَمُكَ بَيْنَ يَدَيَّ حَوَائِجِي، يَا رَبِّيَا يَا رَبِّيَا يَا رَبَّنَا، أَسْأَلُكَ بِكَ، فَلَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ، وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ حَبِيبِكَ، وَبِعِزَّتِهِ الْهَادِيَةِ، وَأَقْدَمُهُمْ بَيْنَ يَدَيَّ حَوَائِجِي.

وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِحَيَاتِكَ الَّتِي لَا تَمُوتُ، وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي لَا يُطْفَأُ، وَبِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ، وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنْ حَقُّهُ عَلَيْكَ عَظِيمٌ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ، وَبَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ، وَعَدَدَ كُلِّ شَيْءٍ، وَزِنَةَ كُلِّ شَيْءٍ، وَمِلْءَ كُلِّ شَيْءٍ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُضِيَّ طَفِي، وَرَسُولِكَ الْمُرْتَضَى، وَأَمِينِكَ الْمُضِيَّ طَفِي وَنَجِيَّكَ دُونَ خَلْقِكَ، وَحَبِيبِكَ وَخَيْرِ رَجُلٍ مِنْ خَلْقِكَ أَجْمَعِينَ، النَّذِيرِ الْبَشِيرِ السَّرَاحِ الْمُنِيرِ، وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمُطَهَّرِينَ الْأَخْيَارِ الْأَبْرَارِ، وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ، وَحَجَبْتَهُمْ عَنْ خَلْقِكَ، وَعَلَى أَنْبِيَائِكَ الَّذِينَ يُنْبِئُونَ بِالصِّدْقِ عَنْكَ.

وَعَلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ، الَّذِينَ أَدْخَلْتَهُمْ فِي رَحْمَتِكَ، الْأَعْيَمِ الْمُهْتَدِينَ الرَّاشِدِينَ الْمُطَهَّرِينَ، وَعَلَى جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَائِيلَ، وَمَلَكَ الْمَوْتِ وَرِضْوَانَ خَازِنِ الْجَنَّةِ، وَمَالِكِ خَازِنِ النَّارِ، وَالرُّوحِ الْقُدُسِ، وَحَمَلَةَ الْعَرْشِ وَمُنْكَرَ وَنَكِيرَ، وَعَلَى الْمَلَائِكَةِ الْحَافِظِينَ عَلَيَّ، بِالصَّلَاةِ الَّتِي تُحِبُّ أَنْ تُصَلِّيَ بِهَا عَلَيَّ، صَلَاةَ كَثِيرَةٍ طَيِّبَةٍ مُبَارَكَةٍ زَاكِيَةٍ نَامِيَةٍ، طَاهِرَةٍ شَرِيفَةٍ فَاضِلَةٍ، تُبَيِّنُ بِهَا

فَضَلَهُمْ عَلَى الْأَعْوَالِينَ وَالْآخِرِينَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَسْمَعَ صَوْتِي، وَتُجِيبَ دَعْوَتِي، وَتَغْفِرَ ذُنُوبِي، وَتُنَجِّحَ طَلِبَتِي، وَتَقْضِيَ حَاجَاتِي، وَتَقْبِلَ قِصَّتِي، وَتُنَجِّرَ لِي مَا وَعَدْتَنِي، وَتُقِيلَنِي عَثْرَتِي، وَتَتَجَاوَزَ عَنِّي خَطِيئَتِي، وَتَصِفَحَ عَنِّي ظُلْمِي، وَتَغْفُوَ عَنِّي جُرْمِي، وَتُقْبِلَ عَلَيَّ، وَلَا تَعْرِضْ عَنِّي، وَتَرْحَمْنِي وَلَا تُعَذِّبْنِي، وَتُعَافِنِي وَلَا تُتَبِّلْنِي، وَتَرْزُقْنِي مِنَ أَطْيَبِ الرِّزْقِ وَأَوْسَعِهِ، وَأَهْنَيْهِ وَأَمْرِيهِ، وَأَسْبَغِهِ وَأَكْثَرِهِ. وَلَا تَحْرِمْنِي يَا رَبُّ النَّظَرَ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ، وَالْفُوزَ بِالْجَنَّةِ، وَالْعِنَقَ مِنَ النَّارِ، وَأَقْضِ عَنِّي يَا رَبُّ دَيْنِي وَأَمَانَتِي، وَضَعْ عَنِّي وِزْرِي، وَلَا تُحْمِلْنِي مَا لَا طَاقَةَ لِي بِهِ، يَا مَوْلَايَ، وَأَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَهُمْ مِنْهُ، وَلَا تَفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي، فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي

پس بگو: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ قَلِيلًا مِنْ كَثِيرٍ، مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةً، وَغِنَاكَ عَنْهُ قَدِيمٌ، وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ، وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ، فَاثْمُنْ بِهِ عَلَيَّ، إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي الصَّالِحِينَ فَأَدْخِلْنَا، وَفِي عَالِيَيْنَ فَارْفَعْنَا، وَبِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنٍ سَلَسِبِيلٍ فَاسْقِنَا، وَمِنْ الْحُورِ الْعِينِ بِرَحْمَتِكَ فَزَوِّجْنَا، وَمِنْ الْوِلْدَانِ الْمُخَلَّدِينَ كَأَنَّهُمْ لَوْءُ لَوْءٍ مَكْنُونٍ فَأَخِذْنَا، وَمِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَلُحُومِ الطَّيْرِ فَأَطْعِمْنَا، وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْحَرِيرِ وَالْإِسْتَبْرَقِ فَأَلْبَسْنَا، وَلَيْلَةَ الْقَدْرِ وَحَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ، وَقَتْلًا فِي سَبِيلِكَ مَعَ وَلِيِّكَ فَوْقَ لَنَا، وَصَالِحِ الدُّعَاءِ وَالْمَسْأَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا. يَا خَالِقَنَا اسْمِعْ وَاسْتَجِبْ لَنَا، وَإِذَا جَمَعَتِ الْأَعْوَالِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَارْحَمْنَا، وَبِرَاءَةً مِنَ النَّارِ وَأَمَانًا مِنَ الْعَذَابِ فَكُتِّبْ لَنَا، وَفِي جَهَنَّمَ

فَلَا تَجْعَلْنَا، وَمَعَ الشَّيَاطِينِ فَلَا تُقَرِّنَا، وَفِي هَوَانِكَ وَعِذَابِكَ فَلَا تُقَلِّبْنَا، وَمِنَ الرِّقُومِ وَالضَّرِيحِ فَلَا تُطْعِمْنَا، وَفِي النَّارِ عَلَى وُجُوهِنَا فَلَا تَكْتُبْنَا، وَمِنَ ثِيَابِ النَّارِ وَسِرَابِيلِ الْقَطْرَانِ فَلَا تُلْبِسْنَا، وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ يَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَجَنَّا. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَلَمْ يُسْأَلْ مِثْلَكَ، وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ وَلَمْ يُرْغَبْ إِلَيَّ مِثْلَكَ، يَا رَبِّ أَنْتَ مَوْضِعُ مَسْأَلَةِ السَّائِلِينَ، وَمُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ، أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِأَفْضَلِ أَسْمَائِكَ كُلِّهَا وَأَنْجِحْهَا، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ، وَبِأَسْمِكَ الْمَحْزُونِ الْأَعَزِّ الْأَعْجَلِ الْأَعْظَمِ الَّذِي تُجِبُهُ وَتَهْوَاهُ، وَتَرْضَى عَمَّنْ دَعَاكَ بِهِ، وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَاءَهُ، وَحَقُّ عَلَيْكَ يَا رَبِّ أَنْ لَا تَحْرِمَ سَائِلَكَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، دَعَاكَ بِهِ عَبْدٌ هُوَ لَكَ، فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ، أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ، أَوْ عِنْدَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ، أَوْ فِي شَيْءٍ مِنْ سُئَلِكَ.

فَادْعُوكَ يَا رَبِّ دُعَاءَ مَنْ قَدِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ، وَعَظُمَ جُرْمُهُ، وَضَعُفَ كَدْحُهُ، وَأَشْرَفَتْ عَلَى الْهَلَكَةِ نَفْسُهُ، وَلَمْ يَثِقْ بِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِهِ، وَلَمْ يَجِدْ لِمَا هُوَ فِيهِ سَادًّا وَلَا لِدَنْبِهِ غَافِرًا وَلَا لِعَثْرَتِهِ مُقِيلًا - غَيْرَكَ، هَارِبًا إِلَيْكَ، مُتَعَوِّذًا بِكَ، مُتَعَبِّدًا لَكَ، غَيْرَ مُسْتَنْكِفٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ، وَلَا مُسْتَحْسِرٍ وَلَا مُتَجَبِّرٍ، وَلَا مُتَعَظِّمٍ، بَلْ بَائِسٍ فَقِيرٍ، خَائِفٍ مُسْتَجِيرٍ، أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ، يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ، يَا يَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، صَلَاةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً، مُبَارَكَةً نَامِيَةً، زَاكِيَةً شَرِيفَةً.

أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَنْ تَغْفِرَ لِي فِي شَهْرِي هَذَا، وَتَرْحَمَنِي، وَتُعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، وَتُعْطِنِي فِيهِ خَيْرَ مَا أَعْطَيْتَ بِهِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، وَخَيْرَ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ، وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صِيَمْتَهُ لَكَ مُنْذُ أَسْأَلْتُكَ أَرْضَاكَ، إِلَى يَوْمِي هَذَا، بَلْ اجْعَلْهُ عَلَيَّ أَتَمَّهُ نِعْمَةً وَأَعَمَّهُ عَافِيَةً، وَأَوْسَعَهُ رِزْقًا، وَأَجْزَلَهُ وَأَهْنَأَهُ. اللَّهُمَّ

إِنِّي أَعُوذُ بِكَ وَبِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ، وَمُلْكِكَ الْعَظِيمِ، أَنْ تَعْرَبَ الشَّمْسُ مِنْ يَوْمِي هَذَا، أَوْ يَنْقَضِيَ بَقِيَّةَ هَذَا الْيَوْمِ، أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ، أَوْ يَخْرُجَ هَذَا الشَّهْرُ، وَلَكَ قَبْلِي تَبَعُهُ أَوْ ذَنْبٌ، أَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ أَنْ تُقَايَسَ بِنِي بَهَا، أَوْ تُؤَاخَذَ بِنِي بَهَا، أَوْ تُوقَفَ بِنِي بِهَا مَوْقِفَ خِزْيٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، أَوْ تُعَذِّبَنِي يَوْمَ الْقَاكَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ لَهُمْ لَا يُفَرِّجُهُ غَيْرُكَ، وَلِرَحْمَةٍ لَا تُنَالُ إِلَّا بِكَ، وَلِكَرْبٍ لَا يَكْشِفُهُ إِلَّا أَنْتَ، وَلِرَغْبَةٍ لَا تُبَلِّغُ إِلَّا بِكَ، وَلِحَاجَةٍ لَا تُقْضَى دُونَكَ. اللَّهُمَّ فَكَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ مَا أَرَدْتَنِي بِهِ مِنْ مَسْأَلَتِكَ، وَرَحْمَتِنِي بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ، فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ الْأَشْيَاءَ تَجَابَهُ لِي فِيمَا دَعَوْتُكَ بِهِ، وَالنَّجَاهُ لِي فِيمَا فَرَعْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ. أَيَا مُلَيْنَ الْحَدِيدِ لِإِسَادُودَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، أَيْ كَاشِفَ الضَّرِّ وَالْكَرْبِ الْعِظَامِ عَنْ أَيُّوبَ، وَمُفَرِّجَ غَمِّ يَعْقُوبَ، وَمُنْفَسَ كَرْبِ يُوسُفَ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَفْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ، فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ. اللَّهُمَّ أَنْتَ نَفْتِي فِي كُلِّ كَرْبٍ، وَرَجَائِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ، وَأَنْتَ لِي فِي كُلِّ أَمْرٍ نَزَلَ بِي تَقَهُ وَعُدَّةً، كَمْ مِنْ كَرْبٍ يَضْمَعُ مِنْهُ الْفُؤَادُ، وَتَقَلُّ فِيهِ الْحِيلَةُ، وَيَخْذُلُ فِيهِ الصَّدِيقُ، وَيَشْمُتُ فِيهِ الْعَدُوُّ، أَنْزَلْتَهُ بِكَ وَشَكَوْتُهُ إِلَيْكَ، رَغْبَةً مِنِّي فِيهِ إِلَيْكَ عَمَّنْ سِوَاكَ، فَفَرَّجْتَهُ وَكَشَفْتَهُ وَكَفَيْتَهُ، فَأَنْتَ وَلِيُّ كُلِّ نِعْمَةٍ، وَصَاحِبُ كُلِّ حَسَنَةٍ، وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ، أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ مِنْ شَيْءٍ. اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي يَوْمِي هَذَا حَتَّى أَمْسِيَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَكَةِ يَوْمِي هَذَا، وَمَا نَزَلَ فِيهِ مِنْ عَافِيَةٍ وَمَغْفِرَةٍ وَرَحْمَةٍ وَرِضْوَانٍ، وَرِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ تَبْسِطُهُ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَتِي وَوَالِدِي وَأَهْلِي وَعِيَالِي وَأَهْلِي خُزَانَتِي، وَمَنْ أَحْبَبْتُ وَأَحْبَبْتَنِي، وَوَلَدْتُ وَوَلَدْتَنِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشُّكِّ وَالشَّرِكِ، وَالْحَسَدِ وَالْبَغْيِ، وَالْحَمِيَةِ

وَالْغَضَبِ. اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ، وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ،
وَكَفِّنِي الْمُهَمَّ مِنْ أَمْرِي بِمَا شِئْتُ، وَكَيْفَ شِئْتُ.

سپس بخوان سوره «حمد» و «آیه الکرسی» را و بگو:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَ لَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى، اللَّهُمَّ إِنَّ نَبِيَّكَ وَرَسُولَكَ وَحَبِيبَكَ
وَخَيْرَتَكَ مِنْ خَلْقِكَ، لَا يَرْضَى بِأَنْ تُعَذِّبَ أَحَدًا مِنْ أُمَّتِهِ، دَانَكَ بِمُؤَالَاتِهِ وَمُؤَالَاهِ الْأَعْتَمَةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ، وَإِنْ كَانَ مُدْبِنًا خَاطِئًا،
فِي نَارِ جَهَنَّمَ، فَأَجْرَنِي يَا رَبِّ مِنْ جَهَنَّمَ وَعَذَابِهَا، وَهَبْنِي لِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

يَا جَامِعًا بَيْنَ أَهْلِ الْجَنَّةِ عَلَى تَأْلُفٍ مِنَ الْقُلُوبِ وَشِدَّةِ الْمَحَبَّةِ، وَنَارِ الْعِلِّ مِنْ صُدُورِهِمْ، وَجَاعِلَهُمْ إِخْوَانًا عَلَى سِرِّرٍ مُتَقَابِلِينَ، يَا
جَامِعًا بَيْنَ أَهْلِ طَاعَتِهِ، وَبَيْنَ مَنْ خَلَقَهَا لَهُ، وَيَا مُفَرِّجَ حُزْنِ كُلِّ مَحْزُونٍ، وَيَا مَنْهَلَ كُلِّ غَرِيبٍ. يَا رَاحِمِي فِي غُرْبَتِي وَفِي كُلِّ
أَحْوَالِي بِحُسْنِ الْحِفْظِ وَالْكَلاَةِ لِي، يَا مُفَرِّجَ مَا بِي مِنَ الضِّيقِ وَالْخَوْفِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَحَبَّتِي
وَقَادَتِي وَسَادَتِي، وَهُدَاتِي وَمَوَالِيَّ.

يَا مُؤَلِّفًا بَيْنَ الْأَعْجَبِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَلَا تَفْجَعْنِي بِانْقِطَاعِ رُوءِيهِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَنِّي، وَلَا بِانْقِطَاعِ رُوءِيَّتِي
عَنْهُمْ، فَبِكُلِّ مَسْأَلَتِكَ يَا رَبِّ أَدْعُوكَ إِلَهِي، فَاسْتَجِبْ دُعَائِي إِيَّاكَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِانْقِطَاعِ حُجَّتِي وَوُجُوبِ حُجَّتِكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ خِزْيِ يَوْمِ الْمَحْشَرِ، وَمِنْ شَرِّ مَا بَقِيَ مِنَ
الدَّهْرِ، وَمِنْ شَرِّ الْأَعْدَاءِ، وَصَفِيرِ الْفَنَاءِ، وَعُضَالِ الدَّاءِ، وَخَيْبَةِ الرَّجَاءِ، وَزَوَالِ النُّعْمَةِ، وَفُجَاءَةِ النُّقْمَةِ،

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي قَلْبًا يَخْشَاكَ كَأَنَّهُ يَرَاكَ إِلَى يَوْمِ يَلْقَاكَ. (۱)

این را دعاء حج گویند که در شب اول و در هر روز از روزهای ماه رمضان خوانده می شود.

۹) اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ، وَافْتَرَضْتَ عَلَيَّ عِبَادَتَكَ فِيهِ الصِّيَامَ، وَارزُقْنِي حَيْجَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ، وَاغْفِرْ لِي تِلْكَ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. (۲)

سید علی باقی در اختیار مصباح گوید: هر کس این دعا را در همه ایام ماه رمضان بخواند، خداوند گناهان چهل سال او را بیامزد. (۳)

۱۰) يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ، يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ، أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ، الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ، وَهَذَا شَهْرٌ عَظُمَتْهُ وَكَرُمَتْهُ، وَشَرَّفَتْهُ وَفَضَّلَتْهُ عَلَى الشُّهُورِ، وَهُوَ الشُّهُرُ الَّذِي فَارَضْتَ صِيَامَهُ عَلَيَّ، وَهُوَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ، هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَجَعَلْتَ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ، وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، يَا ذَا الْمَنِّ وَلَا يُمَنُّ عَلَيْكَ، مَنْ عَلَيَّ بِفَكَاكِ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، فَيَمَنْ تَمَنَّ عَلَيَّ، وَأَدْخَلَنِي الْجَنَّةَ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۴)

۱۱) اللَّهُمَّ ادْخُلْ عَلَيَّ أَهْلَ الْقُبُورِ الشُّرُورِ، اللَّهُمَّ اغْنِ كُلَّ فَقِيرٍ

اللَّهُمَّ اشْبِعْ كُلَّ جَائِعٍ، اللَّهُمَّ اكْسُ كُلَّ عُرْيَانٍ، اللَّهُمَّ اقْضِ دَيْنَ كُلِّ مَدِينٍ

اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَنِّي كُلَّ مَكْرُوبٍ، اللَّهُمَّ رُدِّ كُلَّ غَرِيبٍ، اللَّهُمَّ فُكِّ كُلَّ أَسِيرٍ،

اللَّهُمَّ أَصْلِحْ كُلَّ فَاسِدٍ مِنْ أُمُورِ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ اشْفِ كُلَّ مَرِيضٍ

۱- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۲۱۸ ۲۲۸.

۲- مصباح الكفعمی، ص ۶۱۸.

۳- علامه مجلسی، بحار الأنوار، ج ۹۸، ص ۱۲۰.

۴- مصباح الكفعمی، ص ۶۳۰.

اللَّهُمَّ سُدِّ فَقْرُنَا بِعِغَاكَ، اللَّهُمَّ عَيِّرْ سُوءَ حَالِنَا بِحُسْنِ حَالِكَ

اللَّهُمَّ أَفْضِلْ عَنَّا الدِّينَ، وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (۱)

علامه مجلسی از دستخط شهید اول قدس سره نقل می کند که پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود:

هر کس بعد از نماز واجب در ماه رمضان این دعا را بخواند، من برای او تا روز قیامت استغفار می کنم. (۲)

اعمال مخصوص روزهای ماه رمضان

اشاره

علاوه بر اعمال مشترک روزهای رمضان و گذشته از اعمال مشترک روزهای هر ماه، برای هر روز از روزهای ماه رمضان اعمال خاصی رسیده، که در ضمن سی فصل بیان می کنیم:

(۱) اعمال مخصوص روز اول ماه رمضان

۱. دو رکعت نماز

گذشته از نماز اول ماه، که در اولین روز هر ماه قمری خوانده می شود، روز اول ماه رمضان دو رکعت نماز وارد شده، در رکعت اول بعد از حمد سوره «إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا» و در رکعت دوم هر سوره ای که بخواهد، خداوند تا ماه رمضان آینده از حوادث ناگوار محفوظ می دارد. (۳)

۲. دعاهای خاص

برای روز اول ماه رمضان دعاهای فراوانی رسیده که از آن جمله است:

(۱) اللَّهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ رَمَضَانَ، وَقَدْ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَأَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ

۱- مصباح الكفعمی، ص ۶۱۷.

۲- علامه مجلسی، بحار الأنوار، ج ۹۸، ص ۱۲۰.

۳- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۱۹۸.

اللَّهُمَّ اعِنَا عَلَى صِيَامِهِ، اللَّهُمَّ تَقَبَّلْهُ مِنَّا، وَسَيِّئْنَا فِيهِ، وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا فِي يُسِيرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، (يا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ). (١)

شيخ مفيد گوید: این دعا را به هنگام طلوع فجر نخستین روز ماه رمضان بخوان. (٢)

(٢) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَانَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ، وَبِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسَّعَتْ كُلَّ شَيْءٍ، وَبِعِزَّتِكَ الَّتِي قَهَرَتْ كُلَّ شَيْءٍ، وَبِعِظَمَتِكَ الَّتِي تَوَاضَعُ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ، وَبِقُوَّتِكَ الَّتِي خَضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ، وَبِجَبْرُوتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ كُلَّ شَيْءٍ، وَبِعِلْمِكَ الَّذِي أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ.

يا نُورُ يا قُدُّوسُ، يا أَوَّلَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ، ويا بَاقِيَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ

يا اللَّهُ يا رَحْمَانُ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النَّعَمَ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُنَزِلُ النَّقَمَ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَقَطِّعُ الرَّجَاءَ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُدِيلُ الْأَعْدَاءَ وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَرُدُّ الدُّعَاءَ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُنَزِلُ الْبَلَاءَ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَحْبِسُ غَيْثَ السَّمَاءِ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَكْشِفُ الْغَطَاءَ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُعَجِّلُ الْفَنَاءَ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُورِثُ النَّدَمَ، وَاعْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَهْتِكُ الْعِصَمَ، وَالْبِسْنَى دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ الَّتِي لَا تُرَامُ، وَعَافِنِي مِنْ شَرِّ مَا أَخَافُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ

اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ، وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، وَرَبَّ السَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَرَبَّ إِسْرَافِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَجِبْرَائِيلَ، وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَسَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ، أَسْأَلُكَ بِكَ

١- سيّد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ١٩٨.

٢- شيخ مفيد، المقنعه، ص ٣١٥.

وَبِمَا تَسْتَمِيتُ بِهِ، يَا عَظِيمُ أَنْتَ الَّذِي تَمُنُّ بِالْعَظِيمِ، وَتَدْفَعُ كُلَّ مَحْذُورٍ، وَتُعْطِي كُلَّ جَزِيلٍ وَتُضَاعِفُ مِنَ الْحَسَنَاتِ الْكَثِيرِ بِالْقَلِيلِ، وَتَفْعَلُ مَا تَشَاءُ.

يَا قَدِيرُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَالْبَسِيْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ سَيِّئِي هَذِهِ سِتْرَكَ، وَأَضِيْ وَجْهِي بُنُورِكَ، وَأَخِينِي بِمَحَبَّتِكَ، وَبَلِّغْنِي رِضْوَانِكَ وَشَرِيْفَ (كَرَائِمِكَ وَجَزِيلَ عَطَائِكَ) وَأَعْطِنِي مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ، وَمِنْ خَيْرِ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَالْبَسِيْنِي مَعَ ذَلِكَ عَافِيَتِكَ، يَا مَوْضِعَ كُلِّ شَكْوَى، وَيَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى، وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيَا دَافِعَ مَا تَشَاءُ مِنْ بَلِيَّةٍ، يَا كَرِيْمَ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ، تَوَفَّنِي عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَفَطَّرْتَهُ، وَعَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، وَعَلَى خَيْرِ الْوَفَاءِ فَتَوَفَّنِي مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ، وَمُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ، اللَّهُمَّ وَأَمْنَعْنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ فِعْلٍ أَوْ قَوْلٍ يُبَاعِدُنِي مِنْكَ، وَأَجْلِبْنِي إِلَى كُلِّ عَمَلٍ أَوْ فِعْلٍ أَوْ قَوْلٍ يُقَرِّبُنِي مِنْكَ، فِي هَذِهِ السَّنَةِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَأَمْنَعْنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ أَوْ فِعْلٍ أَوْ قَوْلٍ يَكُونُ مِنِّي أَخَافُ سُوءَ عَاقِبَتِهِ، وَأَخَافُ مَقْتِكَ إِيَّايَ عَلَيْهِ، حِذَارًا أَنْ تَصْرِفَ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ عَنِّي فَاسْتَوْجِبْ بِهِ نَقْصًا مِنْ حَظِّي لِي عِنْدَكَ يَا رَوْوْفُ يَا رَحِيمُ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ هَذِهِ السَّنَةِ فِي حِفْظِكَ وَجِوَارِكَ وَكَنْفِكَ وَجَلَلْنِي عَافِيَتِكَ، وَهَبْ لِي كَرَامَتِكَ، عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي تَابِعًا لِصَالِحِي مَنْ مَضَى مِنْ أَوْلِيَائِكَ وَالْحَقْنِي بِهِمْ، وَاجْعَلْنِي مُسْلِمًا لِمَنْ قَالَ بِالصِّدْقِ عَلَيْكَ مِنْهُمْ

وَأَعُوذُ بِكَ يَا إِلَهِي أَنْ تُحِيْطَ بِي خَطِيئَتِي وَظُلْمِي وَاسْرِافِي عَلَى نَفْسِي وَاتِّبَاعِي لِهَوَايَ وَاسْتِغَالِي بِشَهْوَاتِي، فَيَحُولَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ، فَأَكُونَ مُنْسِيًّا عِنْدَكَ، مُتَعَرِّضًا لِسَخَطِكَ وَنِقْمَتِكَ

اللَّهُمَّ وَفَّقْنِي لِكُلِّ عَمَلٍ صَالِحٍ تَرْضَى بِهِ عَنِّي، وَقَرَّبْنِي إِلَيْكَ زُلْفَى

اللَّهُمَّ كَمَا كَفَيْتَ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صِلَ لِمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَالِهِ هَيُولَ عِدُوَّهُ وَفَرَّجْتَ هَمَّهُ، وَكَشَفْتَ كَرْبَهُ، وَصَيَّدْتَهُ وَعِيدَكَ، وَأَنْجَزْتَ لَهُ عَهْدَكَ

اللَّهُمَّ فَبِذَلِكَ فَكُنْفِي هَوْلَ هَذِهِ السَّنَةِ وَافَاتِهَا، وَأَسِدِقَامَهَا وَفِتْنَهَا وَشُرُورَهَا وَأَخْرَانَهَا وَضَيْقَ الْمَعَاشِ فِيهَا، وَبَلِّغْنِي بِرَحْمَتِكَ كَمَالَ الْعَافِيَةِ، بِتَمَامِ دَوَامِ النُّعْمَةِ عِنْدِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي

أَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنِ أَسَاءَ وَظَلَمَ وَاسْتَبْتَكَ وَاعْتَرَفَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا مَضَى مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي حَصَرَ رَتْهَا حَفَظْتُكَ، وَأَخَصَّيْتُهَا كِرَامًا مَلَائِكَتِكَ عَلَيَّ، وَأَنْ تَعَصِيَّ مَنِي اللَّهُمَّ مِنَ الذُّنُوبِ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ، وَإِنِّي كُلَّمَا سَأَلْتُكَ وَرَغَبْتُ فِيهِ إِلَيْكَ، فَإِنَّكَ أَمَرْتَنِي بِالِدُّعَاءِ، وَتَكَفَّلْتَ بِالْإِجَابَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (١)

٣) الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِحَمْدِهِ وَجَعَلَنَا مِنْ أَهْلِهِ، لِنَكُونَ لِأَحْسَانِهِمْ الشَّاكِرِينَ، وَلِيَجْزِيَنَا عَلَى ذَلِكَ جِزَاءَ الْمُحْسِنِينَ.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي حَبَانَا بِدِينِهِ، وَاخْتَصَّنَا بِمِلَّتِهِ، وَسَيَّبَنَا فِي سُبُلِ إِحْسَانِهِ، لِنَسْلُكَهَا بِمَنِّهِ إِلَى رِضْوَانِهِ، حَمْدًا يَتَقَبَّلُهُ مِنَّا، وَيَرْضَى بِهِ عَنَّا. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ مِنْ تِلْكَ السُّبُلِ شَهْرَهُ، شَهْرَ رَمَضَانَ، شَهْرَ الصِّيَامِ، وَشَهْرَ الْإِسْلَامِ، وَشَهْرَ الطُّهُورِ، وَشَهْرَ التَّمْحِيصِ وَشَهْرَ الْقِيَامِ، «الَّذِي أَنْزَلَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ». فَأَبَانَ فَضِيلَتَهُ عَلَى سَائِرِ الشُّهُورِ، بِمَا جَعَلَ لَهُ مِنَ الْحُرْمَاتِ الْمُؤَفَّرَةِ وَالْفَضَائِلِ الْمُشْهُورَةِ، فَحَرَّمَ فِيهِ مَا أَحَلَّ فِي غَيْرِهِ إِعْظَامًا، وَحَجَرَ فِيهِ الْمَطَاعِمَ وَالْمَشَارِبَ إِكْرَامًا، وَجَعَلَ لَهُ وَقْتًا بَيْنًا، لَا يُجِزُّ جَلًّا

وَعَزَّ أَنْ يُقَدَّمَ قَبْلَهُ، وَلَا يَقْبَلَ أَنْ يُؤَخَّرَ عَنْهُ.

ثُمَّ فَضَّلَ لَيْلَهُ وَاحِدَةً مِنْ لَيَالِيهِ عَلَى لَيَالِي أَلْفِ شَهْرٍ، وَسَمَّاها لَيْلَةَ الْقَدْرِ، «تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ سَلَامٌ»
دَائِمَ الْبَرَكَهِ إِلَى طُلُوعِ الْفَجْرِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ بِمَا أَحْكَمَ مِنْ قَضَائِهِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَالْهَمْنَا مَعْرِفَةَ فَضْلِهِ، وَاجْلَالَ حُرْمَتِهِ، وَالتَّحْفُظَ مِمَّا حَظَرْتَ فِيهِ، وَاعْنَا عَلَى صِيَامِهِ بِكُفِّ الْجَوَارِحِ عَنْ
مَعَاصِيكَ، وَاسْتِعْمَالِهَا فِيهِ بِمَا يُرْضِيكَ، حَتَّى لَا نُضِغِي بِأَسْئِمَاعِنَا إِلَى لَعْوٍ، وَلَا نُسْرِعَ بِإِبْصَارِنَا إِلَى لَهْوٍ، وَحَتَّى لَا نَبْسُطَ أَيْدِينَا إِلَى
مَحْظُورٍ، وَلَا نَخْطُوَ بِأَقْدَامِنَا إِلَى مَحْجُورٍ، وَحَتَّى لَا نَعْبِي بُطُونَنَا إِلَّا مَا أَحَلَّكَ، وَلَا تَنْطِقَ أَلْسِنَتُنَا إِلَّا بِمَا مَثَّلْتَ، وَلَا نَتَكَلَّفَ إِلَّا مَا يُدْنِي
مِنْ ثَوَابِكَ، وَلَا تَتَعَاطَى إِلَّا الَّذِي يَقَى مِنْ عِقَابِكَ، ثُمَّ خَلِّصْ ذَلِكَ كُلَّهُ مِنْ رِيَاءِ الْمُرَائِينَ، وَسِيْمَعِهِ الْمُسْمِعِينَ، لِأَنْشُرِكَ فِيهِ أَحَدًا
دُونَكَ، وَلَا نَبْتَغِي بِهِ مُرَادًا سِوَاكَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَفَقْنَا فِيهِ عَلَى مَوَاقِيتِ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ بِخِدُودِهَا الَّتِي خَدَّدْتَ، وَفُرُوضِهَا الَّتِي فَرَضْتَ، وَوِظَائِفِهَا
الَّتِي وَظَّفْتَ، وَأَوْقَاتِهَا الَّتِي وَقَّتَ، وَأَنْزَلْنَا فِيهَا مَنَزِلَهُ الْمُصَيَّبِينَ لِمَنَازِلِهَا، الْحَافِظِينَ لِأَرْكَانِهَا، الْمُؤَدِّينَ لَهَا فِي أَوْقَاتِهَا عَلَى مَا سَيَّئَتْهُ
عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي رُكُوعِهَا وَسُجُودِهَا، وَجَمِيعِ فَوَاضِلِهَا عَلَى آتَمِّ الطُّهُورِ وَأَسْبَغِهِ، وَأَيِّنِ الْخُشُوعَ وَأَبْلِغِهِ.

وَوَقَّفْنَا فِيهِ لِإِنْ نَصَلَّ أَرْحَامَنَا بِالْبِرِّ وَالصَّلَةِ، وَأَنْ نَتَعَاهِدَ جِيرَانَنَا بِالْإِفْضَالِ وَالْعَطِيَّةِ، وَأَنْ نُخَلِّصَ أَمْوَالَنَا مِنَ التَّبِعَاتِ، وَأَنْ نُطَهِّرَهَا
بِإِخْرَاجِ الزَّكَاةِ، وَأَنْ نُرَاجِعَ مَنْ هَاجَرْنَا، وَأَنْ نُنْصِفَ مَنْ ظَلَمْنَا، وَأَنْ نُسَالِمَ مَنْ عَادَانَا، حَاشَا مَنْ

عُودِي فِيكَ وَ لَكَ، فَإِنَّهُ الْعَدُوُّ الَّذِي لَا تُؤَالِيهِ، وَ الْحِزْبُ الَّذِي لَا تُصَافِيهِ.

وَ أَنْ نَتَقَرَّبَ إِلَيْكَ فِيهِ مِنَ الْأَعْمَالِ الرَّائِكِيهِ بِمَا تُطَهِّرُنَا بِهِ مِنَ الذُّنُوبِ، وَ نَعَصَّةٍ مِمَّا نَسِيْتَأْنِفُ مِنَ الْعُيُوبِ، حَتَّى لَا يُورِدَ عَلَيْكَ أَحَدٌ مِنْ مَلَائِكَتِكَ إِلَّا دُونَ مَا نُورِدُ مِنْ أَبْوَابِ الطَّاعَةِ لَكَ، وَ أَنْوَاعِ الْقُرْبَةِ إِلَيْكَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الشَّهْرِ، وَ بِحَقِّ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ مِنْ ابْتِدَائِهِ إِلَى وَقْتِ فَنَائِهِ مِنْ مَلِكٍ قَرَّبْتَهُ، أَوْ نَبِيٍّ أَرْسَلْتَهُ، أَوْ عَبْدٍ صَالِحٍ اخْتَصَصْتَهُ، أَنْ تُصَيِّمِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ أَهْلُنَا فِيهِ لِمَا وَعَدْتِ أَوْلِيَاءَكَ مِنْ كَرَامَتِكَ، وَ أَوْجِبْ لَنَا فِيهِ مَا أَوْجِبْتَ لِأَهْلِ الْمُبَالِغَةِ فِي طَاعَتِكَ، وَ اجْعَلْنَا فِي نَظْمٍ مِنْ اسْتِحْقَاقِ الرَّفِيعِ الْأَعْلَى بِرَحْمَتِكَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَ جَنِّبْنَا الْإِلْحَادَ فِي تَوْحِيدِكَ، وَ التَّقْصِيرَ فِي تَمَجِيدِكَ، وَ الشَّكَّ فِي دِينِكَ، وَ الْعَمَى عَنِ سَبِيلِكَ، وَ الْإِعْفَالَ لِحُرْمَتِكَ، وَ الْإِنْخِدَاعَ لِعَدُوِّكَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ إِذَا كَانَ لَكَ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ لَيَالِي شَهْرِنَا هَذَا رِقَابٌ يُعْتَقُهَا عَفْوُكَ، أَوْ يَهَبُهَا صَفْحُكَ، فَاجْعَلْ رِقَابَنَا مِنْ تِلْكَ الرِّقَابِ، وَ اجْعَلْنَا لِشَهْرِنَا مِنْ خَيْرِ أَهْلِ وَأَصْحَابِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ امْحَقْ ذُنُوبَنَا مَعَ امْحَاقِ هَلَالِهِ، وَ اسْلُخْ عَنَّا تَبَعَاتِنَا مَعَ انْسِلَاحِ أَيَّامِهِ، حَتَّى يَنْقَضِيَ عَنَّا وَقَدْ صَفَيْتَنَا فِيهِ مِنَ الْخَطِيئَاتِ، وَ أَخْلَصْتَنَا فِيهِ مِنَ السَّيِّئَاتِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَ إِنْ مَلْنَا فِيهِ فَعَدَلْنَا، وَ إِنْ زُغْنَا فِيهِ فَفَوَّمْنَا، وَ إِنْ اشْتَمَلَ عَلَيْنَا عَدُوُّكَ الشَّيْطَانُ فَاسْتَنْفِذْنَا مِنْهُ. اللَّهُمَّ اشْحَنْهُ بِعِبَادَتِنَا إِيَّاكَ، وَ زَيِّنْ أَوْقَاتَهُ بِطَاعَتِنَا لَكَ، وَ أَعِنَّا فِي نَهَارِهِ عَلَى صِيَامِهِ، وَ فِي لَيْلِهِ عَلَى الصَّلَاةِ

وَالْتَضَرُّعِ إِلَيْكَ، وَالْخُشُوعِ لَكَ، وَالذَّلَّةِ بَيْنَ يَدَيْكَ، حَتَّى لَا يَشْهَدَ نَهَارُهُ عَلَيْنَا بِعَفْلِهِ، وَلَا لَيْلُهُ بِتَفْرِيطِ.

اللَّهُمَّ وَاجْعَلْنَا فِي سَائِرِ الشُّهُورِ وَالْأَيَّامِ كَذَلِكَ مَا عَمَّرْتَنَا، وَاجْعَلْنَا مِنْ عِبَادِكَ الصِّالِحِينَ «الَّذِينَ يَرْتُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ» «وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَّةٌ أَنْهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ» وَمِنَ الَّذِينَ «يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ».

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي كُلِّ وَقْتٍ وَكُلِّ أَوَانٍ، وَعَلَى كُلِّ حَالٍ، عَدَدَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى مَنْ صَلَّيْتَ عَلَيْهِ، وَأَضْعَافَ ذَلِكَ كُلِّهِ بِالْأَضْعَافِ الَّتِي لَا يُحْصِيهَا غَيْرُكَ، إِنَّكَ فَعَالٌ لِمَا تُرِيدُ. (١)

(٤) يَا بَرُّ يَا لَطِيفُ، يَا رَاحِمَ الْعَبْدِ الضَّعِيفِ، حَارَتِ الْأَفْكَارُ فِي مَعْرِفَةِ عَظَمَتِكَ وَفِي شُكْرِ نِعْمَتِكَ، أَنَا الْعَبْدُ الْوَجِلُ مِنَ الْمَخَافَةِ عَلَى التَّهْجُمِ عَلَى مُقَدَّسِ حَضْرَتِكَ، وَأَنَا آتَوْسَلُ إِلَيْكَ بِكُلِّ مَنْ يُعِينُ عَلَيْكَ، وَبِجَمِيعِ الْمَسَائِلِ لَدَيْكَ أَنْ تَقْبَلَ اعْتِرَافِي لَكَ بِذُنُوبِي، وَ أَنْ تَجْعَلَ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ لِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ دَرْعًا وَجَنَّةً، وَأَنْ يَكُونَ مَصِيرِي إِلَى مَحَلِّ رِضَاكَ فِي أَمَانِ أَهْلِ الْجَنَّةِ.

وَالْحَمْدُ لِمَكَ جَلَّ جَلَالُكَ إِنْ بَقِيَتْ وَإِنْ مِتُّ، وَإِذَا حَمَلْتُ إِلَيْكَ فِي الْأَكْفَانِ عَلَى أَعْوَادِ الْمَنَايَا، وَإِذَا قُمْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ فِي الْقُبُورِ أَسِيرَ الْبَلَايَا وَالنَّدَايَا، وَإِذَا خَرَجْتُ إِلَيْكَ مَدْهُوشًا بِصِيحَةِ الْحَشْرِ الْهَائِلَةِ، وَإِذَا وَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ مَبْهُوتًا بِنَشْرِ صَحَائِفِ أَيَّامِ حَيَاتِي الزَّائِلَةِ، وَإِذَا سَأَلْتَنِي وَشَهِدْتَ مَعَكَ جَوَارِحِي، وَخَذَلْتَنِي مَنْ كَانَ يَعْتَدِي فِي الدُّنْيَا أَنَّهُ يَقُومُ بِمَصَالِحِي، وَرَاكَ الْأَنْبِيَاءُ وَالْأَوْلِيَاءُ مُعْرِضًا عَنِّي فَأَعْرَضُوا، وَمُعَاقِبًا أَوْ مُعَاتِبًا لِي فَأَجْمَعُوا أَنْ يَشْفَعُوا، وَكُنْتُ أَنَا

وَأَنْتَ بَعِيرٌ ثَالِثٌ.

فَلَيْتَ شِعْرَى مَا أَنْتَ صَانِعٌ بِذَلِكَ الْعَبْدِ الْغَادِرِ النَّاكِثِ؟ وَلَكَ الشُّكْرُ مِنِّي كَيْفَ تَقَلَّبْتُ فِي الْحَالِ فِي عَقَبَاتِ عَيْدِكَ وَعَرَصَاتِ فَضْلِكَ، وَإِذَا تَقَدَّمْتُ بِانْفِصَالِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ هَؤُلَ ذَلِكَ اللَّقَاءِ، وَلَكَ مِنِّي أَعْظَمُ الثَّنَاءِ، وَلَوْ حَمَلْتَنِي إِلَى دَارِ الشَّقَاءِ، وَنَفَيْتَنِي بِهِ مِنْ دَارِ دَوَامِ الْبُقَاءِ، وَلَكَ مِنْ لِسَانِ حَالِي أَبْلَغُ مَا وَصَلْتُ إِلَيْهِ، أَوْ تَصِلُ أَمَالُ أَحَدٍ أَوْ أَمَالِي مِنْ نَشْرِ لَوَاءِ الْحَمْدِ وَالْإِعْتِرَافِ، فَلَكَ الْحُجَّةُ عَلَيَّ بِجَلَالِكَ، وَلَمَّا كُنْتُ أَعْتَمِدُ تَشِيْحَهُ لِعَظِيمِ حَقِّكَ، وَجَسِيمِ إِفْضَالِكَ دَائِمًا ذَلِكَ مَعَ دَوَامِكَ، نَاهِضًا بِقُوَّةِ إِنْعَامِكَ إِلَى غَايَاتِ دَرَجَاتِ الْعُبُودِيَّةِ لِمُقَدَّسِ مَقَامِكَ.

اللَّهُمَّ صِدِّقْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ، وَاجْعَلْ سَيِّئِي هَذِهِ مَقْرُونَةً بِصَالِحِ الْأَعْمَالِ، وَوَفِّقْنِي فِيهَا لِعِبَادَتِكَ، وَتَقَبَّلْ مِنِّي فِيهَا جَمِيعَ مَا أَدْعُوكَ بِهِ، وَاتَّوَسَّلْ إِلَيْكَ، إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (١)

(٥) اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ، هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ.

يَا رَبِّ أَعُوذُ بِكَ فِيهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، وَمِنْ مَكْرِهِ وَحِيلِهِ، وَخِدَاعِهِ وَحَبَائِلِهِ، وَجُنُودِهِ وَخَيْلِهِ، وَرَجَلِهِ وَوَسَاوِسِهِ، وَمِنْ الضَّلَالِ بَعِيدِ الْهُدَى، وَمِنْ الْكُفْرِ بَعِيدِ الْإِيمَانِ، وَمِنْ النِّفَاقِ وَالرِّيَاءِ وَالْجِنَايَاتِ، وَمِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ، الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ، مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ.

اللَّهُمَّ وَارْزُقْنِي صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ، وَالْعَمَلَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ، وَطَاعَةَ رُسُلِكَ وَأُولَى الْأَمْرِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ، وَمَا قَرَّبَ مِنْكَ، وَجَنَّبَنِي مَعَاصِيكَ، وَارْزُقْنِي فِيهِ

التَّوْبَةَ وَالْإِنَابَةَ وَالْإِجَابَةَ.

وَأَعِزَّنِي فِيهِ مِنَ الْعَيْبَةِ وَالْكَسَلِ وَالْفَسْلِ، وَاسْتَجِبْ لِي فِيهِ الدُّعَاءَ، وَأَصِحِّحْ لِي فِيهِ جِسْمِي وَعَقْلِي، وَفَرِّغْنِي فِيهِ لِبَاعَتِكَ وَمَا قَرَّبَ مِنْكَ، يَا كَرِيمُ يَا حَيَّوَادُ يَا كَرِيمُ، صَيِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ، وَكَذَلِكَ فَافْعَلْ بِنَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (١)

٦) اللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ، الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ، وَجَعَلْتَهُ هُدًى لِلنَّاسِ، وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ قَدْ حَضَرَ

فَسَلَّمْنَا فِيهِ وَسَلَّمْنَا لِنَا، وَتَسَلَّمْنَا مَنَا فِي يُسْرِ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ، وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَنْ تَغْفِرَ لِي فِي شَهْرِي هَذَا، وَتَرْحَمَنِي فِيهِ، وَتُعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، وَتُعْطِنِي فِيهِ خَيْرَ مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَخَيْرَ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ، وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صِيَمْتَهُ لَكَ مِنْذُ اسْتَبَدَّكَتَنِي أَرْضُكَ إِلَى يَوْمِي هَذَا، وَاجْعَلْهُ عَلَيَّ أَتَمَّهُ نِعْمَةً، وَأَعَمَّهُ عَافِيَةً، وَأَوْسَعَهُ رِزْقًا، وَأَجْزَلَهُ، وَأَهْنَأَهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ وَبِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَمُلْكِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ مِنْ يَوْمِي هَذَا، أَوْ يَنْقَضِيَ بَقِيَّةُ هَذَا الْيَوْمِ، أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ، أَوْ يُخْرَجَ هَذَا الشَّهْرُ وَلِسْكَ قَبْلِي مَعَهُ تَبَعَهُ أَوْ ذَنْبٌ، أَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ أَنْ تُقَابِلَنِي بِذَلِكَ، أَوْ تُؤَاخِذَنِي بِهِ أَوْ تُوقِفَنِي بِهِ مَوْقِفَ خِزْيٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، أَوْ تُعَذِّبَنِي بِهِ يَوْمَ الْقَاكِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ لَهُمْ لَا يُفَرِّجُهُ غَيْرُكَ، وَلِرَحْمَةٍ لَا تُنَالُ إِلَّا بِكَ، وَلِكَرْبٍ لَا يَكْشِفُهُ إِلَّا أَنْتَ، وَلِرَغْبَةٍ لَا تُبْلَغُ إِلَّا بِكَ، وَلِحَاجَةٍ لَا تُقْضَى دُونَكَ، اللَّهُمَّ فَكَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ مَا أَرَدْتَنِي بِهِ مِنْ مَسْأَلَتِكَ، وَرَحْمَتِي بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ،

فَلْيَكُنْ مِنْ شَأْنِكَ سَيِّدِي الْإِجَابَةُ لِي فِيمَا دَعَوْتُكَ، وَالنَّجَاهُ لِي فِيمَا قَدْ فَرَعْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَافْتَحْ لِي مِنْ خَزَائِنِ رَحْمَتِكَ رَحْمَةً لَا تُعِيدُنِي بَعِيدًا أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا، لَا تُفْقِرُنِي بَعْدَهُ إِلَى أَحَدٍ سِوَاكَ أَبَدًا تَزِيدُنِي بِذَلِكَ لَكَ شُكْرًا، وَإِلَيْكَ فَاقَهُ وَفَقْرًا، وَبِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ غِنًى وَتَعَفُّفًا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ يَكُونَ جَزَاءَ إِحْسَانِكَ الْإِسَاءَةَ مِنِّي

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُضِلَّحَ عَمَلِي فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَ النَّاسِ وَأُفْسِدَهُ فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ تَحُولَ (١) سِرِّي بَيْنِي وَبَيْنَكَ، أَوْ تَكُونَ مُخَالَفَةً لِطَاعَتِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ يَكُونَ شَيْءٌ مِنَ الْأَشْيَاءِ، اثْرٌ عِنْدِي مِنْ طَاعَتِكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَعْمَلَ مِنْ طَاعَتِكَ قَلِيلًا أَوْ كَثِيرًا أُرِيدُ بِهِ أَحَدًا غَيْرَكَ، أَوْ أَعْمَلَ عَمَلًا يُخَالِطُهُ رِيَاءٌ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَوَى يُرْدِي مَنْ يَرْكَبُهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَجْعَلَ شَيْئًا مِنْ شُكْرِي فِيمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ لِغَيْرِكَ أَطْلُبُ بِهِ رِضًا خَلَقْتَكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَتَعِدِّي حَدًّا مِنْ حُدُودِكَ، أَنْ تَزَيِّنُ بِذَلِكَ لِلنَّاسِ، وَأَنْ كُنْ بِهِ إِلَى الدُّنْيَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِغَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَأَعُوذُ بِطَاعَتِكَ مِنْ مَعْصِيَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، جَلَّ ثَنَاؤُكَ، لَا أُحْصِي الشَّنَاءَ عَلَيْكَ وَلَوْ حَرَصْتُ، وَأَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ مِنْ مَظَالِمِ كَثِيرَةٍ لِعِبَادِكَ عِنْدِي، فَأَيُّمَا عَبْدٍ مِنْ عِبَادِكَ، أَوْ أَمَةٍ مِنْ إِمَائِكَ، كَانَتْ لَهُ قَبْلِي مَظْلَمَةٌ ظَلَمْتَهُ إِيَّاهَا فِي مَالِهِ، أَوْ يَدِينِهِ، أَوْ عَرَضِهِ، لَا اسْتَطِيعُ آدَاءَ ذَلِكَ إِلَيْهِ وَلَا اتَّحَلَّلَهَا مِنْهُ، فَصَلِّ عَلَيَّ

مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ، وَأَرْضِهِ أَنْتَ عَنِّي بِمَا شِئْتُمْ وَ كَيْفَ شِئْتُمْ وَ هَبْهَا لِي، وَمَا تَصَيَّبَعُ يَا سَيِّدِي بَعْدَابِي، وَقَدْ وَسَّعَتْ رَحْمَتُكَ كُلَّ شَيْءٍ! وَمَا عَلَيَّكَ يَا رَبُّ أَنْ تُكْرِمَنِي بِرَحْمَتِكَ، وَلَا تُهَيِّنَنِي بِعِذَابِكَ وَلَا يَنْقُصُكَ يَا رَبُّ أَنْ تَفْعَلَ بِي مَا سَأَلْتُكَ، وَأَنْتَ وَاجِدٌ لِكُلِّ شَيْءٍ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ، وَأَتُوبُ إِلَيْكَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ تُبِتُ إِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِيهِ، وَمِمَّا صَيَّعْتُ مِنْ فَرَائِضِكَ وَأَدَاءِ حَقِّكَ مِنَ الصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَالصِّيَامِ وَالْجِهَادِ، وَالْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ، وَالسَّبَاغِ الْوُضُوءِ، وَالْعُشَلِ مِنَ الْجَنَابَةِ، وَقِيَامِ اللَّيْلِ، وَكَثْرَةِ الذُّكْرِ، وَكَفَّارَةِ الْيَمِينِ، وَالْإِسْتِزْجَاعِ فِي الْمَعْصِيَةِ، وَالصُّدُودِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ قَصَّرْتُ فِيهِ، مِنْ فَرِيضَةٍ أَوْ سُنَّةٍ، فَإِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ مِنْهُ، وَمِمَّا رَكِبْتُ مِنَ الْكِبَائِرِ وَأَتَيْتُ مِنَ الْمَعَاصِي، وَعَمِلْتُ مِنَ الذُّنُوبِ، وَاجْتَرَحْتُ مِنَ السَّيِّئَاتِ وَأَصَيْبْتُ مِنَ الشَّهَوَاتِ، وَبَاشَرْتُ مِنَ الْخَطَايَا مِمَّا عَمِلْتُهُ مِنْ ذَلِكَ عَمْدًا أَوْ خَطَأً، سِرًّا أَوْ عَلَانِيَةً، فَإِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ مِنْهُ، وَمِنْ سَفْكِ الدَّمِ، وَعُقُوقِ الْوَالِدَيْنِ وَقَطِيعَةِ الرَّحِمِ، وَالْفِرَارِ مِنَ الرَّحْفِ، وَقَذْفِ الْمُخَصَّيْنَاتِ، وَأَكْلِ أَمْوَالِ الْيَتَامَى ظُلْمًا، وَشَهَادَةِ الزُّورِ، وَكُتْمَانِ الشَّهَادَةِ، وَأَنْ أَسْتَرِيَ بِعَهْدِكَ فِي نَفْسِي ثَمَنًا قَلِيلًا، وَأَكْلِ الرِّبَا، وَالْغُلُولِ، وَالسُّخْتِ وَالسُّخْرِ وَالْإِكْتِهَانِ وَالطَّيْرَةَ، وَالشُّرُوكَ، وَالرِّيَاءَ، وَالسَّرْفَةَ، وَشُرْبِ الْخَمْرِ وَنَقْصِ الْمِكْيَالِ، وَبَخْسِ الْمِيزَانِ، وَالشَّقَاقِ، وَالنَّفَاقِ، وَنَقْصِ الْعَهْدِ وَالْفَرْيَةِ وَالْخِيَانَةَ، وَالْعُدْرَ وَالْأَخْفَارَ الدَّمَةَ، وَالْحُلْفَ، وَالْغَيْبَةَ وَالنَّمِيمَةَ وَالْبُهْتَانَ وَالْهَمْزَ وَاللَّمْزَ وَالْتِنَابِزَ بِالْأَلْقَابِ، وَأَذَى الْجَارِ، وَدُخُولِ بَيْتِ بَعْضِ إِذْنٍ، وَالْفَخْرَ وَالْكِبْرَ، وَالْإِشْرَاقَ، وَالْإِضْرَارَ، وَالْإِسْتِكْبَارَ وَالْمَشْيَ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا، وَالْجُورَ فِي الْحُكْمِ، وَالْإِعْتِدَاءَ فِي الْغَضَبِ، وَرُكُوبِ الْحَمِيَّةِ وَتَعْصُدِ الظَّالِمِ، وَعَوْنِ عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَقَلِّهِ

الْعَيْدِ فِي الْأَهْلِ وَالْوَالِدِ، وَرُكُوبِ الظَّنِّ، وَاتِّبَاعِ الْهَوَى، وَالْعَمَلِ بِالشَّهْوَةِ وَالْأَمْرِ بِالْمُنْكَرِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَفَسَادِ فِي الْأَرْضِ، وَجُحُودِ الْحَقِّ، وَالْإِدْلَاءِ إِلَى الْحُكْمِ بِغَيْرِ حَقٍّ، وَالْمَكْرِ وَالْخَدِيْعَةِ وَالْبُخْلِ وَقَوْلٍ فِيمَا لَا أَعْلَمُ، وَأَكْلِ الْمَيْتَةِ وَالْدَّمِ، وَلَحْمِ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ، وَالْحَسَدِ، وَالْبَغْيِ، وَالسُّدْعَاءِ إِلَى الْفَاحِشَةِ وَالْتَّمَنَى بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ، وَالْإِعْجَابِ بِالنَّفْسِ، وَالْمِنِّ بِالْعَطِيَّةِ وَالْإِرْتِكَابِ إِلَى الظُّلْمِ، وَجُحُودِ الْقُرْآنِ وَقَهْرِ الْيَتِيمِ، وَانْتِهَارِ السَّائِلِ، وَالْحِنْثِ فِي الْإِيمَانِ، وَكُلِّ يَمِينٍ كَاذِبَةٍ فَاجِرَةٍ، وَظُلْمِ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فِي أَمْوَالِهِمْ وَأَشْعَارِهِمْ وَأَعْرَاضِهِمْ وَأَبْشَارِهِمْ،

وَمَا رَأَهُ بَصِيرِي، وَسَمِعَهُ سَمْعِي، وَنَطَقَ بِهِ لِسَانِي، وَبَسَطْتُ إِلَيْهِ يَدِي، وَنَقَلْتُ إِلَيْهِ قَدَمِي، وَبَاشَرَهُ جِلْدِي، وَحَدَّثْتُ بِهِ نَفْسِي، مِمَّا هُوَ لَكَ مَعْصِيَةٌ، وَكُلُّ يَمِينٍ زُورٍ، وَمِنْ كُلِّ فَاحِشَةٍ وَذَنْبٍ وَخَطِيئَةٍ عَمِلْتَهَا فِي سَوَادِ اللَّيْلِ وَبَيَاضِ النَّهَارِ فِي مَلَاءٍ أَوْ خَلَاءٍ مِمَّا عَلِمْتَهُ أَوْ لَمْ أَعْلَمْهُ، ذَكَرْتَهُ أَمْ لَمْ أَذْكَرْهُ سَمِعْتَهُ أَمْ لَمْ أَسْمَعْهُ، عَصَيْتُكَ فِيهِ رَبِّي طَرَفَهُ عَيْنٍ وَفِيمَا سِوَاهَا، مِنْ حِلٍّ أَوْ حَرَامٍ تَعَدَّيْتُ فِيهِ، أَوْ قَصَّرْتُ عَنْهُ، مُنْذُ يَوْمٍ خَلَقْتَنِي إِلَى أَنْ جَلَسْتُ مَجْلِسِي هَذَا، فَإِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ مِنْهُ، وَأَنْتَ يَا كَرِيمُ تَوَابٌ رَحِيمٌ

اللَّهُمَّ يَا ذَا الْمَنِّ وَالْفَضْلِ، وَالْمَحَامِدِ الَّتِي لَا تُحْصَى، صِلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَقْبِلْ تَوْبَتِي، وَلَا تَرُدَّهَا لِكَثْرَةِ ذُنُوبِي، وَمَا أَسْرَفْتُ عَلَى نَفْسِي حَتَّى لَا أَرْجِعَ فِي ذَنْبٍ تُبْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ، فَاجْعَلْهَا يَا عَزِيزُ تَوْبَةً نَصُوحًا صَادِقَةً مَبْرُورَةً لِمَدْيِكَ، مَقْبُولَةً مَرْفُوعَةً عِنْدَكَ فِي خَزَائِنِكَ الَّتِي ذَخَرْتَهَا لِأَوْلِيَائِكَ حِينَ قَبِلْتَهَا مِنْهُمْ وَرَضِيَتْ بِهَا عَنْهُمْ، اللَّهُمَّ إِنَّ هَذِهِ النَّفْسَ نَفْسُ عَبْدِكَ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُحَصِّنَهَا مِنَ الذُّنُوبِ، وَتَمْنَعَهَا وَمَنْ

الْخَطَايَا تَحْرُزُهَا مِنَ السَّيِّئَاتِ، وَتَجْعَلُهَا فِي حِصْنٍ حَصِينٍ مَنِيْعٍ لَا يَصِلُ إِلَيْهَا ذَنْبٌ وَلَا خَطِيئَةٌ، وَلَا يَنْفَسِدُهَا عَيْبٌ وَلَا مَعْصِيَةٌ يَهْ حَتَّى
الْقَاكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ، وَأَنَا مَسِيرُورٌ تَعْبُطُنِي مَلَائِكَتُكَ، وَأَنْبِيَآؤُكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ وَقَدْ قَبَلْتَنِي وَجَعَلْتَنِي تَابًا طَاهِرًا
زَاكِيًا عِنْدَكَ فِي الصَّادِقِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْتَرِفُ لَكَ بِذُنُوبِي، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْهَا ذُنُوبًا لَا تُظْهِرُهَا لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ، يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ، شَيْبَانِكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، عَمِلْتُ سُوءًا وَظَلَمْتُ نَفْسِي، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاعْفِرْ لِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ

اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ مِنْ عَطَائِكَ وَمَنَّكَ وَفَضْلِكَ، وَفِي عِلْمِكَ وَقَضَائِكَ: أَنْ تَرْزُقَنِي التَّوْبَةَ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَعْصِمْنِي بِقِيَّتِهِ
عُمُرِي وَأَحْسِنْ مَعُونَتِي فِي الْجِدِّ وَالْإِجْتِهَادِ، وَالْمُسَارَعَةِ إِلَى مَا تُحِبُّ وَتَرْضَى، وَالنَّشَاطِ وَالْفَرَحِ وَالصَّحَّةِ، حَتَّى أَبْلُغَ فِي عِبَادَتِكَ
وِطَاعَتِكَ الَّتِي يَحِقُّ لَكَ عَلَيَّ رِضَاكَ وَأَنْ تَرْزُقَنِي بِرَحْمَتِكَ مَا أَقِيمُ بِهِ حُدُودَ دِينِكَ، وَحَتَّى أَعْمَلَ فِي ذَلِكَ بِسُنَنِ نَبِيِّكَ،
صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَافْعَلْ ذَلِكَ بِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا، اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَشْكُرُ الْيَسِيرَ وَتَغْفِرُ الْكَثِيرَ،
وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ سَهْ مَرْتَبَةً مِيْ كُوْنِي، وَ پَس از آن مِي كُوْنِي:

اللَّهُمَّ أَقْسَمُ لِي كَلَّمَا تُطْفِئُ بِهِ عَنِّي نَائِرَةَ كُلِّ جَاهِلٍ، وَتُخَمِّدُ عَنِّي شِعْلَةَ كُلِّ قَانِلٍ، وَأَعْطِنِي هُدًى مِنْ كُلِّ ضَلَالَةٍ، وَغِنًى مِنْ كُلِّ
فَقْرٍ، وَقُوَّةً مِنْ كُلِّ ضَعْفٍ، وَعِزًّا مِنْ كُلِّ ذُلٍّ، وَرَفْعَةً مِنْ كُلِّ ضِعْفٍ، وَأَمْنًا مِنْ كُلِّ خَوْفٍ، وَعَافِيَةً مِنْ كُلِّ بَلَاءٍ، اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي عَمَلًا
يَفْتَحُ لِي بَابَ كُلِّ يَقِينٍ، وَيَقِينًا يَسُدُّ عَنِّي بَابَ كُلِّ شُبْهَةٍ، وَدُعَاءً تَبْسُطُ لِي فِيهِ الْإِجَابَةَ، وَخَوْفًا تُيسِّرُ لِي بِهِ كُلَّ رَحْمَةٍ، وَعِصْمَةً

تُحُولُ بَيْنِي وَبَيْنَ الذُّنُوبِ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

و مى گویی: یا مَنْ نَهَانِي عَنِ الْمَعَاصِي فَعَصَيْتُهُ، فَلَمْ يَهْتِكْ سِتْرِي عِنْدَ مَعْصِيَتِهِ، يَا مَنْ أَلْبَسَنِي عَافِيَتَهُ فَعَصَيْتُهُ، فَلَمْ يَسْلُبْنِي عِنْدَ ذَلِكَ عَافِيَتَهُ

يَا مَنْ أَكْرَمَنِي وَأَسْبَغَ عَلَيَّ نِعْمَهُ فَعَصَيْتُهُ، فَلَمْ يُرِلْ عَنِّي نِعْمَتَهُ

يَا مَنْ نَصَحَ لِي فَتَرَكْتُ نَصِيحَتَهُ فَلَمْ يَسْتَدْرِجْنِي عِنْدَ تَرْكِي نَصِيحَتَهُ،

يَا مَنْ أَوْصَانِي بِوَصَايَا كَثِيرَةٍ لَا تُحْصَى إِشْفَاقًا مِنْهُ عَلَيَّ وَرَحْمَةً مِنْهُ لِي فَتَرَكْتُ وَصِيَّتَهُ

يَا مَنْ كَتَمَ سَيِّئَاتِي وَأَظْهَرَ مَحَاسِنِي حَتَّى كَانَتِي لَمْ أَزَلْ أَعْمَلُ بِطَاعَتِهِ

يَا مَنْ أَرْضَيْتُ عِبَادَةَ بِسَخَطِهِ فَلَمْ يَكِلْنِي إِلَيْهِمْ وَرَزَقَنِي مِنْ سَعَتِهِ

يَا مَنْ دَعَانِي إِلَى جَنَّتِهِ فَأَخْتَرْتُ النَّارَ فَلَمْ يَمْنَعَهُ ذَلِكَ أَنْ فَتِّحَ لِي بَابَ تَوْبَتِهِ، يَا مَنْ أَقَالَني عَظِيمَ الْعَثَرَاتِ، وَأَمَرَنِي بِالْأَدْعَاءِ، وَضَمَّنَ لِي إِجَابَتَهُ،

يَا مَنْ أَعْصِيهِ فَيَسْتُرْ عَلَيَّ وَيَغْضِبُ لِي إِنْ عَيَّرْتُ بِمَعْصِيَتِهِ

يَا مَنْ نَهَى خَلْقَهُ عَنِ انْتِهَاكِ مَحَارِمِي وَأَنَا مُقِيمٌ عَلَيَّ انْتِهَاكِ مَحَارِمِهِ

يَا مَنْ أَفْنَيْتُ مَا أَعْطَانِي فِي مَعْصِيَتِهِ فَلَمْ يَحْبِسْ عَنِّي عَطِيَّتَهُ

يَا مَنْ قَوَّيْتُ عَلَيَّ الْمَعَاصِي بِكِفَايَتِهِ فَلَمْ يَخْذُلْنِي، وَلَمْ يُخْرِجْنِي مِنْ كِفَايَتِهِ، يَا مَنْ بَارَزْتَهُ بِالْخَطَايَا فَلَمْ يُمَثِّلْ بِي عِنْدَ جُرْأَتِي عَلَيَّ مُبَارَزَتَهُ، يَا مَنْ أَمَهَلَنِي حَتَّى اسْتَعْنَيْتُ مِنْ لَدَاتِي ثُمَّ وَعَدَنِي عَلَيَّ تَرْكِهَا مَغْفِرَتَهُ،

يَا مَنْ أَدْعُوهُ وَأَنَا عَلَيَّ مَعْصِيَتِهِ فَيُجِيبُنِي وَيَقْضِي حَاجَتِي بِقُدْرَتِهِ،

يَا مَنْ عَصَيْتُهُ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَقَدْ وَكَّلَ بِالْإِسْتِغْفَارِ لِي مَلَائِكَتَهُ،

يَا مَنْ عَصَيْتُهُ فِي الشَّبَابِ وَالْمَشَيْبِ وَهُوَ يَتَأَنَّى وَيَفْتَحُ لِي بَابَ رَحْمَتِهِ، يَا مَنْ يَشْكُرُ الْيَسِيرَ فِي عَمَلِي، وَيُنْسِي الْكَثِيرَ مِنْ كَرَامَتِهِ، يَا مَنْ خَلَّصَنِي

بِقُدْرَتِهِ وَنَجَانِي بِلُطْفِهِ، يَا مَنْ اسْتَدْرَجَنِي حَتَّى جَانَبْتُ مَحَبَّتَهُ،

يَا مَنْ فَرَضَ الْكَثِيرَ لِي مِنْ إِجَابَتِهِ عَلَى طُولِ إِسَاءَتِي وَتَضْيِيعِي فَرِيضَتَهُ يَا مَنْ يَغْفِرُ ظُلْمَنَا وَحَوْبَنَا وَجُرْأَتَنَا وَهُوَ لَا يَجُورُ عَلَيْنَا فِي قَضِيَّتِهِ،

يَا مَنْ تَنَظَّالَمَ فَلَا يُؤَاخِذُنَا بِعِلْمِهِ، وَيُمَهِّلُ حَتَّى يُحْضِرَ الْمَظْلُومَ بَيْنَتَهُ

يَا مَنْ يُشْرِكُ بِهِ عَبْدُهُ وَهُوَ خَلَقَهُ فَلَا يَتَعَاطَمُهُ أَنْ يَغْفِرَ لَهُ جَرِيرَتَهُ

يَا مَنْ عَلَيَّ بِتَوْحِيدِهِ، وَأَحْصَى عَلَيَّ الذُّنُوبَ، وَأَرْجُو أَنْ يَغْفِرَهَا لِي بِمَشِيَّتِهِ، يَا مَنْ أَعَذَرَ وَأَنْذَرَ ثُمَّ عُدْتُ بَعْدَ الْإِعْذَارِ وَالْإِنذارِ فِي مَعْصِيَتِهِ،

يَا مَنْ يَعْلَمُ أَنَّ حَسَنَاتِي لَا تَكُونُ ثَمَنًا لِأَصْغَرِ نِعْمِهِ

يَا مَنْ أَفْنَيْتُ عُمُرِي فِي مَعْصِيَتِهِ فَلَمْ يُعَلِّقْ عَنِّي بَابَ تَوْبَتِهِ

يَا وَيْلِي مَا أَقَلَّ حَيَاتِي، وَيَا سُبْحَانَ هَذَا الرَّبِّ مَا أَعْظَمَ هَيْبَتَهُ

وَيَا وَيْلِي مَا أَقْطَعَ لِسَانِي عِنْدَ الْإِعْذَارِ وَمَا عُدْرِي وَقَدْ ظَهَرْتُ عَلَيَّ حُجَّتُهُ، هَا أَنَا ذَا بَائِحٍ بِجُرْمِي، مُقَرَّرٌ بِذَنْبِي لِرَبِّي لِيُرْحَمَنِي وَيَتَعَمَّدَنِي بِمَغْفِرَتِهِ، يَا مَنْ الْأَرْضُونَ وَالسَّمَاوَاتُ جَمِيعًا فِي قَبْضَتِهِ

يَا مَنْ اسْتَحَقَّقْتُ عُقُوبَتَهُ، هَا أَنَا ذَا مُقَرَّرٌ بِذَنْبِي، يَا مَنْ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ بِرَحْمَتِهِ، هَا أَنَا ذَا عَبْدِكَ الْحَسِيرِ الْخَاطِئِ اغْفِرْ لَهُ خَطِيئَتَهُ، يَا مَنْ يُجِيرُنِي فِي مَحْيَايَ وَمَمَاتِي، يَا مَنْ هُوَ عِدَّتِي لِظُلْمِهِ الْقَبْرِ وَوَحْشَتِهِ، يَا مَنْ هُوَ نِقْتِي وَرَجَائِي وَعِدَّتِي لِعَذَابِ الْقَبْرِ وَضَخْمَتِهِ، يَا مَنْ هُوَ غِيَاثِي وَمَفْرَعِي وَعِدَّتِي لِلْحِسَابِ وَدِقَّتِهِ، يَا مَنْ عَظَّمَ عَفْوَهُ، وَكَرَّمَ صَفْحَهُ، وَاسْتَدَّتْ نِقْمَتَهُ

إِلَهِي لَا تَخِذْ لِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَنَّاكَ عِدَّتِي لِلْمِيزَانِ وَخَفَّتِهِ، هَا أَنَا ذَا بَائِحٍ (١) بِجُرْمِي، مُقَرَّرٌ بِذَنْبِي، مُعْتَرِفٌ بِخَطِيئَتِي، إِلَهِي وَخَالِقِي وَمَوْلَايَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ

وَأَنْ مَنَعْنِيهَا لَمْ يَنْفَعْنِي مَا أَعْطَيْتَنِي وَهُوَ فَكَاكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَارْضَ عَنِّي، وَارْضَ عَنِّي وَارْضَ عَنِّي تَا يَكْ نَفْسَ قَطْعَ شُود، وَ بَكْوِيد:

اللَّهُمَّ إِنَّاكَ تَعَمَّدْتُ بِحَاجَتِي، وَبِكَ أَنْزَلْتُ مَسْكَنَتِي، فَتَسَعَّنِي رَحْمَتُكَ يَا وَهَّابَ الْجَنَّةِ، يَا وَهَّابَ الْمَغْفِرَةِ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ
إِنِّ أَطْلُبُكَ يَا مَوْجُوداً فِي كُلِّ مَكَانٍ، فِي الْفِيَا فِي مَرَّةٍ، وَفِي الْفِقَارِ أُخْرَى، لَعَلَّكَ تَسْمَعُ مِنِّي النَّدَاءَ، فَصَدَّ عَظْمَ جُزْمِي، وَقَلَّ حَيَاتِي
مَعَ تَقْلُقِ قَلْبِي، وَبُعْدِ مَطْلَبِي، وَكَثْرَةِ أَهْوَالِي

رَبِّ أَيِّ أَهْوَالِي أَتَذَكَّرُ؟ وَأَيُّهَا أَنْسَى؟ فَلَوْ لَمْ يَكُنْ إِلَّا الْمَوْتُ لَكَفَى، فَكَيْفَ وَمَا بَعْدَ الْمَوْتِ أَعْظَمَ وَأَذْهَى، يَا ثِقْلَى وَدِمَارِي وَسُوءِ
سَلْفِي وَقَلَّهَ نَظَرِي لِنَفْسِي، حَتَّى مَتَى وَالِي مَتَى أَقُولُ: لَكَ الْعُتْبَى مَرَّةً بَعِيدَ أُخْرَى ثُمَّ لَا تَجِدُ عِنْدِي صِدْقاً وَلَا وِفَاءً، أَسْأَلُكَ بِحَقِّ
الَّذِي كُنْتُ لَهُ أُنَيْساً فِي الظُّلُمَاتِ، وَبِحَقِّ الَّذِينَ لَمْ يَرْضَوْا بِصِحَّةِ يَوْمِ النَّهَارِ وَبِمُكَايَدَةِ اللَّيْلِ حَتَّى مَضَوْا عَلَى الْأَسْتِنَةِ قَدْ مَأْمَأً (١) فَخَضَبُوا
اللِّحَاءَ بِالْدمَاءِ، وَرَمَلُوا الْوُجُوهَ بِالثَّرَى، إِلَّا عَفْوَتَ عَمَّنْ ظَلَمَ وَأَسَاءَ، يَا عَوْنَاهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ،

أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَوَى قَدْ غَلَبَنِي، وَمِنْ عَدُوٍّ قَدْ اسْتَكَلَبَ عَلَيَّ، وَمِنْ دُنْيَا قَدْ تَزَيَّنَتْ لِي، وَمِنْ نَفْسٍ أَمَارَهُ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي

فَإِنْ كُنْتُ سَيِّدِي قَدْ رَحِمْتَ مِثْلِي فَارْحَمْنِي، وَإِنْ كُنْتُ سَيِّدِي قَدْ قَبِلْتَ مِثْلِي فَاقْبَلْنِي، يَا مَنْ قَبَلَ السَّحْرَةَ فَاقْبَلْنِي، يَا مَنْ يُعَدِّدُنِي
بِالنَّعْمِ صَبَاحاً وَمَسَاءً، قَدْ تَرَانِي فَرِيداً وَحِيداً شَاخِصاً بَصْرِي مُقَلِّداً عَمَلِي قَدْ تَبَرَّأَ جَمِيعَ الْخَلْقِ

مِنِّي، نَعَمْ وَأَبِي وَأُمِّي وَمَنْ كَانَ لَهُ كَدِّي وَسَعْيِي

إِلَهِي فَمَنْ يَقْبَلُنِي، وَمَنْ يَسْمَعُ نِدَائِي، وَمَنْ يُؤْنِسُ وَحْشَتِي، وَمَنْ يُنْطِقُ لِسَانِي إِذَا عُيِّتُ فِي الثَّرَى وَحْدِي؟ ثُمَّ سَأَلْتَنِي بِمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، فَإِنْ قُلْتُ: قَدْ فَعَلْتُ فَأَيْنَ الْمَهْرَبُ مِنْ عَدْلِكَ؟ وَإِنْ قُلْتُ: لَمْ أَفْعَلْ قُلْتُ: أَلَمْ أَكُنْ أَشَاهِدَكَ وَارَاكَ، يَا اللَّهُ يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ، مَنْ لِي غَيْرُكَ؟ إِنْ سَأَلْتُ غَيْرَكَ لَمْ يُعْطِنِي، وَإِنْ دَعَوْتُ غَيْرَكَ لَمْ يُجِبْنِي

رِضَاكَ يَا رَبِّ قَبْلَ لِقَائِكَ، رِضَاكَ يَا رَبِّ قَبْلَ نُزُولِ النَّيرَانِ

رِضَاكَ يَا رَبِّ قَبْلَ أَنْ تُغَلَّ الْأَيْدِي إِلَى الْأَعْنَاقِ

رِضَاكَ يَا رَبِّ قَبْلَ أَنْ أُنَادِيَ فَلَا أُجَابُ النَّدَاءَ

يَا أَحَقَّ مَنْ تَجَاوَزَ وَعَفَى، وَعِزَّتِكَ لَا أَقْطَعُ مِنْكَ الرَّجَاءَ وَإِنْ عَظُمَ جُرْمِي وَقَلَّ حَيَاتِي، فَقَدْ لَزِقَ بِالْقَلْبِ دَاءٌ لَيْسَ لَهُ دَوَاءٌ، يَا مَنْ لَمْ يُبَدِّدِ اللَّاتِئِدُونَ بِمِثْلِهِ، يَا مَنْ لَمْ يَتَعَرَّضِ الْمُتَعَرِّضُونَ لِأَكْرَمِ مِنْهُ، وَيَا مَنْ لَمْ تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَى مِثْلِهِ، صَيَّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ، وَاشْغَلَ قَلْبِي بِعَظِيمِ شَأْنِكَ، وَأَرْسَلَ مَحَبَّتَكَ إِلَيْهِ حَتَّى الْقَاكَ وَأَوْدَاجِي تَشْخَبُ دَمًا

يَا وَاحِدٌ، يَا أَجْوَدَ الْمُنْعِمِينَ، الْمُتَكَبِّرُ الْمُتَعَالُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ، وَأَفُكِّكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

إِلَهِي قَلَّ شُكْرِي سَيِّدِي فَلَمْ تَحْرَمْنِي، وَعَظُمَتْ خَطِيئَتِي سَيِّدِي فَلَمْ تَفْضَحْنِي، وَرَأَيْتَنِي عَلَى الْمَعَاصِي سَيِّدِي فَلَمْ تَمْنَعْنِي وَلَمْ تَهْتِكْ سِتْرِي، وَأَمَرْتَنِي بِالطَّاعَةِ فَضَيَّعْتُ مَا بِهِ أَمَرْتَنِي، فَأَيُّ فَقِيرٍ أَفْقَرُ مِنِّي؟ سَيِّدِي إِنْ لَمْ تُغْنِنِي، فَأَيُّ شَقِيٍّ أَشَقِيٍّ مِنِّي إِنْ لَمْ تَرْحَمْنِي؟ فَنِعْمَ الرَّبُّ أَنْتَ يَا سَيِّدِي، وَنِعْمَ الْمَوْلَى، وَبِئْسَ الْعَبْدُ أَنَا يَا سَيِّدِي وَجَدْتَنِي، أَيُّ رَبَّاهُ، هَا أَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ

مُعْتَرِفٌ بِذُنُوبِي، مُقِرٌّ بِالْإِسَاءَةِ وَالظُّلْمِ عَلَى نَفْسِي، مَنْ أَنَا يَا رَبِّ فَتَقْصِدْ لِعَذَابِي؟ أَمْ مَنْ يَدْخُلُ فِي مَسْأَلَتِكَ إِنْ أَنْتَ رَحِمْتَنِي؟

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الدُّنْيَا مَا أَسِيدُ بِهِ لِسَانِي، وَأُحْصِنُ بِهِ فَرْجِي وَأُوَدِّي بِهِ عَنِّي أَمَانَتِي، وَأَصِلُ بِهِ رَحْمِي، وَأَتَجَرُّ بِهِ لِأَخْرَتِي، وَيَكُونُ لِي عَوْنًا عَلَى الْحُجِّ وَالْعُمْرَةِ، فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ

وَعَزَّتِكَ يَا كَرِيمُ لِأَلْحَنِّ عَلَيْكَ، وَلَا طَلِبَنَّ إِلَيْكَ، وَلَا تَضَرَّعَنَّ إِلَيْكَ وَلَا بَسُطْنَهَا إِلَيْكَ مَعَ مَا اقْتَرَفْنَا مِنَ الْإِثَامِ

يَا سَيِّدِي فَبِمَنْ أَعُوذُ، وَبِمَنْ أَلُوذُ؟ كُلُّ مَنْ اتَّيَبَهُ فِي حَاجِهِ وَسَأَلَتْهُ فَائِدَهُ فَالَيْكَ يُرْشِدُنِي، وَعَلَيْكَ يَدُلُّنِي، وَفِيمَا عِنْدَكَ يُرْغِبُنِي

فَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيِّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، وَعَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيٍّ بْنِ مُوسَى، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، وَعَلِيٍّ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، وَالْحُجَّجِ الْقَائِمِ بِالْحَقِّ صَلَوَاتِكَ يَا رَبِّ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

وَبِالشَّانِ الَّذِي لَهُمْ عِنْدَكَ، فَإِنَّ لَهُمْ عِنْدَكَ شَأْنًا مِنَ الشَّانِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَفْعَلَ بِي «كَذًا وَكَذَا»

وسؤال کن حوائج خود را دنیویہ و اخرویہ کہ بر آورده است انشاء اللہ، پس بگو:

اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، مُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانَ الْعَظِيمِ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ اخْتِذْتَ بِنَاصِيَتَيْهَا، أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلِهِ وَأَقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ، وَأَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ، يَا خَيْرَ مَنْ عُبِدَ، وَيَا أَشْكَرَ مَنْ حُمِدَ، وَيَا أَحْلَمَ مَنْ قَهَرَ، وَيَا أَكْرَمَ مَنْ

قَدَّرَ، وَيَا أَسْمَعَ مَنْ نُودِيَ، وَيَا أَقْرَبَ مَنْ نُوجِيَ، وَيَا أَمَنَ مِنَ اسْتُجِيرَ، وَيَا أَرْأَفَ مِنَ اسْتُغِيثَ، وَيَا أَكْرَمَ مَنْ سُئِلَ، وَيَا أَجْوَدَ مَنْ
أَعْطِيَ، وَيَا أَرْحَمَ مَنْ اسْتُرْحِمَ، صَيَّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ، وَارْحَمْ قَلْبَهُ حَيْلَتِي، وَامْتُنْ عَلَيَّ بِالْجَنَّةِ طَوْلًا- مِنْكَ، وَفُكَّ رَقَبَتِي مِنَ
النَّارِ تَفَضُّلاً،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَطَعْتُكَ فِي أَحَبِّ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَهُوَ التَّوْحِيدُ، وَلَمْ أَعْصِكَ فِي أَكْرَهِ الْأَشْيَاءِ إِلَيْكَ وَهُوَ الشِّرْكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ
مُحَمَّدٍ وَكَفِّنِي أَمْرَ عِدْوِي، اللَّهُمَّ إِنَّ لَكَ عِدُوًّا لَا يَأْلُونِي خَبَالًا، بَصِيرًا بَعْيُوبِي، حَرِيصًا عَلَى غَوَابَتِي، يَرَانِي هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا
أَرَاهُمْ، اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ، وَأَعِزِّدْ مِنْ شَرِّ شَيَاطِينِ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَنْفُسَنَا وَأَمْوَالَنَا وَأَهَالِينَا وَأَوْلَادَنَا وَمَا أُغْلِقَتْ عَلَيْهِ
أَبْوَابُنَا، وَمَا أَحَاطَتْ بِهِ عَوْرَاتُنَا

اللَّهُمَّ وَحَرِّمْنِي عَلَيْهِ كَمَا حَرَّمْتَ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ، وَبَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَهُ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَأَبْعَدْ مِنْ ذَلِكَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، وَمِنْ رَجْسِهِ وَنَضْبِهِ وَهَمْزِهِ وَلَمَزِهِ وَنَفْحِهِ وَكَيْدِهِ وَمَكْرِهِ وَسِحْرِهِ وَنَزْغِهِ وَفِتْنَتِهِ وَعَوَائِلِهِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَفِي الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ يَا مُسَيِّمِي نَفْسِهِ بِالْأَسْمِ الَّذِي قَضَى أَنْ حَاجَهُ مَنْ يَدْعُوهُ بِهِ
مَقْضِيَّتَهُ، أَسْأَلُكَ بِهِ إِذْ لَا شَفِيعَ لِي عِنْدَكَ أَوْثَقُ مِنْهُ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَفْعَلَ بِي «كَذًا وَكَذًا» وَحَاجَتِ خُودِ رَا
بِخَوَاهُ كَمَا رَوَاهُ شُودِ انْشَاءِ اللَّهِ تَعَالَى، بِسْ بِكُو:

اللَّهُمَّ إِنْ أَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ فَانْتِ مَحْمُودٌ، وَإِنْ عَيَّدْتَنِي فَانْتِ مَحْمُودٌ يَا مَنْ هُوَ مَحْمُودٌ فِي كُلِّ خِصَالِهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ،
وَأَفْعَلْ بِي مَا تَشَاءُ فَإِنَّتِ مَحْمُودٌ، إِلَهِي أَتْرَاكَ مُعَذِّبِي وَقَدْ عَفَّرْتُ لَكَ فِي التُّرَابِ خَدِي، أَتْرَاكَ

مُعَذِّبِي وَحُبُّكَ فِي قَلْبِي، أَمَا إِنَّكَ إِنْ فَعَلْتَ ذَلِكَ بِي جَمَعْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ قَوْمٍ طَالَ مَا عَادَتْهُمْ فِيكَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ يَحِقُّ عَلَيْكَ فِيهِ الْإِجَابَةُ لِلدُّعَاءِ إِذَا دُعِيَ بِهِ، وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ كُلِّ ذِي حَقٍّ عَلَيْكَ، وَبِحَقِّكَ عَلَى جَمِيعٍ مَنْ هُوَ دُونُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَالِهِ الطَّاهِرِينَ

وَمَنْ أَرَادَنِي أَوْ أَرَادَ أَحَدًا مِنْ إِخْوَانِي بِسُوءٍ فَخُذْ بِسَمْعِهِ وَبَصِيرِهِ وَمِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ، وَامْنَعْنِي مِنْهُ بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ، اللَّهُمَّ مَا غَابَ عَنِّي مِنْ أَمْرِي، أَوْ حَضَرَ نِي وَلَمْ يَنْطِقْ بِهِ لِسَانِي وَلَمْ تَبْلُغْهُ مَسِئَلَتِي أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَأَصْرِيحُهُ لِي، وَسَهْلُهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

«رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ» (١)

مَاذَا عَلَيْكَ يَا رَبُّ لَوْ أَرْضَيْتَ عَنِّي كُلَّ مَنْ لَهُ قَبْلِي تَبِعَهُ، وَأَدْخَلْتَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ، وَغَفَرْتَ لِي ذُنُوبِي، فَإِنَّ مَغْفِرَتَكَ لِلْخَاطِئِينَ وَأَنَا مِنْهُمْ، فَاعْفِرْ لِي خَطَايَا يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَحْلُمُ عَنِ الْمُذْنِبِينَ، وَتَعْفُو عَنِ الْخَاطِئِينَ، وَأَنَا عَبْدُكَ الْخَاطِئُ الْمُذْنِبُ الْحَسِيرُ الشَّقِيُّ الَّذِي قَدَّافَزَعْتَنِي ذُنُوبِي، وَأَوْثَقْتَنِي خَطَايَايَ، وَلَمْ أَجِدْ لَهَا سَادًا وَلَا غَافِرًا غَيْرَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، إِلَهِي اسْتَعْبَدْتَنِي الدُّنْيَا وَاسْتَخْدَمْتَنِي، فَصِرْتُ حَيْرَانَ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا، فَيَا مَنْ أَحْصَى الْقَلِيلَ فَشَكَرَهُ، وَتَجَاوَزَ عَنِ الْكَثِيرِ فَغَفَرَهُ بَعْدَ أَنْ سَتَرَهُ، ضَاعِفٌ لِي الْقَلِيلَ فِطَاعَتِكَ وَتَقَبَّلَهُ،

وَتَجَاوَزَ عَنِ الْكَثِيرِ فِي مَعْصِيَتِكَ فَاعْفِرْهُ، فَإِنَّهُ لَا يَعْفِرُ الْعَظِيمَ إِلَّا الْعَظِيمُ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ صِدِّقْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَإِلَى مُحَمَّدٍ، وَأَعِنِّي عَلَى صِيْلِهِ اللَّيْلِ وَصِيَامِ النَّهَارِ، وَأَرْزُقْنِي مِنَ الْوَرَعِ مَا يَحْجُزُنِي عَنْ مَعَاصِيكَ، وَاجْعَلْ عِبَادَتِي لَكَ أَيَّامَ حَيَاتِي، وَاشْتِغَمِلْنِي أَيَّامَ عُمْرِي بِعَمَلٍ تَرْضَى بِهِ عَنِّي، وَزَوِّدْنِي مِنَ الدُّنْيَا التَّقْوَى، وَاجْعَلْ لِي فِي لِقَائِكَ خَلْفًا مِنْ جَمِيعِ الدُّنْيَا، وَاجْعَلْ مَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي دَرَكًا لِمَا مَضَى مِنْ أَجَلِي،

أَيَقْنْتُ أَنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ فِي مَوْضِعِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ، وَأَشَدُّ الْمُعَاقِبِينَ فِي مَوْضِعِ النَّكَالِ وَالنِّقْمَةِ، وَأَعْظَمُ الْمُتَحَبِّبِينَ فِي مَوْضِعِ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعِظَمَةِ، فَاسْمِعْ يَا سَمِيعٌ مَدْحَتِي، وَاجِبْ يَا رَحِيمٌ دَعْوَتِي، وَأَقْبَلْ يَا غَفُورٌ عَثْرَتِي، فَكَمْ يَا إِلَهِي مِنْ كُرْبَتِهِ قَدْ فَرَّجْتَهَا، وَغَمْرِهِ قَدْ كَشَفْتَهَا، وَعَثْرَهُ قَدْ أَقْلْتَهَا، وَرَحْمَهُ قَدْ نَشَرْتَهَا، وَحَلَقَهُ بَلَاءٌ قَدْ فَكَّكْتُهَا

«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَانَا اللَّهُ» (١)

اللَّهُمَّ وَإِنِّي أُشْهِدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا فَاشْهَدْ لِي بِأَنِّي أُشْهِدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبِّي، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُكَ نَبِيِّ، وَأَنَّ الدِّينَ الَّذِي شَرَعْتَ لَهُ دِينِي، وَأَنَّ الْكِتَابَ الَّذِي أَنْزَلْتَ عَلَيْهِ كِتَابِي وَأَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ إِمَامِي، وَأَنَّ الْأَيْمَةَ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أُمَّتِي

اللَّهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا فَاشْهَدْ لِي بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْمُنْعِمُ عَلَيَّ لَا غَيْرُكَ، لَكَ الْحَمْدُ بِنِعْمَتِكَ تَبَّتْ الصَّالِحَاتِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، وَتَبَارَكَ اللَّهُ وَتَعَالَى، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، وَلَا

مَلَجًا وَلَا مُنْجَا مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ، عَدَدَ الشَّفَعِ وَالْوَثْرِ، وَعَدَدَ كَلِمَاتِ رَبِّي الطَّيِّبَاتِ الْمُبَارَكَاتِ، صَدَقَ اللَّهُ وَبَلَغَ الْمُرْسِلُونَ، وَنَحْنُ عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلِ النُّورَ فِي بَصِيرِي وَالنَّصِيحَةَ فِي صَدْرِي، وَذَكَرَكَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ عَلَى لِسَانِي، وَمِنْ طَيْبِ رِزْقِكَ الْحَلَالِ - غَيْرِ مَمْنُونٍ وَلَا مَحْظُورٍ - فَارْزُقْنِي

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَعِيشَةِ مَعِيشَةً أَقْوَى بِهَا عَلَى جَمِيعِ حَاجَاتِي، وَأَتَوَسَّلُ بِهَا فِي الْحَيَاةِ إِلَى اخِرَتِي مِنْ غَيْرِ أَنْ تُتْرِفَنِي فِيهَا فَاشْقِي، وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ حَلَالِ رِزْقِكَ، وَأَفِضْ عَلَيَّ مِنْ سَيِّبِ فَضْلِكَ نِعْمَةً مِنْكَ سَابِغَةً وَعَطَاءً غَيْرَ مَمْنُونٍ، وَلَا تَشْغَلْنِي فِيهَا عَنْ شُكْرِ نِعْمَتِكَ عَلَيَّ بِأَكْثَارٍ مِنْهَا، فَتُلْهِبَنِي عَجَائِبُ بَهْجَتِهِ، وَتُفْتِنَنِي زَهْرَاتُ زِينَتِهِ، وَلَا بِإِقْلَالٍ مِنْهَا فَيَقْصُرُ بِعَمَلِي كَدُّهُ، وَيَمْلَأُ صَدْرِي هَمُّهُ، بَلْ أَعْطِنِي مِنْ ذَلِكَ غِنًى عَنِ شِرَارِ خَلْقِكَ، وَبَلَاغًا أَنَالُ بِهِ رِضْوَانَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الدُّنْيَا، وَمِنْ شَرِّ أَهْلِهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا عَلَيَّ سِجْنًا، وَلَا تَجْعَلْ فِرَاقَهَا لِي حُزْنًا، أَجْرَنِي مِنْ فِتْنَتِهَا، وَاجْعَلْ عَمَلِي فِيهَا مَقْبُولًا، وَسَعْيِي فِيهَا مَشْكُورًا، حَتَّى أَصِلَ بِذَلِكَ إِلَى دَارِ الْحَيَوَانِ وَمَسَاكِنِ الْأَخْيَارِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَرْزُلِهَا وَزَلْزَالِهَا وَسَيِّطَاتِ سُلْطَانِهَا، وَمِنْ شَرِّ شَيَاطِينِهَا، وَبَغْيِ مَنْ بَغَى عَلَيَّ فِيهَا، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعِصِمْنِي بِالسَّكِينَةِ، وَالْبَسِيئَةِ دِرْعِيكَ الْحَصِينَةَ، وَاجْنِنِي فِي سِتْرِكَ الْوَاقِي، وَأَصْلِحْ لِي حَالِي، وَبَارِكْ لِي فِي أَهْلِي وَوَلَدِي وَمَالِي. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَطَهِّرْ قَلْبِي وَجَسَدِي، وَرَكِّ عَمَلِي وَأَقْبَلْ سَعْيِي، وَاجْعَلْ مَا عِنْدَكَ خَيْرًا لِي، سَيِّدِي أَنَا مِنْ حُبِّكَ جَانِعٌ لَا أَشْبَعُ، أَنَا مِنْ حُبِّكَ ظَمَانٌ لَا أَرْوِي، وَاشَوْفَاهُ إِلَى مَنْ

یا حسیب مَنْ تَحَبَّبَ إِلَیْهِ، یا قُوَّةَ عَیْنِ مَنْ لَادَ بِهِ وَأَنْقَطَعَ إِلَیْهِ، فَمد تری وَخِیدتی مِنَ الْأَدَمِیِّینَ وَوَحْشَتِی، فَصَلِّ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاعْفِرْ لَی، وَانْسِ وَحْشَتِی وَارْحَمْ وَخِیدَتِی وَغُرْبَتِی

اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَالِمٌ بِحَوَائِجِي غَيْرُ مُعَلِّمٍ، وَاسِعٌ لَهَا غَيْرُ مُتَكَلِّفٍ، فَصَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَافْعَلْ بِي مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي

اللَّهُمَّ عَظُمَ الذَّنْبُ مِنْ عَبْدِكَ فَلْيُحْسِنِ الْعَفْوَ مِنْ عِنْدِكَ، يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَأَهْلَ الْمَغْفِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنَّ عَفْوَكَ عَنْ ذَنْبِي، وَتَجَاوُزَكَ عَنْ خَطِيئَتِي، وَصِفْمَحَكَ عَنْ ظُلْمِي، وَسِتْرَكَ عَلَي قَبِيحِ عَمَلِي، وَحِلْمَكَ عَنْ كَبِيرِ جُرْمِي عِنْدَمَا كَانَ مِنْ خَطَايَا وَعَمْدِي أَطْمَعَنِي فِي أَنْ أَسْأَلُكَ مَا لَا- أَسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ، وَأَرَيْتَنِي مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَزْفْتَنِي مِنْ إِجَابَتِكَ، فَصَبْرْتُ أَدْعُوكَ آمِنًا، وَأَسْأَلُكَ مُشْتَاتِنِسًا لَا- خَائِفًا وَلَا وَجَلًا، مُدِلًّا عَلَيكَ فِيمَا قَصَيْدْتُ فِيهِ إِلَيْكَ، فَإِنْ أَبْطَأَ عَنِّي عَتَبْتُ عَلَيكَ بِجَهْلِي، وَلَعَلَّ الَّذِي أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي، لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ، فَلَمْ أَرِ مَوْلِي كَرِيمًا أَصْبَرَ عَلَي عَبْدٍ لَيْسَ مِنْكَ عَلَيَّ، يَا رَبِّ إِنَّكَ تَدْعُونِي فَأَوْلِي عَنكَ، وَتَتَحَبَّبُ إِلَيَّ فَمَا تَبْغِضُ إِلَيْكَ، وَتَتَوَدَّدُ إِلَيَّ فَلَا- أَقْبِلُ مِنْكَ، كَمَا أَنَّ لِي التَّطَوُّلَ عَلَيكَ، وَلَمْ يَمْنَعَكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ لِي وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ، وَالْتَفَضُّلِ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ، فَصَلِّ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَارْحَمْ عَبْدَكَ الْجَاهِلَ، وَجِدْ عَلَيهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ إِنَّكَ جَوَادٌ كَرِيمٌ، أَيُّ جَوَادٍ، أَيُّ كَرِيمٍ.

سپس می گوئی: بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، بِسْمِ اللَّهِ، بِسْمِ اللَّهِ، بِسْمِ عَالِمِ الْغَيْبِ، بِسْمِ مَنْ لَيْسَ فِي وَخِيدَاتِيهِ شَكٌّ وَلَا- رَيْبٌ، بِسْمِ مَنْ لَا قُوَّةَ عَلَيْهِ وَلَا رَغْبَةَ إِلَّا إِلَيْهِ، بِسْمِ الْمَعْلُومِ غَيْرِ الْمَحْدُودِ، وَالْمَعْرُوفِ غَيْرِ الْمَوْصُوفِ، بِسْمِ

مَنْ أَمَاتَ وَأَحْيَى، بِسْمِ مَنْ لَهُ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى

بِسْمِ الْعَزِيزِ الْأَعَزِّ، بِسْمِ الْجَلِيلِ الْأَجَلِّ، بِسْمِ الْمُخْمُودِ غَيْرِ الْمُخْدُودِ الْمُسْتَحَقِّ لَهُ عَلَى السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ، بِسْمِ الْمَذْكُورِ فِي الشُّدَّةِ وَالرَّخَاءِ، بِسْمِ الْمُهَيِّمِ الْجَبَّارِ، بِسْمِ الْخَنِيَانِ الْمَنِيَانِ، بِسْمِ الْعَزِيزِ مِنْ غَيْرِ تَعَزُّزٍ، وَالْقَدِيرِ مِنْ غَيْرِ تَقَدُّرٍ، بِسْمِ مَنْ لَمْ يَزَلْ وَلَا يَزُولُ، بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الَّذِي لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ.

سپس می گوئی: اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاصْلِحْ لِيْ قَبْلَ الْمَوْتِ وَرَحْمَتِيْ عِنْدَ الْمَوْتِ، وَاغْفِرْ لِيْ بَعْدَ الْمَوْتِ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاخْطُطْ عَنَّا اَوْزَارَنَا بِالرَّحْمَةِ، وَارْجِعْ بِمُسِيْنِنَا اِلَى التَّوْبَةِ

اَللّٰهُمَّ اِنْ ذُنُوْبِيْ قَدْ كَثُرَتْ، وَجَلَّتْ عَنِ الصَّفَةِ، وَاِنَّهَا صَغِيْرَةٌ فِيْ جَنْبِ عَفْوِكَ، فَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاعْفُ عَنِّيْ

اَللّٰهُمَّ اِنْ كُنْتُ ابْتَلَيْتَنِيْ فَصَبِّرْنِيْ، وَالْعَافِيْهِ اَحَبُّ اِلَيَّ،

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَحَسِّنْ ظَنِّيْ بِحُكِّ، وَحَقِّقْهُ، وَبَصِّرْ فِعْلِيْ، وَاعْطِنِيْ مِنْ عَفْوِكَ بِمِقْدَارِ اَمَلِيْ، وَلَا تُجَازِنِيْ بِسُوْءِ عَمَلِيْ فَتُهْلِكْنِيْ، فَاِنَّ كَرَمَكَ يَجْلُ عَنْ مُجَازَاتِ مَنْ اَذْنَبَ وَقَصَرَ وَعَانَدَ، وَاَتَاكَ عَائِدًا بِفَضْلِكَ هَارِبًا مِنْكَ اِلَيْكَ، مُتَّجِرًا مَا وَعَدْتَ مِنَ الصَّنْحِ عَمَّنْ اَحْسَنَ بِكَ ظَنًّا

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاغْفِرْ لِيْ وَالْجِلْدُ بَارِدٌ، وَالنَّفْسُ دَائِرٌ وَاللِّسَانُ مُنْطَلِقٌ، وَالصُّحُفُ مُنْتَشِرَةٌ، وَالْاَقْلَامُ جَارِيَةٌ، وَالتَّوْبَةُ مَقْبُولَةٌ، وَالتَّصَرُّعُ مَرْجُوٌّ، قَبْلَ اَنْ لَا اَقْدِرَ عَلٰی اسْتِغْفَارِكَ حِيْنَ يَفْنَى الْاَجَلُ وَيَنْقَطِعُ الْعَمَلُ، اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَتَوَلَّنَا، وَلَا تَوَلَّنَا غَيْرَكَ

اَسْتَغْفِرُ اللهَ - اسْتِغْفَارًا لَا يَقْدِرُ قَدْرُهُ وَلَا يَنْظُرُ اَمَدَهُ اِلَّا اللهُ - الْمُسْتَغْفِرُ بِهِ، وَلَا

يَدْرِي مَا وَرَاءَهُ، وَلَا وَرَاءَ مَا وَرَاءَهُ، وَالْمُرَادُ بِهِ أَحَدٌ سِوَاهُ،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ لِمَا وَعَدْتِكَ مِنْ نَفْسِي ثُمَّ أَخْلَقْتِكَ

وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تُبْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ ثُمَّ عُدْتُ فِيهِ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِكُلِّ خَيْرٍ أَرَدْتُ بِهِ وَجْهَكَ ثُمَّ خَالَطَنِي فِيهِ مَا لَيْسَ لَكَ، وَأَسْتَغْفِرُكَ
لِكُلِّ نِعْمَةٍ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ ثُمَّ قَوَيْتُ بِهَا عَلَيَّ مَعْصِيَتِكَ. (١)

(٧) اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ، اللَّهُمَّ رَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَجَعَلْتَهُ بَيْنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ، اللَّهُمَّ
فَبَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، وَأَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَصَلَاتِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا. (٢)

(٨) اللَّهُمَّ يَا رَبِّ أَصِيبْهُ لَا أَرْجُو غَيْرَكَ، وَلَا أَدْعُو سِوَاكَ، وَلَا أَرْغُبُ إِلَّا إِلَيْكَ، وَلَا أَتَضَرَّعُ إِلَّا عِنْدَكَ، وَلَا أَلُوذُ إِلَّا بِفِنَائِكَ،
إِذْ لَوْ دَعَوْتُ غَيْرَكَ لَمْ يُجِبْنِي، وَلَوْ رَجَوْتُ غَيْرَكَ لَأَخْلَفَ رَجَائِي، وَأَنْتَ ثِقَتِي وَرَجَائِي وَمَوْلَايَ وَخَالِقِي وَبَارِئِي وَمُصَوِّرِي،
نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، تَحْكُمُ فِي كَيْفِ تَشَاءُ، لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي مَا أَرْجُو، وَلَا أَسْتَطِيعُ دَفْعَ مَا أَحْذَرُ، أَصِيبْهُ مُزْتَهِنًا بِعَمَلِي، وَأَصِيبْ
الْأُمَّمُ بِيَدِ غَيْرِي. اللَّهُمَّ إِنِّي أَصِيبُكَ أَشْهَدُكَ وَكَفَى بِكَ شَهِيدًا، وَأَشْهَدُ مَلَائِكَتَكَ وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ وَأَنْبِيَاءَكَ وَرُسُلِكَ، عَلَى
أَنِّي أَتَوَلَّى مَنْ تَوَلَّيْتَهُ، وَأَتَبِرُّ مَنْ تَبَرَّأْتَ مِنْهُ، وَأُؤْمِنُ بِمَا أَنْزَلْتَ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ، فَافْتَحْ مَسَامِعَ قَلْبِي لِتَذْكَرِكَ حَتَّى أَتَّبِعَ
كِتَابَكَ، وَأُصَدِّقَ رُسُلَكَ، وَأُؤْمِنَ بِوَعْدِكَ، وَأُؤْفِيَ بِعَهْدِكَ، فَإِنَّ أَمْرَ الْقَلْبِ بِيَدِكَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْقُنُوطِ مِنْ رَحْمَتِكَ، وَالْيَأْسِ مِنْ رَأْفَتِكَ، فَأَعِزَّنِي مِنَ الشُّكِّ وَالشُّرْكِ، وَالرَّيْبِ وَالنَّفَاقِ، وَالرِّيَاءِ
وَالسَّمْعَةِ، وَاجْعَلْنِي فِي جِوَارِكَ

١- سيد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ١١٩١٣٧.

٢- سيد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ١٣٧.

الَّذِي لَا يُرَامُ، وَاحْفَظْنِي مِنَ الشَّكِّ الَّذِي صَاحِبُهُ يُسْتَهَانُ.

اللَّهُمَّ وَكَلِّمًا قَصِيرَ عَنِّي اسْتِغْفَارِي مِنْ سُوءٍ لَا يَعْلَمُهُ غَيْرُكَ، فَعَافِنِي مِنْهُ وَاعْفِرْهُ لِي، فَإِنَّكَ كَاشِفُ الْغَمِّ، مُفَرِّجُ الْهَمِّ، رَحْمَنُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَرَحِيمُهُمَا، فَامْنُنْ عَلَيَّ بِالرَّحْمَةِ الَّتِي رَحِمْتَ بِهَا مَلَائِكَتَكَ وَرُسُلَكَ وَأَوْلِيَاءَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ.

اللَّهُمَّ رَبِّ هَذَا الْيَوْمِ، وَمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنْ بَلَاءٍ أَوْ مُصِيبَةٍ أَوْ غَمٍّ أَوْ هَمٍّ، فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَعَنْ أَهْلِ بَيْتِي وَوَلَدِي وَإِخْوَانِي وَمَعَارِفِي، وَمَنْ كَانَ مِنِّي بِسَبِيلٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ عَلَى كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَفَطَّرَهُ الْإِسْلَامَ، وَمَلَّهَ إِبْرَاهِيمَ، وَدِينَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ.

اللَّهُمَّ احْفَظْنِي وَأَحْيِنِي عَلَى ذَلِكَ، وَتَوَفَّنِي عَلَيْهِ، وَابْعَثْ لِي يَوْمَ تَبَعَثَ الْخَلَائِقُ فِيهِ، وَاجْعَلْ أَوَّلَ يَوْمِي هَذَا صَيْحًا، وَأَوْسَطَهُ فَلَاحًا، وَآخِرَهُ نَجَاحًا بِرَحْمَتِكَ، فَإِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهُ وَخَيْرَ أَهْلِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ أَهْلِهِ، وَمَنْ سَمِعَهُ وَبَصَرَهُ وَرَجَلَهُ، وَكُنْ لِي مِنْهُ حَاجِرًا، عَزَّ جَارُكَ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْزُقَنِي مَوَاهِبَ الدُّعَاءِ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ، وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ يَوْمِي هَذَا وَفَتْحَهُ، وَنَصْرَهُ وَنُورَهُ، وَهُدَاهُ وَرُشْدَهُ، وَبُشْرَاهُ.

أَصْبَحْتُ بِاللَّهِ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ مُمْتَنِعًا، وَبِعِزَّةِ اللَّهِ الَّتِي لَا تُرَامُ وَلَا تُضَامُ مُعْتَصِمًا، وَبِسُلْطَانِ اللَّهِ الَّذِي لَا يُقْهَرُ وَلَا يُغْلَبُ عَابِدًا، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَعَ وَبَرَّءَ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَكُنُّ بِاللَّيْلِ وَيَخْرُجُ بِالنَّهَارِ، وَشَرِّ مَا يَخْرُجُ بِاللَّيْلِ وَيَكُنُّ بِالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ ذِي سُلْطَانٍ أَوْ غَيْرِهِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَّتِهَا، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ. (١)

(۹) اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ الصَّائِمِينَ، وَهَبْ لِي جُزْمِي فِيهِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ، وَاعْفُ عَنِّي يَا عَافِيَا عَنِ الْمُجْرِمِينَ. (۱)

(۱۰) اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ صِيَامَ الصَّائِمِينَ، وَهَبْ لِي جُزْمِي فِيهِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ.

(۱۱) و این دعا به روایت سید ابن باقی رحمه الله است که در این روز بخوانند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، وَيَا مَنْ لَيْسَ فِي السَّمَاوَاتِ الْعُلَى وَالْأَرْضِينَ السُّفْلَى وَلَا فَوْقَهُنَّ وَلَا تَحْتَهُنَّ وَلَا بَيْنَهُنَّ إِلَهٌ يُعْبَدُ غَيْرُكَ وَخِدَاكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، يَا وَاحِدٌ بغيرِ تَشْبِيهِ، يَا بَاقِيًا إِلَى غَيْرِ غَايَةٍ، يَا جَبَّارًا فِي سُلْطَانِهِ، يَا كَبِيرًا فِي كِبَرِيَّاتِهِ، يَا قُدُّوسًا فِي أَسْمَائِهِ، يَا كَرِيمًا فِي عَطَائِهِ، يَا جَلِيلًا فِي بَهَائِهِ، يَا حَمِيدًا فِي فِعَالِهِ، يَا مَلِكًا فِي ائْتِدَائِهِ وَأَقْتِدَارِهِ، يَا عَالِمًا فِي إِحْصَائِهِ، يَا غَالِبًا فِي اِرْتِفَاعِهِ، يَا عَزِيزًا فِي امْتِنَاعِهِ، يَا جَوَادًا فِي إِفْضَالِهِ، يَا ذَا السُّلْطَانِ الشَّامِخِ، يَا ذَا الْعِزِّ الْبَازِخِ يَا ذَا الْمَلِكِ الْفَاحِخِ، يَا ذَا الْبُهَاءِ الزَّاهِرِ، يَا مَنْ بِهِ يَحْسُنُ الطُّنُونُ، يَا ذَا الْجُودِ وَالْكَرَمِ وَالْمَنِّ وَالْكَبْرِيَاءِ يَا بَاقِيًا لَا يَمُوتُ يَا صِدْمَدًا لَا يَطْعَمُ، يَا قَيُّومًا لَا يَنَامُ، يَا بَصِيرًا لَا يَرْتَابُ، يَا حَافِظًا لَا يَجْهَلُ، يَا وَاسِعًا لَا يَنْكَلِفُ، يَا غَنِيًّا لَا يَفْتَقِرُ، يَا مَنِيْعًا لَا يُرَامُ، يَا عَزِيزًا لَا يُضَامُ، يَا قَيُّومًا لَا يُغْلَبُ، يَا جَبَّارًا لَا يُكَلَّمُ، يَا مُحْتَجِبًا لَا يُرَى، يَا جَبَّارَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا نُورَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ، يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ، يَا عِزَّ النَّاصِرِينَ وَالذَّاكِرِينَ، يَا سَبِيلَ الصَّالِحِينَ، يَا مُفَرِّجًا عَنِ الْمَكْرُوبِينَ،

يَا كَثِيرَ الرَّاعِبِينَ إِلَيْهِ، يَا غَوْثَ الْمَلْهُوفِينَ، يَا خَيْرَ مَنْ دَعَاهُ الدَّاعُونَ، أَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ عِبَادَكَ مِنْ أَعْظَمِ عِبَادِكَ الْيَوْمَ فِيمَا تَقْسَمُهُ، مِنْ نُورٍ تَهْدِي بِهِ وَرَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا وَرِزْقٍ تَبْسِطُهُ وَضُرٍّ تَكْشِفُهُ وَبَلَاءٍ تَصِيرُهُ وَفِتْنَةٍ تَكْفِيهَا وَثَوَابٍ تَكْتُبُهُ وَأَمْرٍ تُسَهِّلُهُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

۳. غسل

از امیرمؤمنان علیه السلام روایت شده که هر کس در روز اول سال که نخستین روز ماه رمضان می باشد، در آب جاری غسل کند و سی کف آب بر سرش بریزد، درمان یک سالش خواهد بود. (۱)

۴. استفاده از گلاب

سید ابن طاووس در ضمن اعمال روز اول ماه رمضان از امام صادق علیه السلام روایت کرده که هر کس یک مشت گلاب به صورتش بریزد، آن روز از فقر و ذلت در امان باشد و اگر گلاب را بر سرش بریزد، در طول سال از «برسام» (۲) در امان باشد. (۳)

(۲) اعمال مخصوص روز دوم

برای روز دوم ماه رمضان دعاهایی رسیده که از آن جمله است:

(۱) اللَّهُمَّ إِلَيْكَ غَدَوْتُ بِحَاجَتِي، وَبِكَ أَنْزَلْتَ الْيَوْمَ فَقْرِي وَمَسْكَنتِي، فَإِنِّي

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۱۹۳.

۲- برسام ورم حجاب حاجز را گویند.

۳- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۱۹۳.

لِمَعْفَرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَرْجِي مِنِّي لِعَمَلِي، وَمَعْفَرَتِكَ أَوْسَعُ لِي مِنْ ذُنُوبِي كُلِّهَا. اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَتَوَلَّ قَضَاءَ كُلِّ حَاجَةٍ لِي، بِقُدْرَتِكَ عَلَيْهَا وَتَيْسِيرِهَا عَلَيْكَ وَفَقْرِي إِلَيْكَ، فَإِنِّي لَمْ أَصِبْ خَيْرًا قَطُّ إِلَّا مِنْكَ، وَلَمْ يَضِرِّفْ عَنِّي سُوءٌ قَطُّ غَيْرُكَ، وَلَا أَرْجُو لِأَمْرِ آخِرَتِي وَدُنْيَايَ سِوَاكَ، يَوْمَ يُفْرِدُنِي النَّاسُ فِي حُفْرَتِي وَأُفْضَى إِلَيْكَ يَا كَرِيمٌ.

اللَّهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ وَتَعَبَّأَ، وَأَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوَفَادِهِ إِلَى مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَطَلَبَ نَائِلِهِ وَجَائِزَتِهِ، فَإِلَيْكَ يَا رَبِّ تَهَيَّئْ وَتَعَبَّبْ وَاسْتَعِدَّ، رَجَاءَ رِفْدِكَ وَطَلَبِ نَائِلِكَ وَجَائِزَتِكَ، فَلَا تُخَيِّبْ دُعَائِي، يَا مَنْ لَا يَخِيْبُ عَلَيْهِ السَّائِلُ، وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ، فَإِنِّي لَمْ آتِكَ نَفْعًا بِعَمَلٍ صَالِحٍ عَمِلْتُهُ، وَلَا لِوَفَادِهِ إِلَى مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ.

أَتَيْتُكَ مُقِرًّا بِالْإِسَاءَةِ عَلَى نَفْسِي وَالظُّلْمِ لَهَا، مُعْتَرِفًا بِأَنْ لَا حُجَّةَ لِي وَلَا عُذْرَ، أَتَيْتُكَ أَرْجُو عَظِيمَ عَفْوِكَ الَّذِي عَفَوْتَ بِهِ عَنِ الْخَاطِئِينَ، فَلَمْ يَمْنَعَكَ طُولُ عُكُوفِهِمْ عَلَى عَظِيمِ الْجُزْمِ أَنْ عُدْتَ عَلَيْهِمْ بِالرَّحْمَةِ،

فِيَا مَنْ رَحْمَتُهُ وَاسِعَةٌ وَعَفْوُهُ عَظِيمٌ، يَا عَظِيمٌ يَا عَظِيمٌ.

يَا رَبِّ لَيْسَ يَرُدُّ غَضَبَكَ إِلَّا حِلْمُكَ، وَلَا يُنْجِي مِنْ سَخَطِكَ إِلَّا التَّضَرُّعُ إِلَيْكَ، فَهَبْ لِي يَا إِلَهِي فَرَجًا بِالْقُدْرَةِ الَّتِي تُحْيِي بِهَا مَيِّتَ الْبِلَادِ، وَلَا تُهْلِكُنِي عَمِيًّا حَتَّى تَسْتَجِيبَ لِي دُعَائِي وَتُعَرِّفَنِي الْأَجَابَةَ، وَأَذِقْنِي طَعْمَ الْعَافِيَةِ إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي، وَلَا تُشْمِتْ بِي عَيْدُوِي، وَلَا تُسَيِّطْهُ عَلَيَّ، وَلَا تُمَكِّنْهُ مِنْ عُنُقِي. إِلَهِي إِنْ وَضَعْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْفَعُنِي، وَإِنْ رَفَعْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَضَعُنِي، وَإِنْ أَهْلَكْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يَغْرِضُ لَكَ فِي عَيْدِكَ أَوْ يَسْأَلُكَ عَنِ أَمْرِهِ، وَقَدْ عَلِمْتَ أَنَّهُ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ ظُلْمٌ، وَلَا فِي نَقْمَتِكَ عَجَلَةٌ، وَإِنَّمَا يَعْجَلُ مَنْ يَخَافُ الْفُوتَ، وَإِنَّمَا يَحْتَاجُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفُ، وَقَدْ تَعَالَيْتَ عَنْ ذَلِكَ عُلُوًّا

كَبِيرًا.

فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْصُرْ زُنِي وَاهْدِنِي وَارْحَمْنِي، وَأَثِرْ زُنِي وَارْزُقْنِي، وَأَعِنِّي وَأَغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ وَأَعِصِمْنِي، وَاسْتَجِبْ لِي فِي جَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ، وَأَرِدْهُ بِي، وَقَدِّرْهُ لِي، وَيَسِّرْهُ وَأَمْضِهِ وَبَارِكْ لِي فِيهِ، وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ بِهِ، وَأَسْعِدْنِي بِمَا تُعْطِينِي مِنْهُ.

وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ سَعَةً مِنْ نِعْمِكَ الدَّائِمَةِ، وَأَوْصِلْ لِي ذَلِكَ كُلَّهُ بِخَيْرِ الْأَخْرَجِ وَنَعِيمِهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

(۲) اَللّٰهُمَّ قَرِّبْنِي فِيهِ اِلَى مَرْضَاتِكَ، وَجَنِّبْنِي سَخَطَكَ وَنِقْمَاتِكَ وَوَفَّقْنِي فِيهِ لِقِرَاءَةِ آيَاتِكَ، بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۲)

(۳) و این دعا به روایت سید ابن باقی است که در این روز بخوانند:

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ يَا مُيَسِّرَ كُلِّ عَسِيرٍ وَ يَا مَنْ هُوَ حَسَنُ التَّدْبِيرِ، وَ يَا مَنْ لَا يَخْتَاَجُ اِلَى تَفْسِيْرٍ، وَ يَا مَنْ هُوَ اَكْبَرُ مِنْ كُلِّ كَبِيْرٍ، وَ يَا مَنْ لَا شَرِيْكَ لَهُ وَ لَا وَزِيْرٍ، وَ يَا مَنْ لَا صَاحِبَهَ لَهُ وَ لَا ضِدَّ وَ لَا نِدَّ وَ لَا مُعِيْنَ وَ لَا ظَهِيْرٍ

يا جَابِرِ الْعَظْمِ الْكَسِيْرِ، يا مُعِيْنَ الْبَائِسِ الْفَقِيْرِ، يا خَالِقِ الشَّمْسِ وَ الْقَمَرِ الْمُنِيْرِ، يا مَالِكِ الْفَلَكَ الْمِيْدِيْرِ، يا رَازِقِ الطِّفْلِ الصَّغِيْرِ، اَسْأَلُكَ اَنْ تَفْتَحَ مَسَامِعَ قَلْبِيْ لِذِكْرِكَ وَ اتَّبَاعِ كُتُبِكَ وَ التَّصَدِيْقِ بِاَنْبِيَاءِكَ وَ الْوَفَاءِ بِعَهْدِكَ وَ الْاِيْمَانِ بِوَعْدِكَ، فَاِنِّيْ يَا اِلٰهِيْ بِنُورِكَ اهْتَدَيْتُ، وَ بِفَضْلِكَ اِسْتَعْنَيْتُ، وَ بِحِكْمِكَ اَضْبَحْتُ وَ اَمْسَيْتُ، اِلٰهِيْ ذُنُوْبِيْ بَيْنَ يَدَيْكَ اَسْتَعْفِرُكَ مِنْهَا وَ اَتُوْبُ اِلَيْكَ، لَا تُؤَخِّرْنِيْ فِي الْاَشْرَارِ وَ لَا تُكَيِّزْ بِيْ اَهْلَ النَّارِ، اَخِيْنِيْ حَيَاةً طَيِّبَةً وَ تَوَفَّنِيْ وَفَاةً طَيِّبَةً كَرِيْمَةً، وَ

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۴۹.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۵۰.

(٣) اعمال مخصوص روز سوم

برای روز سوم ماه مبارک رمضان نیز دعاهایی رسیده، که از آن جمله است:

(١) يَا مَنْ تَحَلُّ بِهٖ عَقْدُ الْمَكَارِهِ، وَيَا مَنْ يُفْتَأُ بِهٖ حُدُّ الشَّدَائِدِ، وَيَا مَنْ يُلْتَمَسُ مِنْهٗ الْمَخْرُجُ إِلَى رَوْحِ الْفَرْجِ، ذَلَّتْ لِقُدْرَتِكَ الصَّعَابُ، وَتَسَّ بَيْتُ بِلَطْفِكَ الْأَسْبَابُ، وَجَرَى بِقُدْرَتِكَ الْقَضَاءُ، وَمَضَتْ عَلَى إِرَادَتِكَ الْأَشْيَاءُ، فَهِيَ بِمَشِيَّتِكَ دُونَ قَوْلِكَ مُؤْتَمِرَةٌ، وَيَارَادَتِكَ دُونَ نَهْيِكَ مُنْزَجِرَةٌ.

أَنْتَ الْمِدْعُوُّ لِلْمُهْمَاتِ، وَأَنْتَ الْمَفْرُوعُ فِي الْمَلِمَاتِ، لَا يَنْدَفِعُ مِنْهَا إِلَّا مَا دَفَعْتَ، وَلَا يَنْكَشِفُ مِنْهَا إِلَّا مَا كَشَفْتَ، وَقَدْ نَزَلَ بِي يَا رَبِّ مَا قَدْ تَكَادَنِي ثِقَلُهُ، وَاللَّمَّ بِي مَا قَدْ بَهَظَنِي حَمَلُهُ، وَبِقُدْرَتِكَ أَوْرَدْتَهُ عَلَيَّ، وَبِسُلْطَانِكَ وَجَّهْتَهُ إِلَيَّ، فَلَا مُصْدِرَ لِمَا أَوْرَدْتَ، (وَلَا مَوْرِدَ لِمَا أَصِيدْتَ) وَلَا صَارِفَ لِمَا وَجَّهْتَ، وَلَا فَاتِحَ لِمَا أَغْلَقْتَ، وَلَا مُغْلِقَ لِمَا فَتَحْتَ، وَلَا مُسِيرَ لِمَا عَسَّرْتَ، وَلَا نَاصِرَ لِمَنْ خَذَلْتَ. فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَافْتَحْ لِي يَا رَبِّ بَابَ الْفَرْجِ بِطَوْلِكَ، وَاسْكِرْ عَنِّي سُلْطَانَ الْهَمِّ بِحَوْلِكَ، وَأَنْلِنِي حُسْنَ النَّظَرِ فِيمَا شَكَّوْتُ، وَادْفِنِي حَلَاوَةَ الصُّنْعِ فِيمَا سَاءَلْتُ، وَهَبْ لِي مِنْ لَمَدْنِكَ رَحْمَةً وَفَرَجًا هَنِئًا، وَاجْعَلْ لِي مِنْ عِنْدِكَ مَخْرَجًا وَحَيًّا. وَلَا تَشْغَلْنِي بِالْإِهْتِمَامِ عَنْ تَعَاهُدِ فُرُوضِكَ وَاسْتِعْمَالِ سُنَّتِكَ، فَقَدْ ضِيقْتُ لِمَا نَزَلَ بِي يَا رَبِّ ذُرْعًا، وَأَمْتَلَأْتُ بِحَمَلٍ مَا حَدَّثَ عَلَيَّ هَمًّا، وَأَنْتَ الْقَادِرُ عَلَى كَشْفِ مَا مُنِيتُ بِهِ وَدَفْعِ مَا وَقَعْتُ فِيهِ،

فَافْعَلْ بِي ذَلِكَ، وَإِنْ لَمْ أَسْتَوْجِبْهُ مِنْكَ يَا ذَا الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَالسُّلْطَانَ الْعَظِيمِ، يَا خَيْرَ مَنْ خَلَقَنَا بِهِ وَخَرَدَنَا، وَيَا خَيْرَ مَنْ أَسْرَفْنَا إِلَيْهِ بِكُفْرِنَا، نَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ أَنْ تُلْهِمَنَا الْخَيْرَ وَتُعْطِينَاهُ وَأَنْ تَصْرِفَ عَنَّا الشَّرَّ وَتَكْفِينَاهُ وَأَنْ تَدْحَرَ عَنَّا

الشَّيْطَانَ وَتُبَعْدَنَاهُ وَأَنْ تَرْزُقَنَا الْفِرْدَوْسَ وَتُحِلَّنَاهُ، وَأَنْ تَسْقِيَنَا مِنْ حَوْضِ مُحَمَّدٍ وَإِلَهٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَإِلَهٍ وَتُورِدَنَاهُ، وَتَدْعُوكَ يَا رَبَّنَا تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَرَغْبَةً وَرَهْبَةً وَخَوْفًا وَطَمَعًا، إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ مَنْ عَادَبَكَ مِنْكَ وَلَجِئًا إِلَى عِزِّكَ وَاسْتِظْلًا بِفَيْئِكَ وَاعْتَصَمَ بِحَبْلِكَ، وَلَمْ يَتَّقِ إِلَّا بِكَ، يَا جَزِيلَ الْعَطَايَا وَيَا فَكَّاكَ الْأَسَارَى، أَنْتَ الْمَفْزَعُ فِي الْمَلِمَاتِ وَأَنْتَ الْمِدْعُوُّ لِلْمِهْمَاتِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ لِي فَرَجًا وَمَخْرَجًا وَرِزْقًا وَسَعَاءً بِمَا شِئْتُ إِذَا شِئْتُ كَيْفَ شِئْتُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

(۲) اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي (فِيهِ) السُّدْنَ وَالتَّنْبِيَةَ، وَأَبْعِدْنِي مِنَ السَّفَاهَةِ وَالتَّمْوِيهِ، وَاجْعَلْ لِي نَصِيبًا فِي كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلَ فِيهِ، بِجُودِكَ يَا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ. (۲)

(۳) و این دعا از اختیار سید ابن باقی است که در این روز بخوانند:

أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِي يَوْمِي هَذَا وَفِيمَا قَبْلَهُ وَفِيمَا بَعْدَهُ الْعَفْوُ، يَا خَيْرَ مَنْ اعْتَمَدَ عَلَيْهِ الْمُعْتَمِدُونَ، وَيَا خَيْرَ مَنْ قَصَدَهُ الْقَاصِدُونَ، وَيَا خَيْرَ مَنْ هَرَبَ إِلَيْهِ الْهَارِبُونَ، وَيَا خَيْرَ مَنْ سَأَلَهُ السَّائِلُونَ، وَيَا خَيْرَ مَنْ جَادَ فِي الْمُجْتَبِينَ وَيَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ وَيَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينِ، يَا وَلِيَّ الذَّاكِرِينَ يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ، يَا مُنْقِذَ الْغَرَقَى يَا مُنْجِي الْهَلْكَى، يَا سَمِيعَ السَّمْعِينَ وَيَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ، يَا صَرِيحَ الْمُسْتَضْرِحِينَ، يَا مُلْجَأَ الْلَّاجِينَ يَا رَازِقَ الْمُقْلِينَ يَا غَافِرَ ذُنُوبِ الْمُذْنِبِينَ، يَا مُطْلِقَ الْمُسْجُونِينَ يَا مَنْ يَعْفُو عَنِ الْمُسِيئِينَ يَا زَائِدَ الشَّاكِرِينَ، يَا مُعَذِّبَ الْكَافِرِينَ، يَا سَبِيلَ الصَّالِحِينَ يَا أَعْلَمَ الْعَالَمِينَ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ،

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۵۲ و ۲۵۴.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۵۲ و ۲۵۴.

يا مَنْ لَا تُفْنِيهِ الدُّهُورُ وَالسُّنُونُ، يا بَارِئاً بِالْمَوْءِجِينِ يا جَارَ الْمُتَوَكِّلِينَ، يا قُدُّوساً فِي السَّمَاوَاتِ، وِيا قُدُّوساً فِي الْأَرْضِينَ يا عَظِيماً فِي
 الْعَالَمِينَ يا مَنْ يَصْرِفُ البُلْبُلِيَّاتِ يا مَنْ هُوَ عَالِمُ الخَفِيَّاتِ يا مَنْ يَأْتِي بِالْحَسَنَاتِ يا مُنْزِلَ البَرَكَاتِ يا رَبَّ السَّمَاوَاتِ يا مُفَرِّجَ الكُرْبَاتِ
 يا مُحْيِي الأَمْواتِ يا بَارِئَ النَّسَمَاتِ يا مَنْ لَا تَشْتَبِهَ عَلَيْهِ اللُّغَاتُ، يا مُعْطِيَ المَسْئَلاتِ يا قَابِلَ التَّوْبَاتِ يا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ يا مَنْ
 خَضَعَتْ لِإِمْرِهِ الأَمْواجُ المُتَلَطِّماتُ، يا مَنْ تُسَبِّحُهُ الحِيتانُ السَّابِحاتُ، يا مَنْ أَطاعَتْهُ الرِّياحُ العاصِفاتُ، يا مَنْ بِقُدْرَتِهِ تَجْرِي
 الجَوارِ المُنْشَآتُ يا مَنْ يَسْمَعُ وَيَرى المَناجِياتِ، يا مَنْ بِنِعْمَتِهِ تَبْتِمُ الصَّالِحاتُ، يا ذا المَنِّ وَالعَظِيماتِ، يا مَنْ جَلَّ عَنِ الصِّفَاتِ، وَعَظَمَ
 وَتَعالَى عَنِ الشُّبُهاتِ يا مَنْ يَعْلمُ ما فِي البَرِّ وَالبَحْرِ وَالفلَواتِ، يا ذا الفِضْلِ وَالكَراماتِ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 الطَّاهِرِينَ وَتَغْفِرَ لِي مَغْفِرَةً عَظِماً جِزْماً لا تُغادِرُ لِي ذَنْباً وَلا تَكْتُبْ بَعْدَها عَلَيَّ حِساباً، وَأَنْ تُرضى عَنِّي فِي يَوْمِي هَذا رِضاً لا تُغْضِبُ
 عَلَيَّ بَعْدَهُ وَأَنْ تُغْفِرَ لِي ما تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِي وَما تَأَخَّرَ، وَأَنْ تُقِنِّي مِنَ العِذابِ الأَعْدَنِ وَمِنَ العِذابِ الأَعْكَبِ وَأَنْ تُعْطِنِي قُوَّةً فِي
 عِبادَتِكَ وَبَصِيرَةً فِي كِتابِكَ وَفِقْهاً فِي حُكْمِكَ وَتُبَيِّضَ وَجْهِي بِنُورِكَ وَتَجْعَلَ راحَتِي فِي لِقائِكَ وَغِنايَ فِي عِطائِكَ وَرَغْبَتِي
 فِيما عِنْدَكَ إِنَّكَ عَلَي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللهُ عَلَي سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّم.

(٤) اعمال مخصوص روز چهارم

(١) يا كَهْفِي حِينَ تُعِينِي المِذاهِبُ، وَمَلجَأِي حِينَ تَقِلُّ بِي الحِجِلُ، وِيا بَارِئَ خَلْقِي رَحْمَةً بِي، وَكُنْتَ عَن خَلْقِي غَيباً، يا مَوْءِيدِي
 بِالنَّصْرِ عَلَي أَعْدائِي، وَلَوْ لا نَصْرُكَ إِتاي لَكُنْتُ مِنَ المَغْلُوبِينَ، وِيا مُقِيلَ عَثْرَتِي، وَلَوْ لا سِترُكَ عَوْرَتِي

لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ.

وَيَا مُرْسِلَ الرِّيَّاحِ مِنْ مَعَادِنِهَا، وَيَا نَاشِرَ الْبَرَكَاتِ مِنْ مَوَاضِعِهَا، وَيَا مَنْ حَصَّ نَفْسَهُ بِشُمُوحِ الرَّفْعِ، فَأَوْلِيَاوَهُ بِعِزَّتِهِ يَتَعَزَّزُونَ، وَيَا مَنْ وَضَعَ قَهْرَ الْمَدَلِّهِ عَلَى أَعْنَاقِ الْمُلُوكِ، فَهُمْ مِنْ سَطَوَاتِهِ خَائِفُونَ.

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي هُوَ مِنْ نُورِكَ، وَأَسْأَلُكَ بِنُورِكَ الَّذِي هُوَ مِنْ كَيْنُونِيَّتِكَ، وَأَسْأَلُكَ بِكَيْنُونِيَّتِكَ الَّتِي هِيَ مِنْ كِبْرِيَاءِكَ، وَأَسْأَلُكَ بِكِبْرِيَاءِكَ الَّتِي هِيَ مِنْ عَظَمَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ الَّتِي هِيَ مِنْ عِزَّتِكَ، وَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ الَّتِي لَا تُرَامُ، وَبِقُدْرَتِكَ الَّتِي خَلَقْتَ بِهَا خَلْقَكَ، فَهُمْ لَكَ مُدْعُونَ. وَبِاسْمِكَ الْأَعْجَلِ الْأَعْظَمِ الْمُبِينِ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَنْ تَقْضِيَ عَنِّي دِينِي، وَتُعِينِي مِنَ الْفَقْرِ، وَتُمَتِّعَنِي بِسَمْعِي وَبَصِيرِي، وَتَجْعَلَهُمَا الْوَارِثَيْنِ مِنِّي، وَأَنْ تَرْزُقَنِي مِنْ فَضْلِكَ الْوَاسِعِ، مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ، فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ، يَا اللَّهُ يَا رَبَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاعْفِرْ لِي وَلِكُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

(۲) اللَّهُمَّ قَوْنِي فِيهِ عَلَى إِقَامِهِ أَمْرِكَ (وَأَذِقْنِي فِيهِ حِلَاوَةَ ذِكْرِكَ) وَأَوْزِعْنِي فِيهِ أَدَاءَ شُكْرِكَ بِكَرَمِكَ، وَاحْفَظْنِي بِحِفْظِكَ وَسِتْرِكَ، يَا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ. (۲)

(۳) و این دعا به روایت سید ابن باقی رحمه الله است که در این روز بخوانند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ هُوَ أَكْبَرُ وَأَبْصَرُ وَأَخْيَرُ وَأَقْدَمُ وَأَقْدَرُ وَأَطْهَرُ وَأَنُورُ وَأَشْكَرُ وَأَسْتَرْ وَأَفْخَرُ وَأَنْصِرُ وَأَعَزُّ وَأَكْبَرُ وَأَسْمَعُ وَأَقْبَعُ وَأَعْلَى وَأَرْفَعُ وَأَخْلَفُ وَأَعْطَفُ وَأَرَأَفُ وَأَمَجِدُ وَأَحْمَدُ وَأَكْمَلُ وَأَفْضَلُ وَأَشْفَقُ وَأَرْفِقُ وَأَصْدَقُ

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۵۶ و ۲۵۷.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۵۶ و ۲۵۷.

وَأَرْحَمَ وَأَجَلَ وَأَعْظَمَ وَأَحْكَمَ وَأَقْوَمَ وَأَقْدَمَ وَأَمْلَكَ وَأَرْزَقَ وَأَقْبَضَ وَأَبْسَطَ وَأَسْبَغَ وَأَحْفَظَ وَأَغْنَى وَأَقْنَى وَأَعْلَى وَأَوْفَى وَأَمْلَى وَأَعْطَى
وَأَتَمَى وَأَكْلَأَ وَأَسِيخَى وَأَهْدَى وَأَعَزُّ وَأَجَلُّ وَأَقْرَبُ وَأَغْلَبُ وَأَهْيَبُ وَيَحْتَقُكَ الْوَاجِبِ عَلَى مَنْ صَامَ لَوْجَهَكَ الْكَرِيمِ فِي هَذَا الْيَوْمِ
وَفِي هَذَا الشَّهْرِ مُنْذُ فَرَضْتَهُ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَعَلَى أُمَّتِهِ أَنْ لَا تَدَعَ لِي ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ، وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَجْتَهُ، وَلَا
غَمًّا إِلَّا نَفَسْتَهُ وَلَا عُسْرًا إِلَّا يَسَّرْتَهُ، وَلَا فُسَادًا إِلَّا أَصْلَحْتَهُ، وَلَا دَيْنًا إِلَّا قَضَيْتَهُ وَلَا مَرَضًا إِلَّا شَفَيْتَهُ، وَلَا عَيْبًا إِلَّا سَتَرْتَهُ،

اللَّهُمَّ اضْرِبْ عَنِّي فِيهِ الْآفَاتِ وَالْعَاهَاتِ وَالْبَلَوَى وَالْبَلِيَّاتِ وَأَغْفِرْ لِي الْمُوبِقَاتِ، وَأَنْجِحْ لِي الطَّلِبَاتِ، وَارْفَعْ لِي الدَّرَجَاتِ، وَوَقِّفْنِي
لِلصَّالِحَاتِ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّاتِ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَائِلِينَ عِدْلًا مُخْلِصًا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَوَحِيدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ يَا مَنْ أَيَّدِيهِ لَا تُحْصَى وَيَا مَنْ ذِكْرُهُ لَا يُنْسَى، وَيَا مَنْ نِعْمُهُ لَا تُفْنَى، يَا مَنْ عَلَا فَاسْتَعْلَى يَا مَنْ عَلَا فَتَعَالَى يَا أَهْلَ الْفَضْلِ
وَالْأَلَاءِ، يَا مَنْ الْعَرْشُ مِنْ نُورِهِ يَتَلَاءُ

أَسْأَلُكَ بِمَا مَدَحْتُكَ بِهِ مِنْ أَسْمَائِكَ فِي يَوْمِي هَذَا وَنَاجَيْتُكَ بِهِ فِي هَذَا الشَّهْرِ الْمَيْمُونِ الْمَفْرُوضِ الْمُبَارَكِ وَبِمَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ
أَوْلِيَاءِكَ وَأَنْبِيَاءِكَ وَأَهْلِي طَاعَتِكَ أَنْ تُغْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَتُضِيْلِحَ لِي الشَّانَ وَتَهَبَ لِي حَوَائِجَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَمْنِ وَالْعَافِيَةِ
وَالْغِنَى وَالْمَغْفِرَةَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّم.

(٥) اعمال مخصوص روز پنجم

(١) اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَانزِعْ مَا فِي قَلْبِي مِنْ حَسَدٍ أَوْ غِلٍّ أَوْ غِشٍّ، أَوْ فِسْقٍ أَوْ فَرْحٍ، أَوْ مَرَحٍ أَوْ بَطَرٍ، أَوْ أَشْرٍ أَوْ
خِيَلَاءٍ، أَوْ شَكٍّ أَوْ رِيْبَةٍ، أَوْ

نِفَاقٍ أَوْ شِقَاقٍ، أَوْ غَفْلَةٍ أَوْ قَطِيعَةٍ أَوْ جَفَاءٍ، أَوْ مَا تَكْرَهُهُ مِمَّا هِيَ فِي قَلْبِي. اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي التَّسَبُّتَ فِي أَمْرِي، وَالْمُشَاوَرَةَ مَعَ أَهْلِ النَّصِيحَةِ وَالْمَوَدَّةَ لِي، بِالتَّوَاضُعِ فِي قَلْبِي، وَالتَّمَاسِ الْبَرَكَةِ فِيمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ.

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي سَلَامَةَ الصَّدْرِ، وَالسَّكِينَةَ إِلَى مَا تُحِبُّ وَتَرْضَى،

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شَرَحَ الصَّدْرِ وَأَنْفِتَاحَهُ لِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى، وَنُورَ الْقَلْبِ وَتَفَهُمَهُ لِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى، وَضِيَاءَ الْقَلْبِ وَذُكَاءَ الْقَلْبِ وَتَوَقُّدَهُ فِيمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى، وَحُسْنَ الْإِيمَانِ بِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى.

يَا مَنْ بِيَدِهِ صَلَاحُ الْقَلْبِ، أَصْلِحْهُ لِي، يَا مَنْ بِيَدِهِ سَلَامَةُ الْقَلْبِ، فَاجْعَلْهُ سَالِمًا لِي، وَارْزُقْنِي مَا سَأَلْتُكَ، وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ بِمَا لَمْ أَسْأَلْ،

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَسَعَتِكَ وَجُودِكَ وَكَثْرَةِ نَائِلِكَ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ.

اللَّهُمَّ أَغْفِنِي عَنْ طَلَبِ مَا لَمْ تُقَدِّرْهُ لِي، وَسَهِّلْ سَبِيلَ مَا رَزَقْتَنِي مِنْهُ، وَسَقِّهِ إِلَيَّ فِي عَافِيَةٍ وَيُسْرٍ، وَرَحْمَةٍ وَلُطْفٍ، وَلَا تُعَسِّرْهُ لِي.

اللَّهُمَّ لَا تَتَرَعَّ مَنِّي صَالِحًا أَعْطَيْتَنِيهِ، وَلَا تُوقِعْنِي فِي شَرٍّ اسْتَنْقَدْتَنِي مِنْهُ، وَاكْفِنِي بِرِزْقِكَ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ،

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَمَتَّعْنَا بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَاجْعَلْهُمَا الْوَارِثَيْنِ مِنَّا، فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ. (۱)

(۲) اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْمُسْتَعْفِرِينَ، وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ، وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنْ أَوْلِيَائِكَ الْمُتَّقِينَ، بِرَأْفَتِكَ يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ. (۲)

(۳) و این دعا به روایت سید ابن باقی رحمه الله است که در این روز بخوانند:

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۵۶ و ۲۵۷.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۵۶ و ۲۵۷.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِلَهِ الْإِنْتِ يَا لَإِلَهِ الْإِنْتِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْأَخْيَارِ وَأَنْ تُتُوبَ عَلَيَّ فِي هَذَا الشَّهْرِ كَمَا تُبْتُ عَلَى أَبِيْنَا آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَنْ تُنَجِّنِي مِنْ كُرْبَاتِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ كَمَا نَجَّيْتَ نُوحًا عَلَيْهِ السَّلَامُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ وَأَنْ تُبَارِكَ لِي فِي هَذَا الشَّهْرِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَأَنْ تَرْضَى عَلَيَّ فِيهِ كَمَا رَضِيَتْ عَنْ إِسْمَاعِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَنْ تُصَيِّرَ عَلَيَّ الْفَحْشَاءَ كَمَا صَيَّرْتَ عَنْ يُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَنْ تُؤَمِّنَ عَلَيَّ بِالْفَضْلِ كَمَا مَنَنْتَ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَأَنْ تَقْبَلَ مِنِّي كَمَا تَقْبَلُ مِنْ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَنْ تُسْتَجِيبَ لِي دُعَائِي كَمَا اسْتَجَبْتَ لِزَكَرِيَّا عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَنْ تُكَشِّفَ عَلَيَّ الضَّرَّ كَمَا كَشَفْتَهُ عَنْ أَيُّوبَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَنْ تُنَجِّنِي مِنَ الْآفَاتِ كَمَا نَجَّيْتَ ذَا النُّونَ مِنْ بَطْنِ الْحُوتِ، وَأَنْ تَرْفَعَ لِي مَنزِلًا مُبَارَكًا كَمَا رَفَعْتَ لِأَبِي دَرِيْسٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ مَكَانًا عَلِيًّا، وَأَنْ تُؤَفِّقَنِي لِلصَّالِحَاتِ كَمَا وَفَّقْتَ شُعَيْبًا عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَنْ تُسَلِّمَنِي كَمَا سَلَّمْتَ الْيَاسَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَأَنْ تَهَبَ لِي بَرَكَتَهُ وَيُؤَمِّنَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا كَمَا وَهَبْتَ لِسُلَيْمَانَ عَلَيْهِ السَّلَامُ مُلْكًا عَظِيمًا، وَأَنْ تُكْرِمَنِي كَمَا أَكْرَمْتَ عِيْسَى بْنَ مَرْيَمَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ، وَأَنْ تَهْدِيَنِي كَمَا هَدَيْتَ نَبِيَّنَا مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَأَنْ تُعْتَقِنِي فِيهِ مِنَ النَّارِ بِمَسْئَلَتِي إِيَّاكَ بِرَحْمَتِكَ، وَأَنْ تَجْعَلَنِي كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

(۶) اعمال مخصوص روز ششم

اشاره

روز ششم ماه رمضان روز بسیار مبارکی هست، در آن روز تورات بر حضرت موسی علیه السلام نازل شده است و بیعت بر حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام انجام یافته، اعمالی در آن مستحب است، که از آن جمله است:

۱. زیارت امام رضا علیه السلام

محدث قمی می نویسد: زیارت آن حضرت در ایام و اوقات شریفه مختص به آن حضرت فضیلت بسیار دارد، خصوصاً در ماه رجب، بیست و سوم و پنجم ذیقعده و ششم ماه رمضان. (۱)

۲. خیرات و مبرات

شیخ مفید می فرماید: در آن روز شادی و سرور مومنان تجدید می شود و در آن صدقات و مبرات به مستمندان مستحب است. (۲)

۳. سپاس فراوان

شیخ مفید می فرماید: در آن روز برای پیدا شدن حق آل محمد علیهم السلام و به خاک مالیده شدن پوزه منافقان مستحب است سپاس فراوان برای خداوند منان به جا آورده شود. (۳)

۴. دو رکعت نماز

روایت شده که در این روز به شکرانه ظهور حق امام رضا علیه السلام دو رکعت نماز انجام شود، که در هر رکعت پس از حمد ۲۵ مرتبه سوره اخلاص بخواند. (۴)

۵. دعاهاى خاص

(۱) یا خَیْرَ مَنْ وَجَّهْتُ إِلَيْهِ وَجْهِي، یا خَیْرَ مَنْ شَكَوْتُ إِلَيْهِ وَحَدِيَّتِي، یا خَیْرَ مَنْ شَخَّصْتُ إِلَيْهِ بَبْصَرِي، ویا خَیْرَ مَنْ نَاجَيْتُهُ فِي سِرِّي، یا خَیْرَ مَنْ بَسَطْتُ إِلَيْهِ يَدِي، یا خَیْرَ مَنْ رَجَوْتُهُ فِي حَاجَتِي.

یا خَیْرَ مَنْ فَكَّرْتُ فِيهِ بِقَلْبِي، یا خَیْرَ مَنْ أَسْرَرْتُ إِلَيْهِ بِكَفِّي، اجْعَلْ أَفْضَلَ صِلَوَاتِكَ عَلَيَّ أَفْضَلَ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ، وَاجْعَلْهُمْ وَإِيَانًا وَمَا تَفَضَّلْتَ بِهِ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْنَا فِي كَنْفِكَ وَحِزْزِكَ، وَكِفَايَتِكَ وَكَلَاءَتِكَ، وَسِتْرِكَ

۱- شیخ عباس قمی، مفاتیح الجنان، ص ۵۰۷.

۲- شیخ مفید، مسارّ الشیعه، ص ۴۲.

۳- شیخ مفید، مسارّ الشیعه، ص ۴۲.

۴- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۶۳.

الواقى من كل سوءٍ ومخوفٍ فى الدنيا والآخرة، فإننا قد استغنىنا واعتصمنا وتعززنا بك، وأنت الغالب غير المغلوب، ورمينا كل من أراد أهيل بيت محمدٍ وأشياعهم وأحبياءهم بسوءٍ أو بخوفٍ أو بأذى، بلا- إله إلا الله الحليم الكريم، وبلا- إله إلا الله العلي العظيم، وبلا إله إلا الله رب السماوات السبع وما فيهن، ورب الأرضين السبع وما فيهن، ورب العرش العظيم. (۱)

(۲) اللَّهُمَّ لا تخذلنى لتعرض معاصيك، وأعدنى من سيئات نقيمتك ومهاويك، وأجزنى من موجبات سخطك، بمنك وأيديك، يا منتهى رغبة الراغبين. (۲)

(۳) و این دعا به روایت سید ابن باقی است که در این روز بخوانند:

اللَّهُمَّ رَبِّى وَالهِى وَسَيِّدِى وَثِقَتِى وَرَجائِى وَأَمَلِى وَمَوْضِعَ شَكْوَاى وَمَنْ إِلَيْهِ مَلْجَأِى وَمَنْ هُوَ ثِقَتِى فى كُلِّ أَحْوالِى إِنِّى أَصْبَحْتُ وَبِى إِلَيْكَ فَاقَةٌ، وَلِى إِلَيْكَ حَاجَاتٌ، وَلَكَ عِنْدِى طَلِبَاتٌ، وَأَنَا مُرْتَهِنَةٌ بِمَا اجْتَرَأْتُ فِيهَا وَبَارَزْتُكَ بِهِ مِنَ الْمَعَاصِى وَمُخَالَفِهِ مَا أَمَرْتَنِى بِهِ، وَتَائِبٌ إِلَيْكَ مِنْهَا، فَاعْفُ رِزْقَكَ لِي مِنْ لَدُنْكَ بِعَظِيمِ عَفْوِكَ وَبِسَعَةِ رِزْقِكَ وَرَحْمَتِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَمَغْفِرَتِكَ كُلِّهَا قَدِيمِهَا وَحَدِيثِهَا، سِرِّهَا وَعَلَانِيَتِهَا، خَطَايَا وَعَمْدِهَا، مَغْفِرَةٌ عَزْمًا جَزْمًا لا أَكْتَسِبُ بَعْدَهَا خَطَأً وَلا تُكْتَبُ عَلَيَّ بَعْدَهَا ذَنْبًا وَلا إِنَّمَا يَا ثِقَتِى فى شِدَّتِى وَمُونِيسِى فى وَحْدَتِى وَكَالِئِى فى وَحْشَتِى، يَا قَدِيمِ الْعَفْوِ يَا حَسَنَ الْبَلَاءِ، يَا إِلَهَى وَالِلهِ آبائِى وَالِلهِ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ

اللَّهُمَّ إِنِّى عَبْدُكَ الْعَلِيلُ الذَّلِيلُ الْخَائِفُ الْمُسْتَجِيرُ الْمُحْتَاجُ إِلَيْكَ الْمُضْطَرُّ

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۶۳.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۶۳.

فِي كُلِّ أَحْوَالِهِ إِلَى خَالِقِهِ أَنَا حَمِيْلُ الْخَطَايَا سِرًّا وَعَلَانِيَةً، أَنَا شَرُّ عَبِيدٍ وَأَنْتَ خَيْرُ رَبِّ وَمَوْلَى، أَنْتَ الْعَوَاذُ بِالْمَعْفُورَةِ وَأَنَا الْعَوَاذُ بِالْمَعْصِيَةِ بِهِ، أَنَا الْمُسِيءُ تَوْجِبُ لِسَوَابِقِ سَيِّئَاتِكَ وَلِزَوَالِ نِعْمِكَ، أَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي بِضَمِّ يَائِكَ وَبِهَائِكَ وَالْأَيْكَ وَكِبْرِيَائِكَ وَأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى كُلِّهَا، وَكَلِمَاتِكَ الثَّمَاتِ كُلِّهَا وَيَا أَيْدِيكَ الْقَدِيمَةَ عِنْدِي أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَخْيَارِ، وَأَنْ تُعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّم.

(٧) اعمال مخصوص روز هفتم

(١) اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقَتِي حِينَ يَسُوءُ ظَنِّي بِأَعْمَالِي، وَأَنْتَ أَمَلِي عِنْدَ انْقِطَاعِ الْحَيَلِ مِنِّي، وَأَنْتَ رَجَائِي عِنْدَ تَضَائِقِ حُلُولِ الْبَلَاءِ عَلَيَّ، وَأَنْتَ عِمْدَتِي فِي كُلِّ شَدِيدَةٍ نَزَلَتْ بِي، وَفِي كُلِّ مُصِيبَةٍ دَخَلْتُ عَلَيَّ. وَفِي كُلِّ كُفْلَةٍ صَارَتْ عَلَيَّ، وَأَنْتَ مَوْضِعُ كُلِّ شَكْوَى، وَمُفْرَجُ كُلِّ بَلْوَى، أَنْتَ لِكُلِّ عَظِيمَةٍ تُرْجَى، وَلِكُلِّ شَدِيدَةٍ تُدْعَى، إِلَيْكَ الْمُسْتَتَكِي، وَأَنْتَ الْمُرْتَجَى لِالْآخِرَةِ وَالْأَوْلَى. اللَّهُمَّ مَا أَكْبَرَ هَمِّي إِنْ لَمْ تُفَرِّجْهُ، وَأَطْوَلَ حُزْنِي إِنْ لَمْ تَخْلُصْنِي، وَأَعْسَرَ حَسَنَاتِي إِنْ لَمْ تُيسِّرْهَا، وَأَخَفَّ مِيزَانِي إِنْ لَمْ تُثَقِّلْهُ، وَأَزَلَّ لِسَانِي إِنْ لَمْ تُثَبِّتْهُ، وَأَوْضَعَ جِدِّي إِنْ لَمْ تُقِلْ عَثْرَتِي.

أَنَا صَاحِبُ الذَّنْبِ الْكَبِيرِ، وَالْجُزْمِ الْعَظِيمِ، أَنَا الَّذِي بَلَغَتْ بِي سَوْءَتِي، وَكُشِفَ قِنَاعِي، وَلَمْ يَكُنْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ حِجَابٌ تُوَارِيَنِي مِنْكَ، فَلَوْ عَاقَبْتَنِي عَلَى قَدْرِ جُرْمِي لَمَا فَرَّجْتَ عَنِّي طَرْفَهُ عَيْنٍ أَبَدًا.

اللَّهُمَّ أَنَا الدَّلِيلُ الَّذِي أَعَزَّزْتَ، وَأَنَا الضَّعِيفُ الَّذِي قَوَّيْتَ، وَأَنَا الْمُقَرَّرُ الَّذِي سَتَرْتَ، فَمَا شَكَرْتُ نِعْمَتَكَ، وَلَا أَدَّيْتُ حَقَّكَ، وَلَا تَرَكْتُ مَعْصِيَتَكَ. يَا كَاشِفَ كَرْبِ أَيُّوبَ، وَسَامِعَ صَوْتِ يُونُسَ الْمَكْرُوبِ، وَفَالِقَ الْبَحْرِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ،

وَمُنْجَى مُوسَى وَمِنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَجْعَلَ لِي مِنْ أَمْرِي فَرْجاً وَمَخْرَجاً وَيُسْرَةً، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (١)

(٢) اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى صِيَامِهِ وَقِيَامِهِ، وَجَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ هَفْوَاتِهِ وَاثَامِهِ وَأَزْوَاقِي ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ بِدَوَامِ هِدَايَتِكَ، يَا هَادِيَ الْمُؤْمِنِينَ. (٢)

(٣) و این دعا به روایت سید ابن باقی است که در این روز بخوانند:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُوَحَّدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُوَحَّدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُوَحَّدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ هَاهُ وَاحِداً وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَالِمُ بِمَا ظَهَرَ مِنِّي وَمَا خَفِيَ عَنِّي خَلْقِكَ وَلَوْلَا سِتْرُكَ لِي وَتَحَنُّنِكَ عَلَيَّ لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ، سَيِّدِي أَوْفَرْتَنِي بِالنِّعَمِ وَأَوْفَرْتُ صِيحْفِي ذُنُوباً، نَظَرْتُ لِي بِكَرَمِكَ يَا مَوْلَايَ وَلَمْ أَنْظُرْ لِنَفْسِي لِسُوءِ رَأْيِي، فَكَمْ مِنْ ذَنْبٍ عَظِيمٍ وَخَطِيئَةٍ مُوبِقَةٍ أَحْصَيْتَ عَلَيَّ فِي سَوَادِ اللَّيْلِ وَضَوْءِ النَّهَارِ، أَسْتَحْيِي مِنْ ذِكْرِهَا تَسْمِيَةً بَيْنَ يَدَيْكَ فَبَسَّ الْعَبْدُ أَنَا لِنَفْسِي وَنِعْمَ الرَّبُّ أَنْتَ لِي تَدْعُونِي فَأَوْلَى عَنكَ كَانَ لِي التَّطَوُّلَ عَلَيْكَ

فَأَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَ بِهَا عَلَيَّ ذُنُوبِي وَإِحْصَائِهَا وَبِالرَّحْمَةِ الَّتِي سَتَرْتَ بِهَا مَا قَبَّحَ مِنْ ذُنُوبِي أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الْأَخْيَارِ وَتُعْتَقِنِي مِنَ النَّارِ فِي يَوْمِي هَذَا مِنْ شَهْرِكَ الْمَيْمُونِ الْمَعْصُومِ، وَأَنْ تَخْتِمَ لِي فِي هَذَا الْيَوْمِ بِخَيْرٍ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ بِمَا أَنْتَ

١- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٢٦٦ و ٢٦٧.

٢- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٢٦٦ و ٢٦٧.

أَهْلُهُ حَتَّى أَقُولَ يَا مَوْلَايَ بِحُسْنِ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ وَبِمَا جَرَتْ عَادَتُكَ مَعَ أُمَّتَالِي مِنْ خَلْقِكَ، وَأَنْ تَوَزُقَنِي الْأَمْنَ وَالْعَافِيَةَ وَالْغِنَى وَالْمَغْفِرَةَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّم.

(۸) اعمال مخصوص روز هشتم

(۱) اللَّهُمَّ إِنِّي لَا أَجِدُ مِنْ أَعْمَالِي عَمَلًا أَعْتَمِدُ عَلَيْهِ، وَأَتَقَرَّبُ بِهِ إِلَيْكَ، أَفْضَلَ مِنْ وِلَايَتِكَ وَوِلَايَةِ رَسُولِكَ وَآلِ رَسُولِكَ الطَّيِّبِينَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَتَوَجَّهُ بِهِمْ إِلَيْكَ، فَاجْعَلْنِي عِنْدَكَ يَا إِلَهِي بِكَ وَبِهِمْ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ، فَإِنِّي قَدْ رَضَيْتُ بِذَلِكَ مِنْكَ تَخَفَةً وَكِرَامَةً، فَإِنَّهُ لَا تُخَفُّهُ وَلَا كِرَامَةً أَفْضَلَ مِنْ رِضْوَانِكَ وَالتَّنَعُّمِ فِي دَارِكَ، مَعَ أَوْلِيائِكَ وَأَهْلِ طَاعَتِكَ.

اللَّهُمَّ أَكْرَمِنِي بِوِلَايَتِكَ، وَاحْشُرْنِي فِي زُمْرِهِ أَهْلِ وِلَايَتِكَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي وَدَائِعِكَ الَّتِي لَا تَضِيْعُ، وَلَا تَزُدُّنِي خَائِبًا بِحَقِّكَ، وَحَقِّ مَنْ أَوْجَبَتْ حَقَّهُ عَلَيْكَ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّئَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَتُعَجِّلَ فَرَجَ آلِ مُحَمَّدٍ وَفَرَجِي مَعَهُمْ، وَفَرَجَ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

(۲) اللَّهُمَّ ارزُقْنِي فِيهِ رَحْمَةَ الْإِيْتَامِ، وَإِطْعَامَ الطَّعَامِ، وَإِفْشَاءَ السَّلَامِ وَارزُقْنِي فِيهِ صِيْحْبَةَ الْكِرَامِ، وَ مُجَانِبَةَ النَّوَامِ، بِطَوْلِكَ يَا أَمَلِ الْأَمَلِينَ. (۲)

(۳) و این دعا به روایت سید ابن باقی است که در این روز بخوانند:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْفَاشِي فِي الْخَلْقِ حَمْدُهُ، الظَّاهِرِ بِالْكَرَامَةِ مَجْدُهُ، الْبَاسِطِ بِالْجُودِ

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۶۹ و ۲۷۰.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۶۹ و ۲۷۰.

يَدُهُ، الَّذِي لَا تَنْقُصُ خَزَائِنُهُ بِسِعَةِ فَضْلِهِ وَكَرَمِ عَطَايَاهُ، وَلَا تَزِيدُهُ الْعَطَايَا إِلَّا جُودًا وَكَرَمًا وَتَفَضُّلاً وَاحْسَانًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ الْكَرِيمُ الْوَهَّابُ الْعَظِيمُ، اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُنْتَ رَبَّنَا كَانَتْ غَيْرَ مُكَوَّنٍ وَحَدَّكَ لَا أَحَدَ مَعَكَ يَبْقَى كِبَقَائِكَ، بَلْ تَبْقَى أَبَدًا وَيَفْنَى مَا سِوَاكَ، وَلَمَّا خَلَقْتَ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا مُضَادَّ لَهُ فِي مُلْكِهِ وَلَا شَبِيهَ لَهُ فِي صِفَتِهِ وَلَا مُنَازِعَ لَهُ فِي أَمْرِهِ، وَلَا نَظِيرَ لَهُ فِي سُلْطَانِهِ، وَلَا شَرِيكَ لَهُ فِي خَلْقِهِ، يَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا، بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

إِلَهِي أَنَا الَّذِي بَارَزْتُكَ بِسَيِّئَاتِي وَكَشَفْتُ قِنَاعِي وَلَمْ يَكُنْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ سِتْرٌ تُوَارِينِي وَلَا حِجَابٌ يَحْجُبُنِي، إِلَهِي فَمَا أَحْسَنَ بِلَائِكَ عِنْدِي وَأَظْهَرَ نِعْمَاتِكَ عَلَيَّ وَأَكْثَرَ أَيَادِيكَ لِمَدِي إِنْ شَكَرْتُهَا عَرَفْتُ وَاجِبَ حَقِّهَا، إِلَهِي خَلَقْتَنِي بِتَقْدِيرِكَ وَصَوَّرْتَنِي، فَأَحْسَنْتَ وَأَنْعَمْتَ فَاسْبَعْتَ وَرَزَقْتَنِي فَوَفَّرْتَ وَأَعْطَيْتَ فَأَجْرَلْتَ بِلَا اسْتِحْقَاقٍ مِنِّي لِذَلِكَ بِعَمَلٍ، وَلَكِنْ ابْتَدَأْتَ بِالْكَرَمِ وَالْجُودِ فَلَكَ الْحَمْدُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ يَا عَفُوُّ اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوٌّ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي يَا عَفُوُّ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا، وَتَكَرَّمْ عَلَيَّ وَارْزُقْنِي الْأَمْنَ وَالْعَافِيَةَ وَالْغِنَى وَالْمَغْفِرَةَ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

٩) اعمال مخصوص روز نهم

١) اللَّهُمَّ اغْفِرْ ذَنْبِي، وَاعْصِمْ عَمَلِي، وَاهْدِ قَلْبِي، وَأَشْرَحْ صَدْرِي، وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي، وَحَوِّدْ فَهْمِي، وَخَفِّفْ وِزْرِي، وَآمِنْ خَوْفِي، وَتَبِّتْ حُجَّتِي، وَارْبِطْ جَأْشِي، وَبَيِّضْ وَجْهِي، وَارْفَعْ جَاهِي، وَصَدِّقْ قَوْلِي، وَبَلِّغْ حَدِيثِي، وَعَافِنِي فِي عُمْرِي.

وَبَارِكْ لِي فِي مُنْقَلَبِي، وَاعْصِمْنِي فِي جَمِيعِ أَحْوَالِي، وَأَوْسِعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي، وَسَيِّهْ عَلَيَّ مَطَالِبِي، وَأَعْطِنِي مِنْ جَزِيلِ عَطَائِكَ وَأَفْضَلِ مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، وَتَجَاوَزْ عَنْ جَمِيعِ مَا عِنْدِي بِحُسْنِ لُطْفِكَ الَّذِي عِنْدَكَ. اللَّهُمَّ لَا تُشِمِّتْ بِي عَدُوِّي، وَلَا تُمَكِّنْهُ مِنْ عُنُقِي، وَلَا تَفْضُخْنِي فِي نَفْسِي، وَلَا تَفْجَعْنِي فِي جَارِي، وَهَبْ لِي يَا إِلَهِي عَطِيَّةَ كَرِيمَةٍ رَحِيمَةٍ مِنْ عَطَائِكَ الَّذِي لَا فَقْرَ بَعْدَهُ، فَقَدْ ضَعُفْتُ قُوَّتِي، وَانْقَطَعَ عَنِ الْخَلْقِ رَجَائِي، فَقُدِّرْ لِي يَا رَبِّ أَنْ تُرَحِّمَنِي وَتُعَافِنِي كَقُدْرَتِكَ عَلَيَّ أَنْ تُعَذِّبَنِي وَتَبْتَلِيَنِي.

فَاجْعَلْ يَا مَوْلَايَ فِيمَا قَضَيْتَ تَعْجِيلَ خَلَاصِي مِنْ جَمِيعِ مَا أَنَا فِيهِ مِنَ الْمَكْرُوهِ وَالْمَحْذُورِ وَالْمَشَقَّةِ، وَعَافِنِي مِنْهُ كُلَّهُ، إِلَهِي لَا أَرْجُو لِدَفْعِ ذَلِكَ عَنِّي أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، فَكُنْ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ عِنْدَ أَحْسَنِ ظَنِّي بِكَ، وَآمَنْنُ عَلَيَّ بِذَلِكَ، وَ عَلَيَّ كُلِّ دَاعٍ دَعَاكَ بِهِ يَا مَوْلَايَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، وَأَنْتَ يَا سَيِّدِي أَمَرْتَ بِالِدُّعَاءِ وَضَمِنْتَ لِمَنْ شِئْتَ الْإِجَابَةَ، وَوَعَدْتَ الْحَقُّ الَّذِي لَا خُلْفَ لَهُ. (۱)

(۲) اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ نَصِيبًا مِنْ رَحْمَتِكَ الْوَاسِعَةِ، وَاهْدِنِي فِيهِ بِبِرَاهِمَتِكَ الْقَاطِعَةِ، وَخُذْ بِنَاصِيَّتِي إِلَى مَرْضَاتِكَ الْجَامِعَةِ، بِمَحَبَّتِكَ يَا أَمَلِ الْمُشْتَاقِينَ. (۲)

(۳) و این دعا به روایت سید ابن باقی است که در این روز بخوانند:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَافْتَحْ لِي فِي يَوْمِي هَذَا مِنْكَ أَبْوَابَ الرَّحْمَةِ، اللَّهُمَّ فَإِنَّكَ تَسْتَجِيبُ الصَّلَاةَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَقَدْ سَأَلْتُكَ الصَّلَاةَ عَلَيْهِ فِي يَوْمِي هَذَا وَمَا قَبْلَهُ وَمَا بَعْدَهُ وَفِي شَهْرِي هَذَا كَمَا اسْتَجَبْتَ لِي فِي مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، اللَّهُمَّ أَعْلِ عَلَيَّ الْبُنْيَانِ بُنْيَانَهُ وَأَنْزِلْهُ مَنْزِلَتَهُ، وَزَكِّهِ، وَاجْعَلْهُ

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۷۲ و ۲۷۳.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۷۲ و ۲۷۳.

مَقْبُولَ الشَّهَادَةِ، مَرْضَى الْمَقَالَةِ كَمَا حَكَمَ وَعَدَلَ وَجَهَدَ وَلَمْ يُقْصِرْ وَنَصَحَ لِأُمَّتِهِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِكَ وَصَبَرَ عَلَى حُسْنِ بِلَانِكَ حَتَّى آتَاهُ الْيَقِينُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، إِلَهِي أَنَا الَّذِي لَمْ أَزَلْ أُذْنِبُ وَتَغْفِرْ، وَأَخْطِئُ وَتُحْسِنُ إِلَيَّ، أَنَا الَّذِي حَمَلْتُ الذُّنُوبَ، أَنَا الْأَعْسَى بِبِلَاتِي، أَنَا الْمُجِدُّدُ حَطِئْتِي، أَنَا الْمُنْقَطِعُ بِي وَقَدْ وَقَفْتُ نَفْسِي بَيْنَ يَدَيْكَ مَوْقِفَ الْمُذْنِبِينَ الْمُتَجَرِّبِينَ عَلَيْكَ، الْمُسْتَخْفِينَ بِحَقِّكَ وَوَعْدِكَ، النَّاقِصِينَ لِحَقِّكَ، وَمَوْقِفَ مَنْ أَسْلَمَتْهُ ذُنُوبُهُ وَتَبَرَّأَ مِنْهُ خَلِيلُهُ وَقَرِينُهُ، إِلَهِي فَارْحَمِ الْيَوْمَ صِرْعَتِي وَعَثْرَتِي، وَأَقْلِبْ زَلَّتِي، وَاجْعَلْنِي بَعِيدَ الْيَأْسِ وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ حَسَنَ الظَّنِّ بِكَ حِينَ وَقُوفِي بَيْنَ يَدَيْكَ، يَا مَالِكَ رِقِّي إِرْحَمْنِي إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

۱۰ اعمال مخصوص روز دهم

دهم ماه رمضان سالروز ارتحال جانگداز حضرت خدیجه علیها السلام، روز یتیمی حضرت زهرا علیها السلام و روز غم و اندوه حضرت خاتم الانبیاء صلی الله علیه و آله می باشد.

حضرت خدیجه کبری نخستین همسر پیامبر اکرم اولین بانویی که اسلام آورد و نسل پر بار و همیشه جاری کوثر از او پدید آمد، مادر یازده خورشید فروزان آسمان امامت، بانوی با درایتی که با تمام قدرت از پیامبر رحمت حمایت نمود و آرامش خاطر آن حضرت را فراهم نمود،

روز دهم رمضان سال دهم بعثت (سه سال پیش از هجرت) در مکه معظمه دیده از جهان فرو بست و پیامبر را در غم و اندوهی به سنگینی کوه ها فرو برد. (۱)

این حادثه اندوهگین با فاصله اندکی از ارتحال جانگداز بزرگ حامی پیامبر، حضرت ابوطالب علیه السلام اتفاق افتاد، از این رهگذر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله آن سال را «عام الحزن» نام نهاد و به تعبیر امروزی یکسال عزای عمومی اعلام نمود. (۲)

شایسته است امت اسلامی آن روز را به خاطر حقوق فراوانی که این بانوی

۱- ابن جوزی، تذکره الخواص، ج ۲، ص ۳۱۱.

۲- اربلی، کشف الغمّه، ج ۱، ص ۱۶.

بزرگ بر گردن امت دارد، در سرتاسر جهان گرامی بدانند. قبر شریف آن بزرگوار در مکه معظمه در جنة المعلى (قبرستان ابوطالب) قرار دارد.

برای روز دهم ماه رمضان دعاهای مخصوصی رسیده که از آن جمله است:

(۱) اللَّهُمَّ يَا مَنْ بَطَشُهُ شَدِيدٌ، وَعَفْوُهُ قَدِيمٌ، وَمُلْكُهُ مُسْتَقِيمٌ، وَلَطْفُهُ شَدِيدٌ، يَا مَنْ سَيَّرَ عَلَيَّ الْقَيْحَ، وَظَهَرَ بِالْجَمِيلِ، وَلَمْ يُعَجِّلْ بِالْعُقُوبَةِ، وَيَا مَنْ أَدِنَ لِلْعِبَادِ بِالتَّوْبَةِ، يَا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّرَّ لِإِنْدَى الْفَضِيحَةِ، يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ مَا فِي غَدِ غَيْرُهُ، يَا جَابِرَ كُلِّ كَسِيرٍ، يَا مَيَّأُوِي كُلِّ هَارِبٍ، يَا غَاذِي مَا فِي بُطُونِ الْأُمَّهَاتِ. يَا سَيِّدِي، أَنْتَ لِي فِي كُلِّ حَاجَةٍ نَزَلْتَ بِي، صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي، وَارزُقْنِي مِنْ رِزْقِكَ الْوَاسِعِ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ، بِرَحْمَتِكَ اسْتَعِثْتُ، فَكَّ أَسْرِي، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، وَلَا تَكْلِنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا، مَا أَبْقَيْتَنِي، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

(۲) اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ، الْفَائِزِينَ لَدَيْكَ، الْمُقَرَّبِينَ إِلَيْكَ بِإِحْسَانِكَ يَا غَايَةَ الطَّالِبِينَ. (۲)

(۳) و این دعا به روایت سید ابن باقی است که در این روز بخوانند:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْهِ كَفَاهُ، إِلَهِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَمْ أَشْكُرْ وَبَصَّرْتَنِي فَلَمْ أَتَبَصَّرْ وَوَعظْتَنِي فَلَمْ أَذْكُرْ وَأَقَلَّتْ الْعِثْرَاتِ فَلَمْ أَقْصُرْ وَسَيَّرْتَ الْعُورَاتِ فَلَمْ أَسْتُرْ، وَهَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ شَهْرُ الصِّيَامِ، فَيَا مَنْ عَجَّتْ إِلَيْهِ الْأَصْوَاتُ فِي الْمَحَافِلِ بِصُؤُوفِ اللُّغَاتِ، يَسْأَلُونَكَ الْعَفْوَ بِالْمُنَاجَاهِ

اللَّهُمَّ وَحَاجَتِي الْيَوْمَ إِلَيْكَ عِتْقُ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، وَأَنْ تُقِيلَنِي عَلَيَّ مَا كَانَ

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۷۵ و ۲۷۶.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۷۵ و ۲۷۶.

مَنِي، يَا مَلَجًا كُلِّ لَاجٍ وَوَلِيَّ كُلِّ نَاجٍ، مَن أَحْسَنَ يَا مَوْلَايَ فَبِرَحْمَتِكَ فَازَ، وَمَن أَسَاءَ فَبِخَطِيئَتِهِ يَهْلِكُ يَا إِلَهِي، فَلَا تُهْلِكْنِي وَأَنْتَ مَوْلَايَ وَمِنْكَ كَانَ رَجَائِي يَا مَلَجَايَ إِلَهِي قَدْ يَرْحَمُ عَبْدٌ مَخْلُوقٌ لِمَخْلُوقٍ مِثْلِهِ، فَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنْتَ مَوْلَايَ وَخَالِقِي فَارْحَمْنِي يَا إِلَهِي كَمَا رَحِمَ مَخْلُوقٌ لِمَخْلُوقٍ، اللَّهُمَّ وَأَسْئَلُكَ أَنْ تُصَلِّئَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَحْمِلَ عَنِّي خَطِيئَتِي وَتَأْخُذَ إِلَيَّ الْخَيْرَ بِنَاصِيَتِي، اللَّهُمَّ أَعْطِنِي فِي يَوْمِي هَذَا أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَحُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَالْمُعْتَمِرِينَ إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، إِلَهِي وَسَيِّدِي إِنِّي مُتِنُ الثَّنَاءِ لِأَنَّ بَلَاءَكَ عِنْدِي أَحْسَنُ الْبَلَاءِ، إِلَهِي كَأَنِّي بِنَفْسِي وَأَنَا واقِفٌ بَيْنَ يَدَيْكَ وَقَدْ أَظَلَّنِي حُسَيْنُ التَّوَكُّلِ عَلَيْكَ فَانظُرْ إِلَيَّ بِرَحْمَتِكَ فِي ذَلِكَ الْوَقْتِ نَظْرَةً أَفُوزُ بِهَا بَيْنَ يَدَيْكَ مَغْفُورًا لِي

اللَّهُمَّ وَهَذَا الدُّعَاءُ الَّذِي أَمَرْتَنَا بِهِ وَعَلَيْكَ الْأَجَابَةُ كَمَا ضَمَنْتَ يَا عَدْلُ يَا وَفِيُّ عَلَيْنَا الْمَسْئَلَةَ وَعَلَيْكَ الْعَطِيَّةُ، وَهَذَا الطَّلَبُ وَعَلَيْكَ النَّجَاحُ، وَهَذَا الْجُهْدُ وَعَلَيْكَ التَّكْلَانُ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ، يَا مُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ وَالطَّالِبِينَ وَالْمُنِيْبِينَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

(١١) اعمال مخصوص روز يازدهم

(١) اللَّهُمَّ بِيَدِكَ مَقَادِيرُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَبِيَدِكَ مَقَادِيرُ الْغِنَى وَالْفَقْرِ، وَبِيَدِكَ مَقَادِيرُ الْخِذْلَانِ وَالنَّصِيرِ، اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِي دِينِي وَدُنْيَايَ، وَبَارِكْ لِي فِي آخِرَتِي وَأَوْلَايَ، وَبَارِكْ لِي فِي أَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي، وَبَارِكْ لِي فِي سَمْعِي وَبَصِيرِي وَيَدِي وَرِجْلِي وَجَمِيعِ جَسَدِي، وَبَارِكْ لِي فِي عَقْلِي وَذَهْنِي وَفَهْمِي وَعِلْمِي وَجَمِيعِ مَا خَوَّلْتَنِي.

اللَّهُمَّ وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ الْحَلَالِ، وَفُكِّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ دَارَ الْقَرَارِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَهْوَالِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَبَوَائِقِ الدَّهْرِ وَمُصِيبَاتِ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ. اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ غَضِبْتَ عَلَيَّ وَأَنْتَ رَبِّي فَلَا تُحِلَّهُ بِي يَا رَبَّ الْمُسْتَضْعِفِينَ، وَمِنْ شَرِّ الْجَنِّ وَالْأَعْنَسِ فَسَلِّمْنِي، وَأَنْتَ رَبِّي فَلَا تَكِلْنِي إِلَى عِدُوِّي، وَلَا إِلَى صِدِيقِي، وَإِنْ لَمْ تَكُنْ غَضِبْتَ عَلَيَّ فَمَا أَبَالِي، غَيْرَ أَنَّ عَافِيَتَكَ أَوْسَعُ لِي وَأَهْنَأُ لِي.

إِلَهِي أَعُوذُ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ بِهِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُونَ، وَكَشَفْتَ بِهِ الظُّلْمَةَ عَنْ عِبَادِكَ مِنْ أَنْ يُحِلَّ بِي سَخَطَكَ، لَكَ الْعُتْبَى حَتَّى تَرْضَى، وَإِذَا رَضِيتَ وَبَعَدَ الرِّضَا، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ. (١)

(٢) اللَّهُمَّ حَبِّبْ إِلَيَّ فِيهِ الْإِحْسَانَ، وَكَرِّهْ إِلَيَّ فِيهِ الْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ وَحَرِّمْ عَلَيَّ فِيهِ السَّخَطَ وَالنِّيرَانَ، بِقُوَّتِكَ يَا غَوْثَ الْمُسْتَغِيثِينَ. (٢)

(٣) و این دعا به روایت سید بن باقی است که در این روز بخوانند:

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِيَةٌ بِهِ نَفْسُكَ فَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَكْنُونِ الْمَخْرُوجِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ الْأَعْظَمِ الَّذِي كَانَ حَقًّا عَلَيْكَ أَنْ تَسْتَجِيبَ لِمَنْ دَعَاكَ بِهِ، وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ حَرْفٍ أَنْزَلْتَهُ عَلَى مُوسَى كَلِيمِكَ وَبِكُلِّ حَرْفٍ أَنْزَلْتَهُ عَلَى عِيسَى رُوحِكَ وَكَلِمَتِكَ، وَبِكُلِّ حَرْفٍ أَنْزَلْتَهُ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَبِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا أَحَدٌ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَرُسُلِكَ وَسَائِرِ خَلْقِكَ فَاسْتَجِبْتَ لَهُمْ، أَنْ تَجْعَلَ قُوَّتِي وَصِحَّتِي وَنَشَاطِي وَأَدْلَاجِي وَغُدُوِّي

١- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٢٧٩ و ٢٨٠.

٢- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٢٧٩ و ٢٨٠.

وَرَوَّاحِي وَمُنْقَلَبِي وَمُنَوَّاي وَصَبَاحِي وَمَسَائِي فِيمَا تُحِبُّ مِنْ قَوْلٍ وَعَمَلٍ

وَأَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ يَا رَبَّ أَنْ تَجْعَلَ فِي قَلْبِي خُشُوعَ الْمُتَقَلِّبِينَ وَخَوْفَ الْخَائِفِينَ وَرَهْبَةَ الرَّاهِبِينَ وَصِدْقَ الصَّادِقِينَ، وَيَقِينَ الْمُؤْمِنِينَ حَيْثِي تُبَلِّغُنِي بِهَا دَرَجَةَ الْأَخْيَاءِ الْمَرْزُوقِينَ فِي الدَّرَجَاتِ الْعُلَى مِنْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ، اللَّهُمَّ وَكَمَا فَرَضْتَ هَذَا الشَّهْرَ الشَّرِيفَ عَلَيَّ فَتَقَبَّلْهُ مِنِّي يَا مَوْلَايَ بِأَحْسَنِ قَبُولٍ، وَزَيِّنِي فِيهِ بِزِينَةِ الْإِيمَانِ وَاجْعَلْنِي فِيهِ مِنَ الْأَتْقِيَاءِ الْأَخْيَارِ الْهُدَاةِ الْأَبْرَارِ وَفُكِّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَارزُقْنِي رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ وَجَنَّتِي سَيِّئِ خَطَاكَ وَالنَّارَ وَارْحَمْنِي فَأَنْتَ أَهْلُ الرَّحْمَةِ، وَتَفَضَّلْ عَلَيَّ فَأَنْتَ أَهْلُ الْفَضْلِ وَالتَّفَضُّلِ، وَأَعْطِنِي حَوَائِجَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَمْنِ وَالْعَافِيَةَ وَالْغِنَى وَالْمَغْفِرَةَ، وَخَلِّصْنِي مِنْ مَظَالِمِ الْعِبَادِ وَاجْعَلْنِي مِنَ الزُّهَّادِ وَالْعَبَادِ الْكَارِهِينَ لِلدُّنْيَا الرَّاغِبِينَ فِي الْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

(١٢) اعمال مخصوص روز دوازدهم

(١) اللَّهُمَّ غَارَتْ نُجُومُ سَمَائِكَ، وَنَامَتْ عُيُونُ أُنَامِكَ، وَهَدَّاتْ أَصْوَاتُ عِبَادِكَ وَأَنْعَامِكَ، وَعَلَّقَتْ مُلُوكُ الْأَرْضِ عَلَيْهَا أَبْوَابَهَا، وَطَافَتْ عَلَيْهَا حُرَّاسُهَا، وَاحْتَجَبُوا عَمَّنْ يَسْأَلُهُمْ حَاجَهُ أَوْ يَنْتَجِعُ مِنْهُمْ فَائِدَةً.

وَأَنْتَ إِلَهِي حَتَّى قِيُومٍ، لَا تَأْخُذُكَ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ، وَلَا يَشْغَلُكَ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ، أَبْوَابُ سَمَاوَاتِكَ لِمَنْ دَعَاكَ مُفْتَحَاتٌ، وَخَزَائِنُكَ غَيْرُ مُغْلَقَاتٍ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ وَأَسْتَحْفِظُكَ بِأَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، وَالتُّورُ الْقُدُّوسُ، نَفْسِي وَرُوحِي وَرِزْقِي، وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي، وَأَنْفُسَ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْفُسَ أَشْيَاعِ مُحَمَّدٍ، وَجَمِيعَ مَا تَفَضَّلْتَ بِهِ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ حَيًّا وَمَيِّتًا، وَشَاهِدًا وَغَائِبًا، وَنَائِمًا وَبَيْظَانًا، وَقَائِمًا وَقَاعِدًا، وَمُسْتَحْفًا وَمُتَهَاوِنًا، بِنُورِ وَجْهِكَ

الْكَرِيمِ الْجَلِيلِ، الرَّفِيعِ الْعَظِيمِ الْقَائِمِ بِالْقِسْطِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ بِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ، صِلَمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ.

يَا وَلِيَّ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ، وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ، صِلَمَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَيَبِيَّتِكَ الْمُعْتَمِرِ وَالسَّبِيحِ الْمَشَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ، وَبِكُلِّ مَنْ يَكْرُمُ عَلَيْكَ مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ يَا سَيِّدِي، مَعَ مَا تَفَضَّلْتَ عَلَيْهِمْ وَعَالَيْنَا، فَاجْعَلْنَا فِي حِمَاكَ الَّذِي لَا يُشِي تَبَاحٌ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (١)

(٢) اللَّهُمَّ زَيَّنِي فِيهِ بِالسُّرِّ وَالْعِفَافِ، وَاسْتُرْنِي فِيهِ بِلِبَاسِ الْقُنُوعِ وَالْكَفَافِ، وَاحْمِلْنِي فِيهِ عَلَى الْعِدْلِ وَالْإِنصَافِ وَامْنِي فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا أَخَافُ، بِعِصْمَتِكَ يَا عِصْمَةَ الْخَائِفِينَ. (٢)

(٣) و این دعا به روایت سید بن باقی است بخوانند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ أَنْ تَرْزُقَنِي الثَّبَاتَ عَلَى دِينِكَ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ وَتُبَصِّرَنِي فِيهِ وَتُوقِّفَنِي لَهُ، وَتَأْخُذَ بِلِقَابِي إِلَيْهِ وَتَعْدَنِي عَمَّا سِوَاهُ وَتَعْصِمَنِي عِصْمَةَ الْأَبْرَارِ، وَتَجْعَلَنِي مِنَ الْمُصَدِّقِينَ بِكِتَابِكَ الْمُتَمَسِّكِينَ بِسُنَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ

اللَّهُمَّ لَا تَخْذُلْنِي أَبَدًا وَلَا تُشْمِتْ بِي عِدُوًّا وَلَا حَاسِدًا، وَلَا تَنْزِعْ مِنِّي صَالِحًا أَعْطَيْتَنِي، وَافْتَحْ مَسَامِعَ قَلْبِي لِذِكْرِكَ وَاجْعَلْنِي أَوْ مِنْ بُوَعْدِكَ وَأَوْفِي بَعْهَدِكَ، وَأَسْأَلُكَ يَا رَبُّ قَبُولَهُ وَالْوَفَاءَ بِهِ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَكَتِهِ وَيُمْنِهِ وَخَوَاتِيمِ الْخَيْرِ فِيهِ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَهَبَ لِي مِنْ أَمْرِي يُشِيرًا وَرُشْدًا وَمَرْفَقًا وَأَنْ تَهْدِيَنِي لِلتِي هِيَ أَقْوَمُ، وَخَيْرُ ثَوَابًا وَخَيْرُ عُقْبًا

١- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٢٨٣ و ٢٨٤.

٢- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٢٨٣ و ٢٨٤.

وَخَيْرٌ مَرَدًّا وَخَيْرٌ أَمَلًا وَخَيْرٌ عَاجِلًا وَأَنْ تَخْتِمَ لِي بِالْخَيْرِ وَتَرْزُقَنِي رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ، وَتُعِيدَنِي مِنْ سَيِّئَاتِكَ وَالنَّارَ وَتُعْطِنِي حَوَائِجَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأُمَّمَنْ وَالْعَافِيَةَ وَالْغِنَى وَالْمَغْفِرَةَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَأَنَا إِلَى ذَلِكِ يَا رَبِّ فَقِيرٌ، وَهُوَ عَلَيْكَ حَقِيرٌ وَعِنْدَكَ نَزْرٌ يَسِيرٌ، فَتَفَضَّلْ عَلَيَّ بِهِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَبِهِ أَسْتَعِينُ، وَهُوَ ثِقَتِي وَنِعْمَ الْمُعِينُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

روز دوازدهم ماه رمضان روز بسیار با فضیلتی است، در آن روز انجیل بر حضرت عیسی علیه السلام نازل شده، و در آن روز پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در میان اصحاب پیمان اخوت و برادری بست و امیرمؤمنان علیه السلام را به برادری خود برگزید. (۱)

در این روز زیارت امیر مؤمنان علیه السلام از دور و نزدیک شایسته است.

(۱۳) اعمال مخصوص روز سیزدهم

اشاره

روز سیزدهم رمضان نخستین روز از «ایام البيض» است، روزهای سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم را ایام البيض نامند.

و از دعاهای این روز که مشترک است با دو روز بعد دعای مجیر است که از حضرت رسول روایت شده و شیخ کفعمی رحمه الله نقل کرده

و در فضیلت خواندن آن در این ایام منقول است که هر که بخواند گناهانش آمرزیده شود اگر چه به عدد دانه های باران و برگ درختان و ریگ بیابان باشد:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَكَ يَا اللَّهُ، تَعَالَيْتَ يَا رَحْمَانُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا رَحِيمُ، تَعَالَيْتَ يَا كَرِيمُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا مَلِكُ، تَعَالَيْتَ يَا مَلِكُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا قُدُّوسُ، تَعَالَيْتَ يَا سَلَامُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا مُؤْمِنُ، تَعَالَيْتَ يَا مُهَيِّمُنُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ،

سُبْحَانَكَ يَا عَزِيزُ، تَعَالَيْتَ يَا جَبَّارُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ
يَا خَالِقُ، تَعَالَيْتَ يَا بَارِئُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا هَادِي،
تَعَالَيْتَ يَا بَاقِي، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا وَهَّابُ، تَعَالَيْتَ يَا تَوَّابُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا فَتَّاحُ، تَعَالَيْتَ يَا
مُزْتَاخُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا سَيِّدِي، تَعَالَيْتَ يَا مَوْلَايَ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا قَرِيبُ، تَعَالَيْتَ يَا رَقِيبُ،
أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا مُبْدِي، تَعَالَيْتَ يَا مُعِيدُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا حَمِيدُ، تَعَالَيْتَ يَا مَجِيدُ، أَجْرُنَا مِنَ
النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا قَدِيمُ، تَعَالَيْتَ يَا عَظِيمُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا غَفُورُ، تَعَالَيْتَ يَا شَكُورُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا
مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا شَاهِدُ، تَعَالَيْتَ يَا شَهِيدُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا حَنَّانُ، تَعَالَيْتَ يَا مَنَّانُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ،
سُبْحَانَكَ يَا بَاعِثُ، تَعَالَيْتَ يَا وَارِثُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا مُحْيِي، تَعَالَيْتَ يَا مُمِيتُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ،
سُبْحَانَكَ يَا شَفِيقُ، تَعَالَيْتَ يَا رَفِيقُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا أَنِيسُ، تَعَالَيْتَ يَا مُونِسُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ
يَا جَلِيلُ، تَعَالَيْتَ يَا جَمِيلُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا خَبِيرُ، تَعَالَيْتَ يَا بَصِيرُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا حَفِيٌّ،
تَعَالَيْتَ يَا مَلِيٌّ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا مَعْبُودُ، تَعَالَيْتَ يَا مَوْجُودُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا غَفَّارُ، تَعَالَيْتَ يَا
قَهَّارُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا مَذْكُورُ، تَعَالَيْتَ يَا مَشْكُورُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا جَوَادُ، تَعَالَيْتَ يَا مَعَادُ،
أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا جَمَالُ،

تَعَالَيْتَ يَا جَلالُ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا سابِقُ، تَعَالَيْتَ يا رازِقُ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا صادقُ، تَعَالَيْتَ
يا فالِقُ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا سَمِيعُ، تَعَالَيْتَ يا سَرِيعُ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا رَفِيعُ، تَعَالَيْتَ يا بَيدِعُ،
أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا فَعالُ، تَعَالَيْتَ يا مُتَعالُ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا قاضِى، تَعَالَيْتَ يا راضِى، أَجْرنا مِنَ
النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا قاهرُ، تَعَالَيْتَ يا طاهرُ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا عالِمُ، تَعَالَيْتَ يا حاكِمُ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا
مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا دائِمُ، تَعَالَيْتَ يا قائِمُ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا عاصِمُ، تَعَالَيْتَ يا قاسِمُ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ،
سُبْحانَكَ يا غَنىُّ، تَعَالَيْتَ يا مُعنىُّ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا وَفىُّ، تَعَالَيْتَ يا قَوىُّ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا
كافىُّ، تَعَالَيْتَ يا شافىُّ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا مُقَدِّمُ، تَعَالَيْتَ يا مُؤَخِّرُ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا أَوَّلُ،
تَعَالَيْتَ يا آخِرُ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا ظاهرُ، تَعَالَيْتَ يا باطنُ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا رَجاءُ، تَعَالَيْتَ
يا مُرتَجىُّ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا ذا المَنِّ، تَعَالَيْتَ يا ذا الطُّولِ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا حىُّ، تَعَالَيْتَ يا
قَيُّومُ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا واحِدُ، تَعَالَيْتَ يا أَحَدُ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا سَيِّدُ، تَعَالَيْتَ يا صَمَدُ، أَجْرنا
مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا قَدِيرُ، تَعَالَيْتَ يا كَبيرُ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا والىُّ، تَعَالَيْتَ يا عالىُّ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا
مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا عَلِىُّ، تَعَالَيْتَ يا أَعلىُّ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا وَلِىُّ، تَعَالَيْتَ يا مَوْلَى، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ،
سُبْحانَكَ يا ذارىُّ، تَعَالَيْتَ يا بارِئُ، أَجْرنا مِنَ النَّارِ يا مُجِبرُ، سُبْحانَكَ يا

خَافِضُ، تَعَالَيْتَ يَا رَافِعُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا مُقْسِطُ، تَعَالَيْتَ يَا جَامِعُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا مُعِزُّ،
 تَعَالَيْتَ يَا مُدِلُّ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا حَافِظُ، تَعَالَيْتَ يَا حَفِيزُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا قَادِرُ، تَعَالَيْتَ يَا
 مُقْتَدِرُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا عَلِيمُ، تَعَالَيْتَ يَا حَلِيمُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا حَكَمُ، تَعَالَيْتَ يَا حَكِيمُ،
 أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا مُعْطَى، تَعَالَيْتَ يَا مَانِعُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا ضَارُّ، تَعَالَيْتَ يَا نَافِعُ، أَجْرُنَا مِنَ
 النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا مُجِيبُ، تَعَالَيْتَ يَا حَسِيبُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا عَادِلُ، تَعَالَيْتَ يَا فَاضِلُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ
 يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا لَطِيفُ، تَعَالَيْتَ يَا شَرِيفُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا رَبُّ، تَعَالَيْتَ يَا حَقُّ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ،
 سُبْحَانَكَ يَا مَاجِدُ، تَعَالَيْتَ يَا وَاجِدُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا عَفْوُ، تَعَالَيْتَ يَا مُنْتَقِمُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ
 يَا وَاسِعُ، تَعَالَيْتَ يَا مُوسِعُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا رَوْوُفُ، تَعَالَيْتَ يَا عَطُوفُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا
 فَزْدُ، تَعَالَيْتَ يَا وَثْرُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا مُقِيتُ، تَعَالَيْتَ يَا مُحِيطُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا وَكِيلُ،
 تَعَالَيْتَ يَا عَدِلُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا مُبِينُ، تَعَالَيْتَ يَا مَتِينُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا بَرُّ، تَعَالَيْتَ يَا
 وَدُودُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا رَشِيدُ، تَعَالَيْتَ يَا مُرْشِدُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا نُورُ، تَعَالَيْتَ يَا مُنُورُ،
 أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا نَصِيرُ، تَعَالَيْتَ يَا نَاصِرُ، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا صَبُورُ، تَعَالَيْتَ يَا صَابِرُ، أَجْرُنَا مِنَ
 النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا مُحْصَى، تَعَالَيْتَ يَا مُنْشَى، أَجْرُنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ،

سُبْحَانَكَ يَا سُبْحَانَ، تَعَالَيْتَ يَا دَيَّانُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا مُعِثُّ، تَعَالَيْتَ يَا غِيَاثُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا فَاطِرُ، تَعَالَيْتَ يَا حَاضِرُ، أَجْرْنَا مِنَ النَّارِ يَا مُجِيرُ، سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْعِزِّ وَالْجَمَالِ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَبْرُوتِ وَالْجَلَالِ، سُبْحَانَكَ «لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ» فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ» (١) وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ (٢).

٢. دعاهاى خاص

(١) اللَّهُمَّ إِنِّي أَدِينُكَ بِطَاعَتِكَ وَوَلَايَتِكَ، وَوَلَايَةِ مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ، وَوَلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ حَبِيبِ نَبِيِّكَ، وَوَلَايَةِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سِبْطَيْ نَبِيِّكَ، وَسَيِّدَى شَبَابِ أَهْلِ جَنَّتِكَ.

وَأَدِينُكَ يَا رَبِّ بِوَلَايَةِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ، وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، وَسَيِّدَى وَمَوْلَاىَ صَاحِبِ الزَّمَانِ.

أَدِينُكَ يَا رَبِّ بِطَاعَتِهِمْ وَوَلَايَتِهِمْ، وَبِالتَّسْلِيمِ بِمَا فَضَّلْتَهُمْ رَاضِيًّا غَيْرَ مُنْكَرٍ وَلَا مُسْتَكْبِرٍ، عَلَى مَا أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَادْفَعْ عَنِّي وَلِيِّكَ وَخَلِيفَتِكَ وَلِسَانِكَ، وَالْقَائِمِ بِقِسْمِ طَيْبِكَ، وَالْمُعْظَمِ لِحُرْمَتِكَ، وَالْمُعَبَّرِ عَنْكَ، وَالنَّاطِقِ بِحُكْمِكَ، وَعَيْنِكَ النَّاطِرَةِ، وَأُذُنِكَ السَّمَاعَةِ، وَشَاهِدِ عِبَادِكَ، وَحُجَّتِكَ عَلَى خَلْقِكَ،

١- سورة أنبياء، آيات ٨٧ ٨٨.

٢- مصباح كفعمى، ص ٢٦٨. صحيفه نبويه، ص ١٦٥، د ٥.

وَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِكَ، وَالْمُجْتَهِدِ فِي طَاعَتِكَ، وَاجْعَلْهُ فِي وِدْعَتِكَ الَّتِي لَا تَضِيحُ، وَأَيُّدُهُ بِجُنْدِكَ الْغَالِبِ، وَأَعِنُّهُ وَأَعِنْ عَنَّهُ، وَاجْعَلْنِي وَوَالِدِي وَمَا وَلَدَا وَوَلَدِي مِنَ الَّذِينَ يُنصِرُونَ وَيُنصِرُونَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اشْعَبْ بِهِ صَدْعَنَا، وَارْتُقْ بِهِ فَتَقْنَا، اللَّهُمَّ أَمْتٌ بِهِ الْجُورَ، وَدَمْدَمٌ بِمَنْ نَصَبَ لَهُ، وَأَقْصِمُ رُؤْسَ الضَّلَالَةِ، حَتَّى لَا تَدَعَ عَلَى الْأَرْضِ مِنْهُمْ دَيَّارًا. (١)

(٢) اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ وَالْأَقْدَارِ، وَصَبِّرْنِي (فِيهِ) عَلَى كَائِنَاتِ الْأَقْدَارِ، وَوَقِّفْنِي لِلتَّقَى وَصِيحْبِهِ الْأَبْرَارِ بِعَوْنِكَ يَا قُوَّةَ عَيْنِ الْمَسَاكِينِ. (٢)

(٣) اللَّهُمَّ إِنَّ الظَّلَمَةَ جَحِيدُوا أَيَاتِكَ، وَكَفَرُوا بِكِتَابِكَ، وَكَذَّبُوا رُسُلَكَ، وَاسْتَكْفَرُوا عَنِ عِبَادَتِكَ، وَرَغِبُوا عَنِ مِلَّةِ خَلِيلِكَ، وَبَدَّلُوا مَا جَاءَ بِهِ رَسُولُكَ، وَشَرَعُوا غَيْرَ دِينِكَ، وَاقْتَدُوا بِغَيْرِ هُدَاكَ، وَاسْتَتُّوا بِغَيْرِ سُبُوتِكَ، وَتَعَدَّوْا حُدُودَكَ، وَسَعَوْا مُعَاجِزِينَ فِي أَيَاتِكَ، وَتَعَاوَنُوا عَلَى إِطْفَاءِ نُورِكَ، وَصَدُّوا عَنِ سَبِيلِكَ، وَكَفَرُوا نِعْمَاءَكَ، وَشَاقُّوا وِلَاةَ أَمْرِكَ، وَوَالُوا أَعْدَاءَكَ، وَعَادُوا أَوْلِيَاءَكَ، وَعَرَفُوا نَمَّ أَنْكَرُوا نِعْمَتَكَ وَلَمْ يَذْكُرُوا الْإِيَّكَ، وَأَمَنُوا مَكْرَكَ، وَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ عَنِ ذِكْرِكَ، وَاسْتَحْلَوْا حُرَامَكَ، وَحَزَمُوا حَالَكَ، وَاجْتَرُّوا عَلَى مَعْصِيَتِكَ، وَلَمْ يَخَافُوا مَقْتَكَ، وَنَسُوا نِعْمَتَكَ، وَلَمْ يَحْذَرُوا بَأْسَكَ، وَاعْتَرَّوْا بِنِعْمَتِكَ. اللَّهُمَّ وَانْتَقِمْ مِنْهُمْ، وَاصْبِرْ عَلَيْهِمْ عَذَابَكَ، وَاسْتَأْصِلْ شَأْفَتَهُمْ، وَاقْطَعْ دَابِرَهُمْ، وَضَعْ عِزَّهُمْ وَحَبْرُوتَهُمْ، وَانْرُخْ أَوْتَادَهُمْ، وَزَلْزِلْ أَقْدَامَهُمْ، وَارْعَبْ قُلُوبَهُمْ، اللَّهُمَّ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا دِينَكَ دَغَلًا وَمَالِكَ دُولًا وَعِبَادَكَ خَوْلًا اللَّهُمَّ اكْفُفْ بِأَسَدِهِمْ، وَأَفْلُلْ حَيْدَهُمْ، وَأَوْهِنْ كَيْدَهُمْ، وَأَشْمِتْ عَدُوَّهُمْ، وَأَشْفِ

١- سيّد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٢٨٧ و ٢٨٨.

٢- سيّد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٢٨٧ و ٢٨٨.

صُدُّورَ الْمُؤْمِنِينَ. اللَّهُمَّ افْتَتَّ أَعْضَادَهُمْ، وَأَقَهَرُ جَبَابِرَتَهُمْ، وَاجْعَلِ الدَّائِرَةَ عَلَيْهِمْ، وَأَقْضُ ضُبْيَانَهُمْ، وَخَالَفَ بَيْنَ كَلِمَتِهِمْ، وَفَرَّقَ جَمْعَهُمْ، وَشَدَّتْ أَمْرَهُمْ، وَاجْعَلِ بَأْسَهُمْ بَيْنَهُمْ، وَابْعَثْ عَلَيْهِمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِهِمْ، وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ، وَاسْفِكَ بِأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ دِمَاءَهُمْ، وَأَوْرِثِ الْمُؤْمِنِينَ أَرْضَهُمْ وَدِيَارَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ. اللَّهُمَّ ضَلَّلْ أَعْمَالَهُمْ، وَأَقْطَعْ رَجَاءَهُمْ، وَأَذْخُضْ حُجَّتَهُمْ، وَاسْتَنْدِرْجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ، وَاتِهِمْ بِالْعَذَابِ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ، وَأَنْزِلْ بِسَاحَتِهِمْ مَا يَحْذَرُونَ، وَحَاسِبُهُمْ حِسَابًا شَدِيدًا، وَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا نُكْرًا، وَاجْعَلِ عَاقِبَةَ أَمْرِهِمْ خُسْرًا. اللَّهُمَّ إِنَّهُمْ اشْتَرَوْا بِآيَاتِكَ ثَمَنًا قَلِيلًا، وَعَتَوْا عُتْوًا كَبِيرًا. اللَّهُمَّ فَخُذْهُمْ أَخْذًا وَبِيْلًا، وَدَمِّرْهُمْ تَدْمِيرًا، وَتَبِّرْهُمْ تَبِيرًا، وَلَا تَجْعَلْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ نَاصِرًا، وَلَا فِي السَّمَاءِ عَازِرًا، وَالْعَنَّهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا.

اللَّهُمَّ إِنَّهُمْ أَضَاعُوا الصَّلَوَاتِ، وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ، وَعَمِلُوا السَّيِّئَاتِ.

اللَّهُمَّ فَخُذْهُمْ بِالْبَلِيَّاتِ، وَأَخْلِلْ بِهِمُ الْوَيْلَاتِ، وَأَرِهِمُ الْحَسْرَاتِ،

يَا اللَّهُ يَا إِلَهَ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَاوَاتِ . اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَارْحَمْنَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ .

اللَّهُمَّ إِنِّي أَدِينُكَ يَا رَبِّ بِطَاعَتِكَ وَوِلَايَتِكَ وَوِلَايَةِ مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ، وَوِلَايَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَوِلَايَةِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ بْنِ سَبْطَيْهِ نَبِيِّكَ وَوَلَدَيْ رَسُولِكَ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ، وَوِلَايَةِ الطَّاهِرِينَ الْمَعْصُومِينَ مِنْ ذُرِّيَةِ الْحُسَيْنِ: عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ، وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى، وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ، وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ، وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ، سَلَامُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ، وَوِلَايَةِ الْقَائِمِ السَّابِقِ مِنْهُمْ بِالْخَيْرَاتِ، الْمُفْتَرَضِ الطَّاعَةِ صَاحِبِ الزَّمَانِ،

سَلَامُ اللَّهِ عَلَيْهِ. أَدِينُكَ يَا رَبِّ بِطَاعَتِهِمْ وَوَلَايَتِهِمْ، وَالنَّسِيمِ لِفَرَضِهِمْ، رَاضِيًا غَيْرَ مُنْكَرٍ، وَلَا مُسِيئًا تَكْبِيرٍ وَلَا مُسِيئًا تَنْكِفٍ عَلَى مَعْنَى مَا أَنْزَلْتَ فِي كِتَابِكَ عَلَى حُدُودِ مَا آتَانَا فِيهِ، رَاضِيًا بِمَا رَضِيْتَ بِهِ، مُسَلِّمًا مُقْرًا بِذَلِكَ يَا رَبِّ، رَاهِبًا لَكَ، رَاغِبًا فِيمَا لَدَيْكَ. اللَّهُمَّ ادْفَعْ عَنِّي وَلِيِّكَ وَابْنَ نَيْبِكَ وَخَلِيفَتِكَ وَحُجْبَتِكَ عَلَى خَلْقِكَ، وَالشَّاهِدِ عَلَى عِبَادِكَ، الْمُجَاهِدِ الْمُجْتَهِدِ فِي طَاعَتِكَ، وَوَلِيِّكَ وَآمِينَكَ يَا رَضِيكَ، فَأَعِذْهُ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقْتَ وَبَرَأْتَ، وَاجْعَلْهُ فِي وَدَائِعِكَ الَّتِي لَا يَضِيعُ مَنْ كَانَ فِيهَا، وَفِي جِوَارِكَ الَّذِي لَا يُقْهَرُ، وَآمِنَهُ بِأَمَانِكَ، وَاجْعَلْهُ فِي كَنَفِكَ، وَأَنْصُرْهُ بِنَصْرِكَ الْعَزِيزِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ.

اللَّهُمَّ اغْصِبْهُ بِالسَّكِينَةِ، وَأَلْبِسْهُ دِرْعَكَ الْحَصِينَةَ، وَأَعِنِّهِ وَأَنْصُرْهُ بِنَصْرِكَ الْعَزِيزِ نَصِيرًا عَزِيزًا، وَأَفْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا، وَاجْعَلْ لَهُ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا، اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ، وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ، وَأَنْصُرْ مَنْ نَصَرَهُ، وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ.

اللَّهُمَّ اشْعَبْ بِهِ صَدْعَنَا، وَارْتُقْ بِهِ فَتْقَنَا، وَالْمُمْ بِهِ شِعْمَنَا، وَكَثِّرْ بِهِ قِلْتَنَا، وَأَعِزِّزْ بِهِ ذِلَّتَنَا، وَأَقْضِ بِهِ عَن مَغْرَمِنَا، وَاجْزِبْ بِهِ فَقْرَنَا، وَسَيِّدْ بِهِ خَلَّتَنَا، وَأَغْنِ بِهِ عَائِلَنَا، وَيَسِّرْ بِهِ عُسْرَتَنَا، وَكُفِّ بِهِ وُجُوهَنَا، وَأَنْجِحْ بِهِ طَلِبَتَنَا، وَاسْتَجِبْ بِهِ دُعَاءَنَا، وَأَعْطِنَا بِهِ فَوْقَ رَغْبَتِنَا، وَأَشْفِ بِهِ صُدُورَنَا، وَاهْدِنَا بِهِ لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ يَا رَبِّ إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

اللَّهُمَّ أَمِتْ بِهِ الْجُورَ، وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَيْدَلَ، وَقَوِّ نَاصِرَتَهُ، وَاخْذُلْ خَاذِلَهُ، وَدَمِّرْ مَنْ نَصَبَ لَهُ، وَأَهْلِكَ مَنْ غَشَّاهُ، وَأَقْتُلْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ، وَأَقْصِمِ رُؤُوسَ الضَّلَالَةِ، وَسَائِرَ أَهْلِ الْبِدْعِ وَمَقَوِّيَةَ الْبَاطِلِ، وَذَلِّلْ بِهِ الْجَبَابِرَةَ، وَأَبِزْ بِهِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا، بَرِّهَا وَبَحْرِهَا وَسَهْلِهَا وَجَبَلِهَا، لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنْهُمْ دَيَّارًا وَلَا تَبْقِ لَهُمْ آثَارًا. اللَّهُمَّ

أَظْهَرُهُ، وَافْتَحْ عَلَى يَدَيْهِ الْخَيْرَاتِ، وَاجْعَلْ فَرْجَنَا مَعَهُ وَبِهِ.

اللَّهُمَّ اعِنَّا عَلَى سُلُوكِ الْمُنْهَاجِ، مِنْهَاجِ الْهُدَى، وَالْمَحَجَّةِ الْعُظْمَى، وَالطَّرِيقَةِ الْوَسِيطَى الَّتِي يَرْجِعُ إِلَيْهَا الْعَالِي وَيَلْحَقُ بِهَا التَّالِي، وَوَقَّفْنَا لِمُتَابَعَتِهِ وَأَدَاءِ حَقِّهِ، وَآمَنُ عَلَيْنَا بِمُتَابَعَتِهِ فِي الْبُأْسَاءِ وَالصَّرَاءِ، وَاجْعَلْنَا مِنَ الطَّالِبِينَ رِضَاكَ بِمُنَاصِبِ حَتِّهِ، حَتَّى تَحْشُرَنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي أَعْوَانِهِ وَأَنْصَارِهِ وَمَعُونِهِ سُلْطَانِهِ، وَاجْعَلْ ذَلِكَ لَنَا خَالِصًا مِنْ كُلِّ شَكٍّ وَشُبُهَةٍ، وَرِبَاءٍ وَسِجْمَةٍ، لَا يُطْلَبُ بِهِ غَيْرُكَ، وَلَا نُرِيدُ بِهِ سِوَاكَ، وَتُحَلِّنَا مَحَلَّهُ، وَتَجْعَلْنَا فِي الْخَيْرِ مَعَهُ، وَاصْرِفْ عَنَّا فِي أَمْرِهِ السَّامَةَ (۱) وَالْكَسَلَ وَالْفُتْرَةَ، وَلَا تَسِدْ تَبَدُّلَ بِنَا غَيْرِنَا، فَإِنَّ اسْمَ تَبَدُّلِكَ بِنَا غَيْرِنَا عَلَيْكَ يَسِيرٌ وَعَلَيْنَا عَسِيرٌ، وَقَدْ عَلِمْنَا بِفَضْلِكَ وَإِحْسَانِكَ يَا كَرِيمٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ. (۲)

و این دعا به روایت سید بن باقی است که در این روز بخوانند:

(۴) بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى أَنْبِيَائِهِ وَمَلَائِكَتِهِ. اللَّهُمَّ رَبَّ هَذَا الْيَوْمِ الْكَرِيمِ مِنَ الشَّهْرِ الْمُشْرِفِ الْعَظِيمِ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَعُودَ عَلَيَّ إِسَائَتِي بِإِحْسَانِكَ، وَعَلَى سَيْفِهِ بِرَحْمَتِكَ، وَعَلَى ذُنُوبِي بِمَغْفِرَتِكَ، وَعَلَى سَيِّئَاتِي بِتَجَاوُزِكَ وَعَلَى إِفْرَاطِي بِصِفْحِكَ، وَعَلَى ضَعْفِي بِمَعُونَتِكَ، وَعَلَى فَقْرِي بِعِنَاكَ وَسَعَتِكَ، وَعَلَى بُؤْسِي بِفَضْلِكَ، وَعَلَى قُنُوطِي بِعِنَايَتِكَ، وَعَلَى عُشْرِي بِشِرْكِكَ، فَإِنَّكَ يَا رَبُّ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَالْبَلَاءِ الْحَسَنِ الْجَسِيمِ وَالْفَضْلِ الْكَرِيمِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

۱- الملاله.

۲- صحیفه سجادیه جامعه، ص ۲۴۳.

(۱۴) اعمال مخصوص روز چهاردهم

۱. این روز دومین روز از ایام البيض است و دعای مجیر در آن مستحب است.

۲. دعاهای خاص

(۱) اللَّهُمَّ لَا تُوَدِّدُنِي بِعُقُوبِيَّتِكَ، وَلَا تَمُكِّرْ بِي فِي حِيلَتِكَ، مِنْ أَيْنَ لِي الْخَيْرُ وَلَا يُوجِدُ إِلَّا مِنْ عِنْدِكَ، وَمِنْ أَيْنَ لِي النِّجَاهُ وَلَا تُشِيطَاعُ إِلَّا بِكَ، لَا الَّذِي أَحْسَنَ اسْتِغْنَى عَنْكَ، وَلَا الَّذِي أَسَاءَ خَرَجَ عَنْ قُدْرَتِكَ، يَا رَبِّ بِكَ عَرَفْتُكَ، وَأَنْتَ دَلَلْتَنِي، وَلَوْ لَا أَنْتَ مَا دَرَيْتُ مَنْ أَنْتَ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ فَيَجِيبُنِي، وَإِنْ كُنْتُ بَطِيئًا حِينَ يَدْعُونِي، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَسْأَلُهُ فَيُعْطِينِي، وَإِنْ كُنْتُ بَخِيلًا حِينَ يَسْتَقْرِضُنِي. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَكَلَنِي إِلَيْهِ فَأَكْرَمَنِي، وَلَمْ يَكِلْنِي إِلَى النَّاسِ فَيَهِينُونِي، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَحَبَّبَ إِلَيَّ وَهَيَّأَ عَنِّي عَنِّي. اللَّهُمَّ لَا أَجِدُ شَافِعًا إِلَيْكَ إِلَّا مَعْرِفَتِي بِأَنَّكَ أَفْضَلُ مَنْ قَصِدَ إِلَيْهِ الْمُضْطَرُّونَ، أَسْأَلُكَ مُقِرًّا بِأَنَّ لَكَ الطُّوْلَ وَالْقُوَّةَ، وَالْحَوْلَ وَالْقُدْرَةَ، أَنْ تَحِطَّ عَنِّي وَزُرِي الَّذِي قَدَّ حَنِي ظَهْرِي، وَتَعْصِمَنِي مِنَ الْهَوَى الْمُسْلِطِ عَلَى عَقْلِي، وَتَجْعَلَنِي مِنَ الَّذِينَ اتَّجَبْتَهُمْ لِبَطَاعَتِكَ. (۱)

(۲) اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي فِيهِ بِالْعَثَرَاتِ، وَأَقْلِنِي فِيهِ مِنَ الْخَطَايَا وَالْهَفَوَاتِ وَلَا تَجْعَلْنِي غَرَضًا لِلْبَلَايَا وَالْأَفَاتِ، بَعِزُّكَ يَا عِزَّ الْمُسْلِمِينَ. (۲)

(۳) إِلَهِي وَسَيِّدِي بِكَ عَرَفْتُكَ، وَبِكَ اهْتَدَيْتُ إِلَى سَبِيلِكَ، وَأَنْتَ دَلِيلِي عَلِيمَعْرِفَتِكَ، وَلَوْ لَا أَنْتَ مَا عَرَفْتُ تَوْحِيدَكَ، وَلَا اهْتَدَيْتُ إِلَى عِبَادَتِكَ.

فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا هَدَيْتَ وَعَلَّمْت، وَبَصَّرْت وَفَهَّمْت وَأَوْضَحْت

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۹۱ و ۲۹۲.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۹۱ و ۲۹۲.

مِنَ الصَّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَدْعُوهُ فَيَجِيبُنِي، وَإِنْ كُنْتُ بَطِيئًا حِينَ يَدْعُونِي. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَسْأَلُهُ فَيُعْطِينِي، وَإِنْ كُنْتُ بَخِيلًا حِينَ يَسْتَقْرِضُنِي. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أُنَاجِيهِ لِحَاجَتِي إِذَا شِئْتُ، وَأَخْلُو بِهِ حَيْثُ شِئْتُ بِسِرِّي، فَيَقْضِي حَاجَتِي.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا أَرْجُو غَيْرَهُ، وَلَوْ رَجَوْتُ غَيْرَهُ لَأَخْلَفَ رَجَائِي.

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَكَلَّنِي إِلَيْهِ فَأَكْرَمَنِي، وَلَمْ يَكِلْنِي إِلَى النَّاسِ فَيَهِينُونِي. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَحَبَّبَ إِلَيَّ وَهُوَ غَنِيٌّ عَنِّي. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَحْلُمُ عَنِّي حَتَّى كَأَنِّي لَا ذَنْبَ لِي، فَ رَبِّي أَحْمَدُ، وَهُوَ أَحَقُّ بِحَمْدِي. يَا ذَا الْمَنِّ وَلَا يَمُنُّ عَلَيْكَ، يَا ذَا الطُّوْلِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ظَهَرَ اللَّاجِينَ، وَجَارَ الْمُشْتَجِرِينَ، وَأَمَانَ الْخَائِفِينَ، إِلَيْكَ فَرَزْتُ بِنَفْسِي يَا مَلْجَأَ الْخَائِفِينَ، لَا أَجِدُ شَافِعًا إِلَيْكَ إِلَّا مَعْرِفَتِي بِإِنَّاكَ أَفْضَلُ مَنْ قَصِدَ إِلَيْهِ الْمُقْصِرُونَ، وَآمِلُ مَنْ لَجَا إِلَيْهِ الْخَائِفُونَ، أَسْأَلُكَ يَا لَكَ الطُّوْلَ وَالْقُوَّةَ وَالْقُدْرَةَ وَالْحِرْمَانَ، أَنْ تَحِطَّ عَنِّي وَزُرِّي، وَتَعْصِمَ مِنِّي وَتَجْعَلَ مِنِّي مِنَ الَّذِينَ انْتَجَبْتَهُمْ لِبَطَاعَتِكَ، وَأَدْخَلْتَهُمْ بِالتَّقْوَى فِي سَعَةِ رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ. (۱)

(۴) و این دعا به روایت سید بن باقی است که در این روز بخوانند:

اللَّهُمَّ إِنَّ رَحْمَتَكَ خَيْرٌ مِنْ عَمَلِي وَعَطِيَّتِكَ خَيْرٌ مِنْ مَسْأَلَتِي فَبِرَحْمَتِكَ يَا إِلَهِي وَبِكَرَمَتِكَ وَعِزَّتِكَ وَارْتِفَاعِ مَكَانَتِكَ وَجَلَالِ وَجْهِكَ وَقُدْرَتِكَ وَعَظَمَتِكَ وَسَعَةِ فَضْلِكَ أَعْطِنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فِي هَذَا الشَّهْرِ الْمُكَرَّمِ، وَارزُقْنِي فِيهِ شُكْرًا، وَاسْتَعْمِلْنِي فِيهِ بِطَاعَتِكَ، حَتَّى أَكُونَ يَوْمَ فَاقَتِي غَنِيًّا فِي لِحْدِي، وَإِذَا

أَفْرِدْتُ فِيهِ آمِنًا مِنْ هَوْلِ الْمُطَّلَعِ وَأَكُونَ قَبْلَ مَوْتِي الْمَعْبُوطَ فِي دَارِ الدُّنْيَا بِسَعَةِ الرِّزْقِ وَاصْلَاحِ الشَّانِ

اللَّهُمَّ بِسُكْرِكَ أَرْجُو بُلُوغَ رِضَاكَ لِأَعْمَلِي، وَأَنْتَ يَا إِلَهِي مِنْ كُلِّ شَيْءٍ حَسْبِي، وَأَنْتَ يَا إِلَهِي بِي رَوْءُوفٌ رَحِيمٌ، يَا رَبِّ فَلَكَ أَسْلَمْتُ وَجْهِي فَلَمَكَ الْحَمْدُ وَلَمَكَ الشُّكْرُ عَلَى ذَلِكِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ ثِقْتِي وَرَجَائِي وَإِلَيْكَ رَغْبَتِي وَدُعَائِي وَأَنْتَ بِحَاجَتِي عَالِمٌ غَيْرُ مُعَلَّمٍ، وَأَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ أَنْ تَجْعَلَنِي فِي هَذَا الْيَوْمِ مِنْ عَتَقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي أَسْمَاءِ الْأَبْرَارِ وَالْأَخْيَارِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَذَلِكَ عَلَيْكَ سَهْلٌ يَسِيرٌ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

۱۵) اعمال مخصوص روز پانزدهم

اشاره

روز نیمه ماه مبارک رمضان روز بسیار شریفی است و در آن چند رویداد رخ داده است:

۱. میلاد مسعود حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام در سال سوم هجری. (۱)

۲. ولادت با سعادت حضرت امام جواد علیه السلام در سال ۱۹۵ ق. (۲) و به نقلی در رجب بوده است. (۳)

۳. ازدواج پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله با زینب بنت خزیمه، که قبلاً همسر عبیده بن حارث بود که در جنگ بدر به شهادت رسید. (۴)

روز نیمه، سومین روز از ایام البیض است و در آن اعمالی هست که از آن جمله است:

۱. دعای مجیر

۱- شیخ مفید، الارشاد، ج ۲، ص ۵.

۲- طبری، دلائل الامامه، ص ۳۸۳.

۳- شیخ طوسی، مصباح المتهجد، ص ۸۰۵.

۴- محدث قمی، فیض العلام، ص ۳۵.

که در ضمن اعمال روز سیزدهم بیان شد.

۲. خیرات و مبرات

شیخ مفید می فرماید: روز پانزدهم رمضان روز جشن و سرور موءمنان و صدقات و مبرات در آن مستحب است. (۱)

۳. شکر فراوان

وی اضافه می کند: مستحب است سپاس فراوان گوید خداوند مئان را که حجت و دین خود را با فرزند دختر پیامبرش ظاهر کرد و برپا ساخت. (۲)

۴. دعاهای خاص

(۱) يَا ذَا الْمَنِّ وَالْأَعْسَانِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا ذَا الْجُودِ وَالْأَعْفُوسِ، يَا ذَا الطُّوْلِ، يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، ظَهَرُ اللَّاجِينَ وَأَمَانُ الْخَائِفِينَ، إِنْ كُنْتَ كَتَبْتَنِي فِي أُمِّ الْكِتَابِ شَقِيًّا فَكْتُبْنِي عِنْدَكَ سَعِيدًا مُوَفَّقًا لِلْخَيْرِ، وَامْحُ اسْمَ الشَّقَاءِ عَنِّي. فَإِنَّكَ قُلْتَ فِي الْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلْتَ عَلَى نَبِيِّكَ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ: «يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ» (۳).

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي طَيِّبًا، وَاسْتَعْمِلْنِي صَالِحًا، اللَّهُمَّ امْنُنْ عَلَيَّ بِالرِّزْقِ الْوَاسِعِ الْحَلَالِ الطَّيِّبِ بِرَحْمَتِكَ، تَكُونُ لَكَ الْمِنَّةُ عَلَيَّ، وَتَكُونُ لِي غِنًى عَنِ خَلْقِكَ، خَالِصًا لَيْسَ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ مِنْهُ مِنْ غَيْرِكَ، وَاجْعَلْنَا فِيهِ مِنَ الشَّاكِرِينَ، وَلَا تَفْضُخْنِي يَوْمَ التَّلَاقِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ السَّعَةَ فِي الدُّنْيَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ السَّرْفِ فِيهَا، وَأَسْأَلُكَ الزُّهْدَ فِي الدُّنْيَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْحِرْصِ عَلَيْهَا،

وَ أَسْأَلُكَ الْغِنَى فِي الدُّنْيَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ فِيهَا، اللَّهُمَّ إِنْ بَسَّطْتَ عَلَيَّ فِي الدُّنْيَا فَزَهِّدْنِي فِيهَا، وَإِنْ قَتَرْتَ عَلَيَّ رِزْقِي فَلَا تَرْغِبْنِي فِيهَا. (۴)

(۲) اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ طَاعَةَ الْعَابِدِينَ، وَأَشْرَحْ فِيهِ صَدْرِي بِإِنَابَةِ الْمُخْبِتِينَ، بِأَمَانِكَ يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ. (۵)

۱- شیخ مفید، مسارّ الشیعه، ص ۴۳.

۲- شیخ مفید، مسارّ الشیعه، ص ۴۳.

۳- سوره رعد، آیه ۳۹.

۴- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۹۷.

۵- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۲۹۷.

(٣) يَا ذَا الْمَنِّ وَالْإِحْسَانِ وَلَا يُمَنُّ عَلَيْكَ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا ذَا الطُّولِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، يَا ظَهَرَ اللَّاحِجِينَ وَمَأْمَنَ الْخَائِفِينَ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُرْزُقَنِي رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا وَاسِعًا يَكُونُ لِي غِنًى عَنِ خَلْقِكَ، وَيَكُونُ لِمَكَ الْمَنُّ عَلَيَّ فِيهِ خَالِصًا، وَاجْعَلْنِي فِيهِ لَكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ.

اللَّهُمَّ اغْنِنِي بِسَعَةِ فَضْلِكَ عَنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ بِغِنَاكَ وَسَعَةِ رَحْمَتِكَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ السَّعَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَالرُّهْدَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْحِرْصِ فِيهَا وَالْإِقْبَالِ عَلَيْهَا.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْغِنَى فِي الدُّنْيَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الرَّغْبَةِ فِيهَا.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا وَاسِعًا، اللَّهُمَّ إِنْ بَسَيْطَتِ عَلَيَّ الدُّنْيَا فَزَهِّدْنِي فِيهَا، وَإِنْ قَتَرَتْ عَلَيَّ رِزْقِي فَلَا تُرَغِّبْنِي فِيهَا.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي، وَبَارِكْ فِيمَا رَزَقْتَنِي، وَارْزُقْنِي مَا اتَّقَوَى بِهِ مِنْ فَضْلِكَ عَلَى طَاعَتِكَ إِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ.

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا لَا أَفْتَقِرُ مَعَهُ إِلَى أَحَدٍ سِوَاكَ،

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ، وَبَارِكْ لِي فِي رِزْقِكَ، وَاغْنِنِي عَنْ خَلْقِكَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ السَّعَةَ مِنْ طَيِّبِ رِزْقِكَ، وَالْعَوْنَ عَلَى طَاعَتِكَ، وَالْقُوَّةَ عَلَى عِبَادَتِكَ، اللَّهُمَّ عَافِنِي بِأَحْسَنِ عَافِيَتِكَ، وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ، وَاكْفِنِي شَرَّ جَمِيعِ خَلْقِكَ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَطَيِّبْ لِي كَسْبِي، وَقِنْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا.

اللَّهُمَّ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ قَلْبَ قَلْبِي عَلَى طَاعَتِكَ، اللَّهُمَّ اعْصِمْنِي بِحِيلَتِكَ، وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ، وَنَجِّنِي مِنْ عَذَابِكَ، وَابْدَأْ بِنَصْرِكَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَعْجِيلَ مَا تَعْجِلُهُ كَانَ خَيْرًا لِي، وَتَأْخِيرَ مَا تَأْخِيرُهُ كَانَ خَيْرًا لِي، اللَّهُمَّ مَا

رَزَقْتَنِي مِنْ رِزْقٍ فَاجْعَلْهُ حَلَالًا طَيِّبًا فِي يُسِيرِ مَنْكَ وَ عَافِيَةٍ، وَاجْعَلْ رَغْبَتِي فِيْمَا عِنْدَكَ. اَللّٰهُمَّ تَبَّتْ رِجَاءُكَ فِي قَلْبِي، وَاقْلَعْ رِجَائِي مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ حَتَّى لَا اَرْجُو اَحَدًا غَيْرَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ. اَسْأَلُكَ يَا سَيِّدِي وَ لَيْسَ مِثْلَكَ شَيْءٌ، بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ، وَ مَلَكٌ مُّقْرَبٌ، اَوْ مُؤْمِنٌ اَمْتَحَنَتْ قَلْبَهُ لِلْاِيْمَانِ وَ اسْتَجَبَتْ دَعْوَتُهُ، وَ اتَوَجَّهَ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَ اٰلِهِ وَسَلَّمَ، وَ اَقْدَمَهُ بَيْنَ يَدَيَّ حَوَائِجِي.

يَا رَبِّاهُ يَا رَبِّاهُ يَا رَبِّاهُ، يَا اللهُ اَسْأَلُكَ بِكَ، فَلَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ، وَ اتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَ بَعْتَرْتَهُ الطَّاهِرِيْنَ الطَّيِّبِيْنَ، وَ اَقْدَمْتُهُمْ بَيْنَ يَدَيَّ حَوَائِجِي، اَنْ تُصَلِّىَ عَلَيَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ، وَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ، وَ اَنْ تُعْتَقِنِي الْيَوْمَ وَ الْيَوْمَ وَ اَلِدَيَّ وَ مَنْ وَاٰلِهِ وَ الْمُؤْمِنِيْنَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ مِنَ النَّبِيَّاتِ، وَ تُزَوِّجَنِي مِنَ الْخَوْرِ الْعَيْنِ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ وَ لَا تُشَلِّبْنِي صَالِحِ مَآمَنَتِكَ بِهِ عَلَيَّ مِنْ حُبِّ مُحَمَّدٍ وَ اٰلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِيْنَ الْاَخِيَارِ، اَمِيْنَ رَبَّ الْعَالَمِيْنَ، وَ صَلَّى اللهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَ اٰلِهِ وَسَلَّمَ. (۱)

(۴) و این دعا را به روایت سید ابن باقی در این روز بخوانند:

اَللّٰهُمَّ يَا وَاھِبَ الْخَيْرَاتِ هَبْ لِي سَوْقًا اِلَى لِقَائِكَ وَ خَوْفًا مِنْ عِذَابِكَ وَ حُبًّا لَكَ وَ اَجْلَالًا لِذِكْرِكَ، وَ تَوْفِيقًا لِوَجْهِكَ، اِلٰهِي مَا كَانَ مِنْ اَمْرٍ هُوَ اَقْرَبُ اِلَى طَاعَتِكَ وَ اَبْعَدُ مِنْ مَعْصِيَتِكَ وَ اَرْضَى لِنَفْسِكَ وَ اَقْضَى لِحَقِّكَ وَ اَوْفَى بِعَهْدِكَ وَ اَبْلَغُ لِمَحَبَّتِكَ وَ اَقْرَبُ لِلْخُلُوْدِ فِي جَنَّتِكَ وَ خَيْرٌ فِي الْمَعَادِ اِلَيْكَ وَ اَمْنٌ لِي مِنْ فِرَاقِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ فَافْتَحْهُ لِي بِسِيْرٍ مِنْكَ، وَ اعِنِّي عَلَيْهِ، وَ اَدُلْنِي اِلَيْهِ، وَ وَفِّقْنِي لَهُ، وَ خُذْ بِنَاصِيَتِي وَ يَدِي وَ قَلْبِي اِلَيْهِ

اللَّهُمَّ وَهَذَا يَوْمُ النَّصْفِ مِنْ شَهْرِكَ الْمُشَرَّفِ الْمُعْظَمِ الْمُكْرَمِ فَخُصَّ نَبِينَا مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَرَامَةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَأَعْتَقْنِي فِيهِ مِنَ النَّارِ، وَأَعْطِ نَفْسِي تَقْوَاهَا فِي كُلِّ يَوْمٍ مَا يُرِضِيكَ عَنِّي، وَأَعْطِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَشَرِيعَتَهُمُ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَتُبْ عَلَيَّ وَقَبْلَهُ مِنِّي وَأَعِصِمْنِي، وَفُكِّنِي فِيهِ مِنْ عَظِيمِ الْأَعْيَارِ وَسَيِّئَاتِ الْأَعْمَالِ، وَوَسِّعْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ، وَجَمِّلْنِي وَزَيِّنِي وَحَسِّنِي وَأَصْلِحْ كُلَّ فَاسِدٍ مِنِّي، وَصِدِّ عَلَى مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِكَ الْمُؤَسَّلِينَ وَارْحَمْنِي وَأَغْفِرْ لِي وَلِوَالِدِي وَوُلْدِي وَالْمُؤْمِنِينَ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَأَخْتِمْ لَنَا فِي هَذَا الْيَوْمِ بِمَا خَتَمْتَ بِهِ لِأَهْلِ طَاعَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَخِيَارِ خَلْقِكَ وَنَجِّنَا مِنَ النَّارِ بَعْفُوكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسَّعَتْ كُلَّ شَيْءٍ، وَارْزُقْنِي حَوَائِجَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَعْمَانَ وَالْعَافِيَةَ وَالْغِنَى وَالْمَغْفِرَةَ، وَأَصْلِحْ لِي دِينِي، وَاجْعَلْنِي كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى، وَخَلِّصْنِي مِنْ مَظَالِمِ الدُّنْيَا وَأَهْلِهَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

(١٦) اعمال مخصوص روز شانزدهم

(١) اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي وَأَوْسِعْ عَلَيَّ رِزْقِي، وَبَارِكْ لِي فِيهِمَا رِزْقَتِي وَلَا تُخَوِّجْنِي إِلَى أَحَدٍ سِوَاكَ، اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا مِنْ فَضْلِكَ، وَبَارِكْ لَنَا فِي رِزْقِكَ، وَأَغْنِنَا عَنْ خَلْفِكَ، وَلَا تَحْرِمْنَا رِفْدَكَ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ السَّعَةَ مِنْ طَيِّبِ رِزْقِكَ، وَالْعَوْنَ عَلَى طَاعَتِكَ، وَالْقُوَّةَ عَلَى عِبَادَتِكَ، اللَّهُمَّ عَافِنَا مِنْ بَلَائِكَ، وَارْزُقْنَا مِنْ فَضْلِكَ وَاكْفِنَا شَرَّ خَلْقِكَ. (١)

(٢) اللَّهُمَّ وَفَّقْنِي لِعَمَلِ الْأَبْرَارِ، وَجَنِّبْنِي فِيهِ مُرَافَقَةَ الْأَشْرَارِ، وَ اُوْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي دَارِ الْقَرَارِ، بِالْهَيْتِكَ يَا إِلَهَ الْأَنْعَوْلِينَ وَ
الْآخِرِينَ. (١)

(٣) اللَّهُمَّ يَا رَحْمَانُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ،
يَا رَحْمَانُ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ،

أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الْكَبِيرَةِ الْعَظِيمَةِ الرَّضِيِّهِ الْمَرْضِيِّهِ الْجَلِيلَةِ التَّامَّةِ الْمَشْهُودَةِ الَّتِي لَا يُسَمَّى بِهَا أَحَدٌ غَيْرُكَ.

يَا اللَّهُ يَا إِذَا الْعُظْمَةِ وَالْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَالْكَبْرِيَاءِ وَالْقُدْسِ وَالشَّرَفِ وَالرَّحْمَةَ وَالْقُدْرَةَ وَالْفَضْلَ الْعَظِيمَ الدَّائِمَ. يَا اللَّهُ يَا سَيِّدِي، يَا
مُعِيدُ يَا حَلِيمُ يَا حَكِيمُ، يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ، يَا رَفِيعُ يَا مَنِيعُ. يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ، يَا فَرْدُ يَا وَتَرُ، يَا وَاحِدُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ، يَا بَاعِثُ يَا
وَارِثُ، يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ يَا اللَّهُ.

أَسْأَلُكَ بِكُلِّ إِسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِّيَتْ بِهِ نَفْسِيكَ، أَوْ ذَكَرْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرَتْ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ
عِنْدَكَ.

يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ، يَا رَحْمَانُ، يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ، يَا رَحْمَانُ يَا رَحْمَانُ، يَا رَحْمَانُ، يَا رَحْمَانُ، يَا رَحْمَانُ،
صَمَدُ، يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ، يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ، يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ.

أَسْأَلُكَ وَآتَوْسَلُ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَعْلَمْ،

وَبِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ، وَمَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَاةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً مُبَارَكَةً.

وَأَسْأَلُكَ أَنْ لَا تَدَعِ لِي ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ، وَلَا حَاطِيَةً إِلَّا مَحَوْتَهَا، وَلَا عَثْرَةً إِلَّا

أَقْلَتَهَا، وَلَا عَيْلَةً إِلَّا أَعْنَيْتَهَا، وَلَا فَاقَهَ إِلَّا سَدَدْتَهَا، وَلَا غَمًّا إِلَّا كَشَفْتَهُ، وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَجْتَهُ، وَلَا دَيْنًا إِلَّا قَضَيْتَهُ، وَلَا عُيَاثًا إِلَّا كَسَوْتَهُ، وَلَا مَرِيضًا إِلَّا شَفَيْتَهُ، وَلَا دَاءً إِلَّا أَذْهَبْتَهُ، وَلَا مَكْرُوهًا إِلَّا صَيَّرْتَهُ، وَلَا عَيْدُوا إِلَّا كَفَيْتَهُ، وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا قَضَيْتَهَا لِي عَلَى أَفْضَلِ أَمَلِي.

يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ اكْفِنِي هَمِّي، وَأَعْطِنِي أَفْضَلَ أُمِّيَّتِي، وَكُلِّ مَا رَغِبْتُ إِلَيْكَ فِيهِ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَعَشِّنِي سُرُورَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَفْضَلَ صَلَاتِكَ، وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ أَفْضَلَ بَرَكَاتِكَ، وَالسَّلَامَ عَلَيْهِمْ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَأَجْسَادِهِمْ وَالصِّالِحِينَ مِنْ ذُرِّيَّاتِهِمْ، وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، وَصَلِّ عَلَى اللَّهِ مَعْلَى اللَّهِ مَعْلَى رَسُولِهِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ. (١)

(٤) و این دعا را به روایت سید بن باقی در این روز بخوانند:

اللَّهُمَّ يَا مَنْ أَنْزَلَ الْقُرْآنَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ مِنْ قَبْلِ هُدَىِّ لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ، يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ كَيْفَ يَشَاءُ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ يَا مَالِكَ الْمُلْكِ تُوعَتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، تُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

يَا مَنْ اصْطَفَى آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

يَا مَنْ إِنْ تَكُنْ حَسَنَةً يُضَاعَفْهَا وَيُوعَتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا، يَا مَنْ لَهُ مَا فِي

السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَىٰ وَكَانَ اللَّهُ مَغْتِيًّا حَمِيدًا، يَا مَنْ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ، أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَائِكَةُ يَشْهَدُونَ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا، يَا مَنْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا مَدَحْتَ بِهِ نَفْسَكَ وَبِعَظِيمِ أَسْمَائِكَ أَنْ تَقْبَلَ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَقِيَامِي وَصَدَقَتِي وَتَضَرُّعِي إِلَيْكَ، وَخُضُوعِي
بَيْنَ يَدَيْكَ فِي يَوْمِي هَذَا وَفِي شَهْرِي هَذَا وَفِيمَا قَبْلَهُ وَفِيمَا بَعْدَهُ وَتَرْزُقَنِي خَيْرَ مَا رَزَقْتَ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

(۱۷) اعمال روز هفدهم

در سال دوم هجرت جنگ بدر اتفاق افتاد، تعداد مسلمانان ۳۱۳ نفر و تعداد مشرکان قریب هزار نفر بودند، ۷۰ تن از سر کرده
های مشرکان کشته شد و ۷۰ تن از آنان به دست مسلمانان اسیر گشت.

امروز روز جشن و سرور موءمنان، روز ذلت و خواری مشرکان، غم و اندوه منافقان، نزول ملائکه رحمت برای نصرت موءمنان
و پیروزی مسلمانان به دست امیر موءمنان علیه السلام است.

امروز اموری مستحب است، و از آن جمله :

۱ صدقات و مبرات. ۲ سپاس فراوان(۱).

۳ دعاهاى خاص.

(۱) اللَّهُمَّ لَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ أَبَدًا، وَلَا تُخِوِجْنِي إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، وَتَبَّتْ قَلْبِي عَلَى طَاعَتِكَ، اللَّهُمَّ اعْصِمْنِي
بِحَبْلِكَ، وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ، وَنَجِّنِي مِنَ النَّارِ بَعْفُوكَ.

۱- شیخ مفید، مسار الشیعه، ص ۴۴.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ تَعْجِيلَ مَا تَعَجَّلْتَهُ خَيْرًا لِي، وَتَأْخِيرَ مَا تَأَخَّرْتَهُ خَيْرًا لِي. اللَّهُمَّ مَا رَزَقْتَنِي مِنْ رِزْقٍ فَاجْعَلْهُ حَلَالًا طَيِّبًا فِي يُسْرِ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ،

اللَّهُمَّ سَيِّدَ فَقْرِي فِي الدُّنْيَا، وَاجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي، وَاجْعَلْ رَغْبَتِي فِيْمَا عِنْدَكَ. اللَّهُمَّ تَبَّتْ رَجَاءَكَ فِي قَلْبِي، وَأَقْطَعُ رَجَائِي عَنْ خَلْقِكَ، حَتَّى لَا أَرْجُو أَحَدًا غَيْرَكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ وَفِي سَفَرِي فَاحْفَظْنِي، وَفِي أَهْلِي فَاحْلُقْنِي، وَفِي مَا رَزَقْتَنِي فَبَارِكْ لِي، وَفِي نَفْسِي فَدَلِّلْنِي، وَفِي أَعْيُنِ النَّاسِ فَعَظِّمْنِي، وَإِلَيْكَ يَا رَبَّ فَحَبِّبْنِي، وَفِي صَالِحِ الْأَعْمَالِ فَقَوِّنِي، وَبِسُوءِ عَمَلِي فَلَا تُبْسِئْ لِي، وَبِسِرِّي فَلَا تَفْضُخْنِي، وَبِقَدْرِ ذُنُوبِي فَلَا تُخْزِنِي، وَإِلَيْكَ يَا رَبَّ أَشْكُو عُزُوبَتِي، وَبُعْدَ دَارِي، وَقَلَّةَ مَعْرِفَتِي، وَهَوَانِي عَلَى النَّاسِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (١)

(٢) اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيهِ لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ، وَأَقْضِ لِي فِيهِ الْحَوَائِجَ وَالْأَمَالَ يَا مَنْ لَا يَخْتِاجُ إِلَى السُّؤَالِ، يَا عَالِمًا بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ. (٢)

(٣) الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، الرَّحْمَانِ الرَّحِيمِ، الَّذِي «لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ» (٣).

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى نِعْمِهِ الْفَاضِلَةِ الَّتِي بَاعَ بِهَا عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ، الْبُرِّ مِنْهُمْ وَالْفَاجِرِ. وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى حُجَّةِ اللَّهِ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ مِمَّنْ أَطَاعَهُ وَمِمَّنْ عَصَاهُ، فَإِنَّ رَحِمَ فِيمَنْهُ وَإِنْ عَاقَبَ فِيمَا قَدَمَتْ أَيْدِيهِمْ، وَمَا اللَّهُ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، وَحَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الْعَظِيمِ شَأْنُهُ، الْوَاضِحِ بُرْهَانُهُ، أَحْمَدُهُ عَلَى حُسْنِ الْبَلَاءِ، وَتَظَاهِرِ

١- سيّد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣٠٦ و ٣٠٧.

٢- سيّد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣٠٦ و ٣٠٧.

٣- سورة شوري، آيه ١١.

النعماء، وأسيتعنه على ما اتانا من الدنيا والآخرة، و اتوكل عليه، وكفى بالله وكيلاً، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، يحيى ويميت، ويميت ويحيى وهو على كل شيء قدير، الها واحدا صمدا لم يتخذ صاحبه ولا ولدا، ولم يشرك في حكمه احدا، رب كل شيء، ربنا ورب ابائنا الاولين. وأشهد أن محمدا عبده ورسوله صلى الله عليه واله وسلم، «أرسله بالهدى ودين الحق ليظهره على الدين كله ولو كره المشركون» (١) ارتضاه لنفسه، وانتجبه لدينه، واصطفاه على جميع خلقه لتبليغ الرساله بالحجبه على عباده، فصلى الله عليه وعلى الأختيار من أهل بيته، والسلام عليه وعليهم ورحمه الله وبركاته.

اللهم صل على محمد و آل محمد عبدك ورسولك النبي الأمي، نجيبك و خيرتك من خلقك، امام الخير، وقائد الخير، البشير النذير، الداعي اليك باذنتك، السراج المنير، اللهم صل على محمد و آل محمد كفضل ماضيت على اجد من خلقك، من انبيائك و رسلك و اضيفائك واهل الكرامه عليك، وعلى اهل بيته الطيبين الأختيار الصادقين الأبرار، الذين اذهب الله عنهم الرجس وطهرهم تطهيرا.

اللهم صل على ملائكتك المقربين وانبائك المرسلين، وعبادك الصالحين و اغفر للمؤمنين و المؤمنات، و المسلمين و المسلمات، الأحياء منهم و الأموات، أنك على كل شيء قدير، اللهم انى أسألك يا عظيم الذى يمن بالعظيم، ويدفع كل محذور، ويضاعف من الحسنات القليل بالكثير، ويعطى كل جزيل ويفعل ما يشاء، ويحكم ما يريد.

اللَّهُمَّ أَلْبَسْنِي سِتْرَكَ، وَنَضِّرْ وَجْهِي بِنُورِكَ، وَالْقِيَامَةَ عَلَيَّ مَحَبَّتِكَ، وَبَلِّغْنِي رِضْوَانَكَ، وَشَرِّفْ كِرَامَتِكَ، وَجَسِّمِ عَطَائِكَ، وَأَقْسِمْ لِي مِنْ خَيْرِ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَالْبَسِيْنِي مَعَ ذَلِكَ عَافِيَتِكَ. يَا مُؤَضِّعَ كُلِّ شَكْوَى، وَيَا شَاهِدَ كُلِّ نَجْوَى، وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ، وَيَا دَافِعَ كُلِّ بَلِيَّةٍ، يَا كَرِيمَ الْعَفْوِ، يَا حَسَنَ التَّجَاوُزِ، تَوَفَّنِي عَلَى مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ وَفِطْرَتِهِ، وَعَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ وَسُنَّتِهِ، وَعَلَى خَيْرِ الْوَفَادَةِ، فَتَوَفَّنِي مُوَالِيًا لِأَوْلِيَائِكَ، وَمُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ التَّوْفِيقَ لِكُلِّ عَمَلٍ، أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ زُلْفَى يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي حِفْظِكَ، وَفِي جِوَارِكَ، وَفِي كَنْفِكَ، وَجَلِّلْنِي عَافِيَتِكَ، وَهَبْنِي كِرَامَتِكَ، عَزَّ جَارُكَ وَحَبَلٌ ثَنَاؤُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ تُلْحِقُهُ بِصَالِحٍ مَنْ مَضَى مِنْ أَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ، وَاجْعَلْنِي مُسْلِمًا لِمَنْ قَالَ مِنْهُمْ بِالصُّدْقِ عَلَيْكَ.

وَأَعُوذُ بِكَ يَا إِلَهِي أَنْ تُحَيِّطَ بِي شَيْئًا مِنْ خَطِيئَتِي وَظُلْمِي وَإِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي، وَأَتَّبِعَ أَهْوَائِي، وَاشْتِغَالِي بِشَهَوَاتِي، فَيَحُولَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ، فَأَكُونَ عِنْدَكَ مُسِيئًا، أَوْ مُتَعَرِّضًا لِسَخَطِكَ وَنَقْمَتِكَ.

اللَّهُمَّ وَفَّقْنِي لِكُلِّ عَمَلٍ صَالِحٍ تَرْضَاهُ عَنِّي، وَيُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ زُلْفَى.

اللَّهُمَّ وَكَمَا كَفَيْتَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ هُوْلَ عَدُوِّهِ، وَفَرَّجْتَ هَمَّهُ، اللَّهُمَّ فَكَفِّنِي كُلَّ هَوْلٍ وَآفَةٍ، وَسُقْمٍ وَفِتْنَةٍ، وَشَرٍّ وَحُزْنٍ، وَضَيْقِ الْمَعَاشِ، وَبَلِّغْنِي بِرَحْمَتِكَ كَمَالَ الْعَافِيَةِ بِدَوَامِ النُّعْمَةِ إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ. (١)

(٤) و این دعا را به روایت سید ابن باقی در این روز بخوانند:

اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تُبْعَثُ عِبَادُكَ وَأَعِزَّنِي مِنْ عِقَابِكَ وَسُوءِ حِسَابِكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ حُسْنَ الْمَيَابِ وَحُسْنَ الثَّوَابِ وَالْأَمْنِ مِنْ يَوْمِ الْعِقَابِ وَالتَّسَامُحِ يَوْمَ الْحِسَابِ، يَا مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ، يَا مَنْ يَعْلَمُ السِّرَّ وَالْجَهْرَ وَيَعْلَمُ مَا يَكْتُمُونَ، يَا مَنْ يَشِئُ لَهُ مَا فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، يَا مَنْ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ، يَا مَنْ عِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْعَالَمِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ، وَيَا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَهُوَ أَسْرِعُ الْحَاسِبِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا مَدَّخَتْ بِهِ نَفْسِيكَ وَسَأَلْتُكَ بِهِ أَنْ لَا تَدْعَ لِي ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا عَيْبًا إِلَّا سَتَرْتَهُ وَلَا غَمًّا إِلَّا فَرَّجْتَهُ وَلَا هَمًّا إِلَّا كَشَفْتَهُ وَلَا أَمْرًا إِلَّا أَضَلَّخْتَهُ، وَلَا حُزْنَ إِلَّا أَذْهَبْتَهُ، وَلَا سِقَمًا إِلَّا شَفَيْتَهُ وَلَا حَاجَةً إِلَّا قَضَيْتَهَا، وَلَا أَمَانَةً إِلَّا أَدَيْتَهَا وَلَا فَاقَةً إِلَّا سَدَدْتَهَا وَلَا عَوْرَةً إِلَّا سَتَرْتَهَا، وَلَا ضَيْعَةً إِلَّا حَفِظْتَهَا، وَلَا كَرْبَةً إِلَّا فَرَّجْتَهَا وَلَا عَثْرَةً إِلَّا أَقْلَنْتَهَا، وَاجْعَلْنِي مِنْ عَتَقَائِكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

(١٨) اعمال مخصوص روز هجدهم

(١) اللَّهُمَّ إِنَّ الظُّلْمَةَ كَفَرُوا بِكِتَابِكَ، وَجَحَدُوا آيَاتِكَ، وَكَذَّبُوا رُسُلَكَ، وَبَدَّلُوا مَا جَاءَ بِهِ رَسُولُكَ، وَشَرَعُوا غَيْرَ دِينِكَ، وَسَيَّعُوا بِالْفَسَادِ فِي أَرْضِكَ وَتَعَاوَنُوا عَلَى إِطْفَاءِ نُورِكَ، وَشَاقُوا وِلاَهَ أَمْرِكَ، وَوَالُوا أَعْدَاءَكَ وَعَادُوا أَوْلِيَاءَكَ، وَظَلَمُوا أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكَ.

اللَّهُمَّ فَانْتَقِمْ مِنْهُمْ، وَاصْبُبْ عَلَيْهِمْ عَذَابَكَ، وَاسْتَأْصِلْ شَأْفَتَهُمْ، اللَّهُمَّ إِنَّهُمْ

اتَّخَذُوا دِينَكَ دَغْلًا، وَمَالِكَ دُولًا، وَعِبَادَكَ حَوْلًا، فَكَفَفَ بِأَسِيهِمْ، وَأَوْهَنَ كَيْدَهُمْ، وَاشْفَى مِنْهُمْ صُدُورَ الْمُؤْمِنِينَ، وَخَالَفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَشَتَّتْ أَمْرَهُمْ، وَاجْعَلْ بِأَسِيهِمْ بَيْنَهُمْ، وَاسْفِكَ بِأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ دِمَاءَهُمْ، وَخُذْهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْهَدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَيَوْمَ حُلُولِ الطَّامَةِ، أَنَّهُمْ لَمْ يُذْنِبُوا لَكَ ذَنْبًا، وَلَمْ يَزُكُّبُوا لَكَ مَعْصِيَةً، وَلَمْ يُضَيِّعُوا لَكَ طَاعَةً، وَأَنَّ مَوْلَانَا وَسَيِّدَنَا صَاحِبَ الزَّمَانِ، الْهَادِيَ الْمَهْدِيَّ، النَّقِيُّ النَّقِيُّ، الزَّكِيُّ الرَّضِيَّ، فَاسْلِكْ بِنَا عَلَى يَدَيْهِ مِنْهَاجَ الْهَيْدَى، وَالْمَحَجَّةَ الْعُظْمَى، وَقَوِّنَا عَلَى مُتَابَعَتِهِ وَأَدَاءِ حَقِّهِ، وَاحْشُرْنَا فِي أَعْوَانِهِ وَأَنْصَارِهِ، إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ. (١)

(٢) اللَّهُمَّ تَبَهَّنِي فِيهِ لِبَرَكَاتِ أَسْحَارِهِ، وَنَوِّرْ (فِيهِ) قَلْبِي بِضِيَاءِ أَنْوَارِهِ وَخُذْ بِكُلِّ أَعْضَائِي إِلَى اتِّبَاعِ آثَارِهِ، يَا مُنَوِّرَ قُلُوبِ الْعَارِفِينَ. (٢)

(٣) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا ذَا الْبَهَاءِ وَالْجَلَالِ وَالْجَمَالِ، وَأَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي، فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي، يَا مَنْ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ، يَا عَظِيمُ يَا رَحِيمُ يَا وَاسِعُ يَا كَرِيمُ يَا تَامَّ الْكِفَايَةِ، يَا حَسَنَ الْأَسْمَاءِ، يَا كَبِيرَ يَامْتَعَالٍ، يَا عَلِيمُ يَا قَدِيمُ، يَا عَزِيزُ يَا دَائِمُ، يَا ذَا السُّلْطَانِ، يَا ذَا الْمُلْكِ، يَا ذَا الْجَلَالِ، يَا ذَا الْفَخْرِ، يَا ذَا الْمَجْدِ وَالْجُودِ، يَا عَلِيُّ، يَا كَبِيرُ، يَا ذَا الْمَنْ، يَا قَدِيمُ، يَا ذَا الشَّانِ الرَّفِيعِ، يَا ذَا الْبُرْهَانِ، يَا ذَا الْجَبْرُوتِ.

يَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْأَلُكَ بِقَوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْأَلُكَ بِشَرَفِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، يَا عَظِيمُ يَا رَبَّاهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ، يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ. أَسْأَلُكَ يَا سَيِّدِي وَلَيْسَ مِثْلَكَ شَيْءٌ، بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَا نَبِيٌّ مَرْسَلٌ، أَوْ مَلَكٌ مُقَرَّبٌ، أَوْ

١- سيد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣١٠ و ٣١١.

٢- سيد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣١٠ و ٣١١.

مُؤْمِنٌ امْتَحَنَتْ قَلْبُهُ بِالْإِيمَانِ، وَاسْتَجَبَتْ دَعْوَتَهُ، وَاتَّوَجَّهَ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ، وَأَقْدَمَهُ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي، يَا رَسُولَ اللَّهِ بِأَبِي أَنْتَ وَأُمِّي وَأَهْلِي بَيْتِكَ الطَّيِّبِينَ، إِنِّي اتَّوَجَّهْتُ بِكَ إِلَى رَبِّكَ، وَأَقْدَمُكَ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي. يَا رَبَّاهُ يَا اللَّهَّ، يَا رَبَّاهُ يَا اللَّهَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَ فَلَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ، وَاتَّوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَبِعِزَّتِهِ الطَّيِّبِينَ، وَأَقْدَمُهُمْ بَيْنَ يَدَيْ حَوَائِجِي أَنْ تُعْتَقِنِي مِنَ النَّارِ، وَتَكْفِينِي وَجَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ كُلِّ مَا أَهَمَّنَا مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَتُدْخِلَنَا فِي رَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَالِهِ، وَسَلَّمْ تَسْلِيمًا. (١)

(٤) و این دعا را به روایت سید ابن باقی در این روز بخوانند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِذْ وَفَّقْتَنَا لِصِيَامِ هَذَا الشَّهْرِ فَاطْعَانَاكَ وَدَعَوْتَنَا فَاجْتِنَاكَ بِتَوْفِيقِكَ مِنْكَ لَنَا، وَأَمَرْتَنَا بِالصَّلَاةِ عَلَى نَبِيِّكَ فَقُلْتَ: «إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا» اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَيْهِ إِذْ هَدَيْتَنَا بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ وَأَنْقَذْتَنَا بِهِ مِنَ الْهَلَاكِه

اللَّهُمَّ اجْزِهِ عَنَّا خَيْرَ مَا جَزَيْتَ نَبِيًّا عَنْ أُمَّتِهِ وَخَيْرَ مَا جَزَيْتَ رَاعِيًّا عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَيْهِ وَمَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَأَهْلُ طَاعَتِكَ مِنْ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ اللَّهُمَّ ابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا يَغِيبُهُ بِهِ الْأَعْوَالُونَ وَالْآخِرُونَ، اللَّهُمَّ بِيضْ وَجْهَهُ وَأَوْضِحْ حُجَّتَهُ وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ وَعَظِّمْ بُرْهَانَهُ، اللَّهُمَّ أَقِرْ فِي الْقِيَامَةِ عَيْنَهُ وَعَيْنَ ذُرِّيَّتِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ وَأُمَّتِهِ، اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِي سَيِّئِي هَذِهِ النَّظَرَ إِلَى بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَارِنِي الرُّكْنَ وَالْمَقَامَ وَأَثَارَ أَنْبِيَائِكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالزِّيَارَةَ إِلَى قَبْرِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ أَقْرَبَ النَّبِيِّنَ مِنْكَ وَسَبِيلَهُ وَمَنْزِلًا وَأَعْظَمَهُمْ عِنْدَكَ رِيحًا وَشَرَفًا وَأَعْلَاهُمْ لَمَدِيكَ دَرَجَةً وَغُرْفًا، اللَّهُمَّ ارْنِي فِي الْقِيَامَةِ وَجْهَهُ النَّصْرِ الْأَعْزَمِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَوَلِيِّ الْمُؤْمِنِينَ وَإِمَامِ الْمُتَّقِينَ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ، آتِي بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا، اللَّهُمَّ اسْتَعْمِلْنِي عَلَى طَاعَتِكَ فِي سُنَّتِهِ وَتَوْفَنِي مَغْفُورًا لِي عَلَى مِلَّتِهِ وَأَبْعَثْنِي عَلَى شَرِيْعَتِهِ، وَأَحْشُرْنِي فِي زُمْرَتِهِ، وَارْزُقْنِي مُرَافَقَتَهُ وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ فِي شَفَاعَتِهِ، اللَّهُمَّ وَكَمَا جَعَلْتَنِي مِنْ أُمَّتِهِ وَلَمْ تَضِلَّنِي وَمَنْنْتَ عَلَيَّ بِدِينِهِ دِينَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلِكَ وَعَلَى مِلَّتِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وَبَلَّغْتَنِي هَذَا الشَّهْرَ وَفَرَضْتَهُ عَلَيَّ رَأْفَةً وَرَحْمَةً مِنْكَ فَأَسْئَلُكَ بِتَشْرِيفِكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَوْمَ تَجْمَعُ الْخَلَائِقُ لِفَصْلِ الْقَضَاءِ أَنْ تُعْتِقَنِي فِي يَوْمِي هَذَا مِنَ النَّارِ وَتَغْفِرَ لِي مَغْفِرَةً عَظِيمًا وَتَرْزُقَنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْأَعْمَالِ وَالْعَافِيَةِ وَالْغِنَى وَالْمَغْفِرَةَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

(۱۹) اعمال مخصوص روز نوزدهم

امروز سالروز ضربت خوردن مولای متقیان امیر مومنان علیه السلام به دست ابن ملجم مرادی با دسیسه صدر منافقان معاویه بن ابی سفیان و نخستین روز از روزهای قدر می باشد.

از امام صادق علیه السلام روایت شده که فرمود: روزهای قدر نیز همانند شبهای قدر است، باید در عمل کوشید. (۱)

برای روز نوزدهم رمضان دعاها یی رسیده که از آن جمله است:

(۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَخَيْدِكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى لِمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ، وَبِأَنَّكَ أَحَدٌ صَمَدٌ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ

يَكُنْ لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ، وَبِأَنَّكَ جَوَادٌ مَاجِدٌ، رَحْمَنُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، تُعْطَى مِنْ تَشَاءُ، وَتَحْرِمُ مِنْ تَشَاءُ، أَنْ تُصَيِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ، الْمَبْرُورِ حُجُّهُمْ، الْمَبْسُوطِ رِزْقُهُمْ، الْمَحْفُوظِينَ فِي أَنْفُسِهِمْ وَأَدْيَانِهِمْ، وَأَهَالِيهِمْ وَأَوْلَادِهِمْ، وَأَنْ تَجْعَلَ ذَلِكَ فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي، فِي يُسْرِ مِنْكَ وَعَافِيهِ، وَصِحِّهِ مِنْ جِسْمِي، وَتَبِّهِ خَالِصَهُ لَكَ، وَسَعِّهِ فِي ذَاتِ يَدِي، وَقُوِّهِ فِي بَدَنِي عَلَى جَمِيعِ أُمُورِي.

اللَّهُمَّ مَنْ طَلَبَ حَاجَتَهُ إِلَى أَحَدٍ مِنَ الْمَخْلُوقِينَ، فَإِنِّي لَا أَطْلُبُ حَاجَتِي إِلَّا مِنْكَ وَحَدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَيِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ لِي أَنْ أَعْضَّ بَصْرِي، وَأَنْ أَحْفَظَ فَرْجِي، وَأَنْ أَكْفَّ عَنْ مَحَارِمِكَ، وَأَنْ أَعْمَلَ مَا أَحْبَبْتَ، وَأَنْ أَدَعَّ مَا سَخِطْتَ. (١)

(٢) اللَّهُمَّ وَفِّرْ حَظِّي مِنْ بَرَكَاتِهِ وَسَهِّلْ سَبِيلِي إِلَى حَيَاةِ خَيْرَاتِهِ وَلَا تَحْرِمْنِي قَبُولَ حَسَنَاتِهِ، يَا هَادِيًا إِلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ. (٢)

(٣) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحَدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ، وَأَنَّكَ وَاحِدٌ أَحَدٌ صَمَدٌ، لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَكَ كُفُوًا أَحَدٌ، وَأَنَّكَ وَاحِدٌ جَوَادٌ مَاجِدٌ رَحِيمٌ، مَالِكُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، تَقْضِي مَا تَشَاءُ، وَتَحْكُمُ مَا تُرِيدُ أَنْ تُصَيِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُوفِّقَنِي لِلَّيْلِ الْقَسْدِ، فَتُعْتَقِنِي فِيهَا مِنَ النَّارِ، وَتَسْتَجِيبَ لِي فِيهَا صَالِحَ الدُّعَاءِ، وَ تَرْزُقَنِي الْحَيَّجَّ إِلَى بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ أَبَدًا مَا أَبْقَيْتَنِي، وَزِيَارَةَ مُحَمَّدٍ صَيِّمِي اللَّهُ عَلَيْهِ وَالْه، وَتَجْعَلَنِي عِنْدَكَ مَقْبُولًا مَبْرُورًا فِي سَعَةِ رِزْقِ مِنْكَ،

١- سيّد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣٤٩.

٢- سيّد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣٤٩.

وَدَوَامِ عَافِيَتِكَ، وَمُنْقَلَبِ كَرِيمِ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. اَللّٰهُمَّ وَاَجْعَلْنِيْ مِنَ الْمَحْفُوْظِيْنَ فِيْ اَنْفُسِهِمْ وَاَدْيَانِهِمْ وَاَهْلِهِمْ وَاَوْلَادِهِمْ
وَ اَمْوَالِهِمْ، وَتَجْعَلْ عَمَلِيْ مُتَقَبَّلًا فِيْ يُسْرِ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ، وَفِيْ صِحَّةٍ مِنْ جِسْمِيْ، وَسَلَامَةٍ مِنْ بَدْنِيْ، وَ اِخْلَاصٍ مِنْ قَلْبِيْ، وَسَعَةٍ مِنْ
ذَاتِ يَدِيْ، وَقُوَّةٍ عَلٰى جَمِيْعِ اَمْرِيْ.

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ اَنْ تَقْضِيَ عَنِّيْ دَيْنِيْ، وَتُوَدِّدَ عَنِّيْ اَمَانَتِيْ، وَاَنْ تَخْتِمَ لِيْ عَمَلِيْ بِمَا يُرْضِيْكَ عَنِّيْ يَا رَبَّ الْعَالَمِيْنَ.

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ مِنْكَ اَطْلُبُ، وَاِيَّاكَ اَسْأَلُ، وَعَلَيْكَ اَتَوَكَّلُ، فَاَنْجِحْ طَلِبَتِيْ، وَاَعْطِنِيْ مَسْأَلَتِيْ، وَلَا تُخَيِّبْ رَجَائِيْ، وَلَا تَرُدَّنِيْ خَائِبًا وَلَا
مَقْبُوْحًا، بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ، اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَلِ مُحَمَّدٍ، وَاَسْأَلُكَ رَحْمَتِكَ وَرِضْوَانِكَ،
وَعَفْوِكَ وَ عَافِيَتِكَ وَ مَغْفِرَتِكَ.

وَأَسْأَلُكَ اَنْ تَغْفِرَ لِيْ ذَنْبِيْ، وَتَحِيْطَ عَنِّيْ وَزْرِيْ، وَتَغْفُوَ عَنِّيْ سَيِّئَتِيْ، وَتُعَيِّنَنِيْ عَلٰى غَضِّ بَصِيْرِيْ، وَ حِفْظِ فَرْجِيْ، وَعَلَى الْكُفِّ عَنِّ
مَحَارِمِكَ، وَالْعَمَلِ بِطَاعَتِكَ، وَالتَّوَكُّلِ لِمَا يُشِيْخُطُكَ، وَأَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَلِ مُحَمَّدٍ، وَاَنْ تَجْعَلَ وَفَاتِيْ قِتْلًا فَيَسْبِيْلَكَ
مَعَ اَوْلِيَائِكَ تَحْتَ رَايَةِ الْحَقِّ مِنْ اَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ بِنِ عَبْدِ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، مُقْبَلًا فِيْ ذَلِكَ عَلٰى عَدُوِّكَ غَيْرِ مُدْبِرٍ،
وَ تَجْعَلَنِيْ مِمَّنْ تَقْتُلُ بِهِ اَعْدَاءَكَ وَ اَعْدَاءَ اَلِ رَسُوْلِكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاَلِ مُحَمَّدٍ، وَاَنْ تَجْعَلَ لِيْمَعَ الرَّسُوْلِ سَبِيْلًا، وَ وَسِيْلَةً اِلَى طَاعَتِكَ وَ مَرْضَاتِكَ.

حَسْبِيَ اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ، وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى رَسُوْلِهِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ. (١)

(۴) و این دعا را به روایت سید بن باقی در این روز بخوانند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ قَوْلُهُ الْحَقُّ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ وَهُوَ اللَّهُ الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ فَالِقُ الْأَعْيُنِ وَالْبَاقِ وَاللَّيْلِ سَكَنًا وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ، يَا مَنْ حَرَّمَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْأَعْيُنَ وَالْبَغْيَ بغيرِ الْحَقِّ، يَا مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ، يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ، يَا مَنْ تَجَلَّى لِلْجَبَلِ فَجَعَلَهُ ذِكًا أَشْيَأُكَ اللَّهُمَّ بِمَا نَاجَيْتُكَ بِهِ مِنْ مَدْحَتِكَ وَدَعْوَتِكَ بِهِ أَنْ تَرْزُقَنِي الْقَبُولَ وَالرَّحْمَةَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِيمَا قَبْلَهُ وَفِيمَا بَعْدَهُ، وَتَجْعَلَ عَمَلِي صَالِحًا مَقْبُولًا رَاضِيًا زَاكِيًا تُبَيِّضُ بِهِ وَجْهِي، وَتُكْرِمُ بِهِ مَنَزَلَتِي، وَتُحْسِنُ بِهِ مَثْوَايَ، وَتُتِمُّ بِهِ نُورِي، وَتُلْقِنِي بِهِ حُجَّتِي، وَتُعْطِنِي بِهِ مَسْئَلَتِي، وَتَشْفِي بِهِ نَفْسِي، وَتَنْصُرُنِي عَلَى عَدُوِّي وَتَجْمَعُ بِهِ شَمْلِي، وَتَلُمُّ بِهِ شَعَثِي وَتَرُدُّ بِهِ الْفِي، وَتُضِلِّحُ بِهِ أَمْرِي وَتَرْفَعُ بِهِ شَهَادَتِي، وَتُرَكِّي بِهِ عَمَلِي، وَتُلْهِمُنِي بِهِ رُشْدِي، وَتَعْصِمُنِي بِهِ مِنْ كُلِّ سُوءٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَتَرْزُقُنِي بِهِ الْجَنَّةَ وَتَفُكَّ بِه رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ نَزْرٌ وَعِنْدَكَ حَقِيرٌ يَسِيرٌ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

(۲۰) اعمال مخصوص روز بیستم

روز بیستم ماه مبارک رمضان روز فتح مکه است، پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در چنین روز با ده هزار سرباز تا به دندان مسلح وارد مکه شد، بدون این که قطره ای خون بر زمین ریخته شود شهر مکه را گشود، وارد مسجد الحرام شد، بتها را سرنگون ساخت، مولای متقیان پای بر دوش رسول عالمیان نهاده، بالای کعبه رفته، بتها را بر زمین انداخت.

آنگاه پیامبر فرمان عفو عمومی صادر کرد، همه قریش بیعت کردند، بلال به امر

آن حضرت بر فراز کعبه رفته، اذان گفت، سوره مبارکه «إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ» در آن هنگام نازل گردید. (۱)

برای روز بیستم اعمالی رسیده، که از آن جمله است:

۱. خیرات و مبرات.

۲. سپاس فراوان.

۳. یاد خدا و تقدیس پروردگار (۲).

۴. دعاهاى خاص:

(۱) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْمَخْزُونِ الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ، يَا مَنْ اسْتَجَابَ لِأَبْعَضِ خَلْقِهِ إِلَيْهِ إِذْ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ، فَإِنِّي لَا أَكُونُ أَشْوَى حَالًا مِنْهُ فِيمَا سَأَلْتُكَ، فَاسْتَجِبْ لِي فِيمَا دَعَوْتُكَ، وَأَعْطِنِي يَا رَبِّ مَا سَأَلْتُكَ، إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا سَيِّدِي أَنْ تُصَلِّىَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِدِينِكَ، وَتُقَاتِلَ بِهِ عَدُوَّكَ، فِي الصَّفِّ الَّذِي ذَكَرْتَ فِي كِتَابِكَ، فَقُلْتَ: «كَانَهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ» مَعَ أَحَبِّ خَلْقِكَ إِلَيْكَ فِي أَحَبِّ الْمَوَاطِنِ لَدَيْكَ. اللَّهُمَّ وَفِي صُدُورِ الْكَافِرِينَ فَعَظَّمْنِي، وَفِي أَعْيُنِ الْمُؤْمِنِينَ فَجَلِّلْنِي، وَفِي نَفْسِي يَا وَاهِلِ بَيْتِي فَذَلِّلْنِي، وَحَبِّبْ إِلَيَّ مِنَ أَحْبَبَيْتَ، وَبَعْضُ إِلَيَّ مِنَ أَبْغَضَيْتَ، وَوَفَّقْنِي لِأَحَبِّ الْأُمُورِ إِلَيْكَ، وَأَرْضَاهَا لَدَيْكَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي مِنْكَ إِلَيْكَ أَفْرُ، وَلَيْسَ ذَلِكَ إِلَّا مِنْ خَوْفِي عَدْلِكَ، وَإِيَّاكَ أَسْأَلُ بِكَ، لِأَنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا دُونَكَ، وَلَا أَقْدِرُ أَنْ أَسْتَتِرَ مِنْكَ فِي لَيْلٍ وَلَا نَهَارٍ، وَأَنَا عَارِفٌ بِرُبُوبِيَّتِكَ مُقَرَّرٌ بِوَحْدَانِيَّتِكَ، أَحَطْتُ يَا إِلَهِي خُبْرًا بِأَهْلِ السَّمَاوَاتِ وَأَهْلِ الْأَرْضِ، لَا يَشْغَلُكَ شَيْءٌ عَنِ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (۳)

۱- محدث قمی، فیض العلام، ص ۴۳.

۲- شیخ مفید، مسار الشیعه، ص ۴۵.

۳- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۵۴.

(٢) اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ الْجَنَانِ، وَأَغْلِقْ عَنِّي أَبْوَابَ النَّيرانِ، وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ، يَا مُنْزِلَ السَّكِينَةِ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ. (١)

(٣) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا خَالِقَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، يَا ذَا الْقُدْرَةِ وَالسُّلْطَانِ، وَالْعَظَمَةِ وَالْجَبْرُوتِ، وَالْكَبْرِيَاءِ وَالْمَلَكُوتِ، «يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا» «وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ» لَكَ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَتَ وَتَعَالَيْتَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

يَا اللَّهُ يَا عَظِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَبِيرُ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ، يَا وَاحِدُ، يَا أَحَدُ يَا فَرْدُ يَا وَثَرُ يَا صَيِّمُدُ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاسْتَجِبْ فِيمَا دَعَوْتُكَ وَأَعْطِنِي مَا سَأَلْتُكَ، فَإِنَّكَ تَرْزُقُ مَا تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَفْعِلْ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ، إِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَاهْلُ الْمَغْفِرَةِ، وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ تَنْتَصِرُ بِهِ لِإِدِينِكَ، وَتَقْتُلُ بِهِ عَدُوَّكَ فِي الصِّفِّ الَّذِي وَصَفْتَ بِهِ أَهْلَهُ فِي كِتَابِكَ: «كَانَهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ» فِي أَحَبِّ خَلْقِكَ إِلَيْكَ فِي أَحَبِّ الْمَوَاطِنِ إِلَيْكَ، وَأَرْزُقْنِي سَيْفَكَ دِمَاءِ الْمُشْرِكِينَ وَالنَّاكِثِينَ، وَالْفَاسِقِينَ وَالْمَارِقِينَ وَالْفَاسِقِينَ، وَالنَّابِذِينَ وَالْمُبَدِّلِينَ، وَتَبَّتْ رِجَاءُكَ فِي قَلْبِي، وَتَبَّتْ قَدَمِي، وَأَفْرِغِ الصَّبْرَ عَلَيَّ، وَعَلَى ذَلِكِ فَتَوَّانِي، وَفِي صُدُورِ الْكَافِرِينَ فَعَظَّمْنِي، وَلِلْمُؤْمِنِينَ فَذَلَّلْنِي، وَحَبَّبْ إِلَيَّ مَنْ أَحَبَّبْتَ، وَبَغَّضْ إِلَيَّ مَنْ أَبْغَضْتَ، وَوَفِّقْنِي لِأَحَبِّ الْأُمُورِ إِلَيْكَ، وَأَرْضَاهَا لَدَيْكَ، وَأَفْضَلِهَا عِنْدَكَ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْتِقْنِي مِنَ النَّارِ، فَإِنِّي مِنْكَ إِلَيْكَ أَفْرٌ، فَلَسْتُ أَخَافُ بَعْثِي (٢) عَدْلِكَ، فَإِنِّي أَسْأَلُ بِكَ، لِأَنَّهُ لَيْسَ أَحَدٌ إِلَّا دُونَكَ، وَ

١- سيد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣٥٥.

٢- غير، خ .

اتَّقَرَّبُ إِلَيْكَ بِنِعْمَتِكَ، وَ أَدُلُّ (۱) عَلَيْكَ بِإِحْسَانِكَ، فَاعْفُ لِي مَا سَتَرْتُ مِنْ غَيْرِكَ مِنْ ذَنْبٍ، وَبَارِزْتُكَ بِخَطِيئَتِي مِنْ جَهْلِي لِلَّذِي خِيفْتُ مِنْ خَلْقِكَ، وَ رَجَوْتُ مِنْ عَفْوِكَ، فَامِنْتُ تَعَجِيلَ نِقْمَتِكَ، فَأَوْجِبْ لِي مَا طَمَعْتُ فِيهِ مِنْ رَحْمَتِكَ، إِذْ عَلِمْتُ ذَلِكَ مِنْكَ مِنْهُ أَنَّهُ كَذَلِكَ مَعَ عِلْمِي بِإِنَّكَ تَرَانِي فِي جَمِيعِ حَالَاتِي. لَا أَقْدِرُ أَسْتَيْتِرُ مِنْكَ فِي لَيْلٍ وَلَا نَهَارٍ، فِي بَرٍّ وَلَا بَحْرٍ، وَلَا بِخَرْقٍ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا سَمَاءٍ، وَلَا سَهْلٍ وَلَا جَبَلٍ، وَ لِأَنَّهُ لَا يُوَارِي مِنْكَ لَيْلٌ دَاجٍ، وَلَا سَمَاءٌ ذَاتُ أَبْرَاجٍ، وَلَا أَبْحُرٌ (۲) ذَاتُ أَمْوَاجٍ، وَلَا أَرْضٌ ذَاتُ فِجَاجٍ، وَلَا جِبَالٌ ذَاتُ أَنْبَاجٍ، عَارِفٌ بِرُبُوبِيَّتِكَ، مُقَرَّبٌ بِوَحْدَانِيَّتِكَ، أَحْطَتْ خُبْرًا بِأَهْلِ سَمَاوَاتِكَ وَأَرْضِكَ، لَا يَشْغَلُكَ شَيْءٌ عَنْ شَيْءٍ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَ إلهِ وَ سَلَّمَ. (۳)

(۵) و این دعا را به روایت سید ابن باقی در این روز بخوانند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ أَحَقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ، وَقَطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ يَا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ، يَا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ، يَا مَنْ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ، يَا مَنْ مَنَّ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُ بِإِحْسَانٍ، يَا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا، وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ، يَا مَنْ لَهُ الْعِزَّةُ جَمِيعًا وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ، يَا مَنْ يَحْكُمُ بِالْحَقِّ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ يَا مَنْ أَقَامَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ يَا قَرِيبُ يَا مُجِيبُ،

يَا مَنْ هُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ حَفِيطٌ، يَا رَاحِمٌ يَا وَدُودٌ يَا مَنْ لَهُ غَيْبُ

۱- أدلُّ، خ .

۲- بحرٌ، خ .

۳- صحیفه سجادیه جامعه، ص ۲۶۳.

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَاللَّيْلِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلَّهُ، يَا مَنْ لَا يَيْئَسُ مِنْ رَحْمَتِهِ وَرَوْحِهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ. أَسْأَلُكَ بِمَا نَجَّيْتِكَ بِهِ مِنْ مَدْحَتِكَ يَا مَنْ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ، يَا مَنْ لَا تَضُرُّهُ الذُّنُوبُ، يَا مَنْ لَا تَنْقُصُهُ الْمَغْفِرَةُ. أَعْطِنِي خَيْرَ مَا سَأَلْتُ وَخَيْرَ مَا قُلْتُ وَخَيْرَ مَا ظَهَرَ وَخَيْرَ مَا بَطَنَ وَخَيْرَ مَا غَابَ وَخَيْرَ مَا شَهِدَ وَخَيْرَ مَا تَعَلَّمَ وَخَيْرَ مَا تَقَضَى فِي الْعِلْمِ وَالْأَجَلِ وَالْأَمَلِ وَخَيْرَ الْحَيَاتِ وَخَيْرَ الْمَمَاتِ وَخَيْرَ الْقَضَاءِ وَخَيْرَ الْقَدَرِ وَخَيْرَ الْمَسْأَلَةِ وَخَيْرَ الْإِجَابَةِ وَخَيْرَ الثَّوَابِ وَخَيْرَ الْعَطَاءِ وَخَيْرَ اللَّيْلِ وَخَيْرَ النَّهَارِ وَخَيْرَ الدُّنْيَا وَخَيْرَ الْآخِرَةِ، وَاجْعَلْ ذَلِكَ فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ، فَإِنَّهُ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطَى لِمَا مَنَعْتَ.

اللَّهُمَّ وَاجْعَلْنِي أَطْلُبُ بِمَا عِنْدِي رِضْوَانِكَ وَالنَّعِيمِ الْمُقِيمِ الَّذِي لَا يَزُولُ وَآخِشُرْنِي عَلَى وِلَايَةِ نَبِيِّكَ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

(۲۱) اعمال مخصوص روز بیست و یکم

اشاره

روز بیست و یکم ماه رمضان سالروز شهادت جانگداز مولای متقیان امیرمؤمنان علیه السلام، روز ارتحال حضرت موسی علیه السلام و روز درگذشت وصی آن حضرت، یوشع بن نون می باشد.

شیخ مفید معراج پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و عروج حضرت عیسی علیه السلام را نیز در شب بیست و یکم رمضان ثبت نموده است. (۱)

برای روز بیست و یکم رمضان اعمالی ذکر شده، که از آن جمله است:

۱. زیارت امیر مؤمنان علیه السلام

در روز شهادت امیرمؤمنان علیه السلام همانند روز ارتحال پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله صدای ضججه و ناله از همه جا بلند شد، ناگاه مردی شتابزده استرجاع کنان آمد و مرتب

می گفت: «امروز رشته خلافت پیامبر از هم گسیخت» (۱).

آنگاه در مقابل خانه امیرمؤمنان ایستاد و آن حضرت را این گونه زیارت کرد:

رَحِمَكَ اللَّهُ يَا أَبَا الْحَسَنِ، كُنْتَ أَوَّلَ الْقَوْمِ إِسْلَامًا، وَأَخْلَصِيَهُمْ إِيْمَانًا، وَأَشَدَّهُمْ يَقِينًا، وَأَخَوْفَهُمْ لِلَّهِ، وَأَعْظَمَهُمْ عَنَاءً، وَأَخْوَطَهُمْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَآمَنَهُمْ عَلَى أَصْحَابِهِ وَأَفْضَلَهُمْ مَنَاقِبَ وَأَكْرَمَهُمْ سَوَابِقَ، وَأَرْفَعَهُمْ دَرَجَةً وَأَقْرَبَهُمْ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَشَبَّهُهُمْ بِهِ هَيْدِيًا وَخَلْقًا وَسَيِّمَةً وَفِعْلًا، وَأَشْرَفَهُمْ مَنْزِلَةً وَأَكْرَمَهُمْ عَلَيْهِ، فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنِ الْإِسْلَامِ وَعَنْ رَسُولِهِ وَعَنِ الْمُسْلِمِينَ خَيْرًا

قَوِيَّتَ حِينَ ضَمَعَفَ أَصْحَابُهُ وَبَرَزْتَ حِينَ اسْتِكَانُوا، وَنَهَضْتَ حِينَ وَهِنُوا، وَلَزِمْتَ مِنْهَا حَاجَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ إِذْ هَمَّ أَصْحَابُهُ، وَكُنْتَ خَلِيفَتَهُ حَقًّا لَمْ تُنَازِعْ وَلَمْ تُضْرَعْ بِرِعْمِ الْمُخَالِفِينَ (۲) وَعَظِظَ الْكَافِرِينَ وَكُرِهَ الْحَاسِدِينَ وَصِيَّ غَيْرِ الْفَاسِقِينَ، فَكُمْتَ بِالْأَسْمَاءِ حِينَ فَسَلُوا، وَنَطَقْتَ حِينَ تَتَعَنُّوْا، وَمَضَيْتَ بِنُورِ اللَّهِ إِذْ وَقَفُوا، فَاتَّبَعُوكَ فَهَيِّدُوا وَكُنْتَ أَحْفَضَهُمْ صَوْتًا، وَأَعْلَاهُمْ قُوتًا، وَأَقْلَهُمْ كَلَامًا، وَأَصْوَبَهُمْ نُطْقًا وَأَكْبَرَهُمْ رَأْيًا، وَأَشَجَعَهُمْ قَلْبًا، وَأَشَدَّهُمْ يَقِينًا، وَأَحْسَنَهُمْ عَمَلًا، وَأَعْرَفَهُمْ بِالْأَسْمَاءِ، كُنْتَ وَاللَّهِ يَعْسُوبًا لِلدِّينِ أَوْلَى- وَآخِرًا: الْأَسْوَلُ حِينَ تَفَرَّقَ النَّيَاسُ، وَالْآخِرُ حِينَ فَسَلُوا، كُنْتَ لِلْمُؤْمِنِينَ أَبًا رَحِيمًا إِذْ صَارُوا عَلَيْكَ عِيَالًا فَحَمَلْتَ أَثْقَالَ مَا عَنْهُ ضَمَعُفُوا، وَحَفِظْتَ مَا أَضَاعُوا، وَرَعَيْتَ مَا أَهْمَلُوا وَشَمَرْتَ إِذْ اجْتَمَعُوا، وَعَلَوْتَ إِذْ هَلَعُوا، وَصَبَرْتَ إِذْ أَسْرَعُوا، وَأَدْرَكْتَ أَوْتَارَ مَا طَلَبُوا، وَنَالُوا بِعَيْكَ مَا لَمْ يَحْتَسِبُوا، كُنْتَ لِلْكَافِرِينَ عِدَابًا صِدْبًا وَنَهْبًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ عَمِيدًا وَحِصْنًا، فَطَرْتَ وَاللَّهِ بِنِعْمَائِهَا وَفُزْتَ بِجِبَائِهَا وَأَحْرَزْتَ سَوَابِقَهَا،

۱- شیخ صدوق، کمال الدین، ج ۲، ص ۳۸۲، به نقل از حضرت خضر علیه السلام .

۲- المُنَافِقِينَ، خ .

وَذَهَبَتْ بِفَضَائِلِهَا، لَمْ تُفْلَمَلْ حُجَّتُكَ وَلَمْ يَنْزَغْ قَلْبُكَ وَلَمْ تَضْعُفْ بَصِيرَتُكَ وَلَمْ تَجْبُنْ نَفْسُكَ وَلَمْ تَخْرُ كُنْتَ كَالْجَبَلِ لَا تُحْرَكُهُ
الْعَوَاصِفُ وَكُنْتَ كَمَا قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: أَمِنَ النَّاسُ فِي صُحْبَتِكَ وَذَاتِ يَدِكَ

وَكُنْتَ كَمَا قَالَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: ضَعِيفًا فِي بَدَنِكَ، قَوِيًّا فِي أَمْرِ اللَّهِ، مُتَوَاضِعًا فِي نَفْسِكَ، عَظِيمًا عِنْدَ اللَّهِ كَبِيرًا فِي الْأَعْرَاضِ
جَلِيلًا. عِنْدَ الْمُؤْمِنِينَ، لَمْ يَكُنْ لِأَخِي فِيكَ مَهْمَزٌ، وَلَا لِقَائِكَ فِيكَ مَغْمَزٌ، وَلَا لِأَخِي فِيكَ مَطْمَعٌ وَلَا لِأَخِي عِنْدَكَ هَوَادَةٌ،
الضَّعِيفُ الدَّلِيلُ عِنْدَكَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ حَتَّى تَأْخُذَ لَهُ بِحَقِّهِ، وَالْقَوِيُّ الْعَزِيزُ عِنْدَكَ ضَعِيفٌ ذَلِيلٌ حَتَّى تَأْخُذَ مِنْهُ الْحَقُّ، وَالْقَرِيبُ وَ
الْبَعِيدُ عِنْدَكَ فِي ذَلِكَ سَوَاءٌ، شَأْنُكَ الْحَقُّ وَالصُّدُقُ وَالرَّفْقُ، وَقَوْلُكَ حُكْمٌ وَحَتْمٌ، وَأَمْرُكَ حِلْمٌ وَحَزْمٌ، وَرَأْيُكَ عِلْمٌ وَعَزْمٌ فِيمَا
فَعَلْتَ، قَدْ نَهَجَ السَّبِيلُ وَسَيَّهَلَ الْعَسِيرُ وَأُطْفِئَتِ النَّيرانُ وَاعْتَدَلَ بِكَ الدِّينُ، وَقَوَى بِكَ الْأَسْـِـلَامُ وَالْمُؤْمِنُونَ، وَسَيَّبَقَتْ سَيِّبَقًا بَعِيدًا
وَأَتَعَبَتْ مَنْ بَعْدَكَ تَعَبًا شَدِيدًا، فَجَلَلَتْ عَنِ الْبُكَاءِ وَعَظُمَتْ رَزِيَّتُكَ فِي السَّمَاءِ وَهَدَّتْ مُصِيبَتُكَ الْأَنْامَ فَإِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ،
رَضِينَا عَنِ اللَّهِ قَضَاءَهُ وَسَلَّمْنَا لِلَّهِ أَمْرَهُ، فَوَاللَّهِ لَنْ يُصَابَ الْمُسْلِمُونَ بِمِثْلِكَ أَبَدًا، كُنْتَ لِلْمُؤْمِنِينَ كَهْفًا وَحِصْنًا، وَقَنَهُ رَاسِيًّا، وَعَلَى
الْكَافِرِينَ غِلْظَةً وَعَظِيمًا، فَالْحَقَّكَ اللَّهُ بِنَبِيِّهِ وَلَا أَحْرَمْنَا أَجْرَكَ وَلَا أَضَلْنَا بَعْدَكَ. (١)

٢. دعاهاى خاص

(١) لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ وَالْأَبْصَارِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَالِقَ الْخَلْقِ بِلَا حَاجَةٍ فِيكَ إِلَيْهِمْ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُبْدِئَ الْخَلْقِ لَا يَنْقُصُ
مِنْ مُلْكِكَ شَيْءٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُدَبِّرَ الْأُمُورِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ دَيَّانٌ

١- كليني، الكافي، ج ١، ص ٤٥٤. حليه الأبرار، ج ٢، ص ٣٨، ح ٧.

الَّذِينَ وَجَبَّارَ الْجَبَابِرَةِ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُجْرِي الْمَاءِ فِي الصَّخْرَةِ الصَّمَاءِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُجْرِي الْمَاءِ فِي النَّبَاتِ،

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُكْوَنَ طَعْمِ الثَّمَارِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُحْصِي عَدَدِ الْقَطْرِ وَمَا تَحْمِلُهُ السَّحَابُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُحْصِي عَدَدِ مَا تَجْرِي بِهِ الرِّيَّاحُ (١) فِي الْهَوَاءِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُحْصِي مَا فِي الْبَحَارِ مِنْ رَطْبٍ وَيَابِسٍ،

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ مُحْصِي مَا يَدْبُ فِي ظُلُمَاتِ الْبَحَارِ وَفِي أَطْبَاقِ الثَّرَى.

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ اسْتَأْذَنْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ سَمَّاكَ بِهِ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ، مِنْ نَبِيٍّ أَوْ صِدِّيقٍ أَوْ شَهِيدٍ أَوْ أَحَدٍ مِنْ مَلَائِكَتِكَ،

وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا دُعِيَتَ بِهِ أُجِبْتَ، وَإِذَا سُئِلْتَ بِهِ أُعْطِيتَ.

وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمْ وَبَرَكَاتِكَ، وَبِحَقِّهِمُ الَّذِي أَوْجَبْتَهُ عَلَى نَفْسِكَ، وَأَنْتَ لَهُمْ بِهِ فَضْلِكَ، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ الدَّاعِي إِلَيْكَ بِإِذْنِكَ، وَسِرَّاجِكَ السَّاطِعِ بَيْنَ عِبَادِكَ، فِي أَرْضِكَ وَسَمَائِكَ، وَجَعَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ، وَنُورًا اسْتِضَاءَ بِهِ الْمُؤْمِنُونَ، فَبَشِّرْنَا بِجَزِيلِ ثَوَابِكَ، وَأَنْذِرْنَا الْآءِلِيمَ مِنْ عَذَابِكَ. أَشْهَدُ أَنَّهُ قَدْ جَاءَ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِ الْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ، وَأَشْهَدُ أَنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوهُ ذَانِقُوا الْعَذَابِ الْآءِلِيمَ.

أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا رَبَّاهُ يَا رَبَّاهُ، يَا سَيِّدِي يَا سَيِّدِي، يَا مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ يَا مَوْلَايَ، أَسْأَلُكَ فِي هَذِهِ الْعُدَاهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِنْ أَوْفَرِ عِبَادِكَ وَسَائِلِيكَ نَصِيبًا، وَأَنْ تَمُنَّ عَلَيَّ بِفِكَارِكَ رَقِيبِي مِنَ النَّارِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

وَأَسْأَلُكَ بِجَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ وَمَا لَمْ أَسْأَلْكَ مِنْ عَظِيمِ جَلَالِكَ، مَا لَوْ عَلِمْتُهُ لَسَأَلْتُكَ بِهِ، أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ، وَأَنْ تَأْذَنَ لِفَرَجٍ مَنْ يَفْرَجُهُ فَرُجٌ أَوْلِيائِكَ وَأَصْدِيائِكَ مِنْ خَلْقِكَ، وَبِهِ تُبِيدُ الظَّالِمِينَ وَتُهْلِكُهُمْ، عَجِّلْ ذَلِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَأَعْطِنِي سُوءَ لِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ فِي جَمِيعِ مَا سَأَلْتُكَ لِعَاجِلِ الدُّنْيَا وَآجِلِ الْآخِرَةِ.

يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبِيلِ الْوَرِيدِ، أَقْلَنِي عَثْرَتِي وَأَقْلِنِي بِقَضَاءِ حَوَائِجِي، يَا خَالِقِي وَيَا رَازِقِي، وَيَا بَاعِثِي، وَيَا مُخَيِّ عِظَامِي وَهِيَ رَمِيمٌ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْتَجِبْ لِي دُعَائِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

این دعا را حضرت صادق علیه السلام در صبح روز بیست و یکم رمضان بعد از نماز صبح در حال سجده خواندند، چون از سجده سر برداشتند، حماد بن عثمان عرضه داشت: من شنیدم که شما در این دعا برای تعجیل در فرج کسی دعا کردید که فرج او فرج همه اولیای الهی است، آن شخص مگر خود شما نیستید؟

فرمود: نه، او قائم آل محمد علیهم السلام می باشد.

آنگاه نشانه های ظهور آن حضرت را بیان کرده، در پایان فرمود:

«وَتَوَقَّعَ أَمْرَ صَاحِبِكَ لَيْلِكَ وَنَهَارِكَ»؛

«یعنی، هر شب و روز امر صاحب خود را امید بدار». (۲)

(۲) سُبْحَانَ اللَّهِ السَّمِيعِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعُ مِنْهُ، يَسْمَعُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرْضِينَ، وَيَسْمَعُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبُرِّ وَالْبَحْرِ، وَيَسْمَعُ الْأَعْيُنَ وَالشُّكُورَى وَيَسْمَعُ السَّرَّ وَالْأَخْفَى، وَيَسْمَعُ وَسَاوِسَ الصُّدُورِ، وَيَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ، وَلَا يُصَدِّقُ سَمْعَهُ صَوْتٌ.

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۶۶.

۲- علامه مجلسی، بحار الأنوار، ج ۹۸، ص ۱۵۹.

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي السَّمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الأَءْزَاجِ كُلِّهَا، سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الحَبِّ وَالنَّوَى، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ العَالَمِينَ. (١)

(٣) اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ إِلى مَرْضَاتِكَ دَلِيلًا وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيهِ عَلَيَّ سَبِيلًا، وَاجْعَلِ الجَنَّةَ مَنْزِلًا لِي وَمَقِيلًا، يَا قَاضِيَ حَوَائِجِ الطَّالِبِينَ. (٢)

(٤) يَا مُوَلِّجَ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ، وَمُوَلِّجَ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ، وَمُخْرِجَ الحَيِّ مِنَ المَيِّتِ، وَمُخْرِجَ المَيِّتِ مِنَ الحَيِّ، يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانٌ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانٌ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانٌ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانٌ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانٌ، لَكَ الأَسْمَاءُ الحُسْنَى والأَمْثَالُ العُلْيَا وَالكِبْرِيَاءُ والأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّئَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلِ مُحَمَّدٍ. وَأَسْأَلُكَ بِسَمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَنْ تَجْعَلَ لِي فِي هَذَا اليَوْمِ الشَّرِيفِ مِنَ السُّعْدَاءِ، وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ، وَعَمَلِي مُقْبُولًا، وَحَسَنَاتِي فِي عِلِّيِّينَ، وَذُنُوبِي مَغْفُورَةً يَا رَبَّ العَالَمِينَ.

وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُهَبَّ لِي يَقِينًا صَادِقًا يُبَاشِرُ قَلْبِي، وَإِيمَانًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي، وَأَسْأَلُكَ قَلْبًا خَاشِعًا، وَعِلْمًا نَافِعًا، وَأَسْأَلُكَ العَافِيَةَ مِنَ كُلِّ بَلِيَّةٍ.

وَأَسْأَلُكَ تَمَامَ العَافِيَةِ، وَأَسْأَلُكَ دَوَامَ العَافِيَةِ، يَا وَلِيَّ العَافِيَةِ جَمِّلَ عَلَيِّ بِالسُّرِّ وَالسَّلَامَةِ وَالعَافِيَةِ فِي الدُّنْيَا وَالأُخْرَةِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُبَارِكَ لِي فِيمَا قَسَيْمَتْ لِي، وَآتِنِي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الأُخْرَةِ حَسَنَةً وَفَنِي عَذَابِ النَّارِ، وَعَذَابِ الحَرِيقِ، وَعَذَابِ السَّعِيرِ، وَعَذَابِ الجَحِيمِ، وَعَذَابِ الحَمِيمِ، وَعَذَابِ السَّمُومِ، وَعَذَابِ الخِزْيِ فِي

١- سيّد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣٦٨ و٣٦٩.

٢- سيّد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣٦٨ و٣٦٩.

الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَذَابِ الْأَذْنَى، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ. اللَّهُمَّ رَبَّ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي فِيهِدِهِ اللَّيْلَةَ شُكْرَكَ وَذِكْرَكَ وَ الرَّغْبَةَ إِلَيْكَ، وَالْإِنَابَةَ وَالْإِحْلَاصَ وَالْخُشُوعَ وَالْإِخْبَاتَ وَالْيَقِينَ لِمَا يُرْضِيكَ عَنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ، وَلَا تَرُدَّنِي خَائِبًا وَلَا مَقْبُوحًا، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمَقْبُولِينَ، وَفِي الْآخِرَةِ مِنَ الْفَائِزِينَ. بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَي سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَالِهِ وَسَلَّمَ. (۱)

(۵) و این دعا را به روایت سید ابن باقی در این روز بخوانند:

يَا مَنْ رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمِيدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ، يُدَبِّرُ الْأَمْرَ، مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ، يَا مَنْ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ، عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ، يَا مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعِيدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ، يَا مَنْ بَدَّكَرِهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ، يَا مَنْ يَمْحُوا مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ، يَا مَنْ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ، يَا مَنْ يَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَهَا لِلنَّازِحِينَ، يَا مَنْ خَلَقَ الْأَنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا، يَا مَنْ يَشِجْدُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ وَالْمَلَائِكَةَ وَهُمْ لَا يَشِجِدُونَ، يَا مَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ، وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ، يَا مَنْ هُوَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا نَاجَيْتُكَ بِهِ مِنْ مَدْحَتِكَ فِي يَوْمِي هَذَا وَفِيمَا قَبْلَهُ وَفِيمَا بَعْدَهُ بِمَا لَوْ عَلِمْتُهُ لَسَأَلْتُكَ بِهِ مِنْ أَسْمَائِكَ الْعِظَامِ
 أَرْزُقْنِي خَوْفَ الْعَامِلِينَ وَعَمَلَ الْخَائِفِينَ وَخُشُوعَ الْعَابِدِينَ وَعِبَادَةَ الْخَاشِعِينَ وَيَقِينَ الْمُتَوَكِّلِينَ وَتَوَكُّلَ الْمُؤْمِنِينَ، وَإِنَابَةَ الْمُحْسِنِينَ،
 وَسَائِرَ مَا سَأَلْتُكَ عِبَادَتِكَ الصَّالِحُونَ، وَمَا أَعْطَيْتَهُ النَّبِيِّينَ وَالْأَنْبِيَاءَ الطَّاهِرِينَ وَالْمَلَائِكَةَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَصْلِحْ لِي نَفْسِي الْقَاسِيَةَ وَقَلْبِي
 الْفَاسِدَ وَعَقْلِي النَّاقِصَ وَفُكَّ عُنُقِي مِنَ النَّارِ، وَأَرْزُقْنِي الْجَنَّةَ وَالْآخِرَةَ، وَأَغْنِنِي عَنْ خَلْقِكَ كُلِّهِمْ بِفَضْلِكَ يَا
 أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّم.

(٢٢) اعمال مخصوص روز بیست و دوم

(١) سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَصِيرِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَبْصَرَ مِنْهُ، يَبْصُرُ مِنْ فَوْقِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرْضِينَ، وَيَبْصُرُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبُرِّ وَالْبَحْرِ، لَا
 تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ، وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ، وَلَا تَغْشَى بَصِيرَهُ الظُّلُمَاتُ، وَلَا يُسْتَرُّ مِنْهُ بَيْتَرٌ، وَلَا يُوَارَى مِنْهُ جِدَارٌ،
 وَلَا يَغِيبُ عَنْهُ بَرٌّ وَلَا بَحْرٌ، وَلَا يَكُنُّ مِنْهُ جَبَلٌ مَا فِي أَصِيلِهِ وَلَا قَلْبٌ مَا فِيهِ، وَلَا جَنْبٌ مَا فِي قَلْبِهِ، وَلَا يَسْتَتِرُّ مِنْهُ صَیْغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ، وَلَا
 يَسْتَخْفِي مِنْهُ صَیْغِيرٌ لِصِغَرِهِ، وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ.

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي النَّسَمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا، سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، سُبْحَانَ اللَّهِ
 فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ. (١)

(٢) اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ فَضْلِكَ، وَأَنْزِلْ عَلَيَّ فِيهِ بَرَكَاتِكَ، وَوَفِّقْنِي فِيهِ لِمَوْجِبَاتِ مَرْضَاتِكَ، وَأَسْكِنْنِي فِيهِ بُحْبُوحَةَ جَنَّاتِكَ، يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ. (١)

(٣) يَا سَالِحَ اللَّيْلِ مِنَ النَّهَارِ فَإِذَا هُمْ مُظْلَمُونَ، يَا مُجْرِيَ الشَّمْسِ لِمُسْتَقَرِّهَا بِتَقْدِيرِكَ يَا عَلِيمُ، يَا مُقَدِّرَ الْقَمَرِ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ بِتَقْدِيرِكَ، يَا عَلِيمُ يَا مُنْتَهَىٰ رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ، يَا وَلِيَّ النِّعَمِ عَلَى الْعَالَمِينَ، يَا رَحْمَانَ يَا قُدُّوسُ يَا وَاحِدُ يَا فَرْدُ يَا صَمَدُ يَا وَتَرُ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ، وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَىٰ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ، وَخَالِقٌ لَا يُغْلَبُ، وَبَصِيرٌ لَا يَرْتَابُ، وَسَمِيعٌ لَا يَسْكُتُ، وَصَادِقٌ لَا يَكْذِبُ، وَقَاهِرٌ لَا يُضَادُّ، وَبَدِيءٌ لَا يَنْفَدُ، وَقَرِيبٌ لَا يَبْعُدُ، وَقَادِرٌ لَا يَظْلَمُ، وَصَمَدٌ لَا يُطْعَمُ، وَقَيُّومٌ لَا يَنَامُ، وَعَالِمٌ لَا يَعْلَمُ، وَقَوِيٌّ لَا تَضْعَفُ، وَعَظِيمٌ لَا تُوصَفُ، وَوَفِيُّ لَا تُخْلَفُ، وَعَدْلٌ لَا تَحِيْفُ، وَغَنِيٌّ لَا تَفْتَقِرُ، وَمَلَكٌ لَا تَغْدُرُ، وَحَلِيمٌ لَا تَجُورُ، وَمُمْتَنِعٌ لَا تُقْهَرُ، وَمَعْرُوفٌ لَا تُنْكَرُ، وَوَكَيلٌ لَا يَحْقَرُ، وَغَالِبٌ لَا يُغْلَبُ، وَوَتَرٌ لَا يَسْتَأْنِسُ، وَفَرْدٌ لَا تَسْتَشِيرُ، وَهَابٌ لَا تَمَلُّ، وَسَرِيعٌ لَا تَدْهَلُ، وَجَوَادٌ لَا تَبْخُلُ، وَعَزِيزٌ لَا تَدُلُّ، وَحَافِظٌ لَا تَغْفَلُ، وَقَائِمٌ لَا تَنَامُ، وَقُدُّوسٌ لَا تُرَامُ، وَدَائِمٌ لَا تَبْلَىٰ، وَبَاقٍ لَا يَفْنَىٰ، وَوَاحِدٌ لَا يُشْبَهُ، وَمُقْتَدِرٌ لَا يُنَازَعُ، وَمَعْبُودٌ لَا تُنْسَىٰ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

وَأَنْ تَرْحَمَنِي بِرَحْمَتِكَ، وَتُعِينَنِي مِنَ النَّارِ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ، وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِفَضْلِكَ وَإِحْسَانِكَ، فَمَا ذَلِكَ عَلَيْكَ بِعَزِيزٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّىٰ

اللَّهُمَّ عَلِيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَالِهِ وَسَلَّمَ. (۱)

(۴) و این دعا را به روایت سید ابن باقی در این روز بخوانند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ تُسَبِّحُ لَهُ الْأَرْضُونَ السَّبْعُ وَمَا فِيهِنَّ وَمَا بَيْنَهُنَّ وَمَا تَحْتَهُنَّ، وَيَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَهُ وَلَا وُلْدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكَ فِي الْمُلْكَ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَكَبْرُهُ تَكْبِيرًا، يَا مَنْ أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا قَيْمًا، يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ، يَا مَنْ نَادَى مُوسَى مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبَهُ نَجِيًّا، يَا مَنْ رَفَعَ إِدْرِيسَ مَكَانًا عَلِيًّا، يَا مَنْ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى، يَا مَنْ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى، أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى، يَا مَنْ أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى، يَا مَنْ خَشَعَتْ لَهُ الْأَنْصَاةُ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا نَجَّيْتَكُ بِهِ مِنْ مَذْحَكِ فِي يَوْمِي هَذَا طَلِبًا لِعَفْوِكَ وَخَوْفًا مِنْ عَذَابِكَ وَرَجَاءً لِمَا عِنْدَكَ وَطَمَعًا فِي إِحْسَانِكَ وَرَغْبَةً فِي رِضَاكَ وَسِعَةً فِي رِزْقِكَ وَتَفَضُّلِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَتُؤَنِّسَ وَحْشَتِي وَتَصِلَ وَحِدَتِي وَتُعِزَّ ذِلَّتِي وَتَسْتُرَ عَوْرَتِي وَتَجْبُرَ فَاقَتِي، اللَّهُمَّ أَنْتَ رَجَائِي وَثِقَتِي فَأَعِنِّي عَلَى مَنْ ظَلَمَنِي وَأَنْصُرْنِي عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيَّ وَأَرَادَ أَدْبَتِي، وَاحْفَظْنِي نَفْسِي وَمَالِي فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَا تُخَوِّجْنِي إِلَى غَيْرِكَ بِفَضْلِكَ الْمَبْدُولِ وَإِحْسَانِكَ الْمَأْمُولِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

(۲۳) اعمال مخصوص روز بیست و سوم

روز بیست و سوم ماه رمضان آخرین روز از روزهای قدر است، در ضمن احادیث فراوان بیان کردیم که شب قدر بی گمان یکی از سه شب نوزدهم، بیست و یکم و بیست و سوم رمضان است و بدون تردید در دهه آخر، در یکی از شبهای فرد و به طور قطع یکی از دو شب بیست و یکم و بیست و سوم رمضان می باشد. آنگاه ده حدیث از معصومین نقل کردیم که شب قدر شب بیست و سوم می باشد.

۱- صحیفه سجاده جامع، ص ۲۶۶.

امام صادق علیه السلام می فرماید: روز قدر همانند شب قدر می باشد. (۱)

روی این بیان روز بیست و سوم رمضان از نظر شأن و جلالت قدر جایگاه شب قدر را دارا می باشد و این نکته ایست که باید روزه داران گرامی از آن غفلت نکنند.

ماه رمضان ماه خداست، و لذا همه کتب آسمانی در ماه رمضان نازل شده است، صحف ابراهیم در شب اول رمضان، تورات در ششم رمضان، انجیل در دوازدهم (۲)، زبور در هجدهم و قرآن در بیست و سوم رمضان نازل شده است. (۳)

از این رهگذر شایسته است که مومنان در شب و روز بیست و سوم رمضان بخش عظیمی از وقت خود را به تلاوت آیات نورانی قرآن کریم اختصاص دهند.

مهم ترین حادثه ای که در شب قدر رخ داده نزول قرآن کریم است در آن، و مهم ترین حادثه ای که در شب قدر اتفاق می افتد ظهور موفور السرور حضرت بقیه الله ارواحنا فداه می باشد، چنان که در احادیث فراوان به آن تصریح شده است،

فضل بن شاذان با سند صحیح از امام صادق علیه السلام روایت کرده که فرمود:

«يُنَادِي بِاسْمِ الْقَائِمِ فِي لَيْلِهِ ثَلَاثٌ وَعَشْرِينَ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ وَيَقُومُ فِي يَوْمِ عَاشُورَاءَ»

«در شب بیست و سوم رمضان به نام قائم علیه السلام ندا می شود و در روز عاشورا قیام می کند». (۴)

در شب بیست و سوم رمضان است که جبرئیل امین در شب جمعه، شب بیست و سوم رمضان ظهور آن حضرت را اعلام می کند (۵)

و این ندا را همه مردمان شرق و غرب با زبان مادری خود می شنوند. (۶)

۱- شیخ طوسی، تهذیب الأحکام، ج ۴، ص ۳۳۱.

۲- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۵۷.

۳- کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۶۲۹.

۴- شیخ طوسی، الغیبه، ص ۴۵۲.

۵- شیخ صدوق، کمال الدین، ج ۲، ص ۳۷۲.

۶- طبرسی، اعلام الوری، ج ۲، ص ۲۷۹.

و مهم ترین حادثه ای که همه ساله در شب قدر اتفاق می افتد نزول فرشتگان آسمان به پیشگاه حجت زمان حضرت بقیه الله ارواحناده می باشد، چنان که منطبق وحی به آن تصریح دارد. (۱) و از برکات شب قدر است که مقدرات یکسال به امضای حضرت ولی عصر ارواحناده می رسد. (۲)

و اینها نکات ارزشمندی است که منتظران ظهور باید در شب و روز بیست و سوم رمضان از آن غفلت نکنند و در هر لحظه ای از لحظات شب و روز قدر به دعای شریف: «اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيكَ...» رطب اللسان باشند.

از دیگر دعاهایی که برای روز بیست و سوم وارد شده، دعاهای زیر است:

(۱) سُبْحَانَ الَّذِي يُنْشِئُ السَّحَابَ الثُّقَالَ، وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ، وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَيُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ، وَيُنزِّلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ بِكَلِمَاتِهِ، وَيُنْبِتُ النَّبَاتَ بِقُدْرَتِهِ، وَيَسْقِطُ الْوَرَقَ بِعِلْمِهِ.

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي النَّسَمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا، سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. (۳)

(۲) اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي فِيهِ مِنَ الذُّنُوبِ، وَطَهِّرْني فِيهِ مِنَ الْعُيُوبِ، وَامْتَحِنْ فِيهِ قَلْبِي بِتَقْوَى الْقُلُوبِ، يَا مُقِيلَ عَثَرَاتِ الْمُذْنِبِينَ. (۴)

(۳) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا رَبَّ لَيْلَةِ الْقَدْرِ، وَجَاعِلَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، وَرَبَّ

۱- کلینی، الکافی، ج ۱، ص ۲۴۷ ۲۵۳.

۲- سید هاشم بحرانی، تفسیر برهان، ج ۱۰، ص ۳۵۶.

۳- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۸۷.

۴- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۳۸۷.

اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ وَالْبَحَارِ، وَالظُّلَمِ وَالْأَنْوَارِ وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ، يَا بَارِيَّ يَا مُصَوِّرُ، يَا مُنْشِئِي يَا خَالِقِي يَا جَبَّارُ يَا رَازِقُ، يَا مَنَّانُ يَا
 اللَّهُ، يَا رَحْمَانُ يَا اللَّهُ، يَا قَيُّوْمُ يَا اللَّهُ، يَا بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَا اللَّهُ، يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا، وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا
 مُنِيرًا يَا اللَّهُ، يَا مَنْ «جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا»،

يَا اللَّهُ يَا حَيُّ، يَا مُخَيِّبِ الْأَمْوَاتِ وَمُمِيتِ الْأَحْيَاءِ، وَبَاعِثِ مَنْ فِي الْقُبُورِ، يَا اللَّهُ يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى بِجَاهِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 صَلَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاجْعَلْنِي مِنْ أَوْفَرِ عِبَادِكَ نَصِيبًا مِنْ كُلِّ خَيْرٍ أَنْزَلْتَهُ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ، أَوْ أَنْتَ مُنْزِلُهُ : مِنْ
 نُورٍ تَهْدِي بِهِ، أَوْ رَحْمَةٍ تَنْشُرُهَا، أَوْ رِزْقٍ تَبْسِطُهُ بَيْنَ عِبَادِكَ، أَوْ بَلَاءٍ تَدْفَعُهُ، أَوْ شَرٍّ تَصْرِفُهُ، أَوْ ضُرٍّ تَكْشِفُهُ، فَاجْعَلْنِي مِنْ ذَلِكَ كُلِّهِ
 مِنْ أَوْلِيَائِكَ الصَّالِحِينَ، الَّذِينَ اسْتَجَبَتْ لَهُمْ وَاسْتَوْجَبُوا مِنْكَ الثَّوَابَ وَأَمِنُوا بِرِضَاكَ مِنَ الْعَذَابِ يَا كَرِيمُ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مَسْأَلَةَ الْمُسِيكِينَ الْمُسْتَكِينِ، وَأَبْتَغِي مِنْكَ ابْتِغَاءَ الْبَائِسِ الْفَقِيرِ، وَأَتَضَرَّعُ إِلَيْكَ تَضَرُّعَ الضَّعِيفِ الضَّرِيرِ، وَأَبْتَهِلُ
 إِلَيْكَ ابْتِهَالَ الْمَذْنِبِ الدَّلِيلِ، مَسْأَلَةَ مَنْ خَضَعَ لَكَ رَقَبَتَهُ، وَرَغِمَ لَكَ أَنْفَهُ، وَعَفَّرَ لَكَ وَجْهَهُ، وَسَقَطَتْ لَكَ نَاصِيَتُهُ، وَاعْتَرَفَ لَكَ
 بِخَطِيئَتِهِ، وَفَاضَتْ إِلَيْكَ عَبْرَتُهُ، وَأَنهَمَلَتْ دُمُوعُهُ، وَضَلَّتْ عَنْهُ حِيلَتُهُ، وَأَنقَطَعَتْ عَنْهُ حُجَّتُهُ، وَعَمَرَتْهُ ذُنُوبُهُ، وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ، وَ
 أَغْرَقَتْهُ إِسَاءَتُهُ، وَلَمْ يَجِدْ لِضُرِّهِ كَاشِفًا غَيْرَكَ، وَلَا لِكَرْبِهِ مُفَرِّجًا سِوَاكَ، وَلَا لِمَا نَزَلَ بِهِ مُنْقِذًا إِلَّا أَنْتَ.

فَاسْأَلْكَ أَنْ تُصَلِّئِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَكَمَا مُحَمَّدٌ وَآلُ مُحَمَّدٍ أَهْلُهُ، وَأَنْ تُعْطِيَنِي أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ السَّائِلِينَ مِنْ
 عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ، وَأَفْضَلَ مَا تُعْطِي الْبَاقِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، وَأَفْضَلَ مَا تُعْطِي مَنْ تَخَلَّقَهُ مِنْ أَوْلِيَائِكَ

يا كريم، وَاَعْطِنِي فِي مَجْلِسِي هَذَا مَغْفِرَةً تُؤَمِّنُنِي بِهَا مِنْ ذُنُوبِي، وَاَعْصِمْنِي فِيْمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي، وَاَرْزُقْنِي الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ فِي عَامِي هَذَا مُتَقَبِلًا- مَبْرُورًا خَالِصًا لَوَجْهِكَ يَا كَرِيم، وَاَرْزُقْنِيهِ اَبَدًا مَا اَبْقَيْتَنِي يَا كَرِيم، اِكْفِنِي مَوْوَنَةَ خَلْقِكَ، وَاِكْفِنِي شَرَّ فِسَقَةِ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ، وَاِكْفِنِي شَرَّ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَشَرَّ كُلِّ ذِي شَرٍّ، وَشَرَّ كُلِّ دَابَّةٍ اَنْتَ اِخِذْ بِنَاصِيَتِهَا اِنَّ رَبِّي عَلَي صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اَمَامِي، وَاَتَمَّتِي عَنْ يَمِينِي وَشِمَالِي، اَتَقَرَّبُ بِهِمْ اِلَيْكَ زُلْفَى، وَاَسْتَيْتِرُ بِهِمْ مِنْ عَذَابِكَ، وَلَا اَجِدُ اَحَدًا اَتَوَجَّهُ بِهِ اِلَيْكَ، وَاَتَقَرَّبُ بِهِ، اَوْجَهَ وَلَا- اَقْرَبَ مِنْ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ اِلَى اَجْمَعِينَ، وَعَلَى اَرْوَاحِهِمْ وَاجْسَادِهِمْ.

اَللّٰهُمَّ اَحْسِرْنِي فِي زُمْرَتِهِمْ، وَاَدْخِلْنِي فِي شَفَاعَتِهِمْ، وَاَجْعَلْنِي بِهِمْ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ وَمِنْ الْمُقَرَّبِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

ما شاء الله، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، وَصَلَّى اللهُ عَلَي خَيْرِ خَلْقِهِ اَجْمَعِينَ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ وَسَلَّمَ. (١)

(٤) و این دعا را به روایت سید بن باقی در این روز بخوانند:

اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا، يَا مَنْ اَرْسَلَ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَي رَحْمَتِهِ وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا، يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا، وَجَعَلَ فِيهَا سَرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا، يَا مَنْ مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَحْجُورًا، يَا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِمَنْ اَرَادَ اَنْ يَذْكُرَ اَوْ اَرَادَ سُكُورًا، يَا مَنْ اَوْحَى اِلَى مُوسَى اَنْ اَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَاَنْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ، يَا مَنْ جَعَلَ الْاَءْرُضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا

أَنْهَارًا، وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِيَّ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا، يَا مَنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ الشُّوْءَ

أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِمَا نَاجَيْتُكَ بِهِ فِي يَوْمِي هَذَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ، وَاجْعَلْ لِي مِنْ أَمْرِي مَخْرَجًا وَمِنْ أَمْرِي يُسْرًا، وَمِنْ هَمِّي فَرَجًا، وَأَزْرِقْنِي مِنْ حَيْثُ اخْتَسَبُ وَمِنْ حَيْثُ لَا اخْتَسَبُ فَإِنَّكَ تَأْتِي بِالْيُسْرِ بَعْدَ الْعُسْرِ وَبِالرِّخَاءِ بَعْدَ الشَّدَةِ، وَبِالْعَافِيَةِ بَعْدَ الْبَلَاءِ، وَبِالرَّحْمَةِ بَعْدَ الْقَنُوطِ، وَبِالْغِنَى بَعْدَ الْفَقْرِ، وَأَسْأَلُكَ يَا رَبُّ حُبِّكَ وَحُبَّ مَنْ أَحَبَّكَ وَأَحَبَّ عَمَلًا يُقَرِّبُ إِلَى حُبِّكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

(٢٤) اعمال مخصوص روز بیست و چهارم

(١) سُبْحَانَ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَحْتَلُّ كُلُّ أَنْثَى وَمَا تَغِيضُ الْأَعْرَاحُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ، عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الْمَتَّعَالِ، سِوَاءِ مِنْكُمْ مَنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ، يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى، وَيَعْلَمُ مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ، وَيَقْرَأُ فِي الْأَعْرَاحِ مَا يَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى.

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي النَّسَمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَعْرَاحِ كُلِّهَا، سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. (١)

(٢) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيهِ مَا يُرْضِيكَ، وَأَعُوذُ بِكَ فِيهِ مِمَّا يُؤْذِيكَ وَالتَّوْفِيقَ بِأَنْ أُطِيعَكَ وَلَا أَعْصِيكَ، يَا عَالِمًا بِأَحْوَالِ السَّائِلِينَ. (١)

(٣) يَا فَالِقَ الْإِضْيَاجِ وَجَاعِلَ اللَّيْلِ سَكَنًا وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرَ حُشْبَانًا، يَا عَزِيزُ يَا ذَا الطَّوْلِ وَالْمَنِّ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ وَالْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا فَؤُدُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّمُنُ، يَا اللَّهُ يَا ظَاهِرُ، يَا اللَّهُ يَا بَاطِنُ، يَا اللَّهُ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ. أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ لَا تَجْعَلَنِي مِمَّنْ إِذَا صَيَّحَ أَمْرًا، وَإِذَا سَقَمَ خَافَ، وَإِذَا سَأَلَ تَغْنَى فُتِنَ، وَإِذَا افْتَقَرَ خَافَ، وَإِذَا مَرَضَ تَابَ، وَإِذَا عَمِيَ عَادَ، وَلَا مِمَّنْ يُحِبُّ الصَّالِحِينَ وَلَا يَعْمَلُ عَمَلَهُمْ، وَيَغِيضُ الْمُسِيئِينَ وَهُوَ أَحَدُهُمْ، وَيُظْهِرُ السَّيِّئَةَ مِنْ أَحْيِهِ وَيَكْتُمُهَا مِنْ نَفْسِهِ، وَلَا تُعِينُهُ رَغْبَتُهُ عَلَى الْعَمَلِ، وَلَا تَمْنَعُهُ رَهْبَتُهُ عَنِ الْكَسَلِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتَّقْوَى وَالعِفَّةَ وَالعِنْيَ عَمَّا حَرَّمَتَ عَلَيَّ، وَالعَمَلَ فِي طَاعَتِكَ فِيمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى، رَبِّ اضْرِبْ وَجْهِي عَنِ النَّارِ وَاضْرِبْ النَّارَ عَن وَجْهِي. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا وَاحِدُ، يَا أَحَدُ يَا صَيِّمُ، يَا مَنْ «لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ»، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ، يَا مُنْفَسَ الْكُرْبَاتِ، يَا وَلِيَّ الرَّغَبَاتِ، يَا مُعْطِيَ السُّؤَالَاتِ، يَا كَافِيَ الْمُهَيِّمَاتِ أَكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي، وَاقْضِ دِينِي وَطَهِّرْ قَلْبِي، وَزَكِّ عَمَلِي، وَاكْتُبْ لِي بَرَاءَةً مِنَ النَّارِ، وَأَمَانًا مِنَ الْعِيَابِ، وَجَوَازًا عَلَى الصِّرَاطِ، وَنَصِيبًا مِنَ الْجَنَّةِ، وَأَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ، وَارْزُقْنِي مُرَافَقَةَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي

جَنَاتِ الْخُلْدِ، وَسِرُّورِ الْأَبَدِ فِي دَارِ الْمُرُوءِ بِمَنِّكَ وَفَضْلِكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاسْتَجِبْ لِي دُعَائِي، وَارْحَمْ تَضَرُّعِي وَشُكْرِي، وَلَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِي، يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ أَعْنِي، وَيَا جَارَ الْمُؤْمِنِينَ أَجْزِنِي، وَيَا عَوْنَ الصِّدِّيقِ الْحَيِّ أَعْنِي، يَا حَبِيبَ التَّائِبِينَ تُبِّ عَلَيَّ، يَا رَازِقَ الْمُقْلِينَ ارْزُقْنِي، يَا مُفَرِّجًا عَنِ الْمَكْرُوبِينَ فَرِّجْ عَنِّي، يَا ذَا الْقُوَّةِ الْمَتِينِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَتَبَّتْ قَلْبِي عَلَى دِيانتِكَ وَطَاعَتِكَ حَتَّى الْفَاكِ وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ غَيْرَ غَضَبَانَ إِنَّكَ ذُو الْمَنِّ وَالْغُفْرَانِ، «رَبَّنَا اتِّبْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ رَسُولِهِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ. (١)

(٤) و این دعا را به روایت سید ابن باقی در این روز بخوانند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ لَهُ الْحَمْدُ فِي الْأَوْلَى وَالْآخِرَةِ، وَلَهُ الْحُكْمُ وَاللَّيْهُ يُزَجِّعُ الْأَمْرُ كُلَّهُ، يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ، يَا مَنْ يَبْدِئُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ، وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ، يَا مَنْ هُوَ الْحَقُّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ، يَا مَنْ رَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا يَا مَنْ يَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ

أَسْأَلُكَ بِمَا أَوْجَبْتَ عَلَيَّ نَفْسَكَ لِمَنْ سَأَلَكَ، وَبِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا وَبِمَا نَجَّيْتِكَ بِهِ فِي يَوْمِي هَذَا أَنْ تُسَبِّحَنِي حَتَّى لَا أَرْوُلَ وَأَنْ تَهْدِيَنِي حَتَّى لَا أَضِلَّ وَأَنْ

تَمْنَعْنِي أَنْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ، وَأَنْ أَشَاعَ فِي سَيْفِكَ دَمٌ وَلَا تُقَوِّنِي عَلَى ظَلْمِ أَحَدٍ، وَلَا تَجْعَلْنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ، وَلَا تَجْعَلْنِي أُوَالِي لَكَ عَدُوًّا، أَوْ أَعَادِي لَكَ وَلِيًّا، أَوْ أَرْضِي لَكَ بِسَيِّئِ خَطِيءٍ، أَوْ أَسْخِطُكَ بِرِضَى، أَوْ أَقْصِي لَكَ طَالِبًا أَوْ أَجِيبُ دَاعِيًا إِلَى ضَلَالِهِ أَوْ أَكْذِبُ دَاعِيًا إِلَى حَقِّ، أَوْ أَجْحِدُ بِآيَاتِكَ، أَوْ يُحِلُّ بِي سَيِّئِ خَطِيءِكَ، أَوْ أَتَّبِعُ هَوَى بَعْضِ هَيْدِي مِنْكَ أَوْ أَقُولُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هُوَ لَاءٌ أَهْدَى مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا، وَأَسْأَلُكَ يَا رَبِّ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الْأَخْيَارِ، وَتُحَرِّمَ جَسَدِي عَلَى النَّارِ، وَتَجْعَلْنِي يَا رَبِّ مِنَ الْأَبْرَارِ، إِنَّكَ رَوْءُفٌ رَحِيمٌ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

(٢٥) اعمال مخصوص روز بیست و پنجم

(١) سُبْحَانَ الَّذِي يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ، مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ، وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ، وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَمَا كَانُوا، ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ، سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي السَّمْسِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا، سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. (١)

(٢) اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مُحِبًّا لِأَوْلِيَائِكَ، وَمُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ، وَمَتَمَسِّكًا بِسُنَّةِ أَنْبِيَائِكَ، يَا عَظِيمًا فِي قُلُوبِ النَّبِيِّينَ. (٢)

١- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣٩٥ و ٣٩٩.

٢- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣٩٥ و ٣٩٩.

٣) اللَّهُمَّ يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ لِبَاسًا، وَالنَّهَارِ مَعَاشًا، وَالْأَرْضِ مِهَادًا، وَالْجِبَالِ أَوْتَادًا، يَا اللَّهُ يَا قَادِرُ، يَا اللَّهُ يَا قَاهِرُ، يَا اللَّهُ يَا حَنَّانُ، يَا اللَّهُ يَا مَنَّانُ، يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ، يَا اللَّهُ يَا قَرِيبُ، يَا اللَّهُ يَا مُجِيبُ، يَا اللَّهُ يَا بَاعِثُ، يَا اللَّهُ يَا وَارِثُ، يَا اللَّهُ يَا حَقُّ، يَا اللَّهُ يَا وَكِيلُ، يَا اللَّهُ يَا كَفِيلُ، يَا اللَّهُ يَا رَبُّ، يَا اللَّهُ يَا مُغِيثُ، يَا اللَّهُ يَا حَبِيبُ، يَا اللَّهُ يَا جَلِيلُ، يَا اللَّهُ يَا جَمِيلُ، يَا اللَّهُ يَا نُورُ، يَا اللَّهُ يَا ذَا الْعَظَمَةِ وَالْجَبْرُوتِ وَالْفَضْلِ وَالْإِحْسَانِ، وَالْمَنِّ وَالسُّلْطَانِ.

سُبْحَانَ الَّذِي أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عِلْمُهُ، سُبْحَانَ الَّذِي عَمَّ الْخَلَائِقَ رِزْقُهُ، سُبْحَانَكَ «لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ».

اللَّهُمَّ اجْعَلْ نُورًا فِي قَلْبِي، وَنُورًا فِي سَمْعِي، وَنُورًا فِي بَصِيرِي، وَنُورًا فِي شَعْرِي، وَنُورًا فِي بَشْرِي، وَنُورًا فِي عِظَامِي، وَنُورًا فِي لَحْمِي، وَنُورًا فِي دَمِي، وَنُورًا عَنِ يَمِينِي، وَنُورًا عَنِ شِمَالِي، وَنُورًا مِنْ فَوْقِي، وَنُورًا مِنْ تَحْتِي، وَنُورًا مِنْ بَيْنِ يَدَيَّ، وَنُورًا مِنْ خَلْفِي. اللَّهُمَّ اعْطِنِي نُورًا، وَهَبْ لِي نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا، يَا نُورَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُعْتِقَنِي مِنَ النَّارِ، وَتُدْخِلَنِي جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ، إِنَّكَ وَاحِدٌ عَزِيزٌ غَفَّارٌ.

اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَعْلَمُ سِرِّي فَأَقْبِلْ مَعْدِرَتِي، وَتَعْلَمْ مَا فِي نَفْسِي فَأَقْلِنِي عَثْرَتِي، وَتَعْلَمْ حَاجَتِي فَأَعْطِنِي مَسْأَلَتِي، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُنْفَسَ عَنِّي كَرْبَتِي، وَتَقْضِيَ عَنِّي دِينِي، وَتُرْضِيَ عَنِّي أَصْحَابَ التَّبِعَاتِ مِنْ خَلْقِكَ، بِفَضْلِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ لَا بِاسْتِحْقَاقِي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

أَحِينِي بِعِزَّتِكَ الْقَاهِرَةِ، وَسُلْطَانِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ حَيٌّ قَيُّومٌ لَا يَمُوتُ،

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا. (١)

(٤) و این دعا را به روایت سید بن باقی در این روز بخوانند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ سَخَّرَ لِداوُدَ الْجِبَالَ، وَالْإِنَّ لَهُ الْحَدِيدَ، يَا مَنْ يُمَسِّكُ السَّمَاوَاتِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، يَا مَنْ يُمَسِّكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا، يَا مُحْيِيَ الْمَوْتَى وَتَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ، يَا مَنْ خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ، يَا مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ، يَا مَنْ مَنَّ عَلَى مُوسَى وَهَارُونَ وَنَجَّاهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ، يَا مَنْ سَبَقَتْ كَلِمَتُهُ لِعِبَادِهِ الْمُرْسَلِينَ وَالْمُؤْمِنِينَ، يَا مَنْ اتَى داوُدَ الْحِكْمَةَ وَفَضَلَ الْخِطَابِ، يَا مَنْ سَخَّرَ لِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ، يَا غَافِرَ الذَّنْبِ وَقَابِلَ التَّوْبِ شَدِيدَ الْعِقَابِ، يَا ذَا الطُّولِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهِي الْمَصِيرُ، يَا مَنْ يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا نَاجَيْتُكَ بِهِ فِي يَوْمِي هَذَا رَجَاءً عَفْوِكَ أَنْ تَغْفُوَ عَنِّي وَتَفْتَحَ لِي أَبْوَابَ الْخَيْرِ كُلِّهَا بِكَرَمِكَ وَالرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِجُودِكَ، وَأَنْ تُوقِنِي إِلَى أَحَبِّ الْأَعْمَالِ إِلَيْكَ وَأَنْ تُرَشِّدَنِي إِلَى مَا يُزِلُّنِي عِنْدَكَ، وَيُلْبِسُنِي رِضَاكَ، وَأَنْ تُسَيِّدَنِي إِلَى أَطْيَبِ الْقَوْلِ عِنْدَكَ، وَأَنْ تَحْشُرَنِي يَوْمَ الْقِسَاكِ مَعَ خَيْرِ خَلْقِكَ، وَتَجْعَلَ مُحَمَّدًا وَأَهْلَ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ شُفَعَائِي، وَتَجْعَلَنِي مِنْ حَزْبِهِمْ وَمَوَالِيهِمْ وَتَرْزُقَنِي خَيْرِ الدَّارَيْنِ وَتَضْرِبَ عَنِّي شَرَّ نَفْسِي وَسَائِرَ مَا تَكَرَّهُهُ مِنْ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

(٢٦) اعمال مخصوص روز بیست و ششم

(١) سُبْحَانَ اللَّهِ مَالِكِ الْمُلْكِ تُوعِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ، وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ، وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ، بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، تُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ، وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ، وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ.

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي النَّسَمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا، سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى،

سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. (١)

(٢) اللَّهُمَّ اجْعَلْ سَعْيِي فِيهِ مَشْكُورًا، وَذَنْبِي فِيهِ مَغْفُورًا، وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا، وَعَيْبِي فِيهِ مَسْتُورًا، يَا سَامِعَ أَصْوَاتِ الْمُجْتَهِدِينَ. (٢)

(٣) يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ آيَاتِنِ، يَا مَاحِيَ آيَةَ اللَّيْلِ وَجَاعِلَ آيَةِ النَّهَارِ مُبْصِرَهُ لِنَبْتِغِي فَضْلًا مِنْهُ وَرِضْوَانًا، يَا مُفْصِلَ كُلِّ شَيْءٍ تَفْصِيلًا، يَا مَانِعَ السَّمَاوَاتِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَحَافِظَهُمَا أَنْ تَزُولَا، «وَلَيْسَ زَالَتَا إِنْ أَمَسَ كُهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعِيدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا».

يَا اللَّهُ يَا وَاحِدٌ، يَا اللَّهُ يَا أَحَدٌ، يَا اللَّهُ يَا صَمَدٌ، يَا اللَّهُ يَا وَهَّابٌ، يَا اللَّهُ يَا جَوَادًا لَا يَبْخُلُ، يَا اللَّهُ مَلِكُ الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى، وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ فَاتٍ مِنْهَا حَسْرَةٌ، وَمَا أُصِيبَ مِنْهَا فِتْنَةٌ، إِلَّا مَنْ نَالَتَهُ مِنْكَ عِصْمَةٌ،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعِصْمَةَ مِنْهَا، وَأَنْ لَا تَجْعَلَنِي مِمَّنِ اطْمَأَنَّ إِلَيْهَا وَأَخْلَعَدَ إِلَيْهَا، وَاتَّبَعَ هَوَاهُ. إِلَهِي وَسَيِّدِي، كَمْ لِي مِنْ ذَنْبٍ بَعْدَ ذَنْبٍ، وَسَرَفٍ بَعْدَ

١- سيّد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣٩٩ و ٣٩٥.

٢- سيّد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٣٩٩ و ٣٩٥.

سَرَفٍ سَيَّرْتَهُ، يَا رَبِّ وَلَمْ تَكْشِفْ سِتْرَكَ عَنِّي، يَلَّ سَيَّرْتَ الْعِوْرَةَ، كَثُرَتْ مِنِّي الْإِسَاءُ وَعَظُمَ حِلْمِيكَ عَنِّي خِفْتُ أَنْ أَكُونَ مُسْتَدْرَجًا.

إِلَهِي وَسَيِّدِي، هَذِهِ يَدَيَّ وَنَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مُقَرَّرٌ بِذَنْبِي مُعْتَرِفٌ بِخَطِيئَتِي، فَإِنْ تَعَفَّ فَرُبَّمَا عَفْوَتَ وَصَفَحْتَ وَأَحْسَنْتَ فَتَفَضَّلْتَ، وَإِنْ تَعَذَّبْتَنِي فَبِمَا قَدَّمْتَ يَدَايَ، وَمَا أَنْتَ بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّئَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، يَا مَالِكَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، يَا مَنْ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ، يَا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ، يَا مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ، أَسْأَلُكَ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ بِجَاهِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، أَنْ تُصَلِّئَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُجِيرَنِي مِنَ النَّارِ فِي يَوْمِ الدِّينِ يَوْمَ يُحْشَرُ الظَّالِمُونَ، «يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ»، اللَّهُمَّ سَلِّمْ لِي قَلْبِي مِنَ الْبُغْيِ وَالْحَسَدِ وَالْكَبْرِ وَالْعُجْبِ وَالرِّيَاءِ وَالنَّفَاقِ وَسُوءِ الْأَخْلَاقِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ يَا إِلَهِي مِنْ غِنَى يُطْغِي، وَمِنْ فَقْرٍ يُنْسِي، وَمِنْ جَارٍ يُؤْذِي، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فَضَائِحِ الْفَقْرِ، وَمِنْ مَيْدَلِهِ الدِّينِ، وَمِنْ شِمَاتِهِ الْعَيْدِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مَوْقِفٍ يُعْرِضُ فِيهِ الصَّدِيقُ، وَيَشْمَتُ بِي فِيهِ الْعَيْدُ، وَيَرْحَمُنِي فِيهِ الْحَمِيمُ، وَتَزْدَرِينِي فِيهِ الْعَيْوُنُ، وَتَسُوءُنِي فِيهِ الدُّنُوبُ، وَأَعُوذُ بِكَ يَا رَبِّ أَنْ أُعَادِيَ لَكَ وَلِيًّا، أَوْ أُوَالِيَ لَكَ عَيْدُوًّا، أَوْ أَقُولَ لِحَقِّ هَذَا بَاطِلًا، أَوْ أَقُولَ لِبَاطِلِ هَذَا حَقًّا، أَوْ أَقُولَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هُوْلَاءِ أَهْدِي مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا. اللَّهُمَّ سَلِّمْ لِي دِينِي، وَاعْنِي عَلَى طَاعَتِكَ، وَوَقِّنِي لِمَرْضَاتِكَ، وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ يَعْتَصِمُ بِحَبْلِكَ، وَمِمَّنْ يُجِلُّ حَلَالِكَ، وَيُحَرِّمُ حَرَامِكَ، وَيُؤْمِنُ بِكَ وَيَتَوَكَّلُ عَلَيْكَ، وَيَرُدُّ أُمُورَهُ كُلَّهَا إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَسَلَمْتُ نَفْسِي، وَالْجَأْتُ ظَهْرِي فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي وَلَا إِلَى مَخْلُوقٍ

وَأَنْتَ خَلَقْتَنِي، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيَّ مَنْ لَا يَرْحَمُنِي، وَلَا تَجْعَلْنِي عِبْرَةً لِغَيْرِي، وَخِزْلِي فِي جَمِيعِ أُمُورِي خَيْرَةً فِي عَافِيهِ، وَسَهْلٌ عَلَيَّ أُمُورَ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي.

إِلَهِي وَسَيِّدِي، عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدَيْكَ يَسْأَلُكَ وَيَنْصَرِعُ إِلَيْكَ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُعِينَنِي عَلَى جِهَادِ نَفْسِي، وَتُبَّ عَلَيَّ وَأَعِصِمْنِي، فَإِنِّي فَاقِرٌ إِلَيْكَ فَاعْنِ فَقْرِي، رَبِّ هَبْ لِي تَوْبَةً نَصُوحًا وَتِيَّةً صَادِقَةً، وَمُكْتَسَبًا حَلَالًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا، وَاجْزِنِي مِنَ الْجَهْلِ وَالنَّارِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَيْتُكَ هَارِبًا مِنْ ذُنُوبِي تَائِبًا، وَلِمَغْفِرَتِكَ طَالِبًا، وَإِلَيْكَ رَاغِبًا، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُزْ لِي وَارْحَمْنِي وَاعْصِمْنِي وَتُبَّ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَصَلِّ لِي اللَّهُمَّ عَلَيْرِسْ وَلِه سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ. (۱)

(۳) و این دعا را به روایت سید بن باقی در این روز بخوانند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ قَضَى سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طَبَاقًا فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَى إِلَى كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا، يَا مَنْ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعِيدٍ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ، يَا مَنْ يَعْلَمُ سِرَّ عِبَادِهِ وَنَجْوَاهُمْ وَرُسُلَهُ لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ يَا مَنْ لَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، يَا مَنْ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّنَا وَرَبُّ آبَائِنَا الْأَوْلِيَّيْنَ، يَا مَنْ أَهْلَكَ الْقُرَى وَصَرَفَ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ، يَا مَنْ رَضِيَ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا، يَا مَنْ أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا

أَسْأَلُكَ يَا إِلَهِي بِمَا مَدَحْتُكَ بِهِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى خَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَأَهْلِ بَيْتِهِ

الْأَطْهَارِ الْأَخْيَارِ وَمَنْ آمَنَ بِهِمْ وَصَدَّقَهُمْ وَعَمِلَ بِطَاعَتِهِمْ وَأَنْ تَتَعَطَّفَ عَلَيَّ بِبَرَكَاتِكَ وَتُوسِّعَ عَلَيَّ مِنْ رِزْقِكَ وَفَضْلِكَ، وَتُبَيِّنَ عَلَيَّ نِعْمَتِكَ وَتُهَيِّئَنِي بِكَرَامَتِكَ، وَتَجْعَلَنِي مِنَ الشَّاكِرِينَ لَكَ وَهَوَايَ إِلَيْكَ وَحَسْبِي وَتَوَكَّلِي عَلَيْنِكَ وَذُلِّي لَكَ وَخُضُوعِي بَيْنَ يَدَيْكَ، وَحَوَائِجِي كُلِّهَا إِلَيْكَ وَمَقْضِيَّتِي عِنْدَكَ وَلَمَدَيْتِكَ، فَلَا مَلْجَأَ وَلَا مَنجَا وَلَا مُلْتَجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ وَأَنْ تُبَيِّنَ إِحْسَانَكَ إِلَيَّ بِفِكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، وَأَنْ تَحْشُرَنِي مَعَ أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ الْأَخْيَارِ الْأَبْرَارِ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَهُوَ عِنْدَكَ يَسِيرٌ، وَأَنَا إِلَى إِحْسَانِكَ فَقِيرٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

(۲۷) اعمال مخصوص روز بیست و هفتم

(۱) سُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ، وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقِهِ إِلَّا يَعْلَمُهَا، وَلَا حَافِيَ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ.

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي النَّسَمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا، سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. (۱)

(۲) اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي فِيهِ فَضْلَ لَيْلَةِ الْقَدْرِ، وَصَيِّرْ أُمُورِي فِيهِ مِنَ الْعُسْرِ إِلَى الْيُسْرِ، وَأَقْبِلْ مَعَاذِيرِي، وَحِطَّ عَنِّي الْوِزْرَ، يَا رَوْفًا بِعِبَادِهِ الصَّالِحِينَ. (۲)

(۳) يَا مَادَّ الظِّلِّ وَ لَوْ شِئْتَ لَجَعَلْتَهُ سَاكِنًا، ثُمَّ جَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا،

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۴۰۳ و ۴۰۴.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۴۰۳ و ۴۰۴.

ثُمَّ قَبَضْتَهُ إِلَيْكَ قَبْضًا يَسِيرًا، يَا ذَا الْحَوْلِ وَالطُّوْلِ وَالْكَبْرِيَاءِ وَالْأَلَاءِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ وَالشَّهَادَةِ يَا رَحْمَانَ يَا رَحِيمًا، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا قُدُّوسُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّمُنُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ يَا خَالِقُ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ. أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذَا الْيَوْمِ فِي السُّعْدَاءِ، وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ، وَحَسَنَاتِي فِي عَلِيِّينَ، وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

اللَّهُمَّ هَبْ لِي يَقِينًا تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي، وَإِيمَانًا دَائِمًا يُذْهِبُ الشَّكَّ عَنِّي، وَتُرْضِينِي بِمَا قَسَمْتَ لِي، وَأَرْزُقْنِي شُكْرَكَ وَذِكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْفِيقَ، وَاجْعَلْ مَا يُقَرِّبُنِي إِلَيْكَ مِنْ طَاعَتِكَ خَالِصًا لَكَ بَيْنَهُ صَادِقَةً، وَعَزْمَ إِرَادَةٍ فِي غَيْرِ فَخْرٍ وَلَا كِبَرٍ يَا كَرِيمُ.

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي قَلْبًا يَخْشَاكَ كَأَنَّهُ يَرَاكَ حَتَّى يَلْقَاكَ، يَا رَبَّ السَّمَاوَاتِ الْمَتِينَاتِ وَمَافِيهِنَّ مِنَ النُّورِ وَالظُّلُمَاتِ، وَيَا رَبَّ الْأَرْضِينَ الْمَبْسُوطَاتِ، وَمَافِيهِنَّ مِنَ الْخَلَائِقِ وَالْبَرِيَّاتِ، وَيَا رَبَّ الْجِبَالِ الرَّاسِيَّاتِ، وَيَا رَبَّ الرِّيَّاحِ الدَّارِيَّاتِ، وَيَا رَبَّ السَّحَابِ الْمُمَسِّكَاتِ الْمُنْشَاتِ بَيْنَ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَاوَاتِ، وَيَا رَبَّ النُّجُومِ الْمُسَيَّرَاتِ فِي جَوْ السَّمَاءِ خَافِيَّاتِ وَبَادِيَّاتِ، وَيَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ، وَيَا سَامِعَ الْأَصْوَاتِ، وَيَا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ، وَيَا رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ، وَيَا قَاضِيَ الْحَاجَاتِ، وَيَا نَفَّاحًا بِالْخَيْرَاتِ، وَيَا سَاتِرَ الْعُورَاتِ، وَيَا كَاشِفَ الْكُرْبَاتِ، وَيَا مُقِيلَ الْعَثَرَاتِ.

أَسْأَلُكَ بِالْحَيِّجِ الْأَكْبَرِ، وَمِنِي وَعَرَفَاتِ، وَأَسْأَلُكَ بِهَذِهِ الْأَسْمَاءِ الْمُبَارَكَاتِ تَوْفِيقَ أَهْلِ الْهُدَى، وَعَمَلَ أَهْلِ الْيَقِينِ، وَمُنَاصِيحَةَ أَهْلِ التَّوْبَةِ، وَعَزْمَ أَهْلِ

الصَّبْرِ، وَحَزَمَ أَهْلَ الْخَشْيَةِ، وَشَوَّقَ أَهْلَ الْجَنَّةِ، وَطَلَبَ أَهْلَ الرَّغْبَةِ، وَعَرَفَانَ أَهْلَ الْعِلْمِ، وَتَقِيَةَ أَهْلِ الْوَرَعِ. حَتَّى أَخَافَكَ اللَّهُمَّ مَخَافَهُ تَحْجِرُنِي بِهَا عَنْ مَعَاصِيكَ، وَحَتَّى أَعْمَلَ بِطَاعَتِكَ عَمَلًا- أَسْتَحِقُّ بِهِ كَرَامَتَكَ، وَحَتَّى أَنَاصِحَ حَكَ فِي التَّوْبَةِ خَوْفًا مِنْكَ، وَحَتَّى أُخْلِصَ لِمَكَ النَّصِيحَةَ حُبًّا لِمَكَ، وَآتَوَّكُلَ عَلَيْكَ فِي الْأُمُورِ كُلِّهَا، حَسَنَ ظَنِّي بِكَ سُبْحَانَ خَالِقِ النُّورِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ رَسُولَهُ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَالِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا. (١)

(٤) و این دعا را به روایت سید ابن باقی در این روز بخوانند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ خَلَقَ الرَّوَجِينَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى مِنْ نُطْفِهِ إِذَا تُمْنَى يَا مَنْ أَهْلَكَ عَادًا الْأَوْلَى وَثَمُودَ فَمَا أَبْقَى وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلِ إِنْهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْعَى، يَا مَنْ فَتَحَ أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ وَفَجَّرَ الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدْ قُدِرَ، يَا مَنْ يَسَّرَ الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ يَا مَنْ نَجَّى آلَ لُوطٍ بِسَيِّحِ نِعْمَةٍ مِنْ عِنْدِهِ، يَا مَنْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ بِقَدَرٍ، يَا مَنْ أَخَذَ آلَ فِرْعَوْنَ أَخَذَ عَزِيْزٍ مُقْتَدِرٍ، يَا مَنْ رَفَعَ السَّمَاءَ وَوَضَعَ الْمِيزَانَ يَا مَنْ وَضَعَ الْأَرْضَ لِلْأَنْبَاءِ يَا مَنْ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ يَا مَنْ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا نَاجَيْتُكَ بِهِ مِنْ مَدْحَتِكَ فِي يَوْمِي هَذَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَعِزَّتِهِ الطَّاهِرِينَ، وَأَنْ تُفَكَّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، يَا مَنْ أَيَادِيهِ وَنِعْمُهُ لَا تُحْصَى بِعِدَدٍ وَلَا تُكَافَى بِعَمَلٍ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَنِي وَلَمْ أَكُ شَيْئًا مُدْكَورًا، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ فِي الرُّزْقِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاسْتِغْفِرُ اللَّهَ مِنْ كُلِّ ذَنْبٍ وَأَسْتِئْذِنُ فِي يَوْمِي هَذَا وَسَاعَتِي هَذِهِ وَزَمَانِي أَنْ يَتَكَرَّرَ عَلَيَّ بِالْعَفْوِ مِنْ عَذَابِهِ وَ

الْأَعْقَابِ مِنْ عِقَابِهِ، وَالْقَبُولِ لِمَا فَرَضَ عَلَيَّ وَأَنْ يَرْزُقَنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْإِيمَانَ وَالْغِنَى وَالْمَغْفِرَةَ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ.

(٢٨) اعمال مخصوص روز بیست و هشتم

(١) سُبْحَانَ الَّذِي لَا يُحْصَى مَدْحَتُهُ الْقَائِلُونَ، وَلَا يَجْزَى بِآيَاتِهِ الشَّاكِرُونَ الْعَابِدُونَ، وَهُوَ كَمَا قَالَ وَفَوْقَ مَا نَقُولُ، وَاللَّهُ كَمَا أَتَى عَلَى نَفْسِهِ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ، وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا، وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ.

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا، سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى، سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. (١)

(٢) اَللّٰهُمَّ وَفِّرْ حَظِّي فِيهِ مِنَ النَّوَافِلِ، وَاكْرِمْنِي فِيهِ بِاحْتِضَارِ الْأَحْلَامِ فِي الْمَسَائِلِ، وَقَرِّبْ وَسِيلَتِي إِلَيْكَ مِنْ بَيْنِ الْوَسَائِلِ، يَا مَنْ لَا يَشْغَلُهُ الْخَاطِئُ الْمَلِيحِينَ. (٢)

(٣) يَا خَازِنَ اللَّيْلِ فِي الْهَوَاءِ، وَخَازِنَ النُّورِ فِي السَّمَاءِ، وَمَانِعَ السَّمَاءِ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ، وَحَارِسِيَهُمَا أَنْ تَتْرُولا، يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ يَا رَبَّاهُ، يَا اللَّهُ يَا بَاعِثُ، يَا اللَّهُ يَا مُصَوِّرُ، وَأَنْتَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ مَلِكُ الْأَسْمَاءِ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالِ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءِ وَالْأَلَاءِ.

١- سيّد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٤٠٧.

٢- سيّد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٤٠٧.

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَى مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي وَجَهْلِي وَظُلْمِي وَإِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَغْفِرَ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ.

اللَّهُمَّ عَافِنِي وَاعْفُ عَنِّي وَسَدِّدْ نِيَّيَ وَاهْدِنِي، وَقِنِي شُحَّ نَفْسِي وَبَارِكْ لِي فِيمَا رَزَقْتَنِي، وَأَعِنِّي عَلَى مَا كَلَّفْتَنِي، وَقِنِي عَذَابَ النَّارِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَخْرِ وَالْكَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَعَذَابِ النَّارِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ طَمَعٍ يَهْدِي إِلَى طَمَعٍ، وَمِنْ طَمَعٍ حِينَ لَا طَمَعٍ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَ غَيْرَكَ، وَأَطْلُبَ مِنْ سِوَاكَ، وَأَتَوَكَّلَ إِلَّا عَلَيْكَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَى مُحَمَّدٍ، وَجَنِّبْنِي مُنْكَرَاتِ الْأَهْوَاءِ وَمُبْتَدَعَاتِ الْأَعْمَالِ، وَمُغْضَبَاتِ الْأَدْوَاءِ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحُزْنِ وَالْكَسَلِ وَغَلْبَةِ الدِّينِ وَغَلْبَةِ بِنَادِمٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ جَارِ السُّوءِ وَقَرِينِ السُّوءِ فِي دَارِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْغَفْلَةِ وَالْقَسْوَةِ وَالْعَيْلَةِ وَالذُّلِّ وَالْمَسْكَنَةِ.

وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، وَمِنْ وَسْوَسَةِ الصَّدْرِ وَتَشْتِيتِ الْأَمْرِ.

وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الرِّيَاءِ وَالسُّمْعَةِ، وَمِنْ تَحْوِيلِ الْعَافِيَةِ، وَمِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ.

اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَأَذْهَبْ غَيْظَ قَلْبِي وَعَمَلْ صِدْرِي، وَأَجْزِمْنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، اللَّهُمَّ بِعَمَلِ أَحْيَا وَبِعَمَلِ أَمْيُوتِ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا جَوَادُ يَا قَرِيبُ، يَا مُجِيبُ يَا عَزِيزُ، يَا جَبَّارُ يَا مُتَكَبِّرُ، يَا قَادِرُ يَا مُقْتَدِرُ.

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَى مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تَرْزُقَنِي رِزْقًا حَلَالًا طَيِّبًا مِنْ

سَعَهُ فَضْلِكَ تَزِيدُنِي بِذَلِكَ شُكْرًا، وَالْيَاكُ فَاقَهُ وَفَقْرًا، وَبِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ تَعَفُّفًا وَغِنَى. اللَّهُمَّ يَسِّرْ لِي مَا أَخَافُ عُسْرَهُ، وَسَهِّلْ لِي مَا أَخَافُ حُزُونَتَهُ، وَفَرِّجْ عَنِّي مَا أَخَافُ ضَيْقَهُ، وَنَفْسِ عَنِّي مَا أَخَافُ غَمَّهُ، وَاكْشِفْ عَنِّي مَا أَخَافُ كَرْبَهُ، يَا مُفَرِّجَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ فَرِّجْ كَرْبِي وَكَرْبَ كُلِّ مَكْرُوبٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، وَتَقَبَّلْ مِنِّي سَعْيِي، وَزَكِّ عَمَلِي، وَلَا تَزِدَّنِي خَائِبًا وَلَا مَقْبُوحًا، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

إِلَهِي وَسَيِّدِي إِيَّاكَ فَصَدْتُ بِدُعَائِي، وَإِيَّاكَ رَجَوْتُ لِمَسْأَلَتِي، وَبِكَ طَلَبْتُ لِفَاقَتِي، وَالْيَاكُ فَصَدْتُ لِحَاجَتِي، وَأَسْأَلُكَ بِجَاهِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ أَنْ تُحَقِّقَ رَجَائِي فِيمَا بَسَيْطُتُ مِنْ أَمَلِي، وَلَا تَقْطَعْ رَجَائِي بِسُوءِ عَمَلِي، وَلَا تُؤَاخِذْنِي بِقَبِيحِ فِعْلِي، وَلَا تَزِدَّنِي خَائِبًا لِفَسَادِ نِيَّتِي، وَتَعَطَّفْ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ، وَأَصْلِحْ مِنِّي مَا كَانَ فَاسِدًا، وَتَقَبَّلْ مِنِّي مَا كَانَ صَالِحًا، وَشَفِّعْ فِيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، وَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَارْحَمْ تَضُرُّعِيوَشُكْرِي، وَأَقْضِ لِي جَمِيعَ حَوَائِجِي، وَاعْتَفِنِي مِنَ النَّارِ، وَأَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَمَنَّكَ وَفَضْلِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، فَإِنَّكَ تَفْعَلُ مَا تَشَاءُ، وَتَحْكُمُ مَا تُرِيدُ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَيَّ رَسُولُهُ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَالِهِ وَسَلَّم تَسْلِيمًا. (۱)

(۴) و این دعا را به روایت سید بن باقی در این روز بخوانند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ كَتَبَ لَاءَ غَلْبَنَ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ

يَا اللَّهُ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤَمَّنُ الْمُهَيَّمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَكَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، يَا مَنْ أَيْدَ الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيَّ عَدُوَّهُمْ فَاصْبَحُوا ظَاهِرِينَ، يَا مَنْ بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُرَكِّبُهُمْ

وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ، يَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ، يَا مَنْ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، يَا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا نَاجَيْتُكَ بِهِ فِي يَوْمِي هَذَا وَشَهْرِي هَذَا الَّذِي عَظَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الْأَخْيَارِ مِنْ خَلْقِكَ وَأَنْ تُقِيلَنِي عَلَى مَا كَانَ مِنِّي، فَتَقْدُ تَعْلَمُ حَاجَتِي وَأَعْطِنِي سُوءَ لِي وَرَغَبَتِي، فَأَنْتَ عَالِمٌ بِمَا فِي نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَأَقْضِ لِي سَائِرَ حَوَائِجِي، وَأَصْرِحْ لِي شَأْنِي، وَارْزُقْنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَفُكَّ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَهَبْ لِي رِضْوَانَكَ وَالْجَنَّةَ، فَإِنَّ ذَلِكَ عِنْدَكَ يَسِيرٌ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَأَنَا إِلَيْكَ فَقِيرٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ.

(٢٩) اعمال مخصوص روز بیست و نهم

(١) سُبْحَانَ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَلَا يَشْعَلُهُ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا عَمَّا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَلَا يَشْعَلُهُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا عَمَّا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا. وَلَا يَشْعَلُهُ عِلْمُ شَيْءٍ عَنْ عِلْمِ شَيْءٍ، وَلَا يَشْعَلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ، وَلَا حِفْظُ شَيْءٍ عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ، وَلَا يُسَاوِيهِ شَيْءٌ، وَلَا يَعْدِلُهُ شَيْءٌ، لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ.

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي النَّسَمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَعْزَاجِ كُلِّهَا، سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى، سُبْحَانَ اللَّهِ

مِدَادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. (١)

(٢) اللَّهُمَّ غَشِنِي فِيهِ بِالرَّحْمَةِ وَالتَّوْفِيقِ وَالْعِصْمَةِ، وَطَهِّرْ قَلْبِي مِنْ غَيَاطِ التُّهْمَةِ، يَا رَوْفًا بِعِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ. (٢)

(٣) يَا مُكَوِّرَ اللَّيْلِ عَلَى النَّهَارِ، وَ مُكَوِّرَ النَّهَارِ عَلَى اللَّيْلِ، يَا عَالِمُ يَا خَبِيرُ يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ يَا سَيِّدَ السَّادَاتِ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحَدَاكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، يَا مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ، يَا إِلَهَ مَا إِلَهَ مَا إِلَهَ مَا إِلَهَ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ.

أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُنْزِلَ عَلَيْنَا مِنَ السَّمَاءِ رَحْمَتَكَ، وَأَنْ تُقْبَلَ صَوْمَنَا وَصَلَاتَنَا وَقِيَامَنَا وَعِبَادَتَنَا وَشُكْرَنَا وَاجْعَلْنَا لِإِنْعَمَتِكَ مِنَ الشَّاكِرِينَ. اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنَّا كَمَا تَقَبَّلْتَ مِنَ الْمُتَّقِينَ، وَاعْفُورْ لَنَا كَمَا عَفَرْتَ لِلْمُؤْمِنِينَ، وَارْحَمْنَا كَمَا رَحِمْتَ الْمُحْسِنِينَ، وَأَخْرِجْنَا مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ، يَا مَنْ الْعَسِيرُ عَلَيْهِ يَسِيرٌ، يَسِّرْ لَنَا قَضَاءَ حَوَائِجِنَا، وَاسْتَجِبْ لَنَا دُعَاءَنَا يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ، وَأَعْطِنَا مَا سَأَلْنَاكَ يَا مُعْطِيَ السَّائِلِينَ، وَارزُقْنَا يَا خَيْرَ الرَّازِقِينَ، فَإِنَّكَ تَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَوْفَ الْعَالَمِينَ، وَخُشُوعَ الْعَابِدِينَ، وَعِبَادَةَ الْمُخْلِصِينَ، وَإِخْلَاصَ الْخَاشِعِينَ، وَيَقِينَ الْمُتَوَكِّلِينَ، وَتَوَكُّلَ الْفَائِزِينَ وَفُوزَ الْمُكْرَمِينَ، وَتَفَكُّرَ الذَّاكِرِينَ، وَذِكْرَ الْمُخْبِتِينَ، وَإِحْبَاتَ الْمُسْتَقِيمِينَ، وَاسْتِقَامَةَ الْمُهْتَدِينَ، وَهُدَى الْمُسْلِمِينَ، وَاسْتِلامَ الْمُؤْمِنِينَ، وَاجْعَلْ ذَلِكَ خَالِصًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. يَا رَبَّ الْخَيْرِ كُلِّهِ، الْخَيْرِ كُلُّهُ بِيَدِكَ وَعِنْدَكَ، وَخَابَ مَنْ كَانَ دُعَاؤُهُ لِغَيْرِكَ، وَكُلُّ خَيْرٍ نِيلَ أَوْ أُصِيبَ فَمِنْ خَيْرٍ فَضْلِكَ. إلهي

١- سيد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٤١٠.

٢- سيد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٤١٠.

وَسَيِّدِي فَاعْطِنِي مِنْ فَضْلِكَ وَسَيِّعِهِ رَحْمَتِكَ غُفْرَانَ حَاطِيَّتِي وَسِتْرَ عَوْرَتِي، وَاقْالَهُ عَثْرَتِي، وَتَحْقِيقَ رَجَائِي، وَبُلُوغَ أَمَلِي، فَإِنَّكَ ثِقْتِي وَعَيْدَتِي وَأَنْتَ حَسْبِي وَكَفَى وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، وَلَا- حَوْلَ وَلَا- قُوَّةَ إِلَّا- بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَوْدِعُكَ نَفْسِي وَدِينِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَكُلَّ ضَيْعَةٍ هِيَ لِي، وَإِخْوَانِي فِيكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ، وَأَسْتَحْفِظُكَ ذَلِكَ كُلَّهُ، فَإِنَّهُ لَا يَضِيْعُ ضَيْعَتُهُ عَلَيَّ وَأَنْتَ حَافِظًا، بَلْ أَنْتَ خَيْرُ حَافِظًا وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، وَكَفَى بِكَ صَاحِبًا. اللَّهُمَّ اذْكُرْنِي وَجَمِيعَ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ، وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي الْمَلَأَةِ الْأَعْلَى بِخَيْرٍ، وَأَوْجِبْ لِي وَلَهُمْ مِنْ رَحْمَتِكَ أَفْضَلَ مَا أَوْجِبْتَ لِأَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا، وَأَجْزِهِمَا عِنِّي خَيْرًا، وَالْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ، وَعَرِّفْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمَا فِي مُسْتَقَرِّ رَحْمَتِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. اللَّهُمَّ افْتَحْ لَنَا بِخَيْرٍ وَاحْتِمِ لَنَا بِخَيْرٍ، وَاجْعَلْنَا مِنْ أَهْلِ الْخَيْرِ، اللَّهُمَّ بَعْلِمِكَ الْغَيْبِ وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ، أَحْيِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتِكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَكَلِمَةَ الْعَدْلِ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ ضَرَاءٍ أَوْ مَضَرَّةٍ، أَوْ فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ خَزْيِكَ وَكَشْفِ سِتْرِكَ، وَنَسْيَانِ ذِكْرِكَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي فِي كَنَفِكَ وَحِفْظِكَ وَحِرْزِكَ فِي لَيْلِي وَنَهَارِي، وَنَوْمِي وَقَرَارِي، وَطَعْنِي وَأَسْفَارِي، ذِكْرُكَ شِعَارِي، وَدُعَاؤُكَ دِنَارِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ تَنْزِيهَا لَوْجَهَكَ الْعَظِيمِ، أَجْزِنِي مِنْ عَذَابِكَ الْأَلِيمِ، وَمِنْ شَرِّ أَعْدَائِكَ، وَأَضْفِ عَلَيَّ سِرَادِقَاتِ حِفْظِكَ. سُبْحَانَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، بِكَ أَمَنْتُ، وَعَلَيْكَ

تَوَكَّلْتُ، وَاللَّيْلُ حَاكِمَةٌ، وَأَنْتَ حَسْبِي وَكَفَى وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَالِهِ وَسَلَّمَ. (۱)

(۴) و این دعا را به روایت سید بن باقی در این روز بخوانند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ اهْتَدَى، وَأَسْأَلُكَ يَا مَنْ خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَالشَّمْسَ سِرَاجًا، يَا مَنْ لَا يُوحِيْدُ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحِدًا، يَا مَنْ أَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِ وَأَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا، يَا أَهْلَ التَّقْوَى وَيَا أَهْلَ الْمَغْفِرَةِ، يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى، يَا مَنْ أَعْيَدَ لِلْكَافِرِينَ سِلَاسِلَ وَأَغْلَالَ وَسَبْعِيرًا، يَا مُرْسِلَ الْمُرْسَلَاتِ وَالْعَاصِفَاتِ وَالنَّاشِرَاتِ وَالْفَارِقَاتِ وَالْمَلَقِيَّاتِ ذِكْرًا، يَا مَنْ خَلَقَ الْأَعْرَاضَ كِفَاتًا أَحْيَاءً وَأَمْوَاتًا وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَى عِبَادَهُ مَاءً فُرَاتًا أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْأَعْوَلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَأَنْتَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ، وَبِمَا سَأَلْتُكَ بِهِ السَّابِقُونَ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ أَنْ تَرْزُقَنِي فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَالْعَمَلَ الصَّالِحَ وَاجْتِنَابَ الْفَوَاحِشِ وَمَا لَا تَرْضَى بِهِ، يَا مَنْ لَا يُعْجِزُهُ شَيْءٌ أَرَادَهُ وَيَا مَنْ لَا يَتَعَاظَمُهُ غُفْرَانُ الذُّنُوبِ الْعِظَامِ، يَا مَنْ يَقْبَلُ الْعَاطِرِينَ وَيَعْفُو عَنِ الْمُذْنِبِينَ، وَيَتَكَرَّمُ عَلَى الْمُسِيئِينَ وَيَفْتَحُ بَابَ التَّوْبَةِ لِلْخَاطِئِينَ اِرْحَمْنِي فَإِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، وَاعْتَقْنِي فِي يَوْمِي هَذَا مِنَ النَّارِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَالِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ.

(۳۰) اعمال مخصوص روز سی ام

روز سی ام ماه رمضان پایان یک مکتب تربیتی یک ماهه است،

شخص روزه دار باید در رفتار و کردار خود نیک بیندیشد که آیا در مدت

یکماه چقدر دگرگون شده، چقدر به تهذیب نفس پرداخته، چقدر از گناهان و لغزشهایش را رها کرده، چقدر با عبادت و اطاعت پروردگار عالم انس گرفته است؟ اگر نتیجه این ارزیابی مثبت باشد، خدا را سپاس گفته، از خداوند مَنانِ تداوم این حال را مسألت نماید و اگر نتیجه منفی باشد، توجه کند که آخرین فرصت است و در احادیث فراوان تأکید شده که محروم کسی است که از مغفرت پروردگار در ماه رمضان محروم باشد. (۱)

پس توبه و انابه کند، از خداوند مَنان طلب آمرزش نماید، برای شمول الطاف الهی تضرع کند، با ریزش قطرات اشک خود، بارش رحمت حضرت احدیت را به سوی خود جذب نماید.

بر اساس روایات اهل بیت علیهم السلام شیاطین در ماه رمضان در بند هستند و با پایان یافتن ماه رمضان از بند رها می شوند، پس اندوخته های خود را از مکتب تربیتی ماه رمضان به کار بسته، خود را برای نبرد دائم با شیاطین مهیا سازد.

و اینک شماری از دعاهای مخصوص سی امین روز ماه رمضان:

(۱) اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، تَفَضَّلْتَ عَلَيْنَا فَهَدَيْتَنَا، وَمَنَنْتَ عَلَيْنَا فَعَرَفْتَنَا، وَأَحْسِنْتَ إِلَيْنَا فَأَعْتَنَّا عَلَىٰ أَدَاءِ مَا افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا مِنْ صِيَامِ شَهْرِكَ شَهْرِ رَمَضَانَ، فَلَكَ الْحَمْدُ بِمَحَامِدِكَ كُلِّهَا عَلَىٰ جَمِيعِ نِعْمَائِكَ كُلِّهَا، حَتَّىٰ يَنْتَهِيَ الْحَمْدُ إِلَىٰ مَا تُحِبُّ وَتَرْضَىٰ.

وَهَذَا آخِرُ يَوْمٍ مِنْ شَهْرِ رَمَضَانَ فَإِذَا انْقَضَىٰ فَاحْتَمِمْ لَنَا بِالسَّعَادَةِ وَالرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ، وَالرِّزْقِ الْوَاسِعِ الْكَثِيرِ الطَّيِّبِ، الَّذِي لَا حِسَابَ فِيهِ وَلَا عَذَابَ عَلَيْهِ، وَالْبَرَكَهَ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ، وَالْعِتْقَ مِنَ النَّارِ، وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْهُ، وَأَهْلُهُ عَلَيْنَا، بِأَفْضَلِ الْخَيْرِ وَالْبَرَكَهَ وَالسُّرُورِ عَلَيَّ، وَعَلَىٰ أَهْلِي وَوَالِدِي وَذُرِّيَّتِي يَا

كَرِيمٍ. اللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَتْ فِيهِ الْقُرْآنَ، هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَقَدْ تَصَيَّرَمَ، فَأَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ تَغِيبَ الشَّمْسُ مِنْ هَذَا الْيَوْمِ، أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ مِنْ هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَلَسْكَ قَبْلِي ذَنْبٌ أَوْ تَبِعَهُ، تُرِيدُ أَنْ تُعَذِّبَنِي عَلَيْهَا يَوْمَ الْفَاكِ. أَيْ مُلْتَمِنَ الْحَدِيدِ لِداوُدَ، أَيْ كَاشَفَ الْكَرْبِ الْعَظِيمَ عَنِّي أُيُوبَ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ، وَهَبْ لِي فَكَاكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَكُلَّ تَبِعِهِ وَذَنْبِ لَكَ قَبْلِي، وَاخْتِمْ لِي بِالرِّضَا وَالْجَنَّةِ.

يا الله يا أرحم الراحمين، صل على محمد وعلى أهل بيته المباركين الأئخيار وسلّم تسليمًا. (١)

(٢) اللَّهُمَّ اجْعَلْ صِيَامِي فِيهِ بِالشُّكْرِ وَالْقَبُولِ، عَلَى مَا تَرْضَاهُ وَيَرْضَاهُ الرَّسُولُ، مُحْكَمَةً فُرُوعُهُ بِالْأَصُولِ، بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ الْأَبْرَارِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ. (٢)

(٣) سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا، سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ وَالنَّوَى، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. (٣)

١- سيد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٤٤٦ ٤٤٨.

٢- سيد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٤٤٦ ٤٤٨.

٣- سيد ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ١، ص ٤٤٦ ٤٤٨.

٤) الْحَمْدُ لِلَّهِ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَمَا يَتَّبَعِي لِكَرَمِ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ وَكَمَا هُوَ أَهْلُهُ. يَا قُدُّوسُ يَا نُورُ يَا قُدُّوسُ، يَا سُبُّوحُ يَا مُنْتَهَى التَّسْبِيحِ، يَا رَحْمَانُ يَا مُنْتَهَى الرَّحْمَةِ، يَا عَلِيمُ يَا خَبِيرُ، يَا اللَّهُ يَا لَطِيفُ يَا جَلِيلُ، يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكَتَبِيَاءُ وَالْأَلَاءُ.

أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْوَافِي بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَنْ تَجْعَلَ اسْمِي مِمَّا سَمِعَ السُّعَيْدَاءُ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ، وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً عِنْدَكَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَلَمْ يَسْأَلِ الْعِبَادُ مِثْلَكَ، وَارْتَعَبُ إِلَيْكَ وَلَمْ يَزْعَبِ الْعِبَادُ إِلَى مِثْلِكَ، أَنْتَ مَوْضِعُ رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ، وَمُنْتَهَى غَايَةِ الطَّالِبِينَ. أَسْأَلُكَ بِأَعْظَمِ الْمَسَائِلِ كُلِّهَا وَأَنْجَحِهَا وَأَفْضَلِهَا الَّتِي يَتَّبَعِي لِلْعِبَادِ أَنْ يَسْأَلُوكَ بِهَا، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ،

أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَبِأَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَبِنِعْمِكَ الَّتِي لَا تُحْصَى، وَبِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ سَمِّيَتْ بِهِ نَفْسُكَ، وَأَنْزَلْتَهُ فَيْسِدِيٍّ مِنْ كُتُبِكَ، وَعَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْمًا تَأَثَّرَتْ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تُصَيِّمِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُجِيرَنِي مِنَ عَذَابِ النَّارِ وَمِنْ عَذَابِ الْحَرِيقِ، وَمِنْ عَذَابِ السَّمُومِ، وَأَنْ تَرْزُقَنِي فِي هَذَا الْيَوْمِ الْعَظِيمِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ الشَّرِيفَةِ ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالصَّلَاةَ عَلَى رَسُولِكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا مُدَبِّرَ الْأُمُورِ، وَيَا عَالِمَ مَا فِي الصُّدُورِ، وَيَا مُجْرِيَ الْبُحُورِ، وَيَا بَاعِثَ مَنْ فِي الْقُبُورِ، يَا اللَّهُ يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ، يَا رَبَّ يَا رَبَّ يَا

رَبِّ، يَا رَحْمَانُ يَا رَحِيمُ، يَا اللَّهُ يَا أَحَدُ، يَا فَوْدُ يَا صَمَدُ، يَا وَثْرُ يَا مُتَعَالَى، يَا مَنْ «يَمْحُو مَا يَشَاءُ وَيُنْبِتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ».

اللَّهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ وَاللَّيْلِ الْعَشِيرِ، وَرَبَّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ، وَرَبَّ جِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، وَرَبَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَأَرْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ مَغْفِرَةَ ذُنُوبِي وَمَحْوِ سَيِّئَاتِي، وَقَبُولَ عَمَلِي، وَتَرْكِيهِ صِيَامِي وَصَلَاتِي وَقِيَامِي، وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صُمَّتَهُ لَكَ، وَقُمَّتِ إِلَيْكَ فِيهِ وَعَبَدْتُكَ فِيهِ، وَلَا وَدَاعِي إِيَّاهُ وَدَاعٍ مَنْ رَدَدَتْ إِلَيْهِ عَمَلَهُ، وَلَمْ تَقْبَلْ مِنْهُ صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ وَعِبَادَتَهُ، يَلُ تَوْجِبُ لِي فِيهِ رَحْمَتَكَ وَمَغْفِرَتَكَ وَرِضْوَانَكَ وَجَنَّتَكَ، وَأَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْ عِبَادِكَ وَتَعْصَمُنِي فِيهَا بَقِيَّ مِنْ عُمْرِي، وَتُبِّحْ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ، وَلَا تَسْلُبْنِي صَالِحَ مَا أَعْطَيْتَنِي مِنْ فَضْلِكَ وَنِعْمَتِكَ وَإِحْسَانِكَ يَا كَرِيمُ. إِلَهِي وَسَيِّدِي إِلَيْكَ فَرَرْتُ مِنْ ذُنُوبِي فَآوِنِي، وَإِلَيْكَ جِئْتُ تَائِبًا فَتُبَّ عَلَيَّ، مُسْتَعْفِرًا فَاعْفِرْ لِي، مُسْتَعِينًا فَاعِزَّنِي، مُسْتَجِيرًا فَاجِرْنِي، مُسْتَعِينًا فَاعِزَّنِي، مُسْتَعِينًا فَاعِزَّنِي، هَارِبًا فَامْنِي، دَاعِيًا فَاسْتَجِبْ لِي، سَائِلًا فَاعْطِنِي، طَالِبًا فَلَا تُخَيِّبْنِي، رَاجِيًا فَلَا تُقْبِحْنِي، امِلًّا لِمَعْرُوفِكَ وَرَحْمَتِكَ فَبَلِّغْنِي بِرَحْمَتِكَ مَا أَرْجُو مِنْ رَحْمَتِكَ، يَا مُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاعِبِينَ الطَّالِبِينَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَكُلِّ ذَنْبٍ سَلَفَ مِنِّي عَمْدًا أَوْ خَطَأً، وَاعْفِرْ لِي كُلِّ ذَنْبٍ حَسِبْتُهُ هَيِّنًا وَهُوَ عِنْدَكَ عَظِيمٌ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ يَا رَبَّ خَوْفًا وَطَمَعًا وَرَغْبًا وَرَهْبًا، وَاسْتِيكَانَةً وَتَخَشُّعًا، وَالْحَافَا وَالْحَاحَا، دُعَاءَ مَنْ اسْتَدَّتْ فَاقَتُهُ إِلَيْكَ، وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ لَدَيْكَ، وَعَظُمَ جُزْمُهُ عِنْدَكَ، وَضَعُفَ عَمَلُهُ وَقَلَّ كَدْحُهُ وَسَعِيَّهُ فَيَمِرُّ بِضَاتِكَ، دُعَاءَ مَنْ لَا يَجِدُ

لَذَنْبِهِ غَافِرًا، وَ لِفَاقَتِهِ مُسَدِّدًا، وَ لَا لِضَعْفِهِ مُقَوِّيًا وَ لَا لِعَثْرَتِهِ مُقِيلاً، وَ لَا لِكَرْبَتِهِ كَاشِفًا، وَ لَا لِغَمِّهِ مُفَرِّجًا.

إِلَهِي وَسَيِّدِي فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَ تَقَبَّلْ مِنِّي عَمَلِي، وَ لَا تَزِدْهُ عَلَيَّ، وَ لَا تَضْرِبْ بِهِ وَجْهِي، وَ لَا تُخَبِّطْ بِهِ أَجْرِي، وَ لَا تُبْطِلْ سَعْيِي، وَ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِضْمُهُ أَمْرِي، وَ أَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعِيشَتِي، وَ أَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مُنْقَلَبِي، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ اجْعَلْ آخِرَ عُمْرِي أَحْيَرَهُ، وَ خَيْرَ عَمَلِي خَوَاتِمَهُ، وَ خَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ الْقَاكَ.

اللَّهُمَّ اجْعَلْ حَيَاتِي مَا أَبْقَيْتَنِي زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ، وَ اجْعَلْ وَفَاتِي إِذَا تَوَفَّيْتَنِي رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ، تَوَكَّلْتُ عَلَيَّ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ، وَ «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ كَبْرُهُ تَكْبِيرًا»، اللَّهُمَّ اكْبُرْ كَبِيرًا، وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَ سُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَ أَصِيلاً، وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ سَلَّمَ كَثِيرًا. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ، وَ بَارِكْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَيَّلَيْتَ وَ بَارَكْتَ وَ تَرَحَّمْتَ عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَ آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. اللَّهُمَّ أَنْزِلْ مُحَمَّدًا فِي أَشْرَفِ مَنَازِلِ الْأَبْرَارِ وَ أَعْلَى دَرَجِ الْأَخْيَارِ فِي أَشْرَفِ رَحْمَتِكَ وَ أَفْضَلِ كَرَامَتِكَ فِي أَعْلَى عَلِّيِّينَ وَ أَكْرَمِ مَنَازِلِ النَّبِيِّينَ.

اللَّهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّدًا أَوَّلَ شَافِعٍ وَ أَوَّلَ مُشْفَعٍ، وَ أَوَّلَ قَائِلٍ، وَ أَنْجِحْ سَائِلِي. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَ إِمَامِ الْمُتَّقِينَ وَ أَفْضَلِ الْعَالَمِينَ، وَ خَيْرِ النَّاطِقِينَ، وَ قَائِدِ الْعُرِّ الْمُحْجَلِينَ، وَ رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ أَحْسِنْ عَنَّا جَزَاءَهُ، وَ عَظِّمْ حَبَاءَهُ، وَ أَكْرَمِ مَثْوَاهُ، وَ تَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ فِي أُمَّتِهِ

وَفِي مَنْ سِوَاهُمْ مِنَ الْأُمَّمِ، وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ تُشَفِّعُهُ فِيهِ، وَاجْعَلْنَا بِرَحْمَتِكَ مِمَّنْ يَرِدُ حَوْضَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ.

اللَّهُمَّ ابْعَثْهُ الْمَقَامَ الْمُحْمُودَ الَّذِي وَعَدْتَهُ، وَأَعْطِهِ الدَّرَجَةَ وَالْوَسِيلَةَ الَّتِي يَغْبِطُهَا الْأَوْلُونَ وَالْآخِرُونَ مِنْ خَلْقِكَ.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْهَدُكَ أَنَّ مُحَمَّدًا قَدْ بَلَغَ رِسَالَتِكَ، وَعَادَى عَدُوَّكَ وَأَحْلَلَ حَلَالَكَ، وَحَرَّمَ حَرَامَكَ، وَوَقَفَ عِنْدَ أَمْرِكَ، وَأُوذِيَ فِي سَبِيلِكَ وَجَاهَدَ عَدُوَّكَ، وَعَبَدَكَ حَتَّى آتَاهُ الْيَقِينُ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُعْطِيَهُ حَتَّى يَرْضَى، وَاجْزِهِ عَنَّا أَفْضَلَ الْجِزَاءِ وَأَفْضَلَ مَا جَزَيْتَ بِهِ النَّبِيِّينَ عَنْ أُمَّهِمْ وَالْمُرْسَلِينَ عَمَّنْ أَرْسَلْتَهُمْ إِلَيْهِمْ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَصَلِّ عَلَى مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ، وَحَمَلَةِ عَرْشِكَ أَجْمَعِينَ، وَمَنْ حَوْلَهُ مِنَ الْمُسَيَّبِينَ، وَاخْصِيصْ مُحَمَّدًا بِأَفْضَلِ الصَّلَاةِ وَالتَّسْلِيمِ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّيِّبِينَ الْأَخْيَارِ الصَّادِقِينَ الْأَبْرَارِ، الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرُّجْسَ وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيرًا، وَسَلَامَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ كَثِيرًا. (۱)

(۵) و این دعا را به روایت سید ابن باقی در این روز بخوانند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْأَسْمِ الَّذِي قُلْتَ لِلسَّمَاءِ كُونِي بِهِ فَقَامَتْ وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ الْأَسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهَا آدَمُ فَاقْلَتْ عَثْرَتَهُ وَرَحِمْتَ عَثْرَتَهُ وَأَسْأَلُكَ بِالْأَسْمِ الَّذِي دَعَيْتَ بِهِ حَوَاءَ بِالْمَرْوَةِ فَاسْتَجَبْتَ لَهَا، وَأَسْأَلُكَ بِالْأَسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهَا نُوحٌ فَجَجَّتْهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَكَ الْعَظِيمِ،

وَأَسْأَلُكَ بِالْأَسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ شُعَيْبٌ فَنَجَّيْتَهُ مِنَ الرَّجْفَةِ، وَأَسْأَلُكَ بِالْأَسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ صَالِحٌ فَأَنْجَيْتَهُ مِنَ الصَّيْحَةِ،
وَأَسْأَلُكَ بِالْأَسْمِ الَّذِي جَعَلْتَ بِهِ النَّارَ بَرْدًا وَسَلَامًا، وَأَسْأَلُكَ بِالْأَسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ إِسْمَاعِيلُ فَنَجَّيْتَهُ مِنَ الذَّبْحِ، وَأَسْأَلُكَ
بِالْأَسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَى فَكَلَّمْتَهُ عَلَى جَبَلٍ طُورِ سَيْنَاءَ، وَأَسْأَلُكَ بِالْأَسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ أَيُّوبُ فَكَشَفْتَ عَنْهُ الْبَلَاءَ،
وَأَسْأَلُكَ بِالْأَسْمِ الَّذِي نَجَّيْتَ بِهِ يُونُسَ مِنْ بَطْنِ الْحُوتِ، وَأَسْأَلُكَ بِالْأَسْمِ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُحَمَّدٌ يَوْمَ الْغَارِ، وَأَسْأَلُكَ بِحَقِّ
الْكَرَامِ الْكَاتِبِينَ وَبِحَقِّ جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ أَنْ تَسْتَجِيبَ دُعَائِي فِيمَا سَأَلْتُكَ بِهِ مِنْ أَوَّلِ الشَّهْرِ إِلَى هَذَا الْيَوْمِ، وَأَنْ تُعِنِّي
رَقِيبِي مِنَ النَّارِ، وَتُحَرِّمَ جَسَدِي عَلَى النَّارِ، إِنَّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ وَأَقْبَلْنِي بِفَضْلِ مِنْكَ عَلَى مَا كَانَ مِنِّي تَفَضُّلاً مِنْكَ عَلَيَّ

اللَّهُمَّ لَا تَقْطَعْ فِيهِ رَجَائِي وَلَا تَحْجُبْ فِيهِ سَعْيِي وَدُعَائِي، وَلَا تُجْهِدْ فِيهِ بَلَائِي بَعْدَ صَوْمِي لَهُ، وَلَا تُشِمِّتْ لِي فِيهِ أَعْدَائِي، إِنَّكَ أَنْتَ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَغَايَةَ طَلِبَتِي وَرِضَايَ، اللَّهُمَّ الْهَمْنِي فِي سَاعَتِي هَذِهِ الطَّمَأْنِينَةَ بَعْفُوكَ عَنِّي، وَقَبُولَكَ لِي عَمَلِي
مَا كَانَ مِنِّي حَتَّى أَعْلَمَ أَنَّكَ قَدْ رَحِمْتَنِي وَغَفَرْتَ لِي وَتَكَرَّمْتَ لِي وَتَفَضَّلْتَ وَتَطَوَّلْتَ وَمَنَّتَ عَلَيَّ عَبْدِكَ الَّذِي خَلَقْتَهُ وَأَنْتَ مَوْلَاهُ
وَمَنْجَاهُ وَمَلْجَأُهُ وَغَايَتُهُ وَمُنْتَهَى رَغْبَتِهِ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ فَازَ فِيهِ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ بِقَبُولِكَ إِيَّاهُ، اللَّهُمَّ لَا تَزِدْنِي خَائِبًا وَأَنْتَ قَادِرٌ عَلَى إِجَابَتِي وَأَنْ تَقْضِيَ حَاجَتِي،
اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي، اللَّهُمَّ وَأَحْيِنِي إِلَى مِثْلِهِ سِنِينَ وَدَهُورًا

عَلَيْكَ السَّلَامُ يَا شَهْرَ رَمَضَانَ اللَّهُمَّ يَا صَادِقَ الْوَعْدِ لَا تَجْعَلْ شَهْرَ رَمَضَانَ

آخِرِ الْعَهْدِ مِنِّي بِهِ، أَسْتَودِعُكَ اللَّهُ - يَا شَهْرَ رَمَضَانَ دَعَا رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً مَقْبُولَةً، اللَّهُمَّ يَا رَبَّ لَا تُخْرِجْهُ عَنِّي بِيَأْسٍ مِنْ رَحْمَتِكَ لِي وَعَفْوِكَ عَنِّي، اللَّهُمَّ حَقِّقْ ظَنِّي الْحَسَنَ فِيكَ، يَا مَنْ لَا تَشْتَبِهُ عَلَيْهِ الظُّنُونُ، يَا مَنْ لَا يَنْسَى مَنْ ذَكَرَهُ، يَا جَوَاداً فِي عَطِيَّتِهِ، يَا كَرِيماً فِي جَوَائِزِهِ يَا مُحْسِناً فِي عَفْوِهِ، يَا وَسِعاً فِي رَحْمَتِهِ، يَا سَمِحاً فِي تَجَاوُزِهِ قَدْ نَاجَيْتُكَ فِي أَرْبَاعِهَا كُلِّهَا مُتَوَسِّلاً بِرَحْمَتِكَ إِلَى عَفْوِكَ، وَبِجُودِكَ إِلَى كَرَمِكَ وَبَطُولِكَ إِلَى إِحْسَانِكَ، أَرْزُقْنِي حَلَاوَةَ الرَّحْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ عِنْدَ انْصِرَافِهِ فِي قَلْبِي مِنْهُ حَسْرَةً،

اللَّهُمَّ اذْقِنِي لَذَّةَ الْقَبُولِ وَطِيبَ الْعَفْوِ اللَّهُمَّ أَشْرِبْ قَلْبِي لَذَّةَ الْإِجَابَةِ حَتَّى أَعْلَمَ أَنَّكَ قَدْ رَحِمْتَنِي تَفَضُّلاً مِنْكَ عَلَيَّ وَإِحْسَاناً يَا رَبَّاهُ يَا سَيِّدَاهُ يَا مُوَلَايَاهُ يَا مَنْ إِذَا تَوَكَّلَ عَلَيْهِ الْعَبْدُ كَفَاهُ، وَإِذَا سَأَلَهُ أَعْطَاهُ، اللَّهُمَّ أَجِبْ دُعَائِي وَصِلْ رَجَائِي، وَأَعْظِنِي مُنَايَ يَا قَرِيباً إِذَا دُعِيَ، يَا مُجِيباً إِذَا نُودِيَ اللَّهُمَّ وَاجْزِ شَهْرَكَ الْعَظِيمَ عَنَّا مَا أَنْتَ أَهْلُهُ، اللَّهُمَّ زِدْهُ شَرَفاً وَبَهْجاً وَتَلَاءُلاً وَكَرَامَةً وَزُلْفَى،

اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ فَرِحَ عَنْهُ قُلُوبُنَا وَأَضَاءَتْ بِهِ أَبْصَارُنَا وَقَلَّتْ بِهِ خَطَايَانَا،

اللَّهُمَّ فَلِمَكَ الْحَمْدُ عَلَى حُلُولِهِ، وَلِمَكَ الْحَمْدُ عِنْدَ قُدُومِهِ وَقُقُولِهِ وَتَمَامِهِ وَكَمَالِهِ وَمَعُونَتِنَا عَلَيْهِ حَتَّى تُهَنِّئَنَا بِرِضَاكَ، اللَّهُمَّ فَلِمَكَ الْحَمْدُ عَلَى طَعْنِهِ،

اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى خَيْرِ خَلْقِكَ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَهْلِ بَيْتِهِ صَيِّفُوتِكَ وَخَيْرَتِكَ وَ عَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ وَحَمَلِهِ عَرْشِكَ كَمَا تُحِبُّ الصَّلَاةَ عَلَيْهِمْ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، غَفَرَ اللَّهُ فِي هَذَا الْعَامِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ لِصُومِ شَهْرِ رَمَضَانَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا

بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، اَللّٰهُمَّ وَاٰخِنَا اِلَى اَمْثَالِهِ حَيَاةً طَيِّبَةً، وَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا، وَتَقَبَّلْ مِنَّا صَالِحِ اَعْمَالِنَا، وَتَسَامِحْ لَنَا وَتَكْرِمْ عَلَيْنَا وَتَجَاوِزْ عَنَّا، وَهَبْ لَنَا رِضَاكَ وَالْجَنَّةَ وَاَعْمَدْنَا مِنْ سَيِّئَاتِكَ وَالنَّارَ، وَاَرْزُقْنَا الْحَجَّ اِلَى بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَزِيَارَةَ قَبْرِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ وَمَشَاهِدِ الْاَيْمَةِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ اَهْلِ بَيْتِهِ، وَاخْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِمْ وَاَجْعَلْنَا مِنْ شَيَعَتِهِمْ وَوَقِّفْنَا لِطَاعَتِهِمْ، فَاِنَّهُمْ الْبَابُ اِلَيْكَ، وَبِهِمْ يَا رَبِّ نَرْجُوا عَفْوَكَ فَارْزُقْنَا الْاِيْمَانَ وَالْعَافِيَةَ وَالْغِنَى وَالْمَغْفِرَةَ اِنَّكَ عَلَي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ، وَاَنْتَ اَكْرَمُ الْاَيِّ كَرَمِيْنَ، وَخُصَّ النَّبِيُّ مُحَمَّدًا وَاٰلَهُ بِاَفْضَلِ الصَّلَاةِ وَالتَّسْلِيْمِ يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ.

شایسته است روزه داران با ایمان و باور داران با اخلاص ماه مبارک رمضان را با دیدگانی اشکبار از فراق آن تودیع کنند، که سفره عام و خوان کرم بی دریغ پروردگار در حال برچیده شدن است.

دعاهایی به عنوان وداع ماه رمضان از پیشوایان معصوم رسیده که شماری از آنها را در ضمن اعمال شب سی ام آوردیم، در روز سی ام نیز تکرار آنها شایسته است.

وداع واپسین جمعه ی ماه رمضان

جابر بن عبدالله انصاری گوید: در واپسین جمعه ی ماه رمضان به محضر مقدّس پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله شرفیاب شدم، چون مرا دید فرمود:

ای جابر! این آخرین جمعه ی ماه رمضان است، پس آن را وداع کن و بگو:

«اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِنَا إِيَّاهُ، فَإِنْ جَعَلْتَهُ فَاجْعَلْنِي مَرْحُومًا وَلَا تَجْعَلْنِي مَحْرُومًا»

«یعنی، خدایا! آن را آخرین روزه ما از ماه رمضان قرار مده، و اگر چنین مقدر باشد، پس مرا مورد رحمت خود قرار بده و مرا از محرومان قرار مده».^(۱)

۱- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۴۲۲.

باب سوم: مشترک شبها و روزهای ماه رمضان

اشاره

* اعمال و ادعیه ورود به ماه رمضان

* دعا بعد از نمازهای واجب

* تلاوت قرآن در ماه رمضان

* آداب تلاوت قرآن

* مدت ختم قرآن در ماه صیام

* آداب انفاق در ماه رمضان

* فضیلت افطاری دادن در این ماه

* آزاد کردن بردگان در ماه رمضان

* عفو و گذشت

* اعتکاف

* نمازهای مشترک

* دعاهای مشترک

* دعای جوشن کبیر

* توبه و استغفار

* تقویت ارکان ایمان

* زیارت معصومان در ماه رمضان

* پیوند امام زمان با ماه رمضان

* وداع ماه رمضان

* شب عيد فطر

* روز عيد فطر

۱. اعمال و ادعیه‌ی ورود به ماه رمضان

۱) شیخ صدوق با سلسله اسنادش از ابو صلت هروی روایت می‌کند که می‌گوید: در آخرین روز جمعه‌ی ماه شعبان به محضر مقدّس امام رضا علیه السلام شرفیاب شدم، فرمود: ای ابا صلت! از ماه شعبان بیشتری سپری شده، امروز واپسین روز جمعه از آن می‌باشد، در این چند روزی که باقی هست، تقصیر و کوتاهی‌های خود در این ماه را جبران کن، تنها به چیزهایی اقدام کن که به تو سودمند باشد، دعا، استغفار و تلاوت قرآن فراوان به جای آور، از گناهانت توبه کن، تا ماه رمضان را با اخلاص به پروردگار درک کنی.

امانتی بر عهده ات نباشد، جز این که ادا کرده باشی؛ کینه و عداوت موءمنی در دلت نباشد، جز این که بیرون ریخته باشی؛ مرتکب گناهی نباشی، جز این که از آن دل کنده باشی؛ از خدا تقوایبشه کن؛ در همه‌ی امور آشکار و نهان بر خداوند توکل نما، که:

«هرکس بر خدا توکل کند، خداوند او را کفایت می‌کند، خداوند فرمان خود را به پایان می‌رساند، خداوند برای هر چیزی میزانی قرار داده است» (۱).

در روزهای باقی مانده از ماه، فراوان بگو:

اللَّهُمَّ إِنْ لَمْ تَكُنْ غَفْرَتَ لَنَا فِيمَا مَضَى مِنْ شَعْبَانَ فَاعْفِرْ لَنَا فِيمَا بَقِيَ مِنْهُ؛

«یعنی، خدایا! اگر در روزهای سپری شده از شعبان ما را نیامرزیده‌ای، در روزهای باقی مانده از آن ما را بیامرز».

خداوند جماعتی را در ماه شعبان به احترام ماه رمضان از آتش جهنم آزاد می‌کند. (۲)

۱- سوره طلاق، آیه ۳.

۲- شیخ صدوق، عیون أخبار الرضا علیه السلام، ج ۲، ص ۵۱.

(۲) امام صادق علیه السلام فرمود: هر کس سه روز آخر شعبان را روزه بگیرد و آن را به ماه رمضان وصل کند، خداوند پاداش دو ماه روزه متوالی برای او می نویسد. (۱)

(۳) امام صادق علیه السلام در آخرین شب از ماه شعبان و اولین شب از ماه رمضان این دعا را می خواند:

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا الشَّهْرَ الْمُبَارَكَ (۲)

(۴) حضرت موسی بن جعفر علیهما السلام فرمود: هر کس این دعا را در طلوعه ماه رمضان بخواند، فتنه و آسیبی به او در طول سال در دین و دنیا و جانش نرسد و از شر آن سال خداوند او را نگه می دارد:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَانَ لَهُ (۳)

(۵) از روی دستنویس سید مرتضی علم الهدی نقل شده که به هنگام فرا رسیدن ماه رمضان بگو:

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ (۴)

(۶) امام صادق علیه السلام فرمود: به هنگام فرا رسیدن ماه رمضان بگو:

اللَّهُمَّ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ، الَّذِي (۵)

(۷) پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به هنگام ورود ماه رمضان این دعا را می خواند:

اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ، اللَّهُمَّ رَبِّ شَهْرِ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَجَعَلْتَهُ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ، اللَّهُمَّ فَبَارِكْ لَنَا فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، وَأَعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَصَلَاتِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا. (۶)

موءلف گوید: غالب دعاهايي که شايسته است به هنگام فرا رسيدن ماه رمضان خوانده شود در ضمن دعاهاي شب اول ماه رمضان و در بخش دعاهاي روعيت

۱- شيخ صدوق، الفقيه، ج ۲، ص ۵۷.

۲- سيد ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۴۳ و ۱۱۵ و ۱۱۸.

۳- سيد ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۴۳ و ۱۱۵ و ۱۱۸.

۴- سيد ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۴۳ و ۱۱۵ و ۱۱۸.

۵- سيد ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۱۱۹۱۳۷.

۶- سيد ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۱۳۷.

۲. دعا پس از نمازهای واجب

دعاهایی که در ماه مبارک رمضان بعد از نمازهای فریضه خوانده می شود:

(۱) اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حَجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي عَامِي هَذَا وَفِي كُلِّ عَامٍ، مَا أَبْقَيْتَنِي فِي يُسْرِ مِنْكَ وَعَافِيهِ وَسِعَهُ رِزْقِي، وَلَا تُخَلِّنِي مِنْ تِلْكَ الْمَوَاقِفِ الْكَرِيمَةِ وَالْمَشَاهِدِ الشَّرِيفَةِ وَزِيَارَةِ قَبْرِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَفِي جَمِيعِ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَكُنْ لِي

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمُحْتَمِومِ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ، مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ، الْمُبْرُورِ حُجُّهُمْ، الْمَشْكُورِ سِعْيُهُمْ، الْمَغْفُورِ ذُنُوبُهُمْ، الْمَكْفَرِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ، وَاجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتُقَدِّرُ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي فِي طَاعَتِكَ، وَتُوسِّعَ عَلَيَّ رِزْقِي، وَتُوَدِّيَ عَنِّي أَمَانَتِي وَدِينِي، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ. (۱)

(۲) يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ، يَا غَفُورُ يَا رَحِيمُ، أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ، الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ، وَهَذَا شَهْرُ عَظَمَتِهِ وَكَرَمَتِهِ، وَشَرَفَتِهِ وَفَضْلَتِهِ عَلَى الشُّهُورِ، وَهُوَ الشُّهُرُ الَّذِي فَرَضْتَ صِيَامَهُ عَلَيَّ، وَهُوَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ، هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَجَعَلْتَ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ، وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، يَا ذَا الْمَنِّ وَلَا يُمَنُّ عَلَيْكَ، مَنْ عَلَيَّ بِفَكَاحِ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، فَيَمَنْ تَمَنَّ عَلَيَّ، وَأَدْخَلَنِي الْجَنَّةَ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۲)

(۳) اللَّهُمَّ ادْخِلْ عَلَيَّ أَهْلَ الْقُبُورِ السُّرُورَ، اللَّهُمَّ اغْنِ كُلَّ فَقِيرٍ، اللَّهُمَّ اشْبِعْ كُلَّ جَائِعٍ، اللَّهُمَّ اكْسُ كُلَّ عَزِيَانٍ، اللَّهُمَّ اقْضِ دَيْنَ كُلِّ مَدِينٍ، اللَّهُمَّ فَرِّجْ عَنِّي كُلَّ

۱- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۷۹.

۲- مصباح الكفعمی، ص ۶۳۰.

مَكْرُوبٍ، اللَّهُمَّ رُدِّ كُلَّ غَرِيبٍ، اللَّهُمَّ فَكِّ كُلَّ أَسِيرٍ، اللَّهُمَّ أَصْلِحْ كُلَّ فَاسِدٍ مِنْ أُمُورِ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ اشْفِ كُلَّ مَرِيضٍ، اللَّهُمَّ سُدِّ فَقْرَنَا بِغِنَاكَ، اللَّهُمَّ غَيِّرْ سُوءَ حَالِنَا بِحُسْنِ حَالِكَ، اللَّهُمَّ اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَعِنَّا مِنَ الْفَقْرِ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (۱)

۳. تلاوت قرآن در ماه رمضان

(۱) از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله منقول است که خطاب به سلمان فرمود: ای سلمان! بر تو باد به تلاوت قرآن؛ زیرا تلاوت قرآن کفاره گناهان، مانع از آتش و امان از عذاب است. برای قرائت هر آیه، پاداش یکصد شهید و برای تلاوت هر سوره پاداش پیامبر مرسل عطا می شود.

برای قاری قرآن رحمت الهی نازل شود، فرشتگان برایش طلب آموزش کنند، بهشت به او مشتاق شود و مولا- از او خوشنود گردد.

چون موءمن قرآن تلاوت کند خداوند با نظر رحمت به سویش می نگرد و برای هر آیه ای هزار حوریه و برای هر حرفی نوری به او مرحمت نماید که از صراط عبور نماید. چون قرآن را ختم کند خداوند به او پاداش سیصد و سیزده پیامبری که تبلیغ رسالت نموده باشند، عطا فرماید. گویی همه ی کتب آسمانی را که بر پیامبران نازل شده قرائت نموده است و خداوند بدنش را بر آتش حرام کند و پیش از آن که از جایش برخیزد، خداوند او و پدر و مادرش را می آمرزد. (۲)

(۲) امیرموءمنان علیه السلام در ضمن وصیت بسیار طولانی خود خطاب به فرزند بزرگوارش محمد حنفیه فرمود:

بر تو باد به تلاوت قرآن و عمل به آنچه در آن است و التزام به واجبات آن و عمل به احکام آن، رعایت حلال و حرام و اوامر و نواهی آن، تهجد به آن و تلاوت آن در هر شب و روز، که آن پیمان خداوند تبارک و تعالی به سوی بندگانش

۱- مصباح الکفعمی، ۶۱۷. بحار الانوار، ج ۹۸، ص ۱۲۰.

۲- تاج الدین شعیری، جامع الأخبار، ص ۳۹.

می باشد، بر هر مسلمانی واجب است که هر روز به پیمان خود بنگرد اگر چه پنجاه آیه باشد.

بدانکه درجات بهشت به تعداد آیات قرآن است، روز قیامت به قاری قرآن گفته می شود، قرآن بخوان و بالا برو، پس در روز قیامت بعد از پیامبران و صدیقان، کسی مقامش بالاتر از قاری قرآن نباشد. (۱)

(۳) امام باقر علیه السلام فرمود: برای هر چیزی بهاری هست و بهار قرآن ماه رمضان است. (۲)

(۴) پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در خطبه مشهور خود که در آخرین جمعه ماه شعبان ایراد فرمود، در ضمن شمارش فضایل ماه رمضان فرمود: هر کس در ماه رمضان یک آیه قرآن تلاوت کند همانند کسی است که در دیگر ماه ها قرآن ختم کرده باشد. (۳)

(۵) امام صادق علیه السلام به ابو بصیر امر فرمود که قرآن را با تأمل و تدبّر بخواند، چون به آیات آتش برسد، اندیشه کند و از آتش دوزخ به خدا پناه ببرد و در کمتر از سه روز ختم نکند که رمضان همانند دیگر ماه ها نمی باشد، باید حق و حرمت آن رعایت شود و در حدّ توان نماز فراوان در آن خوانده شود. (۴)

۴. آداب تلاوت قرآن

اشاره

برای تلاوت قرآن آداب فراوان هست که به شماری از آنها بسنده می کنیم:

۱. طهارت و نظافت

(۱) خداوند منّان به حضرت عیسی علیه السلام وحی نمود: کتاب مرا در حال طهارت بخوان. (۵)

(۲) امام رضا علیه السلام از تلاوت قرآن بدون وضو نهی فرمود. (۶)

۱- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۳۸۳.

۲- کلینی، الکافی، ج ۲ ص ۶۳۰.

۳- شیخ صدوق، عیون اخبار الرضا علیه السلام، ج ۱ ص ۲۳۱.

۴- کلینی، الکافی، ج ۲ ص ۶۱۹.

۵- علامه مجلسی، بحار الأنوار، ج ۱۴، ص ۲۹۳.

۶- علامه مجلسی، بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۲۱.

(۳) پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: راه قرآن را پاکیزه نگه دارید. پرسیدند: راه قرآن چیست؟ فرمود: دهانهای شما. عرضه داشتند: چگونه پاکیزه نگه بداریم؟ فرمود: با مسواک نمودن. (۱)

(۴) مولای متقیان امیرمؤمنان علیه السلام فرمود: هرگز بنده ای بدون طهارت قرآن تلاوت نکند. (۲)

(۵) امام صادق علیه السلام فرمود: برای قاری قرآن، اگر آن را در نماز و در حال ایستاده تلاوت کند برای هر حرفی صد حسنه و در حال نشسته پنجاه حسنه، در غیرنماز در حال طهارت بیست و پنج حسنه و بدون وضو ده حسنه عطا می شود. (۳)

۲. رو به قبله

به جز مواردی که از استقبال قبله نهی شده، در هر حالی رو به قبله بودن مطلوب است، حتی به هنگام خواب مستحب است که انسان رو به قبله بخواند.

علامه حلی در کتاب «قواعد» می نویسد: در حال قضاوت و نیایش رو به قبله بودن مستحب است.

صاحب مفتاح الکرامه در شرح آن می نویسد: در حال دعا، ایستاده یا نشسته، و در همه ی حالات، جز در مواردی که حرام، مکروه و یا واجب می باشد. (۴)

شیخ جعفر کاشف الغطاء در کتاب «منهج الرشاد» به استحباب استقبال قبله در حال تلاوت قرآن فتوا داده و سیره پیشوایان معصوم نیز بر آن استوار بود، چنان که مأمورین متوکل به هنگام گزارش دستگیری امام هادی علیه السلام می گویند:

ما در خانه ی او چیزی نیافتیم و او را در حالی دستگیر کردیم که رو به قبله نشسته به تلاوت قرآن مشغول بود. (۵)

۱- طبرسی، مکارم الأخلاق، ص ۵۱.

۲- شیخ صدوق، الخصال، ج ۲، ص ۶۲۷.

۳- ابن فهد، عدّه الدّاعی، ص ۲۸۷.

۴- عاملی، مفتاح الکرامه، ج ۲، ص ۱۰۴.

۵- علامه مجلسی، بحار الأنوار، ج ۵۰، ص ۲۱۱.

امیرمؤمنان علیه السلام به هنگام تعلیم دعای عَشْرَاتِ به امام حسین علیه السلام فرمود: هرگز این دعا را جز با وضو و رو به قبله نخوان. (۱)

روی این بیان عبادت، اطاعت، دعا، مناجات و تلاوت قرآن شایسته است که در حال طهارت و رو به قبله باشد.

۳. استعاذه

قرآن کریم امر فرموده که به هنگام تلاوت قرآن استعاذه کنیم:

﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ (۲)؛

«یعنی، هنگامی که قرآن تلاوت کردی، از شیطان رانده شده به خدا پناه ببر».

در تفسیر این آیه از امام صادق علیه السلام پرسیدند: چگونه پناه ببریم؟ فرمود:

بگوئید: «أَسْتَعِذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»؛ «یعنی، به خدای شنوای دانا از شیطان رانده شده پناه می برم». (۳)

ابن مسعود از وجود مقدس پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله روایت کرده که فرمود:

بگو: «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ» که جبرئیل این گونه به من آموخت. (۴)

۴. ترتیل

قرآن کریم می فرماید: «وَرَتَّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً» (۵)؛ «یعنی، قرآن را با ترتیل بخوان».

مفسر حقیقی قرآن کریم پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در تفسیر این آیه فرمود:

آن را با تدبیر و تأمل بخوان، همانند پاشیدن ریگ و بریدن پشم نباشد، بلکه در شگفتیهای آن درنگ کنید، دلهای خود را با آن به جنبش در آورید و هدف شما تنها به پایان بردن سوره نباشد. (۶)

۱- علامه مجلسی، بحار الأنوار، ج ۹۰، ص ۷۴.

۲- سوره نحل، آیه ۹۸.

۳- عیاشی، التفسیر، ج ۲، ص ۲۷۰.

۴- نوری، مستدرک وسائل، ج ۴، ص ۲۶۵.

۵- سوره مزمل، آیه ۴.

۶- قاضی نعمان، دعائم الإسلام، ج ۱، ص ۱۶۱.

امیرمؤمنان علیه السلام در همین رابطه فرمود: آن را روشن و آشکار کن ... و دل‌های سخت خود را با آن به خشیت آورید و هدف شما به پایان بردن سوره نباشد. (۱)

امام سجاد علیه السلام از همه ی مردم خوش صداتر بود، هنگامی که قرآن تلاوت می کرد، سقاها بر در خانه اش توقف می کردند و تلاوت آن حضرت را استماع می کردند. (۲)

امام صادق علیه السلام در تفسیر ترتیل فرمود: ترتیل آن است که در آن درنگ کنی و با صدای زیبا بخوانی. (۳)

۵. بی تکلم

در ادعیه، احراز، تلاوت قرآن، مناجات و اذکار لازم است که در میان آن حرف نزنند، مگر به هنگام ضرورت.

۶. تدبّر و تفکّر

قرآن کریم به تدبّر در آیات قرآن امر نموده می فرماید:

«كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ»؛

«یعنی، کتاب مبارکی به سوی تو نازل کردیم، تا در آیات آن تدبّر کنید و صاحبان خرد آن را متذکّر شوند». (۴)

آنگاه در مقام تحریک و تشویق و هشدار می فرماید:

«أَفَلَا يَتَذَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا»؛

«چرا در آیات قرآن تدبّر نمی کنند؟ مگر بر دلها قفل زده شده؟!» (۵)

امام رضا علیه السلام در سه روز یکبار قرآن را ختم می کرد و می فرمود: اگر بخواهم در

۱- کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۶۱۴ و ۶۱۶.

۲- کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۶۱۴ و ۶۱۶.

۳- طبرسی، مجمع البیان، ج ۱، ص ۳۷۷.

۴- سوره ص، آیه ۲۹.

۵- سوره محمد، آیه ۲۴.

مدّت کمتر می توانم ختم کنم، ولی به هیچ آیه ای نمی رسم جز این که در آن اندیشه می کنم و این که کی و در چه موردی نازل شده است، از این رهگذر در سه روز یکبار ختم می کنم. (۱)

۷. عمل به قرآن

مهم ترین شرط بهره وری از قرآن عمل به احکام قرآن است، همه ی پادشاهای تلاوت قرآن، کتاب قرآن، تعلیم و تعلّم قرآن، برای آشنایی با حقایق قرآن و عمل به احکام آن می باشد، از این رهگذر مولای متقیان در شب بیست و یکم رمضان، در مقام توصیه به قرآن می فرماید:

اللّٰهُ - اللّٰهُ - فِي الْقُرْآنِ، لَا يَسْبِقَنَّكُمْ بِالْعَمَلِ بِهِ غَيْرُكُمْ؛

«یعنی، خدا را، خدا را، در مورد قرآن، که در عمل به قرآن دیگران بر شما پیش نگیرند». (۲)

مرحوم حاج سیدحسین کهنمویی در این رابطه می گوید: خالق قرآن ز تو عمل می خواهد و بس، نسخه دکتر نه برای خواندن بیمار است.

آری باید نسخه را به داروخانه برده، دارو را تهیه کرده، از آن استفاده کنند، اگر نسخه را قاب کرده به دیوار بزنند، نتیجه نمی گیرند. چاپ زیبا، صحافی زیبا، خط زیبا، تزیین زیبا و دیگر آرایشهای ظاهری برای رعایت حقوق قرآن کافی نیست.

امام صادق علیه السلام به این معنی اشاره کرده می فرماید:

«الْحَافِظُ لِلْقُرْآنِ الْعَامِلُ بِهِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَرَةِ»؛

«یعنی، آن حافظ قرآن که عامل به آن باشد با فرشتگان بزرگوار و نیکوکار می باشد». (۳)

۸. دعای تلاوت

اشاره

از پیشوایان معصوم علیهم السلام دعاهایی برای تلاوت قرآن رسیده که برخی پیش از تلاوت و برخی دیگر بعد از تلاوت قرآن خوانده می شود:

۱- شیخ صدوق، عیون اخبار الرضا علیه السلام، ج ۲، ص ۱۸۰.

۲- نهج البلاغه، بخش نامه ها، نامه ی ۴۷.

۳- کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۶۰۳.

(الف) دعای پیش از تلاوت

۱. امام صادق علیه السلام پیش از آن که قرآن را بخواند و پیش از آن که آن را بگشاید، قرآن را با دست راست بر می داشت و می گفت:

(بِسْمِ اللَّهِ) اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّ هَذَا كِتَابُكَ الْمُنَزَّلُ مِنْ عِنْدِكَ عَلَى رَسُولِكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ، وَكَلَامُكَ النَّاطِقُ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ (وَفِيهِ حُكْمُكَ وَشَرَائِعُ دِينِكَ أَنْزَلْتَهُ عَلَى نَبِيِّكَ، وَ) جَعَلْتَهُ عَهْدًا مِنْكَ إِلَى خَلْقِكَ، وَحَبْلًا مُتَّصِلًا فِيمَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ عِبَادِكَ،

اللَّهُمَّ إِنِّي نَشَرْتُ عَهْدَكَ وَكِتَابَكَ، اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ نَظْرِي فِيهِ عِبَادَةً، وَقِرَاءَتِي فِيهِ فِكْرًا، وَفِكْرِي فِيهِ اعْتِبَارًا، وَاجْعَلْنِي مِمَّنِ اتَّعَظَ بِبَيَانِ مَوَاعِظِكَ فِيهِ، وَاجْتَنَبَ مَعَاصِيكَ، وَلَا تَطْبَعْ عِنْدَ قِرَاءَتِي عَلَى قَلْبِي، وَلَا عَلَى سَمْعِي، وَلَا تَجْعَلْ عَلَيَّ بَصِيرِي غِشَاوَةً، وَلَا تَجْعَلْ قِرَاءَتِي قِرَاءَةً لَا تَدَبَّرُ فِيهَا، بَلِ اجْعَلْنِي اتِّدَبَّرُ آيَاتِهِ وَأَحْكَامَهُ، إِذَا بَشَّرَ بِدِينِكَ، وَلَا تَجْعَلْ نَظْرِي فِيهِ غَفْلَةً وَلَا قِرَاءَتِي هَذَا إِنَّكَ أَنْتَ الرَّؤُوفُ الرَّحِيمُ. (۱)

۲. و به هنگام تلاوت قرآن این دعا را می خواند:

اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَمَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ الْمُتَوَحِّدُ بِالْقُدْرَةِ وَالسُّلْطَانِ الْمَتِينِ وَلَمَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ الْمُتَعَالَى بِالْعِزِّ وَالْكَبْرِيَاءِ، وَفَوْقَ السَّمَاوَاتِ وَالْعَرْشِ الْعَظِيمِ

رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ الْمُكْتَفَى بِعِلْمِكَ، وَالْمُحْتَاجُ إِلَيْكَ كُلُّ ذِي عِلْمٍ، رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، يَا مُنَزِّلَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا فَلَكَ الْحَمْدُ بِمَا عَلَّمْتَنَا مِنَ الْحِكْمَةِ وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ الْمُبِينِ

اللَّهُمَّ أَنْتَ عَلَّمْتَنَا قَبْلَ رَغْبَتِنَا فِي تَعَلُّمِهِ وَاخْتَصَصْتَنَا بِهِ قَبْلَ رَغْبَتِنَا بِنُفْعِهِ،

اللَّهُمَّ فَإِذَا كَانَ ذَلِكَ مَنَا مِنْكَ وَفَضْلاً وَجُوداً، وَلُطْفاً بِنَا وَرَحْمَةً لَنَا، وَامْتِنَاناً عَلَيْنَا، مِنْ غَيْرِ حَوْلِنَا وَلَا حِيلَتِنَا وَلَا قُوَّتِنَا

اللَّهُمَّ فَحَبِّبْ إِلَيْنَا حُسْنَ تِلَاوَتِهِ، وَحِفْظَ آيَاتِهِ، وَإِيمَاناً بِمُتَشَابِهِهِ وَعَمَلاً بِمُحْكَمِهِ، وَسَبَباً فَيَتَأْوِيلُهُ، وَهُدًى فَيَتَدَبَّرُهُ وَبَصِيرَةً بِنُورِهِ

اللَّهُمَّ وَكَمَا أَنْزَلْتَهُ شِفَاءً لِأَوْلِيَائِكَ، وَشِفَاءً عَلَى أَعْدَائِكَ، وَعَمَى عَلَى أَهْلِ مَعْصِيَتِكَ، وَنُوراً لِأَهْلِ طَاعَتِكَ، فَاجْعَلْهُ لَنَا حِصِيناً مِنْ عَذَابِكَ، وَحِزْزاً مِنْ غَضَبِكَ، وَحَاجِزاً عَنِ مَعْصِيَتِكَ، وَعِصْمَةً مِنْ سَخَطِكَ، وَدَلِيلاً عَلَى طَاعَتِكَ، وَنُوراً يَوْمَ نَلْقَاكَ نَسْتَضِيءُ بِهِ فِي خَلْقِكَ وَنَجُوزُ بِهِ عَلَى صِرَاطِكَ، وَنَهْتَدِي بِهِ إِلَى جَنَّتِكَ، اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّقْوَةِ فِي حَمْلِهِ، وَالْعَمَى عَنِ عَمَلِهِ وَالْجُورِ عَنِ حُكْمِهِ، وَالْعُلُوِّ عَنِ قَصْدِهِ، وَالتَّقْصِيرِ دُونَ حَقِّهِ، اللَّهُمَّ احْمِلْ عَنَّا ثِقْلَهُ، وَأَوْجِبْ لَنَا أَجْرَهُ، وَأَوْزِعْنَا شُكْرَهُ، وَاجْعَلْنَا نُرَاعِيَهُ وَنَحْفَظُهُ

اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا نَتَّبِعُ حَلَالَهُ، وَنَجْتَنِبُ حَرَامَهُ، وَنُقِيمُ حُدُودَهُ، وَنُؤَدِّي فَرَائِضَهُ، اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا حَلَاوَةً فِي تِلَاوَتِهِ، وَنَشَاطاً فِي قِيَامِهِ وَوَجْلاً فِي تَرْتِيلِهِ، وَقُوَّةً فِي اسْتِعْمَالِهِ، فِي آثَارِ اللَّيْلِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ

اللَّهُمَّ وَاسِدِقْنَا مِنَ النَّوْمِ بِالْيَسِيرِ وَآيَقِظْنَا فِي سَاعَةِ اللَّيْلِ، مِنْ رُقَادِ الرَّاقِدِينَ، وَنَبِّهْنَا عِنْدَ الْأَحَائِنِ الَّتِي يُسْتَجَابُ فِيهَا الدُّعَاءُ مِنْ سِتْنِهِ الْوَسْوَاسِينَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِقُلُوبِنَا ذِكَاءً عِنْدَ عَجَائِبِهِ الَّتِي لَا تَنْقُضِي، وَلَذَادَةً عِنْدَ تَرْدِيدِهِ، وَعَبْرَةً عِنْدَ تَرْجِيْعِهِ، وَنَفْعاً بَيْنَنَا عِنْدَ اسْتِفْهَامِهِ

اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ تَخَلُّفِهِ فِي قُلُوبِنَا، وَتَوَسُّدِهِ عِنْدَ رُقَادِنَا، وَنَبْذِهِ وَرَاءَ ظُهُورِنَا، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ قَسَاوَةِ قُلُوبِنَا، لِمَا بِهِ وَعَظَّتْنَا

اللَّهُمَّ انْفَعْنَا بِمَا صَرَّفْتَ فِيهِ مِنَ الْآيَاتِ، وَذَكَّرْنَا بِمَا صَرَبْتَ فِيهِ مِنَ الْمَثَلَاتِ

وَكَفَّرْنَا بِتَأْوِيلِهِ السَّيِّئَاتِ، وَضَاعَفْنَا لَنَا بِهِ جَزَاءً فِي الْحَسَنَاتِ، وَارْفَعْنَا بِهِ ثَوَابًا فِي الدَّرَجَاتِ، وَلَقِّنَا بِهِ الْبَشْرَى بَعْدَ الْمَمَاتِ

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا زَادًا، تُقْوِينَا بِهِ فِي الْمَوْقِفِ (وَفِي الْوُقُوفِ) بَيْنَ يَدَيْكَ، وَطَرِيقًا وَاضِحًا نَسِيلُكَ بِهِ إِلَيْكَ، وَعِلْمًا نَافِعًا نَشْكُرُ بِهِ نِعْمَاءَكَ وَتَخَشُّعًا صَادِقًا نَسِيحُ بِهِ أَسْمَاءَكَ، اللَّهُمَّ فَإِنَّكَ اتَّخَذْتَ بِهِ عَلَيْنَا حُجَّةً قَطَعْتَ بِهِ عُذْرَنَا، وَاضِيحَةً بَعْدَ عِنْدَانَا نِعْمَةً، فَصِيرَ عَنْهَا شُكْرَنَا

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا وَلِيًّا يُتَّبَعُ مِنَ الزَّلِيلِ، وَدَلِيلًا يَهْدِينَا لِصَالِحِ الْعَمَلِ وَعَوْنًا (و) هَادِيًا يُقَوِّمُنَا مِنَ الْمِيلِ، وَعَوْنًا يُقْوِينَا مِنَ الْمَلَلِ، حَتَّى يَبْلُغَ بِنَا أَفْضَلَ الْأَمَلِ، اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا شَافِعًا يَوْمَ اللَّقَاءِ، وَسَدِّاحًا يَوْمَ الْإِرْتِقَاءِ، وَحَجِيجًا يَوْمَ الْقَضَاءِ وَنُورًا يَوْمَ الظُّلْمَاءِ، يَوْمَ لَا أَرْضَ وَلَا سَمَاءَ، يَوْمَ يُجْزَى كُلُّ سَاعٍ بِمَا سَعَى

اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا رِيًّا يَوْمَ الظُّمَاءِ، وَفَوْزًا يَوْمَ الْجَزَاءِ، مِنْ نَارٍ حَامِيَةٍ قَلِيلَةٍ الْبُقْيَا عَلَى مَنْ بِهَا اضْطَلَى، وَبِحَرِّهَا تَلَطَّى، اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا بُرْهَانًا عَلَى رُؤُوسِ الْمَلَاءِ، يَوْمَ يُجْمَعُ فِيهِ أَهْلُ الْأَرْضِ وَأَهْلُ السَّمَاءِ، اللَّهُمَّ ارْزُقْنَا مَنَازِلَ الشُّهَدَاءِ، وَعَيْشَ السَّعِيدَاءِ وَمُرَافَقَةَ الْأَنْبِيَاءِ، إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ. (۱)

(ب) دعای بعد از تلاوت قرآن

امام صادق علیه السلام هنگامی که شماری از آیات قرآن را تلاوت می کرد این آیه را شفاء و رحمة و جزا و ذخرا، اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لِي أُنْسًا فِي قَبْرِي، وَأُنْسًا فِي حَشْرِي، وَأُنْسًا فِي نَشْرِي، وَاجْعَلْهُ لِي بَرَكَةً بِكُلِّ آيَةٍ قَرَأْتُهَا، وَارْفَعْ لِي بِكُلِّ حَرْفٍ دَرَسْتُهُ دَرَجَةً فِي أَعْلَى عِلِّيِّينَ، آمِينَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ

اللَّهُمَّ صِدْقًا عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَصِيْفِيكَ، وَنَجِيكَ وَدَلِيلِكَ، وَالِدَاعِي إِلَى سَبِيلِكَ، وَعَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَلِيِّكَ، وَخَلِيفَتِكَ مِنْ بَعْدِ رَسُولِكَ وَعَلَى أَوْصِيَاءِ يَأْتِيهِمَا الْمُسْتَحْفَظِينَ دِينِكَ، الْمُسْتَوْدَعِينَ حَقِّكَ، وَالْمُسْتَرْعِينَ خَلْقَكَ، وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. (۲)

(ج) دعای بعد از ختم قرآن

۱. امیرمؤمنان علیه السلام پس از ختم قرآن این دعا را می خواند:

اللَّهُمَّ اشْرَحْ بِالْقُرْآنِ صِدْرِي، وَاسْتَعْمِلْ بِالْقُرْآنِ يَدَيَّ، وَنُورْ بِالْقُرْآنِ بَصِيرَتِي، وَأَطْلِقْ بِالْقُرْآنِ لِسَانِي، وَأَعِنِّي عَلَيْهِ مَا أَبْتَغِيْتَنِي، فَإِنَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِكَ. (۳)

۲. امام سجاد علیه السلام بعد از ختم قرآن این دعا را می خواند:

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَعْتَنِي عَلَى خْتَمِ كِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَهُ نُورًا، وَجَعَلْتَهُ مَهْمِينًا عَلَيَّ كُلِّ كِتَابٍ أَنْزَلْتَهُ، وَفَضَلْتَهُ عَلَيَّ كُلِّ حَدِيثٍ قَصَصْتَهُ

وَفُرْقَانَا فَرَّقَتْ بِهِ بَيْنَ حَلَالِكَ وَحَرَامِكَ، وَقُرْآنَا أَعْرَبَتْ بِهِ عَنْ شَرَائِعِ أَحْكَامِكَ، وَكِتَابَا فَصَّلَتْهُ لِعِبَادِكَ تَفْصِيلاً، وَوَحْيَا أَنْزَلْتَهُ عَلَي نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى لِمَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ تَنْزِيلاً، وَجَعَلْتَهُ نُورًا نَهْتَدِي مِنْ ظُلْمِ الضَّلَالَةِ وَالْجَهَالَةِ بِاتِّبَاعِهِ، وَشِفَاءً لِمَنْ أَنْصَتَ بِفَهْمِ التَّصْدِيقِ إِلَى اسْتِيعَاةِهِ، وَمِيزَانَ قِسِي طٍ لَا يَحِيفُ عَنِ الْحَقِّ لِسَانُهُ، وَنُورَ هُدًى لَا يَطْفَأُ عَنِ الشَّاهِدِينَ بُرْهَانُهُ، وَعَلَمَ نَجَاهٍ لَا يَضِلُّ مَنْ أَمَّ قَصِيدَ سُنَّتِهِ، وَلَا تَنَالُ

١- كليني، الكافي، ج ٢، ص ٥٧٣.

٢- مجلسي، بحار الأنوار، ج ٩٢، ص ٢٠٨.

٣- شيخ طوسي، مصباح المتهجد، ص ٣٢٣.

أَيْدِي الْهَلَكَاتِ مَنْ تَعَلَّقَ بِعُرْوِهِ عَضِيَمَتِهِ. اَللّٰهُمَّ فَاذْ اَفَدْتَنَا الْمَعُوْنَةَ عَلٰى تِلَاوَتِهِ، وَسَيِّهَلَّتْ جَوَاسِدِي السِّنِّيْنَا بِحُسْنِ عِبَارَتِهِ، فَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَرْعَاهُ حَقَّ رِعَايَتِهِ، وَيَدِينُ لَكَ بِاِعْتِقَادِ التَّسْلِيْمِ لِمُحْكَمِ اَيَاتِهِ، وَيَفْزَعُ اِلَى الْاِقْرَارِ بِمُتَشَابِهِهِ وَمَوْضِحَاتِ بَيِّنَاتِهِ، اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ اَنْزَلْتَهُ عَلٰى نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُجْمَلًا وَ الْاَهْمَتُهُ عَلِمَ عَجَائِبِهِ مُكْمَلًا، وَ وَرَثَتْنَا عَلِمَهُ مُفَسِّرًا، وَفَضَّلْتَنَا عَلٰى مَنْ جَهَلَ عِلْمَهُ، وَقَوَّيْنَا عَلَيْهِ لِتَرْفَعَنَا فَوْقَ مَنْ لَمْ يُطِقْ حَمَلَهُ.

اَللّٰهُمَّ فَكَمَا جَعَلْتَ قُلُوْبَنَا لَهٗ حَمَلَةً، وَعَرَفْتَنَا بِرَحْمَتِكَ شَرْفَهُ وَفَضْلَهُ، فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ الْخَطِيْبِ بِهِ، وَعَلٰى اِلٰهِ الْخُزَّانِ لَهٗ، وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَغِيْتَرِفُ بِاَنَّهُ مِنْ عِنْدِكَ حَتّٰى لَا يِعَارِضُنَا الشُّكُّ فِي تَصْدِيْقِهِ، وَلَا يَخْتَلِجُنَا الرَّيْبُ عَنْ قَضِيْدِ طَرِيْقِهِ. اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَغْتَصِمُ بِحَبْلِهِ، وَيَأْوِي مِنَ الْمُتَشَابِهَاتِ اِلَى حِزْرِ مَعْقِلِهِ، وَيَسِيْكُنُ فِي ظِلِّ جَنَاحِهِ، وَيَهْتَدِي بِضَوْءِ صَبَاحِهِ وَيَقْتَدِي بِتَبْلُجِ اِسْفَارِهِ، وَيَسْتَضِيْحُ بِمُضَابِحِهِ، وَلَا يَلْتَمِسُ الْهُدٰى فِيْغِيْرِهِ.

اَللّٰهُمَّ وَ كَمَا نَصَبْتَ بِهِ مُحَمَّدًا عَلَمًا لِلدَّلَالَةِ عَلَيْنِكَ، وَأَنْهَجْتَ بِآلِهِ سُبُلَ الرِّضَا إِلَيْكَ، فَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلِ الْقُرْآنَ وَسِيْلَةً لَنَا اِلَى اَشْرَفِ مَنَازِلِ الْكِرَامَةِ، وَسَلْمًا نَعْرُجُ فِيْهِ اِلَى مَحَلِّ السَّلَامَةِ، وَسَبِيًّا نُجْزِي بِهِ النَّجَاةَ فِي عَرْضِهِ الْقِيَامَةِ، وَذَرِيْعَةً نَقْدُمُ بِهَا عَلٰى نَعِيْمِ دَارِ الْمَقَامَةِ،

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاحْطُطْ بِالْقُرْآنِ عَنَّا ثِقْلَ الْاَوْزَارِ، وَهَبْ لَنَا حُسْنَ سَمَائِلِ الْاَبْرَارِ، وَاقِفْ بِنَا اِثَارَ الَّذِيْنَ قَامُوا لَكَ بِهٖ اِنَاءَ اللَّيْلِ وَاطْرَافَ النَّهَارِ، حَتّٰى تُطَهِّرُنَا مِنْ كُلِّ دَنَسٍ بِتَطْهِيرِهِ وَتَقْفُوْا بِنَا اِثَارَ الَّذِيْنَ اسْتَضَاءُوا بِاَبْنُوْرِهِ، وَلَمْ يُلْهِهِمُ الْاَمَلُ عَنِ الْعَمَلِ فَيَقْطَعُهُمْ بِخُدَعِ غُرُوْرِهِ.

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاجْعَلِ الْقُرْآنَ لَنَا فِي ظُلْمِ اللَّيَالِي مُؤْنَسًا، وَمِنْ

نَزَغَاتِ الشَّيْطَانِ وَخَطَرَاتِ الْوَسَاوِسِ حَارِسًا، وَلَاقْدَامِنَا عَنْ نَقْلِهَا إِلَى الْمَعَاصِي حَابِسًا، وَلَا لِسَانِنَا عَنِ الْخَوْصِ فِي الْبَاطِلِ مِنْ غَيْرِ مَا
أَفِهِ مُخْرِسًا، وَلِجَوَارِحِنَا عَنِ اقْتِرَافِ الْأَثَامِ زَاجِرًا، وَلِمَا طَوَّتِ الْعُقُلُ عَنْهَا مِنْ تَصَيُّفِ قُلُوبِنَا نَاشِرًا، حَتَّى تُوصَلَ إِلَى قُلُوبِنَا فَهَمَّ
عَجَائِبِهِ، وَزَوَاجِرِ أَمْنَالِهِ الَّتِي ضَعُفَتِ الْجِبَالُ الرَّوَاسِي عَلَى صَلَابَتِهَا عَنِ احْتِمَالِهِ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَدِّمْ بِالْقُرْآنِ صِيْلَاحَ ظَاهِرِنَا، وَاحْجُبْ بِهِ خَطَرَاتِ الْوَسَاوِسِ عَنْ صِدْقِهِ ضَمَائِرِنَا، وَأَغْسِلْ بِهِ دَرَنَ قُلُوبِنَا
وَعَلَائِقَ أَوْزَارِنَا، وَاجْمَعْ بِهِ مُنْتَشَرَ أُمُورِنَا، وَارْزُقْ بِهِ فِي مَوْقِفِ الْعُرْضِ عَلَيْكَ ظَمًا هَوَاجِرِنَا، وَاكْسِنَا بِهِ حُلَلَ الْأَمَانِ يَوْمَ الْفَرَجِ الْأَكْبَرِ
فِي نُشُورِنَا.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَاجْبُرْ بِالْقُرْآنِ خَلْتَنَا مِنْ عَيْدَمِ الْأَمْلَاقِ، وَسَقِّ إِلَيْنَا بِرَغَدِ الْعَيْشِ وَخِصْبِ سَعَةِ الْأَرْزَاقِ، وَجَنِّبْنَا بِهِ
الضَّرَائِبَ الْمَذْمُومَةَ وَمَيَدَانِي الْأَخْلَاقِ، وَأَعْصِمْنَا بِهِ مِنْ هَوَاهُ الْكُفْرِ وَدَوَاعِي النِّفَاقِ، حَتَّى يَكُونَ لَنَا فِي الْقِيَامَةِ إِلَى رِضْوَانِكَ وَ
جَنَانِكَ قَائِدًا، وَلَنَا فِي الدُّنْيَا عَنْ سَخَطِكَ وَتَعْدِي حُدُودِكَ ذَائِدًا، وَلِمَا عِنْدَكَ بِتَحْلِيلِ حَلَالِهِ وَتَحْرِيمِ حَرَامِهِ شَاهِدًا.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَهَيِّؤْ بِالْقُرْآنِ عِنْدَ الْمَوْتِ عَلِيًّا نَفْسِنَا كَرْبَ السِّيَاقِ وَجَهْدَ الْأَنْبِيَاءِ، وَتَرَادُفَ الْحَشَارِحِ، «إِذَا بَلَغَتْ
النُّفُوسُ التَّرَاقِيَّ وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ»، وَتَجَلَّى مَلَائِكَةُ الْمَوْتِ لِقَبْضَةِهَا مِنْ حُجْبِ الْغُيُوبِ، وَرَمَاهَا عَنْ قَوْسِ الْمَنَايَا بِأَسْبِيهِمْ وَخَشَةِ الْفِرَاقِ،
وَدَافَ لَهَا مِنْ دُعَافِ الْمَوْتِ كَأَسَا مَسْئُومَةِ الْمِيْدَاقِ، وَدَنَا مِنَّا إِلَى الْأَخْرَجِ رَحِيلٌ وَأَنْطِلَاقٌ، وَصَارَتِ الْأَعْمَالُ قَلَابِدًا فِي الْأَعْنَاقِ،
وَكَانَتِ الْقُبُورُ هِيَ الْمَيَاوِي إِلَى مِيقَاتِ يَوْمِ التَّلَاقِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَبَارِكْ لَنَا فِي حُلُولِ دَارِ الْبَلَى وَطُولِ الْمَقَامَةِ بَيْنَ
أَطْبَاقِ الثَّرَى،

وَاجْعَلِ الْقُبُورَ بَعْدَ فِرَاقِ الدُّنْيَا خَيْرَ مَنَازِلِنَا، وَأَفْسَحْ لَنَا بِرَحْمَتِكَ فِي ضَيْقِ مَلَا حِدِنَا، وَلَا تَفْضَحْنَا فِي حَاضِرِ الْقِيَامَةِ بِمُوبِقَاتِ اثَامِنَا، وَارْحَمْ بِالْقُرْآنِ فِي مَوْقِفِ الْعُرْضِ عَلَيْكَ ذُلَّ مَقَامِنَا، وَتَبَّتْ بِهِ عِنْدَ اضْطِرَابِ حِسِيرِ جَهَنَّمَ يَوْمَ الْمَجَازِ عَلَيْهَا زَلَلُ أَقْدَامِنَا، وَنَجِّنَا بِهِ مِنْ كُلِّ كَرْبٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَشَدَائِدِ أَهْوَالِ يَوْمِ الطَّامَةِ، وَبَيِّضْ وُجُوهَنَا يَوْمَ تَسْوَدُّ وُجُوهُ الظَّالِمَةِ فِي يَوْمِ الْحَسِيرَةِ وَالنَّدَامَةِ، وَاجْعَلْ لَنَا فِي صُدُورِ الْمُؤْمِنِينَ وُدًّا، وَلَا تَجْعَلِ الْحَيَاةَ عَلَيْنَا نَكْدًا.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ كَمَا بَلَغَ رِسَالَتَكَ، وَصَلِّ دَعِ بِأَمْرِكَ، وَنَصِّحِ لِعِبَادِكَ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ نَبِيَّنَا صَلَواتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَقْرَبَ النَّبِيِّينَ مِنْكَ مَجْلِسًا، وَأَمْكَنَهُمْ مِنْكَ شَفَاعَةً، وَاجْلِّهِمْ عِنْدَكَ قَدْرًا، وَأَوْجِهِهُمْ عِنْدَكَ جَاهًا. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَشَرِّفْ بُنْيَانَهُ، وَعَظِّمْ بُرْهَانَهُ، وَثَقِّلْ مِيزَانَهُ، وَتَقَبَّلْ شَفَاعَتَهُ، وَقَرِّبْ وَسِيلَتَهُ، وَبَيِّضْ وَجْهَهُ، وَأَتِمِّ نُورَهُ، وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ، وَأَخِينَا عَلَى سُنَّتِهِ، وَتَوَفَّنَا عَلَى مِلَّتِهِ، وَخُذْنَا مِنْهَا جُزْءًا، وَاسْلُكْ بِنَا سَبِيلَهُ، وَاجْعَلْنَا مِنْ أَهْلِ طَاعَتِهِ، وَاحْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ، وَأُورِدْنَا حَوْضَهُ، وَاشْفِقْنَا بِكَأْسِهِ. وَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صِيْلَةً تُبَلِّغُهُ بِهَا أَفْضَلَ مَا يَأْمُلُ مِنْ خَيْرِكَ وَفَضْلِكَ وَكَرَامَتِكَ، إِنَّكَ ذُو رَحْمَةٍ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَفَضْلٍ كَرِيمٍ. اللَّهُمَّ اجْزِهِ بِمَا بَلَغَ مِنْ رِسَالَتِكَ، وَأَذَى مِنْ آيَاتِكَ، وَنَصِّحِ لِعِبَادِكَ، وَجَاهِدْ فِي سَبِيلِكَ، أَفْضَلَ مَا جَزَيْتَ أَحَدًا مِنْ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ، وَأَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ الْمُضْطَّعِينَ، وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. (١)

٣. امير موءمنان عليه السلام فرمود: پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله به من امر فرمود که پس از ختم قرآن این دعا را بخوانم:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِحْبَابَ الْمُحِبِّينَ، وَإِخْلَاصَ الْمُؤَقِنِينَ، وَمُرَافَقَةَ الْأَبْرَارِ، وَأَسْأَلُكَ حَقَائِقَ الْإِيمَانِ، وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ، وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ، وَوُجُوبَ رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ، وَالنَّجَاهَ مِنَ النَّارِ. (۱)

۹. درنگ در آیات رحمت و عذاب

مولای متقیان در فرازی از خطبه ی متّین در وصف پروا پیشگان می فرماید:

هنگامی که به آیات رحمت می رسند به آن امید می بندند، و دل‌هایشان به آن اشتیاق می یابد، گویی آن نعمتها را با چشم خود می بینند... و هنگامی که به آیات عذاب می رسند، با گوش دل آن را می شنوند و دیده هایشان به آنها خیره می شود، پوست بدنشان می لرزد، دل‌هایشان به وحشت می افتد، گویی فریادهای دوزخیان را با گوش جان می شنوند. (۲)

۱۰. مداومت بر تلاوت قرآن

مولای متّین امیرمؤمنان علیه السلام در فرازی از وصیت طولانی خود به فرزندش محمد حنفیه می فرماید:

بر تو باد به تلاوت قرآن و عمل به معارف و تعالیم آن و رعایت واجبات و احکام آن و پیروی از حلال و حرام و اوامر و نواهی آن و تهجد و تلاوت آن، در هر شبانه روز، که آن پیمان خداوند تبارک و تعالی است بر مردمان، پس بر هر مسلمانی واجب است که همه روزه در پیمان خود بنگرد ولو با خواندن پنجاه آیه از آن. (۳)

از ویژگیهای شیعیان کثرت تلاوت قرآن است، چنانچه امام باقر علیه السلام فرمود:

شیعیان علی علیه السلام فراوان نماز می خوانند، فراوان دعا می کنند و فراوان کتاب خدا را تلاوت می کنند. (۴)

۱- مجلسی، بحار الأنوار، ج ۹۲، ص ۲۰۶.

۲- سلیم بن قیس، کتاب سلیم، ص ۱۹۸.

۳- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۳۸۳.

۴- شیخ صدوق، صفات الشیعه، ص ۵۲.

مولای متقیان در جنگ صفین به پیروان خود امر می فرمود که: بسیار تلاوت قرآن کنید. (۱)

۵. مدّت زمان ختم قرآن در ماه رمضان

در مورد اینکه در چه مدّتی ختم قرآن شایسته است به اختلاف سخن رفته است:

(۱) برخی از اصحاب پیامبر چون حبيب بن مظاهر قرآن را در يك شب ختم می کرد. (۲)

(۲) حضرت امام رضا علیه السلام در سه روز يك ختم قرآن می کرد با تأمل و تدبّر. (۳)

(۳) امام صادق علیه السلام کمتر از سه روز را توصیه نمی کرد و می فرمود: نباید قرآن با شتاب خوانده شود، ماه رمضان حقوقی دارد باید رعایت شود. (۴)

(۴) و گاهی کمتر از شش روز را توصیه نمی کرد و می فرمود: اصحاب پیامبر آن را در يك ماه و کمتر از آن ختم می کردند. (۵)

(۵) و گاهی می فرمود: این که قرآن را در کمتر از يك ماه ختم کنی خوش وقت نیست. (۶)

(۶) ولی هنگامی که علی بن مغیره به امام علیه السلام عرضه می دارد که من در ماه رمضان چهل بار کمتر یا بیشتر قرآن را ختم می کنم، امام علیه السلام اعتراض نمی فرماید. (۷)

از بررسی احادیث یاد شده به این نتیجه می رسیم که مدّت زمان مناسب برای ختم قرآن بر حسب اشخاص فرق می کند، آنچه مسلم است این است که باید شتابزده نباشد، بلکه با تدبّر و تأمل در آیات قرآن انجام شود و این کمتر از سه

۱- نصر بن مزاحم، وقعه صفین، ص ۲۲۵.

۲- ابو مخنف، مقتل الحسین، ص ۱۰۴.

۳- شیخ صدوق، عیون اخبار الرضا علیه السلام، ج ۲، ص ۱۸۰.

۴- کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۶۱۷ و ۶۱۸.

۵- کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۶۱۷ و ۶۱۸.

۶- کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۶۱۷ و ۶۱۸.

۷- کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۶۱۷ و ۶۱۸.

روز اتفاق نمی افتد، زیرا امام رضا علیه السلام به آن تصریح فرموده (۱).

و از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله نیز روایت شده که فرمود:

«لَا يَفْقَهُ مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فِي أَقَلِّ مِنْ ثَلَاثٍ»؛ «یعنی، کسی که قرآن را در کمتر از سه روز بخواند به معارف آن واقف نمی شود». (۲)

کسی که نمی تواند قرآن بخواند و یا نمی تواند صحیح بخواند باید در یاد گرفتن آن تلاش کند که امام صادق علیه السلام فرمود:

شایسته است که موءمن از دنیا بیرون نرود جز این که قرآن را فرا گرفته باشد و یا مشغول فراگیری آن باشد. (۳)

و اگر نتواند، حداقل کسی را اجیر بگیرد که از طرف او قرآن بخواند.

۶. آداب احسان در ماه رمضان

اشاره

یکی از فلسفه های تشریح روزه آگاه شدن اغنیاء از وضع فقرا و دلسوزی آنان بر احوال بینوایان می باشد.

و لذا شایسته است که در ماه رمضان از وظیفه ی انفاق و احسان غفلت نشود.

برای انفاق و احسان شرایط و آدابی هست که به برخی از آنها اشاره می کنیم:

(۱) انفاق و احسان از مال حلال

قرآن کریم می فرماید:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ»؛

«یعنی، هان ای کسانی که ایمان آورده اید، از اموال پاکیزه ای که کسب کرده اید انفاق کنید». (۴)

(۲) انفاق با حفظ آبروی اشخاص

ولذا به صدقه ی پنهانی تأکید شده و آمده است: «صَدَقَهُ السَّرُّ تُطْفِئُ غَضَبَ الرَّبِّ»؛ «یعنی، انفاق پنهانی آتش غضب خدا را

خاموش می کند». (۵)

- ١- شيخ صدوق، عيون اخبار الرضا عليه السلام، ج ٢، ص ١٨٠.
- ٢- دارمي، السنن، ج ١، ص ٣٥٠.
- ٣- كليني، الكافي، ج ٢، ص ٦٠٧.
- ٤- سورة بقره، آيه ٢٦٧.
- ٥- شيخ مفيد، المقنعه، ص ٢٦١.

۳) انفاق بهترین ها

قرآن کریم می فرماید:

«لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ»؛

«یعنی، به نیکوکاری نمی رسید جز هنگامی که از آنچه دوست دارید انفاق کنید».^(۱)

۴) انفاق پیش از سوءال

برای حفظ آبروی اشخاص بهتر است که پیش از اظهار حاجت، انسان حاجت افراد مستمند را روا سازد. صائب تبریزی گوید:

از تلخی سوءال گروهی که واقفند فرصت به لب گشودن سائل نمی دهند

۵) انفاق بدون منت

قرآن کریم می فرماید:

«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى»

«یعنی، ای کسانی که ایمان آورده اید صدقه های خود را با منت نهادن و اذیت کردن باطل نسازید».^(۲)

کسی که دست بذل و بخشش دارد باید همواره خدای را سپاس گوید که او را بی نیاز ساخته و محتاج دیگران نکرده است و باید نیاز دیگران را به او یکی از نعمتها و هدیه های الهی بشمارد، که در حدیث شریف آمده:

فقیر هدیه ی پروردگار است بر غنی، اگر حاجتش را روا سازد هدیه ی الهی را پذیرفته و اگر روا نکند هدیه ی الهی را رده کرده است.^(۳)

۶) تقدیم ارحام

۱- سوره آل عمران، آیه ۹۲.

۲- سوره بقره، آیه ۲۶۴.

۳- مجلسی، بحار الأنوار، ج ۹۶، ص ۱۷۰.

از پیامبر رحمت پرسیدند: کدامین صدقه برتر است؟ فرمود:

«عَلَى ذِي الرَّحِمِ الْكَاشِحِ» (یعنی، بر خویشاوند تهی دست).

«کاشِح» در لغت به دو معنی آمده: ۱ تهی دست. ۲ قطع رابطه.

در اینجا هر دو معنی مورد نظر است، اگر خویشاوند انسان تهی دست باشد، حتماً باید او را مقدم بدارد و اگر فامیل انسان با انسان سر ناسازگاری و احیاناً سر ستیز دارد، انسان با صله ی رحم رفع خصومت و عداوت می کند.

در حدیث شریف آمده است:

«لَا صَدَقَةَ وَذُو رَحِمٍ مُّحْتَاجٌ»

«تا خویشاوندی نیازمند است، صدقه بر دیگری روا نیست».(۱)

پس از خویشاوندان، همسایگان، آبرومندان، دانشمندان و دوستان اهل بیت بر دیگران مقدم هستند.

امام کاظم علیه السلام فرمود: هر کس نتواند در حق ما صله کند برای مستمندان از شیعیان ما صله کند.(۲)

قرآن کریم می فرماید:

«يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ»

«از تو می پرسند که چه چیزی را انفاق کنند، بگو: آنچه از خیر انفاق کنید، برای پدر، مادر، خویشاوندان...».(۳)

انسان باید از نزدیکترین آغاز کند، سپس به دیگر مستمندان و نیازمندان برسد.

۷) رعایت زمان و مکان

زمان و مکان در افزایش پاداش انفاق تأثیر دارد.

قرآن کریم می فرماید:

«لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَاتَلُوا»؛

۱- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۳۸.

۲- شیخ مفید، المقنعه، ص ۲۶۸.

کسانی که پیش از فتح انفاق و جهاد کردند با کسانی که پس از آن انفاق کردند و جهاد نمودند، برابر نیستند، آنان درجه ی بالاتری دارند. (۱)

پیش از فتح مکه مسلمانان پریشان و ضعیف بودند، ولی پس از فتح مکه از قدرت و شوکت برخوردار بودند، آنان که در آن ایام پریشانی و نداری انفاق و یا جهاد کردند با انفاق کنندگان زمان دیگر فرق می کنند.

دو عنصر زمان و مکان در پاداش عبادات، از جمله انفاق، تأثیر گذار است و لذا کسانی که در جنگ بدر شرکت کردند با دیگر مجاهدان فرق دارند.

و اینک شماری از احادیث صریح در این رابطه:

۱ امام باقر علیه السلام فرمود: خیر و شرّ در روز جمعه چندین برابر می باشد. (۲)

۲ و فرمود: حسنه و سیئه در روز جمعه مضاعف می شود. (۳)

۳ امام صادق علیه السلام فرمود: پدرم هر روز جمعه یک دینار صدقه می داد و می فرمود: صدقه در روز جمعه به جهت شرافت جمعه بر دیگر روزها چندین برابر می شود. (۴)

۴ پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله پس از بیان پاداش قرائت سوره توحید فرمود: و آن در ماه رجب چندین برابر می شود. (۵)

(۶) امام صادق علیه السلام از پیامبر اکرم روایت کرده که پاداش حسنات در ماه شعبان هفتاد برابر می شود. (۷)

۶ و فرمود: صدقه در روز جمعه چندین برابر می باشد. (۸)

۷ و در حدیث دیگری فرمود: کسی که در ماه رمضان صدقه بدهد خداوند هفتاد نوع بلا را از او دفع می کند. (۹)

۱- سوره حدید، آیه ۱۰.

۲- شیخ صدوق، ثواب الأعمال، ص ۱۷۱.

۳- کلینی، الکافی، ج ۳، ص ۴۱۵.

۴- شیخ صدوق، ثواب الأعمال، ص ۲۱۹.

۵- شیخ حرّ، وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۴۸۵.

۶- شیخ حرّ، وسائل الشیعه، ج ۱۰، ص ۴۸۵.

۷- شیخ صدوق، الأمالی، ص ۲۹.

۸- شیخ صدوق، ثواب الأعمال، ص ۱۷۱ و ۱۷۲.

٩- شيخ صدوق، ثواب الأعمال، ص ١٧٢ و ١٧١.

۸ پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در این رابطه فرمود: پاداش حسنات در ماه رمضان به چندین برابر می رسد و اعمال خیر در آن مورد قبول قرار می گیرد. (۱)

۹ پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در حدیثی از جایگاه حرم مکه سخن گفتند و در پایان فرمودند: از این رو خداوند حسنات را در حرم مضاعف و سیئات را نیز در حرم مضاعف فرموده است. (۲)

۱۰ پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله در فرازی از وصایای خود به ابوذر فرمود:

ای ابوذر! برای هر نفسی که در مسجد بکشی، خداوند درجه ای در بهشت عنایت فرماید، فرشتگان برای تو درود می فرستند، برای هر نفسی ده حسنه می نویسند و ده سیئه محو می کنند. (۳)

براساس احادیث فوق و دهها حدیث دیگر عنصر زمان و مکان در پاداش اعمال تأثیر فراوان دارد.

از این رهگذر باید در شبها و روزهای ماه رمضان از خدمت به خلق، گره گشایی از امور مومنین و صدقه به مستمندان و نیازمندان غفلت نکرد.

(۸) رعایت جایگاه افراد

یکی از صحرا نشینان به محضر امام حسین علیه السلام رسید و اظهار حاجت نمود، امام حسین علیه السلام فرمود: من از تو سه پرسش می کنم، اگر یکی را پاسخ دادی یک سوّم، اگر دو تا پاسخ دادی دو سوّم و اگر هر سه را پاسخ دادی همه نیاز ترا برطرف می سازم، که از جدم شنیدم که فرمود:

الْمَعْرُوفُ بِقَدْرِ الْمَعْرِفَةِ؛

«بخشش به مقدار معرفت و شناخت».

چون پاسخ داد، امام حسین علیه السلام هزار دینار طلا و یک انگشتری قیمتی به او عطا فرمود. (۴)

۱- ابن قتال، روضه الواعظین، ج ۲، ص ۱۸۳.

۲- عیاشی، التفسیر، ج ۱، ص ۳۶.

۳- طبرسی، مکارم الاخلاق، ص ۴۶۷.

۴- مجلسی، بحار الأنوار، ج ۴۴، ص ۱۹۶.

از این رهگذر شایسته است که در انفاق و احسان شخصیت و مرتبت افراد منظور شود و برای هرکسی در خور شأن و جایگاهش عطا شود.

۹) به خیر اموات احسان کند

پدر، مادر، حق داران، بی وارثان و بد وارثان که از دنیا رفته اند و نامه ی اعمالشان مختومه شده و قدرت یک «لا له إلا الله» گفتن را ندارند، بر روزه داران و باور داران شایسته است به شکرانه ی این که زنده مانده، و یک بار دیگر بر سر سفره انعام الهی در ماه خدا قرار گرفته اند، به عنوان نیابت از سوی آنان نماز، دعا، تلاوت قرآن، دستگیری از نیازمندان و خیرات و مبرات از سوی آنان انجام دهد.

هر عملی مستحبی که انسان انجام داده پاداش آن را به یکی از شیعیان اهداء کند پاداش آن به آن شخص می رسد، بدون این که چیزی از ثواب اهدا کننده کم شود. این عمل در مورد خویشان نوعی صله رحم و در مورد پدر و مادر نشانه باز بودن و ترک آن موجب قطع رحم و عاق والدین بودن می باشد.

کسی از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله درخواست وصیت کرد، در ضمن وصیت خود به او فرمود: از پدر و مادرت اطاعت کن و در حق آنها نیکی کن، چه در حال حیات باشند یا در حال ممات. (۱)

۱۰) هدیه به پیشگاه حضرت بقیه الله

اگر یک لحظه حجت زمان در روی زمین نباشد، زمین ساکنانش را در کام فرو می برد و لذا همه ی موجودات زنده به طفیل حضرت بقیه الله زنده هستند و به همین جهت در برابر آن حضرت تکالیف و وظائفی دارند، از جمله این که باید همواره برای سلامتی آن حضرت دعا کنند و صدقه بدهند.

البته آن حضرت به دعا و صدقه ی ما نیاز ندارد، ما نیاز داریم که با هر وسیله ای خود را در صف خریداران یوسف زهرا قرار دهیم.

۷. فضیلت افطاری دادن در ماه رمضان

در احادیث فراوان به فضیلت افطاری دادن در ماه رمضان تأکید، تشویق و ترغیب شده، که به شماری از آنها اشاره می‌کنیم:

۱ امام باقر علیه السلام از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله روایت کرده که فرمود: هر کس در ماه رمضان موعمن روزه داری را افطاری بدهد، پاداش آزاد کردن یک برده و آمرزش گناهان گذشته اش می‌گردد. عرضه داشتند که همه ما بر آن قدرت نداریم،

فرمود: خداوند همین پاداش را به کسی می‌دهد که تنها توانایی چند عدد خرما و یا شربت‌بی از آب شیرین و یا شیر داشته و با آن افطاری دهد. (۱)

۲ امام صادق علیه السلام فرمود: هر کس روزه داری را افطاری دهد همانند پاداش روزه او را خواهد داشت. (۲)

۳ پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: هر کس روزه داری را افطاری دهد همانند پاداش روزه او را خواهد داشت، بدون این که از پاداش او چیزی کم شود، و همانند پاداش هر عمل خیری که وی از این افطاری نیرو بگیرد و آن را انجام دهد. (۳)

۴ امام باقر علیه السلام فرمود: هر کس موعمنی را افطاری دهد در شبهای ماه رمضان، خداوند پاداش آزاد کردن یک برده موعمن به او می‌دهد. (۴)

۵ امام صادق علیه السلام فرمود: این که موعمنی را افطاری داده، شادمان کنی، بیش از روزه ات پاداش دارد. (۵)

۶ فرمود: کسی که موعمنی را افطاری دهد، خداوند هفتاد ملک موکول کند تا چنین شبی از سال آینده برای او تسبیح گویند. (۶)

۷ امام صادق علیه السلام در حیره بودند، بعد از نماز عصر زراره اذن مرخصی طلبید، فرمود: چرا با این عجله؟ گفت: امشب تعدادی از دوستان شما برای افطار منزل ما هستند. فرمود: عجله کن، عجله کن.

۱- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۶۶ و ۶۸.

۲- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۶۶ و ۶۸.

۳- شیخ مفید، المقنعه، ص ۳۴۲ و ۳۴۳.

۴- شیخ مفید، المقنعه، ص ۳۴۲ و ۳۴۳.

۵- شیخ مفید، المقنعه، ص ۳۴۲ و ۳۴۳.

۶- شیخ مفید، المقنعه، ص ۳۴۲ و ۳۴۳.

آنگاه به عقبه روی کردند و فرمودند: هر کس موعمنی را افطاری دهد کفاره گناهانش خواهد بود تا سال آینده، و هر کس دو نفر را افطاری دهد بر خداوند شایسته است که او را وارد بهشت نماید. (۱)

۸ امام باقر علیه السلام فرمود: اگر کسی در هر شبی از شبهای ماه رمضان موعمنی را افطاری دهد، خداوند برای او پاداش آزاد کردن سی برده موعمن برای او نوشته می شود و یک دعای مستجاب در نزد خدا خواهد داشت. (۲)

۹ و فرمود: این که فرد موعمنی را در خانه ام افطاری بدهم برای من محبوب تر است از این که برده ای از فرزندان اسماعیل را آزاد سازم. (۳)

۱۰ پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله خطاب به مولای متقیان فرمود: یا علی! برای موعمن سه لحظه ای مسرت بخش در دنیا هست: الف) دیدار برادران ایمانی.

ب) افطاری دادن به روزه داران. ج) تهجد در آخر شب. (۴)

بسیار جالب توجه است که در اسلام به همان مقدار که افطاری دادن ثواب دارد، قبول دعوت برادر ایمانی نیز پاداش دارد، امام صادق علیه السلام در این رابطه می فرماید: افطار کردن تو در خانه ی برادر مسلمان، هفتاد بار بیش از روزه گرفتن ثواب دارد. (۵)

شایسته است که روزه داران دعوت برادر ایمانی خود را بپذیرند و در مجالس افطار شرکت کنند و در حدّ توان در افطاری دادن دریغ نورزند.

۸. آزاد کردن بردگان

یکی از افراد ضربه پذیر در جامعه بردگان می باشند، از این رهگذر دین مقدّس اسلام به آنها توجه خاصّی مبذول داشته، قوانین ویژه ای برای آزادی آنها به

۱- شیخ مفید، المقنعه، ص ۳۴۳.

۲- شیخ مفید، المقنعه، ص ۳۴۳.

۳- برقی، المحاسن.

۴- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۴، ص ۲۶۰.

۵- شیخ مفید، المقنعه، ص ۳۴۲.

صورت قهری و اختیاری تشریح فرموده، برای آزاد کردن آنها به عنوان کفاره و دیه دستور داده و آن را یکی از عبادت‌های مهم تلقی کرده، در روایات فراوان به این تعبیر فرمود:

هر کس بنده مملوکی را آزاد کند، خداوند در برابر هر عضو آن عضو این شخص را از آتش جهنم آزاد می‌کند. (۱)

در سیره امیرمؤمنان علیه السلام آمده است که هزار برده را از پولی که با کدیمین و عرق جبین به دست می‌آورد خریده و آزاد کرده، به امید پاداش بهشت، خشنودی پروردگار و رهایی از آتش جهنم، در حالی که به خانواده اش سرکه، زیتون و خرما ی عجوه می‌داد و خود جامه ی کرباس می‌پوشید. (۲)

حضرت سجاد علیه السلام هر سال تعدادی برده می‌خرید آنها را با معارف اسلام آشنا می‌کرد و در شب آخر ماه رمضان آنها را آزاد می‌کرد و غالباً تعداد آنها در حدود بیست نفر بود، آنها را آزاد می‌کرد و می‌فرمود: خداوند در هر شبی از شبهای ماه رمضان هفتاد هزار هزار از آتش جهنم آزاد می‌کند و در شب آخر رمضان به تعداد همه ی آنها آزاد می‌کند، من دوست دارم که خداوند ببیند که من رقبه‌هایی را در این دنیا آزاد نمودم، تا رقبه ام را از آتش جهنم آزاد نماید. (۳)

امام صادق علیه السلام فرمود: خداوند متعال هر شبی از شبهای ماه رمضان جمعی را از آتش جهنم آزاد می‌سازد، به جز سه گروه:

(۱) کسی که با شراب افطار کند.

(۲) کسی که کینه ی مسلمانی را در دل داشته باشد.

(۳) کسی که شطرنج بازی کند. (۴)

در زمان ما به برکت تعالیم عالیه ی اسلام برده ای در ممالک اسلامی وجود

۱- شیخ طوسی، تهذیب الأحکام، ج ۸، ص ۲۱۶.

۲- شیخ صدوق، الخصال، ص ۴۴۴.

۳- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱ ص ۴۴۵.

۴- کلینی، الکافی، ج ۶، ص ۴۳۵.

ندارد، ولی چقدر انسانهای گرفتار، مبتلا، در بند، قرض دار، حاجتمند و مستمند هستند که رسیدن به آنها و رفع گرفتاری آنان از آزاد کردن برده کمتر نیست.

امیدوارم که همه ی روزه داران در طول ماه مبارک رمضان با رفع گرفتاری افراد نیازمند، پاداش آزادسازی بردگان را به دست آورده، خود را به این وسیله از آتش جهنم یله ورها سازند.

۹. عفو و گذشت

سیره پیامبر اکرم و اهل بیت آن حضرت عفو و گذشت بود، چنان که رسول اکرم صلی الله علیه و آله به هنگام فتح مکه اعلان عفو عمومی کرد و چون یکی از مسلمانها فریاد: «الیوم یوم الملحمه»؛ «امروز روز انتقام است» سر داد، به مولای متقیان امر فرمود که فریاد بر آورد: «الْیَوْمُ یَوْمُ الْمَرْحَمَه»؛ امروز روز محبت و مرحمت است. (۱)

قهرمان توحید مولای متقیان نیز پس از پیروزی در جنگ جمل فرمان عفو عمومی صادر کرد و در جنگ صفین اسیران جنگی را به صورت یک جانبه آزاد کرد و فرزند برومندش حضرت بقیه الله ارواحنا فداه به هنگام ظهور اعلام می فرماید:

«ما اهل بیت رحمت هستیم». (۲)

عفو و گذشت سیره معصومان است و روزه داران باید از پیشوایان معصوم پیروی کرده، کینه و عداوت برادران ایمانی را از دل خود بیرون کنند و از کسانی که به آنها بدی کرده اند کریمانه و صمیمانه بگذرند که آن نوعی انفاق و احسان به شمار می آید.

در کلمه ی طیبیه گوید: انفاق و احسان پنج قسم است:

(۱) قلبی: آنچه برای خود دوست دارد برای دیگران نیز دوست بدارد.

(۲) جوارحی: به وسیله ی اعضا و جوارح یار و مدد کار برادران ایمانی باشد و در رفع مشکلات آنها تلاش کند.

(۳) لسانی: اگر چه زبان نیز یکی از اعضای جوارح است، ولی به جهت اهمیت

۱- مجلسی، بحار الأنوار، ج ۲۱، ص ۱۰۵.

۲- مجلسی، بحار الأنوار، ج ۵۲، ص ۳۰۷.

ویژه آن جداگانه نام بردیم، به ویژه نقش آن در صلاح ذات البین که مولای متقیان در شب بیست و یکم رمضان در فرازی از وصایای خود بر آن تأکید نموده و آن را از همه نمازها و روزه‌ها برتر معرفی نموده است. (۱)

(۴) مالی: که به تفصیل در این رابطه سخن گفتیم و آداب آن را بر شمردیم.

(۵) عفو و گذشت: عفو و گذشت از جرایم اشخاص، به ویژه اموات، که دستشان از این دنیا کوتاه شده و بیش از همه نیاز به انفاق و احسان دارند.

اگر انسان بداند که یکی از بندگان خدا به بیماری سختی گرفتار است، آنچه در توان دارد برای رفع آن تلاش می‌کند، اگر بداند که بنده‌ای در عالم برزخ گرفتار گناهان و مظالم خود می‌باشد، اگر برخی از آن مظالم به این شخص مربوط باشد، شایسته است که با عفو و گذشت موجبات آمرزش آن شخص را فراهم نماید.

۱۰. اعتکاف

اعتکاف التزام به توقّف در مسجد به مدّت حدّ اقلّ سه روز می‌باشد.

اعتکاف یک عمل مستحبّی است، ولی با نذر و عهد و قسم واجب می‌شود.

اگر کسی دو روز در مسجد اعتکاف کند، روز سوّم خود به خود بر او واجب می‌شود، همچنین روز ششم و نهم و هکذا، مگر این که مثلاً نذر کند که پنج روز اعتکاف نگه‌دارد که روز ششم واجب نمی‌شود.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله بعد از هجرت یک سال دهه‌ی اوّل، سال بعد دهه‌ی دوّم و سال بعد دهه‌ی سوّم ماه رمضان را در مسجد اعتکاف نمود، بعداً همه ساله در دهه‌ی سوّم اعتکاف می‌نمود. (۲)

شخص معتکف حق ندارد از مسجد بیرون رود، مگر برای ضرورت، و چون برای ضرورتی بیرون برود باید در زیر سایه نرود تا به مسجد برگردد. (۳)

اصل در اعتکاف مسجد الحرام، مسجد النبی، مسجد کوفه و مسجد بصره است، که در آنها معصوم علیه السلام نماز جماعت خوانده است.

۱- نهج البلاغه، بخش نامه‌ها، نامه ۴۷.

۲- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۷۵ و ۱۷۸.

۳- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۷۵ و ۱۷۸.

اعتکاف بدون روزه و در غیر مسجد جامع جایز نیست. (۱)

معتکف حق نماز خواندن در خارج از مسجد را ندارد، به جز در مکه ی معظّمه، که هر کجا بخواهد می تواند. (۲)

آنچه روزه را باطل می کند، اعتکاف را نیز باطل می کند. (۳)

بر شخص معتکف هر گونه ارتباط جنسی، خرید و فروش (به جز ضرورت روزانه)، بحث و جدل و استفاده از عطر حرام است. (۴)

در میان شیعیان اعتکاف در ماه رجب مرسوم شده، زیرا با این عمل سه عبادت مهم را جمع می کنند:

(۱) اعتکاف. (۲) روزه ایّام البیض. (۳) عمل امّ داود.

امّ داود، مادر شیری امام صادق علیه السلام بود، پس از کشته شدن عبدالله محض، داود بن حسین (پسر امّ داود) را با زنجیر آهنی دستهایش را بسته، از مدینه به بغداد بردند، مادرش مدّتها از او بی خبر بود، تا روزی به محضر امام صادق علیه السلام رسید، امام از وضع پسرش پرسید، گفت: هیچ اطلاعی ندارم و دیگر از او نومید هستم.

امام علیه السلام عملی را به او تعلیم فرمود که به عمل امّ داود مشهور شده، امر فرمود روز سیزدهم، چهاردهم و پانزدهم رجب را روزه بگیرد، روز پانزدهم نزدیک ظهر غسل کرده، سوره هایی از قرآن تلاوت کرده، دعاهایی را بخواند. (۵)

متن کامل عمل امّ داود را شیخ طوسی به تفصیل نقل کرده است. (۶)

یکی از روزه های مستحبّ موءّکد در هر ماه، روزه ایّام بیض، یعنی: روزهای سیزدهم، چهاردهم و پانزدهم هر ماه می باشد، ۷ که استحباب آن مورد اتّفاق علمای شیعه است. (۸)

۱- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۷۶.

۲- محقّق حلی، شرایع الإسلام، ج ۱، ص ۲۴۷ و ۲۴۸.

۳- محقّق حلی، شرایع الإسلام، ج ۱، ص ۲۴۷ و ۲۴۸.

۴- شیخ طوسی، مصباح المتهدّج، ص ۸۰۷ و ۸۱۲.

۵- محقّق حلی، شرایع الإسلام، ج ۱، ص ۲۳۸.

۶- عاملی، مدارک الاحکام، ج ۶، ص ۲۶۲.

روی این بیان کسی که در ماه رجب (سیزدهم تا پانزدهم) عمل اعتکاف را انجام می دهد به پاداش روزه ایام بیض نیز نایل می شود و در ضمن به انجام عمل امّ داود نیز توفیق پیدا می کند.

در مورد وظائف شخص معتکف به یک حدیث اشاره می کنیم:

امیرمؤمنان علیه السلام فرمود: شخص معتکف باید از مسجد بیرون نرود، همه اش مشغول نماز، تلاوت قرآن و یاد خدا باشد، سخن دنیا نگوید، شعر نخواند، خرید و فروش نکند، به تشییع جنازه و عیادت مریض نرود، با زن خلوت نکند، با کسی مجادله نکند، هر چه کمتر با مردم سخن بگوید برای او خیر است. (۱)

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: ده روز در ماه رمضان اعتکاف نمودن پاداش دو حج و دو عمره دارد. (۲)

۱۱. اعتکاف در کربلا

مهاجرت در دهه آخر رمضان به زیارت امام حسین علیه السلام فضیلت بسیار دارد، چنان که از امام رضا علیه السلام روایت شده که فرمود:

عمره در ماه رمضان معادل حجّ است، یک شب اعتکاف در ماه رمضان برابر با حجّ است، یک شب در مسجد پیامبر در کنار قبر آن حضرت معادل یک حجّ و یک عمره می باشد، هر کس دهه آخر رمضان را در کنار قبر امام حسین علیه السلام اعتکاف کند همانند کسی است که در کنار قبر پیامبر اعتکاف انجام دهد و آن از یک حجّ و یک عمره برتر است، بعد از حجّ الاسلام. (۳)

امام رضا علیه السلام فرمود: کسی که به زیارت امام حسین علیه السلام می رود بسیار تلاش کند که شب جُهنی را از دست ندهد و آن شب بیست و سوّم رمضان است که امید شب قدر می رود.

۱- قاضی نعمان، دعائم الإسلام، ج ۱ ص ۲۸۷.

۲- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۱۲۲.

۳- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۳۵۸.

کسی که یک ساعت در شب بیست و سوم، در میان مغرب و عشاء در کنار قبر امام حسین علیه السلام باشد نصیب خود را از شب قدر به دست آورده است. (۱)

شب قدر ملائکه و روح به پیشگاه مقدّس حضرت بقیه الله ارواحنا فداه شرفیاب می شوند، وجود فیزیکی آن حضرت باید در یکی از نقاط روی زمین باشد، با توجه به این که آن شب شب زیارتی امام حسین علیه السلام می باشد، از هر نقطه ای شایسته تر برای آن حضرت سرزمین کربلا- و حرم مطهر سالار شهیدان می باشد، از این رهگذر حضور در آن شب در جوار آن حضرت بزرگترین سعادت می باشد که نظیری برای آن یافت نمی شود.

۱۲. دوازده رکعت نماز

در جمال الصالحین آمده است: هر کس در ماه رمضان دوازده رکعت نماز بخواند، که در هر رکعت بعد از حمد بیست و پنج مرتبه سوره «قل هو الله احد» بخواند و بعد از فراغت از نماز، هفتاد مرتبه بگوید: سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ.

و هفتاد مرتبه بگوید: أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ، الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ. چشمه های حکمت از دل او به سوی زبانش جاری می شود و زبانش به حکمت گویا شود و از آفات دنیا و آخرت ایمن گردد، چون از دنیا برود به سلامت وارد بهشت شود.

کسی که این نماز را بخواند سر از سجده بر نداشته، گناهایش آمرزیده شود و پاداش هفتصد روزه دار و شب زنده دار و هفتصد هزار حج و عمره به او عطا می شود و اگر در آن سال بمیرد پاداش شهید به او داده می شود.

۱۳. ادعیه مشترک سه ماه

هر کس در شب یا روز ماه رجب، ماه شعبان و ماه رمضان، هر یک از اذکار و ادعیه و سوره های زیر را سه بار بگوید:

۱- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۳۵۸.

(۱) سوره حمد. (۲) آیه الکرسی. (۳) قل یا ایها الکافرون. (۴) قل هو الله أحد. (۵) قل أعوذ برب الفلق. (۶) قل أعوذ برب الناس. (۷) سبحان الله والحمد لله ولا اله إلا الله والله أكبر ولا حول ولا قوة إلا بالله العلی العظيم. (۸) اللهم صل علی محمد و آل محمد. (۹) أستغفر الله و أتوب الیه.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: سوگند به خداوندی که جانم در دست قدرت اوست، هر کس این عمل را در ماه رجب، شعبان و رمضان انجام دهد، خداوند گناهانش را بیامزد، اگر چه به عدد قطره های باران و برگ درختان و کف دریاها باشد.

خداوند مَنان در روز عید فطر او را ندا دهد که تو برستی دوست من هستی، برای هر حرفی که قرائت کردی برای تو نزد من شفاعت مقبوله ای است برای برادران و خواهران موءمن خود.

سپس فرمودند: سوگند به خدایی که مرا برستی به پیامبری برانگیخت، هر کس این عمل را انجام دهد در این سه ماه اگر چه فقط یک بار در عمرش باشد خداوند برای هر حرف آن هفتاد هزار حسنه عطا فرماید که سنگین تر از کوههای دنیا باشد و هفتصد حاجت او را به هنگام مردن روا سازد و هفتصد حاجت او را در قبر، و هفتصد حاجت او را به هنگام بیرون آمدن از قبر، و به همان مقدار به هنگام تطایر کتب، و به همان تعداد در کنار میزان، و مثل آن را در نزد صراط عطا فرماید. و او را در زیر سایه ی عرش خود جای دهد و حساب او را آسان فرماید و هفتاد هزار ملک او را مشایعت کنند تا وارد بهشت شود.

به راستی برای او پاداشی مهیا هست که آن را هیچ چشمی ندیده و هیچ گوشی نشنیده است.

۱۴. دعای امام جواد علیه السلام

علی بن مهزیار از امام جواد علیه السلام روایت کرده که مستحب است این دعا را از اوّل ماه تا آخر ماه، در هر وقتی از اوقات شب و روز فراوان بخوانی:

يا ذَا الَّذِي كَانَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ، ثُمَّ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ، ثُمَّ يَبْقَى وَيَفْنِي كُلَّ شَيْءٍ،

وَيَا ذَا الَّذِي لَيْسَ فِي السَّمَاوَاتِ الْعُلَى وَلَا فِي الْأَرْضِينَ السُّفْلَى وَلَا فَوْقَهُنَّ، وَلَا بَيْنَهُنَّ وَلَا تَحْتَهُنَّ إِلَهٌ يُعْبَدُ غَيْرُهُ. (۱)

۱۵. دعای جوشن کبیر

دعای بسیار با فضیلتی است که آن را پیک وحی در یکی از جنگها به پیشگاه نبی مکرم صلی الله علیه و آله آورده و پاداش عظیمی برای آن بیان فرموده است. (۲)

امام حسین علیه السلام می فرماید: پدرم به من امر فرمود که آن را حفظ کنم و گرامی بدارم، بر اهل و عیالم آموزش دهم و بر کفن پدرم بنویسم. (۳)

دعای جوشن کبیر صد بخش است و در هر بخشی ده نام از اسامی مقدسه حضرت احدیت را در برابر دارد، به جز بخش پنجاه و پنج که شامل یازده نام است، در نتیجه دعای جوشن کبیر هزار و یک نام از اسمای حسنی الهی را مشتمل می باشد.

جبرئیل امین به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله عرضه داشت: هر کس این دعا را در ماه رمضان سه بار حداقل یک بار بخواند، خداوند بدنش را بر آتش جهنم حرام فرماید و بهشت برایش واجب شود و خداوند دو فرشته به او بگمارد که او را از گناهان باز دارند و او در طول حیات و پس از ممات در امان خدا باشد.

و اینک متن دعا که شامل صد بخش است:

هر بخشی با بسم الله شروع می شود و بعد از هر بخش گفته می شود:

«سُبْحَانَكَ يَا لَاهِلَ الْإِلَهِ الْأَنْتَ، الْعُوْثُ الْعُوْثُ، [صَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَ] خَلِّصْنَا مِنَ النَّارِ [يَا رَبِّ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ]».

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(۴) اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا اللَّهُ، يَا رَحْمَانَ يَا رَحِيمًا يَا كَرِيمًا يَا مُقِيمًا يَا عَظِيمًا يَا قَدِيمًا يَا عَلِيمًا يَا حَلِيمًا يَا حَكِيمًا

۱- شیخ مفید، المقنعه، ص ۳۲۰.

۲- مجلسی، بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۳۸۲ و ۳۸۴.

۳- مجلسی، بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۳۸۲ و ۳۸۴.

۴- شیخ مفید، المقنعه، ص ۳۲۰.

٢ يا سَيِّدَ السَّادَاتِ، يا مُجِيبَ الدَّعَوَاتِ، يا رَافِعَ الدَّرَجَاتِ يا وَلِيَّ الحَسَنَاتِ، يا غَافِرَ الخَطِيئَاتِ، يا مُعْطِيَ المَسْأَلَاتِ، يا قَابِلَ التَّوْبَاتِ
يا سَامِعَ الأصْوَاتِ، يا عَالِمَ الخَفِيَّاتِ، يا دَافِعَ البَلِيَّاتِ

٣ يا خَيْرَ الغَافِرِينَ، يا خَيْرَ الفَاتِحِينَ، يا خَيْرَ النَّاصِرِينَ، يا خَيْرَ الحَاكِمِينَ، يا خَيْرَ الرَّاظِقِينَ، يا خَيْرَ الوَارِثِينَ، يا خَيْرَ الحَامِدِينَ يا خَيْرَ
الدَّاكِرِينَ، يا خَيْرَ المُنْزِلِينَ، يا خَيْرَ المُحْسِنِينَ

٤ يا مَنْ لَهُ العِزَّةُ وَالجَمَالُ، يا مَنْ لَهُ القُدْرَةُ وَالكَمَالُ، يا مَنْ لَهُ المُلْكُ وَالجَلَالُ، يا مَنْ هُوَ الكَبِيرُ المُتَعَالُ، يا مُنْشِئَ السَّحَابِ الثَّقَالِ
يا مَنْ هُوَ شَدِيدُ المِحَالِ، يا مَنْ هُوَ سَرِيعُ الحِسَابِ، يا مَنْ هُوَ شَدِيدُ العِقَابِ، يا مَنْ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ، يا مَنْ هُوَ عِنْدَهُ أَمُّ الكِتَابِ

٥ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يا حَنَّانُ يا مَنَّانُ يا دَيَّانُ يا بُرْهَانَ يا سُلْطَانَ يا رِضْوَانَ يا غُفْرَانَ يا سُبْحَانَ يا مُسْتَعَانَ يا ذَا المَنِّ وَالْبَيَانَ

٦ يا مَنْ تَوَاضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِعَظَمَتِهِ، يا مَنْ اسْتَسَلَّمَ كُلُّ شَيْءٍ لِقُدْرَتِهِ، يا مَنْ ذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لِعِزَّتِهِ، يا مَنْ خَضَعَ كُلُّ شَيْءٍ لِهَيْبَتِهِ، يا مَنْ
انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ خَشْيَتِهِ، يا مَنْ تَشَقَّقَتِ الجِبَالُ مِنْ مَخَافَتِهِ، يا مَنْ قَامَتِ السَّمَاوَاتُ بِأَمْرِهِ، يا مَنْ اسْتَقَرَّتِ الأَرْضُونَ بِإِذْنِهِ، يا مَنْ
يُسَبِّحُ الرِّعْدُ بِحَمْدِهِ، يا مَنْ لا يَعْتَدِي عَلَى أَهْلِ مَمْلَكَتِهِ

٧ يا غَافِرَ الخَطَايَا، يا كَاشِفَ البَلَايَا، يا مُنْتَهَى الرَّجَايَا، يا مُجْزِلَ العَطَايَا، يا وَاهِبَ الهُدَايَا، يا رَازِقَ البُرَايَا، يا قَاضِيَ المَنَايَا، يا سَامِعَ
الشَّكَايَا، يا بَاعِثَ البُرَايَا، يا مُطَلِّقَ الأَسَارِي

٨ يا ذَا الحَمْدِ وَالثَّنَاءِ، يا ذَا الفَخْرِ وَالْبَهَاءِ، يا ذَا المَجْدِ وَالسَّنَاءِ يا ذَا العَهْدِ

وَالْوَفَاءِ، يَا ذَا الْعَفْوِ وَالرِّضَاءِ، يَا ذَا الْمَنِّ وَالْعَطَاءِ، يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْقَضَاءِ، يَا ذَا الْعِزِّ وَالْبَقَاءِ، يَا ذَا الْجُودِ وَالسَّخَاءِ، يَا ذَا الْأَلَاءِ وَالنَّعْمَاءِ

٩ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مَانِعٌ يَا دَافِعٌ يَا رَافِعٌ، يَا صَانِعٌ يَا نَافِعٌ يَا سَامِعٌ يَا جَامِعٌ يَا شَافِعٌ، يَا وَاسِعٌ يَا مُوسِعٌ

١٠ يَا صَانِعٌ كُلِّ مَصْنُوعٍ، يَا خَالِقٌ كُلِّ مَخْلُوقٍ، يَا رَازِقٌ كُلِّ مَرْزُوقٍ، يَا مَالِكٌ كُلِّ مَمْلُوكٍ، يَا كَاشِفٌ كُلِّ مَكْرُوبٍ، يَا فَارِجٌ كُلِّ مَهْمُومٍ، يَا رَاحِمٌ كُلِّ مَرْحُومٍ، يَا نَاصِرٌ كُلِّ مَخْذُولٍ، يَا سَاتِرٌ كُلِّ مَعْيُوبٍ، يَا مَلْجَأٌ كُلِّ مَطْرُودٍ

١١ يَا عِيْدَتِي عِنْدَ شِدَّتِي، يَا رَجَائِي عِنْدَ مُصِيبَتِي، يَا مُوَسِّئِي عِنْدَ وَخْشَتِي، يَا صَاحِبِي عِنْدَ غُرْبَتِي، يَا وَليِّي عِنْدَ نِعْمَتِي، يَا غِيَاثِي عِنْدَ كُرْبَتِي، يَا دَلِيلِي عِنْدَ حَيْرَتِي، يَا غِنَائِي عِنْدَ افْتِقَارِي، يَا مَلْجَأِي عِنْدَ اضْطِرَارِي، يَا مُعِينِي (مُعِيثِي) عِنْدَ مَفْرَعِي

١٢ يَا عَلَامَ الْغُيُوبِ، يَا غَفَّارَ الذُّنُوبِ، يَا سَيِّتَارَ الْغُيُوبِ، يَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ، يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ، يَا طَبِيبَ الْقُلُوبِ، يَا مُنَوِّرَ الْقُلُوبِ، يَا أُنَيْسَ الْقُلُوبِ، يَا مُفَرِّجَ الْهُمُومِ، يَا مُنْفِّسَ الْغُمُومِ

١٣ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا جَلِيلٌ يَا جَمِيلٌ يَا وَكِيلٌ يَا كَفِيلٌ يَا دَلِيلٌ يَا قَبِيلٌ يَا مُدِيلٌ يَا مُنِيلٌ يَا مُقِيلٌ يَا مُحِيلٌ

١٤ يَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّرِينَ، يَا غِيَاثَ الْمُسْتَعِيثِينَ، يَا صَيْرِيخَ الْمُسْتَضْعِرِّحِينَ، يَا جَارَ الْمُسْتَجِيرِينَ، يَا أَمَانَ الْخَائِفِينَ، يَا عَوْنَ الْمُؤْمِنِينَ، يَا رَاحِمَ الْمَسَاكِينِ، يَا مَلْجَأَ الْعَاصِينَ، يَا غَافِرَ الْمُذْنِبِينَ، يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ

١٥ يَا ذَا الْجُودِ وَالْإِحْسَانِ، يَا ذَا الْفَضْلِ وَالْإِمْتِنَانِ، يَا ذَا الْأَمْنِ وَالْأَمَانِ، يَا ذَا الْقُدْسِ وَالسُّبْحَانِ، يَا ذَا الْحِكْمَةِ وَالْيَبَانَ، يَا ذَا الرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ، يَا ذَا

الْحُجَّه وَالْبُرْهَانِ، يَا ذَا الْعِظَمَةِ وَالسُّلْطَانِ، يَا ذَا الرَّأْفَةِ وَالْمُسْتَعَانَ، يَا ذَا الْعَفْوِ وَالْغُفْرَانِ

١٦ يَا مَنْ هُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ إِلَهُ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ صَانِعُ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ يَا مَنْ هُوَ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ عَالِمٌ بِكُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ هُوَ قَادِرٌ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ يَبْقَى وَيَفْنَى كُلُّ شَيْءٍ

١٧ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُؤْمِنُ يَا مُهَيِّمُ يَا مُكَوِّنُ يَا مُلَقِّنُ يَا مُبَيِّنُ يَا مُهَوِّنُ، يَا مُمَكِّنُ يَا مُرِيِّنُ، يَا مُعَلِّنُ يَا مُقَسِّمُ

١٨ يَا مَنْ هُوَ فِي مُلْكِهِ مُتَقِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي سُلْطَانِهِ قَدِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي جَلَالِهِ عَظِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ عَلَى عِبَادِهِ رَحِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي صِدْقِهِ حَكِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ لَطِيفٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ قَدِيمٌ

١٩ يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا فَضْلُهُ، يَا مَنْ لَا يُسْأَلُ إِلَّا عَفْوُهُ، يَا مَنْ لَا يُنْظَرُ إِلَّا بَرُّهُ، يَا مَنْ لَا يُخَافُ إِلَّا عَدْلُهُ، يَا مَنْ لَا يَدُومُ إِلَّا مُلْكُهُ، يَا مَنْ لَا سُلْطَانَ إِلَّا سُلْطَانُهُ، يَا مَنْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَتُهُ، يَا مَنْ سَبَقَتْ رَحْمَتُهُ غَضَبَهُ، يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ، يَا مَنْ لَيْسَ أَحَدٌ مِثْلَهُ

٢٠ يَا فَارِجَ الْهَمِّ، يَا كَاشِفَ الْغَمِّ، يَا غَافِرَ الذَّنْبِ، يَا قَابِلَ التَّوْبِ يَا خَالِقَ الْخَلْقِ، يَا صَادِقَ الْوَعْدِ، يَا مُوفِيَ الْعَهْدِ، يَا عَالِمَ السِّرِّ، يَا فَالِقَ الْحَبِّ، يَا رَازِقَ الْأَنَامِ

٢١ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَلِيُّ، يَا وَفِيُّ، يَا غَنِيُّ، يَا مَلِيُّ، يَا حَفِيُّ يَا رَضِيُّ، يَا زَكِيُّ، يَا بَدِيُّ، يَا قَوِيُّ، يَا وَلِيُّ

٢٢ يا مَنْ أَظْهَرَ الْجَمِيلَ، يا مَنْ سَتَرَ الْقَبِيحَ، يا مَنْ لَمْ يُؤَاخِذْ بِالْجَرِيرَةِ، يا مَنْ لَمْ يَهْتِكِ السِّرَّ، يا عَظِيمَ الْعَفْوِ، يا حَسَنَ التَّجَاوُزِ، يا
وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ، يا بَاسِطَ الْيَدَيْنِ بِالرَّحْمَةِ، يا صَاحِبَ كُلِّ نَجْوَى، يا مُنْتَهَى كُلِّ شَكْوَى

٢٣ يا ذَا النُّعْمَةِ السَّابِغَةِ، يا ذَا الرَّحْمَةِ الوَاسِعَةِ، يا ذَا الْمِنَّةِ السَّابِقَةِ يا ذَا الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةِ، يا ذَا الْقُدْرَةِ الْكَامِلَةِ، يا ذَا الْحُجَّةِ الْقَاطِعَةِ، يا
ذَا الْكِرَامَةِ الظَّاهِرَةِ، يا ذَا الْعِزَّةِ الدَّائِمَةِ، يا ذَا الْقُوَّةِ الْمُتِينَةِ، يا ذَا الْعُظْمَةِ الْمُنِيعَةِ

٢٤ يا بَيِّدِيعَ السَّمَاوَاتِ، يا جَاعِلَ الظُّلُمَاتِ، يا رَاحِمَ الْعَبْرَاتِ، يا مُقِيلَ الْعَثْرَاتِ، يا سَاتِرَ الْعُورَاتِ، يا مُخَيِّ الأَمْوَاتِ، يا مُنْزِلَ الآيَاتِ
يا مُضَعِّفَ الْحَسَنَاتِ، يا مَاحِيَ السَّيِّئَاتِ، يا شَدِيدَ النَّقِمَاتِ

٢٥ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يا مُصَوِّرُ يا مُقَدِّرُ، يا مُدَبِّرُ، يا مُطَهِّرُ يا مُنَوِّرُ يا مُبَسِّرُ، يا مُبَشِّرُ يا مُنذِرُ، يا مُقَدِّمُ يا مُؤَخِّرُ

٢٦ يا رَبَّ الْبَيْتِ الْحَرَامِ، يا رَبَّ الشَّهْرِ الْحَرَامِ، يا رَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ، يا رَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ، يا رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ، يا رَبَّ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ، يا رَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ، يا رَبَّ النُّورِ وَالظُّلَامِ، يا رَبَّ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ، يا رَبَّ الْقُدْرَةِ فِي الأَنَامِ

٢٧ يا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ، يا أَعْدَلَ الْعَادِلِينَ، يا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ، يا أَطْهَرَ الطَّاهِرِينَ، يا أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ، يا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ، يا أَسْمَعَ
السَّمِيعِينَ، يا أَبْصَرَ النَّاطِرِينَ، يا أَشْفَعَ الشَّافِعِينَ، يا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ

٢٨ يا عِمَادَ مَنْ لا عِمَادَ لَهُ، يا سَيِّدَ مَنْ لا سَيِّدَ لَهُ، يا دُخْرَ مَنْ لا دُخْرَ لَهُ، يا حِزْزَ مَنْ لا حِزْزَ لَهُ، يا غِيَاثَ مَنْ لا غِيَاثَ لَهُ، يا فَخْرَ مَنْ
لا فَخْرَ لَهُ، يا عِزَّ مَنْ لا عِزَّ لَهُ، يا مُعِينَ مَنْ لا مُعِينَ لَهُ، يا أُنَيْسَ مَنْ لا أُنَيْسَ لَهُ، يا أَمَانَ مَنْ لا أَمَانَ لَهُ

٢٩ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَاصِمُ يَا قَائِمُ، يَا دَائِمُ يَا رَاحِمُ يَا سَالِمُ يَا حَاكِمُ، يَا عَالِمُ يَا قَاسِمُ، يَا قَابِضُ يَا بَاسِطُ

٣٠ يَا عَاصِمَ مَنِ اسْتَعَصِمَهُ، يَا رَاحِمَ مَنِ اسْتَرْحَمَهُ، يَا غَافِرَ مَنِ اسْتَتَغَفَرَهُ، يَا نَاصِرَ مَنِ اسْتَنْصَرَهُ، يَا حَافِظَ مَنِ اسْتَحْفَظَهُ، يَا مُكْرِمَ مَنِ اسْتَكْرَمَهُ، يَا مُرْشِدَ مَنِ اسْتَرْشَدَهُ، يَا صَرِيحَ مَنِ اسْتَصْرَحَهُ، يَا مُعِينَ مَنِ اسْتَعَانَهُ، يَا مُغِيثَ مَنِ اسْتَعَاثَهُ

٣١ يَا عَزِيزًا لَا يُضَامُ، يَا لَطِيفًا لَا يُرَامُ، يَا قَيُّومًا لَا يَنَامُ، يَا دَائِمًا لَا يَفُوتُ، يَا حَيًّا لَا يَمُوتُ، يَا مَلِكًا لَا يَزُولُ، يَا بَاقِيًا لَا يَفْنَى، يَا عَالِمًا لَا يَجْهَلُ، يَا صَمَدًا لَا يُطْعَمُ، يَا قَوِيًّا لَا يَضْعَفُ

٣٢ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَحَدًا يَا وَاحِدًا، يَا شَاهِدًا يَا مَاجِدًا يَا حَامِدًا يَا رَاشِدًا، يَا بَاعِثًا يَا وَارِثًا، يَا ضَارًّا يَا نَافِعًا

٣٣ يَا أَعْظَمَ مَنِ كُلُّ عَظِيمٍ، يَا أَكْرَمَ مَنِ كُلُّ كَرِيمٍ، يَا أَرْحَمَ مَنِ كُلُّ رَحِيمٍ، يَا أَعْلَمَ مَنِ كُلُّ عَلِيمٍ، يَا أَحْكَمَ مَنِ كُلُّ حَكِيمٍ، يَا أَقْدَمَ مَنِ كُلُّ قَدِيمٍ، يَا أَكْبَرَ مَنِ كُلُّ كَبِيرٍ، يَا أَلْطَفَ مَنِ كُلُّ لَطِيفٍ، يَا أَجَلَ مَنِ كُلُّ جَلِيلٍ، يَا أَعَزَّ مَنِ كُلُّ عَزِيزٍ

٣٤ يَا كَرِيمَ الصَّفْحِ، يَا عَظِيمَ الْمَنِّ، يَا كَثِيرَ الْخَيْرِ، يَا قَدِيمَ الْفَضْلِ يَا دَائِمَ اللَّطْفِ، يَا لَطِيفَ الصُّنْعِ، يَا مُنْفَسَّ الْكَرْبِ، يَا كَاشِفَ الضُّرِّ يَا مَالِكَ الْمُلْكِ، يَا قَاضِيَ الْحَقِّ

٣٥ يَا مَنْ هُوَ فِي عَهْدِهِ وَفِيَّ، يَا مَنْ هُوَ فِي وَفَائِهِ قَوِيٌّ، يَا مَنْ هُوَ فِي قُوَّتِهِ عَلِيٌّ، يَا مَنْ هُوَ فِي عُلُوِّهِ قَرِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي قُرْبِهِ لَطِيفٌ
يَا مَنْ هُوَ فِي لُطْفِهِ شَرِيفٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي شَرَفِهِ عَزِيزٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي عِزِّهِ عَظِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ مَجِيدٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي مَجِيدِهِ حَمِيدٌ

٣٦ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا كَافِي يَا شَافِي، يَا وَافِي يَا مُعَافِي يَا هَادِي يَا دَاعِي، يَا قَاضِي يَا رَاضِي، يَا عَالِي يَا بَاقِي

٣٧ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاضِعٌ لَهُ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَاشِعٌ لَهُ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ كَائِنٌ لَهُ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مَوْجُودٌ بِهِ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ مُنِيبٌ إِلَيْهِ يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَائِفٌ مِنْهُ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ قَائِمٌ بِهِ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ صَائِرٌ إِلَيْهِ، يَا مَنْ كُلُّ شَيْءٍ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ، يَا مَنْ لُ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ

٣٨ يَا مَنْ لَا مَفْرَأَ إِلَّا إِلَيْهِ، يَا مَنْ لَا مَفْزَعَ إِلَّا إِلَيْهِ، يَا مَنْ لَا مَقْصِدَ إِلَّا إِلَيْهِ، يَا مَنْ لَا مَنَاجَا مِنْهُ إِلَّا إِلَيْهِ، يَا مَنْ لَا يُرْغَبُ إِلَّا إِلَيْهِ، يَا مَنْ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِهِ، يَا مَنْ لَا يُسْتَعَانُ إِلَّا بِهِ، يَا مَنْ لَا يُتَوَكَّلُ إِلَّا عَلَيْهِ، يَا مَنْ لَا يُرْجَى إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يُعْبَدُ إِلَّا إِيَّاهُ

٣٩ يَا خَيْرَ الْمَرْهُوبِينَ، يَا خَيْرَ الْمُطْلُوبِينَ، يَا خَيْرَ الْمُرْغُوبِينَ يَا خَيْرَ الْمَسْئُولِينَ، يَا خَيْرَ الْمُقْصُودِينَ، يَا خَيْرَ الْمِيدَكُورِينَ، يَا خَيْرَ الْمُشْكُورِينَ، يَا خَيْرَ الْمُحْبُوبِينَ، يَا خَيْرَ الْمُدْعُوعِينَ، يَا خَيْرَ الْمُسْتَأْنِسِينَ

٤٠ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا غَافِرٌ يَا سَاتِرٌ يَا قَادِرٌ يَا قَاهِرٌ يَا فَاطِرٌ يَا كَاسِرٌ يَا جَابِرٌ يَا ذَاكِرٌ يَا نَاطِرٌ يَا نَاصِرٌ

٤١ يَا مَنْ خَلَقَ فَسْوَى، يَا مَنْ قَدَّرَ فَفَهَدَى، يَا مَنْ يَكْشِفُ الْبُلُوبَى يَا مَنْ يَسْمَعُ النَّجْوَى، يَا مَنْ يُنْقِذُ الْعَرْقَى، يَا مَنْ يُنْجِي الْهَلْكَى، يَا مَنْ يَشْفِي الْمَرْضَى، يَا مَنْ أَضْحَكَ وَأَبْكَى، يَا مَنْ أَمَاتَ وَأَحْيَا، يَا مَنْ خَلَقَ الرُّوجِينَ الذَّكَرَ وَالْأُنْثَى

٤٢ يَا مَنْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ سَبِيلُهُ، يَا مَنْ فِي الْأَفَاقِ آيَاتُهُ، يَا مَنْ فِي الْآيَاتِ بُرْهَانُهُ، يَا مَنْ فِي الْمَمَاتِ قُدْرَتُهُ، يَا مَنْ فِي الْقُبُورِ عِبْرَتُهُ
أَمَنْ فِي الْقِيَامَةِ مُلْكُهُ،

مَنْ فِي الْحِسَابِ هَيْبَتُهُ، يَا مَنْ فِي الْمِيزَانِ قِضَاؤُهُ، يَا مَنْ فِي الْجَنَّةِ ثَوَابُهُ، يَا مَنْ فِي النَّارِ عِقَابُهُ

٤٣ | مَنْ إِلَيْهِ يَهْرَبُ الْخَائِفُونَ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يَفْزَعُ الْمُدْتَبِعُونَ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يَقْضِي دُ الْمُنِيبُونَ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يَزْعَبُ الزَّاهِدُونَ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يُلْجَأُ الْمُتَحَيِّرُونَ، يَا مَنْ بِهِ يَسْتَأْنِسُ الْمُرِيدُونَ، يَا مَنْ بِهِ يَفْتَحِرُ الْمُحِبُّونَ يَا مَنْ فِي عَفْوِهِ يَطْمَعُ الْخَاطِئُونَ يَا مَنْ إِلَيْهِ يَسْكُنُ الْمُوقِنُونَ يَا مَنْ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

٤٤ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَبِيبُ يَا طَيِّبُ، يَا قَرِيبُ يَا رَقِيبُ، يَا حَسِيبُ يَا مُهَيْبُ، يَا مُثِيبُ يَا مُجِيبُ، يَا خَبِيرُ يَا بَصِيرُ

٤٥ يَا أَقْرَبَ مِنْ كُلِّ قَرِيبٍ، يَا أَحَبَّ مِنْ كُلِّ حَبِيبٍ، يَا أَبْصَرَ مِنْ كُلِّ بَصِيرٍ، يَا أَخْبَرَ مِنْ كُلِّ خَبِيرٍ، يَا أَشْرَفَ مِنْ كُلِّ شَرِيفٍ، يَا أَرْفَعَ مِنْ كُلِّ رَفِيعٍ، يَا أَقْوَى مِنْ كُلِّ قَوِيٍّ، يَا أَعْنَى مِنْ كُلِّ غَنِيٍّ، يَا أَجْوَدَ مِنْ كُلِّ جَوَادٍ، يَا أَرْءَفَ مِنْ كُلِّ رَوْؤُفٍ

٤٦ يَا غَالِبًا غَيْرَ مَغْلُوبٍ، يَا صَانِعًا غَيْرَ مَصْنُوعٍ، يَا خَالِقًا غَيْرَ مَخْلُوقٍ، يَا مَالِكًا غَيْرَ مَمْلُوكٍ، يَا قَاهِرًا غَيْرَ مَقْهُورٍ، يَا رَافِعًا غَيْرَ مَرْفُوعٍ، يَا حَافِظًا غَيْرَ مَحْفُوظٍ، يَا نَاصِرًا غَيْرَ مَنْصُورٍ، يَا شَاهِدًا غَيْرَ غَائِبٍ، يَا قَرِيبًا غَيْرَ بَعِيدٍ

٤٧ يَا نُورَ النُّورِ، يَا مُنَوَّرَ النُّورِ، يَا خَالِقَ النُّورِ، يَا مُدَبِّرَ النُّورِ يَا مُقَدِّرَ النُّورِ، يَا نُورَ كُلِّ نُورٍ، يَا نُورًا قَبْلَ كُلِّ نُورٍ، يَا نُورًا بَعْدَ كُلِّ نُورٍ، يَا نُورًا فَوْقَ كُلِّ نُورٍ، يَا نُورًا لَيْسَ كَمِثْلِهِ نُورٌ

٤٨ يَا مَنْ عَطَاؤُهُ شَرِيفٌ، يَا مَنْ فِعْلُهُ لَطِيفٌ، يَا مَنْ لُطْفُهُ مُقِيمٌ يَا مَنْ إِحْسَانُهُ قَدِيمٌ، يَا مَنْ قَوْلُهُ حَقٌّ، يَا مَنْ وَعْدُهُ صِدْقٌ، يَا مَنْ عَفْوُهُ فَضْلٌ، يَا مَنْ عَذَابُهُ عَدْلٌ، يَا مَنْ ذِكْرُهُ حُلُوهٌ، يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ

٤٩ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَهِّلُ يَا مُفَصِّلُ، يَا مُبَدِّلُ يَا مُدَلِّلُ يَا مُنَزِّلُ يَا مُنَوِّلُ، يَا مُفْضِلُ يَا مُجْرِلُ، يَا مُمَهِّلُ يَا مُجْمِلُ

٥٠ يَا مَنْ يَرَى وَلَا يُرَى، يَا مَنْ يَخْلُقُ وَلَا يُخْلَقُ، يَا مَنْ يَهْدِي وَلَا يُهْدَى، يَا مَنْ يُحْيِي وَلَا يُحْيَى، يَا مَنْ يَسْأَلُ وَلَا يُسْأَلُ، يَا مَنْ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ، يَا مَنْ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ، يَا مَنْ يَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْهِ يَا مَنْ يَحْكُمُ وَلَا يُحْكَمُ عَلَيْهِ، يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ

٥١ يَا نِعْمَ الْحَسِيبُ، يَا نِعْمَ الطَّيِّبُ، يَا نِعْمَ الرَّقِيبُ، يَا نِعْمَ الْقَرِيبُ، يَا نِعْمَ الْمُجِيبُ، يَا نِعْمَ الْحَيِّبُ، يَا نِعْمَ الْكَفِيلُ، يَا نِعْمَ الْوَكِيلُ، يَا نِعْمَ الْمَوْلَى، يَا نِعْمَ النَّصِيرُ

٥٢ يَا سِرُّورَ الْعَارِفِينَ، يَا مَنَى الْمُحِبِّينَ، يَا أُنَيْسَ الْمُرِيدِينَ يَا حَبِيبَ التَّوَابِينَ، يَا رَازِقَ الْمُقْلِينَ، يَا رَجَاءَ الْمِدْنِيِّينَ، يَا قُوَّةَ عَيْنِ الْعَابِدِينَ، يَا مُنْفَسَّ عَنِ الْمَكْرُوبِينَ، يَا مُفْرَجَ عَنِ الْمُعْثُومِينَ، يَا إِلَهَ الْأَوْلِينَ وَالْآخِرِينَ

٥٣ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا رَبَّنَا يَا إِلَهَنَا، يَا سَيِّدَنَا يَا مَوْلَانَا يَا نَاصِرَنَا يَا حَافِظَنَا، يَا دَلِيلَنَا يَا مُعِينَنَا، يَا حَبِيبَنَا يَا طَبِيبَنَا

٥٤ يَا رَبَّ النَّبِيِّينَ وَالْأَنْبِيَاءِ، يَا رَبَّ الصَّادِقِينَ وَالْأَخْيَارِ، يَا رَبَّ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ، يَا رَبَّ الصَّغَارِ وَالْكَبَارِ، يَا رَبَّ الْحُبُوبِ وَالشُّمَارِ، يَا رَبَّ الْأَنْهَارِ وَالْأَشْجَارِ، يَا رَبَّ الصَّحَارَى وَالْقِفَارِ، يَا رَبَّ الْبَرَارِ وَالْبِحَارِ، يَا رَبَّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، يَا رَبَّ الْأَعْلَانِ وَالْأَسْرَارِ

٥٥ يَا مَنْ نَفَذَ فِي كُلِّ شَيْءٍ أَمْرَهُ، يَا مَنْ لَحِقَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمُهُ يَا مَنْ بَلَغَتْ إِلَى كُلِّ شَيْءٍ قُدْرَتُهُ، يَا مَنْ لَا تُخْصِي الْعِبَادُ نِعْمَهُ، يَا مَنْ لَا تَبْلُغُ الْخَلَائِقُ شُكْرَهُ، يَا مَنْ لَا تُدْرِكُ الْأَفْهَامُ جَلَالَهُ، يَا مَنْ لَا تَنَالُ الْأَوْهَامُ كُنْهَهُ، يَا مَنْ الْعِظَمَةُ

وَالْكِبْرِيَاءِ رِدَاؤُهُ، يَا مَنْ لَا تَرُدُّ الْعِبَادَ قَضَاءَهُ، يَا مَنْ لَا مُلْكَ إِلَّا مُلْكُهُ، يَا مَنْ لَا عَطَاءَ إِلَّا عَطَاؤُهُ

٥٦ يَا مَنْ لَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى، يَا مَنْ لَهُ الصِّفَاتُ الْعُلْيَا، يَا مَنْ لَهُ الْأَخْرَجُ وَالْأُولَى، يَا مَنْ لَهُ الْجَنَّةُ الْمَأْوَى، يَا مَنْ لَهُ الْآيَاتُ الْكُبْرَى يَا مَنْ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى، يَا مَنْ لَهُ الْحُكْمُ وَالْقَضَاءُ، يَا مَنْ لَهُ الْهَوَاءُ وَالْفَضَاءُ، يَا مَنْ لَهُ الْعَرْشُ وَالْثَرَى، يَا مَنْ لَهُ السَّمَاوَاتُ الْعُلَى

٥٧ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا عَفُوًّا يَا غَفُورًا، يَا صَبُورًا يَا شَكُورًا يَا رُؤُوفًا يَا عَطُوفًا، يَا مَسْئُولًا يَا وَدُودًا، يَا سُبُوحًا يَا قُدُّوسًا

٥٨ يَا مَنْ فِي السَّمَاءِ عَظَمَتُهُ، يَا مَنْ فِي الْأَرْضِ آيَاتُهُ، يَا مَنْ فِي كُلِّ شَيْءٍ دَلَالَتُهُ، يَا مَنْ فِي الْبِحَارِ عَجَائِبُهُ، يَا مَنْ فِي الْجِبَالِ خَزَائِنُهُ يَا مَنْ يَبْدِئُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ، يَا مَنْ إِلَيْهِ يَرْجِعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ، يَا مَنْ أَظْهَرَ فِي كُلِّ شَيْءٍ لُطْفَهُ، يَا مَنْ أَحْسَنَ كُلِّ شَيْءٍ خَلْقَهُ، يَا مَنْ تَصَرَّفَ فِي الْخَلْقِ قُدْرَتَهُ

٥٩ يَا حَبِيبَ مَنْ لَا حَبِيبَ لَهُ، يَا طَيِّبَ مَنْ لَا طَيِّبَ لَهُ، يَا مُجِيبَ مَنْ لَا مُجِيبَ لَهُ، يَا شَفِيقَ مَنْ لَا شَفِيقَ لَهُ، يَا رَفِيقَ مَنْ لَا رَفِيقَ لَهُ، يَا مُغِيثَ مَنْ لَا مُغِيثَ لَهُ، يَا دَلِيلَ مَنْ لَا دَلِيلَ لَهُ، يَا أَنْيَسَ مَنْ لَا أَنْيَسَ لَهُ، يَا رَاحِمَ مَنْ لَا رَاحِمَ لَهُ، يَا صَاحِبَ مَنْ لَا صَاحِبَ لَهُ

٦٠ يَا كَافِيَ مَنْ اسْتَكْفَاهُ، يَا هَادِيَ مَنْ اسْتَهْدَاهُ، يَا كَالِيَ مَنْ اسْتَكَلَاهُ، يَا رَاعِيَ مَنْ اسْتَرَعَاهُ، يَا شَافِيَ مَنْ اسْتَشْفَاهُ، يَا قَاضِيَ مَنْ اسْتَقْضَاهُ، يَا مُغْنِيَ مَنْ اسْتَغْنَاهُ، يَا مُوفِيَ مَنْ اسْتَوْفَاهُ، يَا مُقْوَى مَنْ اسْتَقْوَاهُ، يَا وَلِيَّ مَنْ اسْتَوْلَاهُ

٦١ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا خَالِقُ يَا رَازِقُ، يَا نَاطِقُ يَا صَادِقُ يَا فَالِقُ يَا فَارِقُ، يَا فَاتِقُ يَا رَاتِقُ، يَا سَابِقُ يَا سَامِقُ

٦٢ يا مَنْ يُقَلِّبُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ، يا مَنْ جَعَلَ الظُّلْمَاتِ وَالْأَنْوَارَ يا مَنْ خَلَقَ الظِّلَّ وَالْحَرُورَ، يا مَنْ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ، يا مَنْ قَدَّرَ
الْخَيْرَ وَالشَّرَّ، يا مَنْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ، يا مَنْ لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ يا مَنْ لَمْ يَنْحِذْ وَلِئْدًا، يا مَنْ لَيْسَ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ، يا مَنْ لَمْ
يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الدُّلِّ

٦٣ يا مَنْ يَعْلَمُ مُرَادَ الْمُرِيدِينَ، يا مَنْ يَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّيَامَتِينَ، يا مَنْ يَسْمَعُ أُنِينَ الْوَاهِنِينَ، يا مَنْ يَرَى بُكَاءَ الْخَائِفِينَ، يا مَنْ يَهْلِكُ
حَوَائِجَ السَّائِلِينَ، يا مَنْ يَقْبَلُ عُذْرَ التَّائِبِينَ، يا مَنْ لَا يُضِلُّحَ أَعْمَالَ الْمُفْسِدِينَ يا مَنْ لَا يُضْعِجُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ، يا مَنْ لَا يَبْعُدُ عَنْ
قُلُوبِ الْعَارِفِينَ يا أَجْوَدَ الْأَجْوَدِينَ

٦٤ يا دَائِمَ الْبَقَاءِ، يا سَامِعَ الدُّعَاءِ، يا وَاسِعَ الْعَطَاءِ، يا غَافِرَ الْخَطَاةِ يا بَدِيعَ السَّمَاءِ، يا حَسَنَ الْبَلَاءِ، يا جَمِيلَ الثَّنَاءِ، يا قَدِيمَ السَّنَاءِ، يا
كَثِيرَ الْوَفَاءِ، يا شَرِيفَ الْجَزَاءِ

٦٥ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يا سَتَّارُ يا عَفَّارُ يا فَهَّارُ يا جَبَّارُ يا صَبَّارُ يا بَارُّ يا مُخْتَارُ، يا فَتَّاحُ يا نَفَّاحُ يا مُوتَّاحُ

٦٦ يا مَنْ خَلَقَنِي وَسَوَّانِي، يا مَنْ رَزَقَنِي وَرَزَّيَانِي، يا مَنْ أَطْعَمَنِي وَسَقَّانِي، يا مَنْ قَرَّبَنِي وَأَذَّنَانِي، يا مَنْ عَصَّيَ مَنِي وَكَفَّانِي، يا مَنْ
حَفِظَنِي وَكَلَّانِي، يا مَنْ أَعَزَّنِي وَأَغْنَانِي، يا مَنْ وَفَّقَنِي وَهَدَّانِي، يا مَنْ أَنْسَنِي وَأَوَّانِي، يا مَنْ أَمَاتَنِي وَأَحْيَانِي

٦٧ يا مَنْ يُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ، يا مَنْ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ يا مَنْ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ، يا مَنْ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا بِإِذْنِهِ، يا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ يا مَنْ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ، يا مَنْ لَا رَادَّ لِقَضَائِهِ، يا مَنْ انْقَادَ كُلُّ شَيْءٍ لِأَمْرِهِ، يا مَنْ السَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ، يا
مَنْ يُرْسِلُ الرِّيَّاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ

٦٨ يا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ مِهَادًا، يا مَنْ جَعَلَ الْجِبَالَ أَوْتَادًا، يا مَنْ جَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا، يا مَنْ جَعَلَ الْقَمَرَ نُورًا، يا مَنْ جَعَلَ اللَّيْلَ لِبَاسًا، يا مَنْ جَعَلَ النَّهَارَ مَعَاشًا، يا مَنْ جَعَلَ النَّوْمَ سُبَاتًا، يا مَنْ جَعَلَ السَّمَاءَ بِنَاءً، يا مَنْ جَعَلَ الْأَشْيَاءَ أَزْوَاجًا، يا مَنْ جَعَلَ النَّارَ مَرْصَادًا

٦٩ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا سَمِيعُ يَا شَفِيعُ، يَا رَفِيعُ يَا مَنِيعُ يَا سَرِيعُ يَا بَدِيعُ، يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ، يَا مُنِيرُ يَا مُجِيرُ

٧٠ يا حَيًّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ، يا حَيًّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ، يا حَيُّ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ حَيٌّ، يا حَيُّ الَّذِي لَا يُشَارِكُهُ حَيٌّ، يا حَيُّ الَّذِي لَا يَحْتَاجُ إِلَى حَيٍّ، يا حَيُّ الَّذِي يُمِيتُ كُلَّ حَيٍّ، يا حَيُّ الَّذِي يَزُوقُ كُلَّ حَيٍّ، يا حَيًّا لَمْ يَرِثِ الْحَيَاةَ مِنْ حَيٍّ، يا حَيُّ الَّذِي يُحْيِي الْمَوْتَى، يا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ لَا تَأْخُذُهُ سَنَةٌ وَلَا نَوْمٌ

٧١ يا مَنْ لَهُ ذِكْرٌ لَا يُنْسَى، يا مَنْ لَهُ نُورٌ لَا يُطْفِئُ، يا مَنْ لَهُ نِعْمٌ لَا تُعِيدُ، يا مَنْ لَهُ مُلْكٌ لَا يَزُولُ، يا مَنْ لَهُ تَنَاءٌ لَا يُحْصَى، يا مَنْ لَهُ جَلالٌ لَا يُكَيَّفُ، يا مَنْ لَهُ كَمالٌ لَا يُدْرَكُ، يا مَنْ لَهُ قِضَاءٌ لَا يُرَدُّ، يا مَنْ لَهُ صِفَاتٌ لَا تُبَدَّلُ، يا مَنْ لَهُ نُعُوتٌ لَا تُعَيَّرُ

٧٢ يا رَبَّ الْعَالَمِينَ، يا مالِكِ يَوْمِ الدِّينِ، يا غَايَةَ الطَّالِبِينَ، يا ظَهَرَ اللَّاجِينَ، يا مُدْرِكََ الْهَارِبِينَ، يا مَنْ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ، يا مَنْ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ، يا مَنْ يُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ، يا مَنْ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ، يا مَنْ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ

٧٣ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا شَفِيعُ يَا رَفِيعُ، يَا حَفِيزُ يَا مُحِيطُ يَا مُقِيتُ يَا مُغِيثُ، يَا مُعِزُّ يَا مُدِلُّ، يَا مُبْدِئُ يَا مُعِيدُ

٧٤ يا مَنْ هُوَ أَحَدٌ بِلا ضِدٍّ، يا مَنْ هُوَ فَرْدٌ بِلا نِدٍّ، يا مَنْ هُوَ صِدْمٌ بِلا عَيْبٍ، يا مَنْ هُوَ وَثَرٌ بِلا كَيْفٍ، يا مَنْ هُوَ قاضٍ بِلا حَيْفٍ، يا مَنْ هُوَ رَبُّ بِلا وَزِيرٍ، يا مَنْ هُوَ

عَزِيزٌ بِلاَ ذُلٍّ، يا مَنْ هُوَ غَنِيٌّ بِلاَ فَقْرٍ، يا مَنْ هُوَ مَلِكٌ بِلاَ عَزَلٍ، يا مَنْ هُوَ مَوْصُوفٌ بِلاَ شَبِيهِ

٧٥ يا مَنْ ذِكْرُهُ شَرَفٌ لِلذَّاكِرِينَ، يا مَنْ شُكْرُهُ فَوْزٌ لِلشَّاكِرِينَ يا مَنْ حَمْدُهُ عِزٌّ لِلْحامِدِينَ، يا مَنْ طاعتهُ نِجاةٌ لِلْمُطِيعِينَ، يا مَنْ بابُهُ مَفْتُوحٌ لِلطَّالِبِينَ، يا مَنْ سَبِيلُهُ واضِحٌ لِلْمُنِيِّينَ، يا مَنْ آيَاتُهُ بُرْهَانٌ لِلنَّاظِرِينَ، يا مَنْ كِتابُهُ تَذْكَرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ، يا مَنْ رِزْقُهُ عُمُومٌ لِلطَّائِعِينَ وَالْعاصِينَ، يا مَنْ رَحْمَتُهُ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ

٧٦ يا مَنْ تَبَارَكَ اسْمُهُ، يا مَنْ تَعَالَى حَيْدُهُ، يا مَنْ لا إِلَهَ غَيْرُهُ، يا مَنْ جَلَّ ثَناءُهُ، يا مَنْ تَقَدَّسَتْ أَسْماءُهُ، يا مَنْ يَدُومُ بَقاؤُهُ، يا مَنْ الْعَظْمَةُ بِهاؤُهُ، يا مَنْ الْكِبْرِياءُ رِداؤُهُ، يا مَنْ لا تُحصى الأَوْهُ، يا مَنْ لا تُعَدُّ نَعْماءُهُ

٧٧ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يا مُعِينُ يا آمِينُ يا مُبِينُ، يا مَتِينُ يا مَكِينُ يا رَشِيدُ يا حَمِيدُ يا مَجِيدُ يا شَدِيدُ يا شَهِيدُ

٧٨ يا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ، يا ذَا الْقَوْلِ السَّديدِ، يا ذَا الْفِعْلِ الرَّشِيدِ يا ذَا الْبَطْشِ الشَّدِيدِ، يا ذَا الْوَعْدِ وَالْوَعِيدِ، يا مَنْ هُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ، يا مَنْ هُوَ فَعالٌ لِمَا يُريدُ، يا مَنْ هُوَ قَرِيبٌ غَيْرُ بَعِيدٍ، يا مَنْ هُوَ عَلِيٌّ كُلُّ شَيْءٍ شَهِيدٌ، يا مَنْ هُوَ لَيْسَ بِظَلامٍ لِلْعَبِيدِ

٧٩ يا مَنْ لا- شَرِيكَ لَهُ وَلا- وَزِيرَ، يا مَنْ لا شَبِيهَ لَهُ وَلا نَظيرَ يا خالِقَ الشَّمْسِ وَالقَمَرِ الْمُنيرِ، يا مُعِنِ الْبائِسِ الْفَقيرِ، يا رازِقَ الطُّفْلِ الصَّغيرِ، يا راحِمَ الشَّيخِ الْكَبيرِ، يا جابِرَ الْعَظْمِ الْكَسيرِ، يا عِصْمَةَ الْخائِفِ الْمُسْتَجيرِ، يا مَنْ هُوَ بِعِبادِهِ خَبيرٌ بَصيرٌ، يا مَنْ هُوَ عَلِيٌّ كُلُّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

٨٠ يا ذَا الْجُودِ وَالنَّعَمِ، يا ذَا الْفَضْلِ وَالْكَرَمِ، يا خالِقَ الْوَجِ وَالْقَلَمِ، يا بارِي

الدَّرِّ وَالنَّسَمِ، يَا ذَا الْبَأْسِ وَالنَّقَمِ، يَا مُلْهِمَ الْعَرَبِ وَالْعَجَمِ، يَا كَاشِفَ الضُّرِّ وَالْأَلَمِ، يَا عَالِمَ السِّرِّ وَالْهَيْمَمِ، يَا رَبَّ الْبَيْتِ وَالْحَرَمِ، يَا مَنْ خَلَقَ الْأَشْيَاءَ مِنَ الْعَدَمِ

٨١ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا فَاعِلٌ يَا جَاعِلٌ، يَا قَابِلٌ يَا كَامِلٌ يَا فَاصِلٌ يَا وَاصِلٌ، يَا عَادِلٌ يَا غَالِبٌ، يَا طَالِبٌ يَا وَاهِبٌ

٨٢ يَا مَنْ أَنْعَمَ بِطَوْلِهِ، يَا مَنْ أَكْرَمَ بِجُودِهِ، يَا مَنْ جَادَ بِلُطْفِهِ، يَا مَنْ تَعَزَّزَ بِقُدْرَتِهِ، يَا مَنْ قَدَّرَ بِحِكْمَتِهِ، يَا مَنْ حَكَّمَ بِتَيْدِيرِهِ، يَا مَنْ دَبَّرَ بِعِلْمِهِ، يَا مَنْ تَجَاوَزَ بِحِلْمِهِ، يَا مَنْ دَنَا فِي عُلُوِّهِ، يَا مَنْ عَلَا فِي دُنُوِّهِ

٨٣ يَا مَنْ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ، يَا مَنْ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ، يَا مَنْ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يُعِزُّ مَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يُدِلُّ مَنْ يَشَاءُ، يَا مَنْ يُصَوِّرُ فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ، يَا مَنْ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ

٨٤ يَا مَنْ لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَهُ وَلَا وُلْدًا، يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا يَا مَنْ لَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا، يَا مَنْ جَعَلَ الْمَلَائِكَةَ رُسُلًا، يَا مَنْ جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا، يَا مَنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا، يَا مَنْ خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا، يَا مَنْ جَعَلَ لِكُلِّ شَيْءٍ أَمِيدًا، يَا مَنْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا، يَا مَنْ أَحْصَى كُلَّ شَيْءٍ عَدْدًا

٨٥ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ، يَا ظَاهِرٌ يَا بَاطِنُ، يَا بَرٌّ يَا حَقٌّ، يَا فَرْدٌ يَا وَثَرٌ، يَا صَمَدٌ يَا سَرْمَدٌ

٨٦ يَا خَيْرَ مَعْرُوفٍ عَرِفَ، يَا أَفْضَلَ مَعْبُودٍ عِبَدَ، يَا أَجَلَ مَشْكُورٍ شُكِرَ، يَا أَعَزَّ مَذْكُورٍ ذُكِرَ، يَا أَعْلَى مَحْمُودٍ حُمِدَ، يَا أَوَّلَ مَوْجُودٍ طَلِبَ، يَا أَرْفَعَ

مَوْصُوفٍ وَوُصِفَ، يَا أَكْبَرَ مَقْصُودٍ قُصِدَ، يَا أَكْرَمَ مَسْئُولٍ سُئِلَ يَا أَشْرَفَ مَحْبُوبٍ عُلِمَ

٨٧ يا حَبِيبَ الْبَاكِينَ، يَا سَيِّدَ الْمُتَوَكِّلِينَ، يَا هَادِيَ الْمُضْطَلِّينَ، يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ، يَا أَنِيسَ الدَّاكِرِينَ، يَا مَفْرَعَ الْمَلْهُوفِينَ، يَا مُنْجِيَ الصَّادِقِينَ، يَا أَقْدَرَ الْقَادِرِينَ، يَا أَعْلَمَ الْعَالَمِينَ، يَا إِلَهَ الْخَلْقِ أَجْمَعِينَ

٨٨ يا مَنْ عَلَا- فَفَقِهَرَ، يَا مَنْ مَلَكَ فَفَقَدَرَ، يَا مَنْ بَطَنَ فَفَخْبَرَ، يَا مَنْ عُبِدَ فَفَشَكَرَ، يَا مَنْ عَصَى فَفَغَفَرَ، يَا مَنْ لَا تَحْوِيهِ الْفِكْرُ، يَا مَنْ لَا يُدْرِكُهُ بَصَرٌ، يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ أَثَرٌ، يَا رَازِقَ الْبَشَرِ، يَا مُقَدِّرَ كُلِّ قَدَرٍ

٨٩ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا حَافِظُ يَا بَارِيُّ يَا ذَارِيُّ، يَا بَادِخُ يَا فَارِجُ يَا فَاتِحُ، يَا كَاشِفُ يَا ضَامِنُ، يَا امْرُؤُ يَا نَاهِي

٩٠ يَا مَنْ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يَصْرِفُ السُّوءَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا يَخْلُقُ الْخَلْقَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يَنْفَعُ النَّعْمَةَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يُقَلِّبُ الْقُلُوبَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يُدَبِّرُ الْأَمْرَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يُنَزِّلُ الْغَيْثَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يَبْسُطُ الرِّزْقَ إِلَّا هُوَ، يَا مَنْ لَا يُحْيِي الْمَوْتَى إِلَّا هُوَ

٩١ يَا مُعِينَ الضُّعْفَاءِ، يَا صَاحِبَ الْغُرَبَاءِ، يَا نَاصِرَ الْأَوْلِيَاءِ، يَا قَاهِرَ الْأَعْدَاءِ، يَا رَافِعَ السَّمَاءِ، يَا أَنِيسَ الْأَصْفِيَاءِ، يَا حَبِيبَ الْأَثْقِيَاءِ، يَا كَنْزَ الْفُقَرَاءِ، يَا إِلَهَ الْأَغْنِيَاءِ، يَا أَكْرَمَ الْكُرَمَاءِ

٩٢ يَا كَافِيًا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ، يَا قَائِمًا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ لَا يُشْبِهُهُ شَيْءٌ، يَا مَنْ لَا يَزِيدُ فِي مُلْكِهِ شَيْءٌ، يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ، يَا مَنْ لَا- يَنْقُصُ مِنْ خَزَائِنِهِ شَيْءٌ، يَا مَنْ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ، يَا مَنْ لَا- يَعْزُبُ عَنْ عِلْمِهِ شَيْءٌ، يَا مَنْ هُوَ خَبِيرٌ بِكُلِّ شَيْءٍ، يَا مَنْ وَسِعَتْ رَحْمَتُهُ كُلَّ شَيْءٍ

٩٣ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُكْرِمٌ يَا مُطْعِمٌ، يَا مُنْعِمٌ يَا مُعْطَى يَا مُعْنَى يَا مُتْنَى يَا مُفْنَى يَا مُحْيَى، يَا مُرْضَى يَا مُنْجَى

٩٤ يَا أَوَّلَ كُلِّ شَيْءٍ وَآخِرَهُ، يَا إِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، يَا رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَصَانِعَهُ، يَا بَارِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَخَالِقَهُ، يَا قَابِضَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَاسِطَهُ يَا مُبْدِيَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمُعِيدَهُ، يَا مُنْشِئَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُقَدِّرَهُ، يَا مُكَوِّنَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُحَوِّلَهُ، يَا مُحْيِيَ كُلِّ شَيْءٍ وَمُمِيتَهُ، يَا خَالِقَ كُلِّ شَيْءٍ وَوَارِثَهُ

٩٥ يَا خَيْرَ ذَاكِرٍ وَمَذْكُورٍ، يَا خَيْرَ شَاكِرٍ وَمَشْكُورٍ، يَا خَيْرَ حَامِدٍ وَمَحْمُودٍ، يَا خَيْرَ شَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ، يَا خَيْرَ دَاعٍ وَمَدْعُوٍّ، يَا خَيْرَ مُجَابٍ وَمُجِيبٍ، يَا خَيْرَ مُؤْنِسٍ وَأَنْسِيسٍ، يَا خَيْرَ صَاحِبٍ وَجَلِيسٍ، يَا خَيْرَ مَقْصُودٍ وَمَطْلُوبٍ، يَا خَيْرَ حَبِيبٍ وَمَحْبُوبٍ

٩٦ يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ دَعَاهُ مُجِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ لِمَنْ أَطَاعَهُ حَبِيبٌ يَا مَنْ هُوَ إِلَى مَنْ أَحَبَّهُ قَرِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ اسْتَحْفَظَهُ رَقِيبٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ رَجَاهُ كَرِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ عَصَاهُ حَلِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي عَظَمَتِهِ رَحِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي حِكْمَتِهِ عَظِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ فِي إِحْسَانِهِ قَدِيمٌ، يَا مَنْ هُوَ بِمَنْ أَرَادَهُ عَلِيمٌ

٩٧ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ يَا مُسَبِّبٌ يَا مُرَغِّبٌ، يَا مُقَلِّبٌ يَا مُعَقِّبٌ، يَا مُرْتَبِّبٌ يَا مُخَوِّفٌ، يَا مُحَذِّرٌ يَا مُذَكِّرٌ، يَا مُسَخِّرٌ يَا مُغَيِّرٌ

٩٨ يَا مَنْ عِلْمُهُ سَابِقٌ، يَا مَنْ وَعْدُهُ صَادِقٌ، يَا مَنْ لُطْفُهُ ظَاهِرٌ يَا مَنْ أَمْرُهُ غَالِبٌ، يَا مَنْ كِتَابُهُ مُحْكَمٌ، يَا مَنْ قَضَاؤُهُ كَائِنٌ، يَا مَنْ قُرْآنُهُ مَجِيدٌ، يَا مَنْ مُلْكُهُ قَدِيمٌ، يَا مَنْ فَضْلُهُ عَمِيمٌ، يَا مَنْ عَرْشُهُ عَظِيمٌ

٩٩ يَا مَنْ لَا يَشْعَلُهُ سَمْعٌ عَنْ سَمْعٍ، يَا مَنْ لَا يَمْنَعُهُ فِعْلٌ عَنْ فِعْلٍ، يَا مَنْ لَا يُلْهِيهُ قَوْلٌ عَنْ قَوْلٍ، يَا مَنْ لَا يُعْلِطُهُ سُؤَالٌ عَنْ سُؤَالٍ، يَا مَنْ لَا يَحْجُبُهُ شَيْءٌ عَنْ

شَيْءٍ، يَا مَنْ لَا يُبْرِمُهُ الْحَاحُ الْمُلْحِينِ، يَا مَنْ هُوَ غَايَةُ مُرَادِ الْمُرِيدِينَ، يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى هِمَمِ الْعَارِفِينَ يَا مَنْ هُوَ مُنْتَهَى طَلَبِ الطَّالِبِينَ، يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ ذَرَّةٌ فِي الْعَالَمِينَ

۱۰۰ یا حلیمًا لا یَغْجِلُ، یا جوادًا لا یَبْخُلُ، یا صادقًا لا یُخْلِفُ یا وَهَّابًا لا یَمَلُّ، یا قاهرًا لا یُغْلَبُ، یا عظیمًا لا یُوصَفُ، یا عَدْلًا لا یُحِيفُ، یا غَنِيًّا لا یَفْتَقِرُ، یا کبیرًا لا یَضَعُرُ، یا حافیظًا لا یَغْفُلُ

سُبْحَانَكَ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْعَوْثُ الْعَوْثُ، صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَخَلَصْنَا مِنَ النَّارِ يَا رَبِّ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

علامه مجلسی در ضمن بر شمردن اعمال مشترکه شبهای قدر می نویسد: در بعضی از روایات وارد شده است که دعای جوشن کبیر را در هر یک از این سه شب بخواند. (۲)

مؤلف گوید: دعای جوشن کبیر جایگاه بسیار رفیعی دارد و پاداش بسیار فراوانی از شخص رسول اکرم صلی الله علیه و آله برای آن بیان شده و آنها به قدری زیاد است که ممکن است برخی کوته نظران آنها را بعید بشمارد و احیاناً به استهزاء و استنکاف برخیزد.

ولی باید توجه کرد که قدرت پروردگار بسیار وسیع است و نعمتهایی که خداوند مَنان برای بندگان شایسته اش مهیا ساخته، از محدوده عقل ما گسترده تر است، به عنوان یک نمونه به وسعت بهشت برین اشاره می کنیم که خداوند مَنان در قرآن کریم می فرماید: «بشتابید به سوی مغفرت پروردگار خود و بهشتی که پهنای آن، پهنای آسمانها و زمین است و برای پروا پیشگان آماده شده است». (۳)

با توجه به این که تاکنون بیش از دوست میلیارد کهکشان کشف شده و

۱- مجلسی، بحار الأنوار، ج ۹۴، ص ۳۸۴.

۲- مجلسی، زاد المعاد، ص ۱۶۶.

۳- سوره آل عمران، آیه ۱۳۳.

براساس آموزه های قرآن همه آنها جزو آسمان اول است، زیرا قرآن کریم در وصف آسمان اول می فرماید: «ما آسمان پایین را با زینت ستارگان آراستیم» (۱).

تاکنون آنچه بشر با دانش بسیار گسترده خود از اجرام آسمانی کشف کرده مربوط به آسمان اول است و از دیگر آسمانها هیچ اطلاعی در دست ندارد.

خداوند بهشت را با این وسعت و پهناوری برای بندگان صالح و پرهیزگارش آفریده است و توسط حجتهای گرانقدرش اطلاع رسانی کرده که در بهشت برای بندگان شایسته اش نعمتهایی فراهم شده که نه چشمی دیده، نه گوشی شنیده، نه بر دل کسی خطور کرده است.

روی این بیان اگر برخی از پاداشها که در این کتاب از زبان پیشوایان معصوم نقل کردیم برای برخی از خوانندگان باور نکردنی باشد، سعی کند که دریچه های فهم خود را گسترش دهد، در وعده های پروردگار شک و تردید نکند و خدای ناکرده به استهزاء و استنکاف برنخیزد.

۱۶. توبه و استغفار

از اعمال بسیار مهم در ماه رمضان توبه و انابه و استغفار از گناهان می باشد، چنان که رسول اکرم صلی الله علیه و آله در خطبه ی مشهور خود در آخرین جمعه ی ماه شعبان در شمار تکالیف مردمان در ماه رمضان می فرماید:

أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ أَنْفُسَكُمْ مَرْهُونَةٌ بِأَعْمَالِكُمْ، فَفَكُّوْهَا بِاسْتِغْفَارِكُمْ؛

«یعنی، هان ای مردمان! جان شما در برابر اعمال شما در گرو می باشد، با توبه و استغفار، آن را آزاد کنید و از گرو در آورید» (۲).

امام صادق علیه السلام توسط پدران بزرگوارش از امیرمؤمنان علیه السلام روایت کرده که فرمود: عَلَيْنَكُمْ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ بِكَثْرَةِ الْإِسْتِغْفَارِ وَالِدُعَاءِ، فَأَمَّا الدُّعَاءُ فَيُدْفَعُ عَنْكُمْ بِهِ الْبَلَاءُ وَأَمَّا الْإِسْتِغْفَارُ فَيُتَمَحَّى بِهِ ذُنُوبُكُمْ؛

۱- سوره صافات، آیه ۶.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۲۶.

«یعنی، بر شما باد در ماه رمضان به کثرت دعا و استغفار، که دعا بلاها را از شما دور گرداند و اما استغفار، گناهان شما به وسیله آن زدوده می شود».^(۱)

امیرمؤمنان علیه السلام در یک بیان جامع می فرماید: استغفار مرتبت بلند جایگاهان می باشد و آن واژه ای است که بر شش معنی تطبیق می کند:

(۱) پشیمانی از کردار.

(۲) تصمیم جدی بر ترک و عدم بازگشت به سوی گناه.

(۳) ادای حقوق، تا به هنگام ملاقات با خدا پی آمدی برعهده اش نباشد.

(۴) همه ی فرایض را واریسی کند و حق آنها را ادا کند.

(۵) گوشتی که از حرام روییده، با غم و اندوه آب کند، تا گوشت دیگری از حلال بروید.

(۶) تلخی اطاعت را به بدن خود بچشانند، آنگونه که لذت گناه را چشانیده بود.^(۲)

شایسته است که در طول ماه رمضان به هنگام توبه و انابه، با کمال تضرع و نهایت شکستگی و پشیمانی، دعای اعتراف و توبه ی امام سجاد علیه السلام را بخوانند:

اللَّهُمَّ إِنَّهُ يَحْجُبُنِي عَنْ مَسْأَلَتِكَ خِلَالُ ثَلَاثٍ، وَتَحِيدُونِي عَلَيْهَا خَلَّةً وَاحِدَةً، يَحْجُبُنِي أَمْرٌ أَمَرْتُ بِهِ فَأَبْطَأْتُ عَنْهُ، وَنَهَيْتَنِي عَنْهُ فَأَسْرَعْتُ إِلَيْهِ، وَنِعْمَةٌ أَنْعَمْتَ بِهَا عَلَيَّ فَقَصَّرْتُ فِي شُكْرِهَا.

وَيَحِيدُونِي عَلَى مَسْأَلَتِكَ تَفْضُلًا عَلَى مَنْ أَقْبَلَ بِوَجْهِهِ إِلَيْكَ، وَوَفَدَ بِحُسْنِ ظَنِّهِ إِلَيْكَ، إِذْ جَمِيعُ إِحْسَانِكَ تَفْضُلٌ، وَإِذْ كُلُّ نِعْمِكَ ابْتِدَاءٌ.

فَهَا أَنَا يَا إِلَهِي وَقِفْ بِيَابِ عِزِّكَ وَقُوفَ الْمُسْتَشْلِمِ الدَّلِيلِ، وَسَائِلِكَ عَلَى الْحَيَاءِ مِنِّي سُؤَالَ الْبَائِسِ الْمُعِيلِ مُقِرًّا لَكَ بِأَنْيَلِمِ اسْتَسْلِمَ وَقْتَ إِحْسَانِكَ إِلَّا بِالْإِقْلَاعِ عَنْ عِضْيَانِكَ، وَلَمْ أَخْلُ فِي الْحَالَاتِ كُلِّهَا مِنْ امْتِنَانِكَ. فَهَلْ يَنْفَعُنِي يَا

۱- شیخ صدوق، الامالی، ص ۵۹.

۲- علامه مجلسی، بحار الأنوار، ج ۷۸، ص ۶۸.

إلهي إفراري عندك بسوء ما اكتسبت؟ وهيل يُنجيني منك اعترافي لك بقبیح ما ارتكبت، أم أوجبت لي في مقامی هذا سُخْطَكَ، أم لزمَنِي في وَقتِ دُعائي مَقْتُكَ. سُبْحانَكَ لا أَيْأسُ مِنْكَ وَقَدْ فَتَحْتَ لِي بابَ التَّوْبَةِ إِلَيْكَ، بَلْ أَقولُ مَقالَ العَبْدِ الذَّلِيلِ الظَّالِمِ لِنَفْسِهِ، المُسْتَخِفِّ بِحُزْمِهِ رَبِّهِ، الَّذِي عَظَمْتَ ذُنُوبَهُ فَجَلَّتْ، وَادْبَرْتَ أَيامَهُ فَوَلَّتْ.

حَتَّى إِذا رَأى مُيَدَّ العَمَلِ قَدْ انْقَضَتْ، وَغايَةَ العُمُرِ قَدْ انْتَهَتْ، وَانْفَنَ أَنَّهُ لا مَحِيصَ لَهُ مِنْكَ، وَلا مَهْرَبَ لَهُ عَنكَ، تَلَقَّاكَ بِالْإِنابَةِ وَأَخْلَصَ لَكَ التَّوْبَةَ، فَقامَ إِلَيْكَ بِقَلْبٍ طاهِرٍ نَقِيٍّ، ثُمَّ دَعَاكَ بِصَوْتِ حائِلٍ خَفِيٍّ، قَدْ تَطَأَ لَكَ فَانْحَنِ، وَنَكَّسَ رَأْسَهُ فَانْشَى، قَدْ أَرَعَشْتَ حَشِيئَتَهُ رِجْلَيْهِ، وَغَرَّقْتَ دُمُوعَهُ حَدَّيْهِ.

يَدْعُوكَ بِيا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَيا أَرْحَمَ مِنَ انْتابِهِ المُسِيءِ تَزَحُّمُونَ، وَيا أَعْطَفَ مِنَ أَطافِ بِهِ المُسِيءِ تَغْفُرُونَ، وَيا مَنْ عَفْوُهُ أَكْثَرُ مِنْ نِقْمَتِهِ، وَيا مَنْ رِضاهُ أَوْفَرُ مِنْ سَخَطِهِ، وَيا مَنْ تَحَمَدَ إِلى خَلْقِهِ بِحُسْنِ التَّجَاوُزِ وَيا مَنْ عَوَدَ عِبادَهُ قَبُولَ الإِنابَةِ، وَيا مَنْ اسْتَصِيحَ فَاسَدَهُمُ بِالتَّوْبَةِ وَيا مَنْ رَضِيَ مِنْ فَعْلِهِمُ بِالْيَسِيرِ، وَيا مَنْ كَافَأَ قَلِيلَهُمُ بِالكَثِيرِ، وَيا مَنْ ضَمِنَ لَهُمُ إِجابَةَ الدُّعاءِ، وَيا مَنْ وَعَدَهُمُ عَلى نَفْسِهِ بِتَفْضِيلِهِ حُسْنَ الجِزاءِ.

ما أَنَا بِأَعصى مِنْ عَصاكَ فَعَفَرْتَ لَهُ، وَما أَنَا بِاللَّومِ مِنَ اعْتَذَرِ إِلَيْكَ فَقَبِلْتَ مِنْهُ، وَما أَنَا بِأَظْلَمَ مِنْ تابِ إِلَيْكَ فَعُدْتَ عَلَيْهِ.

أَتُوبُ إِلَيْكَ فِي مَقامِي هَذا تَوْبَةَ نادِمٍ عَلى ما فَرَطَ مِنْهُ، مُشْفِقٍ مِمَّا اجْتَمَعَ عَلَيْهِ، خالِصِ الحِياهِ مِمَّا وَقَعَ فِيهِ، عالِمِ بِأَنَّ العَفْوَ عَنِ الذَّنْبِ العَظيمِ لا يَنْعَاطُكَ، وَأَنَّ التَّجَاوُزَ عَنِ الإِثمِ الجَليلِ لا يَسْتَصِيحُ جِيبَكَ، وَأَنَّ اِحْتِمَالَ الجِناياتِ الفَاحِشَةِ لا يَتَكَادُّكَ، وَأَنَّ أَحَبَّ عِبادِكَ إِلَيْكَ مَنْ تَرَكَ الإِسْتِبارَ

عَلَيْكَ، وَجَانِبَ الْأَصِيرَارِ وَلَزِمَ الْأَسْتِغْفَارَ. وَ أَنَا أَبْرَأُ إِلَيْكَ مِنْ أَنْ أَسْتَتَكْبِرَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُصِيبَ، وَ أَسْتَتَغْفِرُكَ لِمَا قَصَرْتُ فِيهِ، وَ أَسْتَتَعِينُ بِكَ عَلَى مَا عَجَزْتُ عَنْهُ. اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَهَبْ لِي مَا يَجِبُ عَلَيَّ لَكَ، وَ عَافِنِي مِمَّا اسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ، وَ أَجْزِنِي مِمَّا يَخَافُهُ أَهْلُ الْأَسَاءَةِ،

فَإِنَّكَ مَلِيٌّ بِالْعَفْوِ، مَرْجُوٌّ لِلْمَغْفِرَةِ، مَعْرُوفٌ بِالتَّجَاوُزِ، لَيْسَ لِحَاجَتِي مَطْلَبٌ سِوَاكَ، وَلَا لِذَنْبِي غَافِرٌ غَيْرُكَ، حَاشَاكَ وَلَا أَخَافُ عَلَى نَفْسِي إِلَّا إِيَّاكَ، إِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَ أَهْلُ الْمَغْفِرَةِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ أَفْضِ حَاجَتِي، وَ أَنْجِحْ طَلِبَتِي، وَ اغْفِرْ ذَنْبِي، وَ امِنْ خَوْفِ نَفْسِي، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَ ذَلِكَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ، امِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ. (۱)

۱۷. دعای فرج

از دعاهای بسیار مهمی که باید انسان در طول سال در تمام ساعات شب و روز به آن مترنم باشد، در ماه رمضان، به ویژه در شب بیست و سوم بر آن تأکید فراوان شده، دعای فرج است، که در ضمن دعاهای شب بیست و سوم نقل کردیم.

شایسته است که نخست دعای مأثور از امام صادق علیه السلام را بخواند، تا زمینه‌ی استجاب دعا حاصل شود، چون امر شده که پیش از هر دعا انسان حمد و ثنای پروردگار به جای آورده، به اشرف کاینات درود بفرستد، پس از آن به دعای مورد نظر خود پردازد. (۲)

یکی از دعاهای لطیفی که حمد خدای و درود بر رسول خدا را در عباراتی کوتاه آورده این دعاست:

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي عَلَا فَقَهَرَ (وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي مَلَكَ فَقَدَرَ)، وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي

۱- صحیفه سجادیه، ص ۳۴د ۷۶.

۲- ابن فهد، عدّه الدّاعی، ص ۱۶۰.

بَطَنَ فَخَبَّرَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. (۱)

آنگاه دعای فرج را می خوانی:

اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيِّكَ، الْقَائِمِ بِأَمْرِكَ، الْحَجَّهِ، مُحَمَّدِ بْنِ الْحَسَنِ الْمَهْدِيِّ، عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ أَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ، فِي هَذِهِ السَّاعَةِ
وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ، وَلِيًّا وَحَافِظًا وَقَائِدًا، وَنَاصِرًا وَدَلِيلًا وَمُوَدِّدًا، حَتَّى تُسَكِّنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا، وَتَمَتَّعَهُ فِيهَا طَوَّلًا وَعَرْضًا، وَتَجْعَلَهُ وَذُرِّيَّتَهُ
مِنَ الْأَعْيُنِ الْوَارِثِينَ.

اللَّهُمَّ انصُرْهُ وَاثْبِتْ رُبَّهُ، وَاجْعَلِ النَّصِيرَ مِنْكَ لَهُ وَعَلَى يَدِهِ، وَالْفَتْحَ عَلَى وَجْهِهِ، وَلَا تُوجِّهِ الْأَمْرَ إِلَى غَيْرِهِ، اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ
وَسُنَّةَ نَبِيِّكَ، حَتَّى لَا يَسْتَخْفِيَ بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَرْغَبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةِ كَرِيمِهِ، تُعِزُّ بِهَا الْأَسْلَامَ وَأَهْلَهُ، وَتُذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَأَهْلَهُ، وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ،
وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ، وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ.

وَاجْمَعْ لَنَا خَيْرَ الدَّارَيْنِ، وَأَقْضِ عَنَّا جَمِيعَ مَا تُحِبُّ فِيهِمَا، وَاجْعَلْ لَنَا فِي ذَلِكِ الْخَيْرَةِ بِرَحْمَتِكَ وَمَنَّكَ فِي عَافِيهِ، آمِينَ رَبُّ
الْعَالَمِينَ، وَزِدْنَا مِنْ فَضْلِكَ وَيَدِكَ الْمَلِيءِ، فَإِنَّ كُلَّ مُعْطٍ يَنْقُصُ مِنْ مُلْكِهِ، وَعَطَاؤُهُ كَزَيْدٍ فِي مُلْكِكَ. (۲)

امام علیه السلام فرمود: این دعا را در شب بیست و سوم ماه رمضان، در حال نشسته، ایستاده، سجده، رکوع و در هر حالی، در
کل ماه رمضان، و هر وقتی که میسر شود در طول عمر خود آن را تکرار کن. (۳)

۱- صحیفه صادقیه، ص ۴۳۲.

۲- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۶۲.

۳- شیخ طوسی، مصباح المتهجد، ص ۶۳۰.

۱۸. تقویت ارکان ایمان

مهم ترین شرط پذیرش عبادت ایمان است و ارکان ایمان عبارت است از:

(۱) شناخت وحدانیت حضرت احدیت.

(۲) شناخت رسالت حضرت ختمی مرتبت.

(۳) شناخت مقام رفیع ولایت دوازده امام نور و جایگاه رفیع امّ الأئمه النّجباء، فاطمه الزّهراء علیها السلام که بدون شناخت او درک شب قدر امکان پذیر نیست، چنان که از احادیث فراوان استفاده می شود.

امام صادق علیه السلام فرمود:

فَمَنْ عَرَفَ فَاطِمَةَ حَقَّ مَعْرِفَتِهَا فَقَدْ أَدْرَكَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ؛

«یعنی، هر کس حضرت فاطمه را آنگونه که باید بشناسد، شب قدر را درک کرده است».^(۱)

و در حدیث دیگری فرمود:

وَهِيَ الصَّديقَةُ الْكَبْرَى، وَعَلَى مَعْرِفَتِهَا دَارَتِ الْقُرُونُ الْأُولَى؛

«یعنی، او صدّیقه ی کبری است که همه ی قرون پیشین بر محور شناخت او دور زده است».^(۲)

روزه داران گرامی به مدّت یک ماه تمام در مکتب تربیتی روزه قرار می گیرند، با تهجد شبانه و روزه روزانه به تهذیب نفس، ترک گناه، کسب معرفت و بهروری از فیوضات این ماه مبارک می پردازند، از این رهگذر مناسب به نظر رسید که نکاتی برای ترقی و تعالی شناخت و تقویت و تکمیل ارکان ایمان در اینجا تقدیم گردد:

۱ محبت و مودت اهل بیت عصمت و طهارت که شرط ایمان است و این محبت باید براساس معرفت و شناخت استوار باشد و هر چه تقویت شود موجب تکمیل ایمان است.

۱- فرات کوفی، التفسیر، ج ۲، ص ۵۸۱.

۲- شیخ طوسی، الأمالی، ج ۲، ص ۶۲.

۲ بَرائت و بیزاری از دشمنان آنها و لعن و نفرین بر قاتلان و غاصبان حقوق آنها، که از شرائط ایمان است.

۳ مسرت و شادمانی در جشن و سرور آنها و اندوهگین بودن در اندوه آنان.

۴ گریستن و گریاندن در مصائب آنها.

۵ ذکر فضائل و مناقب آنها به نظم و نثر.

۶ تشکیل مجالس و شرکت در مجالس ذکر مناقب و مصایب آنها.

۷ توسعه و نشر و احیای امر آنها با قلم و بیان.

۸ طلب مقام معرفت آنان از خداوند منان.

۹ تجدید بیعت با آنها، به ویژه با آخرین حجت پروردگار و بذل جان و مال در راه آنها.

۱۰ طواف خانه خدا به نیابت از سوی آنها.

۱۱ انجام حج، عمره، زیارت، تلاوت قرآن و سایر عبادات و اهدای ثواب آنها به پیگشاه آنان.

۱۲ نایب گرفتن برای انجام امثال این اعمال به نیابت از سوی آنها.

۱۳ صدقه دادن از طرف آنها به ویژه برای سلامتی حضرت ولی عصر امام زمان عجل الله تعالی فرج الشریف.

۱۴ رساندن سهم امام و سهم سادات به موارد تعیین شده از سوی آنها.

۱۵ بذل مال و منال و صرف جاه و مقام در راه پیشبرد مقاصد آنها، با تشکیل مجالس، نشر آثار، ترویج شعائر، تألیف کتب و

توسعه فرهنگ اهلبیت علیهم السلام در اقطار و اکناف جهان.

۱۶ صلّه آنها از طریق گره گشایی از دوستان آنها با هر وسیله ی ممکن.

۱۷ توسّل جستن به آنها از طریق وسیله قرار دادن آنان به سوی پروردگار و شفیع قرار دادن آنها برای حوائج دنیا و آخرت.

۱۸ استغاثه به آنها در هر مشکل و حادثه ای که رخ دهد.

۱۹ اقتدا به آنان و الگو قرار دادن آنها، که قرآن کریم پیامبراکرم صلی الله علیه و آله را «اسوه

حسنه» معرّفی کرده و امیرمؤمنان علیه السلام را نفس پیامبر دانسته است، باید همگان در هر حالی به ویژه در ماه رمضان به این چهارده نور پاک اقتدا کنند و از آنها الگو بگیرند.

۲۰ استعانت از آنها برای رفع مشکلات، که آنها مظهر اسمای حسنا پروردگار هستند.

از امام رضا علیه السلام روایت شده که فرمود: هنگامی که سختی به شما روی آورد، از ما استعانت بجوئید و به وسیله ی ما از خداوند یاری بطلبید و این معنای گفتار پروردگار است که می فرماید:

«وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوهُ بِهَا»؛

«یعنی، برای خداوند نامهای نیکویی است، پس او را با این نامها بخوانید».^(۱)

سپس فرمود: امام صادق علیه السلام فرمود: به خدا سوگند نامهای نیکوی خدا ما هستیم که خداوند از کسی جز با شناخت ما نمی پذیرد.^(۲)

همان گونه که شخص سائل هنگامی که حاجتی از خدا می خواهد او را با نامی که مناسب با حاجتش می باشد می خواند، مثلاً در طلب روزی: یا رازق، در طلب شفای مریض: یا شافی می گوید، به هنگام توشل به چهارده معصوم نیز یک سلسله مناسبتها هست که شایسته است رعایت شود:

ابوالوفاء شیرازی گوید: مدّتی در کرمان در زندان «أبو إلیاس» بودم که خیلی در فشار بودم، خیلی به خدا شکایت کردم و به پیشوایان معصوم علیهم السلام توسّل جستّم، تا شبی در عالم روءیا به محضّر مقدّس رسول اکرم صلی الله علیه و آله رسیدم، فرمود: در امور دنیوی هرگز به من و این دو فرزندم حسن و حسین توسّل مجوی، ابوالحسن علیه السلام انتقام ترا از دشمنانم می گیرد.

عرضه داشتم: او چگونه انتقام مرا می گیرد در حالی که ریسمان به گردنش

۱- سوره اعراف، آیه ۱۸۰.

۲- تفسیر عیاشی، ج ۲، ص ۱۷۶.

انداختند و حَقّش را غضب کردند و حق خودش را نگرفت؟! فرمود: آن به جهت پیمانی بود که من از او گرفته بودم و او به عهد خود وفا کرد.

آنگاه رسول اکرم صلی الله علیه و آله برای او توضیح می دهند که در هر حادثه ای به کامی معصوم تو شل شود، که علامه مجلسی آن را به شرح زیر نقل می کند:

برای توفیق در عبادت و رسیدن به مقامات معنوی به پیامبر اکرم، امام حسن و امام حسین صلوات الله علیهم.

برای رهایی از بند و انتقام از دشمن و دفع بلای بدخواهان به امیرمؤمنان علیه السلام .

برای نجات از دست سلاطین و دامهای شیاطین به امام سجّاد علیه السلام .

برای امور آخرت و رسیدن به طاعت و رضوان الهی به امام باقر و امام صادق علیهما السلام .

برای عافیت و تندرستی به امام کاظم علیه السلام .

برای سلامتی در سفرهای دریائی و صحرائی به امام رضا علیه السلام .

برای ریزش روزی و وسعت روزی به امام جواد علیه السلام .

برای امور فوق معیشتی، صلّه دوستان و رسیدن به رضوان خدا به امام هادی علیه السلام . برای امور آخرت به امام حسن عسکری علیه السلام .

ولی هنگامی که کارد به استخوان رسید به امام زمان علیه السلام .^(۱)

۲۱ درود فراوان بر خاندان خاتم پیامبران، که شایسته است پیش از هر دعا و بعد از هر دعا انجام شود تا اجابت دعا را تضمین کند، که در احادیث فراوان آمده است:

الف) لَا يَزَالُ الدُّعَاءُ مَحْجُوبًا حَتَّى يُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ؛

«یعنی، دعا همچنین در پرده می ماند تا بر محمد و آل محمد صلوات بفرستد».^(۲)

ب) دعا بالای سر دعا کننده پر می زند، چون به محمد و آل محمد صلوات فرستاد بالا می رود.^(۳)

۱- مجلسی، بحار الأنوار، ج ۱۰۲، ص ۲۵۰.

۲- ابن فهد، عدّه الدّاعی، ص ۱۶۶.

ج) کسی که حاجتی دارد، نخست صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد، حاجتش را طلب کند، آنگاه سخنش را با صلوات بر محمد و آل محمد ختم کند. زیرا خدا بزرگوارتر از آن است که دو طرف دعا را مستجاب کند و وسط آن را مستجاب نکند. (۱)

۲۲ اهدای قرآن به خاندان عصمت و طهارت، که پاداش فراوان دارد و از ثواب شخص چیزی کم نمی شود.

علی بن مغیره از ختم قرآن در ماه رمضان، از محضر امام کاظم علیه السلام پرسید و در پایان گفت: پدرم در ماه رمضان چهل قرآن ختم می کرد، من نیز در همین حدود ختم می کنم و روز عید فطر ثواب یکی از آنها را به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله هدیه می کنم، یکی را به امیرمؤمنان علیه السلام، یکی را به حضرت فاطمه علیها السلام، سپس به ائمه علیهم السلام تا برسد به شما، برای من آیا فضیلتی برای این کار هست؟

فرمود: روز قیامت با آنها خواهی بود. راوی گفت: الله اکبر، چنین فضیلتی برای من خواهد بود؟ سه بار فرمود: آری. (۲)

۲۳ اهدای نماز به معصومین علیهم السلام که خداوند مَن ثواب نمازهایش را تا روح در بدن دارد چندین برابر نماید و در آن هنگام به او گفته می شود که ای فلانی! هدیه و تحفه ی تو به ما رسید و اینک هنگام آن فرا رسیده که ما پاداش آنها را به تو عطا کنیم، دیدگانت روشن باد و الطاف بیکران حق تعالی بر تو مبارک.

راوی پرسید: نماز را چگونه اهدا کنم؟ فرمود: نیت می کنی که ثواب نمازهایم را به روح مطهر رسول خدا هدیه می کنم.

سپس فرمود: اگر بتوانی هر روز علاوه بر پنجاه و یک رکعت نماز، دو رکعت یا بیشتر نماز بخوانی و آن را به یکی از معصومین علیهم السلام هدیه کنی بهتر است.

نماز هدیه بر معصومین را همانند نمازهای واجب با هفت، سه، یا یک تکبیره الاحرام آغاز می کنی، در رکوع و سجده، بعد از ذکر رکوع و سجده سه بار می گویی: صَلَّى اللهُ عَلَي مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ.

۱- ابن فهد، عدّه الدّاعی، ص ۱۶۷.

۲- کلینی، الکافی، ج ۲، ص ۶۱۸.

بعد از سلام می گویی:

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّاهِرِينَ الطَّاهِرِينَ الْأَخْيَارِ، وَأَبْلِغُهُمْ مِنِّي أَفْضَلَ التَّحِيَّةِ وَالسَّلَامِ، اللَّهُمَّ هَذِهِ الرُّكْعَاتِ هَدِيَّتُهُ مِنِّي إِلَى عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَسَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ، اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْهَا مِنِّي وَأَبْلِغْهُ إِياها عَنِّي، وَأَثْبِتْني عَلَيْهَا أَفْضَلَ أَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي نَبِيِّكَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَوَصِيِّي نَبِيِّكَ، وَفَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ ابْنَتِهِ نَبِيِّكَ، وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ سِبْطِي نَبِيِّكَ وَأَوْلِيائِكَ مِنْ وُلْدِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ. (۱)

(۱) نماز هدیه به امیرمؤمنان علیه السلام را نیز همان گونه به جا می آوری، و بعد از سلام همان دعا را می خوانی تا می گویی:

اللَّهُمَّ إِنَّ هَاتَيْنِ الرُّكْعَتَيْنِ هَدِيَّتُهُ مِنِّي إِلَى عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَابْنِ عَمِّ نَبِيِّكَ وَوَصِيِّهِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ، اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْهُمَا مِنِّي وَأَبْلِغْهُ إِياهُمَا عَنِّي وَأَثْبِتْني عَلَيْهِمَا أَفْضَلَ أَمَلِي وَرَجَائِي. تا آخر دعا. (۲)

(۲) نماز هدیه به حضرت فاطمه علیها السلام را نیز همان گونه به جا آورده و همان دعا و لای المؤمنین. (۲)

۱- سید ابن طاووس، جمال الاسبوع، ص ۱۶ و ۱۷.

۲- سید ابن طاووس، جمال الاسبوع، ص ۱۶ و ۱۷.

(۳) در نماز هدیه به امام حسن مجتبی علیه السلام می گویی:

اللَّهُمَّ إِنَّ هَاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَابْنِ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ، اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْهُمَا مِنِّي وَأَنْبَلِغُهُ إِيَّاهُمَا عَنِّي وَأَثْبِنِي عَلَيْهِمَا أَفْضَلَ أَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي نَبِيِّكَ وَوَلِيِّكَ وَابْنِ وَوَلِيِّكَ. سه مرتبه یا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ (۱).

(۴) در نماز هدیه به امام حسین علیه السلام می گویی:

اللَّهُمَّ إِنَّ هَاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى عَبْدِكَ وَابْنِ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَابْنِ وَوَلِيِّكَ سَبْطِ نَبِيِّكَ الطَّاهِرِ الطَّيِّبِ الزَّكِيِّ الرَّضِيِّ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الْمُجْتَبَى. تا آخر. (۲).

(۵) در نماز هدیه به امام زین العابدین علیه السلام می گویی:

اللَّهُمَّ إِنَّ هَاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى عَبْدِكَ وَابْنِ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَابْنِ وَوَلِيِّكَ سَبْطِ نَبِيِّكَ زَيْنِ الْعَابِدِينَ عَلِيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ. تا آخر. (۳).

(۶) در نماز هدیه به امام محمد باقر علیه السلام می گویی:

اللَّهُمَّ إِنَّ هَاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى عَبْدِكَ وَابْنِ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَابْنِ وَوَلِيِّكَ سَبْطِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَاقِرِ عِلْمَكَ تا آخر. (۴).

(۷) در نماز هدیه به امام صادق علیه السلام می گویی:

اللَّهُمَّ إِنَّ هَاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى عَبْدِكَ وَابْنِ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَابْنِ وَوَلِيِّكَ سَبْطِ نَبِيِّكَ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدِ الصِّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ تا آخر. (۵).

(۸) در نماز هدیه به امام کاظم علیه السلام می گویی:

اللَّهُمَّ إِنَّ هَاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّةٌ مِنِّي إِلَى عَبْدِكَ وَابْنِ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَابْنِ وَوَلِيِّكَ سَبْطِ نَبِيِّكَ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ تا آخر. (۶).

۱- سید ابن طاووس، جمال الاسبوع، ص ۱۸ و ۱۹.

۲- سید ابن طاووس، جمال الاسبوع، ص ۱۸ و ۱۹.

۳- سید ابن طاووس، جمال الاسبوع، ص ۱۸ و ۱۹.

۴- سید ابن طاووس، جمال الاسبوع، ص ۱۸ و ۱۹.

۵- سید ابن طاووس، جمال الاسبوع، ص ۱۸ و ۱۹.

٦- سید ابن طاووس، جمال الاسبوع، ص ١٨ و ١٩.

(۹) در نماز هدیة به امام رضا علیه السلام می گویی:

اللَّهُمَّ إِنَّ هَاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّتُهُ مِنِّي إِلَى عَبْدِكَ وَابْنِ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَابْنِ وَوَلِيِّكَ سَبَطِ نَبِيِّكَ عَلَيَّ بِنِ مُوسَى الرُّضَا ابْنِ
الْمَرْضِيِّينَ تا آخر. (۱)

(۱۰) در نماز هدیة به امام جواد علیه السلام می گویی:

اللَّهُمَّ إِنَّ هَاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّتُهُ مِنِّي إِلَى عَبْدِكَ وَابْنِ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَابْنِ وَوَلِيِّكَ سَبَطِ نَبِيِّكَ فِي أَرْضِكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى
خَلْقِكَ، يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ ثلاثاً. (۲)

(۱۱) در نماز هدیة به امام هادی علیه السلام می گویی:

اللَّهُمَّ إِنَّ هَاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّتُهُ مِنِّي إِلَى عَبْدِكَ وَابْنِ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَابْنِ وَوَلِيِّكَ سَبَطِ نَبِيِّكَ فِي أَرْضِكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى
خَلْقِكَ، يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ ثلاثاً. (۳)

(۱۲) در نماز هدیة به امام حسن عسکری علیه السلام می گویی:

اللَّهُمَّ إِنَّ هَاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّتُهُ مِنِّي إِلَى عَبْدِكَ وَابْنِ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَابْنِ وَوَلِيِّكَ سَبَطِ نَبِيِّكَ فِي أَرْضِكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى
خَلْقِكَ، يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ ثلاثاً. (۴)

(۱۳) در نماز هدیة به امام زمان علیه السلام می گویی:

اللَّهُمَّ إِنَّ هَاتَيْنِ الرَّكْعَتَيْنِ هَدِيَّتُهُ مِنِّي إِلَى عَبْدِكَ وَابْنِ عَبْدِكَ وَوَلِيِّكَ وَابْنِ وَوَلِيِّكَ سَبَطِ نَبِيِّكَ فِي أَرْضِكَ وَحُجَّتِكَ عَلَى
خَلْقِكَ، تا آخر. (۵)

پیشوای سالکان علامه دوران سید ابن طاووس قدس سره پس از تشریح نمازهای هدیة به معصومین علیهم السلام می نویسد:

ممکن است به نظر شما این هدایا جالب نباشد و بگویی که ائمه علیهم السلام از هدایای شما بی نیاز هستند، آری آنها بی نیازند، ولی این شما هستید که به شدت نیاز دارید که با اهدای نماز، صدقه، قرآن و امثال آنها در دل آنها جای کنی و نظر آنها را به سوی خود معطوف داری، چنان که خداوند منان از عبادات ما بی نیاز است

۱- سید ابن طاووس، جمال الاسبوع، ص ۱۹ و ۲۰.

۲- سید ابن طاووس، جمال الاسبوع، ص ۱۹ و ۲۰.

۳- سید ابن طاووس، جمال الاسبوع، ص ۱۹ و ۲۰.

۴- سید ابن طاووس، جمال الاسبوع، ص ۱۹ و ۲۰.

۵- سید ابن طاووس، جمال الاسبوع، ص ۱۹ و ۲۰.

ولی ما نیاز داریم که از فرمان او اطاعت کنیم، بلکه مورد عنایت و مغفرت حقّ تعالی قرار بگیریم.

به هنگام تقدیم هدیه به پیشگاه معصومین علیهم السلام توجه داشته باش که این یک لطف و عنایت است از سوی پروردگار که تو را به معرفت و شناخت این بزرگواران گرامی داشته است، و این بزرگواران هستند که تو را به سوی تعالیم حقه و معارف والای دین مبین رهنمون شده اند و در پرتو هدایت این هادیان سُبُل، به سعادت جاویدان و خلود در دار رضوان توفیق یافته ای، پس تو را منتی نیست که به آنان هدایا تقدیم می کنی، بلکه بر تو منت است که هدیه ات را می پذیرند و تو را در سِلک سالکان کوی و راهیان طورشان راه می دهند. (۱)

۲۴ اهدای نماز به معصومین علیهم السلام به شیوه ای دیگر. (۲)

روایت شده که انسان روز جمعه هشت رکعت نماز خوانده، چهار رکعت آن را به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و چهار رکعت دیگر را به حضرت فاطمه علیها السلام هدیه می کند.

روز شنبه: چهار رکعت به حضرت امیرمؤمنان علیه السلام .

روز یکشنبه: چهار رکعت به حضرت امام حسن مجتبی علیه السلام .

روز دوشنبه: چهار رکعت به حضرت امام حسین علیه السلام .

روز سه شنبه: چهار رکعت به حضرت امام زین العابدین علیه السلام .

روز چهارشنبه: چهار رکعت به حضرت امام باقر علیه السلام .

روز پنجشنبه: چهار رکعت به حضرت امام صادق علیه السلام .

روز جمعه: هشت رکعت به پیامبر اکرم و حضرت فاطمه علیهما السلام .

روز شنبه: چهار رکعت به امام کاظم علیه السلام .

روز یکشنبه: چهار رکعت به امام رضا علیه السلام .

روز دوشنبه: چهار رکعت به امام جواد علیه السلام .

روز سه شنبه: چهار رکعت به امام هادی علیه السلام .

٢- شيخ طوسي، مصباح المتهجد، ص ٣٢٢.

روز چهارشنبه: چهار رکعت به امام حسن عسکری علیه السلام .

روز پنجشنبه: چهار رکعت به امام زمان علیه السلام .

پس از هر دو رکعت این دعا را می خواند:

اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ وَاللَّيْلُكَ يَعُودُ السَّلَامُ حِينَا رَبَّنَا بِالسَّلَامِ، اللَّهُمَّ هَذِهِ الرَّكَعَاتِ هِدْيَةٌ مِنِّي إِلَى فُلَانِ بْنِ فُلَانٍ وَبِهِ جَاي «فُلَان» نَامِ آنِ مَعْصُومٍ رَا مِي بَرِي كِه نِمَاز رَا بِه اُو اِهْدَاءِ مِي كِنِي.

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغُهُ إِيَّهَا وَأَعْطِنِي أَمَلِي وَرَجَائِي فِيكَ وَفِي رَسُولِكَ صِلَاؤَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ. (۱) پس دعا کن به آنچه دوست داری.

شایسته است که در طول ماه رمضان این نمازها را دوبار دوره کند به همان طریقی در بالا ذکر شد.

۲۵ زیارات معصومین علیهم السلام از دور و نزدیک، اگر کسی بتواند به حرمین شریفین و عتبات عالیات شرفیاب شود و هر یک از معصومین علیهم السلام را از نزدیک زیارت کند، و اگر موفق نشود از راه دور زیارت کند.

در «ابواب الجنات» از «منتخب مصباح» منقول است که حضرت رسول را به این طریق زیارت توان کرد:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَأَمِينَ اللَّهِ عَلَى وَحْيِهِ وَعَزَائِمِ أَمْرِهِ الْخَاتِمِ لِمَا سَبَقَ وَالْفَاتِحِ لِمَا اسْتُتْبِلَ وَالْمُهَيِّمِ عَلَى ذَلِكَ كُلِّهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَى صَاحِبِ السَّكِينَةِ، السَّلَامُ عَلَى الْمَيِّدُونَ بِالْمَدِينَةِ السَّلَامُ عَلَى الْمُنْصُورِ الْمُوَيْدِ، السَّلَامُ عَلَى أَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. (۲)

و نیز هر کس بخواهد قبر مطهر حضرت رسول، حضرت فاطمه، امیرمؤمنان و دیگر امامان معصوم علیهم السلام را از راه دور زیارت کند، در روز جمعه غسل زیارت

۱- شیخ طوسی، مصباح المتعجد، ص ۳۲۲.

۲- بحار الانوار، ج ۱۰۰ ص ۱۴۸ ح ۱۲.

کرده به صحرا برود، چهار رکعت نماز، با هر سوره ای که میسر شود بخواند، آنگاه رو به قبله ایستاده چنین زیارت کند:

السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ الْمُرْسَلُ وَالْوَصِيُّ الْمُرْتَضَى وَالسَّيِّدَةُ الْكُبْرَى وَالسَّيِّدَةُ الزَّهْرَاءُ وَالسُّبْحَانَ الْمُتَنَجِّبَانَ، وَالْأَوْلَادَ (وَ) الْأَوْلَادَ وَالْأُمَّنَاءَ الْمُتَنَجِّبُونَ، جِئْتُ انْقِطَاعًا إِلَيْكُمْ وَإِلَى آبَائِكُمْ وَوَلَدِكُمْ الْخَلْفِ عَلَى بَرَكَهِ الْحَقِّ، فَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَنُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ لِدِينِهِ، فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ، إِنِّي لِمِنَ الْقَائِلِينَ بِفَضْلِكُمْ، مُقَرَّرٌ بِرَجْعَتِكُمْ لَا- أَنْكِرُ لِلَّهِ قُدْرَةَ وَلَا- أَرْعَمُ إِلَّا- مَا شَاءَ اللَّهُ، سُبْحَانَ اللَّهِ ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ، يُسَبِّحُ اللَّهَ بِأَسْمَائِهِ جَمِيعِ خَلْقِهِ وَالسَّلَامُ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. (۱)

براساس روایات، زیارت از راه دور را می توان از پشت بام و یا جای مرتفع نیز انجام داد. کسی که به زیارت معصومین علیهم السلام از نزدیک موفق نشود، شایسته است که در ماه رمضان غسل کرده، به صحرا رفته، پشت بام و یا جای مرتفعی رفته، زیارت همه ی معصومان را نیت کرده، زیارت جامعه ی کبیره، زیارت جامعه ائمه المؤمنین و یا هر زیارت جامعه دیگری را بخواند.

ده ها زیارت به عنوان زیارت جامعه رسیده، که با هر یک از آنها می توان هر یک از امامان و یا همه معصومین را زیارت کرد که صحیح تر، معتبرتر، جامع تر و والاتر از همه ی آنها زیارت جامعه ی کبیره است، که آن را شیخ صدوق، شیخ طوسی، شیخ کفعمی و علامه مجلسی با سند معتبر از امام هادی علیه السلام روایت کرده اند. (۲)

۱- شیخ طوسی، مصباح المتهجد، ص ۲۸۹.

۲- زیارت جامعه ی کبیره با سند معتبر در منابع زیر آمده است: شیخ طوسی، تهذیب الأحکام، ج ۶، ص ۹۵؛ شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۶۰۹؛ همو، عیون اخبار الرضا علیه السلام، ج ۲، ص ۲۷۷؛ کفعمی، البلد الامین، ص ۲۹۷؛ علامه مجلسی، بحار الأنوار، ج ۱۰۲، ص ۱۴۴؛ محدث قمی، مفاتیح الجنان، و ...

زیارت جامعه ائمه المومنین نیز مضامین بلندی دارد که سید ابن طاووس آن را نقل کرده است. (۱)

زیارت امین الله نیز با سند بسیار معتبر روایت شده و از زیارات جامعه می باشد. (۲)

مداومت به زیارت عاشورا نیز در طول سال با تأکید فراوان، پاداش محیر العقول، با ضمانت امام باقر و امام صادق علیهما السلام از پدران بزرگوارشان، از شخص پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله، از پیک وحی، از خداوند مَنان، نقل شده است. (۳)

با توجه به شأن والای ماه مبارک رمضان شایسته است که روزه داران ارجمند هیچ روزی از آن غفلت نکنند. و در صورت امکان با صد لعن، صد سلام، دعای علقمه و دیگر آداب آن را انجام دهند.

در همه ی مشاهد مشرفه و در زیارت پیشوایان معصوم علیهم السلام متن زیارتنامه ای از امام رضا علیه السلام نقل شده که فرموده: در همه مشاهد مشرفه کافی است که بگوید:

السَّلَامُ عَلَى أَوْلِيَاءِ اللَّهِ وَأَصْيَفِيَاءِ السَّلَامُ عَلَى أَمْنَاءِ اللَّهِ وَأَجْبَائِهِ السَّلَامُ عَلَى أَنْصَارِ اللَّهِ وَخُلَفَائِهِ، السَّلَامُ عَلَى مَحَالِّ مَعْرِفَةِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى مَسَاكِينِ ذِكْرِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَى مَظَاهِرِ أَمْرِ اللَّهِ وَنَهْيِهِ، السَّلَامُ عَلَى الدُّعَاءِ إِلَى اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى الْمُسْتَقْرِرِينَ فِي مَرْضَاهِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى الْمُمَحْصَنِينَ فِي طَاعَةِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى الْأَعْدَاءِ عَلَى اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَى الَّذِينَ مَنَ وَالَاهُمْ فَقَدْ وَالَى اللَّهُ - وَمَنْ عَادَاهُمْ فَقَدْ عَادَى اللَّهُ - وَمَنْ عَرَفَهُمْ فَقَدْ عَرَفَ اللَّهُ - وَمَنْ جَهِلَهُمْ فَقَدْ جَهِلَ اللَّهُ، وَمَنْ اعْتَصَمَ بِهِمْ فَقَدْ اعْتَصَمَ بِاللَّهِ، وَمَنْ تَخَلَّى مِنْهُمْ فَقَدْ تَخَلَّى مِنَ اللَّهِ،

أَشْهَدُ اللَّهُ - أَنِّي سَلَّمْتُ لِمَنْ سَأَلْتُمْكُمْ وَحَزَبْتُ لِمَنْ حَارَبْتُمْ مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ، مُفَوِّضٌ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ لَعَنَ اللَّهُ عِدُوَّ آلِ مُحَمَّدٍ مِنْ

۱- سید ابن طاووس، مصباح الزائر، ص ۴۶۰ و ۴۷۴.

۲- سید ابن طاووس، مصباح الزائر، ص ۴۶۰ و ۴۷۴.

۳- شیخ طوسی، مصباح المتعجد، ص ۷۸۱.

الْجَنِّ وَالْأَنْسِ وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ مِنْهُمْ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ. (۱) در پایان فرمود: این متن در همه زیارتها کفایت می کند، و فراوان درود می فرستی بر پیامبر صلی الله علیه و آله ، آنگاه یک یک امامان را نام می بری و برای آنها صلوات و سلام می فرستی و از دشمنان آنان به خدا بیزاری می جویی، سپس هر چه خواستی در حق خودت دعا می کنی. (۲)

حقیر گوید که مرحوم والد رحمه الله گفته دور نیست که اگر چنین بگوید کافی باشد:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَعَلَى سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ، وَفَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، وَالْحَسَنَ الزَّكِيَّ النَّاصِحِ الْأَمِينِ، وَالْحُسَيْنَ الشَّهِيدَ بَأَيْدِي الظَّالِمِينَ، وَعَلِيَّ بْنِ الْحُسَيْنِ زَيْنِ الْعَابِدِينَ، وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ بَاقِرِ عِلْمِ النَّبِيِّينَ، وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ الصَّادِقِ الْأَمِينِ، وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ كَاطِمِ غَيْظِ الْمُعَانِدِينَ، وَعَلِيَّ بْنَ مُوسَى النُّورِ الْمُبِينِ، وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ الْبَارِّ الْمَكِينِ، وَعَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ الْهَادِي إِلَى الْحَقِّ وَالْيَقِينِ، وَالْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ إِمَامَ الْمُؤْمِنِينَ، وَالْخَلْفَ مِنْ بَعْدِهِ خَاتِمَ الْوَصِيِّينَ، اللَّهُمَّ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ، وَاجْعَلْنَا مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَالْعَنِ أَعْدَاءَهُمْ أَجْمَعِينَ، وَاعْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. انتهى.

این متن را در هر روزی از روزهای ماه رمضان، و در هر جمعه ای از روزهای جمعه در طول سال بخواند کفایت می کند.

۱۹. زیارت امیرمؤمنان علیه السلام در ماه رمضان

بسیاری از شبها و روزهای ماه رمضان با وجود مقدس مولای متقیان پیوند ناگسستنی دارد:

(۱) در روایات فراوان ماه رمضان نخستین ماه سال معرفی شده (۳) و در احادیث

۱- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۵۷۹.

۲- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۵۷۹.

۳- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۳۱.

فراوان آیه شریفه: «إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا» (۱) به دوازده امام علیهم السلام تفسیر شده است. (۲)

ماه رمضان نخستین ماه از ماههای دوازده گانه و امیرمؤمنان نخستین امام از امامان دوازده گانه می باشد.

(۲) ولایت امیرمؤمنان علیه السلام در شب قدر مقدر شده (۳) و شب قدر بودن تردید در ماه رمضان است.

(۳) نصرت و پیروزی مسلمانان در جنگ بدر به دست توانای امیرمؤمنان تحقق یافت و آن در هفدهم رمضان بود.

(۴) تطهیر کعبه از لوث بتها به دست مولای متقیان اتفاق افتاد و آن در بیستم ماه رمضان بود.

(۵) عقد ازدواج مولای متقیان در بیست و چهارم رمضان در آسمانها خوانده شد.

(۶) شهادت مولای متقیان نیز در بیست و یکم ماه رمضان اتفاق افتاد.

شایسته است که در همه این ایام روزه داران به یاد مولای متقیان باشند، از دور یا نزدیک به زیارت آن حضرت تشرّف پیدا کنند.

در روز شهادت امیرمؤمنان علیه السلام همانند روز ارتحال پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله صدای ضجّه و ناله از همه جا بلند شد، ناگاه مردی شتابزده استرجاع کنان آمد و مرتّب می گفت: «امروز رشته خلافت پیامبر از هم گسیخت». (۴)

آنگاه در مقابل خانه امیرمؤمنان ایستاد و آن حضرت را این گونه زیارت کرد:

رَحِمَكَ اللَّهُ يَا أبا الْحَسَنِ كُنْتَ أَوَّلَ الْقَوْمِ إِسْلَامًا... (۵)

۱- سوره توبه، آیه ۳۶.

۲- نعمانی، الغیبه، ص ۸۷.

۳- مجلسی، بحارالانوار، ج ۹۷، ص ۱۸.

۴- شیخ صدوق، کمال الدین، ج ۲، ص ۳۸۲، به نقل از حضرت خضر علیه السلام.

۵- در ص ۳۷۸ در باب زیارت امیرالمؤمنین علیه السلام آمده است.

۲۰. وصیتنامه ی مولای متقیان در ماه رمضان

که در شب بیست و یکم ماه مبارک رمضان خطاب به امام حسن مجتبی و امام حسین سید الشهداء و همه ی فرزندان، خویشاوندان و پیروان خود تا روز قیامت وصیت نموده است، که برای تذکر خود و خوانندگان گرامی، ترجمه اش را در اینجا می آوریم:

حسن و حسین! وصیت می کنم شما را به ترسیدن از خدا و این که دنیا را طلب نکنید، اگر چه آن به دنبال شما بیاید، دریغ مخورید بر چیزی از آن که به دستتان نیاید، حق را بگویید، برای پاداش آخرت کار کنید، با ستمگر پیکار کنید و ستمدیده را یاری کنید.

شما را، فرزندانم را، کسانم را و هر کسی را که این سفارشم به دست او برسد، سفارش می کنم به:

(۱) ترس از خدا. (۲) نظم در امور. (۳) آشتی با یکدیگر، که من از جدّ شما شنیدم که فرمود: آشتی دادن بین مردمان از هر نماز و روزه ای برتر است.

(۴) خدا را، خدا را! درباره یتیمان، آنان را گرسنه نگذارید، مبادا که آنان با حضور شما ضایع شوند.

(۵) خدا را، خدا را! در مورد همسایگان، که آنان سفارش شده پیامبر شمایند، پیوسته درباره آنان سفارش می فرمود، چندان که گمان می کردیم که برای آنان در میراث سهمی قرار خواهد داد.

(۶) خدا را، خدا را! در مورد قرآن، مبادا دیگران در عمل به احکام قرآن بر شما پیشی بگیرند.

(۷) خدا را، خدا را! در مورد نماز، که نماز ستون دین شماست.

(۸) خدا را، خدا را! در مورد خانه پروردگار، تا در این جهان هستید آن را خالی نگذارید، که اگر رها شود به شما مهلت داده نمی شود.

(۹) خدا را، خدا را! در مورد جهاد در راه خدا، با مال و جان و زبان.

(۱۰) بر شما باد پیوستن به یکدیگر و بخشش به همدیگر.

(۱۱) دور باشید از روی گردانی و گسستن از یکدیگر.

(۱۲) هرگز امر به معروف و نهی از منکر را وا نگذارید، که بدترین شما بر شما سیطره پیدا کنند و آن گاه هر چه دعا کنید به اجابت نرسد.

(۱۳) ای فرزندان عبدالمطلب! نینم که با شعار و بهانه ی «امیرالمومنین کشته شد» خون مسلمانان را بریزید.

(۱۴) هرگز به جز قاتل من کسی را نکشید.

(۱۵) نیک بنگرید، اگر من با ضربت او کشته شدم، شما نیز تنها یک ضربت به او بزنید و هرگز او را «مثله» نکنید (دست و پای او را نبرید) که من از رسول خدا صلی الله علیه و آله شنیدم که فرمود: «هرگز احدی را حتی سگ هار را مثله نکنید». (۱)

۲۱. زیارت سالار شهیدان در ماه رمضان

از امام صادق علیه السلام در مورد زیارت امام حسین علیه السلام پرسیدند که آیا زیارت آن حضرت در برخی ایام دیگر برتری دارد؟ فرمود:

هر وقت بتوانید به زیارت آن حضرت بشتابید که زیارت آن حضرت بهترین عمل است، هر کس زیاد انجام بدهد پاداش فراوان نصیبش می شود و هر کس کمتر انجام دهد، ثواب کمتری عایدش می گردد ولی سعی کنید که اوقات شریفه را درک کنید که در اوقات شریفه پاداش اعمال شایسته چند برابر می شود، زیرا در آن اوقات ملائکه ی آسمان برای زیارت آن حضرت نازل می شوند. (۲)

از آن حضرت در مورد زیارت امام حسین علیه السلام در ماه رمضان پرسیدند، فرمود: کسی که با قصد قربت با خشوع و استغفار در یکی از سه شب ماه رمضان:

(۱) شب اول. (۲) شب نیمه. (۳) شب آخر، به زیارت آن حضرت مشرف شود، همه گناهانش همانند برگ درختان که باد خزان بر آنها بوزد می ریزد، او همانند روزی که از مادر زاده شده از گناهان پاک می شود و پاداش حج و عمره به او داده

۱- نهج البلاغه، بخش نامه ها، نامه ۴۷.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۴۵.

می شود، دو فرشته او را ندا کنند، به طوری که جنّ و انس همه ی جانداران بشنوند، یکی گوید: ای بنده خدا! پاک شدی عمل خود را از سر بگیری، دیگری گوید: ای بنده خدا! احسن بر تو، ترا با مغفرت و فضل پروردگار بشارت باد. (۱)

امام رضا علیه السلام فرمود: کسی در ماه رمضان به زیارت امام حسین علیه السلام موفّق شود بسیار تلاش کند که شب جُهنی را از دست ندهد و آن شب بیست و سوم رمضان است، که امید شب قدر می رود. (۲)

امام جواد علیه السلام فرمود: هر کس در شب بیست و سوم رمضان که امید شب قدر می رود و هر امر استواری در آن ارزیابی می شود، به زیارت امام حسین علیه السلام برود روح صد و بیست و چهار هزار پیامبر و فرشته با او مصافحه کنند، که آنها در آن شب اذن می طلبند برای زیارت امام حسین علیه السلام. (۳)

امام صادق علیه السلام فرمود: چون شب قدر فرا رسد که در آن هر امر استواری جدا می گردد، منادی از درون عرش ندا برآورد که خداوند منّان هر کسی را که امشب به زیارت قبر امام حسین آمده آمرزید. (۴)

امام کاظم علیه السلام فرمود: سه شب هست که هر کس در آن امام حسین علیه السلام را زیارت کند، گناهان قدیم و اخیر او آمرزیده می شود:

(۱) شب نیمه ی شعبان. (۲) شب بیست و سوم رمضان. (۳) شب عید فطر. (۵)

اول: زیارت مخصوص امام حسین علیه السلام در شب قدر و عیدین (فطر و اضحی) به این شرح است:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ الصِّدِّيقِ الطَّاهِرِ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ، أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقًّا تِلَاوَتِهِ،

۱- مجلسی، بحار الأنوار، ج ۱۰۱، ص ۹۹.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۳۵۸ و ۳۸۳.

۳- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۳۵۸ و ۳۸۳.

۴- سید ابن طاووس، مصباح الزائر، ص ۳۲۹.

۵- سید ابن طاووس، مصباح الزائر، ص ۳۲۹.

وَجَاهِدْتِ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ، وَصَبَرْتِ عَلَى الْأَعْدَى فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِبًا حَتَّى آتَيْكَ الْيَقِينَ، وَأَشْهَدُ أَنَّ الَّذِينَ خَالَفُوكَ وَحَارَبُوكَ
وَأَنَّ الَّذِينَ خَذَلُوكَ وَالَّذِينَ قَتَلُوكَ مَلْعُونُونَ عَلَى لِسَانِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ، وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَى، لَعَنَ اللَّهُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْأَعْوَلِينَ
وَالْأَعْرَابِينَ وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ، يَا مَوْلَايَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ، مُوَالِيًا لِأَوْلِيَاءِكَ، مُعَادِيًا
لِأَعْدَائِكَ مُسْتَبْصِرًا بِالْهُدَى الَّتِي أَنْتَ عَلَيْهَا، عَارِفًا بِضَلَالِهِ مَنْ خَالَفَكَ فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ. (۱)

پس خود را به قبر بچسبان و پهلوی روی خود را بر آن گذار پس برو به نزد سر آن حضرت و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَسَيِّمَائِهِ، صَيَّمَى اللَّهِ عَلَى رُوحِكَ الطَّيِّبِ وَجَسَدِكَ الطَّاهِرِ، وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا مَوْلَايَ وَ
رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

پس باز خود را به ضریح بچسبان و بیوس و نزد سر مبارک دو رکعت نماز بکن و بعد از آن هر نماز که میسر شود بکن،

پس برو به نزد پاهای آن حضرت و علی بن الحسین را زیارت کن و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ
الْأَلِيمَ.

و هر دعا که خواهی بکن پس از جانب پای منحرف شو و رو به قبله شهدا را زیارت کن و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الصَّادِقُونَ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الشُّهَدَاءُ الصَّابِرُونَ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ جَاهَدْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَصَبَرْتُمْ عَلَى الْأَعْدَى فِي
جَنْبِ اللَّهِ وَنَصَحْتُمْ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ حَتَّى آتَيْكُمْ الْيَقِينَ، أَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ، فَجَزَاكُمْ اللَّهُ

عَنِ الْأَسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ جَزَاءِ الْمُحْسِنِينَ وَجَمَعَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي مَحَلِّ النَّعِيمِ.

پس برو به سوی قبر حضرت عباس و چون نزد قبر بایستی بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبِيدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ جَاهَدْتَ وَنَصَيْحَتَ وَصَبَرْتَ حَتَّى آتَيْكَ الْيَقِينُ، لَعَنَّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْأَعْوَالِينَ وَالْأَخْرِينَ وَالْحَقَّهُمْ بِدَرَكِ الْجَحِيمِ. (۱)

دوم: زیارت عاشورا است که از جمله زیاراتی است که بسیار معتبر و اشرف و افضل زیارات آن بزرگوار است و در بسیاری از کتب معتبره از مزار و غیره روایت شده با فضیلت بسیار که مقام ذکرش نیست و ما به اصل آن اکتفا می کنیم و آن دو طریق دارد.

یکی آنکه در فرمایش حضرت امام محمد باقر علیه السلام است که از علقمه روایت شده مطابق روایت شیخ طوسی به نحوی که در بحار است که اول خود زیارت را بخواند و صد لعن و صد سلام تمام و دعای اللهم خص و دعای سجده و بعد دو رکعت نماز و بنا بر آنچه از شیخ شهید نقل روایت شده قبل از شروع در زیارت صد مرتبه تکبیر بگوید چنانچه کفعمی رحمه الله نیز گفته.

طریقه دیگر آنچه در عمل حضرت امام جعفر صادق علیه السلام است که: از صفوان روایت شده موافق روایت شیخ نیز که آن حضرت در حرم حضرت امیر علیه السلام زیارت مذکوره را خواندند با صد لعن و صد سلام تمام و دعای اللهم خص و سجده و بعد دو رکعت نماز و بعد از آن دعای معروف به دعای علقمه بر خلاف معروف را خواندند و چون این دعا مشتمل بر وداع حضرت امیر علیه السلام است چنانچه مشتمل بر وداع حضرت سید الشهداء است از این جهت دلالت می کند که قبل از زیارت عاشورا باید زیارت حضرت امیر علیه السلام نمود و هر دو طریق در هر فرمایش هر دو بزرگوار مذکور است برای قریب و بعید و بعد از آنکه در خصوص عمل حضرت صادق علیه السلام به این زیارت شریفه در حرم حضرت امیر علیه السلام خوب ملاحظه شود در

خبر صفوان واضح می گردد که در این دو طریق به نحو مذکور اشکال نیست و به هر طریقی عمل شود به نصّ روایت عمل شده و محتاج به احتیاطاتی که گفته اند نیست و حقّ مطلب واضح می شود در کتاب رسائل مرحوم حجّه الاسلام حاج سید محمّد باقر رشتی اعلی الله مقامه

موءلف گوید که: چون این زیارت بهترین زیارات آن حضرت است.

البته مقدم دارد بر غیر آن خصوص در این ماه که علاوه بر آنچه در دو فصل سابق گذشت فائز گردد به اضعاف مضاعف به آن فضائلی که در شرح این زیارت بیان فرمودند پس اگر وقت و حال اقتضا نکند عمل کند به روایتی که روایت کرده مرحوم والد رحمه الله از کتاب صدف مشحون موءلف عالم جلیل ملاً شریف شیروانی رحمه الله که به اسناد خود روایت نموده از حضرت امام علی نقی علیه السلام که فرمود کسی که بخواند لعن زیارت عاشوراء مشهوره را یک مرتبه پس بگوید: «اللهم العنهم جميعاً» را نود و نه مرتبه مثل کسی است که صد مرتبه تمام خوانده و کسی که بخواند سلام آن زیارت را یک مرتبه آنگاه بگوید: «السلام على الحسين وعلى علي بن الحسين وعلى اولاد الحسين وعلى اصحاب الحسين» را در نود و نه مرتبه مثل کسی است که خوانده باشد صد مرتبه تمام از اول لعن و سلام تا آخر آنها انتهى.

و زیارت این است:

السلام عليك يا ابا عبد الله ، السلام عليك يا ابن رسول الله ، السلام عليك يا خيرة الله واين خيره ، السلام عليك يا ابن امير المؤمنين ، واين سيد الوصيين ، السلام عليك يا بن فاطمه سيده نساء العالمين ، السلام عليك يا نار الله واين ثاره ، والوتر الموتر ، السلام عليك وعلى الاءرواح التي حلت بفنائك ، عليكم مني جميعاً سلام الله ايداً ما بقيت وبقي الليل والنهار ، يا ابا عبد الله ، لقد عظمت الرزية وجلت وعظمت المصيبة بك علينا ، وعلى جميع اهل الأسلام وجلت وعظمت مصيبتك في السماوات على جميع اهل السماوات ، فلعن

اللَّهُ أُمَّهُ أَسَسْتُ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ النُّبِيِّ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ دَفَعْتُكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ، وَأَزَالْتُكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمْ الَّتِي رَبَّبْتُكُمْ اللَّهُ فِيهَا، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ قَتَلْتُكُمْ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ الْمُؤْمِنِينَ لَهُمْ بِالتَّمَكِينِ مِنْ قِتَالِكُمْ، بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَالْيَكْمِ مِنْهُمْ وَمِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَاتَّبَاعِهِمْ وَأَوْلِيائِهِمْ، يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، إِنِّي سَلَّمْتُ لِمَنْ سَأَلْتُمْ، وَحَزَبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَلَعَنَ اللَّهُ آلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ، وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمَيَّةَ قَاطِبَةً، وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ، وَلَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ، وَلَعَنَ اللَّهُ شِمْراً، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّهُ أَسِيرَجَتْ وَالْجَمْتُ وَتَنَقَّبْتُ لِقِتَالِكُمْ، يَا أَبَى أَنْتَ وَأُمِّي لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِي بِكَ، فَاسْتَلُّ اللَّهُ الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَأَكْرَمَنِي بِكَ أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ تَارِكٍ مَعَ إِمَامٍ مَنْصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهاً بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ، وَإِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَإِلَى فَاطِمَةَ وَإِلَى الْحَسَنِ وَالْيَكْمِ بِمُؤَالَاتِكُمْ، وَبِالْبِرَائَةِ مِمَّنْ قَاتَلَكُمُ وَنَصَبَ لَكُمْ الْحَزْبَ، وَبِالْبِرَائَةِ مِمَّنْ أَسَسَ الظُّلْمَ وَالْجَوْرَ عَلَيْكُمْ، وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ مِمَّنْ أَسَسَ ذَلِكَ، وَبَنَى عَلَيْهِ بُيُوتَهُ، وَجَرَى فِي ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَشْيَاعِكُمْ، بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَالْيَكْمِ مِنْهُمْ، وَأَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِمُؤَالَاتِكُمْ وَمُؤَالَاهِ وَلِيَّتِكُمْ، وَبِالْبِرَائَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالتَّاصِبِينَ لَكُمْ الْحَزْبَ، وَبِالْبِرَائَةِ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَاتَّبَاعِهِمْ، إِنِّي سَلَّمْتُ لِمَنْ سَأَلْتُمْ، وَحَزَبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ، وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ، وَعِيدُو لِمَنْ عَادَاكُمْ، فَاسْتَلُّ اللَّهُ الَّذِي أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ، وَمَعْرِفَةِ أَوْلِيائِكُمْ، وَرَزَقَنِي الْجَبْرَائِلَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ، أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَأَنْ يُبَيِّنَ لِي عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَأَسْئَلُهُ أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ، وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ تَارِي مَعَ إِمَامٍ هُدًى ظَاهِرٍ نَاطِقٍ بِالْحَقِّ مِنْكُمْ، وَأَسْئَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ

وَبِالشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ يُعْطِيَنِي بِمُصَابِي بِكُمْ أَفْضَلَ مَا يُعْطَى مُصَاباً بِمُصِيبَتِهِ، مُصِيبَةً مَا أَعْظَمَهَا وَأَعْظَمَ رَزِيَّتَهَا فِي الْأَسْلامِ،
 وَفِي جَمِيعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا، مِمَّنْ تَنَالُهُ مِنْكَ صَلَوَاتُ وَرَحْمَةٍ وَمَغْفِرَةٍ، اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَا
 مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَمَمَاتِي مَمَاتِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا (۱) يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو أُمَّيَّةَ، وَابْنُ آكَلِهِ الْأَكْبَادِ اللَّعِينُ ابْنُ
 اللَّعِينِ عَلَى لِسَانِكَ وَلِسَانِ نَبِيِّكَ، صَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ، فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ نَبِيِّكَ، صَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ، اللَّهُمَّ الْعَنْ
 أَبَا سَيْفِيَانَ وَمُعَاوِيَةَ وَيزِيدَ بْنَ مُعَاوِيَةَ، عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَيَّدَ الْأَعْبِدِينَ، وَهَذَا يَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ آلُ زِيَادٍ وَآلُ مَرْوَانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنِ،
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ، اللَّهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَالْعِذَابَ الْأَلِيمَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي مَوْقِفِي هَذَا وَأَيَّامِ
 حَيَاتِي بِالْبَرَاءَةِ مِنْهُمْ، وَاللَّعْنَةَ عَلَيْهِمْ، وَبِالْمُؤَالَاتِ لِنَبِيِّكَ وَآلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ.

پس می گوئی صد مرتبه: اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوْلَ ظَالِمِ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَآخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلَى ذَلِكِ، اللَّهُمَّ الْعَنْ الْعِصَابَةَ الَّتِي
 جَاهَدَتِ الْحُسَيْنِ، وَشَايَعَتْ وَبَايَعَتْ وَتَابَعَتْ عَلَى قَتْلِهِ، اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيعاً.

پس می گوئی صد مرتبه: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، وَعَلَى الْأَعْرَاجِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ، عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ
 وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ، وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمْ، السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ، وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ، وَعَلَى أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ،
 وَعَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ.

پس می گوئی: اللَّهُمَّ خُصَّ أَنْتَ أَوْلَ ظَالِمِ بِاللَّعْنِ مِنِّي، وَابْدَأْ بِهِ أَوْلًا، ثُمَّ

۱- در غیر عاشورا به جای «هذا» بگوید: «يَوْمَ قَتْلِ الْحُسَيْنِ».

الثَّانِي والثَّالِثَ والرَّابِعَ، اَللّٰهُمَّ العَن يَزِيْدَ خَامِسًا، وَالعَن عُبَيْدِ اللّٰهِ بَنِ زِيَادٍ وَابْنِ مَرْجَانَهٗ، وَعُمَرَ بَنِ سَعْدٍ وَشِمْرًا، وَآلَ اَبِي سُوْفِيَانَ وَآلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ، اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

پس به سجده برو و بگو: اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِيْنَ لَكَ عَلٰى مُصَابِيْهِمْ، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى عَظِيْمِ رَزِيَّتِيْ، اَللّٰهُمَّ اَرْزُقْنِيْ شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ الْوُرُوْدِ، وَتَبَّتْ لِيْ قَدَمٌ لِيْ قَدَمٌ مَّعَ الْحُسَيْنِ وَاصْبِحْ اَبَاحِبِ الْحُسَيْنِ الَّذِيْنَ يَدُلُّوْا مَهْجَهُمْ دُوْنَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ. (۱)

سؤم: زیارتی است که در تحفه روایت شده از ابوالحسن فارسی رحمه الله که گفت من بسیار به زیارت امام حسین علیه السلام می رفتم پس چندی به سبب کمی مال و پیری توفیق زیارت آن حضرت نیافتم پس شبی حضرت رسول را در خواب دیدم که حضرت امام حسین علیه السلام و حضرت امام حسین علیه السلام در خدمت آن حضرت بودند چون من به نزدیک ایشان رسیدم امام حسین علیه السلام فرمود: یا رسول الله این مرد مرا بسیار زیارت می کرد و اکنون ترک کرده است حضرت رسول متوجه من شده و فرمود که آیا ترک زیارت مثل حسین علیه السلام می توان کرد گفتم: یا رسول الله قلت مال و پیری مرا مانع ادراک این سعادت گردیده است حضرت فرمودند که هر شب بر بام خانه خود بالا- رو و انگشت شهادت به سوی قبر آن حضرت اشاره کن و بگویی:

السَّلَامُ عَلَیْكَ وَعَلٰى جَدِّكَ وَأَبِيْكَ، السَّلَامُ عَلَیْكَ وَعَلٰى اُمِّكَ وَأَخِيْكَ السَّلَامُ عَلَیْكَ وَعَلٰى الْاَءِنَّمِ مِنْ بَنِيْكَ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صَاحِبَ الدَّمْعِ السَّابِكِ، السَّلَامُ عَلَیْكَ يَا صَاحِبَ الْمُصِيْبَةِ الرَّابِيَةِ، لَقَدْ اَصْبَحَ كِتَابُ اللّٰهِ فِيْكَ مَهْجُورًا، وَرَسُوْلُ اللّٰهِ فِيْكَ مَحْزُونًا، وَعَلَیْكَ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلٰى اَنْصَارِ اللّٰهِ وَخُلَفَائِهِ، السَّلَامُ عَلٰى اَمْنَاءِ اللّٰهِ وَاجْبَائِهِ السَّلَامُ عَلٰى

مَحَالٌّ مَعْرِفَةِ اللَّهِ وَمَعَادِنِ حِكْمِهِ اللَّهُ وَحَفَظَهُ سِرُّ اللَّهِ وَحَمَلَهُ كِتَابُ اللَّهِ وَأَوْصِيَاءُ نَبِيِّ اللَّهِ وَذُرِّيَّةَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةَ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. (۱)

پس هر حاجت که خواهی از خدا طلب کن پس اگر چنین کنی زیارت تو از نزدیک و دور هر دو مقبول است.

چهارم: ابن قولویه رحمه الله روایت فرموده که حضرت صادق علیه السلام به سُدیر فرمودند چه می شود بر تو که زیارت کنی قبر حسین علیه السلام را در هر جمعه پنج مرتبه و هر روز یک مرتبه گفتم فدایت گردم میان ما و آن حضرت فرسخهای بسیار است فرمود بالا- می روی به بام خانه خود آنگاه به جانب راست و چپ ملتفت می شوی آنگاه سر به جانب آسمان بلند می کنی پس از آن رو به قبر حسین علیه السلام می نمایی و می گویی: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَبَاعَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ.

از امام صادق علیه السلام در مورد زائر امام حسین علیه السلام در شب نیمه ی رمضان پرسیدند، فرمود: به به، کسی که در شب نیمه ی رمضان در کنار قبر امام حسین علیه السلام بعد از عشاء علاوه بر نماز شب، ده رکعت نماز بخواند که در هر رکعت آن، یک حمد و ده بار «قل هو الله احد» را بخواند و به خدا پناه ببرد، خداوند او را پناه دهد و او را از آزاد شدگان از آتش جهنم قرار دهد و نمیرد جز این که فرشتگانی را در عالم روع یا ببیند که او را با بهشت بشارت می دهند و فرشتگانی که به او نوید رهایی از آتش می دهند. (۲)

آنگاه در مورد کسی که در شب قدر در کنار قبر مطهر امام حسین علیه السلام دو رکعت یا هر چه میسر شد نماز بخواند و از خداوند تقاضای بهشت کند و از آتش جهنم به خداوند پناه ببرد، فرمود: خداوند آنچه را که خواسته عنایت می کند و از آنچه پناه جسته، پناه می دهد. و در پایان فرمود: خداوند شفاعت او را در مورد ده نفر از خاندانش که مستوجب آتش شده باشند می پذیرد. (۳)

۱- بحار الأنوار، ج ۱۰۱ ص ۳۷۶.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۲۹۴.

۳- مجلسی، بحار الأنوار، ج ۱۰۱، ص ۹۹.

این همه تأکید بر زیارت امام حسین علیه السلام در ماه رمضان علل فراوانی دارد، از جمله این که ماه رمضان مکتب تربیتی مومنان است و ترک زیارت امام حسین علیه السلام موجب نقص ایمان می باشد، چنان که در حدیث شریف آمده است:

هر کس به زیارت امام حسین علیه السلام نرود دین و ایمانش ناقص است و اگر وارد بهشت شود، جایگاه پایین تری از دیگر مومنان دارد. (۱)

امام رضا علیه السلام فرمود: برای هر امامی عهد و پیمانی بر عهده دوستان و شیعیانش هست، که از کمال وفا به عهد و حسن ادای پیمان زیارت قبور آنهاست. (۲)

روی این بیان شایسته است که روزه داران در حدّ توان به زیارت حرمین شریفین، عتبات عالیات، به ویژه زیارت امام حسین علیه السلام اهتمام بورزند.

۲۲. رابطه با امام زمان علیه السلام در ماه رمضان

شیعیان شیفته و منتظران دل‌باخته باید در تمام ساعات شبانه روز در طول عمرشان به یاد جان جانان، مهر تابان، خورشید فروزان، صاحب عصر و زمان، وجود مقدّس حضرت بقیه الله ارواحنا فداه باشند و هرگز لحظه ای از یاد آن حضرت غفلت نکنند، ولی به جهت ارتباط خاصّ ماه رمضان؛ آن حضرت در این ماه بالخصوص باید نام نامی و یاد گرامی آن حضرت لحظه ای از صفحه دل پاک نشود. علل و عوامل ارتباط ویژه این ماه با آن حضرت فراوان است، از جمله:

(۱) امر ولایت امامان، از امیرمومنان تا حجت زمان، در ماه رمضان، در شب قدر، تقدیر شده است. (۳)

(۲) امضای تقدیرات یک ساله ی جهان به فرمان پروردگار، در ماه رمضان، در شب قدر، به امضای آن حضرت می رسد. (۴)

(۳) نزول فرشتگان از آسمان برای عرض ادب به پیشگاه سلیمان زمان، در ماه رمضان، در شب قدر خواهد بود. (۵)

۱- شیخ حرّ عاملی، وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۴۳۰.

۲- ابن قولویه، کامل الزیارات، ص ۱۲۲.

۳- مجلسی، بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۱۸.

۴- علی بن ابراهیم، تفسیر قمی، ج ۲، ص ۲۹۰ و ۴۳۱.

۵- علی بن ابراهیم، تفسیر قمی، ج ۲، ص ۲۹۰ و ۴۳۱.

- (۴) بانگ آسمانی، توسط پیک وحی برای اعلام ظهور آن حضرت در ماه رمضان، در شب قدر خواهد بود. (۱)
- (۵) ظهور موفور السرور آن حضرت، از کنار کعبه، در ماه رمضان، در پگاه روز بیست و سوم رمضان خواهد بود. (۲)
- (۶) بیعت جبرئیل امین با آن حضرت در ماه رمضان، در بامداد بیست و سوم رمضان خواهد بود. (۳)
- (۷) بیعت سیصد و سیزده تن یاران خاص آن حضرت در میان رکن و مقام در ماه رمضان، روز بیست و سوم رمضان خواهد بود. (۴)
- (۸) ظهور معجزات باهره، همانند ید بیضای حضرت موسی علیه السلام از آن حضرت در ماه رمضان در همان روز ظهور خواهد بود. (۵)
- (۹) اولین خطبه ی آن حضرت در نخستین روز ظهور، در ماه رمضان، روز بیست و سوم آن خواهد بود. (۶)
- (۱۰) پایان دوران ستمگران و آغاز حکومت جهانی حضرت بقیه الله روز بیست و سوم رمضان خواهد بود، که پیک وحی در بین آسمان و زمین به جهانیان اعلام می کند: هان ای مردمان! دوران ستمگران به پایان رسید و اینک بهترین فرد امت محمد صلی الله علیه و آله قدرت را به دست گرفت، پس به سوی مکه بشتابید و به او پیوندید. (۷)
- شایسته است روزه داران در طول سال، به ویژه در طول ماه رمضان به وظائف ویژه منتظران، از صدقه دادن برای سلامتی حضرت، دعا کردن برای تعجیل در امر فرج مبادرت کنند، که در صفحات پیشین به صورت خلاصه اشاره کردیم و مشروح آن را والد معظم قدس سره در آثار ارزشمند خود، از جمله:

۱- نعمانی، الغیبه، ص ۲۵۴.

۲- شیخ صدوق، کمال الدین، ج ۲، ص ۳۷۲.

۳- عیاشی، التفسیر، ج ۲، ص ۵۷.

۴- علامه مجلسی، بحار الأنوار، ج ۵۲، ص ۲۲۳.

۵- علامه مجلسی، بحار الأنوار، ج ۵۳، ص ۸ و ۹.

۶- علامه مجلسی، بحار الأنوار، ج ۵۳، ص ۸ و ۹.

۷- شیخ مفید، الاختصاص، ص ۲۰۸.

(۱) کنز الغنائم. (۲) مکیال المکارم. (۳) نور الأبصار. (۴) وظیفه الأنام، به تفصیل آورده است.

والد معظم در کتاب مکیال آثار و فوائد دعا برای حضرت را در ضمن نود فصل و علل و انگیزه های دعا برای حضرت را در ضمن بیش از صد و بیست عنوان به ترتیب حروف الفباء بیان فرموده است.

در اینجا فقط شماری از آثار دعا برای حضرت را فقط نام می بریم:

(۱) احیای امر پیشوایان. (۲) ادای اجر رسالت.

(۳) ادای بخشی از حقوق آن حضرت. (۴) اظهار محبت قلبی.

(۵) امثال فرمان خدا. (۶) امثال فرمان پیشوایان.

(۷) پاداش ادای امانت. (۸) پاداش پیروزی بر دشمنان خدا.

(۹) پاداش تعاون در امور خیریه. (۱۰) پاداش نیکی به پدر و مادر.

(۱۱) تابیدن نور آن حضرت در دل. (۱۲) تعظیم آیین خدا.

(۱۳) تقرب به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله. (۱۴) جذب نور قرآن.

(۱۵) جلب شفاعت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله. (۱۶) جلب شفاعت حضرت.

(۱۷) جلب عنایت حضرت. (۱۸) رهایی از فتن آخر الزمان.

(۱۹) طولانی شدن عمر. (۲۰) قرب ظهور.

(۲۱) گشایش فردی. (۲۲) مایه استجاب دعا.

(۲۳) مایه دفع بلا. (۲۴) مایه ناراحتی شیطان.

(۲۵) موجب بازگشت در هنگام رجعت. (۲۶) نشانه های انتظار.

(۲۷) وسیله ی دیدار حضرت. (۲۸) وسیله ی گشایش رزق.

(۲۹) وفا به عهد و پیمان. (۳۰) وفور نعمت.

این بود نمی از یم، اندکی از بسیار و مشتی از خروار، که فقط به اشارت نام برده شد، علاقمندان به کتاب «مکیال المکارم» مراجعه فرمایند.

یادآور می شویم که در ضمن وظائف شب بیست و سوم ماه رمضان دعای فرج «اللهم کن لولیک ...» را آوردیم، در اینجا به یکی دیگر از وظایف منتظران اشاره می کنیم و آن زیارت آل یاسین است که از ناحیه مقدسه صادر شده است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، لا- لاءِ مره تَعْقِلُونَ، ولا- مِنْ أَوْلِيَائِهِ تَقْبَلُونَ، حِكْمَهُ بِالْعَهِّ فَمَا تُغْنِي النُّذْرُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ.

هر گاه خواستید توجه کنید بوسیله ما بسوی خداوند تبارک و تعالی و بسوی ما پس بگویید چنانکه خدای تعالی فرموده:

سَلَامٌ عَلَى آلِ يَسَّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا دَاعِيَ اللَّهِ وَرَبَّانِي آيَاتِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللَّهِ وَدَيَانَ دِينِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللَّهِ وَنَاصِرَ حَقِّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ وَدَلِيلَ إِرَادَتِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِيَّ كِتَابِ اللَّهِ وَتَرْجُمَانَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي آنَاءِ لَيْلِكَ وَأَطْرَافِ نَهَارِكَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِيثَاقَ اللَّهِ الَّذِي أَخَذَهُ وَوَكَّدَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَعْدَ اللَّهِ الَّذِي ضَمَّنَهُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ، وَالْعِلْمُ الْمَضْبُوبُ وَالنُّعُوثُ وَالرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ وَعَدَا غَيْرَ مَكْذُوبٍ،

السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقُومُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقْعُدُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقْرَأُ وَتُبَيِّنُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُصَلِّيَ وَتَقْنُتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَرْكَعُ وَتَسْجُدُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَهْلُلُ وَتَكْبِرُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَحْمَدُ وَتَسْتَتْفِرُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُصَبِّحُ وَتُمْسِي، السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْأِمَامُ الْمُأْمُونُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُقَدَّمُ الْمُأْمُولُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ بِجَوَامِعِ السَّلَامِ

أَشْهَدُكَ يَا مَوْلَايَ أَنِّي أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَوَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ لَا حَبِيبَ إِلَّا هُوَ وَأَهْلُهُ، وَأَشْهَدُكَ يَا مَوْلَايَ أَنَّ عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ حُجَّتُهُ، وَالْحَسَنَ حُجَّتُهُ، وَالْحُسَيْنَ حُجَّتُهُ، وَعَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ حُجَّتُهُ، وَمُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ، وَجَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ، وَمُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ حُجَّتُهُ، وَعَلِيَّ بْنَ

مُوسَى حُجَّتُهُ، وَمُحَمَّدَ بَيْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ وَعَلِيٍّ بَيْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتُهُ، وَالْحَسَنَ بَيْنَ عَلِيٍّ حُجَّتُهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّكَ حُجَّهَ اللَّهِ أَنْتُمْ الْأَمْوَلُ
وَالْآخِرُ، وَأَنَّ رَجَعْتُمْ حَقَّ لَّا- رَيْبَ فِيهَا يَوْمَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا، وَأَنَّ الْمَوْتَ
حَقٌّ، وَأَنَّ نَاكِرًا وَنَكِيرًا حَقٌّ، وَأَشْهَدُ أَنَّ النَّشْرَ حَقٌّ، وَالْبُعْثَ حَقٌّ، وَأَنَّ الصِّرَاطَ حَقٌّ وَالْمِرْصَادَ حَقٌّ، وَالْمِيزَانَ حَقٌّ، وَالْحَشْرَ حَقٌّ،
وَالْحِسَابَ حَقٌّ، وَالْجَنَّةَ وَالنَّارَ حَقٌّ، وَالْوَعْدَ وَالْوَعِيدَ بِهِمَا حَقٌّ، يَا مَوْلَايَ شَقِيًّا مَنْ خَالَفَكَ وَسَيِّدًا مَنْ أَطَاعَكَ، فَاشْهَدْ عَلَيَّ مَا
أَشْهَدْتُكَ عَلَيْهِ، وَأَنَا وَلِيُّ لَكَ بَرِيءٌ مِنْ عَيْدُوكَ فَالْحَقُّ مَا رَضِيْتُمُوهُ، وَالْبَاطِلُ مَا أَسِيءْتَ بِخَطِيئَتِهِ، وَالْمَعْرُوفُ مَا أَمَرْتُ بِهِ وَالْمُنْكَرُ مَا
نَهَيْتُمْ عَنْهُ، فَنَفْسِي مُؤَمَّنَةٌ بِاللَّهِ وَحَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِرَسُولِهِ وَبِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَبِكُمْ يَا مَوْلَايَ أَوْلِيكُمْ وَأَخْرِكُمْ، وَنُصْرَتِي مُعَدَّةٌ لَكُمْ
وَمَوَدَّتِي خَالِصَةٌ لَكُمْ آمِينَ آمِينَ. (١)

دعايي كه بعد از آن بايد بخواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَيِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ، وَكَلِمَةِ نُورِكَ وَأَنْ تَمَلَأَ قَلْبِي نُورَ الْيَقِينِ، وَصَيِّدِرِي نُورَ الْإِيْمَانِ، وَفِكْرِي
نُورَ الثَّبَاتِ وَعَزْمِي نُورَ الْعِلْمِ، وَقُوَّتِي نُورَ الْعَمَلِ، وَلِسَانِي نُورَ الصِّدْقِ، وَدِينِي نُورَ الْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِكَ، وَبَصِيرِي نُورَ الضِّيَاءِ،
وَسَمْعِي نُورَ الْحِكْمَةِ، وَمَوَدَّتِي نُورَ الْمَوَالِهِ لِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، حَيْثِي الْقَاكَ وَقَدْ وَفَيْتُ بِعَهْدِكَ وَمِيثَاقِكَ، فَتَغَشَّيْنِي
رَحْمَتَكَ يَا وَلِيَّيَ يَا حَمِيدُ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدِ بْنِ الْحَسَنِ، حُجَّتِكَ فِي أَرْضِكَ، وَخَلِيفَتِكَ فِي بِلَادِكَ، وَالِدَّاعِي إِلَى سَبِيلِكَ،
وَالْقَائِمِ بِقِسْطِكَ وَالسَّائِرِ بِأَمْرِكَ،

وَلِيِّ الْمُؤْمِنِينَ، وَبَوَارِ الْكَافِرِينَ، وَمُجَلِّي الظُّلْمَةِ، وَمُنِيرِ الْحَقِّ وَالتَّائِقِ بِإِلْحَاكِمِهِ وَالصِّدْقِ، وَكَلِمَتِكَ التَّيَامَةَ فِي أَرْضِكَ، الْمُزْتَقِبِ
الْخَائِفِ، وَالْوَلِيِّ النَّاصِحِ، سَيْفِيهِ النَّجَاهِ، وَعَلَمِ الْهُدَى، وَنُورِ أَبْصَارِ الْوَرَى وَخَيْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَارْتَدَى، وَمُجَلِّي الْعَمَاءِ، الَّذِي يَمْلَأُ
الْأَرْضَ عَدْلًا وَقِسْطًا، كَمَا مَلَأْتَ ظُلْمًا وَجُورًا، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَاِبْنِ أَوْلِيَائِكَ، الَّذِينَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَأَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ، وَأَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرَّجْسَ، وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا

اللَّهُمَّ انصُرْهُ وَاثْبِتْهُ بِهِ لِدِينِكَ، وَاَنْصُرْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَوْلِيَاءَهُ، وَشِيعَتَهُ وَأَنْصَارَهُ، وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ، اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ،
وَمِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ، وَاحْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ، وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ، وَاحْرُسْهُ وَأَمْنَعْهُ مِنْ أَنْ يُوَصَلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ، وَاحْفَظْ
فِيهِ رَسُولَكَ وَالرَّسُولَكَ وَأَظْهِرْ بِهِ الْعَدْلَ، وَأَيِّدْهُ بِالنَّصْرِ، وَأَنْصُرْ نَاصِرِيهِ، وَأَخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَأَقْصِمِ قَاصِمِيهِ، وَأَقْصِمِ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ،
وَأَقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ، حَيْثُ كَانُوا، مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا، بَرًّا وَبَحْرًا وَأَمْلَاءَ بِهِنَّ الْأَرْضَ عَدْلًا،
وَأَظْهِرْ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَاجْعَلْنِي اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ، وَأَتْبَاعِهِ وَشِيعَتِهِ

وَأَرِنِي فِي الْإِلْمِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَا يَأْمُلُونَ، وَفِي عَدُوِّهِمْ مَا يَخْذَرُونَ، إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ. (١)

روزه داران ارجمند در طول دوازده ماه، به ویژه در ماه مبارک رمضان از زیارات وارده برای آن حضرت، به خصوص زیارت آل یاسین غفلت نفرمایند.

۲۳. وداع ماه رمضان

به طوری که در ضمن اعمال شب سی ام و روز سی ام ماه رمضان به تفصیل گفتیم، روزه داران ارجمند شایسته است در شب آخر و روز آخر با دعاهای مأثور از معصومین علیهم السلام، ماه مبارک را تودیع کنند.

سالک وارسته و عبادتگر شایسته ای که از مقام رفیع و جایگاه منیع ماه رمضان آگاه و با فضیلت‌های آن آشنا می باشد و به مدّت یکماه در اقیانوس بیکران الطاف الهی به برکت این ماه با عظمت غوطه ور بوده، طبعاً از سپری شدن آن در غم و اندوه عمیق فرو رفته، اشک حسرت بر رخسارش روان ساخته، از خدای مَنان خواهد خواست که آن را آخرین رمضان عمرش قرار ندهد، و اگر چنین مقدر شده باشد، او را از مرحومان قرار دهد و از محرومان قرار ندهد. در فصلهای پیشین برای آخرین جمعه ماه رمضان نیز وداعی نقل کردیم که غفلت نشود.

۲۴. جمعه های ماه رمضان

شبها و روزهای جمعه بر شبها و روزهای جمعه برتری دارد، ولی شبها و روزهای جمعه های ماه رمضان بر تمام شبها و روزهای جمعه های دیگر ماهها برتری دارد.

امام باقر علیه السلام در روزهای جمعه ماه رمضان زودتر از دیگر روزهای جمعه به مسجد تشریف می برد و می فرمود: برتری جمعه های ماه رمضان بر جمعه های دیگر ماهها، همانند برتری ماه رمضان بر دیگر ماهها می باشد. (۱)

و در حدیث دیگری فرمود: برتری جمعه های ماه رمضان بر جمعه های دیگر ماهها، همانند برتری پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله می باشد بر سایر پیغمبران. (۲)

۱- کلینی، الکافی، ج ۳، ص ۴۲۹.

۲- شیخ صدوق، ثواب الاعمال، ص ۴۰.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: خداوند مَنان در ماه رمضان به هنگام افطار هزار نفر را از آتش جهنم آزاد می کند، چون روز جمعه و شب جمعه فرا رسد، در هر ساعتی هزار هزار نفر از افرادی که مستوجب آتش بودند، از آتش جهنم آزاد می کند. (۱)

و اما جمعه آخر

از جناب جابر روایت شده که گفت: رفتم به خدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله در جمعه آخر ماه رمضان چون نظر آن حضرت به من افتاد فرمودند: ای جابر، این آخر جمعه است از ماه رمضان پس آن را وداع کن و بگو: «اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِنَا أَيَّاهُ فَإِنْ جَعَلْتَهُ فَاجْعَلْنِي مَرْحُومًا وَلَا تَجْعَلْنِي مَحْرُومًا»

زیرا که هر که این دعا را در این روز بخواند به یکی از دو خصلت نیکو ظفر یابد یا به رسیدن به ماه رمضان آینده، یا به آمرزش خدا و رحمت بی انتها.

و مرحوم والد نقل فرموده از کتاب مرحوم فشارکی رحمه الله که از اجله علما است که در جمعه آخر این ماه این حروف را در سطر طولانی بنویسد و با خود دارد تا سال آینده از همه آفات و بلیات محفوظ ماند و وقت نوشتن آن از بعد از نماز ظهر است تا غروب آفتاب و آن این است:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لا- الا- الا- الاؤك يا الله مُحِيطٌ بِهِ عِلْمُكَ ك ل س ل ه و ن وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ» و فرموده که در بعضی از نسخه ها در همان سطر طولانی بعد از «لِّلْعَالَمِينَ» بنویسد: اللَّهُ مُحَمَّدٌ عَلِيٌّ فَاطِمَةُ الْحَسَنُ الْحُسَيْنُ عَلِيُّ مُحَمَّدٌ جَعْفَرٌ مُوسَى عَلِيُّ مُحَمَّدٌ عَلِيُّ الْحَسَنُ الْمَهْدِيُّ الْحَضْرَةُ قَطِيبِيُّ قَطِيبِيُّ رُوحٌ سَحَّ قِيصُورٌ تَوَجَّهْ حَيْثُ شِئْتَ فَإِنَّكَ مَنْصُورٌ بِالْخَيْرَاتِ مَوْفِقٌ كَهَيْعِصِ حَمْعَسَقٍ فَاللَّهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ سِوَايَا تَرَابٍ أبا تَرَابٍ أبا تَرَابٍ».

و نیز نقل فرموده: هر که این آیه را در جمعه آخر بنویسد و با خود دارد از سر

درد و سایر بلیات محفوظ ماند «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلَّمَ بِهِ الْمَوْتَى بَل لَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا».

۲۵. برترین عمل در برترین روزهای رمضان

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: در شبهای جمعه و روزهای جمعه بر من فراوان درود بفرستید. پرسیدند: منظور از فراوان چقدر می باشد؟ فرمود: یکصد بار، و هر چه بیشتر بهتر. (۱)

امام باقر علیه السلام فرمود: در میان عبادت‌های روز جمعه، چیزی در نزد من برتر از صلوات بر محمد و آل محمد نیست. (۲)

فرمود: چون روز جمعه نماز را بجا آوردی بگو:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ، بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ، وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ، وَالسَّلَامُ عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمْ وَ رَحْمَةُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتُهُ. (۳)

۲۶. پند و اندرز فخر ساجدان در روزهای جمعه ماه رمضان

فخر ساجدان، زینت عابدان، پیشوای سالکان، حضرت امام سجاد علیه السلام روزهای جمعه ماه رمضان در مسجد النبی موعظه می کرد و کسان خود را این گونه پند و اندرز می داد:

أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ - وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ فَ «تَجِدُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ» (۴) وَيَحْكُ يَا بَنِي آدَمَ الْغَافِلِ وَ لَيْسَ بِمَعْفُولٍ عَنْهُ،

يَا بَنِي آدَمَ إِنَّ أَجَلَكَ أَسْرَعُ شَيْءٍ إِلَيْكَ، قَدْ أَقْبَلَ نَحْوَكَ حَيْثَا يَطْلُبُكَ، وَيُوشِكُ

۱- کلینی، الکافی، ج ۳، ص ۴۲۸ و ۴۲۹.

۲- کلینی، الکافی، ج ۳، ص ۴۲۸ و ۴۲۹.

۳- کلینی، الکافی، ج ۳، ص ۴۲۸ و ۴۲۹.

۴- سوره آل عمران، آیه ۳۰.

أَنْ يُدْرِكَكَ، وَكَأَنَّ قَدْ أُوفِيَتْ أَجَلَكَ وَقَبِضَ الْمَلَكُ رُوحَكَ، وَصِرَتْ إِلَى قَبْرِكَ وَحِيداً، فَرَدَّ إِلَيْكَ فِيهِ رُوحَكَ، وَاقْتَحَمَ عَلَيْكَ فِيهِ مَلَكَاكَ نَاكِزٌ وَنَكِيرٌ لِمَسَاءِ لَيْلِكَ وَشَدِيدِ امْتِحَانِكَ،

أَلَا- وَإِنَّ أَوَّلَ مَا يَسْأَلُكَ عَنْ رَبِّكَ الَّذِي كُنْتَ تَعْبُدُهُ، وَعَنْ نَبِيِّكَ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكَ، وَعَنْ دِينِكَ الَّذِي كُنْتَ تَدِينُ بِهِ، وَعَنْ كِتَابِكَ الَّذِي كُنْتَ تَتْلُوهُ، وَعَنْ إِمَامِكَ الَّذِي كُنْتَ تَتَوَلَّاهُ، ثُمَّ عَنْ عُمْرِكَ فِيمَا كُنْتَ أَفْتِنْتَهُ، وَعَنْ مَالِكَ مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبْتَهُ وَفِيمَا أَنْتَ أَنْفَقْتَهُ، فَخُذْ حَذْرَكَ وَأَنْظِرْ لِنَفْسِكَ، وَأَعِدَّ الْجَوَابَ قَبْلَ الْإِمْتِحَانِ وَالْمَسْأَلَةِ وَالِاخْتِبَارِ، فَإِنَّ تَكُ مُؤْمِناً تَقِيّاً، عَارِفاً بِدِينِكَ مُتَّبِعاً لِلصَّادِقِينَ مُوَالِياً لِأَوْلِيَاءِ اللَّهِ لِقَاكَ اللَّهُ مُحَجَّتَكَ، وَأَنْطِقْ لِسَانَكَ بِالصَّوَابِ فَأَحْسِنْتَ الْجَوَابَ، وَبُشِّرْتَ بِالرِّضْوَانِ وَالْجَنَّةِ مِنَ اللَّهِ وَالْخَيْرَاتِ الْحَسَنَاتِ وَالْمَلَائِكَةُ بِالرُّوحِ وَالرَّيْحَانِ، وَإِنْ لَمْ تَكُنْ كَمَا ذَكَرْنَا تَلَجَّحْ لِسَانَكَ وَدَحَضْتَ حُجَّتَكَ وَعَيَّتَ عَنِ الْجَوَابِ، وَبُشِّرْتَ بِالنَّارِ وَاسْتَقْبَلْتِكَ مَلَائِكَةُ الْعَذَابِ بِنُزُلٍ مِنْ حَمِيمٍ وَتَصْلِيَةٍ جَحِيمٍ

وَأَعْلَمَ يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّ مِنْ وَرَاءِ هَذَا أَعْظَمَ وَأَوْجَعُ لِلْقُلُوبِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ «ذَلِكَ يَوْمٌ مَجْمُوعٌ لَهُ النَّاسُ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ» (١) يَجْمَعُ اللَّهُ مَعَزَّ وَجَلَّ فِيهِ الْأَعْوَالِينَ وَالْآخِرِينَ، ذَلِكَ يَوْمٌ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَتُبْعَثُ فِيهِ الْقُبُورُ وَذَلِكَ يَوْمٌ الْأَآزِفَةُ «إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطْمِينَ» (٢) وَذَلِكَ يَوْمٌ لَا تُقَالُ فِيهِ عَثْرَةٌ، وَلَا يُؤْخَذُ مِنْ أَحَدٍ فِيهِ فِتْنَةٌ، وَلَا تُقْبَلُ مِنْ أَحَدٍ مَعْذِرَةٌ، وَلَا لِأَحَدٍ فِيهِ مُسْتَقْبَلُ تَوْبَةٍ، لَيْسَ إِلَّا الْجَزَاءُ بِالْحَسَنَاتِ وَالْجَزَاءُ بِالسَّيِّئَاتِ، فَمَنْ كَانَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ عَمِلَ فِي

١- سورة هود، آية ١٠٣.

٢- سورة غافر، آية ١٨.

هَذِهِ الدُّنْيَا مُثْقَلَةٌ ذَرَّهُ مِنْ خَيْرٍ وَجَدَهُ، وَمَنْ كَانَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ عَمِلَ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا مُثْقَلًا ذَرَّهُ مِنْ شَرٍّ وَجَدَهُ، فَاحْذَرُوا أَيُّهَا النَّاسُ مِنَ الذُّنُوبِ وَالْمَعَاصِي فَقَدْ نَهَاكُمْ اللَّهُ عَنْهَا وَحَذَّرَكُمْ فِي كِتَابِهِ الصَّادِقِ وَالْبَيِّنِ النَّاطِقِ وَلَا تَأْمَنُوا مَكَرَ اللَّهِ وَشِدَّةَ أَخْذِهِ عِنْدَ مَا يَدْعُوكُمْ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ اللَّعِينُ مِنْ عَاجِلِ الشَّهَوَاتِ وَاللَّذَاتِ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا، فَإِنَّ اللَّهَ يَقُولُ: «إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ» (١)

وَأَشْعِرُوا قُلُوبَكُمْ خَوْفَ اللَّهِ وَتَذَكَّرُوا مَا قَدْ وَعَدَكُمْ اللَّهُ فِي مَرْجِعِكُمْ إِلَيْهِ مِنْ حُسْنِ ثَوَابِهِ، كَمَا قَدْ خَوَّفَكُمْ مِنْ شَدِيدِ الْعِقَابِ، فَإِنَّهُ مَنْ خَافَ شَيْئًا حَرِّدَهُ، وَمَنْ حَذَرَ شَيْئًا تَرَكَهُ (٢) وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْغَافِلِينَ الْمَائِلِينَ إِلَى زَهْرَةِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَتَكُونُوا مِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ، وَقَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى:

«أَفْأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ * أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ * أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّكُمْ لَرَؤُوفٌ رَحِيمٌ» (٣)

فَاحْذَرُوا مَا حَذَّرَكُمْ اللَّهُ، وَاتَّعَظُوا بِمَا فَعَلَ بِالظَّالِمِينَ فِي كِتَابِهِ وَلَا تَأْمَنُوا أَنْ يُنْزَلَ بِكُمْ بَعْضُ مَا تَوَاعَدَ بِهِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ فِي الْكِتَابِ، تَاللَّهِ لَقَدْ وُعِظْتُمْ بِغَيْرِكُمْ، فَإِنَّ السَّعِيدَ مَنْ وُعِظَ بِغَيْرِهِ، وَلَقَدْ أَسَمِعَكُمْ اللَّهُ فِي الْكِتَابِ مَا فَعَلَ بِالْقَوْمِ الظَّالِمِينَ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى قَبْلَكُمْ حَيْثُ قَالَ: «وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَوْمِهِ كَانَتْ ظَالِمَةً * وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ * فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ يَعْنِي يَهْرُبُونَ لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسَاكِينَكُمْ لَعَلَّكُمْ

١- سورة اعراف، آية ٢٠١.

٢- نكله، ب .

٣- سورة نحل، آية ٤٥٤٧.

تَسْتَمْلُونَ فَلَمَّا آتَاهُمُ الْعَذَابُ قَالُوا يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ * فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَامِدِينَ» (١) وَأَيُّمَ اللَّهُ
 إِنَّ هَرِيدَهُ لَعِظَةٌ لَكُمْ وَتَخْوِيفٌ إِنْ اتَّعَظْتُمْ وَخِيفْتُمْ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى الْقَوْلِ مِنَ اللَّهِ فِي الْكِتَابِ عَلَى أَهْلِ الْمَعَاصِي وَالذُّنُوبِ فَقَالَ: «وَ
 لَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ» (٢) فَإِنْ قُلْتُمْ أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ إِنَّمَا عَنَى بِهَذَا أَهْلَ
 الشُّرْكِ فَكَيْفَ ذَلِكَ وَهُوَ يَقُولُ: «وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا
 وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ» (٣)

اعْلَمُوا عِبَادَ اللَّهِ أَنَّ أَهْلَ الشُّرْكِ لَا يُنْصَبُ لَهُمُ الْمَوَازِينُ، وَلَا يُشْرَرُ لَهُمُ الدَّوَابِينُ، وَإِنَّمَا يُحْشَرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ زُمَرًا، وَإِنَّمَا تُنْصَبُ
 الْمَوَازِينُ وَتُنْشَرُ الدَّوَابِينُ لِأَهْلِ الْأَسْلَامِ، فَاتَّقُوا اللَّهَ - عِبَادَ اللَّهِ، وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يُحِبَّ زَهْرَةَ الدُّنْيَا وَعَاجِلَهَا لِأَجْلِ
 مَنْ أَوْلِيَانِهِ، وَلَمْ يُرْغَبْهُمْ فِيهَا وَفِي عَاجِلِ زَهْرَتَيْهَا وَظَاهِرِ بَهْجَتَيْهَا، وَإِنَّمَا خَلَقَ الدُّنْيَا وَخَلَقَ أَهْلَهَا لِيَبْلُوَهُمْ فِيهَا أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا
 لِأَخْرَجَتِهِ، وَأَيُّمَ اللَّهُ لَقَدْ ضَرَبَ لَكُمْ فِيهِ الْأَمْثَالَ وَصَيَّرَ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، فَارْهَدُوا فِيمَا زَهَدَكُمُ اللَّهُ - عَزَّ
 وَجَلَّ فِيهِ مِنْ عَاجِلِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، فَإِنَّ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ وَقَوْلُهُ الْحَقُّ: «إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ
 نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا
 أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَمَا نُفِصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ» (٤) فَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ
 يَتَفَكَّرُونَ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الدُّنْيَا فَإِنَّ اللَّهَ - قَدْ قَالَ

١- سورة انبياء، آيات ١١١٤.

٢- سورة انبياء، آية ٤٦ و ٤٧.

٣- سورة انبياء، آية ٤٦ و ٤٧.

٤- سورة يونس: آية ٢٤.

لِمُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ : «وَلَا تَزْكُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمْ النَّارُ» (۱) وَلَا تَزْكُوا إِلَى زَهْرَةِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا رُكُونٌ مَنِ اتَّخَذَهَا دَارَ قَرَارٍ وَمَنْزِلَ اسْتِيْطَانٍ، فَإِنَّهَا دَارُ قُلْعَةٍ وَبُلْغَةٍ وَدَارُ عَمَلٍ، فَتَزَوَّدُوا الْأَعْمَالَ الصَّالِحَةَ مِنْهَا قَبْلَ أَنْ تَخْرُجُوا مِنْهَا وَقَبْلِ الْأَعْدَانِ مِنَ اللَّهِ فِي خَرَابِهَا فَكَانَ قَدْ أَخْرَبَهَا الَّذِي عَمَّرَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَابْتَدَأَهَا وَهُوَ وَلِيُّ مِيرَاثِهَا، وَاسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَوْنَ عَلَى تَزَوُّدِ التَّقْوَى وَالزُّهْدِ فِيهَا، جَعَلْنَا اللَّهَ «وَيَاكُمْ مِنَ الزَّاهِدِينَ فِي عَاجِلِ زَهْرَةِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَالزَّاعِغِينَ الْعَامِلِينَ لِأَجْلِ ثَوَابِ الْآخِرَةِ فَإِنَّمَا نَحْنُ بِهِ وَوَلَّهُ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ» (۲).

خلاصه معنی این خطبه انیقه و موعظه بلیغه به فارسی چنین است که می فرماید: ای گروه مردمان تقوی پیشه خود سازید و از خدا بترسید و بدانید که بازگشت شما به سوی او است، پس هر کس عمل خیری انجام داده باشد نزد وی حاضر می شود، و هر کس کار بدی انجام داده باشد نزد وی حاضر می شود، در آن حال آرزو می کند که میان او و آن عمل مسافت دوری باشد به جهت بدی آن، و خدا شما را از خویش می ترساند و برحذر می دارد.

وای بر تو ای فرزند آدم که از یاد خدا و ذکر ملک الموت غافل و ایشان از تو غافل نیستند، به درستی که اجل تو از همه چیز به تو نزدیکتر است و به سوی تو می شتابد و نزدیک است تو را در یابد، پس چنین فرض کن که اجلت فرا رسیده و فرشته مرگ روح تو را از بدنت بیرون کشیده و تو را در خانه تنهایی و بی کسی قبر گذارده اند، و روح تو به بدنت بازگشت نموده و دو ملک مامور پرسش یعنی منکر و نکیر برای سؤال بر تو وارد شده اند.

آگاه باش! اول چیزی که از تو می پرسند درباره پرودگار تو است که پرستش او می کردی، آنگاه از پیغمبری که به سوی تو فرستاده شد، و از دینی که متدین به آن

۱- سوره یونس: آیه ۲۴.

۲- علامه مجلسی، بحار الانوار، ج ۷۸، ص ۱۴۳، ذح ۵.

بودی، و از کتابی که می خواندی، و از امامی که او را دوست می داشتی و پیروی می نمودی، و از عمر گران بهایت که در چه کاری تباه کردی، و از مال و ثروت که از کجا بدست آوردی و در چه راهی مصرف نمودی.

پس آمادگی پیدا کن و بینای کار خود باش و جواب ملکین را مهیا کن پیش از آن که مورد سؤال و آزمایش قرار گیری، زیرا اگر مؤمن باشی و در امر دین خود با معرفت باشی و آل محمد علیهم السلام را پیروی نمایی و دوستان خدا را دوست بداری خداوند حجت تو را بر تو تلقین فرماید، یعنی عقاید حقه تو را به یاد تو آورد و زبان تو را به آن گویا گرداند.

پس جواب نیکو دهی و تو را به بهشت و رضوان بشارت دهند و فرشتگان رحمت تو را با روح و ریحان استقبال کنند، و اگر چنین نباشی یعنی در امر دین معرفت نداشته باشی و پیروی آل محمد علیهم السلام که مراد از صادقین هستند نمایی و دارای ولایت دوستان خدا نباشی زبان تو لکنت بردارد و حجت تو مغلوب شود و از جواب بازمانی و تو را به آتش دوزخ خبر دهند و ملائکه عذاب تو را با حمیم و وعده جحیم استقبال نمایند.

و بدان ای فرزند آدم که در عقب این هول، هول هایی است عظیم تر و سخت تر و دردناک تر برای دل ها در روز قیامت؛ آن روزی است که تمامی مردم گرد می آیند و حاضر می شوند و شهود اداء شهادت می نمایند، و خداوند در آن روز اولین و آخرین را جمع می فرماید، آن روزی است که در صور دمیده می شود و قبرها شکافته می گردد آن را آزره می گویند برای آن که نزدیک است «و آن روز جانها به گلوگاه می رسد» آن روز از هیچ کس بلا گردان و عوض نمی پذیرند، و توبه قبول نمی کنند و عذر نمی پذیرند و هرکسی را به مقتضای عملش جزا می دهند

پس هر کس از مؤمنین در این دنیا به اندازه ذره ای خوبی کرده باشد آن را می یابد، و هر کس از مؤمنین در این دنیا به اندازه ذره ای بدی کرده باشد آن را می یابد.

پس ای مردم بترسید و از گناهان حذر کنید، به تحقیق خداوند شما را از آن

نهی فرموده و شما را از آن در کتاب صادق و بیان گویا و رسایش ترسانیده، و چون شیطان لعین شما را به شهوت های زودگذر و لذت‌های فانیه دنیا دعوت کند از عقوبت خدا بترسید و فریب شیطان را نخورید زیرا که حق تعالی در صفت پرهیزکاران می فرماید: «به درستی که اهل تقوی کسانی هستند که هرگاه شیطان ایشان را وسوسه کند متذکر می شوند پس بی‌نا می گردند» و خوف خدا را شعار(۱) خود نمایید و آن چه را که خداوند در بازگشتن به سوی او به شما وعده فرموده است از ثواب های نیکو، و ترسانیده شما را از عقوبت های سخت به یاد بیاورید، زیرا هر کس از چیزی بترسد از آن حذر می کند، و هر کس از چیزی حذر کند آن را ترک می کند، و از غافلان نباشید که میل آن ها به زینت زندگانی دنیا است.

پس بوده باشید از آن هایی که مرتکب معاصی شدند و خداوند درباره آن ها فرموده است: «آیا آن کسانی که مکر نمودند و مرتکب سیئات شدند در امانند از آن که خداوند آن ها را به زمین فرو ببرد، یا بر آن ها عذاب از سوئی که ملتفت نباشند وارد شود، یا عذاب آن ها را در حالت رفت و آمد بگیرد پس نتوانند دفع کنند، یا در حال حذر کردن و گریختن، عذاب ایشان را فرا گیرد.

پس از آن چه خدا شما را ترسانیده بترسید، و به آن چه نسبت به ظالمان فرموده و در کتاب خود خبر داده پند بگیرید، و ایمن نباشید از آن که نازل شود به شما بعضی از آن چه قوم ظالمین را به آن بیم داده است، به تحقیق که شما را به غیر شما پند داده، یعنی امت های سابقه را برای شما مایه عبرت قرار داده است، و همانا خوشبخت کسی باشد که از حال دیگران پند گیرد و نصیحت پذیرد، خدا به شما در کتابش از آن چه با قوم ظالمین نموده خبر داده آن جا که در کلام مجیدش فرموده است:

«وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ» (۲)

یعنی «پس از ایشان قومی دیگر را ایجاد نمودیم»

۱- شعار آن جامه ای را گویند که ملاصق بدن و زیر همه لباس ها است، و آن استعاره است از قرار دادن شخص صفتی را ملازم خود که به او چسبیده باشد و جدا نگردد.

۲- سوره انبیاء، آیه ۱۱.

و فرموده: «فَلَمَّا أَحْسَبُوا بِأَسْنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ» (۱)

«یعنی، چون عذاب ما را مشاهده نمودند از آن می گریختند»،

و فرموده: «لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَ مَسَاكِينِكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسْئَلُونَ» (۲) «یعنی، نگریزید و باز گردید به سوی آن چه متنعّم شدید در آن و مسکن هایتان شاید پرسیده شوید، پس چون عذاب به آن ها رسید گفتند: ای وای بر ما به درستی که ما ستمکار بودیم».

پس اگر بگوئید این عقوبت ها و وعیدها مربوط به اهل شرک است و برای مسلمانان عقوبت و وعیدی نخواهد بود پس چگونه می توانید چنین چیزی بگوئید و حال آن که حق تعالی می فرماید: «وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَ كَفَىٰ بِنَاسٍ حَاسِبِينَ» (۳).

«یعنی؛ میزان های عدل را برای روز قیامت قرار می دهیم پس به هیچ کس ستم نمی شود، و اگر عملی هموزن دانه خردلی باشد آن را برای حساب می آوریم و کافی است که حسابرسی به دست ما باشد».

بدانید ای بندگان خدا که برای اهل شرک میزانی نصب نمی شود (۴) و دیوانی باز نمی گردد، بلکه گروه گروه به جهنم برده می شوند، و جز این نیست که نصب موازین و نشر دواوین برای اهل اسلام خواهد شد.

پس تحصیل تقوی کنید و بدانید که خداوند زینت و متاع دنیا را برای هیچ کس از دوستان خود نخواسته است، و ایشان را در آن و در زینت زودگذر و بهجت

۱- سوره انبیاء، آیه ۱۲.

۲- سوره انبیاء، آیه ۱۳.

۳- سوره انبیاء: آیه ۴۷.

۴- به جهت آن که میزان برای موازنه کردن عمل خیر و عمل شر است و چون شرک حبط می کند جمیع اعمال خیر را پس با شرک عمل خیری باقی نمی ماند تا با اعمال بد او موازنه شود، و به این مطلب اشاره شده در آیه شریفه: «فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزْنًا» و از فقره ای از خطبه ظاهر می شود که مراد از «وزن» در آیه شریفه معنی حقیقی آن است نه آنچه صاحب مجمع البیان گفته که «وزن» به معنی عزت و منزلت باشد زیرا آنچه او ذکر کرده مجاز است و شکی نیست که اصل معنای حقیقی است.

ظاهره آن مایل نفرموده است. بدون تردید دنیا و اهل آن را آفریده تا آن‌ها را بیازماید و نیک و بد ایشان واضح گردد که کدام یک برای آخرت بهتر رفتار می‌کنند، و به خدا قسم که در دار دنیا مثل‌ها برای شما زده است و آیات (۱) و نشانه‌های هدایت را مکرر گردانید برای گروهی که پیروی عقل بنمایند، پس بوده باشید ای مؤمنان از آن‌هایی که پیروی عقل می‌نمایند و نیروئی نیست برای کسی در اطاعت خدا و ترک معصیت او مگر به مدد و یاری خداوند عالم، و به حیات چند روزه دنیا دل نبندید زیرا که حق تعالی می‌فرماید و گفتار او درست است:

«إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَبِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ» (۲).

یعنی؛ «جز این نیست که مثل زندگانی دنیا مثل آبی است که آن را از جانب آسمان فرو فرستادیم پس آمیخته شد به آن گیاه زمین از آن چه مردم و چهارپایان می‌خورند تا چونکه فرا گرفت زمین پیرایه خود را و آراسته شد به محصولات گوناگون و ثمرات رنگارنگ و گمان بردند اهل آن زمین که ایشان توانا هستند بر رویانیدن آن نباتات تا آنکه شبی یا روزی فرمان ما آمد و آن را چون درو شده کردیم گویا دیروز چیزی نبوده است، این چنین نشانه‌های قدرت خود را بیان می‌کنیم برای قومی که تفکر نمایند» (۳).

۲۷. شب عید فطر

روزه دار مومن و متدین یکماه تمام در مکتب تربیتی روزه روحش پرورش و ارتقا می‌یابد، شناخت و معرفتش به حقایق تابناکی دست می‌یابد، از سپری شدن ماه مبارک رمضان اندوهگین است، ولی از این که بار را به مقصد رسانیده و وظیفه

۱- مراد از آیات و نشانه‌ها انبیاء و ائمه علیهم السلام هستند که پی در پی حق تعالی فرستاده است.

۲- سوره یونس: آیه ۲۴.

۳- کلینی، الکافی، ج ۸، ص ۶۰. أبواب الجنات، ص ۴۸۵۴۸۸.

روزه را به سلامتی انجام داده، به عبادات ویژه شبها و روزهای ماه پر فیض توفیق داشته بسیار خرسند و شادمان است.

خداوند حکیم پایان بخش ماه رمضان را شب عید فطر قرار داده و آن را برای امت اسلامی عید تعیین کرده و آن را «شب جایزه ها» مقرر داشته، که در آن شب پاداش عبادت پیشگان را بدون حساب عنایت می فرماید. (۱)

برای شب عید فطر اعمال فراوان هست که به شماری از آنها اشاره می کنیم:

۱. غسل

در روایتی آمده است که غسل شب عید را پیش از مغرب انجام بدهد (۲) ولی از امام صادق علیه السلام روایت شده که فرمود: چون خورشید غروب کرد غسل کن. (۳)

۲. تکبیرات

بعد از نماز مغرب، عشا، صبح و عید بگوید: الله اکبر، الله اکبر، لا اله الا الله والله اکبر، والله الحمد علی ما هدانا، وله الشکر علی ما اولانا. (۴)

۳. دو رکعت نماز

در شب عید فطر بعد از فراغت از نمازها مستحب است دو رکعت نماز بخواند، در رکعت اول بعد از حمد هزار مرتبه سوره «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» و در رکعت دوم حمد و یکبار «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» را بگوید. (۵)

۴. پس از نماز یاد شده بگوید:

یا الله یا الله یا الله یا رحمان یا الله یا رحیم یا الله یا ملک یا الله یا قدوس یا الله یا سلام یا الله یا مؤمن یا الله یا مهیمن یا الله یا عزیز یا الله یا جبار یا الله یا متکبر یا الله یا خالق یا الله یا باری یا الله

۱- مجلسی، بحار الانوار، ج ۹۶، ص ۳۳۹.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۴۵۷.

۳- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۶۷.

۴- شیخ طوسی، مصباح المتهدج، ص ۶۴۹.

۵- شیخ طوسی، مصباح المتهدج، ص ۶۴۹.

يا مُصَوِّرُ يا الله، يا عالمُ يا الله، يا عَظِيمُ يا الله، يا كَرِيمُ يا الله، يا حَلِيمُ يا الله، يا حَكِيمُ يا الله، يا سَمِيعُ يا الله، يا بَصِيرُ يا الله،
يا قَرِيبُ يا الله، يا مُجِيبُ يا الله، يا جَوَادُ يا الله، يا واحِدُ يا الله، يا وَلِيُّ يا الله، يا وَفِيُّ يا الله، يا مَوْلَى يا الله، يا قاضِي يا
الله، يا سَدِيدُ يا الله، يا شَدِيدُ يا الله، يا رَوْعُفُ يا الله، يا رَقِيبُ يا الله، يا مُجِيبُ يا الله، يا جَوَادُ يا الله، يا ماجِدُ يا الله، يا
عَلِيُّ يا الله، يا حَفِيزُ يا الله، يا مُحِيطُ يا الله، يا سَيِّدُ السَّادَاتِ (١) يا أَوَّلُ يا الله، يا آخِرُ يا الله، يا ظاهِرُ يا الله، يا باطنُ
يا الله، يا فاطِرُ يا الله، يا قاهرُ يا الله، يا رَبَّاهُ يا الله، يا رَبَّاهُ يا الله، يا رَبَّاهُ يا الله، يا رَبَّاهُ يا الله، (يا رَبَّاهُ يا الله).
يا وَدُودُ يا الله، يا نُورُ يا الله، يا دافِعُ يا الله، يا مانِعُ يا الله، يا رافِعُ يا الله، يا فَاتِحُ يا الله، يا نَفَّاعُ يا الله، يا جَلِيلُ يا الله، يا
جَمِيلُ يا الله، يا شَهِيدُ يا الله، يا شاهِدُ يا الله، يا مُعِثُ يا الله، يا حَبِيبُ يا الله، يا فاطِرُ يا الله، يا مُطَهِّرُ يا الله، يا مالِكُ يا الله
، يا مُقْتَدِرُ يا الله، يا قابِضُ يا الله، يا باسِطُ يا الله، يا مُحِيبُ يا الله، يا مَمِيتُ يا الله، يا مُجِيبُ يا الله، يا باعِثُ يا الله، يا مُعْطَى
يا الله، يا مُفْضِلُ يا الله، يا مُنْعِمُ يا الله، يا حَقُّ يا الله، يا مُبِينُ يا الله، يا طَيِّبُ يا الله، يا مُحْسِنُ يا الله، يا مُجْمَلُ يا الله، يا
مُبْدِئُ يا الله، يا مُعِيدُ يا الله، يا بارِئُ يا الله، يا بَدِيعُ يا الله، يا هادِيُ يا الله، يا كافِيُ يا الله، يا شافِيُ يا الله، يا عَلِيُّ يا الله، يا
حَنَّانُ يا الله، يا مَنَّانُ يا الله، يا ذا الطَّوْلِ يا الله، يا مُتَعالِيُ يا الله، يا عَبدُ يا الله، يا ذا المَعارجِ يا الله، يا صادِقُ يا الله، يا دَيَّانُ
يا الله، يا باقِيُ يا الله، يا ذا الجَلالِ يا الله، يا ذا الأَكرامِ يا الله، يا مَعْبُودُ يا الله، يا مَحْمُودُ يا الله، يا صانِعُ يا الله، يا مُعِينُ يا
الله، يا مُكَوِّنُ يا الله، يا فَعالُ يا الله، يا لَطِيفُ يا الله، يا جَلِيلُ يا الله، يا غَفُورُ يا الله، يا شَكُورُ يا الله، يا نُورُ يا الله، يا حَنَّانُ يا
الله، يا قَدِيرُ يا الله.

آنگاه حوائج خود را از خدا بخواهد که انشاء الله بر آورده است.

در بعضی از کتب چنین است که بعد از فریضه مغرب و نافله آن بگو:

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا ذَا الطُّوْلِ، يَا مُصَيِّطَ فَيْ مَحَمَّدٍ وَنَاصِرَهُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ، وَأَغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَ نَسَيْتُهُ أَنَا، وَهُوَ عِنْدَكَ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ. تا آخر.

و نیز بعد از نماز مغرب و بعد از نماز خفتن این شب و بعد از فریضه صبح این شب و بعد از نماز عید بخواند این تکبیرات را:
اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى مَا هَدَيْنَا.

۸. احیای شب فطر

امیرمؤمنان علیه السلام به احیای چهار شب در طول سال عنایت خاصی داشتند:

(۱) شب اول رجب. (۲) شب نیمه شعبان. (۳) شب عید فطر. (۴) شب عید قربان.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: کسی که شب عید و شب نیمه شعبان را احیاء نگه بدارد، روزی که دلها می میرند دلش نمی میرد. (۱)

امام سجاد علیه السلام شب عید فطر را با نماز به صبح می رسانید و آن شب را در مسجد بیتوته می کرد و می فرمود: امشب از شب قدر کم اهمیت تر نیست. (۲)

۹. چهارده رکعت نماز

در روایت آمده است که هر کس در شب عید فطر چهارده رکعت نماز بخواند که در هر رکعت بعد از حمد، یکبار آیه الکرسی و سه بار «قل هو الله احد» بخواند، خداوند در برابر هر رکعتی پاداش چهل سال عبادت بدهد، و پاداش کسی را که این ماه را با نماز و روزه سپری کند. (۳)

۱- شیخ صدوق، ثواب الاعمال، ص ۷۷.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۴۵۳ و ۴۶۳.

۳- سید ابن طاووس، اقبال الأعمال، ج ۱، ص ۴۵۳ و ۴۶۳.

۱۰. ده رکعت نماز

از رسول اکرم صلی الله علیه و آله روایت شده که هر کس در شب عید فطر ده رکعت نماز بخواند، در هر رکعت بعد از حمد ده بار «قل هو الله احد» بخواند، در رکوع و سجده بگوید: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ» و بعد از هر دو رکعت سلام دهد، پس از فراغت صد مرتبه بگوید: «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ» آنگاه به سجده رفته، در حال سجده بگوید: «يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَرَحِيمَ الْآخِرَةِ، يَا أَكْرَمَ الْأَكْرَمِينَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، يَا إِلَهَ الْأَوْلِيْنَ وَالْآخِرِينَ، إِغْفِرْ ذُنُوبِي، وَتَقَبَّلْ صِيَّوْمِي وَصِيَّ لَاتِي وَقِيَامِي» سر از سجده برداشته خداوند او را مورد آمرزش قرار داده، عبادت‌های ماه رمضان را می پذیرد. (۱)

در پایان رسول اکرم صلی الله علیه و آله فرمود: این پاداش، عنایت ویژه حق تعالی در حق من و امت من می باشد، به هیچ یک از پیامبران گذشته چنین عنایتی نشده است. (۲)

۱۱. شش رکعت نماز

سلمان فارسی از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله روایت کرده که هر کس در شب عید فطر شش رکعت نماز به جا آورد [در هر رکعتی بعد از حمد پنج بار «قل هو الله احد»] در مورد خاندانش شفاعتش پذیرفته می شود. (۳)

۱۲. دعای «یا دائم الفضل علی البریه»

کفعمی در اعمال شب عید فطر گوید:

در هر شب عید و هر شب جمعه ده بار بگو: یا دائم الفضل علی البریه، یا باسط یدین بالعطیه، یا صاحب الموهب السبیه، صل علی محمد و آله خیر الوری سبیه، و اغفر لنا یا ذالعلی فی هذه العشیه. (۴)

والد معظم این دعا را با فضیلت و پاداش بزرگ در اعمال شب جمعه آورده، سپس از منتخب مصباح نقل کرده که هر کس آن را در شبهای عید، همانند عید فطر واضحی، ده بار بخواند همان پاداش را خواهد داشت. (۵)

۱- شیخ، صدوق، ثواب الأعمال، ص ۷۵ و ۷۶.

۲- شیخ، صدوق، ثواب الأعمال، ص ۷۵ و ۷۶.

۳- شیخ، صدوق، ثواب الأعمال، ص ۷۵ و ۷۶.

۴- کفعمی، المصباح، ص ۶۴۷.

۵- موسوی اصفهانی، أبواب الجنات، ص ۱۲۹.

۱۳. دعای «اللهم انک عفو»

مرحوم ملا محمد باقر فشارکی در کتاب «آداب الشریعه» از آداب شب فطر بر شمرده که یکصد بار خوانده شود: «اللهم انک عفو توجب العفو، فاعف عني».

۱۴. زیارت امام حسین علیه السلام

امام صادق علیه السلام فرمود: هر کس در شبی از سه شب امام حسین علیه السلام را زیارت کند، خداوند گناهان گذشته و اخیرش را می آمرزد.

راوی پرسید: آن سه شب کدامین شب است؟ فرمود:

(۱) شب فطر. (۲) شب اضحی. (۳) شب نیمه شعبان. (۱)

شهید اول برای شب عید فطر و شب عید قربان زیارتنامه ی ویژه ای به شرح زیر آورده: در آستانه ی حرم توفف کرده، به سوی قبر شریف اشاره نموده، این گونه اذن دخول بخوان:

یا مَوْلایَ یا ابا عَبْدِاللهِ یا بِنِ رَسُولِ اللهِ عَیْدِکَ وَ ابْنِ عَیْدِکَ وَ ابْنِ اَمَّتِکَ الدَّلِيلُ بَیْنَ یَدَیْکَ وَ الْمَصِیغَةُ فِی عُلُوِّ قَهْدِکَ وَ الْمُعْتَرِفُ بِحَقِّکَ، جَاءَکَ مُسْتَجِيراً بِکَ، قاصِداً اِلَى حَرَمِکَ، مُتَوَجِّهاً اِلَى مَقامِکَ، مُتَوَسِّلاً اِلَى اللهِ تَعالی بِکَ، ءَاَدْخُلُ یا مَوْلایَ ءَاَدْخُلُ یا وَلِیَّ اللهِ، ءَاَدْخُلُ یا مَلَائِکَةَ اللهِ الْحَافِیْنَ الْمُحَدِّقِیْنَ بِهَذَا الْحَرَمِ الْمُقِمِیْنَ فِی هَذَا الْمَشْهَدِ. (۲)

شهید اول برای شب عید فطر و قربان زیارتنامه دیگری نقل کرده که با شب قدر مشترک می باشد:

السَّلَامُ عَلَیْکَ یا بِنِ رَسُولِ اللهِ، السَّلَامُ عَلَیْکَ یا بِنِ امیرِ الْمُؤْمِنِیْنَ السَّلَامُ عَلَیْکَ یا بِنِ الصِّدِّیقِ الطَّاهِرِ فَاطِمَةَ سَیِّدَةَ نَسَاءِ الْعَالَمِیْنَ، السَّلَامُ عَلَیْکَ یا مَوْلایَ یا ابا عَبْدِاللهِ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ، أَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ اَقَمْتَ الصَّلَاةَ وَ اَتَيْتَ

۱- شیخ مفید، المزار، ص ۵۳.

۲- شهید اول، المزار، ص ۱۸۲.

الرَّكَاةَ، وَأَمَرَتْ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتْ عَنِ الْمُنْكَرِ، وَتَلَوْتَ الْكِتَابَ حَقَّ تِلَاوَتِهِ، وَجَاهِدْتِ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ، وَصَبَرْتِ عَلَى الْأَعْدَى فِي جَنْبِهِ مُحْتَسِبًا حَتَّى آتَيْكَ الْيَقِينَ، وَأَشْهَدُ أَنَّ الَّذِينَ خَالَفُوكَ وَحَارَبُوكَ وَأَنَّ الَّذِينَ خَذَلُوكَ وَالَّذِينَ قَتَلُوكَ مَلْعُونُونَ عَلَى لِسَانِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَقَدْ خَابَ مِنْ افْتَرَى، لَعَنَ اللَّهُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، وَضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ، آتَيْتُكَ يَا مَوْلَايَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ زَائِرًا عَارِفًا بِحَقِّكَ مُوَالِيًا لِأَوْلِيَاءِكَ، مُعَادِيًا لِأَعْدَائِكَ مُسْتَبَصِرًا بِالْهُدَى الَّتِي أَنْتَ عَلَيْهِ، عَارِفًا بِضَلَالِهِ مَنْ خَالَفَكَ، فَاشْفَعْ لِي عِنْدَ رَبِّكَ. (۱)

پس خود را به قبر بچسبان و پهلوی روی خود را بر آن گذار پس برو و به نزد سر آن حضرت و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّهَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَ سَمَائِهِ صَلَّى اللَّهُ مَعْلَى رُوحِكَ الطَّيِّبِ وَ جَسَدِكَ الطَّاهِرِ وَعَلَيْكَ السَّلَامُ يَا مَوْلَايَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتَهُ.

پس باز خود را به ضریح بچسبان و بیوس و پهلوی روی خود را، و نزد سر مبارک دو رکعت نماز بکن و بعد از آن هر نماز که میسر شود بکن پس برو به نزد پاهای آن حضرت و علی بن الحسین را زیارت کن و بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ وَابْنَ مَوْلَايَ وَ رَحْمَهُ اللَّهِ وَ بَرَكَاتَهُ لَعَنَ اللَّهُ مَن ظَلَمَكَ وَ لَعَنَ اللَّهُ مَن قَتَلَكَ وَ ضَاعَفَ عَلَيْهِمُ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ وَ هِرْ دَعَا كِهْ خَوَاهِي بَكْنِ پَسِ اَزْ جَانِبِ پَايِ مَنحَرَفِ شُو وَ رُو بِهْ قَبْلِهْ شَهْدَا رَا زِيَارَتِ كْنِ وَ بَكُو:

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الصَّادِقُونَ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَيُّهَا الشُّهَدَاءُ الصَّابِرُونَ أَشْهَدُ أَنَّكُمْ جَاهَدْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَصَبَرْتُمْ عَلَى الْأَعْدَى فِي جَنْبِ اللَّهِ وَنَصَيْحْتُمْ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ حَتَّى آتَيْتُكُمْ الْيَقِينَ، أَشْهَدُ أَنَّكُمْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّكُمْ تُرْزَقُونَ، فَجَزَاكُمْ اللَّهُ مَعِنِ الْأَسْلَامِ وَأَهْلِهِ أَفْضَلَ جَزَاءِ الْمُحْسِنِينَ وَجَمَعَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ فِي مَحَلِّ النَّعِيمِ.

پس برو به سوی قبر حضرت عباس و چون نزد قبر بایستی بگو:

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ امِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَبِيدُ الصَّالِحُ الْمُطِيعُ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ، أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ جَاهَدْتَ وَنَصَيْتَ حَتَّى وَصَبَرْتَ حَتَّى آتَيْتَكَ الْيَقِينَ، لَعَنَ اللَّهُ الظَّالِمِينَ لَكُمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ، وَالْحَقَّهُمْ بِدَرَكِ الْجَحِيمِ. (۱)

امام صادق علیه السلام فرمود: هر کس امام حسین علیه السلام را در سه شب از یک سال زیارت کند، خداوند پاداش هزار حج قبول شده و هزار عمره قبول شده به او عنایت فرموده، هزار حاجت دینی و دنیوی او را بر آورده می کند. (۲)

۲۸. زکات فطره

کسی که هزینه ی یک سالش را دارد یا شغلی دارد که هزینه ی زندگی اش در طول سال از آن تأمین می شود، واجب است که در شب عید فطر از سوی خود و همه ی کسانی که نان خور او به شمار می آیند، زکات فطره را ادا کند.

هنگام وجوب آن پس از رویت هلال ماه شوال، و هنگام ادای آن به مستحق پیش از نماز عید است. زکات فطره از خوراک غالب انسان، از خرما، کشمش، برنج، گندم، جو، کشک و امثال آنهاست.

مقدار زکات فطره یک صاع، هر صاع چهار مدّ، هر مدّ ۷۵۰ گرم می باشد.

محلّ مصرف آن فقرای شیعه می باشد و منظور از فقیر کسی است که هزینه ی یک سال خود و عائله اش را ندارد و کسی که هزینه اش از آن تأمین شود را ندارد.

زکات فطره آثاری دارد که از آن جمله است:

(۱) تضمین سلامتی انسان در برابر خطر مرگ. (۳)

(۲) موجب کمال روزه است. (۴)

۱- شهید اول، المزار، ص ۱۹۳.

۲- سید ابن طاووس، مصباح الزائر، ص ۳۲۹.

۳- کلینی، الکافی، ج ۴ ص ۱۷۴.

۴- شیخ طوسی، تهذیب الأحکام، ج ۴، ص ۱۰۹.

۳) موجب رستگاری انسان است، چنان که خداوند متعالی فرموده: «قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى»؛ رستگار شد کسی که زکات فطره اش را پرداخت. (۱)

۴) موجب قبولی روزه است، که اگر کسی عمداً پرداخت نکند، روزه اش قبول نمی شود.

۵) موجب ختم شدن روزه به عمل صالح می شود، که امام صادق علیه السلام فرمود: کسی که روزه اش را با قول صالح یا عمل صالح ختم کند، خداوند روزه اش را می پذیرد، پرسیدند: قول صالح چیست؟ فرمود: شهادت به وحدانیت پروردگار و عمل صالح عبارت است از پرداخت زکات فطره. (۲)

۶) موجب تکمیل زکات مال می باشد، چنان که امیرمؤمنان علیه السلام فرمود: کسی که زکات فطره اش را پرداخت کند، خداوند نقایص زکات مالش را کامل فرماید. (۳)

۷) موجب تطهیر قلب می شود، از آلودگی های معنوی چون بخل و امثال آن. (۴)

۲۹. عید سعید فطر

شیخ صدوق با سلسله اسنادش از امیرمؤمنان علیه السلام روایت کرده که در روز عید فطر خطبه خواندند و فرمودند: هان ای مردمان! امروز روزی است که نیکوکاران در آن پاداش دریافت می کنند و بدکاران در آن با خُسران مواجه می شوند.

روز عید شبیه روز قیامت است، چون از خانه های خود بیرون می آید به یاد آورید بیرون آمدن خود را از قبرها به سوی محشر، و به یاد آورید به هنگام گرد آمدنتان در مصلی، درنگ خود را در محشر در برابر پروردگار مَنان، و به یاد آورید با بازگشت خود به منازلتان، بازگشت خود را از محشر به سوی جایگاه خود در بهشت یا دوزخ.

بدانید ای بندگان خدا! کمترین چیزی که خداوند به مردان و زنان روزه دار

۱- سوره اعلی، آیه ۱۴؛ تفسیر قمی، ج ۲، ص ۴۱۷.

۲- شیخ صدوق، الأُمالی، ص ۵۵.

۳- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۲، ص ۱۱۹.

۴- مجلسی، زاد المعاد، ص ۱۹۷.

عنایت می کند این است که روز آخر رمضان فرشته ای ندا سر دهد که ای بندگان خدا، گناهان گذشته ی شما آمرزیده شد، اینک ببینید که در آینده اعمال خود را چگونه از سر می گیرید. (۱)

امیرمؤمنان علیه السلام در برخی از اعیاد فرمود: امروز عید است برای کسانی که خداوند روزه اش را بپذیرد و تهجد شبانه اش را سپاس می گوید. هر روزی که در گناه نکرده باشی آن روز عید است. (۲)

امام باقر علیه السلام از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله نقل کرده که فرمود: چون روز اول شوال فرا رسد منادی ندا کند: هان ای مؤمنان بشتابید به سوی جایزه های خود.

سپس فرمود: ای جابر! جایزه های خدا همانند جایزه های سلاطین نیست.

آنگاه فرمود: آن روز، روز جایزه ها می باشد. (۳)

امام حسن مجتبی علیه السلام در روز عید فطر جماعتی را مشاهده کرد که به خندیدن و بازی کردن مشغول هستند، به اصحاب خود فرمود: خداوند ماه رمضان را میدان مسابقه بندگانش قرار داده، که با عبادت و اطاعت از یکدیگر پیشی بگیرند. گروهی پیشی گرفتند و جایزه دریافت کردند، گروه دیگری عقب ماندند و با خُسران مواجه شدند، شگفتا در چنین روزی که نیکوکاران جایزه گرفته، بدکاران ضرر کرده به خسارت افتاده اند، عده ای به خنده و بازی مشغولند. به خدا سوگند اگر پرده ها کنار برود نیکوکاران با جایزه های خود و بدکاران به گناه اعمال خود مشغول می شوند. (۴)

امیرمؤمنان علیه السلام در فرازی از خطبه مفصلی که ایراد کردند فرمودند:

امروز روز مسابقه و فردا روز مکافات است، جایزه برندگان بهشت و کیفر بازندگان آتش است. (۵)

۱- شیخ صدوق، الأملی، ص ۸۹.

۲- نهج البلاغه، بخش کلمات قصار، حکمت ۴۲۸.

۳- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۶۸.

۴- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۱، ص ۳۲۴ و ۳۲۵.

۵- شیخ صدوق، الفقیه، ج ۱، ص ۳۲۴ و ۳۲۵.

امام رضا علیه السلام فرمود: خداوند روز فطر را برای مسلمانان عید قرار داده که در آن گرد آیند و در برابر نعمتهای الهی خدای را بستایند، در آن روز، روز انفاق، روز امیدواری و روز تضرع به سوی پروردگار می باشد. (۱)

۳۰. اعمال روز عید

برای روز عید فطر اعمال بسیاری رسیده که از آن جمله است:

۱ تکبیرات، که در اعمال شب عید فطر گفتیم.

۲ دعا بعد از نماز صبح روز عید که از ناحیه مقدسه رسیده:

اللَّهُمَّ إِنِّي تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ أَمَامِي، وَعَلِيٍّ مِنْ خَلْفِي (وَعَنْ يَمِينِي، وَأَيْمَتِي عَنْ يَسَارِي) اسْتَبْرَأْتُ بِهِمْ مِنْ عَذَابِكَ، وَاتَّقَرَّبْتُ إِلَيْكَ زُلْفَى، لَا أَجِدُ أَحَدًا أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْهُمْ، فَهَمَّ أَيْمَتِي، فَمِنْهُمْ بِهَمْ خَوْفِي مِنْ عِقَابِكَ وَسَيِّئِ خَطِيئَتِكَ، وَأَدْخَلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

أَصِيبُحْتُ بِاللَّهِ مُؤْمِنًا مُوقِنًا مُخْلِصًا عَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ وَسَيِّئَتِهِ وَعَلَى دِينِ عَلِيٍّ وَسَيِّئَتِهِ، وَعَلَى دِينِ الْأَوْصِيَاءِ وَسَيِّئَتِهِمْ، أَمَنْتُ بِسِرِّهِمْ وَعَلَانِيَّتِهِمْ، وَأَرْغَبُ إِلَى اللَّهِ فِي مَا رَغِبَ فِيهِ مُحَمَّدٌ وَعَلِيٌّ وَالْأَوْصِيَاءُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، وَلَا عِزَّةَ وَلَا مَنَعَةَ وَلَا سُلْطَانَ إِلَّا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ، إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أُرِيدُكَ فَارِدُنِي، وَأَطْلُبُ مَا عِنْدَكَ فَيَسِّرْهُ لِي، وَأَقْضِ لِي حَوَائِجِي، فَإِنَّكَ قُلْتَ فِي كِتَابِكَ، وَقَوْلُكَ الْحَقُّ: (شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ) فَعَظَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضَانَ بِمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ،

وَحَصَّصِيَتْهُ وَعَظَّمَتْهُ بِأَنْ جَعَلَتْ فِيهِ لَيْلَةَ الْقَدْرِ، فَقُلْتُ: «لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ * تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ * سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ» (١).

اللَّهُمَّ وَهَذِهِ أَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ قَدْ انْقَضَتْ، وَلِيَالِيهِ قَدْ تَصَرَّمْتُ وَقَدْ صِرْتُ مِنْهُ يَا إِلَهِي إِلَى مَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، وَأَخْصَى لِعَدَدِهِ مِنْ عَيْدِي، فَاسْأَلُكَ يَا إِلَهِي بِمَا سَأَلَكَ بِهِ مَلَائِكَتُكَ الْمُقَرَّبُونَ وَأَنْبِيَائُكَ الْمُرْسَلُونَ، وَعِبَادُكَ الصَّالِحُونَ أَنْ تُصَلِّمَنِي عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْبَلَ مِنِّي كُلَّمَا تَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ فِيهِ، وَتَتَفَضَّلَ عَلَيَّ بِبَضْعِ عَمَلِي، وَقَبُولِ تَقَرُّبِي وَقُرْبَاتِي وَاسْتِجَابَةِ دُعَائِي، وَهَبْ لِي مِنْ لَمَدُنِكَ رَحْمَةً، وَأَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، وَمَنْ عَلَيَّ بِالْفُوزِ بِالْجَنَّةِ، وَالْأَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ فَرْعٍ، وَمِنْ كُلِّ هَوْلٍ أَعِدَدْتَهُ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ

أَعُوذُ بِحُزْمِهِ وَجَهِيكَ الْكَرِيمِ، وَبِحُزْمِهِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَبِحُزْمِهِ الْأَوْصِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ أَنْ يَنْصِرِمَ هَذَا الْيَوْمَ، وَلَكَ قَبْلِي تَبِعُهُ تُرِيدُ أَنْ تُؤَاخِذَنِي بِهَا، أَوْ ذَنْبٌ تُرِيدُ أَنْ تُقَابِسَنِي بِهِ، وَتُشَقِّقَنِي وَتَفْضَحَنِي بِهِ، أَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ أَنْ تُقَابِسَنِي بِهَا وَتَقْتَصِّهَا مِنِّي لَمْ تَغْفِرْهَا لِي

وَاسْتِجَابَةَ لَكَ بِحُزْمِهِ وَجَهِيكَ الْكَرِيمِ [الْفَعَالُ لِمَا يُرِيدُ، الَّذِي يَقُولُ لِلشَّيْءِ: كُنْ فَيَكُونُ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ] بِإِلَهِ إِلَّا أَنَا نَتَّ أَنْ تَرْضَى عَنِّي، وَإِنْ كُنْتُ رَضِيْتِ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ أَنْ تُرِيدَنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي رِضًا وَإِنْ كُنْتُ لَمْ تَرْضَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ فَمِنَ الْآنَ فَارْضَ عَنِّي السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ، وَاجْعَلْنِي فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْمَجْلِسِ مِنْ عُنُقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَطَلْقَائِكَ مِنْ جَهَنَّمَ، وَسَعْدَاءِ خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَرَحْمَتِكَ، يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ وَجْهِكَ الْكَرِيمِ: أَنْ تَجْعَلَ شَهْرِي هَذَا خَيْرَ شَهْرِ رَمَضَانَ عَبْدُكَ فِيهِ، وَصُمَّتُكَ لَكَ، وَتَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ مُنْذُ أَسِيكَتَنِي الْأَرْضَ أَغْظَمَهُ أَجْرًا، وَأَتَمَّهُ نِعْمَةً، وَأَعَمَّهُ عَافِيَةً وَأَوْسَعَهُ رِزْقًا، وَأَفْضَلَهُ عِتْقًا مِنَ النَّارِ، وَأَوْجِبَهُ رَحْمَةً، وَأَعْظَمَهُ مَغْفِرَةً وَأَكْمَلَهُ رِضْوَانًا، وَأَقْرَبَهُ إِلَيَّ مَا تُحِبُّ وَتَرْضَى، اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صُمَّتُكَ لَكَ

وَأَرْزُقْنِي الْعُودَ، ثُمَّ الْعُودَ (فِيهِ) حَتَّى تَرْضَى وَبَعْدَ الرِّضَا (وَحَتَّى تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا، وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ، وَأَنَا لَكَ مَرْضِيٌّ)

اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيهَا تَقْضَى وَتُقَدَّرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْتُومِ، الَّذِي لَا يُرَدُّ وَلَا يُبَدَّلُ، أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ وَفِي كُلِّ عَامٍ الْمَيَّبُورِ حُجَّتِهِمْ، الْمَشْكُورِ سِعْيِهِمْ، الْمَغْفُورِ ذُنُوبِهِمْ (الْمَتَقَبَّلِ عَنْهُمْ مَنَاسِكَتَهُمْ، الْمُعَافِينَ عَلَى أَسْفَارِهِمْ، الْمُقْبِلِينَ عَلَى نُسَيْكِهِمْ) الْمَحْفُوظِينَ فِي أَنْفُسِهِمْ (وَأَدْيَانِهِمْ) وَأَمْوَالِهِمْ وَذَرَارِيهِمْ، وَكُلِّ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِمْ، اللَّهُمَّ أَقْلِبْنِي مِنْ مَجْلِسِي هَذَا، فِي شَهْرِي هَذَا، وَفِي يَوْمِي هَذَا وَفِي سَاعَتِي هَذِهِ، مُفْلِحًا مُنْجِحًا، مُسْتَجَابًا دُعَائِي، مَرْحُومًا صَوْتِي مَغْفُورًا ذَنْبِي، مُعَافَى مِنَ النَّارِ، وَمُعْتَقًا مِنْهَا عِتْقًا لَا رِقَّ بَعْدَهُ أَبَدًا، وَلَا رَهْبَةً، يَا رَبَّ الْأَرْبَابِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيهَا شَيْئًا وَارَدْتِ، وَقَضَيْتِ وَقَدَّرْتِ وَحَتَمْتِ وَأَنْفَذْتِ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي، وَأَنْ تُنَسِّئَ فَيَا جَلِي وَأَنْ تُقَوِّى ضِعْفِي، وَأَنْ تُغْنِيَ فَقْرِي، وَأَنْ تَجْبِرَ فَاقَتِي، وَأَنْ تَرْحَمَ مَسِيكَتِي، وَأَنْ تُعَزِّ ذُلِّي، وَأَنْ تَرْفَعَ ضِعْفِي، وَأَنْ تُغْنِيَ عَائِلَتِي وَأَنْ تُؤْنِسَ وَحْشَتِي، وَأَنْ تُكَيِّرَ قَلْبِي، وَأَنْ تُدِرَّ رِزْقِي، فِي عَافِيَةٍ وَيُسْرٍ وَخَفْضِ عَيْشٍ، وَأَنْ تَكْفِينِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ وَآخِرَتِي، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي فَاعْجَزَ عَنْهَا، وَلَا إِلَى النَّاسِ فَيَرْفُضُونِي وَأَنْ تُعَافِينِي فِي دِينِي وَبَدَنِي وَجَسَدِي

وَرُوحِي، وَوَلَدِي وَأَهْلِي وَأَهْلِي مَوَدَّتِي وَأَخْوَانِي وَجِيرَانِي مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ، الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَأَنْ تَمُنَّ عَلَيَّ بِالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ مَا أَبْقَيْتَنِي، فَإِنَّكَ وَلِيٌّ وَمَوْلَايَ، وَثِقْتِي وَرَجَائِي، وَمَعِيدُنْ مَسْأَلَتِي، وَمَوْضِعُ شَكْوَايَ، وَمُنْتَهَى رَغْبَتِي، فَلَا تُخَيِّبْنِي فِي رَجَائِي، يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَلَا تُبْطِلْ طَمَعِي وَرَجَائِي، فَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ وَقَدْ مَنَنْتَهُمُ إِلَيْكَ أَمَامِي وَأَمَامَ حَاجَتِي، وَطَلَبْتِي وَتَضَرُّعِي وَمَسْأَلَتِي فَاجْعَلْنِي بِهِمْ وَجِيهَا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ، فَإِنَّكَ مَنَنْتَ عَلَيَّ بِمَعْرِفَتِهِمْ، فَاخْتِمْ لِي بِهِمُ السَّعَادَةَ، إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

و در روایتی آمده است:

مَنَنْتَ عَلَيَّ بِهِمْ، فَاخْتِمْ لِي بِالسَّعَادَةِ وَالسَّلَامَةِ، وَالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالرِّضْوَانِ، وَالشَّهَادَةِ وَالْحِفْظِ، يَا مَنْزُولًا بِهِ كُلُّ حَاجَةٍ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، أَنْتَ لِكُلِّ حَاجَةٍ لَنَا، فَصَلِّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالْه، وَعَافِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ بِشَيْءٍ لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ، وَاكْفِنَا كُلَّ أَمْرٍ مِنْ أُمُورِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، صَيِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ، وَبَارِكْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ، وَتَرَحَّمْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ، وَتَحَنَّنْ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَالِ مُحَمَّدٍ كَأَفْضَلِ مَا صَيَّلْتِ، وَبَارَكْتَ، وَتَرَحَّمْتَ، وَتَحَنَّنْتَ عَلَيَّ إِبْرَاهِيمَ وَالِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ. (۱)

۳ غسل، که مستحب موء گد است و اهل ظاهر آن را واجب دانسته اند. (۲)

بهتر است که غسل عید فطر در نهر جاری باشد، اگر میسر نشد در زیر سقف و مکان پوشیده باشد. (۳)

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۴۶۸.

۲- علامه حلی، تذکره الفقهاء، ج ۲، ص ۱۴۲.

۳- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۴۷۵.

۴ دعا به هنگام غسل:

چون مهیای غسل شدی بگو:

«اللَّهُمَّ اِيْمَانًا بِكَ، وَتُصَدِيقًا بِكِتَابِكَ، وَاتِّبَاعَ سُنَّةِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ».

و چون از غسل فارغ شدی بگو:

«اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ كَفَّارَةً لِذُنُوبِي، وَطَهْرًا دِينِي، اللَّهُمَّ اذْهَبْ عَنِّي الدَّنَسَ».(۱)

۵ تزیین، مستحب است پس از غسل نظیف ترین جامه هایش را بپوشد، عطر بزند، عمامه بر سر نهد، عبا بر دوش بگیرد و با متانت و وقار به سوی مصلی حرکت کند.(۲)

۶ چون مهیای خروج شد بگوید:

اللَّهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ فِي هَذَا الْيَوْمِ، أَوْ تَعَبَّأَ، أَوْ أَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ، لِيُفَادَهُ إِلَى مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَجَائِزَتِهِ وَنَوَافِلِهِ، فَالَيْكَ يَا سَيِّدِي كَانَتْ وَفَادَتِي وَتَهَيَّيْتِي، وَاعْتِدَادِي، وَاسْتِعْدَادِي، رَجَاءَ رِفْدِكَ وَجَوَائِزِكَ، وَنَوَافِلِكَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ، وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَعَلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَوَصِيِّ رَسُولِكَ، وَصَلِّ يَا رَبِّ عَلَى أُمَّةِ الْمُؤْمِنِينَ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ، وَعَلِيِّ، وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسَى وَعَلِيِّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيِّ وَالْحَسَنِ وَالْحُجَّجِ بْنِ الْحَسَنِ صَاحِبِ الزَّمَانِ. اللَّهُمَّ افْتَحْ لَهُ فَتْحًا يَسِيرًا، وَأَنْصُرْهُ نَصْرًا عَزِيمًا، اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ، وَسُنَّةَ رَسُولِكَ حَتَّى لَا يَسِيءَ تَخْفِي بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ، اللَّهُمَّ اِنَّا نَزَعْبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلِهِ كَرِيمِهِ، نُعِزُّ بِهَا الْأَسْيَافَ وَأَهْلَهُ، وَتُدِلُّ بِهَا النُّفَاقَ وَأَهْلَهُ، وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ، وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. اللَّهُمَّ مَا أَنْكَرْنَا مِنْ حَقِّ فَعَرَّفْنَا، وَمَا قَصْرْنَا عَنْهُ فَبَلِّغْنَا.

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۴۷۵.

۲- شیخ طوسی، مصباح المتعجد، ص ۶۵۳.

پس دعا کن به آن بزرگوار و نفرین کن به دشمنان ایشان و سؤال کن حاجت خود را و آخر کلام تو این باشد:

اللَّهُمَّ اسْتَجِبْ لَنَا، اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِمَّنْ تَذَكَّرُ فَيَذَكَّرُ. (۱)

و أيضاً روایت شده در اقبال از آن حضرت که فرمودند: در عیدین و جمعه وقتی که مهیا شدی برای خروج این دعا را بخوان:

اللَّهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ فِي هَذَا الْيَوْمِ أَوْ تَعَبَّأَ، أَوْ أَعَدَّ، أَوْ اسْتَعَدَّ لِوَفَادِهِ إِلَى مَخْلُوقٍ، رَجَاءَ رِفْدِهِ وَنَوَافِلِهِ وَفَوَاضِلِهِ وَعَطَايَاهُ، فَإِنَّ إِلَيْكَ يَا سَيِّدِي تَهَيَّئْتِي وَتَعَبَّئْتِي، وَأَعِيدَادِي وَاسْتِعْدَادِي، رَجَاءَ رِفْدِكَ وَجَوَائِزِكَ وَنَوَافِلِكَ وَفَوَاضِلِكَ وَعَطَايَاكَ، وَقَدْ عَدَوْتُ إِلَى عِيدٍ مِنْ أَعْيَادِ أُمَّهِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَلَمْ أَفِدِ إِلَيْكَ الْيَوْمَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ أَتَّقِ بِهِ قَدَمَتَهُ، وَلَا تَوَجَّهْتُ لِمَخْلُوقٍ أَمَلْتُهُ، وَلَكِنْ أَتَيْتُكَ خَاضِعَةً مَأْمُورًا بِذُنُوبِي وَإِسَاءَتِي إِلَى نَفْسِي، يَا عَظِيمُ اغْفِرْ لِي الْعَظِيمَ مِنْ ذُنُوبِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعِظَامَ إِلَّا أَنْتَ، يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۲)

۷ و در بحار و غیره این دعا از حضرت امام زین العابدین علیه السلام منقول است که: در صبح عید فطر بعد از نماز صبح و تعقیبات آن چون آفتاب طلوع کرد رو به قبله بایستد و دست مقابل صورت بگیرد و بخواند:

إِلَهِي وَسَيِّدِي أَنْتَ فَطَرْتَنِي وَابْتَدَأْتَ خَلْقِي لَا لِحَاجَةٍ مِنْكَ إِلَيَّ يَلُ تَفْضُلًا مِنْكَ عَلَيَّ، وَقَدَّرْتَ لِي أَجَلًا وَرَزَقًا لَا أَتَعِدَّاهُمَا، وَلَا يَنْقُصُنِي أَحَدٌ مِنْهُمَا شَيْئًا، وَكُنْفَتَنِي مِنْكَ بِأَنْوَاعِ النُّعْمِ وَالْكَفَايَةِ طِفْلًا وَنَاشِئًا مِنْ غَيْرِ عَمَلٍ عَمِلْتُهُ، فَعَلِمْتُهُ مِنِّي فَجَازَيْتَنِي عَلَيْهِ، بَلْ كَانَ ذَلِكَ مِنْكَ تَطَوُّلاً عَلَيَّ وَامْتِنَانًا.

۱- صحیفه باقریه، ص ۶۷ د ۱۳۹. اقبال، ص ۴۷۶.

۲- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۴۷۶.

فَلَمَّا بَلَغْتَ بِي آجِلَ الْكِتَابِ مِنْ عِلْمِكَ بِي، وَوَفَّقْتَنِي لِمَعْرِفِهِ وَخِدَائِيَّتِكَ وَالْإِقْرَارِ بِرُبُوبِيَّتِكَ، فَوَحَّدْتُكَ مُخْلِصًا لَمْ أَدْعُ لَكَ شَرِيكَاً فِي مُلْكِكَ، وَلَا مُعِينًا عَلَيَّ قُدْرَتِكَ، وَلَمْ أَنْسِبْ إِلَيْكَ صَاحِبَهُ وَلَا وُلْدًا. فَلَمَّا بَلَغْتَ بِي تَنَاهِيَ الرَّحْمَةِ مِنْكَ مَنَنْتَ عَلَيَّ بِمَنْ هَيَّدْتَنِي بِهِ مِنَ الضَّلَالَةِ، وَأَسَيِّتَقَدَّتْنِي بِهِ مِنَ الْهَلَكَةِ، وَأَسْتَحْلِضِيَّتَنِي بِهِ مِنَ الْخَيْرِهِ وَفَكَكْتَنِي بِهِ مِنَ الْجَهَالَةِ، وَهُوَ حَبِيبُكَ وَنَبِيِّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَرْزَلُ خَلْقِكَ عِنْدَكَ، وَأَكْرَمَهُمْ مَنْزِلَهُ لَدَيْكَ، فَشَهِدْتُ مَعَهُ بِالْوَحْدَانِيَّةِ، وَأَقْرَرْتُ لَكَ بِالرُّبُوبِيَّةِ، وَلَهُ بِالرِّسَالَةِ، وَأَوْجَبْتُ لَهُ عَلَى الطَّاعَةِ، فَطَاعْتُهُ كَمَا أَمَرْتِ، وَصَيَّدَقْتُهُ فِيمَا حَمَمْتُ. وَخَصَّصِيَّتُهُ بِالْكِتَابِ الْمُنَزَّلِ عَلَيْهِ، وَالسَّبْعِ الْمَثَانِي الْمَوْحَاهِ إِلَيْهِ، وَأَسَيِّمِيَّتُهُ الْقُرْآنَ، وَأَكْنِيَّتُهُ الْفُرْقَانَ الْعَظِيمَ. فَقُلْتُ جَلَّ اسْمُكَ: «وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ» وَقُلْتُ حَيْلَ قَوْلِكَ لَهُ حِينَ اخْتَصَّصِيَّتُهُ بِمَا سَيَّمِيَّتُهُ مِنَ الْأَسْمَاءِ: «طه ما أنزلنا عليك القرآن لتشقى». وَقُلْتُ عَزَّ قَوْلِكَ: «يس وَالْقُرْآنَ الْحَكِيمَ»، وَقُلْتُ تَقَدَّسَتْ اسْمًاؤُوكَ: «ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ»، وَقُلْتُ عَظُمَتْ الْأُوكُ: «ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ»، فَخَصَّصِيَّتُهُ أَنْ جَعَلْتُهُ قَسِيمَكَ حِينَ اسَيَّمِيَّتُهُ وَقَرَنْتَ الْقُرْآنَ بِهِ، فَمَا فِي كِتَابِكَ مِنْ شَاهِدٍ قَسَمَ وَالْقُرْآنَ مُرَدِّفٌ بِهِ إِلَّا وَهُوَ اسْمُهُ، وَذَلِكَ شَرَفٌ شَرَّفْتُهُ بِهِ، وَفَضْلٌ بَعَثْتُهُ إِلَيْهِ، تَعَجُّزُ الْأَلْسُنِ وَالْأَفْهَامِ عَنْ وَصْفِ مُرَادِكَ بِهِ، وَتَكَلُّفٌ عَنْ عِلْمِ تَنَائِكَ عَلَيْهِ، فَقُلْتُ عَزَّ جَلَالُكَ فِي تَأْكِيدِ الْكِتَابِ وَقَبُولِ مَا جَاءَ بِهِ: «هَذَا كِتَابُنَا يُنطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ»، وَقُلْتُ عَزَزْتُ وَجَلَلْتُ: «مَا فَطَرْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ»، وَقُلْتُ تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ فِي عَامَّةِ ابْتِدَائِهِ: «الْآر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ»، وَالْآر كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ، وَالْآر كِتَابٌ

أَنْزَلْنَاهُ» وَالْآر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ»، وَالْآم ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ».

وَفِي أَمْثَالِهَا مِنْ سُورِ الطَّوَسِينِ وَالْحَوَامِيمِ فِي كُلِّ ذَلِكَ بَيَّنَّتْ بِالْكِتَابِ مَعَ الْقَسَمِ الَّذِي هُوَ اسْمٌ مِنْ اخْتِصَّصْتَهُ لَوْحِيكَ، وَاسْتَوْدَعْتَهُ سِرَّ غَيْبِكَ، وَأَوْضَحَ لَنَا مِنْهُ شُرُوطَ فَرَائِضِكَ، وَابَانَ عَنِّ وَاضِحِ سُنَّتِكَ، وَأَفْصَحَ لَنَا عَنِ الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ، وَأَنَارَ لَنَا مُدْلِهَمَاتِ الظَّلَامِ، وَجَبَّبْنَا رُكُوبَ الْأَثَامِ، وَالزَّمْنَا الطَّاعَةَ، وَوَعَدْنَا مِنْ بَعْدِهَا الشَّفَاعَةَ. فَكُنْتُ مِمَّنْ أَطَاعَ أَمْرَهُ وَأَجَابَ دَعْوَتَهُ، وَاسْتَيْمَسَكَ بِحَبْلِهِ، وَأَقَمْتُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُ الزَّكَاةَ وَالتَّزَمْتُ الصِّيَامَ الَّذِي جَعَلْتَهُ حَقًّا، فَقُلْتُ جَلَّ اسْمُكَ: «كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ». ثُمَّ إِنَّكَ أَبَيْتَهُ، فَقُلْتُ عَزَزْتَ وَجَلَلْتَ: «شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ». وَقُلْتُ: «فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ»، وَرَعَّيْتِ فِي الْحَجِّ بَعْدَ إِذْ فَرَضْتَهُ إِلَى بَيْتِكَ الَّذِي حَرَّمْتَهُ. فَقُلْتُ جَلَّ اسْمُكَ: «وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا». ثُمَّ قُلْتُ: «وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ، لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَيْمِهِ الْأَنْعَامِ».

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَنِي مِنَ الَّذِينَ يَسْتَطِيعُونَ إِلَيْهِ سَبِيلًا، وَمِنَ الرِّجَالِ الَّذِينَ يَأْتُونَهُ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَلِيُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاهُمْ.

وَاعْنِي اللَّهُمَّ عَلَى جِهَادِ عَدُوِّكَ فِي سَبِيلِكَ مَعَ وَلِيِّكَ، كَمَا قُلْتَ جَلَّ قَوْلُكَ: «إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ»، وَقُلْتَ جَلَّتْ اسْمَاؤُكَ: «وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوا أَخْبَارَكُمْ»، اللَّهُمَّ فَارِنِي ذَلِكَ السَّبِيلَ حَتَّى أَقَاتِلَ فِيهِ بِنَفْسِي وَ مَالِي طَلَبَ رِضَاكَ فَأَكُونَ فِيهِ مِنَ الْفَائِزِينَ.

إِلَهِي أَيْنَ الْمَغْفِرُ عَنْكَ؟ فَلَا يَسْغُنِي بَعْدَ ذَلِكَ إِلَّا حِلْمُكَ، فَكُنْ بِي رَوْوفا رَحِيما، وَأَقْبِلْنِي وَتَقَبَّلْ مِنِّي وَأَعْظِمْ لِي فِي هَذَا الْيَوْمِ بَرَكَهَ الْمَغْفِرَةِ وَمَثُوبَةَ الْأَجْرِ، وَأَرِنِي صِحَّةَ التَّصَدِيقِ بِمَا سَأَلْتُ، وَإِنْ أَنْتَ عَمَّرْتَنِي إِلَى عَامٍ مِثْلَهُ وَيَوْمٍ مِثْلَهُ وَلَمْ تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي فَأَعِنِّي بِالتَّوْفِيقِ عَلَى بُلُوغِ رِضَاكَ. وَأَشْرِكُنِي يَا إِلَهِي فِي هَذَا الْيَوْمِ فِي دُعَاءٍ مَنْ أَحَبَّهُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَأَشْرِكُهُمْ فِي دُعَائِي إِذَا أَحَبَّنِي فِي مَقَامِي هَذَا بَيْنَ يَدَيْكَ، فَإِنِّي رَاغِبٌ إِلَيْكَ لِي وَلَهُمْ، وَعَائِدٌ بِكَ لِي وَلَهُمْ، فَاسْتَجِبْ لِي وَلَهُمْ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

۸ و در مصباح کفعمی رحمه الله این دعا منقول است که: چون به سوی نماز رود در راه بخواند تا برسد به امام در نماز و اگر چیزی از آن فوت شد بعد از نماز بخواند:

اللَّهُمَّ إِلَيْكَ وَجْهْتُ وَجْهِي، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ كَمَا هَيْدِينَا، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ إِلَهُنَا وَمَوْلَانَا، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ عَلَيَّ مَا أَوْلَانَا وَحَسَنَ مَا أَوْلَانَا، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ وَلِيِّنَا الَّذِي اجْتَبَانَا، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ رَبِّنَا الَّذِي بَرَّأْنَا، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ الَّذِي أَنْشَأَنَا.

اللَّهُمَّ أَكْبَرُ الَّذِي بَقُدْرَتِهِ هَيْدِينَا، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ الَّذِي خَلَقَنَا فَسَوَّيْنَا، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ الَّذِي بَدَدِينَهُ حَبَانَا، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ الَّذِي مِنْ فِتْنَتِهِ عَافَانَا، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ الَّذِي بِالْإِسْلَامِ اضْيَطَفَانَا، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ الَّذِي فَضَّلَنَا بِالْإِسْلَامِ عَلَى مَنْ سِوَانَا، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ وَأَكْبَرُ سُلْطَانًا، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ وَأَعْلَى بُرْهَانًا، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ وَأَجَلُّ سُبْحَانًا.

اللَّهُمَّ أَكْبَرُ وَأَقْدَمُ إِحْسَانًا، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ وَأَعَزُّ غُفْرَانًا، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ وَأَسْنَى شَأْنًا، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ نَاصِرٌ مَنْ اسْتَنْصَرَ، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ ذُو الْمَغْفِرَةِ لِمَنْ اسْتَغْفَرَ، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ الَّذِي خَلَقَ وَصَوَّرَ. اللَّهُمَّ أَكْبَرُ الَّذِي أَمَاتَ وَأَقْبَرَ، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ الَّذِي إِذَا شَاءَ أَنْشَرَ، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ وَأَعْلَى وَأَكْبَرُ، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ وَأَقْدَسُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَأَطْهَرُ، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ رَبُّ الْخَلْقِ وَالْبَرِّ وَالْبَحْرِ، اللَّهُمَّ أَكْبَرُ

كُلَّمَا سَبَّحَ اللَّهُ شَيْءٌ وَكَبَّرَ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَمَا يُحِبُّ رَبُّنَا أَنْ يُكَبَّرَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ، وَنَبِيِّكَ وَصِدِّيقِكَ، وَنَجِيِّكَ وَأَمِينِكَ، وَحَبِيبِكَ وَصِدِّيقِكَ مِنْ خَلْقِكَ، وَخَلِيلِكَ وَخَاصَّةِكَ، وَخَيْرَتِكَ مِنْ بَرِيَّتِكَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الَّذِي هَدَيْتَنَا بِهِ مِنَ الْجَهَالَةِ، وَبَصَّرْتَنَا بِهِ مِنَ الْعَمَى، وَأَقَمْتَنَا بِهِ عَلَى الْمَحَجَّةِ الْعُظْمَى وَسَبِيلِ التَّقْوَى، وَكَمَا أَرْشَدْتَنَا وَأَخْرَجْتَنَا بِهِ مِنَ الْغَمَرَاتِ إِلَى جَمِيعِ الْخَيْرَاتِ، وَأَنْقَذْتَنَا بِهِ مِنْ شَفَا جُرْفِ الْهَلَكَاتِ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، أَفْضَلِ وَأَكْمَلِ، وَأَشْرَفِ وَأَكْبَرَ، وَأَطْهَرَ وَأَطْيَبِ، وَأَتَمَّ وَأَعْيَمَّ، وَأَزْكَى وَأَنْمَى، وَأَحْسَنَ وَأَجْمَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ شَرِّفْ بِنْيَانَهُ، وَعَظِّمْ بُرْهَانَهُ، وَأَعْلِ مَكَانَهُ، وَكَرِّمْ فِي الْقِيَامَةِ مَقَامَهُ، وَعَظِّمْ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ حَالَهُ.

اللَّهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، أَقْرَبَ الْخَلْقِ مِنْكَ مَنْزِلَةً، وَأَعْلَاهُمْ مِنْكَ مَكَانًا، وَأَفْسَحَ حُهُمَ لَدَيْكَ مَنْزِلَةً وَمَجْلِسًا، وَأَعْظَمَهُمْ عِنْدَكَ شَرَفًا، وَأَرْفَعَهُمْ مَنْزِلًا، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْأَنْبِيَاءِ الْهَادِيَةِ الْمُهْتَدِينَ، وَالْحُجَجِ عَلَى خَلْقِكَ، وَالْأَعْدَاءِ عَلَى سَبِيلِكَ، وَالْبَابِ الَّذِي مِنْهُ يُوءَى، وَالتَّرَاجِمِ لَوْحِيكَ، كَمَا سُنُّوا سُنَّتَكَ، النَّاطِقِينَ بِحِكْمَتِكَ، وَالشُّهَدَاءِ عَلَى خَلْقِكَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى وَلِيِّكَ الْمُتَنْتِزِ أَمْرَكَ، الْمُتَنْتِزِ لَفْرَجِ أَوْلِيَائِكَ.

اللَّهُمَّ اشْعَبْ بِهِ الصَّدْعَ، وَارْتُقْ بِهِ الْفَتْقَ، وَأَمِتْ بِهِ الْجُورَ، وَأَطْهَرْ بِهِ الْعَيْدَلَ، وَزَيِّنْ بِطَوْلِ بَقَائِهِ الْأَعْرَاضَ، وَأَيِّدْهُ بِنَصْرِكَ، وَأَنْصُرْهُ بِالرُّغْبِ، وَقَوِّ نَاصِيَةَ رَهْمِهِ، وَأَخْذُلْ خَاذِلَهُمْ، وَدَمِّدْ عَلَى مَنْ نَصَبَ لَهُمْ، وَدَمَّرْ عَلَى مَنْ غَشَّهُمْ، وَأَقْصِمْ بِهِمْ رُؤُوسَ الضَّلَالَةِ، وَشَارِعَةَ الْبِدْعِ، وَمُمِيَّةَ السُّنَّةِ، وَالْمُنْعَزِزِينَ بِالْبَاطِلِ، وَأَعِزِّ بِهِمْ الْمُؤْمِنِينَ، وَأَذِلَّ بِهِمْ الْكَاذِبِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَجَمِيعَ الْمُلْحِدِينَ وَ

الْمُخَالَفِينَ، فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. اللَّهُمَّ وَصِّلْ عَلَى جَمِيعِ الْمُرْسَلِينَ وَالنَّبِيِّينَ، الَّذِينَ بَلَّغُوا عَنْكَ الْهُدَى، وَاعْتَقَدُوا لَكَ الْمَوَاقِفَ بِالطَّاعَةِ، وَدَعَوْا الْعِبَادَ إِلَيْكَ بِالنَّصِيحَةِ، وَصَبَرُوا عَلَى مَا لَقُوا مِنَ الْأَعْدَى فِي جَنْبِكَ. اللَّهُمَّ وَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِمْ، وَعَلَى ذُرَارِيهِمْ وَأَهْلِ بَيْتِهِمْ وَأَهْلِ مِيوَدَاتِهِمْ، وَأَزْوَاجِهِمُ الطَّاهِرَاتِ، وَجَمِيعِ أَشْيَاعِهِمْ، مِنَ الْمَيُوءِ مَنِينِ وَالْمَيُوءِ مَنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ، الْأَعْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ، وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ جَمِيعاً، فِي هَذِهِ السَّاعَةِ، وَفِي هَذَا الْيَوْمِ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. اللَّهُمَّ اخْصِصْ أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ، الْمُبَارَكِينَ السَّامِعِينَ الْمُطِيعِينَ، الَّذِينَ أَذْهَبَتْ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَطَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيراً، بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَنَوَامِي بَرَكَاتِكَ، وَالسَّلَامُ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. (١)

٩ و در مصباح کفعمی و غیره منقول است که چون متوجه نماز شدی بخوان:

اللَّهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ فِي هَذَا الْيَوْمِ، أَوْ تَعَبَّأَ، أَوْ أَعِيدَ وَاسْتَعَدَّ لَوْفَادِهِ إِلَى مَخْلُوقٍ، رَجَاءَ رِفْدِهِ وَطَلَبَ جَوَائِزِهِ وَفَوَاضِلِهِ وَنَوَافِلِهِ، فَالِيكَ يَا سَيِّدِي وَفَادَتِي وَتَهْيَاتِي وَتَعَبَاتِي وَإِعْدَادِي وَاسْتِعْدَادِي، رَجَاءَ رِفْدِكَ وَجَوَائِزِكَ وَنَوَافِلِكَ.

فلا- تُحَيِّبِ الْيَوْمَ رَجَائِي يَا مَوْلَايَ، يَا مَنْ لَا يَخِيْبُ عَلَيْهِ سَائِلٌ وَلَا يَنْقُصُهُ نَائِلٌ، إِنِّي لَمْ آتِكَ الْيَوْمَ بَعْمَلٍ صَالِحٍ قَدَّمْتُهُ وَلَا شَفَاعَةٍ مَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ، وَلَكِنْ آتَيْتُكَ مُقِرّاً بِالظُّلْمِ وَالْأَسَاءَةِ عَلَى نَفْسِي وَلَا- حُجَّةَ لِي وَلَا- عُذْرَ، فَاسْأَلُكَ يَا رَبَّ أَنْ تُعْطِنِي مَسْأَلَتِي وَتَقْلِبْنِي بَرَعَتِي وَلَا- تُرَدَّنِي مَجْبُوهاً وَلَا خَائِباً، يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ أَرْجُوكَ لِلْعَظِيمِ، أَسْأَلُكَ يَا عَظِيمُ أَنْ تُغْفِرَ لِي الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي

شَرَفْتَهُ وَفَضَّلْتَهُ وَتَعَسَّلِنِي فِيهِ مِنْ جَمِيعِ ذُنُوبِي وَخَطَايَايَ، وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ. (۱)

و سنت است که نماز عید را در زیر آسمان بخوانند و بر روی خاک باشد.

۱۰ چنانچه در چند خبر وارد شده و در اقبال این دعا از حضرت صادق علیه السلام منقول است که: چون بایستد رو به قبله برای نماز تکبیر بگوید و بخواند:

اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدَيْكَ، هَارِبٌ مِنْكَ إِلَيْكَ، اتَّيْتُكَ وَافْتَدَا إِلَيْكَ تَائِباً مِنْ ذُنُوبِي إِلَيْكَ، زَائِراً (لَكَ) وَحَقُّ الزَّائِرِ عَلَيَّ الْمَزُورِ التُّخْفَةُ، فَاجْعَلْ تُخْفَتِي مِنْكَ وَتُخْفَتِكَ لِي رِضَاكَ وَ الْجَنَّةَ، اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَظَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضَانَ، ثُمَّ أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ، أَيُّ رَبِّ وَجَعَلْتَ فِيهِ لَيْلَةَ خَيْرٍ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، ثُمَّ مَنَّتَ عَلَيَّ بِصِيَامِهِ وَ قِيَامِهِ، فِيمَا مَنَّتَ عَلَيَّ، فَتَمِّمْ عَلَيَّ مِنْكَ وَرَحْمَتَكَ

أَيُّ رَبِّ إِنْ لَمْ يَكْ فِيهِ عِتْقَاءٌ، فَإِنْ كُنْتُ مِمَّنْ أَعْتَقْتَنِي فِيهِ فَتَمِّمْ عَلَيَّ، وَلَا تَزِدْنِي فِي ذَنْبٍ مَا أَبْقَيْتَنِي وَإِنْ لَمْ تَكُنْ فَعَلْتَ يَا رَبِّ، لِضَعْفِ عَمَلِي أَوْ لِعِظَمِ ذَنْبِ فَبِكْرَمَتِكَ وَفَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ وَكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ، وَمَا أَنْزَلْتَ فِيهَا، وَحُرْمَةَ مَنْ عَظَّمْتَ فِيهَا، وَبِمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَصَلَوَاتِكَ، وَبِكَ يَا اللَّهُ أَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَبِمَنْ بَعْدَهُ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ، أَتَوَجَّهُ بِكُمْ إِلَى اللَّهِ، يَا اللَّهُ أَعْتَقْتَنِي فِيمَنْ أَعْتَقْتَ السَّاعَةَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ. (۲)

۱۱ طریقه نماز بنابر آنچه سید در اقبال فرموده دوازده تکبیر دارد هفت تکبیر در رکعت اول و پنج تکبیر در دوم به این طریق که یک تکبیر می گوید یعنی تکبیره الاحرام و می خواند حمد و «سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى» را و قنوت می خواند به این دعا:

اللَّهُمَّ أَنْتَ أَهْلُ الْكِبْرِيَاءِ وَالْعِظَمَةِ، وَأَهْلُ الْجُودِ وَالْجَبْرُوتِ، وَأَهْلُ الْعَفْوِ

۱- کفعمی، المصباح، ص ۸۶۵.

۲- صحیفه صادقیه، ص ۴۷۳ د ۵۸۸.

وَالرَّحْمَهُ، وَأَهْلَ التَّقْوَى وَالْمَغْفِرَةَ، أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الْيَوْمِ، الَّذِي جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِينَ عِيداً، وَلِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ذُخْراً وَشَرَفاً وَمَزِيداً، أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُدْخِلَنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَذْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، وَأَنْ تُخْرِجَنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صِلَاؤُكَ عَلَيَّ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا سَأَلْتُكَ بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِمَّا اسْتَعَاذَ مِنْهُ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ. (۱)

و اگر نتواند این دعا را بخواند، بخواند آنچه بتواند و تکبیر دوّم را بگوید و قنوت بخواند به همین دعا و تکبیر سوّم را بگوید و قنوت بخواند به همین دعا و همچنین تا شش تکبیر و تکبیر هفتم را بگوید و به رکوع رود و سجدتین به جای آورد و برخیزد برای رکعت دوم پس بخواند حمد و والشّمس وضحیها را و تکبیر بگوید و قنوت بخواند به دعای مذکور و همچنین تا چهار تکبیر و تکبیر پنجم را بگوید و رکوع و سجده را به جای آورد و تشهد و سلام دهد، پس تسبیح فاطمه علیها السلام را بگوید و تکبیری که در شب فطر گذشت بخواند.

۱۲ این دعا را بخواند که در اقبال روایت کرده:

اللَّهُمَّ إِنِّي سَأَلْتُكَ أَنْ تَرْزُقَنِي صِيَامَ شَهْرِ رَمَضَانَ، وَأَنْ تُحَسِّنَ مَعُونَتِي عَلَيْهِ، وَأَنْ تُبَلِّغَنِي اسْتِمَامَهُ وَفَطْرَهُ، وَأَنْ تُمَنَّ عَلَيَّ فِي ذَلِكَ بِعِبَادَتِكَ، وَحُسْنِ مَعُونَتِكَ، وَتَسْهِلِ أَسْبَابَ تَوْفِيقِكَ وَأَحْسِنْتَ مَعُونَتِي عَلَيْهِ، وَفَعَلْتَ ذَلِكَ بِي، وَعَرَفْتَنِي حُسْنَ صَنِيعِكَ، وَكَرِيمِ إِجَابَتِكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا رَزَقْتَنِي مِنْ ذَلِكَ، وَعَلَى مَا أَعْطَيْتَنِي مِنْهُ.

اللَّهُمَّ وَهَذَا يَوْمٌ عَظُمَتْ قَدْرُهُ، وَكَرُمَتْ حَالُهُ، وَشَرَّفَتْ حُرْمَتُهُ، وَجَعَلْتَهُ عِيداً لِلْمُسْلِمِينَ، وَأَمَرْتَ عِبَادَكَ أَنْ يَبْرُزُوا لَكَ فِيهِ، لِتُؤَفِّيَ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ

وَتَوَابٍ مَا قَدَّمْتُ، وَلِتُفَضَّلَ عَلَيَّ أَهْلُ النَّقْصِ فِي الْعِبَادَةِ، وَالتَّقْصِيرِ فِي الْإِجْتِهَادِ فِي آدَاءِ الْفَرِيضَةِ مِمَّا لَا يَمْلِكُهُ غَيْرُكَ، وَلَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ سِوَاكَ.

اللَّهُمَّ وَقَدْ وَاثَقْتُ فِي هَذَا الْيَوْمِ فِي هَذَا الْمَقَامِ، مَنْ عَمِلَ لَكَ عَمَلًا، قَلَّ ذَلِكَ الْعَمَلُ أَوْ كَثُرَ، كُلُّهُمْ يَطْلُبُ أَجْرَ مَا عَمِلَ، وَيَسْأَلُ الزِّيَادَةَ مِنْ فَضْلِكَ فِي ثَوَابِ صَوْمِهِ لِمَكَ وَعِبَادَتِهِ إِيَّاكَ، عَلَيَّ حَسْبِ مَا قُلْتُ يَسْتَأْذِنُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنِ اللَّهِ وَأَنَا عَبْدُكَ الْعَارِفُ بِمَا أَلْزَمْتَنِي، وَالْمُقَرَّرُ بِمَا أَمَرْتَنِي، الْمُعْتَرِفُ بِنَقْصِ عَمَلِي وَالتَّقْصِيرِ فِي اجْتِهَادِي، وَالْمُخَلُّ بِفَرْضِكَ عَلَيَّ، وَالتَّارِكُ لِمَا ضَمِنْتَ لَكَ عَلَيَّ نَفْسِي.

اللَّهُمَّ وَقَدْ ضَمِنْتَ، فَشَبَّتُ صَوْمِي لَكَ فِي أَحْوَالِ الْخَطَايَا وَالْعَمَدِ، وَالنَّسْيَانِ وَالذِّكْرِ وَالْحِفْظِ، بِأَشْيَاءَ نَطَقَ بِهَا لِسَانِي، أَوْ رَأَتْهَا عَيْنِي وَهَوَّتْهَا نَفْسِي، أَوْ مَالَ إِلَيْهَا هَوَايَ وَأَحَبَّهَا قَلْبِي، أَوْ اشْتَهَتْهَا رُوحِي، أَوْ بَسَطْتُ إِلَيْهَا يَدِي، أَوْ سَعَيْتُ إِلَيْهَا بِرِجْلِي، مِنْ حَلَالِكَ الْمُبَاحِ بِأَمْرِكَ، إِلَى حَرَامِكَ الْمَحْظُورِ بِنَهْيِكَ.

اللَّهُمَّ وَكُلُّ مَا كَانَ مِنِّي مُحْصَى عَلَيَّ غَيْرَ مُجَلِّ بِقَلِيلٍ وَلَا- كَثِيرٍ، وَلَا- صَغِيرٍ وَلَا- كَبِيرٍ، اللَّهُمَّ وَقَدْ بَرَزْتُ إِلَيْكَ وَخَلَوْتُ بِكَ، لِإِعْتِرَافِكَ لَكَ بِنَقْصِ عَمَلِي، وَتَقْصِيرِ يَوْمِي فِي مَا يُلْزِمُنِي، وَأَسْأَلُكَ الْعُودَ عَلَيَّ بِالْمَغْفِرَةِ وَالْعَائِدَةَ الْحَسَنَةَ عَلَيَّ، بِأَحْسَنِ رَجَائِي وَأَفْضَلِ أَمَلِي وَأَكْمَلِ طَمَعِي فِي رِضْوَانِكَ.

اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيَّ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَاعْفِرْ لِي كُلَّ نَقْصٍ، وَكُلَّ تَقْصِيرٍ، وَكُلَّ إِسَاءَةٍ، وَكُلَّ تَفْرِيطٍ، وَكُلَّ جَهْلٍ، وَكُلَّ عَمْدٍ، وَكُلَّ خَطَايَا دَخَلَ عَلَيَّ، فِي شَهْرِي هَذَا، وَفِي صَوْمِي لَهُ، وَفِي فَرَضِكَ عَلَيَّ، وَهَبْهُ لِي، وَتَصَدَّقْ بِهِ عَلَيَّ، وَتَجَاوَزْ لِي عَنْهُ. يَا غَايَةَ كُلِّ رَغْبَةٍ، وَيَا مُنْتَهَى كُلِّ مَسْأَلَةٍ، وَأَقْلَبْنِي مِنْ وَجْهِ هَذَا، وَقَدْ عَظَّمْتَ فِيهِ جَائِزَتِي، وَأَجْرَلْتَ فِيهِ عَطِيَّتِي وَكَرَّمْتَ فِيهِ جِبَائِي وَتَفَضَّلْتَ عَلَيَّ،

بِأَفْضَلٍ مِنْ رَغْبَتِي وَأَعْظَمٍ مِنْ مَسْأَلَتِي يَا إِلَهِي.

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِكَ شَيْءٌ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي، الْعَمِيدَ مِنْهَا وَالْخَطَأَ، فِي هَذَا الْيَوْمِ، وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ. يَا رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَوَلِيِّهِ، افْعَلْ ذَلِكَ بِي، وَتُبْ بِمَنِّكَ وَفَضْلِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ عَلَيَّ، تَوْبَةً نَصُوحًا لَا أَشْقَى بَعْدَهَا أَبَدًا.

يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ، لَكَ الْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْأَسْفَلُ الْحَسَنِي، أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّكِّ بَعْدَ الْيَقِينِ، وَمِنَ الْكُفْرِ بَعْدَ الْإِيمَانِ. يَا إِلَهِي اغْفِرْ لِي، يَا إِلَهِي تَفَضَّلْ عَلَيَّ، يَا إِلَهِي تُبَّ عَلَيَّ، يَا إِلَهِي ارْحَمْنِي، يَا إِلَهِي ارْحَمْ فَقْرِي، يَا إِلَهِي ارْحَمْ ذُلِّي، يَا إِلَهِي ارْحَمْ مَسْكَتِي، يَا إِلَهِي ارْحَمْ عَبْرَتِي، يَا إِلَهِي لَا تُخَيِّبْنِي وَأَنَا أَدْعُوكَ، وَلَا تُعَذِّبْنِي وَأَنَا أَسْتَعْفِرُكَ. اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ: «وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ» (١) أَسْتَغْفِرُكَ يَا رَبِّ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ، أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ مِنْ جَمِيعِ ذُنُوبِي كُلِّهَا، مَا تَعَمَّدْتُ مِنْهَا وَمَا أَخْطَأْتُ، وَمَا حَفِظْتُ وَمَا نَسَيْتُ. اللَّهُمَّ إِنَّكَ قُلْتَ لِنَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ: «وَإِذَا سَأَلْتُمْ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ» (٢) اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي، فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي، إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ، بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ، وَبَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ، وَأَدْخِلْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَهُمْ فِيهِ، وَأَخْرِجْنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَهُمْ مِنْهُ، فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، يَا

١- سورة انفال، آية ٣٣.

٢- سورة بقره، آية ١٨٦.

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْتِقْ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ، عِتْقًا بَيْتًا لَا رِقَّ بَعْدَهُ أَبَدًا، وَلَا حِرْقَ بِالنَّارِ، وَلَا ذُلًّا، وَلَا وَحْشَةً، وَلَا رُغْبَ وَلَا رُوعَةَ، وَلَا فِرْعَةَ وَلَا رَهْبَةَ بِالنَّارِ، وَمَنْ عَلَىٰ بِالْجَنَّةِ بِأَفْضَلِ حُطُوظِ أَهْلِهَا، وَأَشْرَفِ كَرَامَاتِهِمْ، وَأَجْزَلِ عَطَائِكَ لَهُمْ، وَأَفْضَلِ جَوَائِزِكَ إِيَّاهُمْ، وَخَيْرِ حِبَائِكَ لَهُمْ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَقْلِبْنِي مِنْ مَجْلِسِي هَذَا، وَمِنْ مَخْرَجِي هَذَا، وَلَا تَبْقِ لِي فِيهَا بَيْنِي وَبَيْنَ أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، ذَنْبًا إِلَّا - غَفَرْتَهُ، وَلَا - حَطَبْتَهُ إِلَّا - مَحَوْتَهَا، وَلَا - عَثَرَهُ إِلَّا - أَقْلَبْتَهَا، وَلَا فَاضِحَةً إِلَّا - صَفَحْتَ عَنْهَا، وَلَا جَرِيرَةً إِلَّا - خَلَصْتَ مِنْهَا، وَلَا سَيِّئَةً إِلَّا - وَهَبْتَهَا لِي، وَلَا كُرْبَةً إِلَّا - وَقَدْ خَلَصْتَنِي مِنْهَا، وَلَا دَيْنًا إِلَّا - قَضَيْتَهُ، وَلَا عَائِلَةً إِلَّا - أَعْنَيْتَهَا، وَلَا فَاقَةً إِلَّا - سَدَدْتَهَا، وَلَا عَرِيًّا إِلَّا - كَسَوْتَهُ.

وَلَا - مَرِيضًا إِلَّا - شَفَيْتَهُ، وَلَا سَقِيمًا إِلَّا - دَاوَيْتَهُ، وَلَا هَمًّا إِلَّا - فَرَجْتَهُ، وَلَا غَمًّا إِلَّا - أَذْهَبْتَهُ، وَلَا خَوْفًا إِلَّا - آمَنْتَهُ، وَلَا عُسْرًا إِلَّا - يَسَّرْتَهُ، وَلَا ضَعْفًا إِلَّا - قَوَيْتَهُ، وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا - قَضَيْتَهَا، عَلَى أَفْضَلِ الْأَمْلِ وَأَحْسَنِ الرَّجَاءِ وَأَكْمَلِ الطَّمَعِ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَمَرْتَنِي بِالِدُعَاءِ، وَدَلَلْتَنِي عَلَيْهِ، فَسَأَلْتُكَ، وَوَعَدْتَنِي الْأَجَابَةَ، فَتَنَجَّزْتُ بِوَعْدِكَ، وَأَنْتَ الصَّادِقُ الْقَوْلِ الْوَفِيُّ الْعَهْدِ، اللَّهُمَّ وَقَدْ قُلْتَ: «ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ» (١) وَقُلْتَ: «وَسْئَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ» (٢) وَقُلْتَ: «وَعَدَ الصَّدَقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ» (٣) اللَّهُمَّ وَأَنَا أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي مُتَنَجِّزًا لَوَعْدِكَ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْطِنِي كُلَّ مَا وَعَدْتَنِي، وَكُلَّ أُمَّيَّتِي، وَكُلَّ

١- سورة غافر، آية ٦٠.

٢- سورة نساء، آية ٣٢.

٣- سورة احقاف، آية ١٦.

سوءِ لِي، وَكُلَّ هَمِّي، وَكُلَّ نَهْمَتِي (۱)، وَكُلَّ هَوَايَ، وَكُلَّ مَحَبَّتِي، وَاجْعَلْ ذَلِكَ كُلَّهُ سَائِحًا فِي جَلَالِكَ، ثَابِتًا فِي طَاعَتِكَ، مُتَرَدِّدًا فِي مَرْضَاتِكَ، مُتَصَيِّرًا فِيمَا دَعَوْتَ إِلَيْهِ، غَيْرَ مَصِيرُوفٍ مِنْهُ، قَلِيلًا وَلَا كَثِيرًا، فِي شَيْءٍ مِنْ مَعَاصِيكَ، وَلَا فِي مُخَالَفَتِهِ لِأَمْرِكَ، إِلَهَ الْحَقِّ رَبِّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ وَكَمَا وَفَّقْتَنِي لِدُعَائِكَ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَوَفِّقْ لِي إِجَابَتَكَ إِيَّاكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

اللَّهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ، أَوْ تَعَبَّأَ، أَوْ أَعِيدَ، أَوْ اسْتَعَدَّ، لِيُوفَدَ إِلَى مَخْلُوقٍ، رَجَاءَ رِفْدِهِ وَجَوَائِزِهِ وَنَوَافِلِهِ وَفَضَائِلِهِ وَعَطَايَاهُ، فَالَيْكَ يَا سَيِّدِي كَانَتْ تَهَيُّبَتِي وَتَعَبُّبَتِي، وَإِعْدَادِي، وَاسْتِعْدَادِي، رَجَاءَ رِفْدِكَ وَجَوَائِزِكَ وَفَوَاضِلِكَ، وَنَوَافِلِكَ وَعَطَايَاكَ. وَقَدْ عَدَوْتُ إِلَى عِيدٍ مِنْ أَعْيَادِ أُمَّهِ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَلَمْ آتِكَ الْيَوْمَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ أَثِقُ بِهِ قَدَمُتُهُ، وَلَا تَوَجَّهْتُ بِمَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ. وَلَكِنِّي أَتَيْتُكَ خَاضِعًا مَعًا مُقَرَّرًا بِدُنُوبِي، وَإِسَاءَتِي إِلَى نَفْسِي، وَلَا حُجَّةَ لِي وَلَا عُذْرَ لِي، أَتَيْتُكَ أَرْجُو عَظِيمَ عَفْوِكَ الَّذِي عَفَوْتَ بِهِ عَنِ الْخَاطِئِينَ، وَأَنْتَ الَّذِي عَفَرْتَ لَهُمْ عَظِيمَ جُزْمِهِمْ، وَلَمْ يَمْنَعِيكَ طُولُ عُكُوفِهِمْ عَلَى عَظِيمِ جُزْمِهِمْ، أَنْ عُيِدْتَ عَلَيْهِمْ بِالرَّحْمَةِ، فَيَأْمَنَ رَحْمَتَهُ وَاسِعَةً، وَفَضْلُهُ عَظِيمٌ.

يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ يَا عَظِيمُ، يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَعِيدْ عَلَيَّ بِرَحْمَتِكَ، وَآمِنُنْ عَلَيَّ بِعَفْوِكَ وَعَافِيَتِكَ، وَتَعَطَّفْ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ، وَأَوْسِعْ عَلَيَّ رِزْقَكَ. يَا رَبِّ! إِنَّهُ لَيْسَ يَرُدُّ غَضَبَكَ إِلَّا حِلْمُكَ، وَلَا يَرُدُّ سَخَطَكَ إِلَّا عَفْوُكَ، وَلَا- يُجِيرُ مِنْ عِقَابِكَ إِلَّا- رَحْمَتُكَ، وَلَا- يُنَجِّنِي مِنْكَ إِلَّا التَّضَرُّعُ إِلَيْكَ، فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَهَبْ لِي يَا إِلَهِي فَرَجًا بِالْقُدْرَةِ الَّتِي بِهَا تُحْيِي أَمْوَاتَ الْعِبَادِ، وَبِهَا تَنْشُرُ مَيِّتَ الْبِلَادِ. وَلَا تُهْلِكْنِي يَا إِلَهِي غَمًّا

۱- «تَهْمَتِي» در مصدر به این شکل آمده است.

حَتَّى تَسْتَجِيبَ لِي، وَتُعَرِّفَنِي الْأَجَابَةَ فِي دُعَائِي، وَأَدْفِنِي طَعْمَ الْعَافِيَةِ إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي، وَلَا تُسَمِّتْ بِي عَدُوِّي، وَلَا تُسَلِّطْهُ عَلَيَّ، وَلَا تُمَكِّنْهُ مِنْ عُنُقِي.

يَا رَبِّ! إِنْ رَفَعْتَنِي فَمِنْ ذَا الَّذِي يَصُّعُنِي، وَإِنْ وَضَعْتَنِي فَمِنْ ذَا الَّذِي يَزْفَعُنِي، وَمَنْ ذَا الَّذِي يَرْحَمُنِي إِنْ عَزَّدْتَنِي، وَمَنْ ذَا الَّذِي يُعَدِّئُنِي إِنْ رَحِمْتَنِي، وَمَنْ ذَا الَّذِي يُكْرِمُنِي إِنْ أَهْنَيْتَنِي، وَمَنْ ذَا الَّذِي يُهَيِّئُنِي إِنْ أَكْرَمْتَنِي، وَإِنْ أَهْلَكْتَنِي فَمَنْ ذَا الَّذِي يُعْرِضُ لَكَ فِي عِبْدِكَ، أَوْ يَسْأَلُكَ عَنْ أَمْرِهِ. وَقَدْ عَلِمْتُ يَا إِلَهِي أَنَّهُ لَيْسَ فِي حُكْمِكَ جَوْرٌ وَلَا ظُلْمٌ، وَلَا فِي عُقُوبَتِكَ عَجَلَةٌ، وَإِنَّمَا يَعْجَلُ مَنْ يَخَافُ الْفُوتَ. وَإِنَّمَا يَحْتَاجُ إِلَى الظُّلْمِ الضَّعِيفُ، وَقَدْ تَعَالَيْتَ عَنْ ذَلِكَ سَيِّدِي عَلَوًّا كَبِيرًا.

اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَلَا تَجْعَلْنِي لِلْبَلَاءِ غَرَضًا، وَلَا لِنِقَمَتِكَ نَصِيبًا، وَمَهْلِنِي وَنَفْسِنِي، وَأَقْلِنِي عَثْرَتِي، وَارْحَمْ تَضَرُّعِي، وَلَا تُتْبِعْنِي بِبَلَاءٍ عَلَى آثَرِ بَلَاءٍ، فَقَدْ تَرَى ضَعْفِي وَقَلَّةَ حِيلَتِي وَتَضَرُّعِي إِلَيْكَ.

أَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ الْيَوْمَ مِنْ غَضَبِكَ، فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَعْدَانِي، وَأَسِئْتَجِيرُ بِكَ مِنْ سَيِّحِطِكَ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَجْرِنِي، وَأَسْتَرْحِمُكَ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَارْحَمْنِي، وَأَسِئْتَهْدِيكَ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاهْدِنِي، وَأَسْتَنْصِرُكَ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْصِرْنِي، وَأَسِئْتَكْفِيكَ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاكْفِنِي، وَأَسْتَرْزُقُكَ فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارزُقْنِي، وَأَسْتَعْفِئُكَ فِيمَا بَقِيَ مِنْ عُمْرِي، فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعِصِمْنِي، وَأَسِئْتَغْفِرُكَ لِمَا سَلَفَ مِنْ ذُنُوبِي فَصِّلْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَغْفِرْ لِي، فَإِنِّي لَنْ أَعُودَ لِشَيْءٍ كَرِهْتَهُ إِنْ شِئْتَ ذَلِكَ. يَا رَبِّ، يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَاسْتَجِبْ لِي جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ، وَطَلَبْتُهُ مِنْكَ، وَرَغِبْتُ فِيهِ إِلَيْكَ، وَأَرَدُهُ وَقَدَّرُهُ، وَأَقْضِهِ وَأَمْضِهِ. وَخِرْ لِي فِيمَا تَقْضِي مِنْهُ، وَتَفْضَلْ عَلَيَّ بِهِ، وَأَسْئِدْ عِدْنِي بِمَا تُعْطِينِي مِنْهُ، وَرِزْدْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَسَيِّعِهِ مَا عِنْدَكَ، فَهَائِكَ وَاسِعَ كَرِيمٍ، وَصَلِّ ذَلِكُ كُلَّهُ بِخَيْرِ الْآخِرَةِ وَنَعِيمِهَا، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، إِلَهَ الْحَقِّ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَافْتِخْ لَهُمْ فَتْحًا يَسِيرًا، وَاجْعَلْ لَهُمْ مِنْ لَمَدْنِكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا، اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِمْ دِينَكَ وَسَيِّئَةَ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ السَّلَامُ، حَتَّى لَا يَسْتَحْفِي بِشَيْءٍ مِنَ الْحَقِّ مَخَافَةَ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ.

اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغِبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةِ كَرِيمِهِ، تُعْزُبُ بِهَا الْأَسْلَامَ وَأَهْلَهُ، وَتُدَلُّ بِهَا النَّفَاقَ وَأَهْلَهُ، وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ، وَالْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ، وَتَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

اللَّهُمَّ مَا أَنْكَرْنَا مِنَ الْحَقِّ فَعَرَّفْنَا، وَمَا قَصَرْنَا عَنْهُ فَبَلَّغْنَا، اللَّهُمَّ وَاسْتَجِبْ لَنَا، وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَتَذَكَّرُ فَتَنْفَعُهُ الذِّكْرَى.

اللَّهُمَّ وَقَدْ غَدَوْتُ إِلَى عِيدٍ مِنْ أَعْيَادِ أُمَّهِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، وَلَمْ أَتِ بِغَيْرِكَ، وَلَمْ آتِكَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ أَتَيْتُ بِهِ، وَلَا تَوَجَّهْتُ بِمَخْلُوقٍ رَجَوْتُهُ، اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي عِيدِنَا هَذَا كَمَا هَدَيْتَنَا لَهُ وَرَزَقْتَنَا، وَأَعِنَّا عَلَيْهِ.

اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنَّا مَا أَدَيْتَ عَنَّا فِيهِ مِنْ حَقٍّ، وَمَا قَضَيْتَ عَنَّا فِيهِ مِنْ فَرِيضَةٍ، وَمَا اتَّبَعْنَا فِيهِ مِنْ سُئْتِهِ، وَمَا تَنَفَّلْنَا فِيهِ مِنْ نَافِلَةٍ، وَمَا أَذْنَتْ لَنَا فِيهِ مِنْ تَطَوُّعٍ، وَمَا تَقَرَّبْنَا إِلَيْكَ مِنْ نُسُكٍ، وَمَا اسْتَعْمَلْنَا فِيهِ مِنَ الطَّاعَةِ، وَمَا رَزَقْتَنَا فِيهِ مِنَ الْعَافِيَةِ وَالْعِبَادَةِ، اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنَّا ذَلِكَ كُلَّهُ زَاكِيًا وَافِيًا، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

اللَّهُمَّ لَا تُرْغِ قُلُوبَنَا بَعِيدَ إِذْ هَدَيْتَنَا، وَلَا تُدِلَّنَا بَعِيدَ إِذْ أَعَزَّنَا، وَلَا تُضِلَّنَا بَعِيدَ إِذْ وَفَّقْتَنَا، وَلَا تُهِنَّا بَعِيدَ إِذْ أَكْرَمْتَنَا، وَلَا تُفْقِرْنَا بَعِيدَ إِذْ أَعْنَيْتَنَا، وَلَا تَمْنَعْنَا بَعِيدَ إِذْ

أَعْطَيْتَنَا، وَلَا تَحْرِمْنَا بَعْدَ إِذْ رَزَقْتَنَا، وَلَا تُغَيِّرْ شَيْئًا مِنْ نِعْمِكَ عَلَيْنَا، وَلَا إِحْسَانِكَ إِلَيْنَا لِشَيْءٍ كَانَ مِنَّا، وَلَا لِمَا هُوَ كَائِنٌ.

فَإِنَّ فِي كَرَمِكَ وَعَفْوِكَ وَفَضْلِكَ سَعَةً لِمَغْفِرِهِ ذُنُوبَنَا بِرَحْمَتِكَ، فَأَعْتِقْ رِقَابَنَا مِنَ النَّارِ، يَا إِلَهَ إِلَا أَنْتَ، يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ، إِنْ كُنْتَ رَضَيْتَ عَنِّي فِي هَذَا الشَّهْرِ أَنْ تَزِدَّادَ عَنِّي رِضًا لَا سِيَّحَاطَ بَعِيدَهُ أَيْدَاءَ عَلَيَّ، وَإِنْ كُنْتَ لَمْ تَرْضَ عَنِّي، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ ذَلِكَ، فَمِنَ الْآنَ فَارْضَ عَنِّي رِضًا لَا سِيَّحَاطَ بَعِيدَهُ عَلَيَّ أَيْدَاءَ، وَارْحَمْنِي رَحْمَةً لَا تُعِيدُنِي بَعْدَهَا أَبَدًا، وَأَسْئِدُنِي سَعَادَةً لَا أَشْقَى بَعْدَهَا أَبَدًا، وَأَغْنِنِي عَنِّي لَا فَقْرَ بَعْدَهُ أَبَدًا، وَاجْعَلْ أَفْضَلَ جَائِزَتِكَ لِي الْيَوْمَ فَكَأَنَّكَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ.

وَأَعْطِنِي مِنَ الْجَنَّةِ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ، وَإِنْ كُنْتَ بَلَّغْتَنَا لَيْلَةَ الْقَدْرِ، وَإِلَّا فَآخِرَ آجَالِنَا إِلَى قَابِلٍ حَتَّى تُبَلِّغَنَا فِي يُسْرِ مِنْكَ وَعَافِيهِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَلَا- تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا بِشَهْرِ رَمَضَانَ، وَأَعْطِ جَمِيعَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ مَا سَأَلْتِكَ لِنَفْسِي، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، مَا شَاءَ اللَّهُ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا، اللَّهُمَّ إِنَّكَ تَرَى وَلَا- تَرَى، وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى، فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى، تَعْلَمُ السِّرَّ وَالْأَخْفَى، فَلَمَكَ الْحَمْدُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَلَكَ الْحَمْدُ فِي أَعْلَى- عَلِّيْنَ، وَلَمَكَ الْحَمْدُ فِي الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ، وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الظِّلِّ وَالْحَرُورِ، وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْغُدُوِّ وَالْآصَالِ، وَلَكَ الْحَمْدُ فِي الْأَعْزَمَانِ وَالْأَعْوَالِ، وَلَكَ الْحَمْدُ فِي قَعْرِ أَرْضِكَ، وَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى كُلِّ حَالٍ.

إِلَهِي صَلِّ لِنَا حَمْسِينَ، وَحَصِّنَا فُرُوجَنَا، وَصِيْمَنَا شَهْرَنَا، وَأَطْعِنَاكَ رَبَّنَا، وَأَدِّينَا زَكَاةَ رُؤُوسِنَا طَيِّبَةً بِهَا نُفُوسِنَا، وَخَرِّجْنَا إِلَيْكَ لِإِعْخَادِ جَوَائِزِنَا.

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَلَا تُخَيِّبْنَا، وَآمِنُنْ عَلَيْنَا بِالتَّوْبَةِ وَالْمَغْفِرَةِ، وَلَا تَرُدَّنَا عَلَى عَقَبِنَا، وَلَا تُرَغِّ قُلُوبَنَا بَعِيدٍ إِذْ هَيَدَيْتَنَا، وَلَا تَجْعَلَهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنَّا، وَارْزُقْنَا صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ أَبَدًا مَا أَبَقَيْتَنَا.

وَآمِنُنْ عَلَيْنَا بِالْجَنَّةِ، وَنَجِّنَا مِنَ النَّارِ، وَرَوِّجْنَا مِنَ الْحُورِ الْعِينِ، آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرَتِهِ مِنْ خَلْقِهِ، مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ، وَسَلَّم تَسْلِيمًا. (۱)

۱) (۲) پیش از نماز چیزی بخورد، که در نماز عید فطر مستحب است پیش از نماز عید چیزی بخورد، ولی در عید قربان پس از بازگشت از نماز. (۲)

۱) (۳) افطار با خرما و زیتون، که نوفلی به امام هادی علیه السلام گفت: من روز عید فطر با خرما و زیتون افطار کردم، فرمود: بین سنت و برکت را جمع کردی. (۲)

در این حدیث «تین» تعبیر شده که به معنای انجیر می باشد، ولی علامه مجلسی در شرح آن فرموده: این حدیث دلالت می کند بر استحباب افطار در روز عید فطر با خرما و تربت امام حسین علیه السلام. (۴)

یعنی ایشان «تین» را «طین» معنی کرده است. با توجه به حرمت روزه در روز عید، منظور از افطار معنای لغوی آن می باشد، یعنی خوردن چیزی، نه شکستن روزه، که تیت روزه در آن روز حرام است.

۱۵. نماز عید را در زیر آسمان محلّ بدون سقف بخواند.

۱۶. نماز را روی زمین، بدون فرش و زیر انداز بخواند. (۵)

۱۷. نماز عید فطر و عید اضحی در عصر ظهور و حضور امامان واجب است، ولی در عصر غیبت مستحب است، می توان آن را با جماعت و یا فرادی به جا آورد.

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ص ۴۹۶.

۲- مجلسی، مرآه العقول، ج ۱۶، ص ۴۱۲.

۳- مجلسی، بحار الانوار، ج ۹۰، ص ۳۷۱.

۴- مجلسی، مرآه العقول، ج ۱۶، ص ۴۱۲.

۵- مجلسی، بحار الانوار، ج ۹۰، ص ۳۷۱.

۱۸. مستحب است امام برای نماز عید پابرهنه و پیاه برود. (۱)

۱۹. نماز عید دو خطبه دارد، که بعد از نماز ایراد می شود و ایراد آنها پیش از نماز از بدعتهای بنی امیه بود. (۲)

۲۰. نماز عید دو رکعت است، در رکعت اول پنج قنوت و در رکعت دوم چهار قنوت دارد.

۲۱. بهتر است که در رکعت اول بعد از حمد سوره «اعلی» و در رکعت دوم سوره «الشمس» خوانده شود. (۳)

۲۲. آنگاه دعای ندبه را بخواند که در چهار عید بزرگ اسلامی به آن امر شده، و آنها عبارتند از: عید فطر، عید قربان، جمعه و عید غدیر. (۴)

و اینک متن دعای ندبه که پایان بخش این کتاب می باشد:

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، وَلَهُ الْحَمْدُ رَبُّ الْعَالَمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَآلِهِ، وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا، اَللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَرَى بِهِ قَضَاؤُكَ يَا وُليَاءِكَ، الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَدِينِكَ، إِذِ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزِيلَ مَا عِنْدَكَ، مِنَ النِّعَمِ الْمُقِيمِ، الَّذِي لَا زَوَالَ لَهُ وَلَا اضْمِحْلَالَ، بَعْدَ أَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهْدَ فِي دَرَجَاتِ هَذِهِ الدُّنْيَا الدُّنْيَا، وَزُخْرُفِهَا وَزَبْرَجِهَا فَشَرَطُوا لَكَ ذَلِكَ، وَعَلِمْتَ مِنْهُمْ الْوَفَاءَ بِهِ، فَاقْبَلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ، وَقَدَّرْتَ لَهُمُ الذِّكْرَ الْعَلِيِّ، وَالثَّنَاءَ الْجَلِيَّ، وَأَهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلَائِكَتَكَ وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَرَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ، وَجَعَلْتَهُمُ الذَّرِيعَةَ إِلَيْكَ، وَالْوَسِيلَةَ إِلَى رِضْوَانِكَ، فَبَعْضُ اسْكَنْتَهُ جَنَّاتِكَ إِلَى أَنْ أَخْرَجْتَهُ مِنْهَا، وَبَعْضُ حَمَلْتَهُ فِي فُلكِكَ، وَنَجَّيْتَهُ وَمَنْ آمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَلَكَةِ بِرَحْمَتِكَ، وَبَعْضُ اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِكَ خَلِيلًا وَسَالَكَ لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْأَخْرَيْنِ فَأَجَبْتَهُ،

۱- شهید اول، ذکری الشیعه، ج ۴، ص ۱۷۱ و ۱۷۴.

۲- شهید اول، ذکری الشیعه، ج ۴، ص ۱۷۱ و ۱۷۴.

۳- شهید اول، ذکری الشیعه، ج ۴، ص ۱۹۱.

۴- علامه مجلسی، زاد المعاد، ص ۴۸۶.

وَجَعَلْتَ ذَلِكَ عَلَيَّ، وَبَعْضُ كَلِمَتِهِ مِنْ شَجَرِهِ تَكْلِيمًا وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ رِذَاءَ وَوَزِيرًا وَبَعْضُ أَوْلَادَتِهِ مِنْ غَيْرِ أَبِي، وَاتَّيَتْهُ الْبَيِّنَاتُ، وَأَيْدِيَهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ، وَكُلُّ شَرَعَتْ لَهُ شَرِيعَةً، وَنَهَجَتْ لَهُ مِنْهَا جَا، وَتَخَيَّرَتْ لَهُ أَوْصِيَاءَ مُسْتَحْفِظًا بَعْدَ مُسْتَحْفِظٍ، مِنْ مُدَّةٍ إِلَى مُدَّةٍ، إِقَامَةً لِإِدِينِكَ وَحُجَّةً عَلَى عِبَادِكَ، وَلَثَلًا- يَزُولُ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ، وَيَعْلَبُ الْبَاطِلُ عَلَى أَهْلِهِ، وَلَا يَقُولُ أَحَدٌ لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا مُنْذِرًا، وَأَقَمْتَ لَنَا عِلْمًا هَادِيًا فَتَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى

إِلَى أَنْ انْتَهَيْتَ بِالْأَمْرِ إِلَى حَبِيبِكَ وَنَجِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، فَكَانَ كَمَا انْتَجَبْتَهُ سَيِّدًا مِنْ خَلْقَتِهِ، وَصِيْفُوهَ مِنْ اضْطِفَافَتِهِ وَأَفْضَلَ مِنْ اجْتَبَيْتَهُ، وَأَكْرَمَ مِنْ اعْتَمَدْتَهُ، قَدَمْتَهُ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَبَعَثْتَهُ إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ، وَأَوْطَأْتَهُ مَشَارِقَكَ وَمَغَارِبَكَ وَسَيَحُزَّتْ لَهُ الْبُرَاقُ وَعَرَجَتْ بِهِ إِلَى سَمَائِكَ، وَأَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَمَا يَكُونُ إِلَى انْقِضَاءِ خَلْقِكَ، ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ، وَحَفَفْتَهُ بِجَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَالْمُسَوِّمِينَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ، وَوَعَدْتَهُ أَنْ تُظْهَرَ دِينُهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

وَذَلِكَ بَعِيدٌ أَنْ بَوَّأْتَهُ مُبَوَّأً صَدِيقٍ مِنْ أَهْلِهِ، وَجَعَلْتَ لَهُ وَلَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وَضِعَ لِلنَّاسِ، لِلَّذِي بِيَكِّهِ مُبَارَكًا، وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ، فِيهِ آيَاتُ بَيِّنَاتٍ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ، وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا، وَقُلْتَ: «إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا» وَجَعَلْتَ أَجْرَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَوَدَّتَهُمْ فِي كِتَابِكَ وَقُلْتَ: «قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى» وَقُلْتَ: «مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرِ فَهُوَ لَكُمْ»

وَقُلْتُ: «مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا» (١) فَكَانُوا هُمُ السَّبِيلَ إِلَيْكَ، وَالْمَسْلُوكَ إِلَىٰ رِضْوَانِكَ

فَلَمَّا انْقَضَتْ أَيَّامُهُ أَقَامَ وَلِيِّهَ عَلِيًّا بِنَ أَبِي طَالِبٍ صَ لَمَّا تَوَاتَكَ عَلَيْهِمَا وَالهِمَا هَادِيًا، إِذْ كَانَ هُوَ الْمُنْذِرُ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ، فَقَالَ وَالْمَلَائِكَةُ أَمَامَهُ: مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ، اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ، وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ، وَأَنْصِرْ مَنْ أَنْصَرَهُ، وَأَخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ، وَقَالَ: مَنْ كُنْتُ أَنَا نَبِيُّهُ فَعَلِيٌّ أَمِيرُهُ وَقَالَ: أَنَا وَعَلِيٌّ مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ، وَسَائِرُ النَّاسِ مِنْ شَجَرَةٍ شَتَّى، وَأَحَلَّهُ مَحَلَّ هَارُونَ مِنْ مُوسَى، فَقَالَ: أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي، وَزَوْجُهُ ابْنَتُهُ سَيِّدَةُ الْعَالَمِينَ وَأَحَلَّ لَهُ مِنْ مَسْجِدِهِ مَا حَلَّ لَهُ، وَسَدَّ الْأَبْوَابَ إِلَّا بَابَهُ، ثُمَّ أَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَحِكْمَتَهُ، فَقَالَ: أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَعَلِيٌّ بَابُهَا، فَمَنْ أَرَادَ الْمَدِينَةَ وَالْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا. ثُمَّ قَالَ لَهُ: أَنْتَ أَخِي وَوَصِيِّي وَوَارِثِي، لَحْمِيكَ مِنْ لَحْمِي، وَدَمُّكَ مِنْ دَمِي وَسَيْلُكَ مِنْ سَيْلِي، وَحَرْبُكَ حَرْبِي، وَالْإِيمَانُ مُخَالِطٌ لِحَمِّكَ وَدَمِّكَ كَمَا خَالَطَ لَحْمِي وَدَمِي، وَأَنْتَ عَدَا عَلَى الْحَوْضِ خَلِيفَتِي وَأَنْتَ تَقْضِي دِينِي، وَتُنْجِزُ عِدَاتِي، وَشِيعَتُكَ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورٍ مُبِيضَةٍ وَجُوهُهُمْ حَوْلِي فِي الْجَنَّةِ وَهُمْ جِيرَانِي، وَلَوْلَا أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ يُعْرِفِ الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي، وَكَانَ بَعْدَهُ هُدًى مِنَ الضَّلَالِ، وَنُورًا مِنَ الْعَمَى، وَحَبْلًا لِلَّهِ الْمَتِينِ، وَصِرَاطًا لِلْمُسْتَقِيمِ، لَا يَسْبِقُ بِقَرَابَةٍ فِي رَحِمٍ، وَلَا بِسَابِقَةٍ فِي دِينٍ، وَلَا يُلْحَقُ فِي مَنْقَبِهِ مِنْ مَنْقَبِهِ، يَخْرُجُ حَيْدُ الرَّسُولِ صِلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَالهِ، وَيُقَاتِلُ عَلَى التَّأْوِيلِ، وَلَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمٌ، قَدْ وَتَرَ فِيهِ صَيَانَ الْعَرَبِ، وَقَتْلَ أَيْدِيهِمْ، وَنَاوَشَ دُؤْبَانَهُمْ، وَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَادًا بَدْرِيَّةً وَخَيْبَرِيَّةً، وَحَنْبِيَّةً، وَغَيْرَهُنَّ، فَاصْبَبَتْ

عَلَى عَدَاوَتِهِ وَأَكْبَتْ عَلَى مُنَابَذَتِهِ، حَتَّى قَتَلَ النَّاكِثِينَ وَالْقَاسِطِينَ وَالْمَارِقِينَ

وَلَمَّا قَضَى نَجْبَهُ، وَقَتَلَهُ أَشَقَى الْأَخْرِينَ، يَتَّبِعُ أَشَقَى الْأَوْلِينَ لَمْ يُمَثَّلْ أَمْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ

وَالْأُمَّةُ مُصِـرَّةٌ عَلَى مَقْتِهِ، مُجْتَمِعَةٌ عَلَى قَطِيعِهِ رَحِمِهِ، وَأَقْصَاءُ وُلْدِهِ، إِلَّا الْقَلِيلَ مِمَّنْ وَفِي لِرِعَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ، فُقُتِلَ مَنْ قُتِلَ، وَسُبِيَ مَنْ سُبِيَ، وَأُقْصِيَ مَنْ أُقْصِيَ، وَجَزَى الْقَضَاءُ لَهُمْ بِمَا يُرْجَى لَهُ حُسْنُ الْمَثُوبَةِ، إِذْ كَانَتِ الْأَرْضُ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ، وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ، وَسُبْحَانَ رَبَّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبَّنَا لَمَفْعُولًا، وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ،

فَعَلَى الْأَطْيَابِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا فَلْيَبْكِي الْبَاكُونَ، وَإِيَاهُمْ فَلْيَنْدُبِ النَّادِبُونَ، وَلِيُمَثِّلِهِمْ فَلْيَتَذَرِفِ الدُّمُوعُ، وَلْيَضْرِبْ رُخِ الصَّارِحُونَ، وَيَضْرِبْ الصَّاجُونَ، وَيَعِجَّ الْعَاجُونَ، أَيْنَ الْحَسَنُ، أَيْنَ الْحَسَيْنُ، أَيْنَ أَبْنَاءَ الْحُسَيْنِ، صَالِحٌ بَعْدَ صَالِحٍ وَصَادِقٌ بَعْدَ صَادِقٍ؟ أَيْنَ السَّبِيلُ بَعْدَ السَّبِيلِ؟ أَيْنَ الْخَيْرُ بَعْدَ الْخَيْرِ؟ أَيْنَ الشُّمُوسُ الطَّالِعَةُ؟ أَيْنَ الْأَقْمَارُ الْمُنِيرَةُ؟ أَيْنَ الْأَنْجُمُ الزَّاهِرَةُ؟ أَيْنَ أَعْلَامُ الدِّينِ وَقَوَاعِدُ الْعِلْمِ؟

أَيْنَ بَقِيَّةُ اللَّهِ الَّتِي لَا تَخْلُصُ مِنَ الْعِتْرَةِ الطَّاهِرَةِ؟ أَيْنَ الْمَعِيدُ لِقَطْعِ دَابِرِ الظَّلَمَةِ؟ أَيْنَ الْمُتَنْظِرُ لِأَقَامَةِ الْأُمَّةِ وَالْعُوجِ؟ أَيْنَ الْمُزْتَجِي لِإِزَالَةِ الْجُورِ وَالْعِيدُونَ؟ أَيْنَ الْمِدْخَرُ لِتَجْدِيدِ الْفَرَائِضِ وَالسُّنَنِ؟ أَيْنَ الْمُتَحَيِّرُ لِإِعَادَةِ الْمِلَّةِ وَالشَّرِيعَةِ؟ أَيْنَ الْمُؤَمَّلُ لِإِحْيَاءِ الْكِتَابِ وَخِدُودِهِ؟ أَيْنَ مُحْيِي مَعَالِمِ الدِّينِ وَأَهْلِهِ؟ أَيْنَ قَاصِمُ شَوْكَةِ الْمُعْتَدِينَ؟ أَيْنَ هَادِمُ آيَتِهِ الشُّرُوكِ وَالنِّفَاقِ؟ أَيْنَ مُبِيدُ أَهْلِ الْفُسُوقِ وَالْعِصْيَانِ وَالطُّغْيَانِ؟ أَيْنَ حَاصِدُ فُرُوعِ الْغَيِّ وَالشَّقَاقِ؟ أَيْنَ

طامِسُ اِثَارِ الرِّبْعِ وَالْأَهْوَاءِ؟ أَيْنَ قَاطِعُ حَبَائِلِ الكِذْبِ وَالْإِفْتِرَاءِ؟ أَيْنَ مُبِيدُ العُتَاهِ وَالْمَرَدَةِ؟ أَيْنَ مُسَيِّئًا صِلُ أَهْلِ العِنَادِ وَالتَّضَلِيلِ
وَالْإِلْحَادِ؟ أَيْنَ مُعِزُّ الأَوْلِيَاءِ، وَمُذِلُّ الأَعْدَاءِ؟ أَيْنَ جَامِعُ الكَلِمَةِ عَلَى التَّقْوَى؟ أَيْنَ بَابُ اللّهِ الَّذِي مِنْهُ يُؤْتَى؟ أَيْنَ وَجْهُ اللّهِ الَّذِي
إِلَيْهِ يَتَوَجَّهُ الأَوْلِيَاءُ؟ أَيْنَ السَّبَبُ المُتَّصِلُ بَيْنَ الأَرْضِ وَالسَّمَاءِ؟ أَيْنَ صَاحِبُ يَوْمِ الفَتْحِ وَنَاشِئُ رَايَةِ المُهْدَى؟ أَيْنَ مُؤَلَّفُ شَمْلِ
الصَّلَاحِ وَالرِّضَا؟ أَيْنَ الطَّالِبُ بِذُحُولِ الأنبياءِ وَأَبْنَاءِ الأنبياءِ؟ أَيْنَ الطَّالِبُ بِدَمِ المَقْتُولِ بِكَرْبَلَاءِ؟ أَيْنَ المَنْصُورُ عَلَى مَنْ اعْتَدَى عَلَيْهِ
وَافْتَرَى؟

أَيْنَ المُضْطَرُّ الَّذِي يُجَابُ إِذَا دَعَا؟ أَيْنَ صِدْرُ الخَلَائِقِ ذُو العِزِّ وَالتَّقْوَى؟ أَيْنَ ابْنُ النَّبِيِّ المُضِيءِ طَفِي، وَابْنُ عَلِيٍّ المُرْتَضَى، وَابْنُ
خَدِيجَةَ العَزَاءِ، وَابْنُ فَاطِمَةَ الكُبْرَى؟ بَابِي أَنْتَ وَأُمِّي وَنَفْسِي لَكَ الوَقَاءُ وَالْحِمَى، يَابْنَ السَّادَةِ المُقَرَّبِينَ، يَابْنَ النُّجَبَاءِ الأَكْرَمِينَ،
يَابْنَ المُهْدِيَّيْنَ، يَابْنَ الخَيْرِ المُهَيَّبِينَ، يَابْنَ العُطَارِفِ الأَنْجِبِينَ، يَابْنَ الخَضَارِمِ المُتَنَجِّبِينَ، يَابْنَ القَمَاقِمِ الأَكْرَمِينَ، يَابْنَ
الأَطَايِبِ المُطَهَّرِينَ يَابْنَ البُدُورِ المُنِيرَةِ، يَابْنَ السُّرُجِ المُضِيئَةِ، يَابْنَ الشُّهْبِ الثَّاقِبِ، يَابْنَ الأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ، يَابْنَ السُّبُلِ الوَاضِحَةِ، يَابْنَ
الأَعْلَامِ اللَّائِحَةِ، يَابْنَ العُلُومِ الكَامِلَةِ، يَابْنَ السَّنَنِ المُشْهُورَةِ، يَابْنَ المَعَالِمِ المِأْثُورَةِ، يَابْنَ المُعْجَزَاتِ المُوجُودَةِ، يَابْنَ الدَّلَائِلِ
المُشْهُودَةِ، يَابْنَ الصُّرَاطِ المُسْتَقِيمِ، يَابْنَ النَّبَأِ العَظِيمِ، يَابْنَ مَنْ هُوَ فِي أَمِّ الكِتَابِ لَدَى اللّهِ عَلِيٌّ حَكِيمٌ

يَابْنَ الأَيَاتِ وَالتَّيِّنَاتِ، يَابْنَ الدَّلَائِلِ الظَّاهِرَاتِ، يَابْنَ البُرَاهِينِ البَاهِرَاتِ، يَابْنَ الحُجَجِ البَالِغَاتِ، يَابْنَ النِّعَمِ السَّابِغَاتِ، يَابْنَ طَه
والمُحْكَمَاتِ، يَابْنَ يَسَ وَالدَّارِيَاتِ، يَابْنَ الطُّورِ وَالعَادِيَاتِ، يَابْنَ مَنْ دَنَا فَتَدَلَّى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى، دُنُوءًا وَاقْتِرَابًا مِنَ العَلِيِّ
الأَعْلَى، لَيْتَ شِعْرِي، أَيْنَ اسْتَقَرَّتْ بِكَ النُّوَى؟

بَيْلِ أَيِّ أَرْضٍ تُفْلِكُكَ أَوْ تُرَى؟ أِبْرَضُوى أَمْ غَيْرِهَا أَمْ ذى طُوى؟ عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ أَرَى الْخَلْقَ وَلَا- تُرَى، وَلَا- أَسْمِعُ لَكَ حَسِيسًا وَلَا نَجْوَى، عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ تُحِيطَ بِكَ دُونِي الْبَلْوى، وَلَا يَنَالُكَ مِنِّي ضَجِيجٌ وَلَا شَكْوَى،

بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مُعْتَبٍ لَمْ يَحُلْ مِنَّا، بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَازِحٍ مَا نَزَحَ عَنَّا، بِنَفْسِي أَنْتَ أُمِّيَّةٌ شَائِقٌ يَتَمَنَّى، مِنْ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ ذَكَرًا فَحَنَّا، بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيدٍ عَزٌّ لَا يُسَامَى، بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ أَثِيلٍ مَجْدٍ لَا يُجَازَى، بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ تِلَادٍ نَعَمٌ لَا تُضَاهَى، بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَصِيفٍ شَرَفٍ لَا- يُسَاوَى. إِلَى مَتَى أَحَارُ فَيْكَ يَا مَوْلَايَ؟ وَالِى مَتَى وَآئِي خِطَابٍ أَصِفُ فَيْكَ وَآئِي نَجْوَى؟ عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ أَجَابَ دُونَكَ وَأُنَاغَى، عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ أَبْكِيكَ وَيَحْذُلُكَ الْوَرَى، عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ يَجْرِي عَلَيَّكَ دُونَهُمْ مَا جَرَى، هَلْ مِنْ مُعِينٍ فَاطِيلٌ مَعَهُ الْعَوِيلَ وَالْبُكَاءَ؟ هَلْ مِنْ جَزُوعٍ فَاسَاعِدْ جَزَعَهُ إِذَا خَلَا؟ هَلْ قَدَيْتَ عَيْنٌ فَسَاعَدْتُهَا عَيْنِي عَلَى الْقَدَى؟ هَلْ إِلَيْكَ يَا بَنَ أَحْمَدَ سَبِيلٌ فَتَلْقَى؟ هَلْ يَتَّصِلُ يَوْمَنَا مِنْكَ بَعْدَهُ فَنَحْطَى؟ مَتَى نَرُدُّ مَنَاهِلَكَ الرَّوِيَّةَ فَنَزْوَى؟ مَتَى نَنْتَقِعُ مِنْ عَذْبِ مَائِكَ فَصَدَّ طَالَ الصَّدَى؟ مَتَى نُغَادِيكَ وَنُرَاوِحُكَ فَتَقَرَّ عَيْنَانَا؟ مَتَى تَرَانَا وَنَرَاكَ وَقَدْ نَشَرْتَ لِيَاءَ النَّصْرِ تُرَى؟ أَتَرَانَا نَحْفُ بِكَ وَأَنْتَ تَوْمُ الْمَلَا، وَقَدْ مَلَأَتْ الْأَرْضَ عَدْلًا وَأَذَقَتْ أَغْدَاءَكَ هَوَانًا وَعِقَابًا، وَأَبْرَتَ الْعُنَاءَ وَجَحَدَةَ الْحَقِّ، وَقَطَعْتَ دَابِرَ الْمُتَكَبِّرِينَ، وَاجْتَشَّتْ أَصُولَ الظَّالِمِينَ، وَنَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

اللَّهُمَّ أَنْتَ كَشَّافُ الْكُرْبِ وَالْبَلْوى، وَالِإِيكَ أَسْتَعْدَى فَعِنْدَكَ الْعِيدُوى، وَأَنْتَ رَبُّ الْأَخْرَهِ وَالْأُولَى، فَاعِثْ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَعِيثِينَ عُبَيْدَكَ الْمُبْتَلَى، وَارِهِ سَيِّدَهُ يَا شَدِيدَ الْقوى، وَأَزِلْ عَنْهُ بِهِ الْأَسَى وَالْجوى وَبَرِّدْ غَلِيلَهُ يَا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى، وَمَنْ إِلَيْهِ الرَّجْعَى وَالْمُنْتَهَى، اللَّهُمَّ وَنَحْنُ عُبِيدُكَ التَّائِقُونَ

إلى وَلِيِّكَ الْمَذْكُورِ بِحُكْمِكَ وَبِنَبِيِّكَ خَلَقْتَهُ لَنَا عِصْمَةً وَمَلَاذًا، وَأَقَمْتَهُ لَنَا قِوَامًا وَمَعَاذًا، وَجَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ مِنَّا إِمَامًا، فَلَبَّغُهُ مِنَّا تَحِيَّةً وَسَيِّلًا، وَزِدْنَا بِذَلِكَ يَارَبُّ إِكْرَامًا، وَاجْعَلْ مُسَيِّقَهُ لَنَا مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا، وَأَتِمِّمْ نِعْمَتَكَ بِتَقْدِيمِكَ إِيَّاهُ أَمَامَنَا، حَتَّى تُورِدَنَا جَنَّاتِكَ، وَمُرَافَقَةَ الشُّهَدَاءِ مِنْ خُلَصَائِكَ.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ حُجَّتِكَ وَوَلِيِّ أَمْرِكَ، وَصَلِّ عَلَى حَيْدِهِ مُحَمَّدٍ رَسُولِكَ السَّيِّدِ الْأَكْبَرِ، وَصَلِّ عَلَى عَلِيِّ أَبِيهِ السَّيِّدِ الْقَسُورِ، وَحَامِلِ اللُّوَاءِ فِي الْمَحْشَرِ، وَسَاقِي أَوْلِيَائِهِ مِنْ نَهْرِ الْكَوْثَرِ، وَالْأَمِيرِ عَلَى سَائِرِ الْبَشَرِ، الَّذِي مَنْ أَمَنَ بِهِ فَقَدْ ظَفَرَ، وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِهِ فَقَدْ خَطَرَ وَكَفَرَ، صَلِّ عَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى أَخِيهِ وَعَلَى نَجَلِهِمَا الْيَمَامِينَ الْغُرَرِ مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَمَا أَضَاءَ قَمَرٌ وَعَلَى جَدَّتِهِ الصَّديْقَةِ الْكُبْرَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ بِنْتِ مُحَمَّدٍ الْمُضِيِّ طَفِي، وَعَلَى مَنْ اضْيَطَفِيَتْ مِنْ ابَائِهِ الْبِرِّهِ وَعَلَيْهِ أَفْضَلُ وَأَكْمَلُ وَأَتَمُّ وَأَدْوَمُ وَأَكْثَرُ وَأَوْفَرُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَضْفِيَائِكَ وَخَيْرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ

وَصَلِّ عَلَيْهِ صِيْلًا لَا غَايَةَ لِعِدْدِهَا، وَلَا نِهَايَةَ لِمِدَدِهَا، وَلَا نَفَادَ لِأَمِدِّهَا، اللَّهُمَّ وَأَقِمِّمْ بِهِ الْحَقَّ، وَأَدْحِضْ بِهِ الْبَاطِلَ، وَادِلْ بِهِ أَوْلِيَائَكَ وَأَذِلِّمْ بِهِ أَعْدَاءَكَ، وَصَلِّ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وَصِيْلَةً تُؤَدِّي إِلَى مُرَافَقِهِ سَلْفِهِ، وَاجْعَلْنَا مِمَّنْ يَأْخُذُ بِحُجْرَتِهِمْ، وَيَمْكُثُ فِيظِلِّهِمْ، وَأَعِنَّا عَلَى تَأْدِيَةِ حُقُوقِهِ إِلَيْهِ، وَالْإِجْتِهَادِ فِي طَاعَتِهِ، وَالْإِجْتِنَابِ عَنِ مَعْصِيَتِهِ وَآمْنُنْ عَلَيْنَا بِرِضَاهُ، وَهَبْ لَنَا رَأْفَتَهُ وَرَحْمَتَهُ، وَدُعَاءَهُ وَخَيْرَهُ، مَا نَسَأُ بِهِ سِعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ، وَفَوْزًا عِنْدَكَ، وَاجْعَلْ صِيْلَاتِنَا بِهِ مَقْبُولَةً، وَذُنُوبَنَا بِهِ مَغْفُورَةً، وَدُعَاءَنَا بِهِ مُسْتَجَابًا، وَاجْعَلْ أَرْزَاقَنَا بِهِ مَبْسُوطَةً، وَهُمُومَنَا بِهِ مَكْفِيَةً، وَحَوَائِجَنَا بِهِ مَقْضِيَةً، وَأَقْبِلْ إِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ، وَأَقْبِلْ تَقَرُّبَنَا إِلَيْكَ، وَانْظُرْ إِلَيْنَا نَظْرَةَ رَحِيمَةٍ، نَسْتَكْمِلُ بِهَا الْكِرَامَةَ عِنْدَكَ، ثُمَّ لَا

تَصْرِفَهَا عَنَّا بِجُودِكَ، وَاسْقِنَا مِنْ حَوْضِ حِدِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِكَأْسِهِ وَيَبِيدِهِ رِيًّا، رَوِيًّا، هَنِيئًا، سَائِغًا، لَا ظَمًا بَعِيدَهُ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. (۱)

چون از این دعاها فارغ شدی طرف راست صورت خود را بر زمین بگذار و این دعا را که از حضرت صادق علیه السلام روایت شده است بخوان:

سَيِّدِي سَيِّدِي كَمْ مِنْ عَتِيْقٍ لَكَ، فَاجْعَلْنِي مِمَّنْ اَعْتَقْتَ، سَيِّدِي سَيِّدِي وَكَمْ مِنْ ذَنْبٍ قَدْ غَفَرْتَ، فَاجْعَلْ ذَنْبِي فِيْمَنْ غَفَرْتَ، سَيِّدِي سَيِّدِي، وَكَمْ مِنْ حَاجَةٍ قَدْ قَضَيْتَ، فَاجْعَلْ حَاجَتِي فِيْمَا قَضَيْتَ، سَيِّدِي سَيِّدِي، وَكَمْ مِنْ كُزْبَةٍ قَدْ كَشَفْتَ، فَاجْعَلْ كُزْبَتِي فِيْمَا كَشَفْتَ، سَيِّدِي سَيِّدِي، وَكَمْ مِنْ مُسْتَغِيثٍ قَدْ اَعْتَمْتُ، فَاجْعَلْنِي فِيْمَنْ اَعْتَمْتُ، سَيِّدِي سَيِّدِي كَمْ مِنْ دَعْوَةٍ قَدْ اَجَبْتَ، فَاجْعَلْ دَعْوَتِي فِيْمَا اَجَبْتَ، سَيِّدِي سَيِّدِي، اِرْحَمِ سَيِّدِي فِي السَّاجِدِيْنَ، وَارْحَمِ عَمْرَتِي فِي الْمُسْتَعْبِرِيْنَ، وَارْحَمِ تَضَرُّعِي فِيْمَنْ تَضَرَّعَ مِنْ الْمُتَضَرِّعِيْنَ، سَيِّدِي سَيِّدِي، كَمْ مِنْ فَقِيْرٍ قَدْ اَغْنَيْتَ، فَاجْعَلْ فَقْرِي فِيْمَا اَغْنَيْتَ، سَيِّدِي سَيِّدِي، اِرْحَمِ دَعْوَتِي فِي الدَّاعِيْنَ

سَيِّدِي وَالْهِي، اَسَاؤُ وَظَلَمْتُ وَعَمِلْتُ سُوءًا، وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي وَبِئْسَ مَا عَمِلْتُ، فَاعْفُؤْ لِي يَا مَوْلَايَ، اَيُّ كَرِيْمٍ اَيُّ عَزِيْزٍ اَيُّ جَمِيْلٍ. (۲)

۲۳ این دعا را که امام سجاد علیه السلام در روز عید پس از نماز می خواند، بخوان:

يَا مَنْ يَرْحَمُ مَنْ لَا يَرْحَمُهُ الْعِبَادُ، وَيَا مَنْ يَقْبَلُ مَنْ لَا تُقْبَلُهُ الْبِلَادُ، وَيَا مَنْ لَا يَخْتَفِرُ أَهْلَ الْحَاجَةِ إِلَيْهِ، وَيَا مَنْ لَا يُخَيِّبُ الْمُلْحِنَ عَلَيْهِ، وَيَا مَنْ لَا تَجِبُهُ بِالرَّدِّ أَهْلَ الدَّالَةِ عَلَيْهِ، وَيَا مَنْ يَجْتَبِي صَغِيرًا مَا يُتَحَفُّ بِهِ

۱- سید ابن طاووس، اقبال الاعمال، ج ۱، ص ۵۰۴.

۲- صحیفه صادقیه، ص ۴۷۸ د ۵۹۲. اقبال، ص ۵۱۳.

وَيَشْكُرُ يَسِيرَ مَا يُعْمَلُ لَهُ، وَيَأْمَنُ يَشْكُرُ عَلَى الْقَلِيلِ وَيُجَازِي بِالْجَلِيلِ، وَيَا مَنْ يَدْنُو إِلَى مَنْ دَنَا مِنْهُ، وَيَا مَنْ يَدْعُو إِلَى نَفْسِهِ مَنْ أَدْبَرَ عَنْهُ، وَيَا مَنْ لَا يُغَيِّرُ النُّعْمَةَ وَلَا يُبَادِرُ بِالنَّقِمَةِ، وَيَا مَنْ يُثَمِّرُ الْحَسَنَةَ حَتَّى يُنْمِيَهَا وَيَتَجَاوَزُ عَنِ السَّيِّئَةِ حَتَّى يُعْفِيَهَا، أَنْصَرَفَتِ الْأَمَالُ دُونَ مَدَى كَرَمِكَ بِالْحَاجَاتِ، وَامْتَلَأَتْ بِفَيْضِ جُودِكَ أَوْعِيَةَ الطَّلِبَاتِ، وَتَفَسَّخَتْ دُونَ بُلُوغِ نَعْتِكَ الصِّفَاتِ.

فَلَمَكَ الْعُلُوُّ الْأَعْلَى فَوْقَ كُلِّ عَالٍ، وَالْجَلَالُ الْأَمَّحِدُ فَوْقَ كُلِّ جَلَالٍ، كُلُّ جَلِيلٍ عِنْدَكَ صَغِيرٌ، وَكُلُّ شَرِيفٍ فِي جَنْبِ شَرَفِكَ حَقِيرٌ. خَابَ الْوَأْفِدُونَ عَلَى غَيْرِكَ، وَخَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ إِلَّا لَكَ، وَضَاعَ الْمُؤْمِنُونَ إِلَّا بِكَ، وَأَجْدَبَ الْمُتَتَجِعُونَ إِلَّا مَنْ انْتَجَعَ فَضْلَكَ. بَأْيِكَ مَفْتُوحٌ لِلزَّاعِغِينَ، وَجُودُكَ مُبَاحٌ لِلسَّائِلِينَ، وَاعْتِثَكَ قَرِيبَهُ مِنَ الْمُسِيئِينَ، لَا يَخِيبُ مِنْكَ الْأَمْلُونَ، وَلَا يَنَاسُ مِنْ عَطَائِكَ الْمُتَعَرِّضُونَ، وَلَا يَشْقَى بِنِقْمَتِكَ الْمُسْتَعْفِرُونَ، رِزْقُكَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصَاكَ، وَحِلْمُكَ مُعْتَرِضٌ لِمَنْ نَاوَاكَ. عَادَتُكَ الْإِحْسَانُ إِلَى الْمُسِيئِينَ، وَسَيِّئَتُكَ الْإِبْقَاءُ عَلَى الْمُعْتَدِينَ، حَتَّى لَقِدَ عَرَّتَهُمْ أَنَاتُكَ عَنِ الرُّجُوعِ، وَصَيَّدَهُمْ إِمهَالُكَ عَنِ النُّزُوعِ، وَأَنَّمَا تَأْنَيْتَ بِهِمْ لِيَفِيؤُوا إِلَى أَمْرِكَ، وَأَمَهَلْتَهُمْ ثِقَّةَ بَدْوَامِ مُلْكِكَ، فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ السَّعَادَةِ حَتَمَتْ لَهُ بِهَا، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الشَّقَاوَةِ خَدَلَتْهُ لَهَا، كُلُّهُمْ صَائِرُونَ إِلَى حُكْمِكَ، وَأُمُورُهُمْ آئِلَةٌ إِلَى أَمْرِكَ، لَمْ يَهِنْ عَلَى طُولِ مُدَّتِهِمْ سُلْطَانُكَ، وَلَمْ يُدْحَضْ لِتَرْكِكَ مُعَاجِلَتُهُمْ بِرُهَانِكَ.

حُجَّتُكَ قَائِمَةٌ لَا تُدْحَضُ، وَسُلْطَانُكَ ثَابِتٌ لَا يُزُولُ، فَالْوَيْلُ الدَّائِمُ لِمَنْ جَنَحَ عَنْكَ، وَالْخَيْبَةُ الْخَازِلَةُ لِمَنْ خَابَ مِنْكَ، وَالشَّقَاءُ الْأَشْقَى لِمَنْ اعْتَرَى بِكَ، مَا أَكْثَرَ تَصَيَّرُفَهُ فِي عَذَابِكَ، وَمَا أَطْوَلَ تَرُدُّدَهُ فِي عِقَابِكَ، وَمَا أَبْعَدَ غَايَتَهُ مِنَ الْفَرَجِ، وَمَا أَقْنَطَهُ مِنْ سِيْهُوَلِهِ الْمَخْرَجِ، عَدْلًا مِنْ قَضَائِكَ لَا تَجُورُ فِيهِ، وَإِنْصَافًا

مِنْ حُكْمِكَ لَا تَحِيفُ عَلَيْهِ، فَقَدْ ظَاهَرَتِ الْحُجَجُ، وَأَبْلَيْتِ الْأَعْدَارَ وَقَدْ تَقَدَّمْتَ بِالْوَعِيدِ، وَتَلَطَّفْتَ فِي التَّرْغِيبِ، وَضَرَبْتَ الْأَمْثَالَ، وَأَطَلْتَ الْأَمْهَالَ، وَأَخْرَجْتَ وَأَنْتَ مُسْتَطِيعٌ لِلْمُعَاجَلَةِ، وَتَأَنَّنَيْتِ وَأَنْتَ مَلِيٌّ بِالْمُبَادَرَةِ، لَمْ تَكُنْ أَنْاتِكَ عَجْزًا، وَلَا إِمْهَالِيكَ وَهْنًا، وَلَا إِمْسَاكِيكَ غَفْلَةً، وَلَا انْتِظَارِيكَ مُدَارَاةً، بَلْ لَتَكُونَ حُجَّتُكَ أَبْلَغُ، وَكَرَمُكَ أَكْمَلُ، وَإِحْسَانُكَ أَوْفَى، وَنِعْمَتُكَ أَتَمُّ، كُلُّ ذَلِكَ كَانَ وَلَمْ تَزَلْ، وَهُوَ كَائِنٌ وَلَا تَزَالُ، حُجَّتُكَ أَجَلٌ مِنْ أَنْ تُوصَفَ بِكُلِّهَا وَمَجْدُكَ أَرْفَعُ مِنْ أَنْ يُحَدَّ بِكُنْهٍ، وَنِعْمَتُكَ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ تُحْصَى بِأَشْرِيهَا، وَإِحْسَانُكَ أَكْثَرُ مِنْ أَنْ تُشْكَرَ عَلَى أَقْلِهِ، وَقَدْ قَصَرَ بِي الشُّكُوتُ عَنِ تَحْمِيدِكَ، وَفَهَّيْنِي الْإِمْسَاكُ عَنِ تَمْجِيدِكَ، وَقُصَارَايَ الْإِقْرَارُ بِالْحُسُورِ، لَا رَغْبَةَ يَا إِلَهِي بَلْ عَجْزًا، فَهَا أَنَا ذَا أَوْمُكُ بِالْوَفَادَةِ وَأَسْأَلُكَ حُسْنَ الرِّفَادَةِ.

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاسْمَعْ نَجْوَايَ، وَاسْتَجِبْ دُعَايَ، وَلَا تَخْتِمْ يَوْمِي بِخَيْبَتِي، وَلَا تَجْبِهْنِي بِالرَّدِّ فِي مَسْأَلَتِي، وَأَكْرِمْ مِنْ عِنْدِكَ مُنْصِي رَفِي، وَالْيَايِكَ مُنْقَلِبِي، إِنَّكَ غَيْرُ ضَائِقٍ بِمَا تُرِيدُ، وَلَا عَاجِزٍ عَمَّا تُسْأَلُ، وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ. (١)

آخرین سخن

امام صادق علیه السلام فرمود: چون امام حسین علیه السلام به شهادت رسید، ملکی از اعماق عرش ندا سر داد که:

«ای امت سرگردان، گم گشته و راه گم کرده، خداوند شما را هرگز به عید فطر و قربان موفق نکند.»

از این رهگذر تا روز قیام منتقم خون امام حسین علیه السلام به عید فطر و قربان موفق نخواهند شد. (۱)

امام باقر علیه السلام به عبدالله بن دینار فرمود:

ای عبدالله هیچ روز عید فطر یا عید قربان نیست که برای مسلمانها عید باشد، جز این که غم و اندوه آل محمد علیهم السلام

تازه می شود. عبدالله بن دینار پرسید: برای چه؟ فرمود: برای این که حق خود را در دست دیگران می بینند. (۲)

در یکی از تشرّفها به پیشگاه مهر تابان، جان جانان، حضرت ولی عصر علیه السلام در شب عید غدیر آن حضرت را اندوهناک یافتند و از راز آن پرسیدند، فرمود: سوگند به جایگاه رفیع آن بانوی بزرگ، هرگز امکان ندارد که پس از بیت الأحزان، من بیت سرور برپا کنم.

از این رهگذر پس از بیت الأحزان سیده النسوان و شهادت سالار شهیدان، جز با ظهور موفور السرور آن امام نور بیت سروری نخواهد بود. خدای را به عظمت ماه رمضان، مولود رمضان، شهید رمضان و شب قدر مکتوم در ماه رمضان سوگند می دهیم که در فرج و ظهور «موعود رمضان» تعجیل بفرماید، با ظهور حضرتش آمال و آرزوی همه انبیاء و اولیاء را فراهم بفرماید و تفضّلاً نام موءلف، مصحح، ناشر و همه دست اندرکاران تهیه، تدوین، تنظیم و نشر این اثر را در لیست شیعیان واقعی، منتظران حقیقی و فائزین به زیارت آن بزرگوار در حکومت حقّه اش ثبت بفرماید و این عرض ارادت ها را موجب تقرب به پیشگاه آن حضرت و موجب قرب ظهور آن بزرگوار قرار بدهد. انشاءالله

۱۵ سؤال ۱۴۲۹ ق.

۱- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۷۰.

۲- کلینی، الکافی، ج ۴، ص ۱۷۰.

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریان‌های اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می‌نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفا ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می
نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه
اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹